

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA

Sala: A

Estante: 11

Numero: 437

328

10-274

GRAMMÁTICA.

pero f... en significacion activa y pasiva,
llamados comunes, los quales son muy pocos
y terminados activamente imitan el vto de los acti-
vos, como amplector fratrem: y pasiva el de los
pasivos, como: frater a me amplexus est: miher
mano fac de mi abraçado. Esta manera de ha-
blar por verbos pasivos es agena del vto de la
lengua Castellana: y asi sus oraciones se tradu-
zē mejor por verbos activos de esta manera: iam
a me ferus mi sus est: io embie el criado: y no
ia el criado fue embiado por mi. En el conju-
gar los verbos deponentes no aimas que confide-
rar de dalles sus terminaciones pasivas, sus si-
gnificaciones activas.

De los verbos impersonales.

Deinde. de otra manera los verbos en dos
que tienen su variacion v llamanse vnos personales, por
y personas, como es: scribo, su scribis: nos scri-
mus, vos scribitis: y otros impersonales, porq̃
emb... sino q̃ se dizē de todos.

GRAMMÁTICA

arqueo, torfi, fulgeo, fulgeo, fulgeo
haeres, haesi, maneo, mansi, vrge, vrsi,
geo, indulsi, tergeo, tersi, turgeo, tursi, m
multi, mulgeo, mulsi, iubeo, iulsi, sorbeo,
vel sorbui.

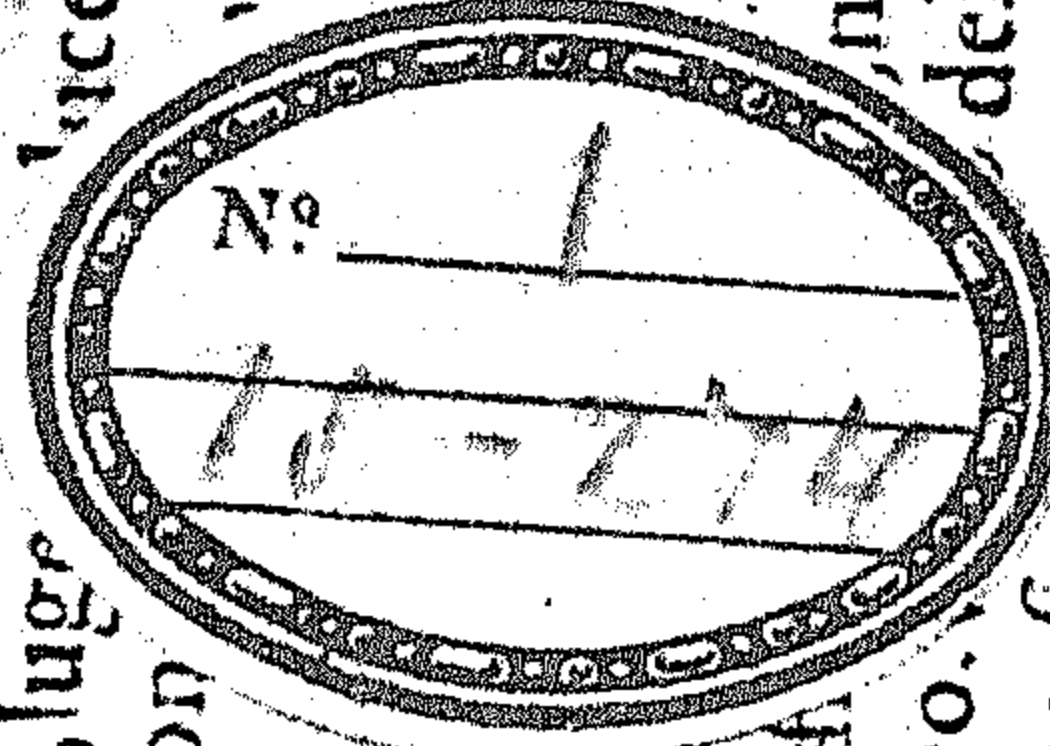
2 En, xi, estos, lugr
auxi, cóniueo, con
frigi.

3 En, di, estos,
fridi, mordeo, m
deo pependi, spo

4 En, ui, estos, h
bados en, leo, pleo.
pleo, repleni, faueo, faua: que feruco haz
bui, oleo, olui.

5 Quatro verbos lo tienen por rodeo c
deponentes, gaudeo, gauisus sum, prandeo
sus sum, soleo, solitus sum, audeo, ausus sum.

6 Todos los demas lo forman en la
ni, como, doceo, docui, ter

R-544432

COMMEN TARIA R. P. D. LVDOVICI GOMESII EPISCOPI SARNENSIS, SACRI Palatij Apostolici Auditoris, Prælati domestici, ac sacre Pœnitentiariæ Apo- stolicæ Regētis; in nonnullos libri Sexti Decretalium titulos, quos ipse tūc iunior Patauī publicè interpretabatur. Nunc ad fidem castigata.

Additis sub titulo de Rescriptis, quibusdam opusculis, quorum
omnium Catalogum versa pagina indicabit.

LVGDVNI APVD GVLIELM.
MVM ROVILIVM.
M. D. XLVI.

Per Collegiū Ma. Amp. de Hs de Granada

GRAMMATICA

rfeto de indicativo y de todos los fufios
n todos estos, ferio, furio, glifico, y los de-
los acabados en, efco, como horrefco.

as terminaciones del perfeto del indicativo.
a con iugar los verbos fielmente es en to-
maneras necesario saber la terminacion
ra del perfeto del indicativo: por quanto
a misma figura an de seguir todos los tie-
ne de allise deduzen. Para cuio conoci-
se dan reglas por si para cada vna de las
gaciones.

e Los verbos de la primera conjugacion.
; verbos de la primera conjugacion com-
inmente tienen su perfeto en, aui, como
eruau, amo, amau. Estos lo tienē en, ui,
s, domo, domui, veto, vetui, mico, micui,
fricui, cubo, cubui, crepo, crepui, fono,
ona, fonui, feco, fecui. Neco y plico lo
je ambas maneras, necui, vel necau, pli-

GRAMMATICA

35

les pasivos, como itur, concurritur: y variante
por las terceras singulares de la posicion, Or. Pe-
ro aquellos verbos, expedit, oportet, accidit, y
otros semejātes nose pueden llamar impersona-
les, sino verbos propios de tercera persona: por
que su significacion de necesidad quadrā a ter-
ceras personas y no a primeras ni a segundas.

Delas calidades de verbo.

EN cada verbo de qualquier voz y genero q
sea, cōsidera el grammatico estas calidades,
la conjugacion, el modo, el tiempo, el numero,
la persona, la especie, la figura.

Delas quatro conjugaciones.

V Ariase el verbo por quatro conjugaciones:
los de la primera signē estas finales, o, as, in-
finitivo are, como orno, ornas, ornare: los de la
segūda estas, o, es, infinitivo, ere laigo, como, ha-
beo, habes, habere: los de la tercera estas, o, is, in-
finitivo, breue ere, como scribo, scribis, scriber-

HÆC SVNT, QVÆ PRÆSENTI OPERE CONTINENTVR.

Rubrica de Constitutionibus. pag. 1.	c. Primum. pag. 347.
c. Primum, ubi plura habes de nominibus Papæ adnotata. pag. 16.	c. Cùm in multis. pag. 382.
c. Secundum. pag. 152.	c. Dispendia. pag. 406.
§. Statuto. pag. 184.	c. Statutum. pag. 424.
Rubrica de Rescriptis. pag. 219.	Rubrica de Iudicijs.
Tract. Breuium. pag. 226.	c. Primum. pag. 479.
Tractatus Expectatiuarum. pag. 257.	c. Mulieres. pag. 514.
Tractatus Mandator. de Prouidendo. pag. 321.	c. Si annum. pag. 536.
	§. Si verò. pag. 551.
	Rubrica de Testamentis.
	c. Si pater. pag. 562.
	Oratio authoris pulcher rima. pag. 569.

PAVLO III. PAPÆ SANCTISSIMO, LVDOVICVS GOMES S. D.

VI lucubrationes suas principibus nūcupāt, beatissime Pater, hac sæpe solēt ratione moueri, vt eorum præsidio & autoritate veluti clypeo quodā muniti, aduersus maledicos securius eas in lucem adāt. quorū argumentum (pace illorū dixerim) ob id potissimū mihi leue visum est, quòd obtrectatore atq; inuidia carere nō humani sit operis, vt Plato ipse, tametsi diuinus à nōnullis indoctior, Aristoteles suboscuro, & perplexus, morum magister Seneca minimè utilis, atque vulgaris, Marcus quoq; Tullius, in quo natura omnes eloquētiæ vires expressit, vt alios cōsulto prætereā, loquax: & exanguis fuerit habitus: quanuis ille libros suos pluribus veluti defensoribus ascribi curauerit: nec mirum quando neq; Iupiter ipse omnibus placeat, siue pluat, siue serenus sit. Quā ob rem alia ratione persuasus, hos quondam laboriosæ iuuentutis meæ libellos, tibi humani generis Principi maximo, ascribēdos censui, quòd qui de Principum Cōstitutionibus, et Rescriptis, multa de Breuibus, Expectatiuis, & Mandatis continent: pleraq; etiam de nominum & Pontificis dignitate diffiniant: quæ ab hoc supremo sedis Apostolicæ fastigio originem & auctoritatem desumpserūt, iure tibi Dei optimi maximi Vicario tribui debuerūt. Et cū vnus omniū iacentes studiosorum animos erigere, ac quātum in te est, muneribus &

A 2 honoribus

honoribus iuuare semper solitus sis, cui melius hæc studiorum munera debebatur, quam tibi hominum adiutori? quod id ipsum sanctitati tuæ inditum Alexandri nomen apud Græcos præ se fert. Præterea cum laborum hæc rudimenta, quæ imprudentium placitis discutiendis versantur, prudentem quoque virum requirant, quem potius diligere poteram? quam te Principem prudentissimum? cui et *φρόνημα* prudentiæ nomen, unde clarissima Farnesia domus cognominata videtur conuenienter respondet, quod etiam perpetua bene agendi consuetudine, ac clarissimis tuis factis promeruisti. Accedebat his, quod cum omnibus hominibus natura insitum sit, foelices prudentesque viros, tanquam quosdam fortunæ duces sequi, non immerito te Pater beatissime diligendum putavi, cui hinc noster iustus et honestus labor addiceretur, quem nobilitas, quæ rerum peritia, quem excellens virtus (quoad licet mortali) vndique beatum effecerunt: quam quidem foelicitatē celeberrimus ille tuorum Liliorum senarius numerus non ab re nobis (si Pythagoricis credimus) indicare videbatur, cui rerum omnium opifex duos alios senarios, id est, pontificias clauas corona superimposita aptè coniunxit, ut mortalium summus euaderes. Accipe igitur tuo iure foelicitissime Pontifex Sarnensis deditiij tui primæuos iuris Pontificij labores, signum religionis et obseruantie, ergate, meæ, quos si tua electione dignaberis, curabo ante multos dies quædam adhuc paululum grauiora sacratissimo nomini tuo dicare, quæ grata magis, et meliora fortassis videbuntur. Vale.

Index eorum omnium, quæ hoc Volumine continentur ordine Alphabeti.

A

- B B A T I S S A** Actio an detur ex rubro vel nigro. in rub. de consti. nu. 13. vt esse possit mulier corrupta non datur per breue, neque per sacram Pœnitentiariam, nisi certo modo vt ibi. de breui. nu. 51.
- Absolutio est iurisdictionis voluntariæ, & fit quandoque extra territorium. §. statuto. c. ij. de consti. nu. 50.
- Acceptare beneficium nemo potest literis non expeditis, nec ante factam fulminationem processus. de expe. nu. 17.
- Acceptans primum beneficium, quando potest acceptare secundum, & quando non, latè ibi, ca. cum in multis. de rescript. numero 101.
- Acceptans quando protestari debet, & quando nocet. ibidem. nume. 102.
- Accessorium sequitur naturam principalis, vbi est eadem ratio. in rub. de consti. nu. 11.
- Accusator illegitimus nisi repellatur per iudicem, aut per accusatum, processus cum eo erit validus. c. j. de iud. nu. 77.
- Actio an detur ex rubro vel nigro. in rub. de consti. nu. 13.
- Actio vtrum detur ex consuetudine siue statuto, quando vniuersitas facit legem municipalem de casu deciso per consuetudinem. c. j. de consti. nu. 215.
- Actio quæ datur ex statuto est subsidiaria. ibidem. nu. 216.
- Actiones ciuiles quia à lege præueniunt, prætorijs sunt potentiores. c. j. de rescript. nu. 71.
- Actionum personalium & realium differentia. ca. dispensia. de rescript. nu. 29.
- Actiones personales longiori tempore præscribuntur. ibidem. nu. 30.
- Actiones personales faciliores sunt & debiliores quam reales. ibidem. nume. 31.
- Actione reali non potest nisi vna via deberi, quia quod semel nostrum est, regulariter fieri magis nostrum non potest. ibidem. nu. 32.
- Actiones plures personales dissimiles an possint in vno libello, seu petitione cumulari. ibidem. numero 33.

A 3 Actio-

I N D E X.

Actiones communio de dote
 quæ est inter patrem & fi-
 liam, yetat filiæ exercitium
 actionis. c. si annum. de iu-
 dic. nu. 21.
 Actiones ita dantur in factum
 per interlocutoriam, sicut
 per diffinitiuam. s. statuto.
 c. ij. de consti. nu. 13.
 Actio facilius impeditur quàm exerci-
 tiū actiōis iā natæ. ibi. n. 74.
 Actor in libello faciens men-
 tionem de statuto, si postea
 probet de consuetudine de-
 bet succumbere. ca. j. de con-
 stitu. nu. 60.
 Actor reconuentus, nō potest
 coram eodem iudice recō-
 uenire reum super causa in
 rescripto non expressa. cap.
 cū in multis. de resc. n. 23.
 Actor in eisdem casibus etiam
 personaliter adesse cogetur
 quando reus personaliter
 comparere debet. c. j. de iu-
 dic. nu. 15.
 Actor se inscribere debet ad
 pœnam talionis. ibi. nu. 16.
 Actori non debet licere quod
 non licet reo. ibi. nu. 24.
 Actor in criminalibus debet se
 inscribere ad pœnam talio-
 nis. ibidem nu. 44.
 Actus ille dicitur esse absolutè
 facti, qui consistit in tacita
 volūtate & tacito consensu
 hominū. c. j. de cōsti. nu. 80.
 Actus ille dicitur esse iuris, in
 quo expressa forma & solē-
 nitas requiritur. ibi. nu. 81.
 Actus in contrarium valet cō-
 tra verba narratiua & enū-
 ciatiua testatoris. ibi. n. 166.
 Actus vnus vt valet, nō debet
 tolli alius. ibi. nu. 207.
 Actus an sit nullus ipso iure vel
 annullādus, magna est diffe-
 rentia. c. j. de resc. nu. 9.
 Actus per quē expediatur non
 inspicitur nisi in quē effe-
 ctus actus dirigit. ibi. nu. 77.
 Actus intelligitur p̄ prima vice.
 c. cū in multis. de resc. n. 40.
 Actus qui est nullus nō prestat
 impedimentum. ibi. nu. 45.
 Actus agētis debet interpreta-
 ri secundum eius voluntatē,
 & dispositionē iuris. c. statu-
 tutum. de resc. nu. 62.
 Actus viuentium non possunt
 in suspenso esse sicut actus
 morientium, & quō hoc p̄ce-
 dat. c. j. de testa. nu. 3.
 Actus legitimos non recipere
 conditionē quomodo pro-
 cedat. ibidem nu. 4.
 Aduerbij natura nō, positi cū
 verbo, potest in totū aufer-
 re potētiam, & actū ipso iure
 annullare. c. j. de iud. nu. 84.
 Aduocatus in quo casu allega-
 re possit ad aurē iudicis. ca.
 cū in multis. de resc. n. 18.
 Aduocatus pro certo salario
 causam defendēs an teneat
 pro eodem salario prosequi
 causam appel. ibi. nu. 37.
 Aduocati quid facere, quid
 verò

I N D E X.

verò cauere debeāt. in ora-
 tione, nume. 14.
 Aduocati antiquit̄ ob causam
 dicendā præmiū accipiētes
 l. Cynthia coërcebant. ibi.
 Aduocatorum perfidia vena-
 lis antiquitus fuit, illiusq; va-
 ria exempla. ibi. nu. 15.
 Aduocati ob defensam cau-
 sam dena sestertia olim acci-
 pere solebant. ibid.
 Aduocatorū qui primus oīum
 mercedē accepit. ibi. nu. 16.
 Aduocati officium non paucis
 Christus impartitus est. ibi.
 Aduocatos plures, qui in curia
 & foro causas egerunt, san-
 ctos fuisse. ibi. nu. 17.
 Aequiparata quādo duo sunt
 in materia, dispositio postea
 loquens de vno habet locū
 in alio nisi exp̄sè excipiat.
 c. statutū. de resc. nu. 110.
 Aequiparatorū debet esse ea-
 de ratio. c. j. de iudi. nu. 61.
 Aequitas præferēda est rigori.
 c. dispendia. de resc. nu. 19.
 Aetas senilis domus est obliui-
 onis, in qua primū senectus
 incurrit. c. j. de consti. nu. 97.
 Aetas omnis ab adolescentia
 prona est ad malū. de expe-
 cta. nu. 80.
 Aetas legitima quæ intelligen-
 tur quo ad beneficium cura-
 tū canonicatum & præben-
 dam. ibi. nu. 86.
 Aetas quatuordecim annorū
 completa reputatur integra
 & discreta sicut ætas xxv.
 anno. c. si annū. de iud. nu. 2.
 Aetates hoīm quatuor, vitia
 quatuor, species supbię qua-
 tuor. c. cū in multis. de re-
 scrip. nume. 81.
 Aetatis defectus maior est, quàm
 morum & ordinum. de expe-
 cta. nume. 84.
 Aetatis patienti defectum tem-
 pore datæ non prouidetur
 de beneficio curato. ibid.
 Aetatis venia ante xx. annum
 non cōceditur. c. si annum.
 de iudi. nu. 7.
 Alexandri Regis prudēs in obi-
 tu factū. c. ij. de cōsti. nu. 30.
 Alexander pater veritatis. cap.
 mulieres. de iud. nu. 33.
 Alia dictio regulariter parita-
 tem significat. ibid. nume. 9.
 Aliud est esse Perusinum, aliud
 de Perusio. c. j. de resc. n. 25.
 Allegatio generalis corā Papa
 sufficit. c. j. de constitutioni-
 bus. nu. 105.
 Allegari debet specificè coram
 Papa. ibi. nu. 108.
 Allegationū appellatione con-
 tinētur tam allegationes iu-
 ris quàm facti. ibid. nu. 106.
 Allegatio generalis quibus ca-
 sibus possit fieri. c. cū in
 multis. de resc. nu. 10.
 Allegatio specialis non suffi-
 cit, nisi sit in proposito. ibi-
 dem. nu. 11.
 Allegatio ad balistā. c. cū in
 multis. de resc. nu. 12.

I N D E X.

- Allegantes quandoque dicuntur ligare arenam sine cemento. *ibid.* nu. 13.
- Allegans impertinentia & generalia repellere potest. *ibidem* nume. 14.
- Allegare generaliter coram principe & magno Doctore an sufficiat. *ibi.* nu. 15.
- Allegationes quando in consilio poni debeant. *ibid.* nu. 19.
- Allegare rationem licet fatuam & dissimilem sufficit. *ibidem* nume. 73.
- Altare portatile quibus & quomodo per signaturam Papae, & per breue concedatur. de *breuib.* nu. 26.
- Altaris praedicti licentia concessa per sacram Pœnitentiariam iudicatur firmior quam concessa per fabricam vel archidiaconum. *ibid.*
- Alternatiue pars vna per aliam declaratur. c. statutum. de *resc.* nu. 23. & nu. 43.
- Alterutram dictio, de sui natura est distributiva duorum. c. j. de *iud.* nu. 17.
- Alterutra verbi natura est alterum de duobus includere. *ibid.* nu. 25.
- Alterutram verbum est ambiguum & aliquando requirit concurrens duorum. *ibid.* nu. 26.
- Ambiguum dicitur quando iura sunt varia & opiniones diuersae. c. j. de *iud.* nu. 53.
- Animae periculum quod hic consideratur est ratione excommunicationis non tamen accidit sic in omni alia dispositione canonica. c. ij. de *constitutio.* nu. 4.
- Animae salutem maior nostre sollicitudinis prouidentia adhibenda est quam pro causis temporalibus. *ibid.* nu. 36.
- Animae causa si de periculo eius agitur, capit in dubio sinistra suspicio de expectatiuis. nume. 80.
- Animarum cura est ars artium & salus animarum. *ibid.* nu. 61.
- Animus ex quaternario constat secundum Pythagoricos. capitulum in multis. de *resc.* n. 82.
- Anni magni ab Adama vsque ad finem quatuor temporum, quorum ratione ieiunia quatuor temporum introducta fuerunt in ecclesia. *ibid.* nu. 80.
- Annulatio actus non est propria poena. c. statutum. de *resc.* nume. 90.
- Ante dictio, potest significare actum immediate sequentem & distantem. §. si vero. c. fin. de *iudi.* nume. 3.
- Anteferri clausula, quid operetur. *mand.* de *provi.* nu. 2.
- Apostolos quare sibi delegit Deus numero duodenario. in *oratione.* nu. 8.
- Appellatio est quaedam defensio, & leuamen grauati. c. j. de *resc.* nu. 50.
- Arbitria redacta sunt ad instar

I N D E X.

- star iudiciorum. c. j. de *iudi.* nume. 40.
- Archiepiscopus Cusentinus propter falsitatem breuis, & Sebastianus de Federicis propter falsitatem supplicationum combustum fuerunt. de *breui.* n. 6.
- Argumentum de lege ad testamentum est validum. c. j. de *constitutio.* nu. 56.
- Argumentum de pactis ad statuta valet. *ibid.* nu. 63.
- Argumentum a contrario sensu colligitur ex tacita coniectura. *ibid.* nu. 157.
- Argumentum a contrario sensu idem operatur quod expressum. *ibid.* nu. 158.
- Argumentum de pacto ad statutum valet affirmatiue. *ibid.* nume. 221.
- Argumentum de feudo ad alias materias non valet. rubrica de *resc.* nu. 2.
- Argumentum de stipulationibus extraiudicialibus an valeat ad iudiciales. c. j. de *iudi.* nume. 69. & 72.
- Argumentum de iudicialibus ad extraiudicialia. *ibid.* nu. 72. & c. si annum. de *iudi.* numero. 45.
- Argumentum de tempore ad locum validum est. c. mulieres. de *iudi.* nume. 44.
- Argumentum a simili debet habere maiores concordantias quam differentias. c. j. de *testamen.* nu. 6.
- Argumentum data instantia corruit. *ibid.* nume. 11.
- Astrologiae partes quatuor. cum in multis. de *resc.* numero. 94.
- Auditores Rotae patientes, iustos, ad eum faciles & benignos esse oportere. in *oratione.* nu. 10.
- Auditores Rotae dicuntur ordinarij in cognoscendo, & delegati in sententiando. c. j. de *resc.* nu. 39.
- Auditores Rotae antiquitus solum causas audiebant & Papae referebant, qui postea sententiabant. *ibid.* nume. 41.
- Auditor creatus tempore vacationis, & non tempore datae expectatiuae utitur privilegio ne teneatur ad diligentias. c. statutum. de *rescriptis.* nume. 120.
- Auditor Rotae quocumque tempore fiat utitur privilegio antelationis. *ibid.* nu. 119.
- Auditores Rotae & camere olim in causis consulebant. c. j. de *iudi.* nume. 2.
- Auditores Rotae mentis integritatem seruare debere. in *oratione.* nume. 9.
- Auditores Rotae solum de beneficialibus causis & civilibus se impediunt. *ibid.* nu. 47.
- Auditorum Rotae dicta non possunt facere legem. *ibid.* nu. 50.
- Auditores rotae egregie personae dñr. c. mulieres. de *iud.* nu. 46.
- Auferri

I N D E X.

- suspensi receptionē iuris & facti facere non possunt. ibidem nu. 60.
- Canonici ita debent promoueri literati sicut nobiles. ibidem nu. 83.
- Canonici vnde dicantur. c. statutum. de rescriptis. nu. 34.
- Canonici ecclesiæ cathedralis licet possint esse delegati nō tamen poterunt esse conferuatores. ibidem nu. 109.
- Canonista sine legibus nihil valet sed legista sine canonicis parū. c. ij. de cōsti. nu. 37.
- Canonicus creatus in ecclesia cathedrali potest esse iudex delegatus à sede apostolica. de expectatiuis. nu. 35.
- Canonicus sine præbenda dicitur canonicus in herbis, sicut Comes sine redditu. ibidem nu. 37.
- Canonicus creatus non potest beneficium feruitorium acceptare. ibidem nu. 41.
- Canonicus creatus sub expectatione præbendæ debet habere distributiones, vocē in capitulo, & cantare in choro. ibidem nu. 38.
- Canonicus vt fieri delegatus possit requiri vt sit in ætate xx. annorum. c. statutum de rescriptis. nu. 26.
- Canonicus minor xx. annis ex certa sciētia Papæ posset esse delegatus. ibidem nu. 27.
- Canonicus an veniat capituli appellatione. c. j. de constitu. nume. 110.
- Carcerati sunt sub protectione curiæ. c. mulieres. de iudicijs nume. 27.
- Careat verbū intelligitur ipso iure. c. j. de rescriptis. nu. 61.
- Casus dicuntur dissimiles & nō æquipollētes inter quos plures differentiæ sunt quam concordantiæ. c. j. de constitutionibus. nu. 59.
- Casus in conflictu opinionum dicuntur esse pro amico. c. j. de iudicijs. nu. 57.
- Casus in quo quis per se cōparere non potest tamen per procuratorem potest, c. mulieres. de iudicijs. nu. 38.
- Causæ à sede apostolica an debeant committi habentibus primiceriatum. c. statutū. de rescriptis. nu. 19.
- Causæ à sede apostolica debēt committi in locis vbi copia peritorum possit haberi. ibidem nu. 57.
- Causæ melius decidi præsumuntur vbi est copia peritorum. ibidem.
- Causa quando cōmittitur existenti in dignitate in dubio censetur sibi commissi iurisditio in eoloco vbi habet dignitatem quàm vbi residet. ibidem nu. 61.
- Causa committi potest à principe de iure ciuili non habēti dignitatem. c. statutū. de rescriptis

I N D E X.

- rescriptis. nume. 80.
- Causa matrimonialis potest cōmitti inferiori ab Episcopo existenti in dignitate. ibidem nume. 82.
- Causa temporalis laico potest committi à Papa, licet non habeat dignitatem. ibidem.
- Causæ à sede Apostolica vtrū possint cōmitti existentibus in dignitate vel personatu in alia ecclesia quàm cathedrali. ibidem nu. 87.
- Causa de stylo Romanæ curiæ potius cōmittitur duobus q̄ vni, & tribus q̄ duobus. c. statutū. de rescriptis. nu. 112.
- Causæ criminales in curia Romana. per auditore cameræ deciduntur & per gubernatore vrbis. c. j. de iudicijs. nu. 47.
- Causa criminalis licet ciuilitur intentetur ardua reputatur. ibidem nu. 74.
- Cautela ne quis priuetur beneficio propter delictū. c. ij. de constitutio. nu. 41.
- Cautela vt iudices iurisdictionē habeāt. c. j. de rescrip. nu. 60.
- Certa sciētia vbi est frustra sit mētio. c. j. de cōstitu. nu. 103.
- Certa scientia circa legem quæ sit. ibidem.
- Certa scientia etiā ex geminatione rescripti colligitur. ibidem nu. 196.
- Certius an vero digni⁹ debeat attēdi. rubri. de cōsti. nu. 14.
- Citari partes debēt, vt intersint receptioni testiū à notario faciendæ. c. mulieres. de iudicijs. nu. 34.
- Citari an debeat pars quando mulieres examinandæ sunt. ibidem nu. 35.
- Citatio & ordo iuris in notarijs requirit. c. j. de resc. nu. 8.
- Citatio dicitur de processu nō autē libellus. ibidem nu. 23.
- Citatio debet fieri certa in primo citatorio. c. cum in multis. de rescriptis. nu. 49.
- Citatio personalis in causis ciuilibus nō conceditur. c. j. de iudicijs. nu. 65.
- Citatus psonaliter ad respōdēdū positionibus. ibi. nu. 41.
- Citatus à delegato per verbū iubere an possit procuratorem constituere. ibid. nu. 7.
- Citatus personaliter potest per procuratorem comparere qñ nō apparet causa quare personaliter comparere debeat. ibidem nu. 31.
- Citatus à Papa etiā sine expressione causæ debet personaliter cōparere. c. j. de iudicijs. nume. 33.
- Citatus vt per se an personaliter cōpareat, nulla est differentia. ibidem nu. 34.
- Citatus personaliter spernens præceptū, an capi possit personaliter etiā in domo. ibidem nu. 42.
- Citatus debet prius corā ordinario cōparere etiā si iudex particu-

I N D E X.

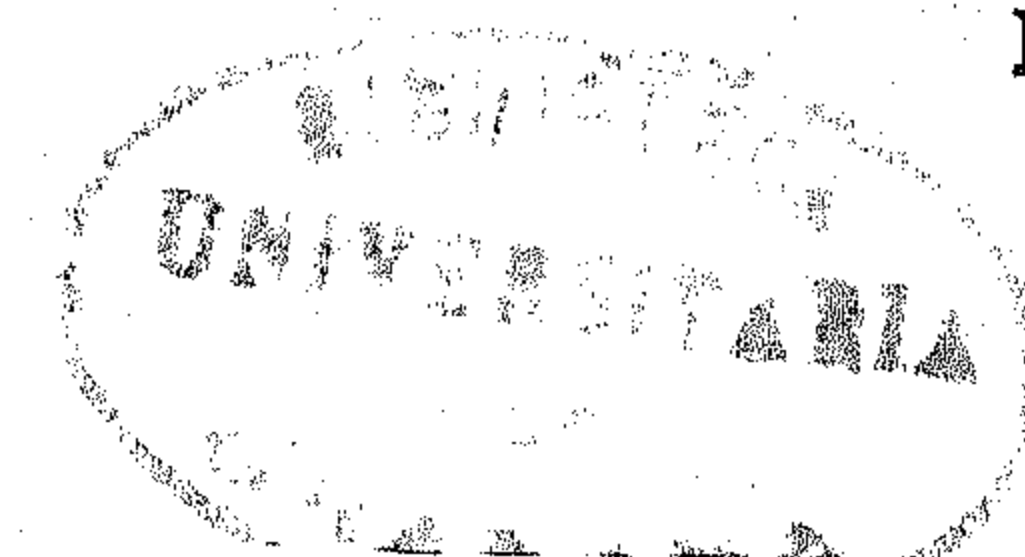
- particularis eodē die illū ci-
tauerit. de expectati. nu. 15.
- Ciuitas faciens statutū contra
suā cōsuetudinē tollitur con-
suetudo. c. j. de cōstit. nu. 86.
- Ciuitas aliquādo potest habe-
re territoriū licet nō habeat
iurisdictionē. §. statuto. c. ij. de
constitutionibus. nu. 88.
- Ciuitas quælibet & quodlibet
castrum potest consuetudi-
nem facere ibidem nu. 129.
- Ciuitas statutum reuocare nō
potest. ibidem nu. 153.
- Ciconiæ alunt parentes senio
cōfectos. de breuibus. nu. 39.
- Clausula derogatoria differt
à simplici protestatione. c. j.
de constitu. nu. 140.
- Clausula expressa & tacita qd
operatur. ibidem nu. 155.
- Clausula siue protestatio, posi-
ta ad augmentum quid ope-
ratur. ibidem nu. 165.
- Clausula generalis quæ nō po-
test verificari nisi in vna spe-
cie habet vim specificæ ex-
pressionis. ibidem nu. 181.
- Clausula derogatoria nō tolli-
tur per clausulam nō obstā-
te, sed requiritur specialis
mentio. ibidem nu. 188.
- Clausula annullatiua quæ poni-
tur in aliquo actū cōsensus
partiū nihil operatur circa
illum. c. j. de rescriptis. nu. 52.
- Clausula annullatiua inducit
formam. ibidem nu. 53.
- Clausula annullatiua apposita
in aliqua dispositione non
alterat eam, sed eius sequi-
tur naturam. ibidem nu. 57.
- Clausula & quidā alij non cō-
prehendit vltra quatuor. c.
cū in multis. de resc. nu. 57.
- Clausulæ annullatiuæ quando
possunt partes renunciare,
& quando non. ibidē nu. 59.
- Clausula ī suo robore duraturis
nihil noui inducit. ibi. n. 64.
- Clausula quidā alij an cōpre-
hēdat numerū infinitū. c. cū
in multis. de rescrip. nu. 42.
- Clausula in fine posita refertur
ad omnia præcedentia quo-
modo intelligitur. c. statutū.
de rescriptis. nu. 58.
- Clausula vocatis vocādis, facit
de executore iudicē. ibidem
nu. 77.
- Clerico per statutū non potest
auferri ius cōmune, & qd cle-
rici respectu Imperatoris di-
cūtur magis nō subditi q̄ lai-
ci. c. j. de cōsti. nu. 147.
- Clericus si fieri volebat decu-
rio, cedebat bonis. ibi. n. 149.
- Clerici sēcularibus administra-
tionibus intēti, quæ Dei sunt
negligere vidētur. ibi. n. 150.
- Clericorū cōsuetudines quædā
sublatæ fuerunt per laicos.
ibidem nu. 151.
- Clerici literati quicquid expo-
nunt causa studij dicūt expo-
situm in vtilitatem ecclesiæ.
de expectatiuis. nu. 51.
- Clericus vt quis reputetur suffi-
ciunt

I N D E X.

- ciunt habitus & animi dis-
positio. ibidem nu. 89.
- Clerici pauperes extra suā pro-
uinciā locari nō possunt, li-
cet hodie ex fauore cōceda-
tur cū derogatiōe. ibi. nu. 91.
- Clerico simplici ministeriū nu-
dum potest demandari. ibi-
dem nu. 137.
- Clericos & seruos Dei nō opor-
tet litigare. c. dispendia. de
rescriptis. nu. 16.
- Clericus negatiator debet tan-
quā pestis euitari. ibi. nu. 17.
- Clericus simplex cui Papa ex
certa sciētia causam delega-
uit, an possit alteri clerico
nō habēti dignitatē causam
subdelegare. c. statutum. de
rescriptis. nu. 66.
- Clerici à causis tēporalib⁹ alie-
ni esse debent. ibidē nu. 83.
- Clericus tabellionatus officiū
exercere nō potest, tamen si
exerceat valet. §. si verò. c. fi.
de iudicijs. nu. 15.
- Clericorū defunctorū bona nō
habētiū licentiā testādi Ro.
ecclesia solita est ab antiquo
accipere. de breuibus. nu. 17.
- Clētul⁹ si nō itelligit aduocatū
latine loquentē iudici nō illi
preiudicat. c. ij. de cōst. n. 49.
- Coeli descriptio. ī oratiōe. n. 7.
- Cognoscere vbi quis potest de
principali nō illico datur fa-
cultas in accessorijs. §. si ve-
rò. c. fi. de iudicijs. nu. 30.
- Collatio beneficij facta periu-
ro vel infami, est ipso iure
nulla. de expectatiuis. nu. 87.
- Collatio beneficiorū in ecclesia
cathedrali ad Episcopū præ-
cipue spectat. ibidem nu. 96.
- Collatio quæ fit impetrāti be-
nificiū in titulum etiā si fiat
vigore reseruatiōis papalis
nō impedit vnionē respectu
proprietatis beneficij. man-
da. de prouid. nu. 11.
- Collegiū, capitulū ecclesiæ, &
vniuersitas, an possint per-
sonaliter citari. c. j. de iudi-
cijs. nu. 73.
- Cōmēda nō dat verū titulū in
beneficio. de expecta. nu. 56.
- Cōmēda nō est ppriē dignitas
c. statutum. de rescrip. nu. 77.
- Cōparēdi facultas vel p se vel
per procuratorē posita est in
libertate domini. c. j. de iudi-
cijs. nu. 38.
- Cōplexiōes corporis sunt qua-
tuor. c. cū in multis. de rescri-
ptis. nu. 74.
- Cōpositiones pecuniariæ quæ
sunt cum datarijs vtrū sint
licitæ. de breuibus. nu. 24.
- Cōpositum ex duobus simplici-
bus assumit naturam simpli-
cis dignioris. mand. de pro-
uiden. nu. 32.
- Cōpromissi dies nisi semel p ar-
bitrū progari nō pōt. c. cū
in multis. de rescriptis. nu. 25.
- Cōpromitti in laicū an possit
super causa spiritali & de
causa decimarū dependēti.
c. fi.

- c. si annum. de iud. nume. 14. **Conseruatorum esse, plus est q̄ esse delegatum. c. statutum. de rescrip. nu. 88.**
- Concessa in fauorem alicuius non debent in damnū eiusdem retorqueri. c. j. de iudi. nume. 18.**
- Concessio facta sub nomine romani Pōtificis durat mortuo eo. c. j. de consti. nume. 2.**
- Condemnatus poterit moram purgare etsi non soluat infra dilationē quatuor mensium sibi ab arbitro concessam. c. j. de constitu. nu. 213.**
- Condere illius est cuius & destruere. de expectatiuis. numero. 8.**
- Conditio de præterito ita debet verificari sicut de præfenti. c. j. de testamen. nu. 9.**
- Conditio de præterito & de futuro in multis conueniunt. ibidem.**
- Conditionis humanæ elegans deploratio. in oratione. numero. 12.**
- Coniuncta persona in causis spiritalibus & beneficiis, an admittatur pro coniuncta nisi habeat mandatum. c. si annum. de iudicijs. nume. 34.**
- Coniunctus pro coniuncto nō admittitur in causa matrimoniali sine mandato. ibidem nume. 37.**
- Connexorum idem debet esse iudicium. ibid. nume. 19.**
- Conscientia idem est q̄ bonus vir. c. ij. de constitu. nu. 5.**
- Conseruatorum esse, plus est q̄ esse delegatum. c. statutum. de rescrip. nu. 88.**
- Consyderatio tēporis longioris quæ sit. c. j. de cōstitutio. nibus. nu. 78.**
- Cōsiliū decisiuū quod dicitur. c. statutum. de rescrip. nu. 15.**
- Consilium decisiuum reuocari nō potest quando per illud acquisitum est ius parti. ibid. nume. 16.**
- Constantinopolitana ecclesia eadē priuilegia habuit quæ Romana. c. j. de constitutio. nibus. nume. 44.**
- Constantinopolitana ecclesia appellabatur Romana. ibi.**
- Constitutionibus duabus contrarijs eiusdē principijs existentibus secunda nō requiritur q̄ faciat mentionē specialem primæ. ibid. nu. 174.**
- Constitutio omnis conciliaris dicitur cōtinere tacitā clausulam derogatoriam. ibidē nume. 179.**
- Cōstitutio pœnalis dicitur esse fauorabilis & extendēda fauore ecclesiarum. de expectatiuis. nume. 100.**
- Constitutio noua nō ligat nisi post duos menses. mand. de prouiden. nu. 28.**
- Cōstitutio dicitur propriè quā facit princeps. c. statutū. de rescrip. nume. 2.**
- Constitutiones plures etiā non pœnales sanctiones dicuntur.**

- fortius. ibi. nu. 222.**
- Constitutionis ius fortius est, quàm dispensationis. s. statuto. c. ij. de consti. nu. 30.**
- Constitutio declarās intelligit̄ in terminos constitutionis declaratæ. ibi. nu. 104.**
- Cōsuetudo antiquior est lege. rub. de consti. nu. 15.**
- Consuetudo potentior est statuto. ibidem.**
- Consuetudo & statuta veniūt appellatione iuris. c. j. de cōstitu. nume. 76.**
- Consuetudo licet ius dicatur, tamen cōtinet plus de facto q̄ lex. ibidem nu. 77. & 78.**
- Consuetudo fit ex pluribus actibus. ibidem.**
- Consuetudinis actus consistūt in tempore. ibi. nu. 79.**
- Consuetudo tripliciter consyderatur. ibidem.**
- Consuetudo & statutū tollunt effectum nouæ constitutionis generaliter prolatae. ibi. numero. 88.**
- Cōsuetudo & lex paris sunt potentia. ibi. nu. 123.**
- Cōsuetudo inducitur ex actis multiplicatis etiā nullis. ibi. nu. 126. & potest fieri dupliciter. nu. 130.**
- Consuetudo irrationabilis nō excusat quo ad Deū, tamen quantum ad forum fori valet. c. j. de consti. nu. 131.**
- Consuetudo concurrens cum iure communi, illud reddit**
- Consuetudo an dicatur rationabilis relinquendū est arbitrio iudicis. ibid. nume. 223.**
- Consuetudo in dubio quando non est contra legem, rationabilis præsumit. ibi. n. 224.**
- Consuetudo quādo est præterius præsumitur semper rationabilis. ibi. nu. 226.**
- Consuetudo nō admittit arbitrium iudicis. ibi. nu. 225.**
- Consuetudo illa dicitur rationabilis quam ecclesia approbat. ibidem nu. 219.**
- Consuetudo noua induci non potest quādo ius cōmune resistit. ibi. nu. 230.**
- Consuetudinis mentio non requiritur quando per secūdā legem reuertitur ad ius antiquum. ibi. nu. 63. & 89.**
- Consuetudine stante q̄ dignitas non cōferatur nisi canonico, canonicus sine præbēda illam habere poterit. c. statutum. de rescrip. nu. 30.**
- Consulo sic per ea quæ vidi & audiui, quando sufficiat dicere. c. cum in multis. de resc. numero. 20.**
- Continentia causæ non debet diuidi. c. j. de rescript. nu. 40.**
- Continuatio potest fieri ad remotos titulos. rub. de constit. numero 2.**
- Continuatio titulorum ad quē effectum fit. ibi. nu. 9.**
- Continuatio est de arbitra. ibi.**

I N D E X.

Continuatio Modernorum ad titulum de constitutionibus in decre. ibidem nu. 16.
 Contrahentibus se inuicem decipere nō est licitum in foro conscientiae. c. ij. de constit. numero. 4.
 Contrariorum difficultas cogit nos diuinare in respōdēdo. c. j. de rescrip. nu. 65.
 Cōueniri quot possint per istā clausulam q̄ possint conueniri homines talis loci. c. cū in multis. de rescrip. nu. 67.
 Conuentuales viuūt sicut accipitres. de breui. nu. 34.
 Conuiuium quatuor rebus consistare debet. c. cū in multis. de rescrip. nu. 85.
 Corrigens aliorū errores ueracundius uidetur si in eo ipse corrigendus inueniatur. ca. statutum. de rescrip. nu. 14.
 Corrigere seipsum, aut errorē suū de facili agnosce superior nō debet, ne contemnatur eius autoritas. ibidem numero 13.
 Correctionis sui ipsius legitima causa est, quando illud q̄ quis constituit tendere ad noxam incipit. ibi. nu. 9.
 Correctoria & in pœnali materia strictē est procedendum, neque debet fieri extēsis de casu ad casum. c. ij. de consti. numero 57.
 Creditor an possit pignorare alteri pignus debitoris sui vlt

tra tertiam vicem. c. cū in multis. de rescrip. nu. 27.
 Creditores conditionales propriē dicuntur creditores. c. j. de tēsta. nu. 12.
 D
 Damascus primus omniū procuratoris officium exercuit. in oratione. nu. 18.
 Deceptio re ipsa nō dicitur propriē dolus. ca. ij. de constit. numero 8.
 Decimandi ius est merē spirituale. c. si annū. de iud. nu. 15.
 Decimarū ratione maior xiiij. annorum esse potest in iudicio etiam sine consensu patris. ibidem nu. 13.
 Decimarū de facto, qñ agitur iudex sœcularis quoque super hoc facto potest iudicare. ibidem nu. 16.
 Decipere aliquem in foro conscientiae licitū est. c. ij. de constit. nume. 6.
 Decisionū Rotæ magna est autoritas apud omnes. de expecta. nume. 101.
 Decisiones Rotæ pro quib⁹ sœpius iudicatū est habent vim legis & styli, qui obseruari debet. c. j. de iudic. nu. 51.
 Declaratoria q̄ degradatus & restitutus de nouo ordinetur non cōceditur per breue. de breuib. nu. 27.
 Declaratoria religionis, per vim vel metum quomodo conceditur. ibidem nu. 28.
 Declaratoria

I N D E X.

Declaratoria religionis pro minore annis, quomodo & per quam viam conceditur. ibi. numero 29.
 Decretalium compilatio in multis habetur corrupta. rub. de consti. nu. 5.
 Decreti natura adeo maligna est q̄ q̄cqd inuenit destruit, & in oppositum reddit: de expectatiuis. nu. 19.
 Delegati iurisditio, odiosa est, & quomodo intelligatur. c. j. de rescrip. nu. 66.
 Delegati arbitri iuris censetur. c. statutum. de rescrip. nu. 71.
 Delegatio Papæ debet fieri per literas, secus in delegatione vnus causæ factæ per Episcopum. ibi. nu. 60.
 Delegatio facta simplici clerico est exorbitans tribus rationibus. ibi. nu. 64.
 Delegationis quo ad effectum non inspicitur exercitium dignitatis, sed nomē. ibi. n. 29.
 Delegato & in subdelegato eadem requiritur dignitas. ibi. nu. 62.
 Delegato iniuste procedēti nō resistitur. §. statuto. c. ij. de cōstit. nu. 51.
 Delegatus principis, an possit subdelegare cum potestate subdelegandi. c. cū in multis. de rescrip. nu. 31.
 Delegatus etiā in dignitate minori maior reputatur quocūque alio maiorem dignitatē

habenti. c. statutū. de rescri. numero 72.
 Delegatus potest etiam citare Cardinalem. ibi. nu. 73.
 Delegatus principis æquiparatur ordinario. c. j. de iudicijs. numero 60.
 Denunciatio ad illum finē tendit vt quis consequatur suū. §. si verò. c. fi. de iudi. nu. 12.
 Denunciatio est triplex. ibidem numero 13.
 Denunciatio iudicialis est duplex. ibi. nu. 14.
 Derogatio quando certa scientia probatur, tunc non causatur ex simplici certificatione, sed ex mera uolūtate principis. c. j. de consti. nu. 184.
 Derogatoria clausula expressa impedit secundū actum contrarium, nisi de illa fiat mentio. ibidem nu. 159.
 Derogatoriæ clausulæ quædam notabilia. ibidem nu. 154.
 Deus quatuor p̄finitur literis & eisdē Papa. c. cū in multis. de rescrip. nu. 87.
 Deus quatuor modis per naturas cognoscitur, & quatuor modis operatur. ibidem numero 88.
 Dicitio vna, pro alia poni solet. de expect. nu. 20.
 Dicitio articulis, quō exponat. c. cū in multis. de rescri. n. 6.
 Dictionis alij natura, an sit similia expressis copulare & non dissimilia. ibi. nu. 60.
 B 2 Dicitio

I N D E X.

Dictio alius, non semper implicat. ibidem nu. 62.
 Dies quo fit mandatū an cōputari debeat in actu faciēdo. ibidem nu. 53.
 Dies termini an computetur in termino. ibi. nu. 56.
 Differentia inter epistolam, & codicillos. c. j. de cōsti. n. 164.
 Diffinitio ab effectu capi non debet. rub. de rescrip. nu. 7.
 Digestorum literæ quæ per duplex ff, inscribuntur, quomodo interpretentur. c. j. de cōstitu. nu. 47.
 Dignior quantò quis est, tantò est nobilior & durabilior. de expect. nu. 33.
 Dignitas quæ maior dicat post pontificalem. ibi. nu. 46.
 Dignitas tanquàm genus comprehendit sub se multas species. c. statutum. de rescript. numero 24.
 Dignitas verbū, habet se vt genus generalissimum ad omnia ministeria ecclesiastica. ibidem nu. 97.
 Dignitas potest in xx. anno dispensationē obtineri. ibidem numero. 100.
 Dignitas acquisita per priuilegium tantum valet quātum si sit acquisita de iure communi. c. j. de iudi. nu. 19.
 Dignitatem obtinere nullus potest nisi in xxv. anno. c. statutum. de rescrip. nu. 99.
 Dignitates ecclesiasticæ dicuntur quæ habent nomē à iure expressum. ibidem nu. 68.
 Dignitatis appellatione venit omnis præeminentia ecclesiastica. ibidem nu. 96.
 Dioscorus Patriarcha Papam ecclesiæ Ro. se appellauit. c. j. de consti. nu. 44.
 Dispendia dictionis expositio. c. dispendia. de rescript. nu. 1.
 Dispēdium & compendiu differunt. ibidem nu. 2.
 Dispensandi legitimā causam præstant inimicitia capitales, vel aëris intemperies. de breuib. nu. 33.
 Dispensatio de non promouendo concessa ab ordinario, in quo differat à concessa per Papam. ibidem nu. 10.
 Dispensatio ad duo incompatibilia conceditur per breue non autem per poenitentiarium, & quid hoc casu concedatur. ibidem nu. 14.
 Dispensatio circa vnū nō operatur habilitatem circa alia. ibidem nu. 14.
 Dispensatio non datur in expectatiuis. de expect. nu. 65.
 Dispensatio videt respectu accessorij tollere obstaculū per quod illud accessoriū expediri nō poterat. c. statutum. de rescrip. nu. 106.
 Dispensatio quomodo potest fieri extra territoriū. §. statuto. c. ij. de constitu. nu. 61.
 Dispensatione principis quæ acquiruntur

I N D E X.

grūtur videntur impossibilia. c. statutū. de rescrip. nu. 101.
 Dispensatus super pluralitate beneficiorum videtur etiā dispensatus super residētia. de expect. nu. 47.
 Dispensatus per Episcopum ad beneficia potest obtinere dimidiam portionē in ecclesia cathedrali. ibi. nu. 98.
 Dispensatus in vno non censet dispensatus quo ad consecutiua separata. c. statutū. de rescript. nu. 105.
 Dispositio specialis dicitur dignior gñali. c. j. de cōsti. n. 57.
 Dispositio simpliciter loquens, minima non comprehendit. de expecta. nu. 101.
 Dispositio loquens de habentibus dignitatē non debet extendi ad non habentes. c. statutum. de rescrip. nu. 38.
 Dispositio loquens de dignitatibus non habet locum in illis quæ sunt ad nutum reuocabiles. ibidem nu. 79.
 Dispositio loquens de officiali habet locū nō solum in principali, sed etiā in foraneo. §. si verò. c. fi. de iudi. nu. 32.
 Dispositū vbi aliquid non reperitur de iure canonico, si id cautum reperiatur de iure ciuili illud seruari debet in foro canonico. ca. si annum. de de iudi. nu. 44.
 Distributio respectu eorū quæ dantur secundum merita & conditionem personæ fieri debet. de expect. nu. 56.
 Distributiones duplicatæ non dantur ei, qui gerit vices plurium personarum, quia seruit loco vnus. ibi. nu. 54.
 Diuinare licitum est, vt iura cōcordent. c. j. de rescri. nu. 17.
 Diuinare cogimur respondendo, quando contraria sunt difficilia. ibi. nu. 18.
 Diuites & potentes summi dicuntur. cap. j. de constitu. nu. 29.
 Doctor licet non possit esse delegatus tamen si legisset per xx. an. poterit illi causa delegari à sede Apostolica. c. statutum. de rescrip. nu. 70.
 Doctor qui legit publicè per viginti annos, acquirit dignitatem comitatus. ibidem.
 Doctor egregia persona dicitur. c. mulieres. de iudi. nu. 45.
 Doctor existens Patauij habet tamē dignitatem alibi, vtrū sit capax delegationis. c. statutum. de rescrip. nu. 69.
 Doctorandi licentia per breue non conceditur, sed per aliā viam. de breuib. nu. 43.
 Doctorandi promotor potest iurare quem esse idoneū qui periurus non erit secundum consuetudinem. ibi. nu. 44.
 Doctoratus dicitur esse dignitas. c. statutū. de rescript. nu. 67.
 Doctores qui res ecclesiæ iuste defendunt non minus merentur quàm sacerdotes qui cor

pus Christi cōficiunt. de expectatiuis. nu. 52.

Doctori licitum erit suū consilium in melius reformare. c. statutum. de rescrip. nu. 11.

Dolosum dolo decipere licitū est. c. j. de consti. nu. 142.

Dolū ex proposito adhibens in contrahendo non est tutus in foro conscientiae. c. ij. de constitu. nu. 7.

Dolus nullus est si fides prae donibus nō seruetur. c. j. de cōstitu. nu. 145.

Dolus re ipsa & ex proposito equiparatur. c. ij. de consti. nu. 9.

Dolus ex proposito adhibitus in cōtractibus considerari potest dupliciter. ibi. nu. 10.

Donatio causa mortis an potius cōtractui quā vltimae voluntati æquiparetur. c. j. de testamen. nu. 5.

Doti propter matrimoniū privilegia concessa sunt. c. si an num. de iud. nu. 23.

Dotis cā q̄ matrimonio cōnexa videt an debeat vētilari corā iudice ecclesiastico sicut cā matrimonij. ibi. n. 20.

Dotis causa est mixti fori. ibid. nume. 22.

Dotis causa aliqua ratione potest dici potius mixti fori q̄ mere seularis. ibid. nu. 24.

Dubia res & ambigua differūt. c. j. de iud. nume. 2.

Duo dicuntur plures. c. cū in multis. de rescrip. nu. 4.

E

Ecclesia militans est exēpla ta ad similitudinem ecclesiae triumphantis. c. ij. de constitutio. nu. 17.

Ecclesia Dei solis magistris & sola Biblia gubernari nō potest. de expecta. nu. 52.

Ecclesia vel minor licet nō possint vendere rem immobilē nisi seruata solennitate, à iure tamen venditio in eorū vtilitatem facta valeret. §. si verò. c. fi. de iud. nu. 24.

Ecclesie patriarchales quatuor. c. cū in multis. de rescrip. nume. 92.

Ecclesiae patronus non poterit dispensare de iuribus ipsius ecclesiae in praeiudiciū Episcopi. §. statuto. c. ij. de constit. nu. 44.

Ecclesias regere eos, q̄ seipos gubernare nō norunt indecorū est. de expecta. nu. 85.

Ecclesiasticae personae egregiae dicuntur, & milites caelestis militiae. c. mulieres. de iud. nume. 51.

Ecclesiastici quare nō possunt statuere cōtra legē Papae, & laici possunt cōtra. l. impatoris. §. statuto. c. ij. de cōst. n. 2.

Electio facta vno ex canonicis contempto an sit nulla. ibi. nume. 22.

Electio dignioris est introducta pro forma. c. ij. de consti. nume. 23. estque imposita à Deo

à Deo iure praecepti. nu. 26.

Elementa quatuor. c. cū in multis. de rescrip. nu. 75.

Eligere digniorem ex duobus tenemur de iure diuino. c. ij. de consti. nu. 26.

Eligens dignum qui potuit eligere digniorē peccat mortaliter. ibi. nu. 22. & nu. 29.

Emphyteota nō soluens canonē per biēniū nō cadit à iure suo si ignorauit. ibi. n. 50.

Emptor in quo casu non tenetur in foro conscientiae. ibid. nume. 11.

Episcopi in veteri ecclesia peccata pecunia componebāt. de breui. nu. 25.

Episcopi possunt in suis dioecibus statuta cōdere, dū tamē nō sint cōtra ius canonicū. §. statuto. c. ij. de consti. nu. 1.

Episcopi olim summi pontifices appellabantur. c. j. de cōstitu. nu. 18. & quare hoc factum fuerit. nu. 25.

Episcopi in primitiua ecclesia sanctissimi appellabantur. ibid. nu. 22. & 23.

Episcopis in eorum Episcopatibus ab initio orientis ecclesiae attributa fuit plena potestas. de expectati. nu. 3.

Episcopis vltromontanis non datur expectatiua, & vbi cōceditur beneficia dantur in titulum. ibid. nume. 66.

Episcoporum ordines quatuor. c. cū in multis. de rescri. n. 99.

Episcopum posse facere statuta quomodo intelligitur. c. ij. de constitu. nume. 56.

Episcopus an poterit dispensare posito q̄ in ecclesia sit statutū, quo cauetur q̄ nō admittatur illegitimus in ecclesia. c. j. de consti. nu. 210.

Episcopus non potest minuere tempus concessum in dispensatione, potest tamē illud facere per viā prorogationis. de breuib. nume. 12.

Episcopus cum bigamo regulariter non dispensat ad primam tonsuram, nisi ex euidenti causa. ibid. nume. 21.

Episcopus ex causa dispensat cōtra consiliū generale. ibi.

Episcopus in omnibus mensibus beneficia sui Episcopatus cōferre possit, nisi prohiberetur. de expecta. nu. 18.

Episcopus etiam post adeptam possessionem si fructus illius recipere non potest, ex eo q̄ alteri debeantur, priora illius beneficia non vacant. ibid. nu. 78.

Episcopus cū semel nominauerit iterū nominare non potest. manda. de prou. nu. 21.

Episcopus licet notoriè sit homicida nō tamen debet deponi. c. j. de rescri. nu. 7.

Episcopus dicitur concurrere cū capitulo tanquam generalis ordinarius. §. statuto. c. ij. de consti. nu. 2.

I N D E X.

Episcopus per suum statutū potest imponere pœnam ipso iure de delicto, pro quo ius aliam pœnam imponit. ibidem nume. 16.

Episcopus potest facere statutū ad reformationem morum. ibid. nu. 17.

Episcopus nō potest facere cōtra legē superioris. ibi. nu. 25.

Episcopus per suū statutū contrariam pœnam non potest imponere. §. statuto. c. ij. de constitutio. nu. 28.

Episcopus non potest pœnas ipso iure quas afflictionem corporis aut infamiā inducunt imponere. ibi. nu. 26.

Episcopus potest contra ius civile statuere q̄ exceptio non numeratę pecunię perpetuo apponatur. ibid. nu. 29.

Episcopus in foro contentioso non potest per suum statutū ligare delinquentes laicos ad peccatum, nisi certo modo. ibid. nu. 33.

Episcopus receptas furem incidit in excommunicationem latam. ibi. nume. 3.

Episcopus nō solūm à pari sed etiā ab inferiori prælato potest iudicari & puniri, quando deliquit in illius territorio. §. statuto. c. ij. de constitutioni. nu. 53.

Episcopus putatius an possit statuta facere. ibid. nu. 64.

Episcop⁹ maior ordinarius dicitur alijs inferioribus. ibid. nume. 82.

Episcopus & Legatus possunt causas vnius ciuitatis in alterius diocesis tractare. ibidē nume. 84.

Episcopus potest prohibere factū a iure dānatū sub certa & noua pœna. ibid. nu. 18.

Episcopus potest in suo Episcopatu se summū pōtificē appellare. c. j. de consti. nu. 32.

Episcopus ratione ordinis potest appellari summus pontifex. ibi. nu. 35.

Episcopus potest dignitate sua priuari propter ignorantia litterarum. ibi. nume. 113.

Epistola p̄sumitur solenniter facta. ibi. nu. 160.

Errare in nullo, & omniū habere memoriā propriū est diuinitatis. ibi. nu. 93.

Error maiorum facilius trahitur in exemplum. c. statutu. de rescrip. nu. 14.

Errorem suum qui conātur sustinere incidūt in plura inconuenientia. ibid. nu. 12.

Erubescimus cum sine lege loquimur. c. si annum. de iudi. nume. 30.

Et cætera dictionis natura. §. si verò. c. fi. de iud. nu. 8.

Eunuchi qua ratione nō possunt esse testes. c. cum multis. de rescrip. nu. 76.

Exceptio facilius q̄ actio concedi solet. de breui. nu. 47.

Exceptio

I N D E X.

Exceptio non numeratę pecunię perpetuo apponi potest de iure canonico. §. statuto. c. ij. de constitu. nu. 30.

Excōmunicare non tamen potest licet quis possit absolueri. ibi. nu. 49.

Excōmunicatio verbū tam de maiori quā minori intelligitur. §. si verò. c. fin. de iudi. nume. 33.

Excommunicatione ad quem finem fit. §. statuto. c. ij. de constituto. nume. 11.

Excōicationis exceptio an possit opponi bis tantū. c. cum in multis. de rescrip. nu. 39.

Excōmunicationis promulgatio simpliciter facta nō inducit canonē latę sentētię, sed ferendę. c. ij. de cōsti. nu. 42.

Excommunicationis sententia lata ab statuto potest quilibet alius quā proferēs ab ea sententia absolueri. ibid. nume. 43.

Excōmunicato etiā maiori sola rescripti impetratio non denegat. c. j. de rescr. nu. 44.

Excommunicatione prohibitum est impetrare & agere. ibidē nume. 14.

Excōmunicatus potest impetrare rescriptū cum sit actus extraiudicialis. ibid. nu. 1.

Excōmunicatus repelli potest à limine iudicij. ibid. nu. 16.

Excōmunicatus si pro alio rescriptum impetret valet. ibi dem nume. 34.

Excōmunicatus pro se & pro alijs impetrare potest. ibidē nume. 35.

Excommunicatus prohibetur ne possit in iudicio esse propter cōmunionis periculū. ibidem nume. 37.

Excommunicatus substituere procuratorem nō potest. c. j. de rescrip. nume. 38.

Excommunicatus quando impetraret cum nō excommunicato in re diuidua, tamen bene valet rescriptum. ibidē nume. 45.

Excōmunicatus carceratus potest impetrare rescriptū pro redemptione sua. ibidem numero. 49.

Excōmunicatus nō potest impetrare rescriptū in causa inquisitionis. ibi. nu. 72. & 74.

Excommunicatus impetrās in causa inquisitionis ad hoc tendere p̄sumitur vt crimina detegātur. ibid. nu. 75.

Excommunicatus non poterit impetrare proprio nomine alterius. ibi. nu. 76.

Excommunicatus qui esse potest in iudicio se defendēdo procuratorem vtrum possit constituere. c. si annū. de iudi. nume. 26.

Executor non potest reservationē facere super certo beneficio nō dū vacante. manda. de prouiden. nu. 25.

Executor

I N D E X.

Executor an differat ab eo qui dat ad cōpellēdū. ibi. nu. 27.
 Executor ante præsentationem literarum nihil facere potest. ibid. nu. 30.
 Executores literarum iustitiæ non debent esse in dignitate. de expecta. nu. 37.
 Executores huiusmodi gratiarum an possint committere executionem alijs faciendo subexecutores. mād. de prouiden. nu. 34.
 Executores sunt meri iudices. c. statutum. de rescrip. nu. 75.
 Executoriæ literæ solum sunt in vsu: monitoriæ verò ac præceptoræ recesserunt. de expectatiuis. nu. 6.
 Executoris meri sententia nō appellatur. mand. de proui. nume. 31.
 Exemptio personæ non conceditur per breue nec per sacram Pœnitentiariã. de breuibus. nume. 53.
 Exigere verbū, etiã de volente intelligitur. c. j. de iud. nu. 28.
 Exigerit verbum, compulsionē importat. ibid. nume. 27.
 Expectans in forma secunda ultra duas præbendas vnam scilicet in qualibet non potest consequi nisi vnam dignitatem in altera illarum ecclesiarū. de expect. nu. 45.
 Expectans an poterit in qualibet collatiōe acceptare duo beneficia nō excedētia sum nam in literis expressam. ibidem nume. 62.
 Expectans ad collationem decani & capituli ecclesiæ cathedralis potest acceptare beneficium vacans in ea. ibidem nume. 27.
 Expectantium ad idem beneficium simul concurrētū habētium eādē datā & similes clausulas quis cui præferatur. mand. de prouidē. nu. 4.
 Expectatiuæ ad dignitatē conuentualem vel officium claustrale non dantur, nisi qualificatis. ibid. nu. 69.
 Expectatiuæ prima forma. de expectatiuis. nu. 29.
 Expectatiuæ primæ formæ conclusio. ibid. nu. 39.
 Expectatiuæ secundæ formulæ declaratio. ibid. nu. 43.
 Expectatiuæ tertie formæ declaratio. ibid. nu. 49.
 Expectatiuæ quartæ formæ declaratio. ibid. nu. 50.
 Expectatiuæ quintæ formæ declaratio. ibi. nu. 54.
 Expectatiuæ sexta forma. ibid. nume. 61.
 Expectatiuæ septima forma. ibid. nu. 63.
 Expectatiuæ octaua forma. de expectatiuis. nu. 67.
 Expectatiuæ nona forma. ibi. nume. 72.
 Expectatiuæ pauperibus concessæ potius dicuntur literæ iustitiæ q̄ gratiæ. ibi. nu. 73.
 Expe

I N D E X.

Expectatiuæ decima & vltima forma. ibidem nu. 105.
 Expectatiuam gratiã quando quis habet ad largam potest beneficium seruitoriū acceptare. ibidem nu. 42.
 Expectatiuarum materia habet in se lac, lanam, pellem, & carnes. ibidem nu. 7.
 Expectatiuarū & mandatorū variæ sunt formæ. ibi. nu. 26.
 Expectatiuarum decem & mandatorum totidē formas esse, quæ à iure cōmuni originē habent. ibidem nu. 28.
 Expectatiuarum duarum adinuicem cōcurrentiū cum mandato nouæ prouisionis concurrēte cum expectante differentia. mand. de prouidē. nume. 5.
 Expressio clausulæ exprimēdæ fieri debet in parte dispositiua: aliàs non prodest. de expecta. nu. 22.
 Extensio de casu ad casum admittitur etiã in pœnalibus. c. j. de rescriptis. nu. 33.
 Extensio non prohibetur habere locū in casu, in quo est minor ratio. c. statutum. de rescriptis. nu. 39.
 Extensio ad casum, qui lato sumpto vocabulo potest cōprehendi in materia odiosa non prohibetur fieri. ibidem nume. 111.
 Extrauagās cōtinens idē quòd ius cōmune an dicatur ius cōmune. c. j. de cōsti. nu. 217.
 Extrauagans iniunctę Bonificij habet locū in breuibus. de breuibus. nu. 7.
 F
 Fabricius Bicus, & Q. Turobero quare inter heroes relati sint. in oratione nu. 9.
 Faciens actū contrariū primo de quo est certificatus videtur à primo recedere. c. j. de constitu. nu. 124.
 Facit is cuius nomine fit. mād. de prouid. nu. 17.
 Facta sunt incerta. c. j. de constitutioni. nu. 75.
 Facta quæ sunt consueta præsumuntur nota & in esse actui, licet nō exprimant. ibi. n. 85.
 Facta quando sunt consueta, potest ea notarius extēdere in instrumēto, licet non sit à partibus dictū. ibi. nu. eodē.
 Facta non præsumuntur nisi probentur. c. statutum. de rescriptis. nu. 103.
 Facti quæ sunt, in eis non est dare: certam doctrinam. c. j. de constitu. nu. 83.
 Factum in pactis versatur. ibidem nu. 81.
 Factum & ius quando concurrunt factum est potentius. ibidem nu. 89.
 Facultas alicui concessa à iure in dubio non est auferenda. c. j. de iudicijs. nu. 30.
 Facultas dandī curatorū ad litē non causatur ex eodem cōfistorio

I N D E X.

sistorio sed ex iurisdictione. §. Filius natus ex ea cum qua nō
 si verò. c. si. de iudici. nu. 36. poterat esse matrimonium
 Falli sæpius propriū est homi- vt legitimetur quid sit ne-
 nis. c. j. de constitu. nu. 96. cessarium. c. j. de cōst. n. 176.
 Falsans breue an incidat in pœ Filius familias rescriptū potest
 nam c. ad falsariorū. de cri. impetrare. c. j. de resc. nu. 12.
 fal. de breuib. nu. 2. & 5. Filius ætatis xiiij. annorū po-
 Falsarius est qui ad signaturā test inuito patre ingredi re-
 Papæ solum punctum addi- ligionem, & eximi à patria
 dit. ibidem nu. 6. potestate. c. si annum. de iu-
 Fantasmata noua generantur dicijs. nume. 3.
 ex nouis opinionibus. c. j. Filius familias quare potest de
 de testamentis. nu. 11. consensu patris donare &
 Fictio in his quæ sunt iuris nō non testari. c. j. de testa. nu. 3.
 habet locum. c. si annum. de Fœmina vtrum comprehenda
 iudicijs. nu. 4. tur sub dictione laici. c. cum
 Fictio est qñ id arguitur esse in multis. de rescript. nu. 64.
 quod nō est. ibidem nu. 5. Fœmina non potest in officiū
 Filia vtilitas vbi cōsideratur masculi deputari. c. mulie-
 à lege non fit differentia in- res. de iudicijs. nu. 2.
 ter patrē & alios cōiunctos. Fœmina olim quæ optima cen-
 ibidem nu. 36. sebatur. ibidem nu. 3.
 Filia ingratæ dos dari non de- Forma data in aliquo actu nō
 bet, tamen si datur non po- sufficit illam adimplere per
 test reuocari. §. si verò. c. si. de æquipollens, sed debet ad
 iudicijs. nu. 18. vnguem obseruari. c. j. de cō-
 Filia ingratæ potest pater ne- stitutionibus. nu. 183.
 gare dotem. §. statuto. c. ij. de Forma quæ seruatur in aliquo
 constitu. nu. 72. doctorando. de breuib. nu-
 Filij parentibus auxilium non mero 43.
 præstantes à cōcilio anathe Forma vbi nō obseruat actus
 matizant. & breuib. n. 41. est ipso iure nullus. §. si verò.
 Filij nati ex vxore adultera cē- c. si. de iudicijs. nu. 20.
 sentur geniti ab ipso mari- Forma est duplex. §. statuto. c. ij.
 to & nō ab amasio. c. mulie- de constitu. nu. 27.
 res. de iudicijs. nu. 19. Forma vbi à iure non esset da-
 Filij in pari gradu existenti- ta simpliciter sed cum decre-
 bus quis præferri debeat. c. to annullatiuo tali casu po-
 ij. de consli. nu. 25. test procedere regula. ibidē
 nume-

I N D E X.

nume. 28. concilio Florentino. ibidem
 Formæ introductæ consensu nume. 44.
 partium non potest renun- Gratia principis ante cōfectas
 ciari. c. j. de rescrip. nu. 54. literas est informis & imper-
 Formæ à lege inductæ in fauo fecta. de expectatiuis. nu. 17.
 rem alicuius potest renun- Gratia etsi ad duo incōpatibi-
 ciari. ibidem nu. 56. lia data est nō ideo censetur
 Fortè dictio, dubitationem im- dispensatum super retentio-
 portat. c. j. de iudicijs. nu. 4. ne vtriusque. ibidem nu. 55.
 Fortè per verbū respondent sæ Gratia ad beneficium regulare
 pe periti. ibidem nu. 5. alterius ordinis conceditur
 Fortuna bonorū omniū nouer cum trāslatione. ibi. nu. 69.
 ca. de expectatiuis. nu. 27. Gratia ad beneficium sēculare
 Fraudibus obuiandū esse. c. cū non datur monacho nisi cū
 in multis. de rescrip. nu. 51. dispensatione. ibidē nu. 70.
 Fraudibus obuiare semper pos- Gratia expectatiuæ qñ ortum
 sumus vbi lex nō prohibet. habuerunt. ibidem nu. 1.
 ibidem nu. 52. Gratiā à Papa impetrans tene-
 Frustra inducit annulationem tur cōsuetudinē tenere eccle-
 ipso iure. c. j. de iudic. nu. 80. siæ contrariam. c. j. de consli-
 Frustra dictio, vbi simpliciter tutionibus. nu. 61.
 profertur in dubio semper
 debet proprie intelligi. ibi-
 dem nu. 83.
 G
 Gabellæ tot soluūtur, quot
 sunt causæ stante statu-
 to & de quodlibet libello de
 beat solui gabella. c. dispen-
 dia. de rescriptis. nu. 24.
 Generi per genus non deroga-
 tur. mand. de prouid. nu. 5.
 Genus quando non potest veri-
 ficari nisi in vna specie est
 species. c. j. de constit. nu. 59.
 Græci Episcopos suos & pres-
 byteros olim Papas appella-
 bant. ibidem nu. 41.
 Græci errorem deposuerunt in
 Homines coërcere à cōmercio
 hominum

H

Habētia diuersam causam
 productiuā habent di-
 uersos effectus. c. j. de consli.
 nume. 60.

Hadrianus imperator difficilis
 aditu: nam plus nimio moro-
 sus fuit illiusque exemplum
 non illæpidum. in oratio.
 nume. 11.

Hæresis in causa aduersarius
 trahi potest ad diuersos iudi-
 ces. c. dispēdia. de rescriptis.
 nume. 18.

Homicidiū voluntariū perpe-
 trantibus cum quibus dispē-
 satur. de expectatiuis. nu. 88.

Homines coërcere à cōmercio
 hominum

I N D E X.

hominum nihil infelicius. c. ij. de constitu. nu. 12.
 Homines indocti atque imperiti debent doctos cōsulere. ibidem nu. 49.
 Homo animalium omnium ingratisimus. in oratione nu. 12.
 Honestas in quatuor loca diuisa est. ibidem nu. 2.
 Honestatis reuerentiam præ se ferētia renūciari nō possunt. c. mulieres. de iudicijs. nu. 23.
 Honor præsupponit reuerentiam. ibidem nu. 49.
 Hortamur verbū importat necessitatē. c. j. de iudicijs. n. 10.
 Hospes turpius eijcitur quā non admittitur. de expectatiuis. nume. 64.
 Hospitalia quare in gratijs expectatiuarum non cadant. ibidem nu. 23.
 Hospitalarius debet cōpleuisse annum xxv. c. si annum. de iudicijs. nu. 8.
 Humanitate & affabilitate animos hominum deuinci. in oratione nu. 10.
Ignarus non dicitur esse præfens. c. ij. de constit. nu. 49.
 Ignorantem non cōprehendit ius puniens participantem cū excōmunicato. ibi. n. 47.
 Ignorāter si quis acceperit vxorem alterius in coniugem & inde nati sint filij tales dicentur legitimi. ibidem nu. 51.
 Ignoranter si quis interfecerit bannitum liberatum à banno, & habentem literas saluē cōductus excusatur propter ignorantiam. ibidem nu. 53.
 Ignorantes non dicuntur homines. c. j. de consti. nu. 115.
 Ignorantes personę nō ligantur ex illis clausulis quas nō intelligūt. c. ij. de cōstit. nu. 48.
 Ignorantes pœna tēporali non ligantur vbi periculum animæ non vertitur sed pecuniarum. ibidem nu. 58.
 Ignorantia est mater omnium malorum, & ibi plura. c. j. de cōstitutionibus. nu. 115.
 Ignorantia in facto proprio admittitur propter multitudinē negotiorū. ibi. nu. 135.
 Ignorātia non præsumitur vbi est princeps. ibidem nu. 136.
 Ignorantia excusat quē à pœna legis municipalis limitādo vt hīc. c. ij. de constitutionibus. nu. 44. & 46.
 Ignorātia statuti post duos mēses nō præsumitur. ibi. n. 45.
 Ignorātia crassa & supina quare sic appelletur. ibid. nu. 54.
 Ignorātię causa tolleratur sententia lata à non capace. ibidem nu. 52.
 Ignorantiā non posse allegari statuto disponente intelligitur de supina. ibidē nu. 55.
 Illegitimi ad beneficia ecclesiastica absque dispensatione sunt inhabiles. de expectatiuis. nume. 87.
 Illegiti-

I N D E X.

Intelligimus dispensatus non potest obtinere canonicatū in ecclesia cathedrali. ibidē nume. 34.
 Illicitum per dispositionem licitum redditur. c. ij. de constitutionibus. nu. 33.
 Immunitas concessa à principe per viam contractus potest per ipsum reuocari. c. j. de consti. nu. 141.
 Imperator an possit causam cōmittere sacerdoti dignitatē non habenti. c. statutum. de rescriptis. nu. 84.
 Imperator recipit potestatem à populo, Papa à Deo. s. statuto. c. ij. de cōsti. nu. 4.
 Imperator non poterit aliquē legitimare in terris subiectis Papæ. ibidem nu. 59.
 Imperatores pontifices dicebātur. c. j. de consti. nu. 15.
 Impetrās in forma speciali præfertur impetranti in forma pauperum in beneficio vacante ante purificationē cōditionum. mand. de prouid. nume. 23.
 Impetrātis idoneitas pro pauperibus graduatis nō inquire mādāt. de expect. nu. 108.
 Impetrare literas in forma pauperum non poterit habens beneficium cum titulo, licet non pacificum. ibidē nu. 77.
 Impetrare in forma pauperum potest habens beneficium litigiosum ita q̄ nō recipiat fructus. ibidem nu. 78.
 Impetrare quā agere difficilius est. c. j. de rescrip. nu. 11.
 Impetrare & agere non differunt si loquimur in delegato per rescriptum. ibi. nu. 13.
 Impetrare & iudicio prosequi paria sunt. ibidem nu. 28.
 Impetratur frustra præcibus quod iure communi conceditur. cap. j. de constitutionibus. nume. 103. & de expectatiuis nu. 73.
 Incarcerato pro culpa sua non est subueniendum. c. j. de rescriptis. nu. 51.
 Inferior à principe potest committere causam appellatione remota. c. mulieres. de iudicijs. nu. 61.
 Inferior nullus etiam si fuerit legatus potest contra conciliū aut iura cōmunia dispensare. de expectatiuis. nu. 44.
 Inferiores à principe non possunt committere causam cōtra iuris formam. c. j. de iudicijs. nu. 58.
 Inferiores à Papa in diocesis suis & regnis tātam habent iurisdictionem quātam princeps in vniuerso. ibidē nume. 59.
 Inferiores de iure civili possunt facere statuta contra legem secus de iure canonico. ibidem nu. 62.
 Infinitas siue generalitas reprobat. cap. cum in multis. de rescriptis.

I N D E X.

rescriptis.nu.27.
Infinitas reprobatur in quinquaginta casibus. *ibidem* nu. 22.
Infinitas reprobatur ne lites sint infinitæ. *ibidem* nu. 24.
Infinitas reprobatur à iure. *ibidem* nu. 29.
Infinitas admittitur subiecta materia, aliud suadente. *ibidem* nu. 46.
Infirmi inter miserabiles personas numerantur. *de breuius*. nu. 32.
Infirmitas est causa extrahendi religiosum à monasterio & qualiter hoc intelligitur. *ibidem* nu. 31.
Infra dictio, denotat actum immediate sequentem terminum cui adiungitur. §. si verò. *c. fi. de iudicijs*. nu. 2.
Infra dictio, de sua propria natura quid significet. *ibi*. n. 7.
Inhabilitas vnius suppletur per habilitatem alterius. *c. statutum. de rescriptis*. nu. 56.
Iniuria non debet fieri loco publico. *c. mulieres. de iudicijs*. nume. 28.
Iniuria quæ fit marito ab vxore adultera grauior reputatur quàm mors. *ibidem*. nu. 20.
Inquisitores possunt esse etiam non habentes dignitatem. *c. statutum. de rescriptis*. nu. 54.
Institutionum liber quare diuisus ab imperatore in quatuor libros. *c. cum in multis. de rescriptis*. nu. 77.
Instrumentum confectum per duos notarios quorum alter est falsarius sustentatur ex persona notarij habilis. *c. j. de rescriptis*. nu. 48.
Intellectus nouus. *l. fi. ff. de le. ij. c. j. de consti.* nu. 157.
Intellectus vnus est, quanuis ex pluribus intellectibus aliquis sit communiter approbatus, & alij reprobati. *ibi*. nu. 232.
Intellectus l. iij. §. diuus. ff. de sepul. viola. *ibidem* nu. 233.
Intellectus ad l. falso. *c. de diu. rescrip. rub. de rescrip.* nu. 12.
Intellectus c. dilectus. *de rescri. c. j. de rescriptis*. nu. 61.
Intellectus l. boues. §. hoc sermone. *c. cum in multis. de rescriptis*. nu. 41.
Intellectus notabilis ad istum textum. *c. dispendia. de rescrip.* nu. 5.
Intellectus c. iij. de auth. & vsu pal. *c. statutum. de rescrip.* nu. 14.
Intellectus l. fi. ff. de offic. eius. *ibidem* nu. 81.
Intellectus c. constituit. xvij. q. iij. *ibidem* nu. 86.
Intellectus gl. in l. sæpe. ff. de off. præsi. discutitur. *c. j. de iudicijs*. nu. 6.
Intellectus ad l. mulier. §. fi. ff. de condi. & de. vsq; ad finem per iij. col. *c. j. de testamē.* nu. 8.
Intellectus nouus ad §. fin. d. l. mulier. *ibidem* nu. 13.
Intellectus l. omnes populi. de iusti. & iure. §. statuto. *c. ij. de constitutioni*. nu. 8.

Intellectus

I N D E X.

Intellectus istius text. *ibi*. nu. 80.
Intellectus c. fi. supra de consti. *ibid.* nume. 87.
Ioannes patriarcha Constanti nopolitanus fuit à Nicena synodo vniuersalis Papa appellatus. *c. j. de consti.* nu. 43.
Ioannes patriarcha ab insolentia reprehensus à Gregorio. *ibid.* nu. eo.
Ioannes xxij. primus omnium scriptores literarum numero distinxit, & taxas literarum ordinauit. *de expecta.* nu. 5.
Ioannes Andreas in Roma. curia publicè fuit reprehensus de quadam opi. *c. statutum. de rescrip.* nu. 3.
Ipsa iure verba, priuationem rei denotant. *c. j. de rescrip.* nu. 4.
Ipsa iure verba, non inducunt ipsa facto priuationem. *ibidem* nume. 5.
Ipsa iure verbi, effectus. *ibidem* nume. 10.
Israëliticum populum quare Deus in duodecim tribus partitus est. *in orat.* nume. 7.
Iubeo verbum præceptum continere magis arctatiuum & specificum quàm verbum mando quomodo intelligatur. *c. j. de iudi.* nu. 6.
Iudæi prohibentur ab omnibus honoribus & dignitatibus. *c. statutum. de rescrip.* nu. 86.
Iudæorum in causis rigor seruari debet non equitas. *c. dispē dia. de rescrip.* nu. 21.
Iudæus non potest esse medicus principis neque coquus. *c. statutum. de rescrip.* nu. 86.
Iudex promittens delinquenti remissionem delicti si illud confitetur potest eum condemnare. *c. j. de constitutio.* nume. 144.
Iudex an poterit iudicare secundum statutum facta sibi commissione quæ procedat secundum ius. *ibid.* nume. 214.
Iudex debet bene discutere causam, & sequi communem opinionem. *ibid.* nu. 228.
Iudex licet per processum ad vltiora videatur circa reiectionem obstaculorum iurisdictionis pronuciare: secus quoad exceptiones impeditivas processus. *c. cum in multis. de rescrip.* nu. 100.
Iudex datus à partibus non potest facere condemnationem in expensis. *c. dispendia. de rescrip.* nu. 28.
Iudex maior potest se minori subijcere. *c. statutum. de rescrip.* nu. 74.
Iudex inhabilis non potest procedere cum habili. *ibi*. nu. 113.
Iudex delegatus non potest regulariter citare personaliter in causa civili. *c. j. de iud.* nu. 29.
Iudex delegatus in causis criminalibus potest personaliter citare. *ibi*. nu. 43.
Iudex potest iudicare contra communem stante conflictu opinionum.

C nionu.

I N D E X.

nionum. ibi. nu. 55.
 Iudex vnus si in casu dubio tulit sententiam contra me iudex appellationis in ambiguis poterit pro me dicere. ibidem nu. 58.
 Iudex bonus nihil ex arbitrio facit. ibidem nu. 59.
 Iudex debet arbitrari secundum mentem legis & arbitrii sui intellectus & rationis. ibidē.
 Iudex delegatus fungitur vice principis. ibi. nu. 64.
 Iudex quonam pacto proferre sententiam debeat. §. si verò. c. si. de iudic. nu. 17.
 Iudex competens ad dandū curatorem in litē qui dicatur. ibi. nu. 29.
 Iudex debet proferre sententiā sedendo, declarando vt ibi. §. statuto. c. ij. de cōsti. nu. 69.
 Iudicem habere fauorabile bonum esse. ca. j. de constitutio. nume. 227.
 Iudicem esse est habere publicum officium. c. statutum. de rescrip. nu. 75.
 Iudicem habere fauorabile in cōflictu opinionum bonum est. c. j. de iudic. nu. 56.
 Iudices maximi de quo intelligantur. ibi. nu. 60.
 Iudices temporales de peccato subditorum cognoscere possunt. §. statuto. c. ij. de constit. nume. 32.
 Iudici potest resisti extra territorium. ibi. nu. 52.

Iudicialia & extraiudicialia parificantur. c. statutum. de rescrip. nu. 55.

Iudicis arbitrium debet regulari secundum mentem legis. c. j. de consti. nu. 205.

Iudicium reddi in inuitū quomodo intelligatur. c. cum in multis. de rescript. nu. 8. & c. mulieres. de iudi. nu. 29.

Iudicium acceptum à minore xiiij. annorum, an tendat in prejudiciū suū aut in cōmodū. §. si verò. c. si. de iud. n. 23.

Iura spiritualia per Papā in laicum translata nō sunt vt fundata in ipso, sed vt ministro, & agente Papæ. manda. de proui. nu. 17.

Iura in quantum possunt cōnātur arctare prorogationē litis. ca. dispendia. de rescrip. nume. 6.

Iura in dubio adaptātur ad ea, quæ frequenter accidunt. ca. statutum. de rescrip. nu. 102.

Iura loquentia de iudicibus delegatis habent locū in arbitris. c. j. de iudi. nu. 39.

Iura non sunt limitanda per subauditiones. ibidē numero 46. & cap. si annum. de iudic. nu. 9.

Iura loquentia de delegatis non habent locum in ordinarijs. c. j. de iudi. nu. 62.

Iuramentum habet vim clausulæ derogatoriæ. c. j. de constitutio. nu. 187.

Iuramen-

I N D E X.

Iuramentū vbiq̄ue in aliquo statuto est, reuocato statuto in consequentiā iurium tollitur tanq̄ accessorium. ibidē nume. 189.

Iuramentū tollitur sublato actu principali per viam statuti. ibi. nume. 190.

Iuramentum primum nō facta mentione iuramenti, nūquid per secundum statutū reuocetur. ibi. nu. 191.

Iuramentum actum aliās de sua natura reuocabilem facit irreuocabilem. §. statuto. ca. ij. de consti. nu. 37.

Iuramentum est vinculum Dei. c. j. de rescrip. nu. 58.

Iuramenti relaxatio ad effectū agendi & excipiēdi quō concedi solet. de breui. nu. 46.

Iuramento nullū maius vinculum inuenitur: nam superat rem iudicatam. ibi. nu. 48.

Iure ordinario non extraordinario verba in dubio debēt intelligi. c. j. de rescri. nu. 68.

Iure suo qui vti, ei iniuria fieri nō debet. de expect. nu. 9.

Iuris canonici finis & principalis intentio quæ sit. c. ij. de cōstitu. nu. 2.

Iuris canonici finis duplex est. ibi. nume. 21.

Iuris canonici dispositioni quā standum est. §. statuto. c. ij. de constit. nu. 8.

Iuris ciuili intentio quæ sit. ca. ij. de consti. nu. 3.

Iurisconsulti sæpius labuntur, & eos reprehendere est quodammodo in spiritum sanctum peccare. c. j. de constit. nume. 94.

Iurisditio delegati quæ sit, quæ verò ordinaria. c. j. de rescri. nume. 69. & 70.

Iurisditio non datur per verba hortatiua principis nisi addantur verba coertionem significantia. c. j. de iudi. numero 13.

Iurisditio datur in accessorio, & non in principali. c. dispendia. de rescript. nu. 25.

Iurisditio sine accessorijs esset inanis. §. si verò. c. si. de iudi. nume. 30.

Iurisditio non admittit argumentum. §. statuto. c. ij. de cōstitu. nu. 48.

Iurisditio duplex est. ibidē numero. 60.

Iurisditio est indiuidua. ibidem nume. 83.

Iurisdictionem si quis extra territorium non habet non potest eam pacto priuatorū cōsequi. ibi. nu. 57.

Iurisdictionis appellatione venit delegata. c. j. de rescriptis. nume. 67.

Iuris legumque cognitio quarum possit decriatur. in oratione. nu. 2.

Iuris quæ sit regula declaratur. manda. de prouidendo. numero 2.

I N D E X.

Iuris reuerentiæ præscribi non potest, c. mulieres. de iudicijs. numero 49.

Ius accrescendi habet locum in beneficijs principum. rub. de rescript. nu. 9.

Ius acquisitū in pignore, an sit reale. ca. cū in multis. de rescrip. nu. 28.

Ius canonicum diuinum appellatur. c. ij. de constit. nu. 19. & de expect. nu. 51.

Ius est certum, consuetudo uero incerta. c. j. de constitutio. numero 64.

Ius in stipulationibus continetur. ibidem nu. 81.

Ius ciuile & canonicū paribus passibus ambulant. c. ij. de cōstit. nu. 38.

Ius ciuile attēdimus in pertinentibus ad ius canonicum quādo continet æquitatē, & ius canonicum continet rigorē. cap. dispendia. de rescriptis. numero 20.

Ius ciuile potest impedire obligationem naturalem ne nascatur. §. statuto. c. ij. de cōsti. nume. 71.

Ius cōmune non censetur sublatum per clausulā non obstantibus statutis. c. statutum. de rescrip. nu. 3.

Ius idem debet esse de termino quōd de via quæ ducit ad terminum. manda. de prou. nume. 15.

Ius idem seruatur in causis de-

pēdētibus à principalibus & in ipsis principalibus. c. si an num. de iudi. nu. 9.

Ius mutare cui prohibitū est, à fortiori illi prohibetur posse addere. §. statuto. c. ij. de cōstit. nu. 23.

Ius summū summa iniuria est. c. ij. de consti. nu. 13.

Ius scriptū licet sit potētius nō scripto, nō tñ magis nobile. rub. de consti. nu. 15.

Iustitia duplex in lege humana consyderari potest. cap. ij. de consti. nu. 39.

Iustitia summū bonū appellat, & quare. c. j. de consti. nu. 29.

L

Labor improbus omnia vincit. mād. de prou. n. 37.

Laici ratione animæ subijciuntur canonibus & præceptis Papæ. §. statuto. c. ij. de consti. nume. 3.

Laici subijciuntur statuto Episcopi tendenti in vtilitatem animæ. ibidem nu. 31.

Laicis de reb⁹ spiritualibus nulla est attributa facultas. mād. de prou. nu. 35.

Laicus purus incapax est beneficii ecclesiastici. de expecta. nume. 89.

Laicus expresso clerico an conueniri possit per dictā clausulam. c. cū in multis. de rescrip. nu. 61.

Latae culpæ diffinitio data per Iuricon. reprehenditur. rub. de rescrip.

I N D E X.

de rescript. nu. 6.

Legati appellatione de maiori intelligitur. §. statuto. c. ij. de consti. nu. 65.

Legatorum tres sunt species. c. statutum. de rescrip. nu. 121.

Legatus potest facere statuta quæ durant etiam legatione finita. c. ij. de consti. nu. 65.

Legatus in quatuor mēsis or dinarij reseruatis potest etiā conferre. de expectatiuis. numero 16.

Legatus potest committere causam non habenti dignitatē vt vicario. c. statutum. de rescriptis. nu. 84.

Legatus sedis Apostolice quod facit à sede Apostolica cēsetur factum. c. mulieres. de iudi. nume. 6.

Legatus de latere omnia potest quæ Papa nisi specialiter reseruata. ibid. nu. 8.

Legatus de latere an possit facere statuta perpetua. §. statuto. c. ij. de consti. nu. 65.

Leges plures sub eisdem verbis repetuntur. rub. de cōsti. n. 3.

Leges priores debent trahi ad posteriores. ca. j. de constitu. nume. 138.

Leges plurimæ quibus adsunt viuēdi ritu deprauatos esse. in oratione. nu. 5.

Legis priuilegium amittere debet qui commisit in legem. c. mulieres. de iudi. nu. 17.

Legista perfectus quis dicatur. c. ij. de consti. nu. 37.

Legum vis. in oratione. numero. 4.

Legum duodecim tabularum vnicum libellum toti Philosophiæ M. Crassus preposuit earumdemque legum consyderatio. ibidem.

Legum immensa congeries vnde orta. ibidem nu. 5.

Leuiora attingere interdū ingenium acuit. rub. de consti. nume. 12.

Lex noua quādo reuocat priorem antiquam, debet facere de illa mētionem specialem. c. j. de consti. nu. 53.

Lex vbi condenda est, plures actus requiruntur. ibi. nu. 78.

Lex quid sit. ibi. nu. 137.

Lex quando habet clausulam derogatoriam requiritur quod rescriptum faciat specialem mentionem. ibidem numero. 177.

Lex etiam valet sine maturitate. ibidem nu. 193.

Lex secūda tollit priorem ratione æqualis vtilitatis publicæ & potestatis. ibidem. numero 194.

Lex contraria sicut per rescriptū concessum ex certa sciētia tollitur, ita si fuerit motu proprio concessum. ibid. numero 198.

Lex habens plures intellectus, quādo potest allegari, & quā lex præcepti habet plures intellectus

tellectus faciens contra eam non peccat. *ibidem* nu. 231.
 Lex permissiua peccati etiā venialis non debet obseruari. *c. ij. de consti. nu. 18.*
 Lex positiua quotiescūque absque iusta causa contradicit equitati naturali talis lex nō ligat. *ibi. nu. 20.*
 Lex civilis si est iusta in foro fori, vtique erit iusta in foro poli, id est conscientię. *ibidē nume. 35.*
 Lex quando facit mentionē de duplo vel quadruplo intelligitur cōputato simplo. *c. cūm in multis. de rescri. nu. 54.*
 Lex quando præfinit certū tempus ad aliquid faciendū non potest assignari ratio cur nō plus vel minus tempus concessum fuerit. *ibi. nu. 70.*
 Lex quando habet plures intellectus dicitur ambigua & nō potest allegari ad decisionē causarum. *c. j. de iudic. nu. 54.*
 Lex si tātūm de masculo loqueretur, cōprehendit etiam fœminam in dispositione legali & materia indifferenti. *c. si annum. de iudi. nu. 40.*
 Lex negatiuē aliquid prohibēs non censetur annullare actū in contrarium factū nisi procedat vltorius annullando. *c. si verò. c. si. de iudi. nu. 22.*
 Lex si non distinguit, nec nos distinguere debemus. *ibidē nume. 35.*

Lex generaliter loquens potest restringi à lege, sēcus ab homine. *ibi. nu. 39.*
 Lex prima. *ff. de dona. quomodo declarei. c. j. de test. nu. 10.*
 Lex hominum Deorumque Regina. *in oratione. nu. 3.*
 Lex civilis dirigit hominem in Deum, sicut ius canonicum. *§. statuto. c. ij. de constit. nu. 3.*
 Lex positiua consona iuri diuino si ei aliquid addatur differt à iure diuino. *ibi. nu. 19.*
 Liberalitatem videtur exercere qui dat id ad quod non tenetur. *de expect. nu. 14.*
 Liberi arbitrij quatuor sunt status. *c. cūm in multis. de rescri. nume. 82.*
 Licentia ad duo vel tria patrimonialia in Hispania frequentissimē solet dari. *de expecta. nu. 40.*
 Licentia standi extra religionē religiosi quot modis concedatur. *de breui. nu. 51.*
 Licentia exeundi monasterium propter subuentionem parētum quomodo intelligatur. *ibi. nu. 35.*
 Licitum non est in foro conscientię quicquid licitū est in foro canonico contentioso. *ca. pi. ij. de consti. nu. 32.*
 Linea vestis in precio fuit apud antiquos. *ca. pi. j. de constitu. numero 45.*

Literæ Apostolicæ quæ dicantur. *de breui. nu. 2.*

Literæ

Literæ Apostolicæ habēt se ad instar instrumēti publici, breue verò instrumenti priuati. *ibid. nu. 4.*
 Literæ expeditæ in beneficiis habentur loco tituli. *de expecta. nu. 17.*
 Literæ quæ sint de falsitate suspēctæ. *ibi. nu. 58.*
 Literaturam in clericis pauperibus & simplicibus nō esse multum necessariā quo ad Deum nec quo ad mūdum. *ibid. nume. 82.*
 Literis Apostolicis dat maior fides, quā breuib. *de breuib. nu. 3.*
 Lites inter ciues sunt damnosæ reipublicæ. *ca. dispendia. de rescri. nu. 7.*
 Lites execratiū laudabile votum. *ibid. nume. 2.*
 Lites adeo sunt fugiendæ quod potius debet quis perdere vnā partē rei, quā litigare. *ibidem nume. 12.*
 Lites homines reddunt viles & contemptibiles. *ibid. nu. 14.*
 Litigiosa res minus valet, etiā si non est litigiosa, sed de lite timetur. *ibid. nume. 13.*
 Litigiosi ordinarij prohibentur. *ibid. nume. 15.*
 Litis euentus est dubius. *c. j. de constitutio. nu. 170.*
 Locus insignis præsumitur habere viros peritiores. *c. statutum. de rescri. nu. 87.*
 Locus exemptus dicitur extra

iurisdictionē Episcopi. *§. statuto. c. ij. de consti. nu. 86.*
 Loqui in actibus inter viuos, aut in vltimis voluntatibus quid sit. *c. j. de consti. nu. 128.*
 Lucrari quis nō debet ex delicto. *c. mulieres. de iud. nu. 16.*

M

Magistratum gerere nil difficilius. *in oratione nume. 12.*
 Maior quatuordecim ann. iure civili à tutela liberatur. *c. si annum. de iud. nu. 42.*
 Maiores quatuordecim ann. beneficia habere possunt. *ibidem nu. 41.*
 Malefactor punitus poena corrigenda per legem releuatur à poena purgatorij. *c. ij. de cōstit. nume. 61.*
 Mandata de prouidēdo ambo specialia, ad idem corpus beneficij concurrentia præualet primum in data. *mandata de prouid. nu. 6.*
 Mandata & rescripta principis recipiūt interpretationē secundū potestatem mādantis. *§. statuto. c. ij. de cōsti. nu. 46.*
 Mandati de prouidēdo prima forma declaratur. *mand. de prou. nume. 1.*
 Mandati de prouidēdo secūda forma declaratur. *ibi. nu. 8.*
 Mandati de prouidendo tertia forma declaratur. *ibi. nu. 13.*
 Mādati de prouidēdo & literarū facultatis quæ sit differentia. *C 4 ibid.*

I N D E X.

ibid. nume. 14.
Mandati de prouidendo quarta forma declarat. ibi. nu. 21.
Mandati de prouidendo quinta forma declaratur. de expecta. nume. 22.
Mandati de prouidendo sexta forma declaratur. ibi. nu. 24.
Mandati de prouidendo septima forma declaratur. ibi. nu. 25.
Mandati de prouidendo octaua forma declaratur. ibidē nume. 26.
Mandati de prouidendo nona forma declaratur. ibi. nu. 30.
Mandatum qui habet in prima forma licet sit conditionale præfertur expectanti habenti gratiam puram. ibi. nu. 3.
Mandatum Legati non potest necessitate canonicos ad recipiendum aliquem contra statuta ecclesiæ. ibid. nu. 24.
Mandatum quando propriè dicitur. rub. de rescrip. nu. 14.
Mandatum à superiore factum habet vim præcepti. c. j. de iudi. nume. 8.
Mandatum & præceptum aliquando confunduntur. ibidem nume. 9.
Mandatum generale generaliter debet intelligi. §. statuto. c. ij. de constitu. nume. 47.
Masculi & foeminae differentia fieri non debet vbi ius non disponit expressè. c. si annū. de iudi. nu. 39.
Masculinum an concipiat foemininum. in rescri. c. cum in multis. de rescrip. nu. 63.
Masculinum an concipiat foemininum in contractu emphyteotico, qui est stricti iuris. ibid. nu. 66.
Masculis nō extantibus & foeminae succedant quomodo procedat. c. j. de constitutio. nume. 212.
Medicus perfectus qui dicatur. c. ij. de consti. nu. 37.
Mendicantes & possint capere annuos redditus promissis dicendis non conceditur per breue. de breuib. num. 45.
Mentio expressa quot modis fiat. c. j. de constitu. nu. 55.
Mentio in derogatione legis prioris quādo debeat fieri in posteriori. ibi. nume. 173.
Mentio generalis non sufficit sed specifica vbi consideratur prærogatiua rei dignioris. ibid. nu. 182.
Mentio vbi fit de literis Apostolicis est intelligendum de generalibus nō de specialibus. c. mulieres. de iud. nu. 56.
Mercatores omnes irent ad domum diaboli si non liceret eis contrahendo aliquem in valore decipere. c. ij. de consti. nume. 64.
Mercatorum in epistola solennitas debet exprimi. c. j. de consti. nume. 161.
Meretrice maritata an ita iudicandū sit ac de honesta muliere.

I N D E X.

liere. c. mulieres. de iud. nu. 15.
Meretricem incarceratam cognoscens eque punitur, ac si honestam mulierem cognouisset. ibid. nume. 25.
Meretricem si quis accesserit & cum ea coierit non punitur. ibidem.
Meretrices capi possunt & incarcerari. ibid. nu. 11.
Meretrix soluta si propter simplicem fornicationē perdit priuilegium, à fortiori illud perdere debet meretrix maritata. ibid. nume. 16.
Meretrix dū est carcerata, prohibetur quis ad eam accedere. ibid. nu. 25.
Meretrix nec mūda nec cornix alba sit vnda. ibi. nume. 14.
Meritum personæ non tribuit dignitatem. in c. statutum. de rescrip. nume. 69.
Metus non purgatur per mille annos durante causa metus. de breui. nume. 30.
Miles nō gaudet priuilegio militari nisi ex eo tempore quo in numeris relatus est. de expectati. nu. 90.
Minimis, & de modicis non curatur. ibid. nu. 98.
Minor ignorans se lesū etiam post mille annos potest restitutionem petere. c. ij. de constitu. nume. 51.
Minor quatuordecim annis cōparens in iudicio si confitetur nō valet eius confessio. §. si verò. c. fi. de iud. nu. 11.
Minor quatuordecim annis licet possit habere titulum beneficij non tamē potest agere vel defendere per se in iudicio. ibid. nu. 9.
Minor dispensatus à Papa quo ad beneficium nō intelligitur per hoc secum dispensatum quo ad liberam eius administrationē. ibid. nu. 10.
Minor habens beneficium in ecclesia ratione consuetudinis ibi vigentis an possit administrare & habere vocem in capitulo. ibid. nu. 26.
Minor dispensatus ad beneficium censetur dispensatus ad residentiam & alia consecutiua. ibid. nu. 27.
Minori cōcedens princeps magistratum in dubio videtur tribuere ei administrationē. §. si verò. c. fi. de iud. nu. 28.
Minori an possit dari curator per officialē Episcopi. ibid. nume. 31.
Monachi possunt dici canonici. c. statutum. de rescri. nu. 33.
Monachi prohibentur esse procuratores. ibid. nu. 36.
Monachi prohibentur iudicare. ibid. nu. 45.
Monachi & religiosi in dubio præsumuntur iuris ignari, & potius cōtemplationi intendere q̄ actioni. ibid. nu. 49.
Monachi possunt esse cōmissarij in extraiudicialibus, etiā si digni-

si dignitatem non habeant. ibid. nume. 54.
 Monachis habentibus priuilegiū q̄ possint tēpore interdicti vnā cū familiaribus suis audire diuina, qui familiares intelligant. c. cū in multis. de rescrip. nu. 38.
 Monachorum regula cōtinēte aliqua faciēda sub p̄cna peccati mortalis, & in illa regula est appōita p̄cna tēporalis an q̄libereſt à p̄cna peccati. c. ij. de consli. nu. 60.
 Monachus effectus canonicus ecclesiæ cathedralis an possit esse delegatus. c. statutū. de rescrip. nu. 32.
 Monachus si se dicit nobile nō est surreptio. c. j. de constitu. nume. 109.
 Moniales non possunt in actu prohibito renūciare fauori earū. c. mulieres. de iud. nu. 36.
 Moniales de iure antiquo poterāt cōparere in iudicio p̄ se vel per p̄curatorē. ibi. n. 37.
 Monialibus & Reginis Papa scribēs vocat eas dilectas in Christo. de expecta. nu. 6.
 Monialium receptio depositio nis potest fieri in quocūque loco intra septa monasterij. c. mulieres. de iud. nu. 41.
 Moralitas quid sit. c. ij. de cōsti. nume. 37.
 Mores boni in clerico ante oīa requiri debēt. de expe. nu. 81.
 Moses ex p̄cepto domini fra-

trem suum Aaron in pontificem maximum instituit. c. j. de consli. nu. 20.
 Motus proprius non arguit informationē principis. ibidē nu. 197.
 Motus proprius licet multum operetur non tamē inducit habilitatē personæ. c. j. de rescrip. nu. 19.
 Motum proprium nō habilitare personā quomodo intelligatur. ibi. nu. 65.
 Mulier pro debito ciuili capi non potest. c. mulieres. de iud. nume. 11.
 Mulier officiū tutelæ gerens ratione debiti tutelæ potest capi & incarcerari. ibid. nu. 13.
 Mulier maritata quāuis meretrix sit incarcerari nō debet propter honorem mariti. ibi dem nu. 21.
 Mulieres non possunt trahi ad iudicium inuitæ personaliter. ibid. nume. 10.
 Mulieribus procuratoris officium prohibitum est. c. statutum. de rescrip. nu. 37.
 Mulierum contractus q̄ nō valeant sine consensu propinquorum, de quibus cōtractibus intelligatur. §. si verò. c. fi. de iud. nu. 25.
 Multa prohibentur fieri, quæ iam facta tenent. de expecta. tiuis. nume. 64. & §. si verò. c. fi. de iud. nu. 16.
 Multa per nos non possumus quæ

quæ cum adiuncto licent. c. statutum. de rescrip. nu. 54.
 Multi dictio, plura comprehendit & qualiter. c. cū in multis. de rescrip. nu. 1.
 N
 Nobilibus magis deferuntur honores quàm plebeis. c. mulieres. de iud. nu. 47.
 Nomen pontificis nō cōuenit inferioribus etiam legatis. c. j. de consli. nu. 4.
 Nomen pontificis vnde deriuatur. ibid. nu. 5.
 Nomen domini olim in precio habebatur. ibid. nu. 41.
 Nominati per reges an præferantur scriptoribus Apostolicis. mand. de proui. nu. 20.
 Nominatus primo præsumitur magis dilectus. c. j. de testa. nume. 14.
 Nominatus per Regē an præferri debeat nominato per Reginam, cū vterque consimilia habeant indulta. manda. de proui. nu. 19.
 Nominis paritas gignit affectionem. c. j. de consli. nu. 26.
 Nominum distinctio inuenta fuit vt schismata tollerētur. ibi. nu. 27.
 Non excōmunicatus impetrās cum excōmunicato videtur se inhabilem reddere. c. j. de rescrip. nu. 46.
 Nō poteris futuri temporis est maioris prohibitionis quàm nō potest præsentis. §. si ve-

rō. c. fi. de iud. nu. 21.
 Non potest, verbum formā inducit. §. statuto. c. ij. de cōsti. nume. 24.
 Non valet, dictio importat nullitatem actus ipso iure. c. j. de rescri. nu. 29.
 Non valet, dictio quādo de per se indiffinitè ponitur non intelligitur ipso iure. ibi. nume. 30. & nume. 31.
 Nostra omnia facimus quibus auctoritatem impartimur. c. mulieres. de iud. nu. 7.
 Notarij ex natura sui officij sunt iudices ordinarij. ibidē nume. 31.
 Notario in ciuilibus, secus verò in criminalibus examinatio testium committi potest tā de iure ciuili quàm canonico. ibid. nu. 32.
 Notorium vbi punitur ipso iure sententia declaratoria nō requiritur. c. j. de rescriptis. nume. 6.
 Nouiter cōuersus an possit esse delegatus. c. statutum. de rescrip. nu. 86.
 Nouus intellectus ad istum textum. c. j. de rescrip. nume. 64.
 Numa Pompilius ad quem effectum pontificem creauit. c. j. de constitutionibus. nume. 9.
 O
 O Berto de Orto feudorum cōpositori nō creditur sicut nec Gratiano. rubr. de rescript.

I N D E X.

rescriptis.nu.4.
 Obtinens beneficia vel pensio-
 nem xxiiij. librarū potest in
 forma pauperū literas impe-
 trare. de expectatiuis. nu. 76.
 Officia perpetua differunt à ca-
 nonicatu. c. statutum. de re-
 scriptis. nu. 108.
 Officialis principalis Episcopi
 vnum & idē cōsistoriū facit
 cum eo. §. si verò. c. fi. de iudi-
 cijs. nu. 31.
 Officialis foraneus cēsetur da-
 tus ad vniuersitatē causarū
 & sic æquiparatur ordina-
 rio. ibidem nu. 37.
 Officialis verbū est nomen ge-
 nerale ad omnes habentes
 officium cum iurisdictione.
 ibidem nume. 38.
 Officium verbū est latissimum
 cōprehendēs omnē præemi-
 nentiā ecclesiasticā. c. statu-
 tum. de rescriptis. nu. 107.
 Olympica certamina celebra-
 tissima quatuor fuisse. c. cū
 in multis. de rescrip. nu. 84.
 Omnium quæ à maioribus no-
 stris disposita sunt ratio red-
 di non potest. c. j. de rescrip-
 tis. nu. 79.
 Opere in longo fas est obre-
 pere somnum. de expectati-
 uis. nu. 25.
 Oportet verbum, necessitatem
 importat. c. mulieres. de iudi-
 cijs. nu. 39.
 Ordinarij & maior pœnitētia-
 rius possunt vti clausula mo-

tus proprij. de breuibus. n. 13.
 Ordinarij melioris sunt condi-
 tionis in beneficijs vacanti-
 bus quàm Papa. de expecta-
 tiuis. nu. 21.
 Ordinarijs perpetuis idem ius
 est quòd téporalibus. c. ij. de
 constitu. nu. 64.
 Ordinarijs Episcopis quatuor
 menses ad conferendū quæ-
 cunq; beneficia Papa cōces-
 sit, reseruat is duntaxat exce-
 ptis. de expectatiuis. nu. 13.
 Ordinariorū appellatione qui
 veniant. cap. secundo de cō-
 stitutio. nu. 63.
 Ordinarius non dispensat con-
 tra ius cōmune nisi ex cau-
 sa. de breuibus. nu. 10.
 Ordinarius semel exclusus non
 potest vltius variare. mād.
 de prouid. nu. 21.
 Ordinarius dignior est delega-
 to. cap. primo de iudicis, nu-
 mero 98.
 Ordines quatuor sunt. c. cū
 in multis. de rescrip. nu. 93.
 Ordines in ecclesia militante
 sicut in triumphante & gra-
 dus distinguuntur. c. j. de cō-
 sti. nu. 19.
 Ordo in extraordinarijs non ser-
 uatur. rub. de consti. nu. 4.
 Ordo episcopalis est præcipuus
 in ecclesia Dei. c. j. de consti.
 nu. 35.

P

Acta solo consensu fiunt,
 stipulatio verò vltra cō-
 sensum

I N D E X.

sensum requirit verborū so-
 lennitatem. c. j. de constitut.
 nu. 52. & 81.
 Pacta apponere quæ vult quis
 potest in traditione rei suæ.
 §. statuto. c. ij. de cōsti. nu. 45.
 Pactum factū per prædecesso-
 rem ligat successorem. c. j. de
 consti. nu. 63. & 64.
 Papa appellatur Romanus pō-
 tifex multis de causis. ibidē
 nume. 1.
 Papa quare ratione appellatur ser-
 uus seruorum, & an Episco-
 pi possint se seruos seruorū
 Dei appellare. ibi. nu. 10.
 Papa potest Rex & princeps ap-
 pellari. ibidem nu. 12.
 Papa quare appellat summus
 pontifex. ibidem nu. 16.
 Papa olim per archiepiscopum
 & coepiscopos prouinciæ eli-
 gebatur. ibidem nu. 22.
 Papa est vnus omniū princeps
 & Rex regum, & causa om-
 niū in ecclesia militantium.
 ibidem nu. 28.
 Papa ante coronationē sumus
 dici potest. c. j. de cōsti. nu. 30.
 Papa quare ante coronationē
 suam non apponit in bullis
 nomē suum, sed capita apo-
 stolorū Petri & Pauli. ibidē
 nume. 31.
 Papa totū orbē habet pro dio-
 cesi. ibidem nu. 34.
 Papa ordine nō est maior Epi-
 scopo, sed administratione,
 ibidem nu. 35.
 Papa quomodo benedicitur, &
 quomodo cōsecrat. ibi. n. 36.
 Papa est maior omnibus fan-
 ctis excepto Petro. ibi. nu. 37.
 Papa facit vnum consistorium
 cum Deo. ibidem nu. 38.
 Papa olim de senioribus elige-
 batur. c. j. de consti. nu. 40.
 Papa ita se habet in ecclesijs si-
 cut Sol in planetis. ibi. n. 46.
 Papa multis nominibus appel-
 lari solet. ibidem nu. 48.
 Papa quare plura nomina q̄
 aliquis principū habeat. ibi.
 Papa an possit sibi successorē
 eligere. ibi. nu. 62.
 Papa quare vicarius Dei appel-
 letur. ibidem nu. 16.
 Papa omnia potest. ibi. nu. 17.
 Papa potest tollere omnia quæ
 sunt de iure ciuili. ibidem
 nume. 52.
 Papa non potest imponere le-
 gē successoribus, sed sibi. ibi-
 dem nu. 61.
 Papa potest sibi successorē eli-
 gere. ibidem nu. 62.
 Papa nō potest reuocare bene-
 ficium datum clericis per di-
 spositionem. ibidem.
 Papa potest ignorare etiam ea
 quæ in facto proprio consi-
 stunt. ibidem nu. 75.
 Papa potest esse idiota. c. j. de
 consti. nu. 99.
 Papa prædecessoris facta cum
 maiori reuerentia custodit,
 vt sua à successoribus obser-
 uentur. ibidem nu. 98.

Papa

I N D E X.

Papa creatus eo ipso est doctor vtriusque iuris. ibi. nu. 100.
 Papa quando scribit in materia iuris præsumitur sciētia. ibidem nu. 111.
 Papa quare propter insufficiētiā sciētiae nō potest deponi. ibidem nu. 112.
 Papa faciens promissiones alicui ciuitati sibi subiectæ tenetur eas seruare. ibi. nu. 141.
 Papa scribens pro aliquo beneficiando tribus præcipue litterarum formulis vtitur. de expectatiuis. nu. 4.
 Papa solus in plenitudinē potestatis vocatus est, vnde omnes ab illo potestatem habēt ipse verò à Deo. ibidē nu. 11.
 Papa ex plenitudine potestatis expectatiuas ad omnes menses concedere potest, & omnium beneficiorū collationē sibi reseruare. ibidem nu. 12.
 Papa quādo creat canonicum confert plenū ius in canonicatu. ibidem nu. 30.
 Papa non intelligitur ita velle præiudicare pluribus sicut vni. ibidem nu. 48.
 Papa facilius concedit, vt quis sit pluralis in præbendis diuersarum ecclesiarum quàm in dignitatibus seu officijs. ibidem nu. 53.
 Papa quando mandat, vt illum pro quo sic scribit recipi faciant in canonicū verba ista quomodo intelligantur. ibidem nu. 59.
 Papa solus potest sanare nullitates prouenientes à iure positivo. mād. de prou. nu. 24.
 Papa vltimus procedit se declarando dū se refert ad constitutionē per se æditā. c. statutū. de rescriptis. nu. 4.
 Papa solus potest limitare, tollere, & interpretari statuta concilij. ibidem nu. 10.
 Papa quando cōmitteret causam monacho ex certa sciētia siue sit canonicus siue nō poterit esse delegatus etiam ab inferiore. ibidem nu. 52.
 Papa ex certa sciētia posset causam spiritualē laico committere. ibi. nu. 53.
 Papa proprio iuramento ligatur, sed per viā statuti creditur non teneri. §. statuto. c. ij. de consti. nu. 36. & 39.
 Papa iurans in statutis nō ligatur iuramento. ibid. nu. 39.
 Papæ nomē potest pro dignitate capi, & pro persona. c. j. de consti. nu. 3.
 Papæ omnia licent præter peccatum. ibidem nu. 38.
 Papæ nomen quare Romæ pontifici sit impositum, quid significet, & vnde deriuetur. ibidem nume. 39.
 Papæ nomen etiam Episcopis sanctæ vitæ olim tribuebatur. ibidē nu. 41.
 Papæ nomē soli Ro. Episcopo in Nicena synodo fuit tributum

I N D E X.

tum. ibidem nu. 42.
 Papæ nomen vnde deriuatur. ibidem nu. 45.
 Papæ nomen qualiter olim breuiaretur. ibidem nu. 47.
 Papæ nomen cur mutatur in promotione. ibidem nu. 48.
 Papalæ officium quare onus appelletur. ibidem nu. 11.
 Papā vel Episcopū statuere posse cōtra laicos absolutē dici non potest. §. statuto. c. ij. de constitu. nu. 32.
 Par in parē, nec minor contra minorem imperium habet. ibidem nu. 7.
 Parentes filijs optimos præceptores relinquere teneri. c. ij. de consti. nu. 31.
 Parētibz nullus honor maior præitari pōt q̄ eis egentibus subuenire. de breuibz. n. 36.
 Parentum subuentio superat omne votū. ibidem nu. 37.
 Paria sunt aliqua esse perpetua vel temporalia, & posse esse perpetua. c. ij. de cōst. nu. 64.
 Paria sunt personam nominare in rescripto, vel q̄ verba rescripti in ea verificari possint. c. j. de rescrip. nu. 73.
 Paria sunt q̄ aliquid cōcedatur de iure cōmuni vel speciali. c. j. de iudicijs. nu. 22.
 Paschasij cuiusdā admirandū exēplū. c. ij. de consti. nu. 28.
 Pater nō posset meliorare vnū ex filijs in plus quàm alios. ibidem nu. 24.
 Pater in spiritualibus filij non potest se intromittere, neq; ei filius quicquā acquirat, neque in iure patronatus. c. si annum. de iudicijs. nu. 18.
 Pater pro filia tanquam cōiunctus admittitur in causa matrimoniali & cōstituit procuratorem. ibidem nu. 35.
 Pater familias an testamentum cōdere possit. c. j. de test. n. x.
 Patronatus ius dicitur dependens à causa spirituali. c. si annum. de iudicijs. nu. 17.
 Patronus laicus ppter clericū cōpatronum habet sex menses ad præsentandū. mand. de prouid. nu. 33.
 Patronus laicus an possit variare vltra duas vices. c. cum in multis. de rescrip. nu. 33.
 Paulus secundus & Gregorius iurarunt in conclau ante assumptionem nō creare cardinales, quod postea non seruauerunt. §. statuto. c. ij. de constitu. nu. 36.
 Pauper obtinens pensionem potest expedire literas. de expectatiuis. nu. 74.
 Pauperes expectantes quare excludantur à canonicatibus, & alijs beneficijs existētibus in ecclesia cathed. ibi. n. 102.
 Peccans lege permittēte nō dicitur peccare. c. ij. de constitutione. nu. 16.
 Peccat vtrum mortaliter faciēs contra statutum municipale præ-

I N D E X.

præceptum & poenale. ibidē Pericles Atheniensis orator e-
 nume. 59. gregius quantū in facultate
 Peccator ad gremiū matris ec- copiaque dicendi sit asse-
 clesie reuertitur rubore suf- quutus. in oratione. nu. 1.
 fufus. c. j. de rescrip. nu. 15. Periurum regulariter non ab-
 Peccatum non dicitur nisi vbi soluit Episcopus nec maior
 adest voluntas. c. ij. de con- poenitentiarius nisi ex priui-
 stitu. nu. 62. legio. de breuibus nu. 50.
 Pecunia olim pro prophetia ca- Periurus vt absoluator ad effe-
 pi poterat. de breuibus. n. 25. ctum agendi quid requira-
 Poenitentiaria dispensat cū cri- tur. ibidem nu. 39.
 minoso occulto cū quo no- Perpetuū esse aliud est, & aliud
 toriē non dispēsaret. ibidem tanq̄ perpetuū. §. statuto. c. ij.
 nume. 52. de consti. nu. 66.
 Poenitentiarię sacrę stylus ap- Personam vtilem & sine digni-
 probatur à Rota. ibi. nu. 10. tate principē representare,
 Poenitentiarius maior potest di- incōueniens est. c. statutum.
 spēsare in omnibus casibus, de rescrip. nu. 84.
 in quibus ordinarij & vltra Personatus non est dignitas de-
 in alijs contentis in priuile- clarando vt ibi. ibid. nu. 17.
 gijs. ibidem nu. 10. Personatus aliud est, aliud di-
 Poenitentiario maiori creditur gnitas, aliud officium. ibidē
 de eius stylo. ibidem. nume. 18.
 Poenitentiario conceditur posse Pertineant verbum intelligitur
 dispensationis de nō promo- per fideicōmissum. c. j. de cō-
 uendo tēpus prorogare, sed stitu. nu. 162.
 non ordinario. ibidem. Petens eandem pecuniā sibi re-
 Pensio non dicitur titulus per- stitui aptē dicit petere, quia
 petuus nec spiritualis. de ex- intelligitur de eadē in gene-
 pectatiuis. nu. 75, & 92. re & nō in specie. c. mulieres.
 Pensio non dicitur beneficium de iudicijs. nu. 54.
 ecclesiasticum nec spiritua- Petēti aliquid incumbit proba-
 le. ibidem nu. 92. re se esse bonū, quia prēsū-
 Per, dictio quid denotet c. j. de ptio naturæ non habet locū
 iudicijs nu. 35. nisi qñ quis se defenderet.
 Peregisti verbi natura quæ sit. de expectatiuis. nu. 80.
 c. si annum de iudicijs. nu. 1. Philippi Macedonū Regis cau-
 Perfectum quid dicatur. rubri- sam cuiusdam negligenter
 ca de consti. nu. 10. audientis exēplū. in oratio-
 ne nu-

I N D E X.

ne. nume. 11. Pontis vocabulum, recens fuit.
 Pietas maior est elargiri amicis ibi. nu. 6.
 pauperibus quàm extraneis. Populus per suum statutum po-
 c. j. de consti. nu. 134. test tollere legem principis.
 Pignus semel liberatum nō po- ibi. nu. 234.
 test denuò pignori subijci. c. Prorogare gratiam interdū est
 cū in multis. de rescrip. nu maius quàm concedere. de
 mero 30. breui. nu. 11.
 Placere omnibus perdifficile. Prorogari nō potest tēpus dis-
 in oratione. nu. 12. pensationis factæ per Papā
 Pluries, dictio quot comprehen- per maiorem poenitentia-
 dit. c. cū in multis. de rescr. riam. ibi.
 numero 3. Prorogatio non debet excede-
 Plurimas, dictio quid differat à re tempus datum in dispen-
 dictione pluries. ibi. nu. 5. satione. ibidem.
 Plurium personarum cōcurfus Prorogatio vera debet tria re-
 vbi est, ibi periculosior est cō- quisita continere. ibidem.
 uersatio. c. j. de rescri. nu. 78. Prorogatio debet cōtinere sal-
 Plus & minus non differunt spe- tem effectum primæ disposi-
 cie. de expect. nu. 99. tionis. ibi.
 Pōpeium & Traianū eos ad eū- Prorogatio temporis ad se cōse-
 tibus humanos fuisse. in ora- crandā non facit quominus
 tione. nu. 10. vacent priora beneficia nisi
 Pons primus Tyberi imposi- illa sint concessa motu pro-
 tus fuit. c. j. de consti. nu. 6. prio, secus in prorogatione
 Pōti nomē, quid significat. ibi. de non promouēdo. ibidem
 Pontifex maximus apud Genti- nume. 12.
 les Rex sacrorum dicebatur. Prorogationis tempus currit à
 ibi. nu. 14. data eius non à fine primi
 Pōtiffices veteres nullas gratias temporis. de breui. nu. 12.
 expectatiuas concedere sole- Possessio mediata vel immedia-
 bant. de expect. nu. 2. ta an probet per dictū testis,
 Pontifices summi non solū cau- q̄ Titius post Sempronium
 sas totius mundi iudicāt: sed possedit. c. j. de consti. nu. 117.
 etiam de omnibus beneficijs Possessio q̄ propria authorita-
 disponunt. ibidem nu. 10. te capiatur per breue sine vi-
 Pontificis vocabulum, triplicē tio spolij solet cōcedi. de bre-
 habet deriuationem. ca. j. de uibus. nu. 14.
 consti. nu. 8. Possessio cum executorialibus
 D de stylo

de stylo Rotæ capi nō potest nisi præcedentibus obseruatione quatuor terminorū & declaratoria. ibi. nu. 15.

Possessio decennalis secundū ius commune introducta de consuetudine sufficit. de expecta. nu. 106.

Post dictio, actum mediatum & immediatum significat. §. si verò. c. fi. de iudi. nu. 4.

Postea dictio, vel posterior, qd denotat. c. j. de consti. nu. 116.

Potestas omnis téporalis à Deo est. §. statuto. c. ij. de constitu. nume. 5.

Potestas quæ non est omnibus æqualis odiosa est. c. j. de cōstitu. nu. 26.

Preces per quem porrigātur nō refert, sed per quem fiat præsentatio in iudicio. c. j. de rescrip. nu. 26.

Præcipimus verbum, an aliud multū refert, an sit in rescripto Papæ. c. j. de iud. nu. 12.

Præcipio verbum, vel iubeo, habet vim sententiæ. c. j. de iudi. nume. 14.

Prædecessor potest successori legem imponere. c. j. de consti. nume. 62.

Prælatus concedens fructus ad ministracionis suæ ad répus vel ad vitam ipso iure suspensus est. ibi. nu. 89.

Prælatus sine scientia est magis detestandus quàm homicidium. ibidem nu. 114.

Præscriptio an interrumpatur per actum nullum. c. dispensa. de rescrip. nu. 24.

Præscriptio oritur ex taciturnitate & patientia illius cōtra quem præscribitur. c. mulieres. de iudic. nu. 50.

Præsentatio à patrono excommunicato fieri nō potest. de expect. nu. 60.

Præsentia personalis in causis criminalibus quare requiratur. c. j. de iudi. nu. 82.

Præsentia alicuius vbicunque requiritur ad pleniorē cognitionem causæ, nec interuenit, negotiū redditur frustratorium. ibi. nu. 85.

Primicerius an sit in dignitate. c. statutum. de rescrip. nu. 84.

Primum per secundum non tollitur, nisi de primo fiat mentio. capi. j. de constitutio. numero 90.

Primus & summus quis dicat. ibidem nu. 16.

Princeps non ligatur legibus. ibi. nu. 56.

Princeps posteriorem condendo legem non censetur priores consuetudines, & statuta tollere. ibi. nu. 86.

Princeps præsumitur ignorare priuilegia, cum consistat in facto. ibi. nu. 90.

Princeps condendo legem vtī plenitudine potestatis. ibidē nume. 102.

Princeps vbicūque in facto specifico

cifico respondendo aut scribendo dicit toleramus, tunc videtur dispensare & approbare. ibidem nu. 132.

Princeps in scrinio pectoris omnia iura habere debet. ca. j. de consti. nu. 135.

Princeps in iure aliquando errat. ibi. nu. 136.

Princeps non potest reuocare statutum transiens in cōtractum. ibi. nu. 141.

Princeps non potest promissa reuocare sine causa. ibidem nume. 246.

Princeps in dubio non præsumitur de facto procedere, ne inde nascatur iniuriæ, vnde iura nascuntur. ibi. nu. 146.

Princeps vbi contra ius rescribit ex certa scientia non est necessaria clausula non obstante. ibi. nu. 195.

Princeps concedendo aliquod beneficium incapaci sciēter an videatur secum dispensare. ibi. nu. 200.

Princeps ita potest iura ignorare vt quilibet priuatus. ca. cū in multis. de rescri. nu. 16.

Princeps propter quid dicitur habere iura in scrinio pectoris. ibi. nu. 17.

Princeps quando mouetur sola voluntate, taxando numerū nō procedit de similibus ad similia, sed prohibetur extensio. ibi. nu. 71.

Princeps cōmittens causam appellatione remota vel statutum prohibens appellationē nō intelligit eam prohibere respectu tertij comparentis pro interesse suo. ibi. nu. 98.

Princeps vnus esse debet. §. statuto. c. ij. de cōsti. nu. 6.

Principaliter qd fit illud debet attēdi, non aut ea quæ in cōsequētiam. c. statutum. de rescrip. nu. 76.

Principis intentio potest dupliciter constare. §. statuto. ca. ij. de consti. nu. 78.

Priuatus quis dicatur. ca. statutum. de rescrip. nu. 81.

Priuilegia ratione paritatis fauoris confunduntur. ca. j. de consti. nu. 172.

Priuilegium cōsuetudini antecedit. ibi. nu. 60.

Priuilegiū quādo non facit mentionē de cōsuetudine præualet consuetudo. ibi. nu. 89.

Priuilegium quare concedatur nō subdito propter aliquod factum vel datum. ibi. n. 152.

Priuilegium cōcessum motu proprio trahitur ad litis pendentiam. ibi. nu. 199.

Priuilegiū secūdu nō debet facere mentionē de primo nisi primū cōtineat solū ius cōmune. c. j. de consti. nu. 211.

Priuilegium non transit de persona ad personam, etiam ex identitate rationis. ca. statutum. de rescrip. nu. 65.

Priuilegiū clericale ad perdēdu

I N D E X.

iura requirunt trinam monitionem. §. statuto. c. ij. de cōstitutio. nu. 64.
 Probatio non valet quæ potest referri ad vnum & ad aliū. c. j. de consti. nu. 118.
 Probatio debet de necessitate concludere. §. si verò. c. fin. de iudic. nu. 6.
 Processus & rescriptum in quo differāt. c. j. de rescrip. nu. 20.
 Processus quid dicatur. ibidem nume. 24.
 Processus factus per excōmunicatum coram ordinario valet antequam opponatur. ibidem nu. 63.
 Procurator datur etiam cū iuramento de non reuocando ad libitum reuocari potest. c. j. de consti. nu. 139.
 Procurator generaliter recipit potestatem super omnibus personis & rebus in posterū exprimendis. c. cū in multis. de rescrip. nu. 58.
 Procurator & dominus reputatur vna & eadem persona. c. j. de iudic. nu. 37.
 Procurator licet quancunque opponi à iudice, & repelli possit, nihilominus in causa criminali acta agitata cum procuratore rei tenent. ibidem nume. 75.
 Procurator in causa criminali interuenire non potest. ibid. nume. 76.
 Procurator in causa ciuili regu- lariter interuenire potest. ibidem nu. 87.
 Procuratorē constituere in eisdem casib⁹ quis potest in quibus potest esse in iudicio per se. ca. si annum. de iudi. n. 25.
 Procuratorē constituere in causis popularibus quis nō potest. ibi. nu. 28.
 Procuratorem cōstituere potest ex quo præstita cautione q̄s efficitur dñs litis. ibi. nu. 31.
 Procuratorem constituere non poterit, quando admittitur aliquis pro alio in casibus in quibus lis non contestatur. ibidem nu. 32.
 Procuratorem alium facere nō potest ille, qui admittitur nomine alieno etiā si pater fuerit. ibi. nu. 38.
 Procuratorum partes quæ sint. in oratione. nu. 18.
 Professio non debet esse dispar in vno eodemque officio. de expect. nu. 71.
 Promittēs reficere molēdinū si dirueretur debet intelligi de prima vice. c. cū in multis. de rescrip. nu. 36.
 Promittens alicui quæstionem nō mouere sub certa poena, an dicatur in eam incidere, quocūque modo moueat cōtrouersiam. c. dispēdia. de rescrip. nu. 4.
 Promotus indignus meret denuncari. c. ij. de cōstit. nu. 27.
 Protestatio vel clausula derogatoria

I N D E X.

toria facta in vna dispositione non porrigitur ad aliam. c. j. de consti. nu. 163.
 Protestatio facta in professione releuat religiosum in multis. de breuib. nu. 29.
 Prouidendo in cathedrali prouidetur in ciuitate, sed non econtra. de expect. nu. 95.
 Prouisiōe facta alicui de beneficio in aliqua ecclesiarū ciuitatis vel dioce. non includit ecclesia cathedralis. ibi.
 Prouideri sibi obtinēs de beneficio tēpore vnionis nō vacante cum clausulis anteferri, & non obstantiarū, an debeat præferri nō obstante mādato vnionis. man. pe. pro. nu. 9.
 Prouideri datus debet esse qualificatus. ibi. nu. 30.
 Prouisus autoritate mera Apostolica, an nominatus per literas facultatis, quis cui præferendus. ibi. nu. 16.
 Publiciana competit de iure canonico, etiam tempore quo quis est in mala fide. ca. ij. de consti. nu. 34.
 Puniri nemo debet duplici poena. §. statuto. c. ij. de constitutione. nu. 21.
 Pupillorū tutelae valdè necessarias esse canones existimāt. c. si annum. de iudi. nu. 43.
 Qualitas quæ est in cōstitutione relata cēsetur repetita in constitutione referente. c. statutum. de rescrip. nu. 41.
 Qualitas adiecta non debet restringere dispositionem præcedentem. ibi. nume. 42.
 Qualitas illa debet considerari quæ magis fouetur à iure communi. ibi. nu. 46.
 Qualitas prærogatiuans an debeat adesse tēpore datæ vel vacationis. ibi. nu. 116.
 Qualitas adiecta verbo, debet adesse tempore verbi. ibidem nume. 117.
 Qualitas habens respectum ad effectum debet adesse tēpore effectus. ibi. nu. 118.
 Quartus numerus. c. cū in multis. de rescrip. nu. 78.
 Quaternarius numerus sanctissimum iusiurādum apud Pythagoricos. ibi. nu. 83.
 Quatuor anni tēpora. ibi. n. 79.
 Quæstiones dictio, quō capiat. c. dispendia. de rescrip. nu. 3.
 Quia dictio, quomodo capiat. c. j. de consti. nu. 51.
 Quid iuris verba, qualiter intelligantur. c. j. de iudi. nu. 2.
 Quod dicitur de toto respectu totius, idem dicendū est parte respectu partis. §. statuto. c. ij. de consti. nu. 12.

Qualitas variat respectu locorum. c. j. de consti. numero 86.

Ratio omnium quæ à maioribus nostris disposita sunt reddi non potest. c. j.

de rescrip. numero 79.
 Rationes duæ quando concurrunt in vno actu quarum altera nocet, alia verò prodest, causa illa quæ nocet debet attrahi. c. statutum. de res. n. 44.
 Reconuentio coram eodẽ iudice in xv. casibus fieri nõ potest. c. dispendia. de rescript. nume. 35.
 Reformare quid sit. c. statutum. de rescrip. nu. 94.
 Reformatio quãdo dicatur. ibidem nu. 92.
 Reformatio quot modis capiat. ibidem nu. 93.
 Reges vigore indulti an possint nominare ad præbendas vel dignitates referuatas. mand. de prou. nu. 18.
 Reges plures habuerunt à Papa facultatem conferendi beneficia, qui enumerantur. ibid. nume. 20.
 Regula non præstat impedimentum quod de iure non sortitur effectum, quomodo procedat. c. j. de consti. nu. 125.
 Regula quòd vna determinatio respiciens plura determinabilia & c. limitatur. c. statutum. de rescrip. nu. 59.
 Regula quæ clausula in fine apposita referatur ad præcedentia limitatur. ibi. nu. 88.
 Regula vulgaris quæ lex debet esse de casu dubio, quomodo intelligatur. c. j. de iudi. nu. 1.
 Regula qua multa prohibentur fieri quæ post facta tenent, nõ procedit in formalibus & prohibitoris. ibi. nu. 88.
 Regulæ cæcellariæ Apostolicæ nu. 18. declaratio. cap. cum in multis. de rescrip. nu. 72.
 Reipublicæ conuenit subiectos habere locupletos. c. dispendia. de rescrip. nu. 8.
 Reipublicæ regendæ cura apud Persas, Athenienses, & Romanos, quibus committebatur. in oratione nu. 6.
 Religionẽ intrandi modus nõ inspicitur, sed effectus. c. j. de rescrip. nu. 32.
 Religionis obligatio prouenit à constitutione humana. de breuib. nu. 41.
 Religiosi etiã medicantes & moniales possunt de licentia retinere pecunias acquisitas ex confessionibus vel prædicationibus pro libris vel vestibus. ibi. nu. 18.
 Religiosus per ingressum religionis non absoluitur à debito coniugali. ibi. nu. 39.
 Religiosus potest ita religionẽ seruare in domo patris vel amici, sicut in monasterio. ibidem nu. 40.
 Religiosus obtinens prioratum potest esse delegatus Papæ. c. statutum. de rescript. nu. 35.
 Renuncians omni iuris auxilio non intelligitur renunciare beneficio statuti. ibi. nu. 7.
 Repeti potest eadem res sæpius quia

quia sæpius repetita placebunt. rub. de consti. nu. 3.
 Res facilius renascitur quàm de nouo nascatur. mand. de prouid. nu. 13.
 Rescripta cõtra ius debent reijci. c. j. de consti. nu. 206.
 Rescripta dicuntur literę Apostolicæ. de breuib. nu. 2.
 Rescripta debent continere solennitates. l. sacri. c. de diuer. rescrip. ibi. nu. 3.
 Rescripta fauore ordinarij largius interpretantur. c. cum in multis. de rescrip. nu. 43.
 Rescripta cum sint odiosa & stricti iuris, non dicuntur interpretari præter casum expressum. ibid. nu. 65.
 Rescripta fiunt ad obseruatiam iuris cõmunis. c. mulieres. de iud. nume. 55.
 Rescripti diffinitio. rubrica de rescrip. nu. 10.
 Rescripti alia noua diffinitio. ibid. nume. 13.
 Rescripti impetratio est præambulum ad iudicium. c. j. de rescrip. nu. 2.
 Rescripti impetratio quibus concedatur. ibid. nu. 3.
 Rescripti impetratio dupliciter considerari potest. ibid.
 Rescripti impetratio est actus extraiudicialis. ibid. nu. 27.
 Rescripti impetratio cum fit actus extraiudicialis nõ constituit aduersariũ in mora. c. dispendia. de rescri. nu. 23.
 Rescripto iuri contrario existente per eũ non solũ tollitur lex, sed neq; ipsum rescriptũ valet. c. j. de consti. nu. 175.
 Rescriptorum duę sunt species gratiæ & iustitiæ. rub. de rescrip. nu. 15.
 Rescriptum quando continet clausulam non obstante rescriptum, mutat nomen & transit in priuilegium. ca. j. de consti. nu. 101.
 Rescriptum cõtinens idẽ quòd ius in eo non requiritur mentio de iure. ibid. nu. 104.
 Rescriptũ contra ius quare nõ valeat, nisi habeat clausulam non obstante. ibi. nu. 107.
 Rescriptũ secũdũ cõtra cõstitutionẽ cõsiliarũ nõ valet, nisi in eo fiat spãlis mentio de illa cõstõne cõsiliarij. ibi. n. 178.
 Rescriptum quid sit, quid verò priuilegiũ. ibi. nu. 201. & quomodo differant. nume. 205.
 Rescriptũ si cõcedatur contra ius mutat nomẽ, & dicitur priuilegiũ. c. j. de cõsti. nu. 202.
 Rescriptũ ad causas debet esse perpetuum. ibid. nu. 204.
 Rescriptum cõtinens idẽ quòd ius cõmune non est proprie rescriptum. rubrica de rescri. nume. 11.
 Rescriptum & mandatũ differunt. ibid. nume. 13.
 Rescriptum in dubio an iustitiæ, vel gratiæ intelligatur. ibid. nume. 16.

I N D E X.

Rescriptū delegatorium à tem-
pore præsentationis accipit
robur. c. j. de rescrip. nu. 21.
Rescriptum etiam post præsen-
tationem nõ dicitur de pro-
cessu. ibid. nume. 22.
Rescriptū vbi impetratur nul-
lum vertitur periculum com-
munionis sed fit præparato-
rium ad futuram cõmunio-
nem. ibi. nu. 43.
Rescriptum impetratum cū in-
habili debet valere ex perso-
na habili in re inseparabili.
ibid. nume. 47.
Rescriptum vbi est nullū ipso
iure oppositio partis nihil
operatur. ibi. nu. 55.
Rescriptū de iure antiquo ab
excommunicato impetratū
non valebat. ibi. nu. 61.
Reservatio nulla expressa vel
exprimenda in prouisioni-
bus per obitum signatis con-
suevit cassari. mand. de pro-
uid. nu. 7.
Reualidationes gratiarū & se-
cundæ gratiæ expectatiuæ
quando dari solitæ sunt. ibi
dem. nume. 23.
Reuocare nihil aliud est q̄ cor-
rigere. c. j. de cõsti. nu. 54.
Reus qui excõicatū repulit nõ
põt eū corā eodē iudice recõ-
uenire. c. j. de rescrip. nu. 62.
Rex est quilibet in sua domo.
c. j. de consti. nu. 33.
Rex in suo regno est Impera-
tor. ibid. nu. 34.
Rex Siciliae est illustris respectu
Siciliae, & comes Prouinciæ
respectu Prouinciæ. c. mulie-
res. de iudi. nu. 60.
Rex an eligi possit habēs qua-
tuordecim annos. c. si annū,
de iud. nu. 6.
Rigor & æquitas quid sint. ca.
dispendia. de rescrip. nu. 22.
Rogo, verbum habet vim præ-
cepti. c. j. de iud. nu. 11.
Romanæ mulieres quādo pri-
mū veste linea alba vti cœ-
perunt. c. j. de consti. nu. 45.
Romani nobiles olim tribus no-
minibus nuncupabātur. ibi.
nume. 48.
Romanorum insignia videli-
cet S. P. Q. R. quomodo inter-
pretentur. ibid. nu. 47.
Rota aliquando rotat. c. j. de iu-
di. nu. 49.
Rubricæ sexti Decretaliū vtrū
sint continuandæ. rubri de
consti. nume. 1.
Rubricarum continuatio non
videtur necessaria de iure
canonico. ibid. nu. 6.
Rubro contrario nigro nõ sta-
tur, sed nigro. c. j. de consti.
nume. 52.
Rustici & mulieres ab ignoran-
tia iuris nõ excusantur nisi
in casibus expressis. c. ij. de
constitu. nume. 48.

S

Sacerdos extra territorium
suae parochiæ poterit pa-
rochianum vbiq̄que con-
fiteri

I N D E X.

Confiteri & absoluer. §. statuto. Sæcularis vel ecclesiasticus an
c. ij. de consti. nu. 58. appellatione iudicis cõpre-
hendatur cõsideratur sub-
iecta materia. §. statuto. c. ij.
de consti. nu. 54.
Sacerdos eligi debet qui docti-
or, sanctior, & eminentior in
uentus fuerit. c. ij. de consti.
nume. 27. Senilis ætas domus est obliuio-
nis iniqua primum senectus
incurrit. c. j. de consti. nu. 97.
Sacerdotes olim Reges erant. c. j. de consti. nu. 13. Sententia lata ad dictum peri-
torum an debeat retractari.
c. cū in multis. de rescrip.
nume. 26.
Sacerdotes orationibus potius
quàm crapulationibus vel
inerti ocio abundare debēt.
rub. de rescrip. nu. 3. Sententia interlocutoria quare
appellationē nõ admittat. c.
dispendia. de rescrip. nu. 10.
Sacerdotes tunicis albis vestiri
qui omnium primi tradide-
re. in oratione. nume. 8. Sententia an valeat per verbū
videtur. c. j. de iud. nu. 3.
Sanctio propriè dicitur cui adij-
citur pœna, & quomodo dif-
ferat à constitutione. c. statu-
tum. de rescrip. nu. 89. Sententia excommunicationis
non propriè appellatur sen-
tentia: declarando vt ibi. §.
statuto. c. ij. de consti. nu. 9.
Sanctus nullus fuit repertus in
cœlo immutabilis, & nullus
in terra qui non sit mēdax. c. j. de consti. nu. 95. Sententia capitalis vel priuatio-
nis bonorum sententia pro-
priè dicitur. ibid. nu. 10.
Sapientiæ spiritus non intrat
in anima mala. de expecta.
nume. 81. Sententia interlocutoria dicitur
absolutè sententia. ibi. nu. 15.
Scalas apponens ad fenestras
alicuius mulieris punitur ca-
pite, secus tamen si mulier
fuerit meretrix. c. mulieres.
de iud. nu. 12. Sermo generalis quādo est per
sona loquentis comprehēdi-
tur. c. cū in multis. de resc.
nume. 55.
Scire qd facias, & nescire quo
ordine facias, non est perfe-
ctæ cognitionis. rub. de con-
stitutio. nu. 8. Sermones veriores efficiuntur
cū ad indiuidua descendi-
mus. de expect. nu. 24.
Scriniarij qui dicantur. ca. j. de
constitutio. nu. 136. Seruus & frater minor procura-
tores constituere possunt in
casibus in quibus in iudicio
esse possunt. c. si annū. de iu-
di. nu. 27.
Se, dictio denotat personalita-
tem. c. j. de iud. nu. 32. Seruus est creatura humana,
dictum

I N D E X.

dictum infulsum Abb.c.j.de
testamen.nu.2.
Seu dictio,inducit argumentū
& paritatem.c. statutum.de
rescr.nu.22.
Sicut dictio,quomodo intelligi
debeat.c.j.de consti.nu.110.
Similitudo rei cuius imaginem
nō videmus fieri nō potest.
ibid.nu.7.
Singula quæ nō possunt mul-
ta collecta iuuant.c. statutū.
de rescrip.nu.51.
Singulariū verbū,in isto tex.po-
nitur ratione maioris fre-
quētiae. c.j.de cōsti.nu.208.
Siue dictio,difunctionē impor-
tat.c.statutū.de rescri.nu.21.
Si verò dictio,est aduersatiua
præcedentiū.5.si verò.c.fin.
de iud.nu.1.
Solennitas extrinseca nō præ-
sumitur.c.j.de iud.nu.79.
Solis & Lunæ virtutes anima-
les quatuor.c.cū in multis.
de rescrip.nu.91.
Solis equi quatuor.ibid.nu.95.
Somniū obrepere in lōgo ope-
re fas est.de expecta.nu.25.
Speciali nota quæ digna sunt
nisi specificè nominentur cē-
sent omiffa.c.j.de iud.nu.63.
Species sumpta in genere re-
stringit ipsum genus. ca.j.de
consti.nu.49.
Species separata à genere re-
stringit ipsum genus.c.statu-
tum.de rescrip.nu.98.
Species reassumēs genus est po-
tentior ipso genere. 5.statu-
to.c.ij.de consti.nu.20.
Spurius licet quis sit, filius ta-
men est.c.j.de cōsti. nu.134.
Spurius legitimatus non debet
vocari spurius.c.j.de iu.n.20.
Statuēs extra territoriū cēsetur
priuatus.c.j.de cōsti.nu.81.
Statuere licet quis nō potest,po-
test tamen statuenda pœnā
addere.c.ij.de consti.nu.55.
Statuere licet quis extra terri-
torium nō possit, poterit ta-
men declarare.ibi.nu.56.
Statuta iurata non tollūtur per
clausulam non obstante.c.j.
de consti.nu.186.
Statuta quandoque continent
promulgationem sententię,
c.ij.de consti.nu.40.
Statuta frustra erunt condita
territorio & iurisdictione ces-
santibus.ibid.nu.63.
Statuta vt reformet, vbi alicui
datur potestas, nō datur vt
in totum illa tollat. c. statu-
tum.de rescrip.nu.93.
Statuta Episcopi an sint perpe-
tua vel potius tpalia.5. statu-
to.c.ij.de cōstit.nu.62.& 66.
Statuti appellatione compre-
ditur etiam ius cōmune. ca-
statutum.de rescrip.nu.1.
Statuti appellatione absolutē
ius commune non compre-
henditur.ibid.nu.6.
Statuti verba quomodo intelli-
gi possint vt formā dēt futu-
ris negotijs & præteritis. 5.
statuto.

I N D E X.

statuto.c.ij.de consti.nu.75.
Statutis sublatis reformationis
etiam tolluntur. c.statutum.
de rescrip.nu.95.
Statutis reuocatis omnes cōfir-
mationes depēdētes sunt reuo-
catæ.c.si annū.de iudic.n.11.
Statuto & de cōsuetudine ad le-
gē non semper licet argumē-
tari.c.j.de consti.nu.122.
Statutum & consuetudo æqui-
parantur.ibidem nu.58.
Statutū quid sit,quid verò con-
suetudo.ibidem.
Statutū Episcopi ligat successo-
rē licet successor habeat po-
testatem illud reuocādi.ibi-
dem nu.62.
Statutum vellex potest ad libi-
tum statuentium reuocari.
ibidem nu.139.
Statutū si reuocā ab eodē sta-
tuente nulla requirit mētio,
secus si ab alio.c.j. de cōstit.
nu.192.
Statutū cōtinens idē quòd ius
cōmune dicitur ius cōmune
non statutū.ibidem nu.209.
Statutū q̄ quilibet possit accu-
sare restringitur ad habiles
secundū ius cōe.ibi. nu.210.
Statutū vltra ius cōmune an di-
catur mere ius,& an scribēs
se ad pœnam talionis teneat
in plus quàm per legem tene-
batur.ibidem nu.218.
Statutū q̄ spurij nō succedant
intelligitur de spurijs prohi-
bitis à iure cōi.ibid.nu.219.
Statutū continens idē q̄ ius cō-
mune operatur vltra ius cō-
mune.ibi.nu.220.
Statutū permittens bannitum
impune offendi debet intel-
ligi tam in rebus q̄ in perso-
na.c.j.de rescrip.nu.36.
Statutū prohibens appellatio-
nē intelligitur respectu par-
tium,non autē respectu ter-
tij,& ibi ponit similia.c.cū
in multis.de rescrip.nu.99.
Statutū cogēs affines vel agna-
tos ad cōpromittendum est
fauorabile.c.dispendia.de re-
scrip.nu.11.
Statutū verbū,proprie ad infe-
riores pertinet,& à iure com-
muni distinguitur.c.statutū.
de rescript.nu.2.
Statutum attenda persona lo-
quentis nō potest nisi de iu-
re cōmuni intelligi.ibi.nu.5.
Statutum vel dispositio genera-
lis nō cōprehendit personas
qualificatas, & vbi loquitur
de homicidio non habebit
locū in homicidio qualifica-
to.ibidem nu.47.& 48.
Statutum dicēs q̄ meretrix im-
pune offendi possit non ha-
bet locum in maritata mere-
trice.c.mulieres. de iudicijs.
nu.22.
Statutum vt cōfirmetur datur
modi aliqui.5.statuto.c.ij.de
consti.nu.34.
Statutū nō extendit vires suas
extra territoriū declarando
vt ibi.

I N D E X.

- yt ibi. ibidem nu. 38.
 Statutū dicitur iniustū esse quā
 do excedit fines iurisditio-
 nis. ibidem nu. 41.
 Statutū si dat præmium occidē
 ti bannitū cōprehendit etiā
 extra territorium. ibi. nu. 42.
 Statutum porrigit effectū suū
 extra territorū quando de-
 lictum originem habet à lo-
 co statuētis ex causa iam dā
 nata. ibidem nu. 43.
 Statutum Episcopi dicitur ius
 prætorū, & an in eo requi-
 ratur consensus. §. statuto. c.
 ij. de consti. nu. 62.
 Statutū nunquā obseruantia
 confirmatum potest tolli per
 decem annos. ibidem nu. 73.
 Statutū Episcopi non ligat ali-
 quem extra territorium, sed
 ligabit delinquentem in dio-
 ce. in loco exempto. ibidem
 nume. 84.
 Statutum & sententia differūt.
 ibidem nu. 67.
 Subdelegatio facta à delegato
 Papæ per testes probari nō
 potest. c. statutum. de rescri-
 ptis. nu. 60.
 Subditi citati personaliter in
 dubio causa nō expressa te-
 nētur comparere. c. j. de iudi.
 nume. 70.
 Subditi Episcopo suo promit-
 tunt obedientiā. ibi. nu. 71.
 Subditus Episcopi non ligatur
 pœna statuti prohibētis sub
 pœna excommunicationis
 extra territorū. §. statuto. c.
 ij. de consti. nu. 48.
 Subexecutores sub qua forma
 deputantur. mand. de prou-
 den. nu. 36.
 Subrogatus sapit naturā subro-
 gati. c. statutū. de rescr. n. 63.
 Substituere alium loco sui nisi
 post litem cōtestatam nemo
 potest. c. si annū. de iudicijs.
 nume. 33.
 Substitutio qualiter dicatur se-
 cunda institutio. c. j. de testa.
 nume. 7.
 Substitutus pupillo per expres-
 sam substitutionē pupillare
 non potest in foro conscien-
 tiæ denegare legitimam ma-
 tri. c. ij. de consti. nu. 14.
 Subtilitas vana nō attenditur
 de iure canonico nec ciuili,
 sed tantūm rationalis. ru-
 bri. de cōstitu. nu. 7.
 Summi pontificis nomen non
 cōpetit alijs inferioribus. c. j.
 de consti. nu. 17.
 Summi pontificis nomē tēpore
 Damasij non erat auditum.
 ibidem nu. 25.
 Summi pontifices quam ob rē
 duodecim Rotæ auditores
 stolis albis amictos elegerūt.
 in oratione. nu. 8.
 Summus & maximus qui dica-
 tur. c. j. de constitu. nu. 20. &
 21. & quomodo hoc nomen
 fuit concessum Papæ. ibidē
 nume. 27.
 Symoniacus Episcopus assu Pa-
 pæ

I N D E X.

- pæ deceptus. ibidem nu. 143.
 T
 Tabellio & negotiator si-
 mul esse nemo poterat le-
 ge Clodia. in oratione. n. 20.
 Tabellionatus ad officiū olim
 qui admittebantur. ibidem
 nume. 12.
 Tabellione vano & parum fide-
 li nil perniciosius. ibidem.
 Tabelliones reipublicæ utiles
 & valdē necessarios esse. ibi.
 Taciturnitas curæ in literis nō
 inducit surreptionem. c. j. de
 constitu. nu. 108.
 Taxa certa in literis pauperū
 olim non exprimebatur. de
 expectatiuis. nu. 103.
 Taxa beneficiorū exprimitur
 in pauperibus graduatis &
 non graduatis. ibid. nu. 107.
 Temporis non longi mara mo-
 dicum est præiudicium. mā-
 da. de prouid. nu. 12.
 Territorium quid sit. §. statuto.
 c. ij. de consti. nu. 87.
 Testamento primo facto inter
 liberos in secundo debet fie-
 ri mentio specialis. c. j. de cō-
 stitu. nu. 171.
 Testamentorum pluralitas nō
 præsumitur. ibidem nu. 121.
 Testamentum secundum tollit
 primum nulla facta mentio-
 ne. ibidem nu. 56.
 Testamentum dicens in officio
 sum nulliter non potest pete-
 re relicta in testamento. ibi-
 dem nu. 127.
 Testamentum potest confyde-
 rari dupliciter. ibidē nu. 185.
 Testandi licentia de bonis ec-
 clesiæ clericis vel religiosis
 qualiter concedatur etiā per
 sacram pœnitentiariam. de
 breuib. nu. 16.
 Testator non potest diminuere
 solennitates inductas à iure
 nec nouas, & insolitas adde-
 re. c. j. de consti. nu. 167.
 Testatoris voluntas est lex in
 fauorem illius pro quo dis-
 ponit. ibidem nu. 23.
 Testatoris prohibitio tacita
 non inducit annulationem
 actus in cōtrarium facti. ibi-
 dem nu. 156.
 Testatoris volūtas ex actu nul-
 lo declaratur. nu. 168.
 Testes deponētes per verbum
 videtur, an rectē deponant
 c. j. de iudicijs. nu. 3.
 Testi pauperi minus creditur q̄
 diuiti. c. j. de rescript. nu. 71.
 Testimonium criminosi si pars
 non opposuit valet, licet iu-
 dex eum possit repellere. c. j.
 de iudic. nu. 78.
 Testis vnus probitas supplet
 defectum alterius. c. j. de re-
 scriptis. nu. 41.
 Testis dictū ambiguum, & qd̄
 potest diuersimode capi reij-
 citur. §. si verò. c. fi. de iudic.
 nume. 5.
 Testis inimicus esse nō potest
 tamē si fuerit admissus & nō
 fuit oppositū valet. ibi. n. 16.
 Testis

I N D E X.

Testis per exceptionē cōiuctus de crimine, nulla pœna debet puniri. c. statutum. de rescriptis. nu. 115.
Testis dictū repentinū est nullum, quia nō p̄sumitur sufficienter informatus. c. j. de iudicijs. nu. 86.
Testis iurare nō p̄t die feriatā. c. mulieres. de iudi. nu. 42.
Testiū examinatio quibus cōmitti soleat de iure ciuili, & de iure canonico. ibi. nu. 30.
Testiū receptio fieri potest in ecclesia. ibidem nu. 40.
Testiū depositio sine iuramēto esse non potest. ibi. nu. 43.
Textus declaratio. c. ij. de constitutu. nu. 3. & 4.
Textus intellectus. ibidem numero 61. & 62.
Textus in c. ad audientiā. de rescriptis. extēditur ad breuia. de breuib. nu. 9.
Textus simpliciter de excōmunicato loquēs de maiori intelligi debet. c. j. de rescriptis. nume. 42.
Textus declaratur. c. cū in multis. de rescriptis. nu. 44.
Textus noster non procedit in diuisorijs iudicijs. ibi. n. 47.
Textus & glo. declaratur. ibidē nume. 59.
Textus declaratur. ibi. nu. 96.
Textus itidem declaratur. ibidem nu. 97.
Textus declaratur. c. dispēdia. de rescrip. nu. 26.
Textus etiā declaratur quādo procedit. ibidem nu. 27.
Textus in cap. licet canon. de election. quanuis sit pœnalis verificatur, tamē in habitibus parochialem habitū & nomine tantūm, licet nō actu. c. statutum. de rescript. nume. 31.
Textus in l. quidā. ff. de re iudic. declaratur. ibidem nu. 104.
Text. in c. cūm xx. de offi. deleg. declaratur. ibidem nu. 112.
Textus declaratur & limitatur. c. j. de iudicijs. nu. 36.
Textus declaratur. ibid. nu. 45.
Textus declaratur. ibid. nu. 52.
Textus c. nec verò. circa principium, de postul. p̄lato. declaratur. c. si annum. de iudicijs. nu. 12.
Textus declaratur. ibid. nu. 29.
Tolerātia superioris non inducit approbationem rei illicitæ. c. j. de consti. nu. 133.
Trahantur verbum, quid significet. capit. cum in multis. de rescriptis. nu. 7.
Trahi quis dicatur. ibidem numero 9.
Transumptum ab originali, in quibus casibus probatur. c. statutum. de rescriptis. numero 60.

V

Vagatio in mulieribus est prohibita, & earū permixtio in congregatione virorū. c. mulieres. de iudicijs. nu.

I N D E X.

nume. 1.
Vagatio volūtaria à veteribus prohibita fuit mulieribus. ibidem nu. 4.
Valor & summa in gratijs expectatiuis secundū taxationem decimæ, non autē secundūm cōmunē estimationem confyderatur. de expectatiuis. nu. 57.
Valor beneficij nō cōputatur respectu vtilitatis quæ habetur in residendo, sed in portatis. ibidem nu. 104.
Variandi potestas quando datur p̄stata occasio fraudis. c. cūm in multis. de rescript. nume. 34.
Variare vbi concessum est alicui non intelligitur nisi semel. ibidem nu. 35.
Variatio prohibetur ne locus sit fraudi, quia ex variatione fraus p̄sumitur. ibi. nu. 48.
Variatio in personis ecclesiasticis maximè detestanda. ibi. nume. 50.
Vbi vnum propter aliud vtrobique tantum. c. si annum. de iudicijs. nu. 24.
Venditio rerum ecclesiæ in euidentem eius vtilitatē à quibus, & ad quam summā, & quomodo concedi soleat. de breuib. nu. 22.
Venti principales quatuor. c. cūm in multis. de rescriptis. nume. 86.
Verba in dubio debēt intelligi in specie, & non in genere. rubri. de rescriptis. nu. 17.
Verba debent intelligi secundūm qualitatem personæ. c. statutum. de rescrip. nu. 8.
Verba cum effectu debēt intelligi. ibidem nu. 28.
Verba simpliciter prolata de digniori intelligunt. ibi. n. 122.
Verba de digniori & magis p̄prio intelligi debent. c. j. de iudicijs. nu. 67.
Verba prohibitiua legis inducunt formam. ibi. nu. 81.
Verba in dubio an debeāt capi in specie. c. mulieres. de iudicijs. nu. 52.
Verba simpliciter prolata quānducerēt pœnā & odiū intelligēdo ea in specie debēt tali casu intelligi in genere. ibidem nu. 53.
Verba quæ de sui natura apta sunt adaptari ad genus & speciē in dubio interpretari debent in specie. ibid. nu. 57.
Verba nō poteris, inducunt formā & annullant actū ipso iure. §. si verò. c. si. de iudi. n. 19.
Verba generaliter p̄lata gñaliter intelligantur. ibi. nu. 34.
Verba simpliciter prolata generaliter debent intelligi. §. statuto. c. ij. de consti. nu. 14.
Verba nullius momēti possunt anullationem ipso iure importare. ibidem nu. 7.
Verba p̄teriti subiūctui possunt etiam ad futurū detorqueri.

I N D E X.

- queri. ibi. nu. 76.
 Verborum coniectura capitur ex eius significato. ibi. n. 79.
 Verbum habens duo significata debet in vtroque verificari. ibi. nu. 77.
 Vicarius perpetuus an substitui possit vicarium perpetuum. c. cum in multis. de rescrip. nume. 32.
 Vicarius non dicitur habere dignitatem: quod declaratur ut hic. c. statutum. de rescrip. nume. 78.
 Videtur, verbum quid importet. c. j. de iud. nu. 3.
 Violentia, dictio potest actiue & passiuè capi. c. j. de consti. nume. 120.
 Virginem attentans, credens eam meretricem non tenetur poena iniuriarum. c. ij. de constitutu. nume. 46.
 Virtutis sola gloria tanquam ingentium laborum premio mortales contentos esse debere. in oratione. nu. 13.
 Vitam contemplatiuam dimittere possumus propter maiorem utilitatem rerum ecclesiasticarum. c. statutum. de rescrip. nume. 50.
 Vnio potest fieri de beneficio nondum vacante. mand. de proui. nu. 9.
 Vnionis fiendae gratiae & mandati de prouidendo differentia. ibi. nu. 10.
 Vniuersalitas de proprietate sermonis non potest in maiori parte verificari. ca. j. de consti. nume. 50.
 Vniuersitas an conueniri possit vigore istius clausulae quae possint conueniri homines talis loci. c. cum in multis. de rescrip. nume. 68.
 Vniuersitas pro vno reputatur. ibi. nu. 69.
 Voluntas etiam ex actu nullo colligitur. c. j. de consti. nu. 125.
 Voluntas tacite resultans ex actu nullo non est adeo potens ut actum validum tollat. ibi dem nu. 169.
 Votum omne regulare est propter hominem, & homo est maior quocunque voto. de breuib. nu. 38.
 Votum & iuramentum aequiparantur. ibi. nu. 42.
 Vsurus, interesse, & fructus an dicantur accessoria. c. si annum. de iud. nu. 10.
 Vt, dictio quid importet. c. ij. de consti. nume. 1.
 Vxor repudiata olim quae extra domum capite aperto versaretur. c. mulieres. de iud. nu. mero. 4.
 Vxoris crimine calans patronus est turpitudinis. ibi. nu. 24.

F I N I S.

COMMENTARIA,
 R. P. D. LUDOVICI GOMESII EPISCOPI

SARNEN. VTRIVSQUE SIGNATURAE Referendarij, ac Palatij Apostolici causarum Auditoris, super tit. de Constitutionibus, libro Sexto.

De Constitutionibus.

Rubrica.

1. Vtrum rubrica Sexti Decretalium sint continuandae.
2. Continuatio potest fieri ad remotos titulos.
3. Repeti potest eadem res saepius: quia saepius repetita placebunt. Leges plures sub eisdem verbis repetuntur.
4. Ordo in extraordinarijs non seruatur.
5. Decretalium compilatio in multis habetur corrupta.
6. Rubricarum continuatio, non videtur necessaria de iure canonico.
7. Subtilitas vana non attenditur de iure canonico, nec civili: sed tantum rationabilis.
8. Scire quid facias, & nescire quo ordine facias, non est perfecta cognitio.
9. Continuatio titularum ad quem effectum fit. Continuatio est de arbitrarijs.
10. Perfectum dicitur cui nihil deest.
11. Accessorium sequitur naturam principalis vbi est eadem ratio.
12. Leniora attingere interdum ingenium acuit.
13. Actio an detur ex rubro, vel nigro.
14. Certius, an verò dignius debet attendi.
15. Consuetudo potentior est statuto. Ius scriptum, licet sit potentius non scripto: non tamen magis nobile. Consuetudo antiquior est lege.
16. Continuatio moder. ad titulum, De Constitutionibus, in Decret.

TITVLVS iste communiter per Docto. non continuatur: quia neque aliae rubricae huius Sexti libri continuandae sunt: prout dicit glo. Io. And. quam sequuntur communiter alij in rubrica, De summa Trinitate. Nouiss.

fimi tamen contrariū tenent aliquibus fundamentis, & ideo
 1 pro vera resolutione quæro per viam dubij: ¶ vtrum rubricę
 Sexti sint continuandę, communis opinio est q̄ non, quę
 fundatur aliquibus motiuis. Primò quia cum istę rubricę
 veniant ad supplenda, corrigenda, & declaranda iura anti-
 qua Decretalium, vbi opus fuit illa inuentione positę fue-
 runt rubricę habito respectu ad antiquas: quia iam in De-
 cretalibus cōtinuatę sunt: & ideo illę iterum continuari nō
 debent. argu. l. quibus idem, de verbo. obli. Vbi verò adden-
 dum, vel detrahendum non erat, fuit omisum, & sic multi
 tituli intermedij, qui secundūm ordinem Decretalium sequi
 deberent: & à quibus in Decretalibus subordinatur cōtinua-
 tio, hac de causa hic omittuntur. Et ideo illis deficientibus
 non potest congruē ab alijs remotis continuatio fieri, secun-
 dūm quod exigat tex. in l. ij. ff. de statu hom. igitur continuā-
 dę non sunt. Sed ad istud argumentum responderi potest:
 quia licet iura Sexti veniūt supplendo & c. ad iura antiqua,
 & multi tituli intermedij, vbi nihil erat innouandum, omit-
 tantur tamen non propterea debet omitti continuatio titu-
 2 lorum. ¶ Nam fiet isto casu ad remota magis proxima, prout
 res patitur: vt dicit tex. in d. l. ij. & ita obseruatum est à Iure-
 consulto in l. j. ff. si tab. testa. nul. ext. vbi Iurisconsultus conti-
 nuat tracta. bonorum posses. ex testamento, non ad proxima,
 scilicet ad titulum, si quis in fraudem patroni. sed ad re-
 mota: nec est inconueniens, quia fit cōtinuatio, prout res pa-
 titur, d. l. ij. Et ita per illa iura in simili firmant istam opinio-
 nem Iason, Lancellotus, Decius, & Moderni Perusini in rubr.
 de legatis. j. in princip. & idem Iason in rubri. Insti. de actio.
 in ij. col. nume. 8. & hoc manifestè probatur Institu. de lega.
 in princ. ibi, quę pars iuris extra propositum nostrum vide-
 tur & c. Et hoc idem probatur Institu. de excu. tuto. Qui qui-
 dem titulus non ad proximum, videlicet, de satisfda. tut. sed
 ad alium anteriorem, videlicet, de tutelis, & curatoribus, cō-
 tinuatur: vt ibi patet in glo. sic igitur non est inconueniens
 quòd quo ad hoc: vt saluetur author istius libri, qui supra
 in proemio protestatur sub debitis titulis se ordinaturum
 istum librum fiat continuatio eo modo quo melius possit.
 argumen. l. multum interest. c. si quis alte. vel sibi. Nec obstat
 q̄ iam illi tituli fuerunt continuati in Decretalibus. Quia
 hoc non refert, q̄ pluries in diuersis libris fiat continuatio
 eorundem

3 eorundem titulorum: vt patet in libris Digest. & Cod. ¶ Ne-
 que inconuenit q̄ eadem res sæpius repetatur: iuxta illud,
 decies repetita placebunt. §. supradictis itaque. c. de emēda.
 Iusti. codi. vt etiam patet in l. Titia. ff. de annuis lega. & in l.
 Strichus. §. Titia. ff. de alimen. lega. vbi eadem lex sub eisdem
 verbis repetita videtur. idem in l. arbiter. & in l. fi. ff. de dist.
 pi. & l. filiofamilias. & l. fi. ff. de peculio. Omitto vulgares illas
 leges, quę passim allegantur: vt l. si quis in conscribendo. c.
 de episco. & cleri. quę repetitur in l. penul. de pact. cum alijs
 similibus. Ex quibus apertissimè suademur ex nouis causis,
 & libris hanc nobis tributam esse facultatem, q̄ Imperator
 etiā per viam regulę videtur permittere in l. ij. §. si quid aut.
 4 c. de vete. iure enu. ¶ Secundò pro cōmuni opinione ad-
 ducitur, q̄ in extraordinarijs ordo est, ordinem nō seruare,
 c. ad naturam. el. iij. de iure iuran. cum concor. Sed iste liber
 Sexti est extraordinarius: vt probatur supra in proemio in
 versi. nec sine causa. vbi dicit cōpilator se non sequi morem
 siue ordinem predecessorum suorum. Igitur dicitur extraor-
 dinarius, & sic in eo ordo seruari non debet circa continua-
 tionem. Sed responde, q̄ iste liber non est extraordinarius,
 vel extrauagās, imò ordinarius & perfectus: vt patet in eius
 proce. in §. quem librum, & multa cum maturitate cōditum:
 vt ibi dicitur in principi. & sub debitis titulis ordinatur: vt ibi
 probatur in §. nos. ad fi. & dum dicitur in dicto proemio, in
 versi. nec sine. quòd author huius libri voluit morem prede-
 cessorū suorū sequi, illud non intelligitur circa ordinationē
 titulorum, sed circa compositionem. Quia veteres Romani
 Pontifices solebant quādo addendum aliquid erat, illud anti-
 quis Decretalibus in fine cuiuslibet tituli addere, quòd tan-
 quā laboriosum & onerosum author omisit assignās ibi
 5 optimam rationem. ¶ Et hinc est, q̄ propter tales additiones
 compilatio Decretalium in multis habetur corrupta: vt dicit
 Inno. & Imo. in eius proemio, enumerantes Decretales de-
 fectiuas, & corruptas, vt ibi. Tertiò pro ista parte adduci
 potest, quia nullibi cauetur de iure canonico rubric. esse con-
 tinuandas: & ideo ordo Decretalium in multis differt ab or-
 dine Digestorum, & Codicis. circa titulos transpositos, ex quo
 6 datur intelligi ¶ continuationes potius esse faciendas de iu-
 re ciuili, quā canonico, quod non curat de tam subtili in-
 dagatione. argu. text. in c. dilecti. de iudic. & per hoc tollitur

cōtrarium, quod fieri posset de c. j. de noui ope. nun. ex quo patet ex serie titulorum oppositorum. Sed responde, q̄ licet ordo Decretalium ab ordine Digestorum differat, illud est propter multitudinē rubricarum, quæ in libris Digestorum & Codi. reperiuntur, quibus demptis, in alijs in quibus ius canonicum reperitur conuenire, & pro maiori parte cōcordat, deberet fieri titulorum continuatio: vt in ordine iudiciario, & alijs habentibus symbolum cum iure ciuili.

Vel secundo dicas, quod propterea q̄ sit diuersus ordo, non propterea debet omitti continuatio de iure canonico, vt constet compilatorem ordinatē processisse: prout protestatur in proœmio. † Et licet ius canonicum de vana, & inani subtilitate non curet, d. c. dilecti. & illam etiam ius ciuile abhorret, vt in l. fina. c. de lega. Rationabilis autem subtilitas bene attenditur, etiam de iure canonico: vt in c. capellanus de ferijs. & in c. abbate. 7. de re iudic. vt distinguit Abb. in d. c. dilecti. & Roma. in consilio ccccxc. In proposita consultatione. col. fina. cum concordan. vt scribit Deci. in l. vnica. in vj. notabi. per illum text. c. de senten. quæ pro eo quod interest. Cum igitur ordo in cōpositione librorū sit multū necessarius: vt inquit Bald. in proœ. Digestorum, in princip.

8. † Quia scire quid facias, & nescire quo ordine facias, non est perfectæ cognitionis: ideo non est inconueniens, quod ille seruetur de iure canonico. † Pro parte verò contraria q̄ rubri. Sexti sint cōtinuandæ, facit primò: quia cōtinuatio fit ad hoc, vt constet compilatorem ordinatē processisse. Ita dicit Abb. in rub. de summa Trini. Sed Bonifacius supra, in proœmio, in §. nos. in fine. protestatur se sub debitis, & congruis titulis librum composuisse. Igitur faciendā est continuatio, & ista subordinatio rubricarum tendit ad cognitionem titulorum, & est considerata à iure ciuili in d. l. ij. ergo eodem modo attendi debet de iure canonico, postquam nō reperitur contrarium. c. j. & ij. de ope. noui nunciatio. Responde, q̄ istud est de bene esse, quia licet constet non rectè ordinasse, & defecisse in aliquo, illud nō attenditur, cum in istis arbitrarijs sit pro ratione voluntas: vt inquit Decius in rubri. c. de testa. mili. post Io. An. & Abb. in rub. de except. & hoc etiam in proprijs terminis continuationis rubricarum, dicit Alex. in consil. lxxiij. in principio. in iij. vol. Secundo pro ista parte facit: quia iste liber dicitur perfectus. §. quem. supra

10 supra in proœmio. † Sed illud perfectum dicitur cui nihil deest. l. librorum. §. quid ergo. ff. de lega. iij. l. j. ff. de origi. iur. Ergo iste liber continuari debet vt alij. Respondetur, q̄ in dicto proœmio iste liber dicitur perfectus: quia in eo nihil deest ex propositis in principio proœmij, videlicet, quia aut declarat antiqua iura, aut supplet, aut corrigit. Nam ex his tribus partibus hic liber est perfectus: sed continuatio rubricarum non est de illis partibus præmissis, igitur &c.

Tertiò arguitur, q̄ hic liber Sextus dicitur volumē de per se, continens quinque libros ad instar voluminis Decretalium, vt patet de se, & probatur supra in proœmio in §. quē. sed antiquæ Decretales continuantur: ergo hoc volumen cōtinuari debet. Sed responde, q̄ hic liber ideo continet in se quinque libros, non hac ratione, vt per se volumen faceret, sed vt ostenderet Papa in quo fuerat supplendum ad volumen Decretalium, secundum seriem librorum. Nam cum in omnibus quinque libris Decretalium erat faciendā reformatio: ideo iste liber etiā in quinque diuiditur. Cōtinuatio autem nō fuit necessaria: quia cum iam fiat in antiquis, nō requiritur q̄ iterum hic fiat, cum esset superflua, & frustratoria, & ideo refecanda: vt in proœmio, & in l. qui bis idem. ff. de verbo. obliga. & in l. j. ff. quod metus causa. Quinetiam quia si continuatio eadem deberet repeti multoties, incompetenter fieret, & variè propter defectum titulorum. Et ideo ne vna, & eadem continuatio sub vno titulo diuerso modo fiat, omittitur. argu. l. eum qui. ff. de vsucap. Quartò facit, quia accessorium sequitur naturā principalis. c. accessoriū. 7. de iur. Sed hic liber est accessorius ad volumen Decretalium: ergo eodem iure censerī debet, sed illud continuatur: igitur & istud. † Sed respōde, q̄ illa regula procedit ibi est eadē ratio, secus vbi est diuersa ratio, vt hic per supradictas & tenet Bart. in l. ita stipulatus. in xij. oppo. de verbo. oblig. cum si. vt tradit Deci. in regula, cum principalis. ff. de re iud. Quinimò negari potest, q̄ iste liber sit accessorius, imò est æquē principalis, cum à pari authoritate processerit, & habet eandem vim, aliās sequeretur, q̄ sublato volumine Decretalium, iste liber etiam censeretur reuocatus, quod est falsum. Multa alia fundamenta adduci possent, quæ consulto omitto, ne in re modicæ vtilitatis extēdamus fimbrias. Hęc autem ideo posui, ne viderer à proposito multorū aberrare,

qui etiam in principio libri multa inutilia effundunt: vt patet in rubrica. ff. si certum petatur. & in rub. c. qui admit. & in rubric. ff. de verbo. obligatio. & alibi sæpe, sed licet ita sit, nihilominus huiusmodi inuestigatio non est omnino abijcienda, cum saltem acuat ingenium: † & cum ad grauiora peruenimus, euidentiore præstat intellectum, vt in proposito dicit Petrus de Anchara. in repet. rub. §. de testamen. in iij. colum. versicul. ex prædictis. cum similibus: vt dixi in §. sed iste. in princip. Institu. de actionib. & tenendo istam opi. q̄ rubricæ huius libri non sint continuandæ, infertur vnum secundum Petrum de Anchara. q̄ si ex rubricis Decretaliū prodita esset aliqua actio ex iuribus huius voluminis ad prædicta tendentibus, non esset agendum. Sed istud dictum reprobatur hic, & vbilibet per Imo. & alios. † Quia dictū Pet. de Anchara. procederet, quādo actio daretur ex rubro, sed hoc est falsum: quia nunq̄ dicitur nisi ex nigro, & ideo & c. Vos domini teneatis opinionem Pet. & ad rationē Imol. & sequacium, dicatis q̄ falsum est, q̄ ex nigro tantum actio producat: sed nascitur etiā ex rubro: & hoc multiplici fundamento nititur probare And. Barba. in rub. de sum. Trini. in cle. & vltra ipsum videtur mihi de hoc esse casus in l. j. ff. de fideicom. hæred. pet. ibi dum dicit, ex ordine occurrit actio, & sic ex rubri. Quia ordo, vel ordinatio nihil aliud est, quā ipsorum titulorum series. §. in his. in proœ. Digestorū. Verū quia, vt dixi, hæc parui sunt momenti omitto. Circa quod me remitto ad Barba. quem loco superius alleg. vbi opinio concordat dicens, q̄ aut rub. habet orationem perfectam: & tunc procedit opi. Pet. aut nō, & procedit opinio Imo. vt ibi latius per eum. Præsupposita tamē illa opi. pro vera, q̄ istæ rub. continuari debeant, do. Abb. eo. titu. in antiquis, ita continuat tracta. author de iure præmisit pro sui operis fundamēto, de sum. Trini. Quia vbi fundamētum nō est, & c. Et quia omne ius cōstat ex scripto & non scripto: & ius scriptū est certius, & nobilius nō scripto: ideo prius præmisit de iure scripto: & sic de Constitutioni. & postea de nō scripto, & sic de Consuetudine. Ista continuatio Abbatis non est bona: quia author non præmisit titulum, de summa Trinitate, pro sola inuocatione: prout fit in principio Digestorum, quæ etiam vt dicunt ibi Barba. & Deci. in principio cuiuslibet tituli fieri debet. c. non liceat. xxvj. questione. v.

Sed vltra

Sed vltra inuocationem processit disponendo circa materiam tituli, ponens constitutiones pertinentes ad fidem: & ideo debuisset fieri continuatio ab illo titulo alia ratione particulari, non tanquam ab inuocatione. arg. l. continuus. de verbo. obliga. Præterea dum dicit Abb. q̄ ideo hic ponitur titulus de Constitutionibus: eo quia ius scriptum sit certius, & nobilius non scripto & c. Ista dicta Abba. non sunt ad propositum: quia ista continuatio sua respicit sequētia, & non adaptatur ad præcedentem titu. prout fieri debet, d. l. ij. de statu ho. † Nec etiam illud est verum, q̄ ius scriptū certius, & nobilius sit non scripto: quia propter hoc, q̄ dicatur certius, non prius debet attendi, patet: nam in procreatione liberorū mater dicitur esse certior, quā pater. l. quia semper. ff. de in ius vocand. & tamen non prius attenditur, sed pater, & ab eo fit denominatio, vt in l. j. & in l. assumptio. ff. ad municipal. tradit Abbas, & latissimè Moder. in c. Raynucius. de testamen. Ita in proposito, licet ius scriptum certius esse dicatur, quā non scriptum: tamen prius deberet attendi non scriptum, id est, consuetudo, cum per illud medium ius scriptum obseruetur, & per dissuetudinem euanescat, vt in §. igitur. vbi gloss. in proœmio Institutionum. Et propterea dicit idem Abb. in c. cum M. in ix. col. eod. titu. † quod maioris potentia est consuetudo, quā statutū. Nec obstat quod dicit Abbas in c. clerici. de iudi. in iij. not. quod ius scriptum potētius sit nō scripto: quia fateor propter hoc tamen nō dicitur magis nobile: vt hic dicit Abb. licet sit magis potens. arg. l. si fuerit. & ibi Bar. ff. de reb. dub. Quod suadet etiam ab origine: quia consuetudo antiquior est lege, vt est casus in c. fi. vj. distin. ergo illa debet prius attendi: iuxta ea quæ traduntur per docto. in l. cum quid. si certum pet. facit l. semper. ff. de iure immu. & l. si. ff. de si. instru. cum similibus. Et hac fortassis ratione Iurisconsultus in libris Digestorum præposuit rubricam, de legibus. & longa consuetudine rubri. de Constitutioni. argumen. tex. in §. singulorum. Institu. de rerum diuisio. Sed hic videmus contrarium: nam non solum præponitur rubricæ de Cōsuetudine, titulus noster de Constitutionibus: sed etiam titulus de Rescriptis. Qua autem ratione hoc factum fuerit cogitetis: quia ista sunt de arbitrarijs: vt dixi. Nec minus placet continuatio ad istam rubricam, quam ponunt And. Siculus, & Decius, in

a 4 rubri.

rubri. extra eo. videlicet, supra visum est de iure concernente ipsum Deum immortalem. Verum quia ius scriptum de Deo ratioe subiecti est dignius: ideo prius de illo tractatur, deinde subijcitur rubrica, de Constitutionibus: quæ concernit ipsum Papam. Quæ quidē cōtinuatio licet ab omnibus approbetur: tamen vt dixi, mihi satisfacit: † quia attenda illa ratione prius esset ponendus titulus de Hæreticis, de Apostatis, de Schismaticis, & de Cust. Eucharistiæ, de Cōsecratione, & de Celebratio. missa. &c. quæ iura concernunt ipsum Deū, sicut fecit Imperator in libris Codi. Nam prius posuit de Summa Trinitate, deinde de Sacr. san. eccle. de Episco. & cle. & de Episcopa. audi. & de Hæreti. &c. Cuius contrarium videmus in Decretalibus factum fuisse. Et ideo dicendum est quod super hoc concludens ratio continuationis dari non potest. Multa alia possent dici hic, quæ quondam per viam disputationis sustinui. Sed quia nouissimi Vicentini ea latius reassumunt in repeti. istius tituli in antiquis. Ideo omitte duxi. Et capiam capitulum primum.

CAPVT I.

- 1 **P**apa appellatur Romanus pontifex multis de causis.
- 2 Concessio facta sub nomine Romani pontificis durat mortuo eo.
- 3 Papæ nomen potest pro dignitate capi, & pro persona.
- 4 Nomen pontificis non conuenit inferioribus etiam legatis.
- 5 Nomen pontificis vnde deriuetur noua consideratio.
- 6 Pons primus Tyberi impositus.
Pontis vocabulum recens fuit.
Ponti nomen quid significat.
- 7 Similitudo rei cuius imagine non videmus fieri non potest.
- 8 Pontificis vocabulum triplicem habet deriuationem.
- 9 Numa Pompilius ad quem effectum pontificem creauit.
- 10 Papa qua ratione appellatur seruus seruorum: & an Episcopi possint se seruos seruorum Dei appellare. ibidem.
- 11 Papale officium quare onus appelletur.
- 12 Papa potest Rex, & princeps appellari. & nume. 14.
- 13 Sacerdotes olim Reges erant.
- 14 Pontifex maximus apud Gentiles Rex sacrorum dicebatur.
- 15 Imperatores pontifices dicebantur. ibidem.
Et Papa appellatur maiestas. ibidem.
- 16 Papa quare appellatur summus pontifex. ibidem.
- 17 Summi pontificis nomen non competit alijs inferioribus.
- 18 Episcopi olim summi pontifices appellabantur.

Et quare

Et quare hoc factum fuerit. nume. 25.

- 19 Ordines in ecclesia militate, sicut in triumphate, & gradus distinguuntur.
- 20 Moses ex precepto domini fratrem suum Aaron in pontificem maximum instituit.
- 21 Summus, & maximus dicitur, qui solus est. ibidem.
Et quomodo hoc nomen fuit concessum Papa. nume. 27.
- 22 Papa olim per Archiepiscopum, & coepiscopos prouincie eligebatur.
- 23 Episcopi in primitiua ecclesia sanctissimi appellabantur. ibidem.
- 24 Baptismus in primitiua ecclesia fiebat in nomine Iesu Christi, hodie nõ, quare. ibidem.
- 25 Summi pontificis nomen tempore Damasij non erat auditum.
- 26 Nominis paritas gignit affectionem.
- 27 Nominum distinctio inuenta fuit: vt schismata tollerentur.
- 28 Papa est vnus omnium princeps, & Rex regum, & causa omnium in ecclesia militantium.
- 29 Iustitia summum bonum appellatur, quare ibidem.
Diuites, & potentes summi dicuntur.
- 30 Papa ante coronationem summus dici potest.
- 31 Papa quare ante coronationem suam non apponit in bullis nomen suum: sed capita Apostolorum Petri, & Pauli.
- 32 Episcopus potest in suo episcopatu se summum pontificem appellare.
- 33 Rex est quilibet in sua domo.
- 34 Papa totum orbem habet pro diocesi.
Rex in suo regno est Imperator. ibidem.
- 35 Episcopus ratione ordinis potest appellari summus pontifex.
Ordo Episcopalis est præcipuus in ecclesia Dei. ibidem.
Papa ordine non est maior Episcopo, sed administratione. ibidem.
- 36 Papa quomodo benedicatur, & quomodo consecratur.
- 37 Papa est maior omnibus sanctis, excepto Petro.
- 38 Papæ omnia licent, præter peccatum.
Papa fuit vnum consistorium cum Deo. ibidem.
- 39 Papæ nomen quare Romano pontifici sit impositum, & quid significat ibi latè, & vnde deriuetur.
- 40 Papa olim de senioribus eligebatur.
- 41 Græci Episcopos suos, & Presbyteros olim Papas appellabant.
Papæ nomen tantum Episcopis sancte vite olim tribuebatur. ibidem.
- 42 Papæ nomen soli Ro. Episcopo in Nicæna synodo fuit tributum.
- 43 Ioannes Patriarcha Constantinopolitanus fuit ab eadem synodo vniuersalis Papa appellatus. ibidem.
Io. Patriarcha ab insolentia reprehensus à Gregorio. ibidem.
- 44 Dioscorus Patriarcha Papa ecclesie Roma. se appellauit.
Constantinopolitana ecclesia eadem privilegia habuit, quæ Ro.

Constantin-

Constantinopolitana ecclesia appellabatur Romana. *ibidem*.
Græci errorem deposuerunt in concilio Florentino. *eo. nu.*

- 45 Papæ nomen vnde deriuatur.
Linea vestis in precio fuit apud antiquos. *ibidem*.
Ro. mulieres quomodo primùm veste lineæ alba vti cœperunt. *ibi.*
- 46 Papa ita se habet in ecclesijs, sicut Sol in planetis.
- 47 Papæ nomen qualiter olim breuiarentur.
Romanorum insignia quibus vtuntur, videlicet, S. P. Q. R. quomodo interpretentur. *ibidem*.
Digestorum literæ, quæ per duplex ff. inscribuntur, quomodo interpretentur. *ibidem*.
- 48 Papa multis nominibus appellari solet.
Papæ quare plura nomina, quam aliquis principum habeat. *ibid.*
Romani nobiles olim tribus nominibus nuncupabantur. *ibi.*
Papæ nomen cur mutatur in promotionem. *ibidem*.
- 49 Species sumpta in genere restringit ipsum genus.
- 50 Vniuersalitas de proprietate sermonis nõ potest in maiori pte verificari.
- 51 Dictio quia, quomodo capiatur.
- 52 Rubro contrario nigro non statuitur: sed nigro.
Pacta solo consensu fiunt: stipulatio verò vltra consensum requirit verborum solennitatem, quare. *ibidem*.
- 53 Consuetæ veniunt in actu, & subintelliguntur etiam si nõ exprimantur.
- 54 Qualitas variatur respectu locorum.
- 55 Si ciuitas facit statutum contra suam consuetudinem tollitur consuetudo.
- 56 Consuetudo, & statutum tollunt effectum nouæ constitutionis, & nõ tollitur, si non fit mentio de consuetudine prioris. *nu. 62.*
- 57 Tempore quo statutum erat, canon non erat.
- 58 Periurus quis non dicitur, licet periurauerit.
- 59 Genus quomodo non potest verificari nisi in vna specie est species.
- 60 Priuilegium consuetudini antecedit.
- 61 Gratiam à Papa impetrans tenetur consuetudinem tenere ecclesiæ contrariam.
- 62 Papa an possit sibi successorem eligere.
- 63 Quando per secundam legem reuertitur ad ius antiquum, tunc non requiritur mentio de consuetudine.
- 64 Ius est certum, consuetudo verò incerta.
- 65 Potestas datur fratribus absoluendi, & quare.
- 66 Priuilegia princeps non præsumitur scire.
- 67 Sicut non licet ignorare leges, ita nec consuetudines generales.
- 68 Quando consuetudo in totum tollitur: tunc requiritur mentio, secus si in parte, & quare.
- 69 Per secundam legem non derogatur priuilegio in corpore iuris.

Consuetudo

- 70 Consuetudo si fuerit particularis loci, aut populi tollitur per statutum contrarium.
- 71 Ista est via fauorabilis per quam ducuntur ad ius antiquum.
- 72 Abbas quòd non sit Sacerdos consuetudo valet, & quare.
- 73 Omnis lex concernit vtilitatem publicam.
- 74 Argumentum de parte ad totum respectu temporis valet.
- 75 Singulares personæ possunt inter se statuta facere.
- 76 Familia particularis non habet iurisdictionem.
- 77 Consuetudo non valet per quam solennitas testamenti minuitur: & consuetudo requirit rationabilitatem. *nu. 82.*
- 78 Erubescimus cum sine lege loquimur.
- 79 Iurisdictionem qui non habet, statuta facere non potest.
- 80 Iura loquentia de personis, debent intelligi de habilibus.
- 81 Statutum valet auferens facultatem testandi.
- 82 Princeps præsumitur scire statuta loci vbi habitat.
- 83 Doc. præsentantes laureandos possunt iurare illos esse idoneos licet nõ sint.
- 84 Ludus taxillorum ex consuetudine videtur permissus.
- 85 Mala consuetudo, nisi citius euellat, in priuilegiarum ab impijs assumitur.
Statutum non requirit rationabilitatem. *ibidem*.
Et requirit rationabilitatem. *nu. 131.*
- 86 Exequutor datus à testatore ad distribuendum eius hereditatem, non potest eligere filium spurium testatoris.
- 87 Nouum dicit quòd nõquam fuit statutum, et dictio nouiter, quò capiatur. *ibid.*
- 88 Dictio nisi, quomodo vsurpatur.
- 89 Qui promittit res non vendere alteri quàm sibi non videtur teneri, nisi in euentum quod alter vendiderit.
- 90 Aliud est renunciatio, aliud pactum de renunciando.
- 91 Vbi fit mentio precij, censetur celebratus contractus emptionis.
- 92 In papa non cadit ignorantia iuris, & quare.
- 93 Omnium habere memoriam, & in nullo errare proprium sit diuinitatis. vide *ibi latè*.
- 94 Videmus Iurisconsultos sæpius labi, & eos reprehendere est quodammodo in spiritum sanctum peccare. *ibidem latissimè*.
- 95 Nullus repertus fuit in cælo sanctus immutabilis: & nullus in terra quò non sit mendax.
- 96 Sæpius falli proprium est hominis.
- 97 Aetas domus est obliuionis in qua primum senectus incurrit.
- 98 Papa prædecessoris facta cum maiori reuerentia custodit ob eam causam, vt sua à successoribus obseruentur.
- 99 Papa potest esse idiota.
- 100 Papa creatus eo ipso est doctor vtriusq; iuris, declarando vt *ibi*.
- 101 Quando rescriptum continet clausula non obstante, mutat nomen, & transit

- transit in priuilegium.
- 102 Princeps condedo legem vtitur plenitudine potestatis.
- 103 Vbi est certa scientia frustra sit mentio: & ibi quæ sit certa scientia circa legem.
- 104 In rescripto continente idem quod ius non requiritur mentio de iure.
- 105 Allegatio generalis coram Papa sufficit.
- 106 Appellatione allegationū cōtinentur tā allegatiōes iuris quàm facti.
- 107 Rescriptum contra ius quare non valeat, nisi habeat clausulam non obstante.
- 108 Allegari debet specificè coram Papa ratione de qua ibi.
Taciturnitas curæ in literis non inducit surreptionem. ibidem.
- 109 Si monachus se dicit nolilem non est surreptio.
- 110 Dictio sicut, quomodo intelligi debet.
Capituli appellatione, an veniant canonici. ibidem.
- 111 Papa quando scribit in materia iuris presumitur scientia.
- 112 Papa propter insufficientiam scientiæ nō potest deponi: & quare. ibi.
- 113 Episcopus potest dignitate sua priuari propter ignorantiam literarū.
- 114 Defectus scientiæ in prælato est magis detestandū quàm homicidium.
- 115 Ignorantia est mater omnium malorum, & ibi plura.
Ignorantes non dicuntur homines. ibidem.
- 116 Dictio postea, vel posterior, quid denotat. latè ibi.
- 117 Possessio mediate, vel immediate, an probetur per dictum testis quod Titius post Sempronium possedit.
- 118 Probatio non valet quæ potest referri ad vnum, & ad alium.
- 119 Verbum auferri, sine rapina intelligitur.
- 120 Dictio violentia, potest actiue, & passiue capi.
- 121 Pluralitas testamentorum non presumitur.
- 122 Non semper licet argumentari de statuto, & consuetudine ad legem.
- 123 Consuetudo, & lex paræ sunt potentiæ.
- 124 Faciens actum contrarium primo de quo est certificatus videtur à primo recedere.
- 125 Regula non prestat impedimentum quod de iure non sortitur effectum quomodo procedat.
Voluntas etiam ex actu nullo colligitur. ibidem.
- 126 Consuetudo inducitur ex actis multiplicatis etiam nullis, & potest fieri dupliciter. nume. 130.
- 127 Dicens testamentum inofficiosum nulliter non potest petere relicta in testamento.
- 128 Loqui in actibus inter viuos, aut in vltimis voluntatibus quid sit.
- 129 Qualibet ciuitas, & quodlibet castrum potest consuetudinem facere.
- 130 Consuetudo dupliciter considerari potest.
- 131 Consuetudo irrationabilis non excusat quo ad Deum: tamen quan-

- tum ad forum fori valet.
- 132 Vbicunq; princeps in facto specifico respondendo, aut scribendo dicit toleramus: tunc videtur approbare, & dispensare.
- 133 Tolerantia superioris non inducit approbationem rei illicite.
- 134 Maior pietas est elargiri amicis pauperibus, quàm extraneis.
- 135 Ignorantia in facto proprio admittit propter multitudinē negotiorū.
- 136 Princeps in iure aliquando errat.
- 137 Quicquid princeps loquitur, & vult est lex.
- 138 Leges priores debent trahi ad posteriores.
- 139 Statutum, vel lex potest ad libitum statuentium reuocari.
- 140 Clausula derogatoria differt à simplici protestatione.
- 141 Papa faciens promissiones ciuitati alicui sibi subiectæ tenet seruare.
- 142 Licitum est dolosum dolo decipere.
- 143 De Episcopo symoniaci astu Papæ decepto.
- 144 Iudex promittens delinquenti remissionem delicti si illud confiteatur, si postea confitetur potest eum condemnare.
- 145 Nullus est dolus si fides prædonibus non seruetur.
- 146 Princeps non potest promissa reuocare sine causa.
- 147 Per statutum non potest clerico auferri ius cōmune, & quod clerici respectu Imperatoris dicuntur magis non subditi quàm laici. ibidem.
- 148 Princeps in dubio non presumitur de facto procedere, ne inde nascatur iniuriæ, vnde iura nascuntur tex. l. si quis curialis. C. de Episco. & ceteri procedit de facto non de iure, multa notatu digna. ibidem.
- 149 Si clericus fieri volebat decurio cedebat bonis.
- 150 Dum clericus secularibus administrationibus intendebat, ea quæ Dei sunt negligere videbantur.
- 151 Consuetudine clericorum sublata fuerunt per laicos.
- 152 Priuilegium conceditur non subdito propter aliquod factum, vel datum, & quare.
- 153 Ciuitas statutum reuocare non potest.
- 154 De clausula derogatoria quadam notabilia.
- 155 Clausula expressa, & tacita quid operantur.
- 156 Prohibitio testatoris tacita non inducit annulationem actus in contrarium factus.
- 157 Argumentum à contrario sensu colligitur ex tacita coniectura.
Intellectus nouus l. si. ff. de leg. ij. ibidem.
- 158 Argumentum à contrario sensu idem operatur quod expressum.
- 159 Expressa clausula derogatoria impedit secundum actum contrariū, nisi de illa fiat mentio.
- 160 Epistola presumitur sollemniter facta.
- 161 In epistola mercatorum sollemnitas debet exprimi.
- 162 Verbum pertineant, intelligitur per fideicommissum.

- 163 Protestatio, vel clausula derogatoria facta in vna dispositione non porrigitur ad aliam.
- 164 Differentia inter epistolam, & codicillos.
- 165 Clausula, sine protestatio, posita ad augmentum quid operatur.
- 166 Actus in cōtrarium valet contra verba narratiua, & enunciatiua testatoris.
- 167 Testator non potest diminuere solemnitates inductas à iure, nec nouas & insolitas addere potest.
- 168 Ex actu nullo declaratur voluntas testatoris.
- 169 Voluntas tacite resultans ex actu nullo, non est adeò potens vt actus validum tollat.
- 170 Dubius est euentus litis.
- 171 Primo testō factō inter liberos, in secundo debet fieri mētio specialis.
- 172 Ratione paritatis fauoris, an privilegia confundantur.
- 173 Quādo in derogatione legis prioris debeat fieri mentio in posteriori.
- 174 In duabus constitutionibus contrarijs eiusdem principis primum colligitur notabiliter.
- 175 Per secundum rescriptum iuri contrarium non solum tollitur lex: sed nec ipsum rescriptum valet.
- 176 Si legitimetur filius natus ex ea cum qua non poterat esse matrimonium non sufficit quod dicatur non obstante aliqua lege: sed debet dici nominatim non obstante.
- 177 Quando lex habet clausulam derogatoriam requiritur quod rescriptum faciat specialem mentionem.
- 178 Secundum rescriptum contra constitutionem conciliaris non valet, nisi in eo fiat specialis mentio de illa constitutione conciliari.
- 179 Ois cōstitutio cōciliaris dicit continere tacitā clausulā derogatoriā.
- 180 Difficilius rumpitur quod est maiori auctoritate roboratum.
- 181 Generalis clausula quæ non potest verificari nisi in vna specie habet vim specificā expressionis.
- 182 Vbi consideratur prerogatiua rei dignioris non sufficit generalis mentio, sed ex specifica.
- 183 Quando in aliquo actu actio est data forma, non sufficit illam adimplere per equipollens, sed debet ad vnguem obseruari.
- 184 Quando certa scientia probatur derogatio, tunc non causatur ex simplici certificatione, sed ex mera voluntate principis.
- 185 Testamentum potest considerari dupliciter.
- 186 Per clausulam non obstante, non tolluntur statuta iurata.
- 187 Iuramentum habet vim clausule derogatoriæ.
- 188 Clausula derogatoria non tollitur per clausulam non obstante, sed requiritur specialis mentio.
- 189 Vbicunq; in statuto aliquo est iuramentum reuocato statuto, in consequen-

- sequentiam iuramentum tollitur tanquam a ccessorium.
- 190 Sublato actu principali per viam statuti tollitur iuramentum.
- 191 Nunquid per secundum statutum reuocetur primum iuramentum, non facta mentione iuramenti.
- 192 Si statutum reuocatur ab eodem statuyente, & nulla requiritur mentio: secus si ab alio.
- 193 Lex etiam valet sine maturitate.
- 194 Ratione equalis vtilitatis publicæ, & potestatis, secunda lex tollit priorem.
- 195 Vbi princeps contra ius rescribit ex certa scientia non est necessaria clausula non obstante.
- 196 Certa scientia etiam ex geminatione rescripti colligitur.
- 197 Motus proprius non arguit informationem principis.
- 198 Sicut per rescriptum concessum ex certa scientia tollitur lex contraria, ita si fuerit motu proprio concessum.
- 200 An princeps concedendo aliquod beneficium incapaci sciente videatur secum dispensare.
- 201 Rescriptum quid est, & privilegium quid sit. ibidem.
Et quomodo differunt. numero. 205.
- 202 Si cōcedatur rescriptū cōtra ius mutat nomē, & dicitur privilegiū.
- 203 Frustra precibus impetratur quod iure communi conceditur.
- 204 Ea que ad causas defendendas conceduntur, perennia esse debent.
- 205 Arbitrium iudicis debet regulari secundum mentem legis.
- 206 Rescripta contra ius debent reijci.
- 207 Vt valeat vnus actus non debet tolli alius.
- 208 Verbum singularium in isto tex. ponitur ratione maioris frequētiæ.
- 209 Statutum constituens idem quod ius commune: an dicatur ius commune non statutum, & operatur vltra ius commune. nu. 220.
- 210 Si in ecclesia est statutū iuratum, & p Papā cōfirmatū: quo cauet quod nō admittatur illegitimus in ecclesia: an Episcopus poterit dispensare. Statutum quod quilibet possit accusare, restringitur ad habiles secundum ius commune. ibidem.
- 211 In secundo privilegio debet fieri mentio primi: nisi primum contineat solum ius commune.
- 212 Masculis non extantibus quod feminae succedant quomodo procedat.
- 213 Si arbiter condemnat aliquem, & dat ei dilationem quatuor mensium, si condemnatus non soluat poterit moram purgare.
- 214 Si sit facta commissio quod iudex procedat secundum ius, an poterit iudicare secundum statutum.
- 215 Nunquid si vniuersitas facit legem municipalem de casu deciso per consuetudinem detur actio ex consuetudine.
- 216 Actio quæ datur ex statuto est subsidiaria.

- 217 An extrauagans continens idem quod ius cōmune dicat ius cōmune.
 218 Statutū vltra ius cōmune, an dicatur mere ius: & an inscribēs se ad
 pōenam talionis teneatur in plus quā per legem tenebatur. ibidem.
 219 Statutum quōd spurij non succedant intelligitur de spurijs prohibitis
 à iure communi.
 221 Argumentum de pacto ad statutum valet affirmatiuè.
 222 Consuetudo concurrens cum iure communi illud reddit fortius.
 223 Consuetudo an dicatur rationalis relinquendū est arbitrio iudicis.
 224 Consuetudo in dubio, qm̄ nō est contra legē rationalis præsimitur.
 225 Quando relinquitur casus arbitrio iudicis declaratur. ibidem.
 226 Quando consuetudo est præter ius, præsimitur semper rationalis.
 227 Bonum est habere iudicem fauorabilem.
 228 Iudex debet bene discutere causam, & sequi communem opinionem.
 229 Illa dicitur rationalis consuetudo quam ecclesia approbat.
 230 Quando ius commune resistit, non potest noua consuetudo induci.
 231 Lex habens plures intellectus quomodo potest allegari, & quādo lex
 præcepti habet plures intellectus, faciens contra eam non peccat. ibid.
 232 Si ex pluribus intellectibus aliquis sit communiter approbatus, &
 alij reprobati, perinde est, ac si esset vnus intellectus.
 233 Intellectus. l. ij. §. diuus. ff. de sepul. violato.
 234 Populus per suum statutum potest tollere legem principis.

Licet Romanus pōtifex, &c.
 Ista decretalis, quæ à Doctōri. nostris
 exactissimè est discussa, habet se veluti
 Oceanus ad materias legum, priuilegio-
 rum, rescriptorum, contractuum, pacto-
 rum, vltimarum voluntatum, & aliorum
 actuum humanorum in quibus datur rerum vicissitudo, &
 prioris voluntatis mutatio. Quamobrem ad eam vndique
 tanquam ad fontem accurritur, & ob eam causam plures su-
 per ea ordinariè scripserunt nonnulli etiā Mod. repe. quasdā
 suas ædiderunt, qui adeò minutum rete contexere conati
 sunt: vt nihil penè euaderet. Verum vt inquit Sene. inueniē-
 dis inuenta non obstat, præsertim in hac iuris disciplina, in
 qua semper nouum aliquid occurrit: vt dicit Imper. in l. ij. c.
 de vete. iu. enu. Decreui ego more Diogenis dolium quoque
 vertere: ac veluti nouissimus operarius post terga metentiū
 spicas colligens manipulum conficere. Et ne propter mello-
 rum multitudinē, ac rerum varietatē offundamur in inter-
 pretatio-

pretatione istius capituli, hunc ordinem tenebo. Nam ante
 omnia notabilia plura noua iuxta ordinē literę colligā, quę
 alij Doctores omiserunt, post hæc notabi. Gemi. ordine suo
 repetam plura ad ea addendo, vel detrahendo, prout dubi-
 tari continget Summatim & diuidit̄ iste tex. vt hic cōmuni-
 ter per Doct. Noto igitur primò ibi, Roman. pontifex &c.
 Quòd inter cætera nomina iuris, quæ Papæ tribuuntur, &
 de quibus Archi. hic, & Præpo. in c. statumus. iij. distin. me-
 minerunt, illud est magis in vsu, & à iure communi probatū
 1 † q̄ solus Papa appellatur Roma. pontifex. Ita ad hoc istum
 tex. cum pluribus concor. no. Mod. Neapo. in repe. c. ad limi-
 na. vbi etiam est de hoc tex. xxx. q. j. in j. not. ad idem est etiā
 2 tex. in cle. ne Romani. de elec. Hoc enim nomē designat locū
 vbi collata est dignitas, † & ideo concessio facta sub isto. no-
 mine non erit personalis, sed durabit mortuo pōtifice: vt di-
 cit Domi. qui ad hoc not. istum tex. in c. si gratiosè. ver. quæ-
 ro nunquid. in ij. col. 7. de rescrip. aliqñ tamē secundum sub-
 iectā materiam personaliter capi potest: vt Mod. tradūt post
 3 Bal. in c. sedes. in prin. de rescrip. sic etiā videmus † q̄ hoc no-
 men Papa, potest pro dignitate capi, & pro persona: vt decla-
 rat Bal. in c. sanè. el. ij. in fi. de offi. dele. nā secundum ipsum, Pa-
 patus vt dignitas nō vadit ad inferos, potest tñ Papa se eo-
 4 rum consortio cōmunicare, ita hæc Bal. † & adeò hoc nomē
 Roma. pontif. soli Papæ cōpetit, q̄ licet Legati de latere per-
 sonā Papæ repræsētēt, & eādē habēt potestātē: vt latè scri-
 bunt Mod. in trac. de of. leg. Illud tñ nomē sibi tribuere non
 possunt: vt dicit Imo. in cle. cū ex eo. in fi. de sent. excō. & in
 5 cle. cū cōtingat. in ij. col. de re. do. † Et dicitur pōtifex se-
 cundum Archi. hic, & Pet. de Anc. quasi faciens pontem ad
 bene beatęque viuendū: & idē dicit Car. in cle. j. in princ. de
 pœ. Abb. & Mod. in c. j. de iud. Ias. in rub. ff. de acquir. poss. &
 alibi sæpe, & hęc nominis deriuatiōnē nō solum Doctō. no-
 stri sex ex Doctōribus pollitioris literaturę sequitur Beroal.
 senior in adnota. suis, fo. i. dū declarat illud carmē Ouidij,
 Pontibus infirmos præcipit. assē senes. Sed modò diligēter aduertē-
 dū est: quia ista deriuatiō quę ab oībus passim approbat, nō
 mihi satisfacit, ex eo quia si primā eius vocabuli originē re-
 petimus, quæ ab Hebræis descēdit, secundum Bal. in l. rescri-
 pta. in ij. col. c. de pre. Impe. of. apud quos etiā primus pōtifi-
 b catus

catus fuit, vt exorditur gl. & Nic. de Lyra, in li. ij. Mach. c. iij. nihil magis alienū apud ipsos reperiemus q̄ hoc nomen pontifex à ponte deriuatur, cū huiusmodi vocabulū Hebraicæ nihi tale præ se ferat. Quinimo etiā si effectū huius assertæ deriuationis cōsideremus, minus hæc deriuatio nomini cōueniet, aut iudicio naturali quadrabit: nā si pōtifex ideo dicit à pōte, quia præbet viā ad bene beatēque viuēdū iam religiosus quispiā & simplex vir exēplo vitę honestę eādem viā præbēs, illicō pōtifex dici poterit cū in eo effect⁹ ille cōsistat, rursus si iā nō ille præbeat desinet esse pontifex. Quæ q̄ sint absurda, & à sensu remota nemo est qui nō facile intelligat. Sunt etiā qui dicant pōtificates ab eo dictos q̄ ab eis primū Sublicius pons Romæ factus, & restitutus sæpe fuerit, in qua sentētia prim⁹ omniū fuit Var. li. iij. de lingua latina, & secuti sunt expolitorib⁹ ferē oēs cui sentētiæ adstipulat Pe. And. Gāmarus, ex ordine nostro, vir insignis in cōmen. extraua. l. ij. pag. xlvij. & ante ipsum Mod. Aureliani, in rep. c. licet. de ele. pag. ix. à quo d. Per. bonā sui commē. partē accepit. Sed certē Varro quāuis literatissimus fuit, & q̄ illū secuti sunt in hoc grauerunt sunt decepti: quia tēpore Numæ Pōpiliij, qui Regū omniū prim⁹ Martiū Martij Patricij filiū pōtificē creauit authore Liuius, nullus utique pōs Romę fuit, vel etiā qui refici potuerit. Nā Ancus Martius secūsus à

6 Numā rex Tyberij prim⁹ ligneū pōtē imposuit Subliciu à sublicibus, & leuigatis lignis appellatū: vt Liui. in j. & Pl. lib. xxxvj. c. xv. meminerūt. quo igit potuit pōtifex dici à ponte

7 qui nondū erat, & nulla igitur potest fieri similitudo rei cuius imaginē nō videmus. l. in testamēto. ff. de cōdi. & demō. nam vt dicit Bal. in c. j. de feu. gua. vbi nullum est subiectū corrui correlatiuū, faciunt quæ no. Dy. & Bart. in l. si sic legatū. §. si mihi. ff. de leg. j. eo maximē, quia hoc vocabulū pons, à quo Doc. etymologiā noīs acceperūt recēs fuit, vt dicit Annius li. xvij. antiq. c. xij. nomē verō pōtificis antiquissimū, nō igit potuit similitudinē ab eo vocabulo capere. & ita etiā Varro nouissimē deridet Vigilius Zuiche. in cōmē. Insti. ti. de test.

8 pa. vj. † Reiecta igit hac leui opi. ego sic dicā, q̄ hoc nomen pōtifex, triplicē potest habere deriuationē. Prima, vt deriuēt à pōti, dictione Hebraica, quæ secūsdū diuum Hiero. latinē idē significat q̄ inclinatio, & inclinatio in reb⁹ diuinis idem refert

refert q̄ cærimonia, quæ per inclinationē, & corporis curuationē fit: vt in c. plerūque. §. his ita. ij. q. vij. Pōtifex igit dicit quasi factus & creatus ad cærimonias rerū diuinarū, quod apertē innuere videt diuus Paul. episto. v. & viij. ad Heb. & huic etymologiæ reddet etiā effectus primæ suæ creationis.

9 † Nā legimus in veterib⁹ historijs Numā Pompiliū ad illum finē pontificē maximū instituisse: vt illi omniū sacrorū iura: ac deorū immortalū cærimonias cōmitteret, & nō cœlestes modō cærimonias, sed vt inquit Liui. lib. j. ab vrb. con. iusta quoque funebria, & quædā alia ad placādos manes pontifi. Max. cōcessit, qd̄ prosequunt latius quidā Mod. in dieb⁹ suis genialib. li. ij. c. viij. & ista inclinatio nō solū ad sacrorū cærimonias, sed ad illud etiā hoc tpe referri pōt q̄ debeat se pōtifex inclinare & submittere, exēplo Christi oib⁹ inferioribus catholicis Deo seruiētibus: vt dicit in d. c. plerūque. vt

10 sic quantō est maior, tantō submissius se gerat. † qua ratiōe seruū seruorū Dei se appellat: vt no. supra in proce. Decre. Et etiā hac de causa Apost. j. Cor. c. ix. oīm se seruū facit: vt c. iā nūc. xxvij. q. j. q̄a qui sic se submittit & inclinatur maior oib⁹ reputat, vt in c. diaconi. xiiij. di. vnde nō ab re Christus dixit Matth. ij. & xxiiij. *qui maior vestrum est, fiat sicut seruus, & minister.* vt in c. nullus. ix. q. iij. Et licet propter humilitatem Papa ita vocetur, hodie tamen non liceret Episcopis sub hoc prætextu seruos seruorum Dei se appellare, vt ostendat differentia capitis ad membra, licet quidā glossator reg. Can. in reg. xv. col. ij. teneat q̄ episcopi possunt se seruos seruorum appellari, cū hoc non reperiat ipse prohibitum: tamē vt dixi, hoc non esset honestum: nam si nō licet inferioribus vti colore vestiū principis: vt in l. si. c. de vesti. holob. li. x. eadē ratione nō licebit vti eius appellatione, eo maximē, quia gl. in c. quoties. in vers. & parte. j. q. vij. videtur illam appellationē soli Papæ tribuere, pro qua adde tex. in c. relatum. in fin. de senten. excommu. Secundō potest hoc nomen, Pontifex, deriuari à nomine Græco πόντος, id est, ponos, quod idem refert quōd labor: à quo etiam deriuatur pontus, secundū Ambrosium. Proinde quia Romanus pontifex præter cæteros principes voluntarios debet appetere labores, ac sollicitudinem maximam, & vigilantia habere pro quiete subditorum, & reipublicæ Christianæ commodis: vt ipse idem se

b 2 præstitu-

præstiturum pollicetur in proce. huius lib. & in c. frequens. 7. de restitu. spolia. & hoc latius exponitur in d. c. plerique. qua ratione dicit Abb. in c. mandata. in ij. not. de præsumpt.

11 ¶ officium Papale meritò ibi onus appellatur: quia illa verba, *Pasce oues meas*, per quæ Petro collata dignitas fuit, laborem, & ministerium denotant, non fastum, & superbiam, vt ibi per eum. Tertio modo dicitur Pontifex quasi potentes faciens: vt dicere solebat Q. Mu. Scæuola Pontifex Max. vt refert Fenestella in lib. in magi. c. de collegio pontificum. Nec quidē ab re cūm in eo sit summa potestas: vt dicit Bald. in l. rescripta. c. de preci. Impe. offe. & in proce. Grego. refert Andre. Sicut. in c. nisi specialis. col. iij. de offi. lega. quod vsu experimur. Nam nemo mortalium ita repente potentes creare potest sine detrimento facultatum eius, sicut Papa de alijs Romanis pontificis nominibus, dic vt hic per Archid. & in

12 c. vbi periculum. §. cæterum. 7. de elect. ¶ Illud tamen vltra ipsos est memorandum, q̄ Papa potest appellari Rex: vt innuit tex. & ibi not. glo. in c. cum inter vniuersas. in fi. de elec.

13 ¶ Nam apud Iudæos ex lege naturæ, & ordinatione diuina Sacerdotes iidem & Reges erant, vt dicit text. in c. clerics. in versicu. pontifex. xxj. dist. in. cum concor. vt tradit Præposi. in c. Moses. nu. 3. viij. q. j. Sic enim Melchisedech Rex fuit, & Sacerdos: vt patet Hebræ. vij. c. similiter & Iob vtrūque munus impleuit: vt eius lib. apparet. c. j. & xxix. ¶ Sic etiam apud Gentiles Romanos, pontifex maximus Rex sacrorum dicebatur: vt author est Liuius, lib. vij. secundi belli Puni. Nam, vt dicit Isido. lib. vij. etymo. maiorum consuetudo hæc erat, vt Rex etiam esset Sacerdos, vel pontifex. Et sicut pontifices dicebantur Reges, ¶ ita & Imperatores pontifices dicebantur: vt inquit Bal. in l. rescripta. in ij. col. c. de preci. Imp. offe. & Io. Franciscus Pauinus in tract. de offi. & pote. ca. se. de vacan. fol. 14. alleg. tex. in c. de capitulis. x. dist. & latius reassumit Alua. Pelagij, li. j. de planctu ecclesiæ. c. liij. & hoc idē probat Paris de Pu. in tract. de re mili. fo. 24. in iij. col. & eadem ratione Papa, Imperator dici potest, secundum Io. An. in c. per venerabilem. qui fil. sunt legi. in v. col. & Bald. in d. l. rescripta. quia videmus q̄ obtinet Imperium Romanum: vt dicit Hosti. in c. quod super. de voto. & aliquid dixi in commento regulæ Cancellariæ, de infirmis resig. in ij. q. & ista omnia

omnia de iure antiquo procedunt, hodie verò nō est in vsu: vt Roma. pontifex dicatur Rex, vel Imperator: vt dicit Car. sancti Sixti, in summa sua, de potesta. Papæ. quæ refert Deci. in c. licet. de euitā. in iij. col. nu. 11. de elect. Potest tñ hodie appellari princeps: vt patet in c. corpora. de cōfes. di. j. & in c. ij. de regul. & in c. ij. de ma. & obe. & tenet Steph. de Neap. in re. pe. c. ad limina. xxx. q. j. in x. not. & appellatur illa re. pe. sacramentale. & hoc idem tenet Pau. in d. tract. in vj. euiden. ver.

16 quinta sedes. ¶ Item Papa alio nomine appellatur summus pontifex: vt patet in c. pastoralis. de his quæ fi. à præ. & in c. cum ad monasterium. in fi. de sta. mo. & no. Car. in cle. fin. in prin. per illum tex. de sen. excom. qui etiam alle. Archi. hic, dicens, q̄ istud nomen cōpetit sibi: quia in eo est omnis summitas & celsitudo, quia non habet superiorē in hoc mundo: vt no. Host. in sum. tit. de fil. presby. §. fi. & hac ratione dicit maior Imperatore: vt Bal. concludit in l. fi. c. de legi. & Anto. de Bu. in c. licet. in xxxj. col. de fo. compe. Et propter hanc excellentiam, & plenitudinē potestatis hoc nomē solum illi cōpetit: vt per plura probat Steph. Gaie. in suo sacramenta. fo. 2. & hac ratione dicimus q̄ nomen hoc summi pontificis, maiestatem continet: imò idem ipse maiestas appellatur: vt not. Spe. de elect. §. j. in vj. col. & Ioan. An. in c. veniens. j. de testib. Nec immeritò cū vicarius Dei sit, & eius locum teneat: vt Archi. tradit in c. fundamenta. de elect. lib. vj. & sedet in sede illa quā dominus sibi in personam beati Petri specialiter elegit: ideò que summus pontifex appellatur, vt dicit Spe. in ti. de leg. §. nunc ostendendū. vers. lxij. Et hoc adeò verū est, q̄ error dicentium cōtrarium est simili errori dicentiū spiritum sanctum à filio nō procedere: vt dicit S. Tho. in opusculo contra errores Græcorum. c. lxxv. Nam vt idē ipse subdit in duobus cap. seq. primus, & summus dicitur: quia habet in omnibus curam, & prælationem vniuersalis ecclesiæ, qua ratione vniuersalis pontifex, & Episcopus totius Christianitatis appellatur: vt Host. tradit in sum. de vsu pal. §. fi. & text. in c. fina. xcix. distinct. vel secundum Petr. de Anchara. in c. in causis. in prin. de re iud. Summus dicitur, quia summè abstinere debet ab iniurijs maximè respectu Dei. c. aliorū. ix. q. iij. qua ratione dicimus, q̄ nō puri hominis, sed vicē Dei gerit in terris. c. ij. de transla. & hoc summitatis nomen à Mose

b 3 ortum

ortū habuit: vt dicit Bal. in d. l. rescripta. in ij. col. c. de preci. impe. offe per tex. in c. sacrosancta. xxij. di. & sequitur Andr. Sicu. in d. c. nisi specialis. † Et istud nomē summi soli Papæ cōpetit, nō autē alijs inferioribus: vt dicit gl. j. hic, cū qua Doc. transeunt: & sentit Abb. in. c. in causis. in j. not. de re iudi. facit tex. in. c. ex cōmunicamus. el j. s. moneātur. ver. si vero. de hæret. hoc etiā sequitur Deci. post And. Sicu. in. c. ij. super gl. ij. extra de iud. & ista summitas ideo Papæ tantū cōpetit: q̄ illi soli est data clauū plenitudo: vt dicit Bal. in d. l. rescripta. nā omnia potest supra ius, cōtra ius, & extra ius: & in hoc nullus alius summus in terra inuenitur: vt idē Bal. refert in c. j. quali. do. proprie. feu. pri. & reasumit Phi. Peru. in rub. j. de testa. in xxxvij. col. cū quibus cōcordat Præpo. Car. Ale. in. c. si Episcopus. xvij. dist. facit etiā ad hoc tex. in c. factus. vij. q. j. habes igitur ex istis cōclusionē quod Romanus pōtifex solus appellari debet summus, nō autem alij inferiores. Sed ad hoc aduertendū est, quod istud dictū gl. & sequaciū dubitabile videtur: nā reperio q̄ isto nomine summi pōtificis veteres pmiscuē vtebātur: nā de iure antiquo nō solum Papæ, sed etiā Episcopis cōpetebat: vt tradit Arch. in c. legū. ij. q. j. & hoc vltra ipsum probāt plura iura In primis tex. in c. de his. de cōse. dif. v. & in c. omnis. xxxvij. dist. & text. in c. si officia. & c. qui ecclesiasticis. lix. dist. & bonus tex. in c. accusatio. ij. q. vij. quē ad hoc allegat idē Arch. in c. sicut. j. q. vj. & nō solum Episcopi summi pōtiffes, sed etiā summi Sacerdotes appellātur: vt in c. j. s. per frōtis chrisimationē. de sac. vnctio. & in c. miserū. lxj. dist. & c. pōtiffes. xij. q. iij. & c. vidētes. xij. q. j. & in c. si. iij. q. j. & ista summitas Episcopis cōpetebat ratione ordinis, cuius respectu Papa etiā Episcopū se appellat: vt patet in proce. Decret. & in c. saluator. & c. Episcopus. xij. q. iij. cum simi. & ita olim Romani pōtiffes simpliciter Episcopos vrbis Romæ se appellabant: vt patet in vetustissimo marmore in ecclesia sanctæ Anastasiæ Romæ. de quo meminit Raphaël Vulater. in commentarijs suis lib. xxij. fo. 330. & probatur in linter claras. in superscriptione. c. de sum. Trin. vt in c. in canonibus. xvj. q. j. & alibi sæpe. Habes igitur ex istis aliam opi. contrariam primę, videlicet, quod non solum Roma. pontifex, sed etiam Episcopi possunt summi pontiffes appellari. Quid tenendum: teneo primam opinio. videlicet,

licet, solum Papam se summum pontificem, non autem Episcopi, vel alij inferiores appellari debere. quam opi. vltra id, quod est magis à Doct. recepta ego eam duobus fortissimis argu. probo. Primò quia clarum est, quod ecclesia militans est exemplata ad similitudinem ecclesiæ triumphantis: vt dicit tex. in cle. ad nostrā. de hæret. & in c. ecclesia. de cōse. dist. iij. Sed in ecclesia triumphantis, vnus est summus omnium Deus, & pater, à quo cuncta procedūt, † & per ipsum in cœlo gradus distinguūtur, videlicet, Angeli, Archangeli, & c. inæquales in potestate, & ordine: vt dicit tex. ad literam. in c. ad hoc. lxxxix. dist. ergo eodem modo in ecclesia militanti vnus est, & esse debet summus omnium pater, & dominus, qui est vicarius Iesu Christi, & causa causarum, & dominus dominantium: vt dicit Bald. in c. ecclesia. el j. col. ij. vt lit. pen. Secundò pro ista opi. est tex. in terminis in c. j. xxj. dist. vbi dicitur † q̄ Moses ex præcepto domini in antiqua synagoga in summum pontificem instituit fratrem suum Aaron, filios vero eius in minores Sacerdotes vnxit, quę omnia in nouo testamento: vt ibi dicit tex. ecclesia est imitata disponēs, quod alij appellentur simpliciter Sacerdotes, alij Archipresbyteri, alij Coepiscopi, alij Episcopi, alij Archiepiscopi, seu Metropolitanæ, alij Primate, alij Patriarchę, & c. seruata quadam discretione inter eos, subdit postea tex. Simpliciter verò maiorum, & minorum Sacerdotum discretio in nouo testamēto: & ab ipso Christo sumpsit exordium, qui duodecim Apostolos tanquā maiores Sacerdotes. Septuaginta duos discipulos tanquā minores Sacerdotes instituit. Petrum verò in summum Sacerdotem elegit dum ei præ omnibus, & pro omnibus clauēs regni cœlorum concessit, & c. Ecce ergo textum apertum quod Episcopi, nec alij inferiores à Papa non possunt dici summi: quia illud nomen summi, ad differentiam Episcoporum, & aliorum Sacerdotum, quorum gradus superius distinguuntur soli Papæ: vt ibi dicit text. à domino tributum est, per quem distincta sunt Sacerdotia. Non ergo potest Episcopis competere: quia esset ordinem confundere non distinguere, & plura capita in ecclesia quasi monstrum iudicare: quod etiam latè probat Alua. Pelagij Cardin. antiquus in opere de planctu ecclesiæ, libro. j. c. liij. & Felin. in c. j. in ij. columna. de constitutio. & hoc ex

- 21 natura verbi etiam suadet: † quia summus, & supremus dicitur qui solus est inter homines: & singularis. l. illa verba. de verbo. signifi. & l. qui duos. ff. de reb. dub. Non ob. tex. superius allegati: & primò tex. in d. c. de his. quia ille tex. nō dicit in specie q̄ illa verba, summus pontifex, de Episcopo intelligantur, cū materia de qua ibi tractatur Papam potius concernat, saltem de illo iure de quo non erat satis clarum, an manus impositio indifferenter Episcopis concederetur, nisi ex delegatione, per ea quæ not. in c. quanto. de Consue. & quia tex. in c. manus. ea. dist. dicit illud summis Sacerdotibus esse reseruatū, quæ verba nō de alio intelligi possunt, nisi de Papa. d. c. j. xxj. dist. & eodem modò tollitur text. in d. c. si Episcopus. Nam loquitur de electione summi pontificis,
- 22 id est, Papæ, † qui per Archiepiscopum, & Coepiscopos provincie olim eligebatur: vt no. in c. in nomine domini. xxij. dist. & tradit Archie. Iadren. in thesauro pontificali, fo. 13. in ij. col. Et fina. alia iura possunt eadem via tolli: quia illa verba summi pontificis possunt de Papa intelligi: vt patet in c. cum ad monasteriū. in fi. de statu mona. vel dicas illud procedere tempore nascentis ecclesie, quo tempore nondū tituli, vel dioceses distribuerant, nec officia totaliter distincta, sed promiscuè officijs, & nominibus vtebātur: & varias per successionem temporum mutationes recipiebāt: vt latè tradit quidam Mod. in tracta. de benefic. in v. q. princi. j. partis.
- 23 † Hoc etiam vltra prædicta suaderi potest: nam videmus q̄ in primitiua ecclesia Episcopos seinuicem sanctissimos, & beatissimos appellari: vt est videre apud Augustinū, & Hieronymum, quin etiam Papas se nominari patiebantur: vt dictum fuit, & etiam inferius probabo: hoc tamen hodie nō licet: sed soli Papæ iste honos datur: vt latè probat Troilus de Maluitijs in tractatu de Canonizatione sanctorum. in prima quæstione: & hoc maximè obseruatum est postquàm in concilijs Niceno, & Calcedon. iste titulus in signum singularis excellentie soli Romano pōtifici tributus extitit: vt sicut in potestate ceteris inferioribus est maior, ita & digniori & singulari nomine decoretur: & inter Episcopos vt maior cognoscatur: & propter hoc diuus Bernardus epistola xlj. Honorium Papam summum pontificem vocauit: cuius dictum Ioan. Fab. contra Lutherum, qui contrarium asser-

bat, pro-

bat, pro valido istius opiniois fundamento adducit. facit

24 ad hoc in simili. † quia olim tempore nascentis ecclesie baptismus fiebat in nomine Iesu Christi propter honorem nominis: & tamen hodie iam stabilita ecclesia non valeret baptismus si non obseruaretur forma. c. j. de baptis. vt concludit ibi glos. quam sequuntur ibi Doct. & Ange. de Claua. in summa, in ver. baptismus. el. ij. ver. viij. & in isto proposito bene facit quod dicit Erasmus in auctuario epistolarum suarum, epistola inci. An non tibi videor. nu. 73. vbi dicit † quòd hoc nomen summus pontifex, nōdum illo tempore Damasi erat auditum, nec reperitur in veterum scripturis, sed promiscuè, & paulatim fuit vsurpatum: hodie verò soli Papæ competit, vt dixi: sic ergo distinguendo tempora distinguetur eius nominis appellatio: nam licet olim Romani pontifices paterentur Episcopos summos se pontifices appellari: hoc fuit secundum S. Tho. in tracta. contra impu. relig. ne crederent Papam omnem pontificum potestatem sibi assumere:

26 ac etiam † vt ex paritate nominis charitas, & affectio augetur: iuxta l. vxorē. ff. de manumif. testa. & l. filij. §. fi. ff. de cōdi. & demon. Solebat enim in primitiua ecclesia omnis proprietas, & attributio potestatis, quæ non omnibus fuisset æqualis, & communis esse odiosa: & ideo in actibus Apostolorum legitur multis fuisse scādalo cū audirent baptizatos dicere, *Ego Cepha, ego Pauli.* Quamobrem, vt modestie simul, & humilitati studerent: iuxta illud Christi, *Nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruulos, &c.* permiserunt, vt passim nomen omnibus esset commune: & conueniens quidem hoc fuit illis temporibus statuisse pro commodo, & quiete conuerserum: vt Romanus pontifex cū cæteris Episcopis paritatem ostenderet, sicut Petrus cum Apostolis faciebat, quæ quidem paritas adeò inter Christi fideles amoris, & vnionis radices egit, q̄ breui tempore ecclesia sancta Christi fuit propagata: trito enim, & peruetusto prouerbio dici solet, q̄ paritas nominis inducit affectionē. l. cum filius. §. pater. ff. de leg. ij. & c. olim. viij. q. j. Sic igitur propulsata inuidia mansit ecclesia in hac humilitate, & promiscua nominis appellatiōe pluribus annis quousque visum fuit iam nomen illud ad gloriā, & faustū referri quo factum est, vt sicut pro euitāda discordia in primitiua ecclesia passim quilibet

Episco-

Episcoporum nominibus abutebantur, sic pro humilitate seruanda, fuerat postea in xxvj. c. tertij Aphricani concilij sancitum ne aliquis de cætero se principem Sacerdotum, aut summum, vel Romanum pontificem se appellaret: vt patet in c. primæ sedis. xcix. dist. In qua specie plura exēpla refert Spe. 27 in tra. de modo celebrandi concii. parte ij. ti. xxxiiij. † Sicque sincera mentium simplicitas, & animorum concordia obseruabatur, & schismatum semina, quæ facile leuibus de causis nascebantur, extincta fuerūt, & ita vsque ad tēpora Siluestri magni deuentum fuit, quo tempore Constantino Augusto duce ecclesia splendorem recepit, cuius opera factum fuit in concilio Niceno, vt solus Ro. pontifex summus, & Papa appellaretur: vt inferius latè ostendam, & autoritate probabo: nā sicut vna tantum est ecclesia, & vnus tantum est summus spōsus Christus, ita & Papa eius vicarius vnus esse debet, & eius nominis summus: vt latè probat Ioan. Turre cre. Car. S. Sixti, in lib. ij. de ecclesia. c. xv. cū seq. sicut igitur solū Deū summū appellamus: vt in c. ij. de sum. Tri. & ille respectu cause efficiētis, siue formalis, vel finalis est causa cuiuslibet entis, & potestatis. Prouerb. viij. c. & in c. Nabuchodonosor. xxiiij. q. iij. c. nec mirū. xxvj. q. v. & Daniel. iij. c. ita Papā 28 summum appellare debemus, † cū sit vnus omnium princeps, & Rex Regū: & causa omnium in ecclesia militantiū: vt tradit Bal. in l. cū antiquioribus. col. fi. in lec. antiqua. c. de iur. deli. illi ergo soli cui data est plenitudo potestatis cōpetit summitas Sacerdotij cui nō cōmunicat aliena: vt in c. cū ad monasterium. in fi. de stat. mo. cuius quidem est tanta altitudo, q̄ magis fide quàm ratione comprehenditur. c. nō turbatur. 29 xxiiij. q. j. † & hac ratione iustitiam, quæ princeps, & regina omnium virtutum est, ratione vnitatis summum bonum dicimus: vt in c. cū deuotissimam. xij. q. ij. Sic etiam qui cæteris est ditior ac potentior, & inter homines singularis summus dicitur, alij verò infimi: vt est tex. in l. j. c. de quib. mune. lib. x. illud igitur nomen non Episcopis propriè, sed tantum illi competit cui sedere licet in cathedra Petri: vt etiā de sella curulli Liuius testatur in v. Ex quibus etiā infertur q̄ Episcopi hodie nō solū summi: sed nec etiā maximi pōtiffices dici possunt: q̄ illud verbū, maximus, ad illū ptinet, qui solus est in sua dignitate: vt est dictū p̄ tex. no in d. l. illa verba. la. ij. ff. de verb.

de verb. sig. cōcludo igitur solum Papā appellari debere summum pontificē, † quod nomen videtur etiā sibi cōpetere ante coronationē ea ratione qua competit nomē Episcopi: iuxta tex. in extrauag. cle. v. incipit, quia nōnulli. in tit. de senten. excom. tradit Feli. in c. eam te. in iij. col. de rescript. licet glo. in data Sextilibri contrarium teneat: & Pet. de Ancha. 30 supra in proœ. huius libri in j. col. & malè: † & quare ante coronationem nō ponat in bulla nomē suū, sed tantum capita apostolorum Petri, & Pauli. vide Archi. in c. in nomine domini. xxij. dist. Et quod dictū fuit de nomine idē de vestibus est dicendum: vt nullus præter Papam possit eius vestibus uti, sicut de veste Imperiali legimus in l. ij. & iij. c. de vesti. holo. be. lib. xj. Nā neque nomē Cæsaris alijs q̄ Imperatoribus dabatur: vt latè refert Alexā. de Alex. lib. j. dierū genialium. c. ij. quamuis hoc quoque cum tempore mutationem recepit: vt ibi præfatus Doctor exorditur. Alio tamen modo prædicta omnia fœdere distinctionis cōcordari possunt si cōsideretur ad hoc dicta Fran. Philelphi oratoris clarissimi in oratione habita ad Comenses pro laudibus Lazari Scarampi Episcopi, cuius est initium, Instituenti mihi. † qui asserit Episcopū posse summum pontificē appellari, quādo est in suo Episcopatu, & ciuitate: & ita procedere possent quæ in contrarium sunt adducta: secus verò vbi extra Episcopatū moram traheret: & ita procedat opinio ista, quam distinctionē licet ad istum effectū præfatus vir non adduxit eam: tamē in hoc proposito Spec. primus consyderauit in tit. de iurisd. om. iud. in ver. secundum canones. cū quibus cōcordat Pet. And. Gāma. auditor Rotæ in cōmento extraua. Iulij. ij. fol. 14. & hoc 31 in ratione cōsistit: † quia qlibet in domo sua est Rex: & qlibet Rex in suo regno est Imperator: vt tradit Paris de Pu. in tracta. de re mil. fo. 24. in iij. col. c. an liceat Regi pugnare cū Imperatore. & hoc idē latissimè probat Gaspar Velascus Hispanus in ampla rep. l. Imperium. col. xxij. nu. 53. cū seq. ff. de iurisd. om. iud. & per cōsequens: à simili Episcopus in suo Episcopatu est Papa: vt est tex. in c. duo ista nomina. xxiiij. q. iij. & tradit Abb. in c. venerabilem. in vj. colum. de elec. quo loco refert ad istud dictū facetiā Richardi regis Angliæ, & reassumit Anto. Corse. in tract. de potesta. regia. in xxiiij. q. Si igit Episcopus in suo Episcopatu est sicut Papa in vniuerso poterit

poterit se ibi summum appellare, secus verò extra diocesim: quia illud nomen soli Papæ competit vbiq̄: quia est Epi-
 34 scopus Episcoporum, & vniuersalis ecclesie præsidens, † qui to-
 tum orbem habet pro diocesi: vt in c. iuncta per mūdum. ix. q. iij. & tradit Feli. in c. graue. in ij. colū. de offic. ordi. & ante ipsum Firmia. in trac. de Episcopo. fo. i. in iij. col. & Henri. in tract. de statutis synod. parte. j. nu. 22. & dixi latius in tract. meo expectatiuarū. in prin. Vel aliter possunt etiam omnes istæ difficultates concordari, vt dicamus q̄ Episcopi, & Papa diuersis respectibus possunt appellari summi pontifices,
 35 † Episcopus ratione ordinis, qui est præcipuus in ecclesia Dei, & in quo Papa nō est maior episcopo: vt est gl. in proœ. vj. versi. Episcopus. sequitur Ias. & Moder. in l. Imperium. ij. col. ver. nota ex isto text. ff. de iurisd. om. iudi. Feli. in c. cum nobis. in iij. col. ver. aduerte. de præscrip. Io. Fran. Paui. in tracta. de offi. & pote. capi. sede va. fol. 14. ver. quinta sedes. & rationē ponit Calde. in proœ. Decre. in v. col. & reassumūt Moder. in trac. nobilitatis. in ij. parte. nu. 20. vt ibi per eos, cum quibus concordat gl. in c. noua. ver. pari. xxj. dist. & sequitur Ludo. Bolo. in consi. lxxv. & latius. & Moder. in commento extrauag. Iulij. ij. in versi. Episcopus. & ideo ratione ordinis Papa Episcopos fratres appellat: vt dicit Abb. in c. q̄ graui. de crimi. fal. & vt Papa se eiusdem ordinis ostendat Episcopum se nominat. in c. saluator. & in c. Episcopus. j. q. iij. hinc
 36 est † q̄ quando Papa est prius Episcopus in coronatione solū benedicitur, sed non consecratur: vt no. in c. ad honorē. de autho. & vsu pal. & in c. cum ex eo. in fi. de pœ. & remis. & tradit Nico. Archiepiscopus Iadren. antiquus Doctor, in eo lib. qui thesaurus pontificalis inscribitur. in j. parte. c. de coronati. Papæ. Aut verò consyderamus iurisdictionem, siue administrationem, & tunc Papa est maior omnibus in terra: vt dicunt præfati Docto. pro quibus facit text. in c. puto. ij. q. vij. & est causa causarum, & dominus dominantiu: prout dictum est supra, & tradit Feli. in c. j. in ij. col. de consti. & Ioā.
 37 Tabien. in summa, in ver. Papa. † & hoc adeò verū est, quòd non solū est maior omnibus Episcopis administratione, & autoritate, sed etiam omnibus sanctis, excepto Petro. c. j. xx. dist. tenet Abb. in c. qualiter. el. ij. in prin. de accu. & in c. cum causam. in v. not. de elec. & latius Andr. Sicu. in c. nouit. fo. 7. de iudi.

de iudi. idem Abb. & Mod. in c. ne innitaris. & in c. translato. de Constit. & reassumit Henricus Botteus in trac. de synodo Episcoporum. parte. j. nu. 17. Et licet aliqui contenderent nō esse Petrum maiorem Paulo, ex eo: quia Paulus secūdum cōsuetudinem ecclesie depingitur à dextris Christi, Petrus verò à sinistris: vt etiam in bullis Papalibus obseruatur: tamen hoc non est verum. Nam Papa in administratione maior est Paulo: vt tradit Stepha. de Gaieta in sacramentali. fo. 2. in j. col. post Archi. quem ibi alleg. in c. sunt quidam. xxv. q. j. & hoc idē firmāt domini de Rota in deci. cccxlvij. inci. quoddam factum. in titu. de bigamis. in nouis. Et illa designatio picturæ non est facta ad ostendendum potestatem clauium, sed mysterium temporum ante & post passionem: vt declarat Card. Alex. in c. quamuis. in prin. xxj. dist. & ante ipsum rationem illius picturæ reddit Spec. in rationali diuinorum. lib. vij. quem refert, & sequitur Deci. in c. translato. in ij. lect. col. penul. de consti. & Moder. in trac. beneficij. in v. q. j. partis. in iij. requisito. ad quæ videnda sunt quæ tradit Cardi. S. Sixti, lib. ij. de ecclesia. nu. 13. Soli igitur Petro concessa fuit clauium plenitudo, & ecclesie administratio, quæ in assumptione transfertur, nec aliqua confirmatione indiget: vt no. Io. An. in c. ad honorem. de au. & vsu palij. & secūdum hanc administrationem dicimus Papam posse æquare quadrata rotundis, & rotunda quadratis: vt dicunt Hosti. & Abb. in c. cum venissent. de iudi. † cui omnia licent præter peccatum: vt idem Hostiē. dicit in c. magnæ. de vo. Nam facit vnum & idem consistorium cum Deo: vt etiam Hosti. no. in c. quanto. de transla. Episcopi, Ratione igitur ordinis Episcopi olim poterant appellari summi pontifices, & ita procedunt iura superius allegata. Sed ratione administrationis, & potestatis solus vicarius Iesu Christi summus pontifex appellatur, d. c. xxj. dist. & secūdum hoc procedunt omnia illa nomina quæ de Episcopis refert Domi. in c. fi. in. ij. col. j. de re iudi. Et hæc de isto nomine summus, dicta sufficiant, ad alia veniamus.
 39 † Appellatur etiam Romanus pontifex Papa in signū excellentiæ, & Apostolicę potestatis: nā hoc nomē Papa, secūdum Archi. interpretatur, id est, admirabilis, & maior pater: vt dicit Archi. in c. quia Sacerdotes. per illum tex. x. q. j. nā secūdum Docto. descendit a dictione, pape, quæ est admirātis: vt dicit

dicit glo. in proœ. cl. ver. Papa. vbi Io. And. refert versus Anglici in poëtria noua, *Papa stupor mundi, &c.* quam gloss. sequitur Lud. Bolo. in consi. lxxv. incipi. Quidam A. & alij non parum multi Doc. quod breuitatis causa non refero: & pro interpretatione Archi. facit illud Esaiæ ix. cap. *Et vocabitur nomen eius, Admirabilis.* Sed in hoc consyderandum est diligenter: nam ista interpretatio, siue deriuatio nominis Pape, videtur satis leuis, & frigida: altius igitur est repetenda. Dico ergo sic, q̄ hoc nomē Papa, potest interpretari multis modis. Primò deriuatur a dictione Græca *πάππος*, id est, Pappos, quæ idem latinè refert quod maior, hinc auos nostros maiores, & seniores appellamus, à quo quibusdam literis immutatis Pappous auus deducitur: vnde Auso. ad nepotem: *Pappos auusq; tremens, &c.* Et quia Romanus pontifex maior est omnibus qui sunt in ecclesia militate: vt in c. solite. de maio. 40 & obe. † ac etiã de senioribus olim eligi solebat: vt tradit Episcopus Zamoreñ. in speculo vitæ humanæ: & dicitur inferius alio loco: ideo corrupto vocabulo Papa appellatur, id est maior, vel senior: cū qua opinione concurrat quidem antiquus, & doctus glossator nomine Cosmas in cōmēto pragmaticæ, titulo de electio. Vel potest dici hoc nomen Papa, teste Herodoto lib. iij. hist. Scitichum esse, & ab ipsis prius inuentum, vel vt author est Arria. Bithiniacum est nomen. Nam omnes isti Papam Iouem in cacuminibus montiū con salutare sunt soliti, apud quos Papæus Iouis dicitur: vt ijdē auctores meminerunt, & sequitur Cælius lib. vj. antiquarū lec. c. xliij. quo etiam nomine eorū pueri patres Papas appellāt, quod nomē ab antiquis venerationis fuit, & vt nonnulli voluerunt à Syracusijs tractū. Sicut igitur illi primū Papā Iouē, id est, patrē appellarūt, quo nomine nihil est in sacris literis gratius: vt latè probat frater Pet. Bercharij in dictionario sacre scripturæ, ita & nos Romanū pontificē Dei vicarium etiã Papam appellamus, id est, patrē omniū fidelium, scripsit deinde Paulatim huius nominis appellatio ad Græcos, apud 41 quos tantæ etiã venerationis fuit hoc nomē, † vt Presbyteros omnes morū grauitate, ac sanctitate pollentes initio Papas appellarent: vt ex antiquis auctores sunt Vgo, Io. de Fan tu. & Archi. ex modernis verò Gemi. Car. Alex. in c. si Papa. xl. dist. hinc euenit q̄ Hiero. scribens Augustino in Epistola, cuius

cuius est initium, Anno ptæterito. Alipiū Papā fratrem appellat, deinde solum Episcopis sanctæ vitæ hoc nomē tributū fuit: vt refert Vgo Doctor antiquus, & Cardi. S. Sixti, (vulgo Turre crema. appellatus) in c. absit. l. dist. Nā beatus Hier. Augustinū Papā nominat, sic etiã Augustinus ad Paulinū scribens Aureliū Episcopū beatissimū Papani dicit, & Bonifacius comes eundē Augustinū eodē nomine salutat, quo etiã nomine Aphricanū conciliū eundem Augustinū insigniuit: vt in principio eiusdem Codicis est videre, quem etiã in hoc proposito refert glo. cōciliij Basiliē. in verbo, Papali. titu. de electio. vbi etiã de Paulo Sergio beati Petri discipulo meminit, qui Norboneñ. Papa appellatus est: vt patet in suprascriptione c. ablit. l. di. quæ ita corrigi debet, creuit adeo huius nominis estimatio, vt iam nō solum Episcopi, sed passim & simplices Presbyteri, sicut olim eo nomine nuncuparentur, quod hodie idem cernimus in illo nomine Cæsar, quod solis Imperatoribus competebat: vt superius est dictum: hodie verò quilibet etiã vilis eo nomine insignitur sicut etiã olim appellatio dñi alijs quàm nobilibus, & de claro genere natis non tribuebatur: vt patet in l. proximæ. ff. de his quæ in testa. delen. & in authen. habita. c. ne fil. pro pa. & in c. grane. de excessio. præla. cū esset nomen superioritatis: vt dicit Corne. consi. cxxix. in iij. libr. Adeo quod multi Imperatores illud nomen domini euitarunt, ne superioritatem indicarent: vt scribit Sueton. in vita Octauij, cap. l. & hoc idem Tyberium, & Alexandrum Imperatores fecisse legimus, & quidam tradunt super illo versu Vergilij: *Et dominum Aeneam in regna recepit, &c.* Hodie verò etiam vilibus, & nebulonibus competit: nec est qui non sibi de honore plurimum detrahi arbitretur si hoc nomine non saluetur. propter rationem quam ponit Bartol. in l. cū quis. §. Seiam. ff. de legatis. iij. & Paulus de Castr. in consi. cccxij. libro j. ita de nomine Papæ factum extitit. Quamobrem, vt tanti nominis abusus tolleretur Aphricani concilij Decreto, statutum postea fuit ne de cætero aliquis summus pontifex præter Episcopum vrbs Romæ, qui est vicarius Iesu Christi tali nomine appellaretur: vt superius fuit dictum, fuitque hoc variè obseruatum vsque ad tempus Constantini magni, quo tempore Nicena synodus congregata fuit: vbi etiam inter cætera

cætera decreta salutaria illud quoque sancitū est, teste Eusebio, † ne de cætero alius q̄ Romanus Episcopus Papa appellaretur: vt sicut solus Romanorū Rex appellabatur Augustus, ita solus Romanus Episcopus præ ceteris Episcopis Papa veluti principalis pater vocaret: vt de hac re Eusebiū sequutus meminit Gabriel theologus insignis, in expositione canonis lec. xxiiij. in iiiij. col. & sequit̄ Gāfidrius Cenomanus in tract. de sac. missæ. pagina. xxxvij. & hoc idem postea Iustinianum Augustum lege lata statuisse legimus: vt patet in authē. de ecclē. tit. in prin. deinde in Calcedon. concilio sub Leone primo pontifice cōstitutum extitit: vt idem Papa vniuersalis Episcopus, & summus omnium pontifex, appellaretur: vt Ioā. Fa. in eo libro, quem aduersus Lutherū scripsit, pluribus locis meminit: & ante ipsum hoc idē plenē est prosequutus Ioan. Rossensis Episcopus in confutationibus Lutheranis: & sequitur Cardina. Gaietanus in trac. de primatu ecclē. c. xiiij. & prius hoc tenuit alter Cardi. S. Sixti, qui appellatur Turre cremata, in c. nullus. xcix. dist. vbi numerat pontifices, qui illis tēporibus hoc nomine se appellarūt: & latius hoc ponit in tract. de ecclesia. lib. ij. c. xvj. & ita in Grangeñ. concii. Simacho Episcopo ecclesiæ catholicæ vr̄bis Roduodicies acclamatū est, Papæ Simacho vita sit: vt patet in c. in canonibus. xvj. q. in fi. iuncta superscriptione: & hoc idem cōstitutum fuisse legimus in concii. Alexandri. vt Ioā. Kyrij in trac. de prima. ecclē. li. iij. c. xxx. author est: quoloco plura ad hoc propositum pertinētia cōgerit, quæ ibi videri poterunt: licet de prædictis ipse mentionē non faciat. Verūm cum hæc ita gesta fuissent Græcorū schola, quæ semper ambitiosissimis hominibus abundauit, eo deuenit insolentiæ, vt non verreretur ad æmulationem sacrorum conciliorum, de quibus
43 proxime diximus, in Constantinopolitana synodo † Ioan. Cōstantinopolitanum Patriarchā Papam vniuersalem appellare, illum Romano pontifici æqualem facientes: vt de ea re meminit Marcus Vigerius Car. in decacordo Christiano. fol. 236. & seq. cuius Patriarche insolentiam Grego. magnus pontifex pluribus epistolis Eulogio, & Anastasio, ac Mauritio Augusto directis, fregit: vt ex v. & vj. parte registri epistola xxiiij. xxxvj. & xxxviiij. clarius apparet. Nec satis fuit alijs scripsisse, nisi etiam ipsum, eundem Ioā. admoneret suæ
stultitiæ:

stultitiæ: vt cautū est in c. ecclesia. xcix. di. fecerat illud prius Pelagius Papa hoc nomine secundus, qui cū intelligeret hoc in prædicta synodo à Io. Patriarcha tentatū directis epistolis ex authoritate S. Pet. eiusdē synodi acta cessauit, hoc etiā in Tarasio Cōstantinopolitano Adria. j. Cōstantino, & Hire-
44 ne scribēs reprehēdit: † eadē etiam temeritate captus Dioscorus Patriarcha Papam ecclesiæ Romanorū se appellauit, qui post obitū anathematizatus fuit: vt hæc omnia probātur in c. fi. s. item Romanorū. xxiiij. q. ij. Semper enim Cōstantinopolitana ecclesia Romana æmula fuit, superbiēs fortassis ex eo: quia videret paria sibi ferē priuilegia cū Romana tributa fuisse: vt no. glo. in c. renouantes. xxij. dist. quā ob rem Cōstantinopolitanā ecclesiam Romanam appellabāt: vt patet in d. s. itē Romanorū. iuncta gl. Auxerat deinde magis superbiā illis, q̄ Vigilius pontifex hoc idē illis indulserat, videlicet, q̄ in prouincijs sibi subiectis locū Papæ teneret, q̄ postea Iustinia. Imperator lege publica cōfirmavit: vt est videre in ti. de ecclē. tit. in prin. col. ix. Sicquē toties luctatum extitit donec nouissimē sub Euge. iij. in cōcilio Florē. Græci errorem istum, cum pluribus alijs deponētes vnam sanctam esse catholicā ecclesiā Roma. eiusquē Episcopū solū Papam vniuersalē omniū patrē cōfiterent: vt latius refert Blon. Forliuie. qui nō solū illi cōcilio interfuit: sed vt Scriba, & Secretarius pontificis cōstitutionē scripsit: vt attestatur Car. Senogal. in suo instrumēto Christiano: & est de hoc ædita extruagans sub nomine Eugenij. iij. in concilio prædicto. Re-
deundo igitur vnde digressi sumus concludo, q̄ hoc nomē Papa quoddam numē, & quasi visibilem quēdam Deum præ se fert, quod nisi Deo immortalī, vel eius vicario tribui non
45 potest. † Posset etiam deriuari hoc nomen à verbo papo, q̄ significat aliquid pingue, vel delitiosum: iuxta illud Persij, *Et similis Regum pueris papare minutum.* Quibus delitijs pontifices imbui solent: vt dicit Episcopus Zamoreñ. in tracta. Speculi vite humanæ. Vel Papa potest deriuari à papillis, parte corporis delicatissima, & nobilissima. Vel à magisterio, in quo significato accepit Iuena. ibi, *Timidus prægustat pocula papas.* nam Papa ipse magister est omnium: iuxta illud Matt. *Vos dicitis me magistrum, & bene dicitis, sum utiq̄.* Vel Papa potest dici à Papos, quod est genus cuiusdam lini candidissimi, quo

mi, quo; Aegyptiorum Sacerdotes, sicut hodie Papa stolis albis in signum puræ, & immaculatæ mentis indui solebant: vt plerique ex Græcis auth. meminerunt, quod quidē genus vestis ab antiquis Imperatoribus triumphatibus originem habuisse constat, apud quos in magno precio fuit linea vestis, vt latè probat Io. Bap. de S. Seueri. in consi. pro cano. reg. fo. 36. in iij. col. & Cæl. lib. xij. antiq. lect. c. xl. hæc eadem linea vestis, & hodie in vsu est matronis mulierib⁹ Roma. quā eis Zalencus Rex lege lata cōcessit, non omnibus: vt hodie passim vtuntur: sed ingenuis, ac cum ancilla in publicum exeuntibus duntaxat, vt author est Suidas, & Theo. in lucubratiō. suis ad Valerium, tit. de Iustitia. nisi etiam velinus ad breuitatem vitæ: qua nostra ætate pontifices viuunt deriuationē huius nominis detorqueri: & secūdū hoc Papa deriuatur à papi, quod est flos carduorum citissimè in auras diffuēs: vt inquit Plin. iuxta illud Lucre. lib. iij. *Nec plumas auium paposq; volantes.* Vt sicut flos ille citissimè vëto rapitur, & in auras dissoluitur, sic pontificum vita breui tempore deficit, & velociter dissoluitur, in cuius significationē adhuc hodie quā Papa post creationē ad S. Petrum ducitur, stupæ ante illum comburuntur, & dicunt illi ista verba: *Sic transit gloria mundi, Pater sancte:* vt meritò etiam Papa possit in hoc papilionibus assimilari, qui sunt vermiculi quidam admirabiles inter noctem, & tenebras lucētes ad modum stelle, qui quanto mirabiliores sunt, ita cæteris vermibus imbeciliores probantur, teste Colu. li. x. de Apibus, vtpote, qui tactu solo necentur, sic Papa quāuis admirabilis sit potētia, & ita se habet in ecclesijs, sicut Sol in planetis: vt dicit Bal. in c. bonæ. el. ij. de postu. prælat. cæteris tamen hominibus est fragilior & imbecilioris naturæ: vt breui tempore diffuat, & sicut nebula euanescat. Nec hactenus inuentus est ex eodem ordine tam robustus, qui annos Petri superauit, quāuis ex eis plures ad Apostolatū iuniores sunt electi: rationem huius imbecilitatis, & breuitatis vitæ pontificū scribit Rodericus Episcopus Zamoreñ. in Speculo vitæ pontificum. Consideret igitur seipsum Papā, & tumore deponat, & cogitet quid sit: quia homo quis: quia Episcopus homo natus. Episcopus factus, sed qualiter natus, de muliere breui viuēs tempore, qui sicut flos agri statim marcescit, & dilabitur: cuius miseras

fatis

fatis deplorat Pela. antiquus Cardin. in lib. de eccle. planctu. 47 art. xij. lib. ij. ¶ sunt tamē qui putāt nomē istud, Papa, corruptum esse, sicut pleraque alia aduentu Gothorū: nā cū primō breuitatis literis scriberetur hoc modo, p̄p, vel isto, papa. quod idem præ se fert q̄ pater patrum, vel pater patriæ, vulgus indoctum illas dictiones abbreviatas ad istam appellationē nominis Pape, qua hodie vtimur, retulit: & illius abbreviationis antiquæ argumētū præstat stylus scriptorum bullarum, qui eodē modo sicut olim hodie per abbreviationem, p̄p, scribūt: Sic etiam videmus factū in illis literis quas nunc Romani pro insignijs vtuntur, cruce in principio apposita, videlicet, † S. P. Q. R. Nam cū illæ literæ olim ita abbreviatę à Sybilla laminis æreis insculptæ dimitterentur in vaticinium Christi domini sub illo significato, videlicet, Salua populum quē redemisti. Illi hoc vaticiniū ignorantes ad illum sensum detorserunt, videlicet, Senatus populūque Romanus, cui quidem interpretationi vulgari series illarum literarū non ita quadrat sicuti primo significato, si cruce in principio positā, & illud Q. cōsideraueris, ita etiā factū apud Iurisperitos de literis Digestorum legimus, sicut de plerisque alijs: nam errore literarū factū est: vt illud nomē Digestis, per duplex ff, nulla ratione referat: vt de isto errore Alciatus, Budæus, Cotta, & multi alij: & nouissimè Petr. Andr. Rotæ auditor in Extrauag. Iulij. fol. 47. meminerunt. Et ista de hoc nomine, Papæ, dicta sufficiant. De alijs verò nominibus quibus appellatur Papa, vide hic Domi. & Mod. 48 † & vltra ipsos tex. in c. antiqua. de priuil. & c. iij. de iure pa. vbi appellatur Antistes: & in c. significauit. de censu. appellatur Præsul: appellatur etiam Archiepiscopus, & interdū Patriarcha: vt not. Archi. in c. clerico. & in c. intantum. xxj. dist. multis alijs nominibus inscribitur Papa, quæ breuitatis causa omitto. Hoc vnum considerandū est, q̄ nullus principum inuentus est, qui tot nominibus insigniretur sicut Papa. Et ratio in promptu esse potest: quia nullus principū vicē gerit in terris sicut ille: vnde sicut Deus in sacra scriptura pluribus nominibus nuncupatu propter varios effectus: vt tradit gl. ordinaria super illo dicto Zachariæ xiiij. *Et erit nomen eius vnum:* & declarat Lyra, Exodi. c. vj. & gl. super c. j. Paralipomenon, Ita & Papa pluribus nominibus nuncupatur: & hoc

c 2 regulare

regulare est in sacra scriptura: vt eadē persona pluribus nominibus appellet: vt patet de Petro Christi vicario, & alijs: quos enumerat idem Nicola. de Lyra in c. xxxvj. Gene. erat enim antiquitus obseruatum, vt habenti vnum nomen in promotione dignitatis alterum imponeretur, quo nominari deberet exemplo Christi, qui eligens Apostolos nomina eis imposuit, quod Christi exemplū postea sequuti sunt pontifices in sui creatione nomina mutates: vt dicit Nic. de Lyra post gloss. ordi. super illis verbis, *Simonem quem cognominavit Petrum, &c.* Lu. vj. cap. & ex hoc confutatur illa opi. Platinae, & sequacium in vita Sergij, qui dixerūt mutationem huiusmodi nominis ab illo causam habuisse, qd̄ est falsum, magna enim fuerat apud illos veteres maximē Hebræos nominum imponendorū cura: vt apud Plato. in Cratylo, latē differit Marsilius Ficinus, quam nominū scientiam legi scriptæ præponentes Moysi, & Patriarchis à Deo datam fuisse affirmant: vt de his latē Franci. Siluius in epistolis virorum illustrium, fol. 189. disputat: & longē magis Ludo. Cælius lib. xiiij. antiq. lectio. c. v. & seq. qui singularium nominum præter cæteros interpretationē aggressus est. Illud tamen non est omittendum, qd̄ prædicta nominum multiplicatio in eadem personā non passim omnibus olim permittebatur: sed duntaxat nobilibus, qui tribus nominibus poterant appellari: vt author est Aufon. in Grifphon. Nam secundum Appianum in proœ. lib. qui Libycus inscribitur, ab initio Romanis nō nisi vnicum nomen erat, deinde assumpserunt duo: nec multo post tertium, in passionis, virtutisque testimoniū, quale est illud, quod pontifices hodie capiunt propter dignitatē, quod prænomen appellari posset, cuius originem Priscianus ponit lib. ij. quāuis Politianus more suo cap. xxxj. miscellaneo. in disputationē vertat, ex dictis Appiani lib. iij. bellorum civilium. Sed omissis disputationibus illud verum est nobiles tantum plura habuisse nomina: vt scribit latē Alex. de Alex. in diebus genialibus, lib. j. c. ij. sicut hodie pontifices: nā videmus qd̄ olim papam episcopi cōsocium appellabant: vt Optatus alij cōsacerdotem: vt Ambrosius alij patrem: vt in consilio Ephesino, & Taurinensi. & de istis latē differit Nicolaus Cussa Cardi. lib. ij. de concordant. catholica. c. xvij. & de vestibus quibus indui debent: & de earū origine, & significatione

49 ficatione latius scribit Franci. Georgius in Armonia mūdi, iuncto versic. quia tamen. Quod species sumpta de genere restringit ipsum genus, vt generaliter nō intelligat, ita colligitur hic: & ita istam regulam facit And. Sic. in c. cum ordinem. in pen. col. nu. 67. de rescrip. vbi latius loquitur: & Ias. in l. præscriptione. in iij. col. ver. sed ego. c. si contra ius vel vtili. publi. Albe. Bal. Ange. & Imo. in l. cum in testamēto. §. qui tres. per illū tex. ff. de hæ. insti. cū cōcor. vt scribit Mari. Soci. in repe. c. sentētiam sanguinis. in vlt. parte. q. ij. in fi. ne cleri. vel mona. amplia hoc ex dictis Feli. post Andre. Sicu. in c. sedes. supra de rescrip. vbi est de hoc tex. Et hoc procedit quādo species est posita causa dispositionis, secus verò si apposita sit ad declarandū, vel demonstrandū ipsum genus: vt in l. quæsitū. §. item si fundū. ff. de fundo instru. & hoc in dubio præsumitur, videlicet, qd̄ causa demonstrationis, & declarationis apposita fuerit: vt in no. casu tradit Bar. in l. centurio. col. vij. in vers. sed quid si dixi. de vulg. & pup. & in pulchra q. hoc idem cōsiderat Pau. de Cast. in confi. cccxxxvij. quia exceptiones. col. ij. ver. restat. in j. vol. cum cōcor. quæ scribit Deci. in l. in toto. nu. 13. ff. de reg. iur. & isto modo iustificatur ea, quæ And. Sicu. adducit in c. bonę. el. j. in ij. col. de postu. præla. & in d. c. cum ordinem. Sed circa ista consyderandum est subtiliter: quia significas ponitur per dictionē vniuersalem omnis: prout hic tex. ibi, omnia iura, &c. non videtur, qd̄ restringi possit: quia qui excipit casum ab vniuersalitate reddit propositionem falsam. l. si is qui ducenta. §. vtrū. de reb. dub. quia non est verum dicere omnes homines lege re si Petrus currit, & excipitur: ¶ nam vniuersalitas de natura sui non potest verificari de proprietate sermonis in maiori parte. l. non distinguemus. §. cum in plures. ff. de arbi. & in not. casu tradit Areti. in l. j. §. sed si mihi. in ij. col. ff. de ver. obli. vbi per hoc concludit, qd̄ ista stipulatio non valeat si dico, promittis omnes seruos tuos: & tu respōdeas, promitto excepto vno: quia tali casu non censetur responsum interrogationi, quæ vniuersalis fuit: & ideo regula prædictorum Doct. posset procedere quō ponitur genus indefinitē, id est sine signo vniuersali, vel quādo est facta expressio in vltima voluntate, vel actibus hominū, in quibus de voluntate expres-

sa constat, secus autem in dubio: vel quando talis vniuersalis propositio à lege exprimitur. Non ob. iste tex. quia responde-
 ri potest: Primò, q̄ in ver. quia tamen. nō ponitur exceptio,
 51 sed diuersus casus: ¶ vt patet ex dictione, quia, quæ capit pro-
 sed: & sic inducit separationem: vt tradit Bar. in l. Lucius. §. qui habebat. ff. ad Tre. & hoc manifestè apparet in tex. quia illa verba omnia iura, loquuntur de iure cōmuni: sed exceptio de qua in ver. quia. loquitur de consuetudine & statutis singularium locorum: vnde dupliciter iste casus est diuersus à primo, nec potuit in genere comprehendere: quia genus loquitur de iure, & iste secundus casus loquitur de his quæ constitunt in facto, quæ inter se sunt diuersa: vt in rub. ff. de iur. & fact. igno. Secundò, quia genus loquitur de iure communi: & iste secundus casus de speciali: & ita iste tex. declaratur. Et ad istam regulam, q̄ species sumpta de genere illud restringit: videnda sunt quæ dicit Soci. in consi. ccc. In casu. in ij. col. lib. ij. vbi no. limitat pcedere q̄n genus exprimit neutraliter, secus si per nomina substantiua, vt ibi per eum. Nota tertio quòd princeps constitutionē cōdendo, posteriorē censetur primā cōtrariam, licet de ea mentionē non fecerit reuocare. ita ad hoc istum tex. not. Archi. in c. quoniam. in gloss. j. xvij. distin. & ad hoc idem pōderat in pulchra q. Io. And. in regu. indultum. in j. col. j. de reg. iur. in Mer. & Domi. in c. j. in ij. col. j. de iure iur. & per hoc dicit Alex. in l. j. in ij. col. ff. si cer. peta. ¶ q̄ si rubrum contradicat nigro, standum est nigro tanquàm vltimo. allegat inter alia tex. hic, & hoc præcedit, etiam si prima constitutio sit iuris ciuili: vt tradit Alex. per istum text. generaliter loquentem, in l. si quis iniquum. §. si is pro quo. in j. col. quod quisque iur. quod probat ratione, quia Papa potest tollere omnia quæ sunt de iure ciuili etiam si magni sunt præiudicij. Nam videmus q̄ tollit exceptionem, quæ est est de iure ciuili, & alia de quibus ibi per eum. facit optimè tex. & in c. ex parte. de offi. deleg. & hoc patet in isto tex. vbi per secundam constitutionem tollit primam, & tamen non distinguitur, an illa prima sis iuris canonici, vel ciuili, intelligitur ideo de vtraque. Sed circa hoc vltimum satis est cogitandum: per ea quæ traduntur in c. si duobus. de appel. & in c. per venerabilem. qui filij sunt le. & ideo in hac materia distinguendū est secundū qd̄ facit Car. de Turre crema. in c. constitu-

constitutiones. in ij. col. x. distin. & Soci. in consi. xli. in ij. col. lib. ij. regula tamen istius tex. generaliter vera est, q̄ per secundam constitutionem tollitur prima contraria, licet de ea nō sit facta mentio. Sed aduerte modò, & consydera diligēter: quia contra istam regulam tex. nostri vrget nouum, & fortissimum contrarium, ad quod nō video scribentes hic aduertisse: nam clara est regula quæ ponitur in l. fin. c. de indi. 53 vidui. tol. & l. j. §. fi. c. de lati. liber. tol. ¶ q̄ quando lex noua reuocat priorem antiquam debet. facere de illa specialem mentionem. ita sunt ibi tex. quos ad hoc ponderat, & dicit meliores de iure And. Sicu. in c. j. col. xiiij. nu. 37. vt lit. nō contestatum multis concor. quæ idem scribit in consi. xxxix. Clemētissime Deus. in ij. col. lib. j. & in repeti. c. Raynaldus. in lxxv. col. de testa. & alibi sæpe: & ita firmat Barto. in l. j. ff. vi bono. rap. ad idem est tex. in l. sancimus. c. de testa. & in l. præcipimus. in fi. c. de appel. cū simi. vt per Corne. consi. cxcix. incip. In prima consultatione. col. antepe. lib. ij. hic autem contrarium disponitur: ergo malè. Quid dicendum: reperio q̄ Andre. Sicu. in repe. rub. extra de cau. pos. & proprie. quē refert, & sequitur Anto. Cor. in notab. suis in ver. correctio. dicens se fuisse inuentorem huius contrarij, aduertit ad hoc, & respōdet q̄ ista contraria procedunt quando posterior lex est correctoria prioris: nam tūc bene de prima debet fieri mentio, & ita procedit tex. in d. l. fi. & opi. Bar. in d. l. j. vi bono. rap. Sed si lex posterior nō esset correctoria legis veteris, sed tantum contrarium statuit illius quod erat in lege veteri sancitum, tunc non requiritur mentio: & ita procedit iste tex. adde pro ista opi. benefacere quæ dicit Sali. in l. j. de ser. reipub. man. & quæ scribit latè Deci. in consi. xxv. in ij. par. in j. & ij. col. dum allegat Bar. in l. omnes populi. in x. col. ff. de iusti. & iur. Tamen ista solutio mihi non satisfacit. Primò quia iure non probatur, & quia nulla videtur differētia, an lex vltima corrigat, an contrarium statuatur: quia vtroque modo prima lex reuocata reperitur: vt colligitur ex dictis Anto. de But. in c. non debet. in ij. no. per illum text. de consan. & affini. qui promiscuè alleg. tex. istum, & iste tex. si rectè ponderetur cōfundit istam distinctionem: nam loquitur etiam de consti- 54 tutione correctoria: prout patet in ver. reuocare. ¶ nam reuocare nil aliud est quàm corrigere: vt est doctri. Cardi. in de. c. 4 statutum.

statutū. in prin. de elec. & cle. si Romanus. de præb. & corrige
 re quis dicitur quando tollit primam cōstitutionem in totū:
 vt dicit in terminis And. Sicu. in cle. ne Romani. in vij. col. in
 fi. de ele. & est de hoc tex. in c. j. de cog. spi. & decisio Bart. ex-
 pressa in extrauag. ad reprimen. in ver. nō obstan. vbi dicit,
 q̄ quando lex noua venit corrigendo legem antiquam non
 requiritur mentio. alleg. tex. nostrū hic, & l. nō est nouum. &
 l. nam & posteriores. ff. de legi ad idē est deci. Io. de Imo. in l.
 si vero. §. de viro. ff. sol. mat. in vj. col. qui dicit q̄ quando lex
 vltima venit corrigendo antiquam sufficit q̄ ex mēte nouæ
 legis hoc colligatur, licet verba sint generalia, quod dictum
 sequitur Deci. in l. j. in pe. col. c. de bon. pos. contra tabu. post
 Alexā in l. sciendum. ff. qui satis. cog. & in confi. cij. Super eo.
 col. fi. in iij. vol. & sic iste tex. loquens de constitutione reuo-
 catoria, siue correctoria, quod idem est, per supradicta non
 requirit mentionem prioris constitutionis contrariæ cuius
 contrariū Corse. & præceptor eius tenuerunt. Quid igitur
 dicendū cogitabam si ad istud contrariū responderi potest
 altero de duobus modis. Primò q̄ l. si. cum si. loquatur quan-
 do lex antiqua in parte corrigitur: tūc enim bene requiritur
 expressa mētio, ea de causa, vt sciamus quæ pars fuerit reuo-
 cata. ita expressè loquitur d. l. si. §. si. quam ita intelligit, & ad
 hoc no. & commendat pro singulari. idem Andr. Sicu. in rep.
 rub. c. qui admit. in iij. col. post Bal. in d. §. fin. & ita intelligit
 idem And. Sicu. in c. j. in iij. col. de confi. & in c. cum omnes.
 nu. §. in fi. & in c. cum accessissent. nu. 116. eo. ti. Et ratio esse
 potest, quia tali casu illa pars quæ corrigenda venit dicitur
 dispositio specialis, & de specie faciēda est mētio: vt dicam
 j. in alio nota. Sed tex. noster loquitur quādo prima consti-
 tutio generalis reuocatur in totum per secundam cōtrariā.
 55 † Vel secundò potest ad istud contrarium responderi, q̄ ex-
 pressa mentio dicitur fieri tribus modis: vno modo, verbis
 generalib⁹: alio modo, specialib⁹: tertio modo, verbis specifi-
 cis, & nominatim doctrina est Bar. in l. j. ff. de vulg. & pup. &
 in l. si quis. in prin. de leg. iij. facit tex. secūdum vt tuque intel-
 lectū in l. si. §. omnē. c. de admi. tu. vbi latissimè dixi in singu-
 laribus meis: & tradit Andr. Sicu. in c. ad aures. in iij. col. nu.
 17. de rescr. dū igitur tex. in d. l. si. c. de indi. vidui. cum alijs fu-
 perius adductis volūt debere fieri mētionē in posteriori lege,
 debet

debet intelligi de mentione generali per clausulā non obstā-
 te: & ita tenet Ale. in l. si. in apostil. ad Bar. c. si contra ius vel
 vti pub. in add. magna ibi, not. q̄, & c. Et pro hoc videtur esse
 casus in extrauag. ad reprimen. circa fi. ibi, non obstantibus
 legibus, & consuetudinibus quibuscunque: & tex. clarus in c.
 si apostolica. j. de præben. & dum text. iste dicit non requiri
 mentionem intelligitur de mentione speciali, generalis ta-
 men mentio requireretur, & ita contraria cōcordantur: pro
 qua distin. facit dictum Dom. in d. c. si Apostolica. in iij. no.
 & in c. si propter. de rescrip. Nec ob. l. præcipimus. in fi. c. de
 appel. ibi, specialiter: quia intelligitur generalibus verbis: vt
 probat Bar. in d. l. j. & ita Sali. etiam aliū tex. resoluit per istū
 modum loquendi in l. ea quidem. c. de accu. dum respondet
 ad l. si maritus. §. lege Iulia. ff. de adul. quæ vtitur hoc verbo,
 specialiter: & illum sequuntur Moder. Bono. in rep. c. j. de ac-
 cu. & q̄ iste tex. debeat sit necessario declarari probatur per
 tex. in c. duo. l. dist. & c. hoc ipsum. xxxij. q. ij. in quibus iuri-
 bus probatur, q̄ quando discors canonum inuenitur senten-
 tia, stari debet potius antiquioribus quàm nouis: & sic ibi
 tex. disponit vltimam constitutionem non præualere, ratio
 esse potest: quia in dubio non præsumitur esse intentionis
 Papæ velle tollere statuta prædecessorum: vt in c. si ille. &
 ibi no. Præposi. l. dist. & in c. j. lv. dist. in j. not. requiritur ergo
 aliqua mentio, vt de eius voluntate constet per clausulā non
 obst. vel similem, ex qua facilè mens statuentis colligatur vo-
 lentis a prima recedere: nam in tali casu secundæ constitutio-
 ni primæ contrariæ stabitur: & ita procedit iste tex. & glo. j.
 in ver. noscatur. in fi. dum contra istū text. oppo. de dictis iu-
 ribus, & non soluit: & ad hoc bene faciunt ea, quæ inferius
 dicentur. Not. igitur istam differentiam inter legem cōtra-
 riam simpliciter disponentem, & habentem clausulam non
 obstan. quia primo casu lex noua poterit reduci ad concor-
 diam cum antiqua: & ita procedit l. nam & posteriores. ff. de
 legi. Sed quando non habet clausulam non obstan. fecus: &
 ita etiā tenet Pet. de Anch. in repe. c. j. fol. §. in iij. col. de confi.
 Nec ob. tex. hic in ij. respon. qui secūdum Doc. aduersatur
 casui præcedēti: dū dicit, q̄ de statutis & cōsuetudinibus sin-
 gularū locorū, vel personarū debet fieri mentio: quia dico q̄
 debet intelligi de mentione speciali, non de generali: & isto
 modo

modo iste casus bene diuersificatur casui precedenti, qui loquitur de mentione, siue expressione generali: & q̄ ista particula huius tex. debeat intelligi de speciali mentione, est deci. Bar. in terminis in l. prætor ait. §. diuus. ff. de sepul. vi. q̄ tene menti. Sed tamen adhuc aduerte: quia reperio q̄ circa hoc vltimum Egidi. de Bella. in deci. xxxij. tenet contrariū: & dicit q̄ in ij. parte istius tex. sufficit facere mentionē generalem de statutis cōtrarijs per alleg. ibi per eum: & pro sua opi. est deci. Lap. Abb. hic, & Bal. in c. cū omnes. in vj. colū. ver. modo Papa. de consti. sequitur Domi. in c. si. in v. col. j. de consue. Sed dicas q̄ prima opi. videtur verior, pro qua est decisio domini de Rota in deci. iij. in ti. de rescr. in nouis, dū loquuntur de statuto singulari ecclesiæ, & dicunt requiri specialem mentionē: & idem videtur tenere Domi. sub distinctione tamē in c. si cui. in v. col. j. de præben. dum alleg. text. hic, & Moder. Peru. hic in vlti. no. & Areti. in cōsi. cv. In præfenti consultatione. in iij. ver. præterea statutū. nō tamē hoc est sine difficultate propter varietatē opin. vt patet ex dictis per Bal. in l. humanū. in j. col. c. de legi. & Fel. in c. nonnulli. in vj. col. de rescrip. Sed tamen vltimū mihi videtur verius per
 56 superius allegata. † Postremò contra primum dictū obstat: quia argumentū de lege ad testamentum est validū. §. disponat. in authē. de nup. l. si quis legauerit. cum l. præcedenti. vbi Bar. de leg. j. & ita de vno ad aliud arguit Imperator in l. cum quidam. ver. quemadmodum. c. de ver. sig. sed testator per secundū testamentum tollit primum nulla facta mentione: vt tenet hic glo. in ver. reuocare. arguendo ab speciali de authē. hoc inter liberos. c. de testa. & l. diuus. §. licet. ff. de iure Codi. cū concor. vt scribit Cardi. in consi. liij. incip. In præmissis dubio. col. j. ergo eodem modo & secūda lex de prima contraria non debet facere mentionem. Respondeo dupliciter. Primò quia negari potest q̄ secundum testamentum sine aliqua mentione, vel generali, vel coniecturata reuocet primum. Cū tex. sit in contrarium in l. sancimus. c. de test. vbi probatur q̄ tunc irritum erit primum testamētum cū testator dixerit illud non voluisse valere, vel alijs verbis contrariam ostenderit voluntatem. Non obstat d. authenti. hoc inter liberos. per locū à speciali: quia dico illa mētio de qua ibi loquitur text. intelligitur de speciali, nō autē de generali probatur:

probatur: quia testamentū inter liberos dicitur habere clausulam derogatoriā: vt tenent hic Mod. & Docto. in d. authē. hoc inter liberos, & in l. si mihi, & tibi. §. in legatis. de leg. j. & tamen de clausula derogatoria debet fieri mentio specialis: vt latè concludit Feli. in c. accedentes. in ij. col. extra de præscrip. & Cardi. in d. consi. liij. in ij. colū. Sic ergo illud quod dicitur, q̄ secundum testamentum reuocat primum non facta mentione, intelligo de speciali: generalis autem mentio requiritur per d. l. sancimus. & ita erit noua declaratio ad istā doctrinam. Vel secundò responde q̄ illa regula. §. disponat. non procedit generaliter: vt declarat Bar. in l. Titio centum. §. Titio. el. ij. ff. de cond. & demonst. & latè Ias. per illum text. in l. nemo potest. in ij. col. & in ij. lec. de lega. j. illud enim procedit q̄ voluntas testatoris est lex in fauorem illius pro quo disponit. ita declarat Bar. in l. j. col. fi. c. de pac. non tamē hoc generaliter est verum quo ad alios, in quo lex imponit vinculum: & ita resolutio illo argumento iura concordantur: & pro ista cōcordia facit quod dicit Domi. in c. si propter. col. penul. j. de rescrip. dum alleg. istum tex. Vel tertio generaliter responde ad contraria supra facta q̄ d. l. si. cum alijs non loquitur dispositiuè: vt ibi patet quo casu illa verba nō inducunt necessitatem: vt tradit gl. singularis approbata ab omnibus in l. vnica. c. quando non peten. par. Si igitur contrarium fiat nihilominus lex valebit etiā si essent verba dispositiua, cū non sit in dictis iuribus clausula annullatiua: vt dixit Alex. notabiliter in consi. xxiiij. Inspecito processu. in j. col. in iij. volumi. maximè in principe de quo loquimur, qui non ligatur legibus, & dicitur habere iura in scrinio pectoris: frustra enim hoc in text. diceretur si de antiquis legibus deberet mentionē facere. Cōcludas ergo q̄ illud est de bene esse, & ad abundantē cautelam nō requiratur de necessitate, & ita ista iura possunt resolui: cogita tamen quia non videtur ista esse sine difficultate. Retenta tamen prima clausula pro vera, limitatur non habere locum quando prima constitutio fuisset specialis, & secunda generalis: quia tali casu iste tex. non procedit, nec speciei per genus censetur derogatum. ita nota. dicit Bar. in extrauag. ad reprimen. in versi. non obstan. & eum sequitur Pet. de Ancha. in repe. c. j. fol. §. in iij. colum. de consti. & ratio istius limitationis est: quia

quia specialis dispositio censetur ignorari: vt hic est casus
 in ij. parte text. qui videtur hanc limitationem probare: &
 57 ideo requiritur q̄ specialis fiat mentio, † vel quia specialis
 dispositio dicitur dignior generalis: & ideo non tollitur, nisi
 de ea fiat mentio: vt dicit Bal. in l. j. ff. de offi. consu. sequitur
 58 Guliel. Monfer. in cōmento pragmaticæ, fo. 5. † Nota quartò
 ex isto tex. q̄ statutum, & consuetudo æquiparantur. ita istū
 tex. in not. q. ponderat Ioan. And. in regula, nemo. la. ij. in q.
 ibi, quinto. 7. de regu. iur. in merc. & ad hoc idem not. Domi-
 ni. in c. fina. in §. vbi vero. in j. col. j. de appel. cum simi. vt scri-
 bit Iason in l. sed & si possessori. §. item si iurauero. in ij. colū.
 versi. iij. ex prædictis. ff. de iure iur. Feli. in c. quòd super his.
 in penul. col. de maio. & obe. & Federi. de Senis in consi. xvij.
 Quæstio talis est. in ij. colum. qui ad hoc ponderant istū tex.
 & l. de quibus. ff. de legi. faciat ad hoc quia consuetudo idem
 est quòd statutum: vt not. dicit Bald. in l. ij. circa fi. c. de bon.
 lib. cum concord. vt per Iaso. in l. omnes populi. in j. no. ff. de
 iusti. & iur. in lec. & tradit Alexand. in consi. clxxxix. Mature
 digestis. colū. iij. lib. ij. Sed aduertendum est, quia ista non
 sunt generaliter vera: nam quando inter vnicum casum, &
 alium reperiuntur plures differentiæ, quàm concordantiæ
 59 † illi casus dicuntur dissimiles, & non equipollentes. ita Abb.
 in c. translato. de consi. & in c. quemadmodum. de iure iur.
 & est bonus tex. quem ibi not. Bald. & Iason. in l. j. c. de iure
 emphy. cum concor. quæ ponit gl. in c. sic enim. in ver. nun-
 quid. xxvij. q. j. hinc est quòd argumentum à simili est ita
 fragile quòd data dissimilitudine etiam parua corrui: vt di-
 cit Anto. de But. in repe. c. fi. in l. colū. de consue. Et regulari-
 ter data instantia istud argumentum tollitur: vt est tex. not.
 in c. cum Marthæ. & ibi no. Abb. in princ. de celeb. missa. fa-
 cit tex. in §. pauonum. Insti. de rerum diui. & Insti. de reb. cor-
 po. & incorpo. in princ. Sed inter statutum, & consuetudi-
 nem reperiuntur plures, & substantiales differentiæ, quàm
 concordantiæ, quas latè congerit Rochus Cur. in tract. con-
 sue. in iij. q. princ. colum. xcj. & tradunt Abb. & Moder. in c.
 clerici. de iudi. & latè Andre. Sicu. in proce. clemen. super glo.
 in versi. iuris. & notabilius Feli. in c. j. in ij. colū. versi. limita-
 tur hæc ampliatio. de re iudi. ergo illa æquiparatio non pro-
 cedit, non obstat iste tex. quia licet hic videatur æquiparari
 quo

quo ad hoc: vt sicut de statuto debet fieri mētio, sic etiam de
 consuetudine, cū consistant in facto: per hoc tamen gene-
 raliter, & per viam regulæ in alijs casibus, nō censentur equi-
 parari, imò habent se, consuetudo, & statutū tanq̄ species op-
 positæ, nec se compatibles in eodem subiecto patet: quia
 statutū est ius scriptum, consuetudo verò ius non scriptum:
 & sic sunt species oppositæ, nec se cōpatientes in eodem sub-
 iecto: vt dicit Petr. de Anch. in c. cum dilectus. de consue. pro
 quo alleg. tex. hic ad idē est doctrina Bar. in l. de quibus. in fi.
 60 ff. de leg. dum concludit, † q̄ si actor in libello faciat mentio-
 nem de statuto, & postea probet de consuetudine debet suc-
 cumbere: & hoc sequitur Iason in l. præscriptione. in iij. col.
 c. si contra ius vel vtili. publi. & ideo tene q̄ regulariter statu-
 tum, & consuetudo differunt: & appellatione vnus nō venit
 aliud: prout latè dicit Cur. loco superius allega. & manifestè
 colligitur ex rub. de statutis, & consuetu. in vsib. feu. vbi illa
 ponuntur vt diuersa. Nam ea quæ habent diuersam causam
 productiuā, habent diuersos effectus: vt in §. Gallinarum. &
 ibi Io. Fa. Insti. de rerū diui. facit tex. in l. ex hoc iure. ff. de iu-
 sti. & iure. iuncto. §. sed iste. Insti. de actio. Sed statutum, & cō-
 suetudo habent diuersam causam productiuā: ergo debent
 habere diuersum effectū: nam si idem essent, cur diuerso mo-
 do nuncuparentur: vulga. l. si idem. c. de codicil. facit ad hoc
 quod in nota. casu dicit Deci. in cōsi. cclxxv. In causa. in iij.
 col. nu. 8. in ij. parte. & Ludo. Lusitanus in l. j. in vij. col. & in l.
 si is qui ducenta. §. vtrum. in xlj. col. ff. de reb. dub. Barba. in
 repe. l. cū acutissimi. in xcij. & cxij. col. c. de fideicom. Bar.
 in l. j. in princ. ff. de re iudi. & in l. j. in princ. ff. de testa. Iason
 in l. j. in prin. de leg. j. in rub. c. de procu. Et q̄ consuetudo, &
 statutū sunt diuersa, apparet in §. cōstat. Insti. de iure natu.
 vbi ponuntur tanquàm species oppositæ. Ponit etiam Ang.
 Areti. in §. ex non scripto. in j. col. versi. ex quo. Barto. Insti.
 de iusti. & iure. Nec ob. q̄ consuetudo idem fit quod statu-
 tum, quia illud est verum, ratione vinculi, & quando concur-
 runt super eodem casu: vt in c. cum dilectus. Secus verò si su-
 per diuersis, vt hic, & ita istum text. intelligit Andr. Sicu. in
 d. c. cū dilectus. in v. col. nu. 3. Vel prædicta concordari pos-
 61 sunt ex his quæ dicam. 7. in iij. no. Gemini. † Nota quintò
 ex isto text. q̄ Papa non potest imponere legem successoribus,

bus, sed sibi. Ita istum text. ad hoc no. Domini. in c. ij. in iij. col. 7. de præben. patet: quia vt hic dicit tex. potest reuocari illa constitutio prior, per posteriorem successoris, qui alias non posset, si prædecessor legem successori imponeret, sibi autem bene potest legē imponere, ita Domini. vbi supra, & idem Domi. in c. statutum. in prin. in vj. col. super glo. harū. 7. de rescrip. cum concor. vt scribit Cardi. S. Sixti, in c. non liceat. xij. q. ij. & Troil. de Malui. in tract. de cano. sancto. Sed circa prædicta ad duo aduertendum est. Primò quia istud primum dictum non videtur verum simpliciter, ex eo, quia quando lex incipit habere effectum viuente Papa, videtur q̄ illa lex liget etiam successorem post mortem suam: vt est tex. in c. periculum. 7. de elec. in cle. ne Romani. eo. tit. vbi Papa facit legem circa electionē successoris, quæ ligat eum. Et
 62 ista ratione dicit Deci. in c. licet. supra de electi. in ij. col. 7. q̄ Papa potest sibi successorem eligere, rationibus de quibus ibi per eum. facit pro ista opi. quia lex de naturæ sui debet esse perpetual. Arriani. c. de here. & habetur in c. erit autem. iij. dist. & sic durabit in tempus successoris, & ita per istam rationem Fede. de Senis in confi. xvj. incip. Capirulum ecclesiæ. Pluribus rationibus concludit statutum Episcopi ligare successorem, licet successor habeat potestatem illud reuocandi, cuius dictum sequitur Philip. Fran. in c. ij. §. statuto. in iij. col. 7. eo. & pro ista opin. facit dictum Cardi. in c. perpendimus. de senten. excom. vbi dicit q̄ Papa non potest reuocare beneficium datum clericis per dispositionem c. si diligenti. de foro compe. Ex quo manifestè apparet, q̄ prædecessor potest successori legem imponere. & hoc vltèrius sua-
 63 detur ex regula illa vetustate vulgata, 7. q̄ valet argumentū de pactis ad statuta. l. non impossibile. ff. de pac. & tex. singu. in l. si. c. de fideiuf. Sed clarum est, q̄ pactum factū per prædecessorem ligat successorem: vt tradit Bal. in c. j. de na. feu. & ibi Præpo. qui per hoc dicunt, q̄ quando Imperator Federicus inuestiuit cōmunitatē Papiæ de comitatu, & aliquibus castris, & terris, potuit facere pactum cum eis, q̄ nec ipse, nec eius successores possent illud reuocare sine culpa cōmunitatis, & illud dictū sequitur Iaco. de sancto Geor. in sua inuesti. feu. col. ij. ver. sed an princeps. & Io. de Ana. in c. si. col. vj.
 64 ne præl. vi. suas. & dicit Ro. in confi. liij. In quæstione, & c. 7. q̄ successor

successor tenetur seruare promissionem antecessoris sui de non ædificando fortilitia: vt latius ibi per eum, qui notabiliter loquitur: & in confi. cxvj. Visis necessarijs. in fi. Et istam opi. firmat Frā. Cur. in cōfi. xlix. Memorie recolendę. in lxxij. col. & latius Firmia. in trac. de Episcopo. in iij. parte iij. libri. q. liij. cum pluribus alijs concordant. quę congerit Ludo. Bolo. in confi. vj. Vt in præfenti. col. pe. & idē late Ioā. Igneus in repe. l. damnationes quas diuus. in ij. & vj. col. c. de dona. inter vi. & vxo. Si igitur ista in pacto procedunt, ergo eodē modo in statuto habebunt locum per prædictam regulam. Tamen tenendo communem opi. ad ista patet responsio, q̄ ideo illud c. vbi periculum. cum simili. habent effectum vinculi post mortem condentis: quia videntur tacitè approbata a successore, & illis tanq̄ expedientibus ad vtilitatem ecclesiæ ex honestate se submittit. arg. tex. in c. nos si incompetenter. ij. q. vij. & l. est receptum. ff. de iur. omni. iud. Nam licet princeps legibus solutus sit, tamen aliquando legibus se submittit l. digna vox. c. de leg. not. Abb. & omnes in c. j. per illum tex. de proba. 7. Per hoc tamen non inferitur, q̄ non possit legem tollere: nam successor Papa posset (si vellet) dispositionem illius c. vbi periculum. reuocare, introducendo aliū modū, cum ista sunt de iure positiuo, supra quod est Papa: vt in c. proposuit. de conces. præben. cum concor. quæ And. Sicu. ponit in c. j. in vij. & viij. col. de constitu. Nam adeo hoc est verum q̄ etiam bene statuta prædecessorū suorum potest reuocare: vt dicit Archi. in c. ita dominus. in fi. xix. dist. adeo
 66 q̄ dicit Domi. confi. lxiiij. 7. q̄ Papa potest mitriam a prædecessore depositam apud mercatorem repetere, & illam obligationē reuocare, & ita in terminis d. c. vbi periculum. videlicet q̄ possit per successorem reuocari, tenet Rosel. in tract. de potestate Papæ. quę sequitur Deci. post Abb. in c. licet. de elec. & Andr. Sicu. in cle. ne Romani. in vij. colū. de elect. Nec ob. dictum Cardina. in d. c. perpendimus. quia illud ideo est, ne oriatur scandalum in ecclesia sancta Dei. Ita respondet Roma. in l. si vero. §. de viro. ff. sola. matri. Vel aliter potest dici, quòd ideo Papa illam constitutionem tollere non potest, non ex eo, quia prædecessor posset ei legem imponere, sed
 67 quia habet concursum iuris diuini. 7. Nam exemptio clericorum est de iuris diuino: Iuxta gl. nota. in c. Imperator. cxvj. distin.

dist. quam sequitur Præposi. in c. in istis. in fi. iij. dist. quæ ratio nō militat in alijs cōstitutionibus: & ideo dicimus, q̄ licet dispositio c. omnis vtriusque sexus. de pœni. & remil. sit Gregorij, non potest tamē per Papam tolli, propter prædictam rationem: vt probant repetentes ibi, & eodē modo dicit Ant. de But. de c. si quis suadente. xvij. q. iij. videlicet q̄ nō possit per Papā tolli. Ita dicit Ant. de But. in c. quanto. de consue. sequitur Abb. in c. nulli. de sentē. exc. Nec etiam illud verum est, quod dicit Deci. de eligendo successore, quia communis opinio est q̄ Papatus nō debet per successionē dari, sed per electionem, vt dico in cōmento regulæ cancel. de infir. resi. & fatetur idem Dec. in d. c. licet. post Abb. rationibus, de quibus per eos, & hoc vltra ipsos pluribus rationibus eleganter probat Ang. de Ancona in tra. de pote. eccle. q. ij. arti. iij. & reassignit quidam Pet. modernus in nouo suo tra. de primogenitura. fo. 89. in ij. & iij. colū. & ratio istius conclusionis est, quia ideo Papa prohibetur successorē eligere, quia effectus cōfertur in tempus quo nō est Papa, & sic post eius mortē: vt dicit gl. in c. Apostolica. §. his omnibus. viij. q. j. quam sequitur quidā Mod. Ioan. Nerutius in rub. de testa. in viij. col. post And. Sicu. ibi. Nec ob. q̄ arg. de pacto ad legem valet: quia illud procedit, vbi est eadē ratio, sed in casu isto non est eadem ratio, quia princeps per contractū obligatur, c. j. de prob. & nō p̄ legē, cum sit solutus. l. digna vox. c. de legi. & ita illud arg. limitat Deci. in l. nec ex prætorio. in fi. ff. de reg. iur. & prius Feli. in d. c. j. in iij. col. & ibi Deci. per allega. ibi per omnes, Vel aliter ad illud argumentum respondeas: vt latē per Ias. in l. iubemus. col. j. c. de iud. & latius in authē. præterea. in vj. col. c. vnde vir & vxor. cum concor. vt tradūt Moder. Taurinē. in l. vt vim. in iij. col. ff. de iusti. & iur. Pro quibus facit optimē dictum Card. qui istam opi. tenet in cō. fi. liij. In præmissō dubio. Sic ergo ex istis maneat prima regula firma, videlicet, quod Papa non potest imponere legem successorī, quam quidem regulam si volueris cum prædictis contrarijs concordare, videas vltra prædicta Henri. Boich in c. cum ad hoc. de cler. non residen. qui ponit distinctionē, quomodo successor possit factum successoris reuocare, & hoc, quantum ad istud primum dictum. Circa secundū dictū, videlicet, quod Papa possit sibi legē imponere, aduerte, quia

te, quia nō videtur indistinctē verum in terminis istius text. 69 ¶ quia princeps non potest sibi legem imponere, quominus ab ea recedere liceat: prout not. idem Domi. in c. statutū. col. fi. j. de preben. nisi per viam contractus seu pacti, vt dictum est, & tenet in terminis nostris Feli. in c. nouit. in viij. colum. extra de iudi. cum simi. per And. Sicu. in confi. j. in iij. & iij. col. in j. volu. & per Mod. in c. j. de proba. & plura cumulat Io. Neuzanus copiosus Doctor Astensis in confi. xij. inter confi. Alber. Bruni in iij. colum. & in puncto istius text. q̄ princeps non possit sibi imponere legem, à qua non liceat recedere, tenet expressē Felin. in c. nonnulli. in princip. in vij. col. ver. respondet præfatus Doctor. extra de rescrip. & hoc manifestē probatur, quia ligari proprium est subditi & cognoscentis superiorē, sed Papa de quo loquitur iste text. superiorē non recognoscit: vt in c. significasti. & c. innotuit. de elec. c. so 70 lite. de maio. & obe. ¶ sed est iudex & supremus omnium regum non recognoscentium superiorē: vt dicit Io. An. in c. graue. in ij. col. de offi. ordi. igitur, & c. Non enim legibus solutus esse diceretur, si lege sua ligaretur: prout in no. casu exemplificat Abb. in c. stirpandæ. §. quia vero. de præbend. Vbi per hoc dicit q̄ Papa faciendo constitutionem contra simoniacos non ligat seipsum, nam licet dans illi pecuniam pro beneficio peccet, ipse tamen accipiens non peccat, quod dictum celebrat Io. Carrapha Cardinalis & quondam vicecancel. antiquus in tracta. de simo. fol. 2. in iij. colū. pro quo alleg. in simili quæ dicit Io. And. in reg. cum quid. de reg. iur. in mercu. de Episcopo statuente q̄ clerici ludentes ad azarum sint excommunicati, q̄ ipse ludens non comprehenditur in statuto, de quo ibi per eos. imò fortius si in tali lege apponeretur iuramentum per principem adhuc non censere- 71 tur astrictus ¶ cum iuramētum sortiatur naturam dispositionis super qua imponitur. l. fi. c. de non nume. pec. c. intellecto. de iur. e iur. glo. in ver. reuocatus. in c. fin. j. de proc. declarando tamen, vt dicam. j. in c. ij. eo. tit. de honestate: tamen quæ sunt dicta procederēt, & ita procedit l. digna vox. c. de legi. quicquid ibi Cy. dicat prout latius reassumo in cōmen. meo reg. can. in iij. q. procemij. & in dicta reg. xvij. de infir. resig. 72 quæ hic non repeto. ¶ No. sexto ex isto tex. in princi. iuncto fi. differētiam esse inter reuocare & derogare, quia reuocari d. illud

illud dicitur quod tollitur in totū. Istud probat ex dicto Car
 di. in cle. statutum. in prin. de elec. & cle. si Romanus. de preb.
 vbi dicit q̄ corrigere est reuocare aliquid quod tenuit. c. nō
 debet. de confan. & affi. iunctis dictis per And. Sic. post Imo.
 in cle. ne Romani. in vij. col. de elect. derogare verò est quā
 do pro parte tollitur cōstitutio: vt in l. derogatur. ff. de verb.
 sign. & in eadem significatione capitur apud peritos linguæ
 latinæ: vt apparet apud Cice. de inuentio. in trecentis locis,
 & declarat Victorinus in ij. Rhetori. M. Tullij, quāuis ista se
 cundūm subiectam materiam varientur, vt ex hoc tex. colli
 gitur ex adductis per Petr. de Monte, Episcopum Brixien. in
 suo indice, in verbo, correctio, & derogatio. & ex Pli. c. iij. lib.
 xxvj. dum de Cleophante medico loquitur, & dixi superius
 in quodam not. ideo non repeto, sed declarāda sunt hæc di
 73 cta: vt ibi dixi. † Nota septimò ex isto text. q̄ ea quæ confi
 stunt in facto non præsumitur quis scire. ita dicit Cardi. &
 notat istum text. in cle. j. colū. viij. in xvij. q. de supple. negli.
 præla. Nam in his quæ sunt facti non potest dari certa do
 ctrina, nec scientia vt dicit idem Cardi. in cle. ij. in j. colum.
 q. ij. de vita & honesta. cleric. dum ibi per istam regu. dicit q̄
 circa vestes religiosorum non potest dari certa determina
 tio, quæ videlicet sint honestæ, & perfulgide, & quæ nō, cum
 hoc consistat in regulis eorum, quæ in facto consistunt, &
 hinc solet dici, q̄ facta prudētissimos homines fallunt. l. er
 ror. ff. de iur. & fac. igno. & ista ratione, ad q. facti non respō
 det Iurisconsultus, quia facilè posset decipi: vt l. eum quē te
 mere. §. si. ff. de iudi. & per hoc dicit Alexan. in l. post dotem.
 74 in x. col. nu. 29. ff. solu. matri. † q̄ si plures Doct. affirmant in
 lectura, ita de consuetudine seruari non creditur ei, cum cō
 fuerudo sit facti, in quo etiam princeps errare potest, & hoc
 dictum sequitur Cur. in repe. c. si. in xcix. colum. q. v. de con
 suet. & ante ipsum Ias. in l. de quibus. in penul. col. ff. de legi.
 & in l. j. in ij. lect. col. j. sol. ma. & in l. admonendi. in xlix. col.
 in ver. inueterata. ff. de iureiur. & ob eam causam incertitu
 dinis videmus, q̄ non sufficit allegare consuetudinem, nisi
 probetur vt dicit Salice. in l. j. col. viij. vers. quæro an si con
 suetudo. c. quæ sit long. confue. & Areti. in consi. xij. V iso di
 ligenter. & pars ad eius positionem teneretur respondere: vt
 concludit Abb. in c. j. in iij. col. de re iudica. & hoc non alia
 ratione

ratione, nisi quia consistit in facto, in quo de facili quis erra
 re potest. Secus in positione iuris. quia ad eam pars non re
 spōdet, ex quo ius est certū, vt tradit Bar. in l. j. ff. si cert. pet. &
 in l. ij. in si. ff. de cōfes. & Egi. deci. xxxiiij. & prædicti omnes
 75 fundatur in hoc: † quia facta sunt incerta. l. in bello. §. factæ.
 ff. de capti. & cum prædictis transit Corneus in consi. clxxxj.
 Visi nonnullis actis. in ix. col. ver. neque ob. lib. ij. & Abb. in c.
 pastoralis. in pe. col. de fide instru. faciūt quæ idem Abb. di
 cit in c. cum venissent. de eo qui mit. in pos. & reassumit Cur.
 in rep. d. c. si. in iij. q. princ. Et hoc quod dictū est, facta posset
 ignorari, nō solūm procedit in facto alieno, sed etiā in pro
 prio, ex quo iste tex. generalitèr loquitur. Ex quo inferitur q̄
 Papa potest ignorare etiam ea quæ in facto proprio confi
 stunt: & hoc euenit propter multitudinem negotiorū, & im
 portunitatem petentium, quæ nedum in princípe, sed in pri
 uato cadere possunt. l. pe. ff. de confes. & Bart. in l. ij. eod. titu.
 Quod est verum, nisi factum esset notabile, nam tali casu in
 facto proprio etiā in casibus, in quibus posset admitti igno
 rantia, nō esset tolerabilis: vt est tex. singularis, quem ad hoc
 ponderat Feli. in vlti. notabi. in c. cum illorum. de sent. excō.
 Et hoc quod dictum est de ignorantia facti, procedit etiam
 si illud factum non sit purum, sed habeat in se mixturam iu
 ris: prout hic exemplificatur in consuetudine, & statuto, quæ
 76 licet in facto consistant, negari tamen non potest, † quin ha
 beant mixturam iuris, in tali mixtura factum præponderat
 cuius ratione dicimus totam consuetudinem, vel statutum
 ignoratum, si non fiat de illa mentio: vt dicitur hic, & tradit
 Cardi. in cle. si. §. statuimus. quæstio. viij. de statu. mona. & in
 cle. j. §. si. de rebus eccle. non alie. & in cle. sape. in vj. colum. q.
 xxx. de verb. sig. in quibus locis meminit de isto tex. Tamen
 circa ista aduertendum est, q̄ licet verum sit, q̄ facta ignora
 ri possunt, tamē non per hoc bene inferitur ad cōsuetudines,
 & statuta, quæ absolute, & pro maiori parte in iure confi
 stunt: prout de consuetudine est text. in c. consuetudo. j. dist.
 de statu. in §. ius aut ciuile. Insti. de iusti. & iur. Vbi consuetu
 do, & statuta veniūt appellatione iuris: vt dicit etiam Abb. in
 c. cum nobis. de elec. Domi. hic in j. oppo. aduertit ad hoc: &
 reiectis quorundā solutionibus, ipse post dominum suum in
 77 ista solutione residet, videlicet, † q̄ licet cōsuetudo ius dicat,
 d 2 tamen

tamen cōtinet plus de facto,quàm lex, ex eo, quia non vno momēto inducitur, sed ex diuturnis, & multiplicatis actibus, & ideo facti esse dicitur. Secus autē in lege, quia vno momēto promulgatur, & ideo dicit esse iuris. Ita cōcludit hic Do- mi. licet per longiora verba, quē sequuntur cōiter omnes, qui- bus adde And. Sicut in c. cū dilectus. in iij. col. nu. 18. de cō- sue. Sed ista ratio mihi nō satisfacit, quia attēta sua ratione statutū, qđ fit vno momēto sicut lex, debere dici absolutē in
78 iure cōsistere, cuius cōtrariū dicit hic in text. † Præterea licet cōsuetudo magis de facto participet q̄ lex, illud plus vel mi- nus respectu tēporis, nō est in cōsideratione, vt per hoc fiat differētia specifica; vt est casus no. in l. pater qui castrense. §. fi. ff. de cast. pec. declarando, vt per Barto. in l. & si post tres. in vlti. col. ff. si quis cautio. facit tex. in l. si. ff. de fun. instru. quem ad hoc inducit Bar. in l. j. in iij. col. vers. tertio vbi. ff. de actio. & obl. Nam temporis longioris cōsideratio est quædā qua- litas: vt dicit Bar. in l. ita stipulatus. in ij. col. ff. de verb. oblig. quæ non facit differentiam specificam: vt dicit idem Bar. in d. l. j. & istud suadet, quia licet consuetudo fiat ex pluribus actibus, ita etiam in condenda lege plures actus requiruntur: vt probatur in l. humanū. vbi per Bal. c. de leg. & tenet Bart. in l. omnes populi. in j. col. ff. de iusti. & iure. & in l. de quibus. in iij. col. vers. primo videamus. ff. de legi. & in authē. vt fa- ctæ no. constit. & licet actus cōsuetudinis consistant in tem-
79 pore. † argu. tamen de tēpore ad actus valeat: vt in l. fin. ff. de triti. tenet Ias. in l. si eadem. in j. col. ff. de offi. affes. Et ideo d. Ant. in c. si. de consue. respondebat aliter ad d. c. consuetudo. qđ ille tex. sit Isidori, qui non habuit potestatem legis condē- dæ. Sed etiam istud non satisfacit, quia ex quo eius dictum reperitur canonizatum in lib. Decretorum, qui approbatus est: vt concludunt communiter Docto. in c. ij. de rescrip. & in l. j. ff. si cer. pet. non potest reiici. Præterea dato qđ ille tex. pos- sit ita dissolui, non tamē tollitur per hoc tex. in §. constat. In- stit. de iu. na. vbi tex. appellat consuetudinē ius nō scriptum. Quam ob rem, vt omnia ista resoluantur, ego puto aliter posse dici, & dicas sic, quod consuetudo potest cōsiderari tripliciter. Primò pro quadam assuefactione hominis, & ista est facti, & cōmunis est omnibus animantibus: vt patet in §. pauonum. Instit. de rerum diuisio. Secundò capitur pro vsu plurium

plurium personarum, & tūc dicitur mos, vel vsus, & iste etiā dicitur esse facti, quod probari debet: vt in l. j. c. de legi. & ita procedit iste text. Tertiò capitur pro iure, quod resultat ex vsu & moribus, & illa consuetudo dicitur ius, & tunc proce- dat contrariū, ista fuit nota. resolutio Bar. incognita Docto. hic qui in terminis ita declarat istum tex. nostrum in l. de qui- bus. in ij. col. in j. q. ff. de legi. Vel secundò potest ista diffi- cultas aliter (vltra Bart.) resolui, ex qua resolutione text. no- ster nouiter declabitur. Cōsidera igitur qđ cōsuetudo, ideo in tex. isto, dicitur facti ex eo, quia conflatur, & componitur ex puro, & merè tacito consensu & volūtate inducētium, nō
80 autem ex expresso: vt est tex. in l. de quibus. ff. de legi. † Tūc sic, quando aliquis actus consistit in tacita voluntate, & con- sensu tacito hominū, ille actus dicitur esse absolutē facti, tex. est in l. in bonæ fidei. ff. de acqui. re. do. & ista ratione consue- tudo hic facti dicitur, quia solo consensu hominū retinetur, nec in scriptis reponitur: vt in §. in his enim ciuitatibus. In- stitu. de iure na. & ideo consuetudo, quia oculis decerni, nec legi potest, extra illum locum ignorari potest. Secus autē est in lege: nam in lege requiritur expressus consensus per viam solēnitatis: & formæ in scriptis repositæ: vt in d. l. humanū.
81 † & vbiunque in aliquo actu expressa forma, & solennitas requiritur, ille actus dicitur esse iuris: vt est tex. in l. v. §. stipu- latio. iuncta l. si vnus. §. pactus. ff. de pact. vbi ista ratione in d. §. pactus. dicitur, qđ in stipulationibus ius cōtinetur: in pactis verò factum versatur, quia pacta solo consensu fiunt: stipu- latio verò vltra cōsensum, requirit verborū solēnitatem ex- pressam: vt etiam declarat Bar. in l. sciendum. & in j. col. ff. de ver. ob. Quod no. quia ista est vera & fundamētalis ratio ad istum tex. in statuto verò alia ratio cōcurrit, vt factum dicat, quia extra territoriū statuens cēsetur priuatus, & illud statu- tum nō habet vinculū: vt in c. ij. §. eo. & l. si. ff. de iu. om. iu. Sic ergo nō facit ius, ergo erit factū, qđ quidē potest pbabiliter ignorare princeps residēs extra locū vbi illud statutū viget: & hoc expressè videtur sentire Bal. ita respōdēs ad istū tex. in
82 c. cū oēs. in vj. col. ver. & no. qđ interdū. de cōsti. † Tñ si prin- ceps residet in loco vbi viget tale statutū, & faciat legē, tunc non procederet iste tex. per ea quæ §. dicā, quia tali casu est ius in illo loco, & isto modo prædicta iura adducta pro con-
d 3 trario

83 trario declarantur nouiter, vt statim probabo. † Istud tamē notabile limitatur nō procedere in his quæ de cōsuetudine fieri solent: quia posito q̄ illa sint facti, non possunt tamen probabiliter ignorari. Ita nota. dicit Soci. in consi. xcviij. In præsentī cōsultatione. in j. col. nu. 8. in iij. vol. & prius dixit Bald. in rub. c. de fide instru. alleg. pro hoc tex. quem dicunt singularem in l. fi. c. de fideiuf. quem latè cōmendat Alex. in l. huiusmodi. in fi. prin. de leg. j. Iason in l. admonēdi. fo. 109. ff. de iureiuran. & in l. fi. in x. no. c. de iure emphyte. Rochus Cur. in repe. c. fi. in cxxviiij. col. de consue. cum infinitis simi. vt dixi aliās in d. l. fin. in meis singularibus iuris ciuilibus. Tamen ista limitatio videtur posse morderi, quia (vt superius dictum est) in his quæ sunt facti non est dare certam doctrinā, ex quo extrinsecus accidūt, & ideo sciētia nō præsumitur, l. quicūque. §. fi. ff. de pub. cum alijs cōcord. vt per Io. de Ana. in cōsi. c. Visa petitione. in fi. & per Feli. in c. tenor. de re iudi. & in specie illā limitationem Bal. & aliorū alia ratione reprehendit Feli. in c. sicut. col. fi. in vj. fallen. de re iudi. & Ias. in l. certi cōdictio. §. si nūmos. in iij. co. ff. si cer. pet. & in l. sciendū. in princ. & colū. j. & vij. in viij. fal. de verbo. obli. Et pro ista opi. vltra ipsos videt hic casus ybi facta, de quibus loquitur iste tex. videlicet, statuta & cōsuetudines erant cōsueta, & in vsu, & tamē princeps ea præsumitur ignorare, patet: quia nō reuocantur nisi fiat mentio, nec dici potest, q̄ iste tex. loquatur de cōsuetudinibus & statutis, non vsitatis & consuetis, quia illa dicerentur inefficacia, & per non vsu sublata: vt dicit tex. in auth. quibus mod. natu. effi. sui. §. penulti. ibi, quoniam & nō vtendo perempta est & c. & tex. in l. j. in prin. ibi, per dissuetudinem emēdata, & abolita. c. de cad. tol. Sic ergo ex quo iste tex. loquitur de statutis & cōsuetudinibus in dubio debet intelligi de efficacibus & vsitatis. arg. c. Cumana. de elec. & §. sed hæc solennia. Insti. de verbo. obli. Quare de statuto nullo, & nō efficaci, nō esset opus mentionem facere. per ea quæ tradit Feli. in c. ex tenore. per illum tex. in ij. colū. ver. de rescrip. extra de rescrip. & quia iste tex. simpliciter de statutis & cōsuetudinibus loquēs, debet intelligi de validis: vt tradūt omnes in c. fi. de consue. & in c. j. de cōstitutio. & in l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudi. Sed tamen istis non obstan. teneo opinio. Bald. & sequacium per text. in d. l. fina. quia

53 quia certum est, q̄ quādo facta sunt consuetā, præsumūtur nota, & inesse actui, licet non exprimantur, sed statuta & cōsuetudines, de quibus loquitur iste text. sunt consuetā, ergo præsumuntur not. Data igitur notitia, debent censerī per secundam constitutionē reuocata, q̄ autem facta consuetā cēseantur not. est tex. in l. q̄ si nollt. §. asidua. ff. de ædil. ed. per quem dicunt Doc. inferius allegandi, q̄ quādo facta sunt cōsueta, potest ea notarius extendere in instrumento. licet non sit à partibus dictū: vt cōcludit Alex. in consi. xxviij. In causa & lite. in j. col. in ij. vo. & in cōsi. xxxviij. Viso & opportunē. & in iij. col. eo. vol. cū multis alijs, quæ latius congesi in notabi. meis. d. l. q̄ si nolit. & sequitur Iason in l. fi. no. xxx. c. de iure emph. & in l. vt liberis. in j. ij. & iij. col. c. de colla. declarando & limitando, prout facit Deci. in l. semper in stipulationibus. col. fi. ff. de regu. iur. Et ista opi. est verior quam dicit esse cōmunem, idem Alex. in d. l. sciendum. in v. col. cum infinitis concor. quas congerit Cur. in tracta. de iure patro. in verbo, pro eo q̄ de diocesani consensu. in vij. q. per totum. & reassumunt Moder. Taurinē. in tracta. magno præscriptionum, in j. parte. iij. patris principalis, in x. q. & Moder. Bononiē. in singu. cxxiiij. incip. In iure. cum alijs cumulatis per Feli. & nouissi. in c. cum M. de consti. non obst. d. l. quæcunque. cū alijs superius allega. quia illa procedunt in actibus mere facti & extrinsecis quæ princeps potest ignorare, iste verò text. loquitur in factis habentibus mixturam iuris, & qualitatem extrinsecam: vt supra dixi in alio not. † quia qualitas variatur respectu locorum, & ideo talia facta princeps non præsumitur ignorare. Ex quibus omnibus infero ad nouam declarationem istius text. videlicet, q̄ licet dicatur, q̄ princeps posteriorem condendo legem, non censetur priores cōsuetudines, vel statuta contraria tollere, nisi exprimat quia in facto consistunt, hoc procedit quando illa statuta non essent in vsu, nec notoria, secus si illæ consuetudines, vel statuta in vsu essent, & sic essent notoria, quia tali casu censerentur reuocata, nulla facta mentione, & non procederet iste text. Ita in terminis voluit Feli. in c. fi. in ij. colum. de iud. allega. inter alia dictum Bald. in l. ij. in fin. c. quæ sit longa consue. quem refert, & sequitur Iason in l. ij. in ij. colum. c. si contra ius vel vlti. pub. de quo dicemus inferius.

Non ob. pōderatio istius tex. dum dicebam hic loqui de statutis, & consuetudinibus vsitatis, & tamen per posteriorem legem nō tolluntur, quia non censentur nota, quia respōdeo, q̄ iste tex. procedit quando illa statuta vel consuetudines vigeant, & erāt vsitata alibi, quā vbi morabatur princeps: vt in simili videmus de statutis Basiliē. concilij que sunt in vsu in Francia, & tamen Romę non sunt vsitata. Et propter talia huiusmodi similia iste tex. dicit q̄ Papa illa præsūmitur ignorare, aliās si vigerent in loco vbi princeps nouam conderet legē, censentur reuocata, nō facta mētiōe cūm cessaret ratio, istius text. in secundo responso. & militaret ratio posita in prin. tex. quia si ibi talia statuta & consuetudines vigeant, & erant in vsu, non potest princeps ea ignorare. Ita ad literam dicit Abb. in c. fi. de consuetu. & Imo. in consi. xxiiij. in ij. col. vbi vult, q̄ si ciuitas facit statutum cōtra suā consuetudinem, tollitur consuetudo, nulla facta mētiōe, 55 † quia ciues ibi habitantes præsūmuntur scire suā consuetudinē: vt no. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. & cessat ratio istius tex. ita Abb. in d. c. fi. & tenet Bar. in extrauag. ad repri. in versi. non ob. ad fi. super quibus tamen poteris cogitare. 56 † No. octauo ex isto tex. q̄ consuetudo & statutum tollūt effectum nouæ constitutiones generaliter prolata. Ita no. istum tex. Io. An. in reg. nemo. ij. in prin. q. j. de re. iu. in mercu. ratio est, quia illa sunt facti, & præsūmuntur tali casu ignorata nisi in noua constitutione fiat mētiō, & ita istum tex. no. etiam Arch. in c. cōsuetudo. ij. dist. in prin. & in c. j. xxix. dist. & idē Io. An. in reg. cūm stat. in q. j. in j. col. de reg. iu. in mercuria. & reg. generali. in prin. eo. ti. & Domi. in c. fi. col. pen. j. de cōfes. & in c. j. s. in cæteris. in j. col. j. de cler. coniu. & in c. ij. in ij. col. ver. super principali. j. de præben. & in c. cui. de nō Sacerdo. in ij. col. eo. titu. & in c. j. s. hanc autem. j. de censi. & ista loca 57 fuerunt ignota Modernis. † Et per hoc infertur vnū q̄ quādo concurrunt factum, & ius factum est potentius. Vnde per hoc dicit Domi. in c. cūm ali quibus. in fi. tit. proximo, q̄ si Papa ibi scriberet illis, ad quos nō spectat collatio de iure communi, sed speciali, q̄ debet specificē facere mētiōe de iure speciali, aliās illud ius † speciale tollit effectū rescripti vltimi, 58 propter ignorantiam illius, quæ in dubio præsūmitur, alleg. tex. hic quem etiam ad hoc in no. q. ponderat Alex. in consi. lxxij.

lxxij. incip. Viso. in ij. col. in ij. volu. facit quod dicit Abb. in c. fina. in ij. col. ne cler. vel mona. Tamen audias, quia istud dictum Domi. videtur dubitabile in casu, in quo ipse loquitur, ex eo † quia ibi genus, & sic literæ Papæ nō poterāt verificari, nisi in illo iure speciali, ideo perinde operari deberent, ac si nominatim esset facta mētiō de illo iure speciali, iuxta tex. in l. ij. vbi Ias. & alij. ff. de libe. & posthu. c. ex parte. de offic. delega. maximē ne literæ reddantur frustratoræ, & nihil operentur contra c. si Papa. de priuileg. & c. cūm dilectus. vbi bonus tex. de consue. Non ob. iste tex. quia loquitur in secunda constitutione generali, quæ poterat alibi obseruari, nec propter hoc carebat effectu: vt in casu in quo Domi. loquitur, & quod dictum est de consuetudine, idem dicendum est in pacto, de quo requiritur expressē mētiō: vt tradit Domi. in c. quia sepe. colum. j. de electio. Et hoc idem in 60 priuilegio † dicendum est: nam si priuilegium de consuetudine non faciat mētiōe, præualet consuetudo: vt dicit Abb. in c. licet. in ij. colum. de præben. post glo. ibi qui ad hoc allegat tex. hic & tenet Domi. in c. ij. in ij. colum. j. de præben. & per istam reg. dicit etiam Cardi. in clemen. j. in ij. colum. q. xix. de electio. q̄ si ante illam clementi. de consuetudine, vel priuilegio, fuisset inductum quod vnum monasterium, de gremio alterius eligeret sibi prælatum, quod tale priuilegiū, vel cōsuetudo non esset sublata per dictam clementinā: imō effectus ipsius impediretur, ex quo in ea de consuetudine nō fit mētiō, vt requiritur hic, & hoc idem concludit Card. in clementi. j. in col. ij. q. xiiij. de reb. eccl. non alie. ex mente illius 61 tex. dum dicit † q̄ prælatus concedens fructus administrationis suæ ad tempus, vel ad vitā, q̄ sit ipso iure suspensus, & c. dicit Cardi. q̄ si ante illam cle. fuisset consuetudo in contrarium, nō censeretur sublata per illum tex. ex quo, nulla in eo fit mētiō, & idem dicit de clemen. j. de rerum permu. & tradit Do. in c. fin. in princip. in iij. colum. versi. item illa clemē. j. de consue. & idem dicendum est in clemē. fin. de reg. prout ibi declarat Barb. in ij. colum. q. iij. & ita etiam de clemē. j. s. permiffa. de stat. mona. concludit ibi Car. & finaliter hæc est firma conclusio, q̄ si nō fit mētiō de consuetudine priori, illa non tollitur, sed potius ipsa tollit effectum nouæ constitutionis, vt dictum est. Et hoc tradit etiā vltra prædicta idē Cardi.

Cardi. pōderando istum tex. in cle. fi. s. siue. vers. nos etenim, in iij. no. de sepul. & in cle. fi. s. q̄ si Episcopus. in ij. no. de reb. eccl. non alie. & per hoc etiam dicit Abb. in c. in aliquibus. de deci. in iij. col. q̄ si in aliquo loco sit consuetudo, q̄ integræ 62 decimæ nō soluantur, † q̄ si Papa expressè non reprobet talem consuetudinem locorum, iura sua habent locum, in locis vbi pro maiori parte decimæ integræ soluantur, & talis consuetudo valet, & impedit effectum dispositionis iuris noui, per quod Papa mandat q̄ integræ decimæ soluantur, cū consuetudo sit facti, & eam præsumitur ignorare. Pro quo etiam vide Abba. in c. cum consuetudinis. in viij. col. de consue. & Ale. in addi. ad Bar. in l. Lucinus. la ij. in medio addi. magnæ, de hære. insti. Tamen istud dictum non videtur ve- 63 rum, † quia quando per secūdam legem reuertitur ad ius antiquum, tunc non requiritur mentio de consuetudine contraria illi iuri: vt no. dicit Pau. de Cast. in l. de quibus. col. fi. ff. de legi. & dico. j. in limitationibus. Sed in casu isto per istam secūdam legem Papa reuertitur ad ius commune, quod est q̄ integra decima solvatur: vt toto tit. de decimis. igitur &c. Et quod dictum est de consuetudine & statuto, idem dicendum est de privilegijs, quia illa princeps præsumitur ignorare, cū consistant in facto, per ea quæ dicta sunt, & tenet Moder. hic, post Ioan. An. & tenet Bal. in l. non plures. in fi. c. de sac. san. eccl. & ideo per secūdam, primū non tollitur, nisi de primo fiat mentio: vt dicit Abb. in c. veniens. per illū tex. in iij. col. de præscrip. & Domi. in c. si propter. in iij. not. j. de rescrip. aliqualis tamen est differentia in hoc, inter secūdam privilegium, & ius commune: prout tradit Abb. in c. consyde rauimus. in ij. no. de electio. Istud tamen quod dictum est de privilegio, limitatur nō habere locū, quando in secundo privilegio essent clausulæ plenissimæ generales: prout cōsuluit Fed. de Senis in consi. xlvij. incip. Habita. quem in not. quæstione refert Abb. in c. cum instantia. in ij. col. de censu. & Alexan. consi. cxxxiiij. Viso themate. in ij. col. in j. vol. & in cōsi. clxxxvij. in vj. col. in fi. in v. volu. & consi. cj. in vj. col. in fi. in j. vol. & alibi sæpe, & hanc opi. dicit esse cōmunem Soc. in l. si mihi & tibi. s. in legatis. ff. de leg. j. Contrariam tamen opin. tenuit idem Feli. in cōsi. cxxxiiij. inci. Casus talis est. vbi vult, quod non sufficiant verba generalia plenissima, sed requiritur

ritur specifica mentio, & istam dicit etiam communem opinionem Feli. in c. accedentes. in ij. col. de prescriptio. dicens errasse, asserentes contrariam esse communem, de quo latè ibi per eum, qui deinde contrariā opinionem limitando restringit ad tres casus, quos vide, per eū facit quod dicit idē Feli. in simili in c. constitutus. in iij. col. de rescrip. dum loquitur de reuocatione statuti iurati. Tu autem adde quartum casum in quo prædicta opinio procedere potest traditum per eundem Feli. in c. j. in ix. col. vers. fallit regula. extra de rescrip. vbi plura dicit quæ addēda sunt ad Bar. in l. si quis in principio. in iij. col. de lega. iij. & puto quicquid dicat Feli. primam opi. in casu in quo Doc. loquuntur esse magis communem: vt patet ex numero Doctorum illustrium, si eos computare volueris. Et ex istis omnibus inferitur vnū valdè notabile, q̄ statutum clericorum contra canonem valet, quādo fuit æditum ante canonem, ita ex isto tex. colligitur in ver. singularium personarum. iuncto notabili prædicto, quem etiam ad hoc not. Feli. in c. q̄ super his. in iij. colū. de maiori. & obedien. Tenet etiam Rochus Curtius in tractatu de consuetudine. in xxxvij. colū. versiculo, quintus est casus. Tamen aduertendum est, quia hoc notabile videtur inaduertenter fuisse consyderatum, ex eo quia tempore quo statutum prædictum erat conditum, non erat dispositio canonis, cui obuiaret, cū in isto textu statutum prius conditum fuisse supponatur, & licet ex post fiat cōstitutio canonis, nō tamen illud statutum simpliciter dicitur factum contra nouam constitutionem canonis, cū accidentaliter illud contingat, & ex post, nam tēpore æditionis statuti: & sic in ipso initio, verum est dicere statutum illud clericorum, siue singularium personarum, non fuisse contra canonem, qui nō erat, sed potius canon dicitur æditus contra statutum, & hoc ratione præuentionis. argu. eorum qui habentur in c. si a sede. j. de præbend. dictum autem procederet, quando directè statutum tēderit ad derogationem canonis prius æditi, sed tunc dictum statutum non valeret per regulam traditam in clemen. ne Romani. de electionibus. & sic etiam isto casu notabile prædictorum Doctorum nō procederet. † In consuetudine verò aliter esset dicendum, nam semper valet contra canonem nullo habito discrimine temporis dum tamen fuerit

91 fuerit rationabilis & præscripta. c. si. de consue. † & in hoc est potentior lege, quia illa tollit legem nulla mentione facta, & tamen lex eam non tollit, nisi de illa expressa fiat mentio, vt hic, & ita declaratur dictū Abb. in c. venerabilis. in iij. no. de præben. & ratio est, quia illi casus facti non censetur cogitati à principe, si de illis nō faciat mentionem. argu. l. apud La-beonē. §. ait pretor. ff. de iniu. Habes igitur ex notabili istius tex. & ex prædictis omnibus regulam comprobata[m] q̄ de consuetudine vel privilegio in secūda constitutione faciēda est mentio, istud tamen notabile siue regula limitatur pluribus modis. Primò non procedere quando consuetudo esset notoria & vulgaris, quia tunc princeps eam præsumitur scire, & non procedit tex. noster per dictum Bald. in l. ij. ad fi. c. quæ sit longa consue. & in rub. de consue. recti feu. vbi dicit, q̄ sicut non licet ignorare leges, ita nec consuetudines generales, & hoc sentit Domi. in c. statutum. in prin. in vij. col. j. eo. sequitur Iason in l. præscriptione. in ij. col. c. si contra ius vel vti. pub. & istam limitationē in specie ad istum text. ponderauit Feli. in c. si. in j. col. de iudi. & in c. à nobis. in prin. de exce. & in c. super literis. in vj. col. de rescrip. vbi pulchra more suo accumulatur, & idē repetit in c. j. in j. col. de sentē. & re iudi. & in c. in nostra. in v. correlario. de rescrip. in quibus locis limitationem istam ampliat, & extendit, idem meminit in c. accedentes. in iij. col. de præscript. & in c. cum contingat. col. pen. versi. adde Old. de fo. compe. & ante ipsum prius illud dictum Bal. retulit Marti. Laudē. de quo Feli. nō facit mentionem in trac. de Principibus. no. xxvij. & pro hoc facit no. dictum Io. Fab. Insti. de offi. iudi. in prin. vbi dicit † q̄ licet sententia data contra consuetudinē sit nulla ipso iure, sicut lata contra legem: vt ibi probatur, tamen illud est verum, quādo consuetudo est notoria, quia tūc non præsumitur ignorare iudex vt ibi per eum. Secundò limitatur iste text. q̄ procedat q̄n̄ cōsuetudo in totū tolleretur, quia tūc bene requiritur mentio, secus autem quando limitaretur, vel restringeretur per legē, quia tunc non requiritur mētio, ita declarat istum tex. d. Abb. in c. Cōstituto. de resti. in integ. in iij. col. ante glo. in ver. nō ob. & hæc est noua limi. quā teneas mēti. Tamen contra Abb. videtur quia eadē ratio militat in parte, quæ in tota consuetudine, cum vtroque casu ratio hic in tex. posita mili-

militet. Præterea quia tex. hic in si. loquitur de derogatione partis, dum dicit non censetur in aliquo derogare: nam istud verbum in aliquo in parte verificari potest: vt est glo. cōmuniter approbata in cle. j. in verbo, aut earum parte aliqua. de foro cōpe. & est tex. quem ibi ponderat Iason in l. j. c. de pac. & pro ista opi. & est text. in l. derogatur. ff. de verb. sig. & in l. si. c. de ind. vidu. tol. vt superius dixi in alio not. & tamen requirit mentionē, & sic iste tex. videtur aduersari dictis Abb. 93 † Tertio limitatur, nisi tales cōsuetudines essent insertæ in corpore iuris, vt sunt consuetudines feudorum, quia illæ censetur ius, ita Bal. in c. cum ordinem. in x. col. de rescrip. quem sequitur Ias. in l. ij. in ij. col. c. si contra ius vel vti. pub. & hoc prius dixit Feli. in c. super literis. in vj. col. de rescrip. & in c. in nostra. in iij. cor. eo. tit. Quod est verum, nisi sit aliqua cōsuetudo singularis, vt ibi dicit, & hoc idē de privilegio dicit Peru. hic in j. col. qui alleg. glo. in c. vt circa. in versi. coporali. de elect. qui vult per istū tex. q̄ sicut de iure nō est faciēda mētio in secūda constitutione, ita neq; de privilegio inserto in iure, & ita illā gl. ad hoc alle. Feli. post And. Sicut. eā limitādo in c. j. in ix. col. de rescrip. & in c. postulati. xvij. col. ver. limita v. eo. tit. & in c. si. in ij. col. ver. quo & c. de fo. comp. Sed tamen aduertendū est, q̄ contra hoc videtur esse gl. cōmuniter approbata in l. decurionibus. c. de silen. lib. x. quam sequitur Alex. in l. si. c. si contra ius vel vti. pub. in apost. ad Bar. & Ias. in l. postq̄ liti. col. si. c. de pac. & alibi sæpe. In quo tex. aperte 94 probatur † q̄ per secūdam legem, non derogatur privilegio in corpore iuris clauso, sed requiritur q̄ de eo fiat mētio, ita tenet Feli. sibi cōtrarius, licet prædicta nō adducat in c. nonnulli. in ij. col. de rescrip. & per hoc facit gl. in c. cum dilectus. in ver. constitutione. & c. cum ad hoc. cū gl. non ob. extra de cle. non resi. de quo dicemus j. in gl. super verbo, facti. Interim tamen recedendū non est à prima opi. quæ est cōmunis: vt patet ex dictis per Feli. in c. j. col. xij. de rescrip. declarādo tamen: vt ibi per eum non ob. tex. in d. l. decurionibus. quia ille text. procedit in privilegio speciali, & singulari personarū, de quibus ibi, & ideo specialis mentio requiritur. & idē esset de cōsuetudine singulari: vt supra dictū fuit, & sic ille tex. non obstat, & iste limitatur. Quartò limitatur nisi consuetudo sit particularis illius loci, seu populi qui legem vel statutum cōtrarium

70 contrarium ꝑ cōdit: quia talis consuetudo bene tollitur nō facta mentione, quia cessat ratio tex. cū de illa notitia habeatur. Ita dicit Abb. in c. fi. i. col. fi. in fi. de cōsuetu. & hoc idē tenet Bar. in extrauag. ad reprimen. in ver. non obstan. in fi. & sequitur latē Imo. in c. confi. xxiiij. in ij. col. cum quibus concor. Alex. in c. confi. lxxij. in vj. volu. ista tamen ratio non procedit in priuilegio, quia licet priuilegiū sit in eadem ecclesia, nihilominus censetur esse facti, & potest probabiliter ignorari: vt est casus signādus, secundū quod ibi declarat Abb. in ij. no. in c. considerauimus. de elec. de quo tamen multum dubito, propter prædictam rationem, & quia in actu electionis, cui obuiabat priuilegium ecclesiæ, de quo ibi non præsumitur ignorantia, cū sit in facto proprio, sed potius sciētia, maximē vbi est aliqualis præsumptio resultans ex actu: vt Bar. dicit in l. si patronus. ff. de confir. tuto. sequitur Deci. in c. cū in cunctis. §. clerici. in prin. & col. j. de elect. & Rochus in trac. iur. pat. in ver. honorificum. in iij. q. & idem Deci. in l. qui cum alio. ff. de reg. iur. Feli. in c. cū olim. col. iij. de test. & Aret. cōfi. xxxv. col. fi. & eodem modo in facto alieno sciētia præsumetur: vt in c. innotuit. circa fi. de elect. Quinto fallit, nisi per legem quæ est contra consuetudinem reducatur ad ius commune primæuum, quod fuit per consuetudinem sublatum, quia tunc bene tollitur consuetudo per legē contrariam non facta mentione, ita nota. limitat Pau. de Ca. in l. de quibus. col. fi. ff. de legi. & ita intelligit tex. de quo Docto. hīc & vbi que dubitant in l. iij. §. diuus. ff. de sepul. vio. & cum ista limitatione transit Ange. Areti. in §. igitur. in j. col. in proce. Insti. & istam limitationem sentit Domi. hīc in ij. oppo. quem latē sequitur Feli. in c. nonnulli. in prin. in iij. colū. vers. tertiadecima conclu. de rescript. & pro ista limitatione

71 bene facit illud quod vulgo dicitur ꝑ viam illā fauorabilem esse, per quam reducimur ad ius antiquum: vt dicit glo. in c. statutum. in ver. numerandum. §. de præbend. per tex. in c. ab exordio. xxxv. dist. & l. si vnus. §. pactus. ff. de pact. & eam sequitur Alex. in l. si constante. in ij. col. ff. solu. matri. facit pro hoc dictum Domi. in c. accedentes. in fi. l. distinc. vbi dicit ꝑ

72 valet consuetudo, ꝑ Abbas ꝑ non sit Sacerdos, contra c. j. de æta. & quali. & rationem assignat, quia de iure antiquo non reperiatur, ꝑ esset Sacerdos, ad quod ius antiquum per consuetu-

consuetudinem reducimur. Hinc est, ꝑ licet inferiores non possunt statueri contra canones: illud tamen est verum, nisi statuentes contra canones per huiusmodi statutum reducerentur ad terminos iuris antiqui: ita dicit Feli. vbi infinita cumulat in c. cū accessissent. in ij. col. vers. hanc declaratiōnem. extra de confi. & faciunt in proposito quæ tradit idem Feli. in c. nonnulli. in xxx. col. vers. xij. conclusio. de rescrip. multa igitur permittuntur, vt ad ius antiquum redamus, quæ aliās non permetterentur: vt tradit Roma. in c. confi. cccxviiij. in fi. cum pluribus cōcord. traditis per Ioan. Croti de Monteferrato in repeti. l. nemo potest. in viij. col. vers. puto. & de lega. j. & Decium in c. confi. iij. in iij. colum. & Soci. in c. confi. lviij. in iij. col. & Iaso. in l. properandum. in vj. colum. c. de iudi. & in auth. quas actiones. c. de sacrosanct. eccle. Tamen ista limitatio mihi non satisfacit, quia ratio in qua fundatur iste text. ne consuetudines & statuta censeantur sublata, militat isto casu, nam per hoc ꝑ per vltimam constitutionē contrariam consuetudini, reuertamur ad antiquum ius, non fit, vt illius consuetudinis quæ facta est, & in facto consistit princeps videatur habere notitiam, nam per hoc ꝑ reuertimur ad primum ius, non arguitur scientia nisi probetur: vt hic est tex. qui generaliter loquitur, & licet talis reditus, seu recursus ad ius antiquum, reputetur fauorabilis, illud procedit quando datur scientia consuetudinis, nam aliās via ista nō reputaretur fauorabilis, sed potius odiosa, & tali casu istud odium siue præiudicium, quod ex reuocata consuetudine resultare posset, præponderat vtilitati quæ ex noua constitutione resultare potest. arg. l. qui exceptionem. ff. de condi. inde. & l. item si obstetrix. ff. ad leg. A qui. ꝑo maximē quia illa reg. c. ab exordio. procedit, quando actus primus ad quē reuertimur non est omnino extinctus, secus verò quando extinctus esset vt in casu nostro, vbi per cōsuetudinē præscriptam lex prior contraria extinguitur: vt habetur in c. fi. de consue. & ideo ille recursus ad primum ius tunc fauorabilis non reputatur, ita illā reg. limitat & declarat Soci. in c. confi. cclx. inci. In causa Nanetēsis. in iij. col. qd' no. Sexto limita nisi consuetudo sit generalis, & posterior constitutio sit specialis, quia nūc bene tollitur cōsuetudo nulla facta mētionē, secus si cōsuetudo esset specialis, & constitutio generalis, nā

isto

isto casu procedit iste tex. & ita declarat Domi. hic, in. iij. op. po. & videtur sentire glo. in versi. singularium. Sed aduertendum est, quia contra hoc videtur in terminis decisio Dy. in regu. possessor. in iij. char. secundum paruam impressionem. j. de reg. iur. & ultra ipsum hoc laudetur, quia attenda finali ratione istius tex. nulla videtur differentia, inter vtrūque casum. Nam consuetudo ideo non censetur per contrarium actum sublata, quia cum sit facti præsumitur ignorari: ista ratio pariter militat, quando consuetudo est generalis vel specialis: & licet primum dictum saluari possit, per ea quæ dicta sunt supra in iij. limitatione, tamen secundum dictum, videlicet, an lex secunda sit generalis vel specialis nullo modo placet, ex quo iste text. simpliciter loquitur, & ita simpliciter debet intelligi, dato quod maior ratio sit in vno casu, quàm in alio, argu. tex. not. in. l. j. s. quod autem. ff. de alea. & quia per specialem constitutionem non arguitur maior scientia consuetudinis, super quo cogitandum erit. Septimò limitatur iste tex. vt non procedat: quando consuetudo esset contra publicam vtilitatem: nam per legem sequentem bene tollitur, non facta mentione. Ita dicit Pau. de Ca. post Bal. in d. l. de quibus. & fuit prius dictum Bar. in extrauagan. ad reprimen. in glo. non obstan. circa medium, quod commendat Abb. in c. nonnulli. col. fi. extra de rescrip. Sed ipsi non aliter assignant rationem istius limitationis, quæ prima facie videtur contra istum tex. qui se fundat in ignorantia, quæ consistit in facto. Vnde pro ista limitatione possit assignari dupliciter, ratio prima, quia ideo non requiritur mentio in posteriori lege in casu præfato, quia consuetudo contra publicam vtilitatem non valet, c. fin. de consue. iuncta authē. nauigia. c. de fur. & authē. omnes. c. commu. de suc. & c. erit autem lex. iij. distin. quo casu in posteriori lege non requiritur mentio, quia de actu nullo non requiritur mentio, c. non præstat. j. de reg. iur. cum concor. vt tradit Feli. in c. ex tenore. in j. col. extra de rescrip. & tenet Cardi. in cle. statutum. in iij. oppo. de elec.

Sed ista ratio morderi posset ex eo quia omnis consuetudo, quæ est rationabilis, & præscripta tollit legem, c. fi. de consue. 73 & tamen omnis lex concernit vtilitatem publicam, c. erit autem lex. iij. dist. l. j. & ij. ff. de leg. & sic attenda ista ratione consuetudo omnis tolli posset per secundam constitutionem non facta

facta mentione, cuius contrarium hinc dicitur ratione specialis, quia in facto consistit. Et ideo alia, & sic secunda ratio potest assignari: quia ex quo per posteriorem legem Respublica conseruatur, propter hanc causam recedendum est à regulis iuris. l. si quis in graui. s. vtrum. ff. ad Silla. l. pen. ff. de ficar. cum finit. & sic dispositio tex. nostri non habebit locum, ratione Reipublicæ. Sed etiam ista ratio eodem morbo laborat, quo primò per ea quæ ibi dixi, videlicet quia in qualibet lege tractatur de vtilitate publica, d. c. erit autem lex. & sic esset dicendum quod semper posterior lex non deberet mentionem facere de consuetudine, quod est falsum. Dicas ergo quod iste text. loquitur de consuetudine non contraria iuri, sed præter ius, & isto casu dictum Pau. de Castr. bene procedit, quia si fuisset correctoria iuris, per vltimam constitutionem illi contrariam videtur reuerti ad antiquum ius correctum, & sic non requiretur mentio, per ea quæ dicta sunt superius in v. limitatione. Vel quia consuetudo erat contra vtilitatem publicam, ex eo quia contra bonos mores, & tali casu dictum Pauli defenditur, super quibus cogitandum erit. Octauò limitatur, nisi lex prohiberet tantum ad tempus, non perpetuò: quia tunc per legem bene derogatur consuetudini, licet de illa non fiat mentio: quia tex. hic procedit, quando lex noua induceret impedimentum perpetuum. Ista limitatio colligitur ex dictis hinc per Domi. in prima oppo. post Ioan. And. in c. Abbatem. de verb. signi. & tacite sequuntur omnes. Sed tamè ista limitatio non videtur tuta, cum idem sit iudicandum de prohibitione temporali, respectu illius temporis, quod de prohibitione perpetua gloss. in clemē. ij. de reb. eccle. non alie. ad idem gloss. in cle. ij. de rescrip. quæ alleg. bonum tex. in l. sufficit. ff. de cōdi. indebi. & ibi not. Iason & Abb. in c. cum olim. de rerum permuta. & in c. quanto. in v. col. de iure iur. per text. in l. Iuris peritos. ff. de excusa. tuto. cum concor. quæ scribit Ias. in l. principalibus. in j. col. in fi. ff. si cer. per. † Et ad hoc facit quia argumentum de parte ad totum respectu temporis valet, l. si cui, in prin. in versic. si proinde. & ibi not. Bald. de leg. j. l. tres tutores. & ibi Bar. in j. not. ff. de adm. tut. declarat Deci. in reg. cuius effectus. ff. de re. iu. & quia iste tex. generaliter loquitur ergo generaliter debet intelligi, dato quod in vno casu sit maior ratio quàm in alio. l. j. s. quod autē. vbi est text. not. ff. de alea.

e & ratio

& ratio tex. nostri ita militat in prohibitione tēporali sicut in perpetua. Tamen non est recedēdū à dicta limitatione; pro qua ratio efficax adduci potest, quia cū illa lex sit temporalis modicū præiudiciū afferre potest; & ideo nō debet de ea iudicari, sicut de perpetua: vt est text. in l. quoties. c. de pre. In pe. offer; & hoc tolerabile videtur, vt actus valeat ob quā causam sæpe recedimus à regulis iuris: vt in not. casu dicitur in l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de lega. j. faciunt quæ dicit Præpo. in c. rursus. in prin. qui cleri. vel mona. super quo tamen cogitabis, quia omnia sunt noua. & ita etiam per istā rationem fuit tētum in Rota in vna Gebeneñ. coram do. Nicolao, q̄ regula reuocatoria priuilegiorum induceret modicum præiudiciū, quia erat tēporalis; ideo nō debet de ea iudicari, sicut de alijs regulis perpetuis; per plura quæ scribit Deci. in c. quæ in ecclesiarum. in xij. col. de consti. & Feli. in c. nonnulli. in col. xxiii. vers. fallit octauo. de rescrip. Areti. in l. item stipularus. col. iij. de verbo. oblig. & alij plures, quos breuitatis causa non refero. Non nō ibi, personarum singularium statuta. & c. secundū Moder. repetentes, q̄ singulares personæ possunt inter se facere statuta: adde qd̄ ad hoc etiā istum tex. notat Bal. in repel. omnes populi. in prin. ff. de iust. & iure. Et ex hoc Moder. de Monteferrato repetentes inferunt, q̄ si aliqua familia faceret statutum, q̄ filia fœminæ non succedant; sed q̄ cuilibet ex eis sine liberis defunctæ succederent agnati proximiores, tale statutum valeret, alleg. Io. And. in additio. ad Specu. in titu. de instru. ædi. §. compedio. fa. vers. sed nunquid dicemus. cum similibus; vt hīc per eos. Secūdo inferunt q̄ valeret statutum factum inter agnatos auferens facultatem testandi, licet pactum non valeret, l. stipulatio hoc modo. de verbo. oblig. vt hīc latius per eos. Adde pro ista opi. quæ dicit Bar. de quarterio ciuitatis. in l. de quibus. col. si in lectu. ff. de legib. & in l. omnes populi. in. iij. q. j. q. principi. ff. de iust. & iur. & quod dicitur de collegijs cerdonum pistorū q̄ statuere possunt quō ad pertinentiā ad ipsos: vt tradit Abb. & alij. in c. quæ in ecclesiarū. de censu. Ergo eodē modo est dicēdum in familia. Et hanc eādē opi. reassumūt idem Mod. in. repet. l. omnes populi. in iij. co. ver. in morte. ff. de iusti. & iur. Ias. in l. stipulatio hoc modo. concepta. in iij. q. de verb. oblig. Et ad istam quæstionem cumulant plura quidā nouissimi

nouissimi in consil. quodam Campegiij nu. 2. quod ponitur inter consil. Alber. Bru. in pe. & vlti. col. vbi latissimè referunt omnes Doct. super ista materia, quā etiam latè attingit Ioan. Cāpegij in tract. de dote. in vlti. parte, q. lxxix. Mihi tamē ista non videtur sine dubio pluribus rationibus. Prima, quia facere statuta est iurisdictionis, l. j. ff. de iur. om. iudi. cum concor. quem ponit And. Sicu. in c. translato. in ij. col. de cōsti. & tradit Bar. in l. Imperium. ff. de iur. om. iud. & l. omnes populi. ff. de iust. & iur. Bal. in l. nulli. c. de senten. & tradit omnes in 76 c. cum omnes. de consti. Sed familia particularis non habet iurisdictionem, igitur non poterit facere statuta. Præterea regula est notissima q̄ singularis personæ statuta facere nō possunt: ita firmat Abb. in c. ius ciuile. j. dist. quē sequitur ibi Præpo. & idem Præpo. in c. omnes. in ij. col. ea. dist. vbi dicit q̄ vna pars populi siue certa familia quō ad suos non potest facere statutum sed quādam admonitionē, quæ si non obseruetur, nō erit coarctatiua vinculo legis, cū nō dicatur habere iurisdictionem: hāc etiā opi. tenet in terminis Alex. in l. si non speciali. in ij. col. c. de testa. & in consil. cxxij. Viso puncto. in ij. col. lib. iij. & probat Areti. in l. si quis à filio. §. fin. in ij. col. de leg. j. & Alber. Bru. in tracta. de statutis excludētibz fœminas. in v. q. & ibi refert in fortioribus terminis Bal. dicere in cōsil. xxxiiij. incip. Inter illustrem. & in cōsi. clx. incip. Verba pictorum. in j. vol. nō valere statutum comunitatis alteri subiectæ circa successionem & exclusionē fœminarū, etiam si per verba generalia principis videatur dari potestas, de quo dic vt ibi per eum. Præterea facit quia clarum 77 q̄ consuetudo nō valet, per quam solēnitas testamenti minuitur, l. si. c. de testa. tenent Abb. & Moder. in c. ij. de prob. à fortiori ergo nō valebit statutum tollens in totū solēnitatē iuris naturalis, de qua in l. maximum vitium. de libe. præteri. quia priuatæ personæ facere nō possunt quominus leges locum non habeant in casibus suis, l. nemo potest. de leg. j. l. ius publicum. ff. de pactis. Trehi faciunt pro ista parte quæ dicit Ang. Are. in §. ex non scripto. colum. pe. versic. quæro fœminæ. Institu. de iusti. & iure. post Bar. in l. j. ff. de legi. q̄ fœminæ non possunt consuetudinem inducere: quia condere legem, & statuta, & consuetudinem, iudicantur à pari: quod non cadit nisi in habete iurisdictionem per supra dicta: & hoc se-
e 2 quitur

quitur Præpo. in c. frustra. col. fi. viij. distin. Et hinc dicit Bal. in l. ij. §. deinde. ff. de orig. iuris. q̄ pars Guelpha, vel Gibelina nō potest inducere cōsuetudinem, & sic nec per consequens statuere, nisi habeat merum & mixtum imperium, vel iurisdictionem, vel sit cōcessum à principe: & in terminis nostris istam opi. latius probat Rochus de Curte, qui plura pro hac parte adducit in tractatu de consue. posito sub repe. c. fi. eo. tit. col. lxij. q. viij. & ibi alleg. circa istum arti. Ias. sibi contrarium. Non obstant modo cōtraria, quæ pro alia parte adducta sunt, & primò dictum Io. An. in addi. ad Spec. quia respondetur q̄ ibi Io. An. nihil determinat, nec loquitur in casu nostro, & præsupposito q̄ clarè loquatur cū reprobatur Ang. & alij quos refert Alex. in d. l. si nō speciali. Et ego etiā vltra ipsos duplici ratione confuto. Primò quia nullum tex. allega. & terubescimus, cū sine lege loquimur. Nam vt singulariter dicit Bald. in c. in Genesi. colum. fina. de electio. paria sunt sine lege loqui vel contra legem, quod dictum sequitur in simili responsione Ias. in l. singularia. in vij. col. ff. si certum petatur. & reassumit idem Ias. in l. illam. c. de colla. in ij. colum. vbi singulariter subdit post Antoniū de Butrio in c. tua nos. in ij. col. de vsuris. q̄ possumus iudicare cōtra communem opinionem si nō habet casum legis pro se. Secundò quia dictum Ioan. Andre. est contra regulam, q̄ singulares personæ non habentes iurisdictionem, nec faciētes vniuersitatem possint statuere, & q̄ singulares personæ nō faciant vniuersitatem, est doctrina Barto. in l. si cognatis. col. fin. ff. de rebus dubijs. & ideo nō possunt statuta facere, sed quandam admonitionem: vt supra dictum est. Vel saluādo Ioan. Andre. potest dici dictū suum procedere, quando illa progenies vel familia haberet iurisdictionem & imperiū, secus vero si essent simplices priuatæ personæ nullā habentes iurisdictionem: quia tunc nō possent statuta condere. Nec obstat illud de quarterio ciuitatis, cum simulibus: quia dico illos statuere posse, si habent iurisdictionem: vt ibi dicit Bartolus quia faciunt collegiū, secus est in priuatis personis, quæ collegiū non faciunt: vt dicit Barto. in d. l. si cognatis, & pro ista distinctione facit dictum Areti. & Ias. in l. si filio. §. finali. ff. de lega. j. & finaliter ista est communis sententia, q̄ qui nō habet iurisdictionem non potest statuta facere, quo ad decisionem

cisionem causarum, secus verò quantum ad dispositionem & ordinationem rerum suarum, dummodò non sint contra ius commune: vt colligitur ex suprascriptis, cum concor. que Moder. repe. congerunt in l. imperium. ff. de iurisd. omni. iudi. & est tex. quem ibi Phil. Fran. ponderat in c. ij. infra & c. Non obstat etiam tex. noster in quo Moder. se fundant: quia intelligo eum de singularibus personis iurisdictionem habentibus per ea quæ dicta sunt, quia iura & loquentia de personis, debent intelligi de habilibus. l. vt gradatim. §. lege. ff. de mune. & hono. cum concordā. vt dixi in §. in personam. post Ias. ibi Institu. de actio. & ista mihi videtur veritas, & si in aliqua iuris parte reperiatur singulares personas fecisse statutum, illud est approbatione principis, vel quia illis competeat iurisditio, aliās cessantibus his, non possunt statuta condere, nec consuetudinem inducere, prout iste intellectus probari videtur ex his quæ Alexan. adducit in consi. cxxij. in ij. col. iij. vol. quod puto fuisse Barba. Nec etiam est vera secunda illatio, quam facit prædictus Io. de Monteferrato. Mod. repetens, videlicet, q̄ valet statutum auferens facultatem testandi, licet nō valeat pactū: quia clarum est q̄ tale pactū non valet: quia est cōtra bonos mores: vt dicitur in d. l. stipulatio hoc modo. ergo minimè valebit statutū per magistralem regulā Barto. in l. nō impossibile. in fi. ff. de pact. vbi concludit q̄ si pactum est prohibitum: quia cōtra bonos mores: ita & statutum, quia ista sunt conuertibilia, quod nō potest fieri per pactum nec per legem. Ita dicit ibi Bar. & latius in l. omnes populi. in vij. col. in ij. q. ij. partis princi. ff. de iusti. & iure. quem sequitur & approbat Deci in consi. xxj. aliās cxxij. In causa. in ij. col. nu. 4. in ij. parte. & in consil. xliij. In causa magnifici. col. fi. eo. lib. Non ob. consi. Barto. lxxij. quia ex dictis ibi per eum patet solutio, quia loquitur in personis habentibus merum & mixtum imperium, & non recognoscantibus de facto superiorem, etiam ecclesiam Romanam, quibus est pro ratione volūtas, quo casu sumus extra casum nostrū. præterea ibi nō loquitur Bar. prout Mod. referunt, & sic nō facit ad propositum. Nota decimo ex isto tex. ibi, nō uiter editā, & c. q̄ istud verbū, nouiter, idem importat, quod vltimo editā, c. cum Marthe. §. cæterū. vbi sic exponit. extra de ecle. miss. l. pacta nouissima. c. de pac. qd' Alex. adducit ad pulchram

pulchram quæstionem in rub. ff. de ope. no. nun. in fi. colu. & quid dicatur nouum, vide glo. Ordinariam in c. generali. in ver. de nouo. de elec. lib. vj. cum si. vt per Fel. in c. cum ex officij. in viij. col. de præscrip. & in c. cum accessissent. in gl. fi. de consti. & per Moder. in l. admonendi. per illum text. ff. de iure
 87 iur. aliquando nouum dicitur quod nunquam fuit statutum: quia si olim fuit non dicitur nouum: vt est glo. not. in c. præceptis. xij. dist. & tenet Ange. in l. j. per illum text. ff. quod quisq; iur. sequitur Troilus de Malui. eximius Doctor Bono. in trac. de canonizatione Sanctorum. fol. 7. in iij. col. & Hostien. in c. significauit. de censu. facit l. non solum. in prin. ff. de excu. tuto. & ita potest capi hic, & nouum aliquando dicitur res inaudita: vt inquit Marcus Tullius lib. j. epistolarum, epist. ij. aliquando nouum, id est antiquum: vt in c. cum omnes. de consti. & ita intelligi potest d. l. j. Et nouum etiam aliquando dicitur quod non durat per annu. gl. in ver. noui. in c. de gradibus. xxxv. q. viij. & nouus homo qui dicatur tradunt Moder. in c. ferrum. l. dist. & ita etiam in alio significato accipitur apud Tullium, qui nouum hominem appellat obscurum, & peregrinum, ac terræ filium: qui nulla generis neque Gentilium nobilitate commendatur, hinc vsurpatur q̄ noui dicuntur moderni, licet Petrarca eos nouiores appellat, quod verbum tanquam inusitatum in illo reprehendit Philephus epistola dccclxij. cuius est initium, Stultorum &c. circa finem.
 88 ¶ Nota vltimo ibi, expressè & c. q̄ dictio nisi, quando sequitur negatiua stat inclusiuè, ita istum text. ad hoc ponderat Domi. in c. constitutio. j. de elec. in prin. de qua dictione Moder. hic multa congerunt quæ extra propositum videntur, & ideo non insisto, sed videndum est vt latissimè per Iaso. & Alexan. in l. actione. c. de transac. per Moder. in c. ij. de regu. iur. j. eod. li. Et quantum attinet ad istum tex. ista dictio nisi, quæ hic ponitur affirmatiuè imponit necessitatem, & dimittit de suo genere, secus quando ponitur negatiuè: vt not. Bal. in c. cum accessissent. per illum tex. de consti. & ibi And. Sicu. in viij. col. nu. 38. & de hoc per Bar. in l. diuus. ff. de peti. heredi. Non tamen obmittenda sunt circa istam dictionem, ea quæ ponit Ias. in prin. Inst. de actio. per illum tex. quæ licet ibi latius prosequutus fuerim in commentarijs meis æditis, tamè quia quædam adhuc occurrunt, quæ ibi scripta nõ sunt, ideo

ideo breuiter perstringam. Stante igitur cõclusionè superius facta, q̄ dictio nisi, cū negatiua ponatur, inclusiuè infert. Ias. dicto loco, ad q. ponamus q̄ aliquis promittat alicui nõ vendere equum, nisi sibi, vtrum possit compelli ad vendendum, casu quo alteri nõ vendat: & communis opinio tenet q̄ nõ, rationibus de quibus ibi latius dixi, sed Arch. in c. nõ est reu. xv. q. iij. tenuit contrarium; & pro sua opinio. facit q̄ promissio de vendendo, videtur ponere actum in esse de præsentis: & tantum operatur quantum si venditio facta fuisset, vt ibi probat, pro quo accidit notabile dictum Alex. in l. cum fundus. s. feruum. ff. si cer. pet. vbi post Io. An. quem ibi refert dicit q̄ si promitto me obligaturum ad decem q̄ statim potest agi ac si facta sit obligatio, quod dictum ibi sequitur Ias. & in l. dominus. ff. de condi. indebi. Moder. repe. in l. ij. in prin. & in v. col. c. de pac. inter empto. & vendi. & nouif. Florenti.
 89 in repè. s. Cato. nu. 179. de verb. obli. ¶ Sed breuiter istis non obstant. tenenda est cõmunis opinio, pro qua cõsiderandum est, q̄ qui promittit rem nõ vendere alteri, quam sibi, nõ videtur teneri, nisi in euentu quod alteri vendiderit ad interesse: sed si alteri facta non sit venditio, illa promissio de vendendo nõ est venditio, vt ibi dixi: & vltra ea quæ ibi dixi istud tenet in terminis And. Sicu. in c. nisi specialis. in j. nõ. de offi. leg. & Ale. in confi. cxxj. Viso themate. in ij. col. lib. iij. & hinc dicit Roma. in confi. lxxxvj. Viso. col. ij. q̄ promissio de cedendo non inducit cessionem, & eodem modo promissio de inuesti endo nõ obligat dominu: vt tenet And. de Iser. Bald. & alij in c. j. si de inuesti. feu. fue. contro. & eodem modo dicimus,
 90 q̄ aliud est renunciatio, & aliud pactum de renunciando: vt in cle. j. de renun. & hoc idem in permutatione procedit: vt in c. quæsitum. & c. cum vniuersoru. de rer. permu. & plura alia similia adduci possunt, quibus probatur aliud esse promissionem facere, aliud actũ expedire: vt tradit Are. in confi. xxvij. Diligenter. in j. dubio, quem referunt prædicti Moder. Floren. in d. s. Cato. nu. 181. Ad idem facit glo. iuncto tex. in l. cognitio. s. fi. ff. de offi. eius. & tex. in l. qui se dicit. ff. de iudi. & quæ nõ. Alex. in l. si pupillus. in fi. prin. ff. ad legem Falct. & Soc. in l. si ante. in j. col. ff. solu. ma. & glos. in l. j. ff. aduer. liber. & in l. fina. & ibi Barto. c. vbi, & apud quem, & text. in c. super eo. de offic. deleg. & Bald. in l. si quis filio. s. eius. de iur. rupt.

cum concor. quæ adducit Barba. in d. c. super eo. in iij. colū. nu. 25. & latè Hadria. Papa in iij. senten. tit. de fac. matr. vbi latè examinat naturam istius dictionis nisi, in illa q. quando quis promittit alteri non nubere quàm tali. † Sed vt opinio possit fœdere distinctionis ad concordiam reduci, considerandum est, vltèrius pro noua distinctione. in ista materia, quòd aut promissio de vendendo fuit facta absolute nulla facta mentione precij, & tunc firmiter concludendum est venditionem alteri facta valere, quia primo non obligatur, cum talis contractus potius consistat in fieri, quàm quod fuerit factum: vt dicit Geminia. & Philip. Fran. in c. pen. de elec. lib. vj. Aut verò promissio fuit facta in contractu de vendendo pro certo precio & tali casu procedat communis opinio, vt promittens cogatur primo vendere, nec alteri vendere potest, quia talis cōtractus habetur pro absoluto, & ita reperio Caro. Ruinū hoc sensisse, in satis remoto & peregrino loco, videlicet in l. j. in prin. in v. col. ff. de verb. obl. pro quo est tex. in §. cum autem. Insti. de emptio. & ven. & istud ratione probatur: quia vbiq; fit mentio precij, censetur celebratus contractus emptionis & venditionis. l. fi. c. de prædi. decuri. lib. x. tene t Bar. in l. filiusfamilias. §. diui. de leg. j. Abb. in c. ij. de postu. præla. & isto modo facile opiniones concordantur, & declarantur etiam ea quæ scribit Decius in confi. xiiij. in iij. colum. in iij. parte. Expeditis notabilibus extraordinarijs quæ vltra Doc. ponderaui, modò referam ordine suo notabilia Dominici de sancto Geminia. quem vt præcipuū Doctorem super hoc vj. lib. Decretaliū imitabor postquam eius commentaria vsu recepta sunt in omnibus ferè gymnasijs, & eundem interpretes omnes quasi ducem & aurigam referre solent, cuius dicta quæ in multis reformatione indigēt diligentius præscrutabor, multa noua aperiens, quæ vobis nõ erant inuicunda, vt re ipsa experiemini.

Notabilia Geminiani sequuntur.

92 **N**Ota igitur primo ex isto tex. secundum eundem Doctorem. hinc q. in Papa non cadit ignorantia iuris, & ideo si concedit rescriptum valet, licet de iure mentionem non faciat, ita Domini. hinc cum quo omnes transeunt. Et ad

Et ad hoc idem istum tex. not. idem Domini. in c. j. in iij. col. j. de rescrip. & hoc fuit originale dictum Inno. in c. j. eo. titu. quem sequitur Egidi. Bella. in deci. dcxcvij. incip. conclusio. in ij. col. Et istud quod dictum est procedit etiam si in rescripto non sit apposita clausula non obstan. prout concludit idem Domini. qui ita intelligit istum text. in c. statutum. in ij. col. ver. no. bene istam glo. j. titulo proximo, & firmat Egidi. in dicta decisione, & Bal. in l. item lapilli. ff. de rerum diuisio. Ex quibus omnibus duo habetis colligere, super quibus aduertendum erit. Primum est q. in Papa non cadit ignorantia iuris secundum q. rescriptum valet, licet de iure mentionem non faciat. Circa primam conclusionem aduertendum est, quia non videtur verum simpliciter istud dictum, q. in Papa non cadat ignorantia iuris, per text. in l. ij. ff. de sup. lega. vbi Imperator circa intellectū supellectilis conuincitur errasse, & hoc sæpius cōtigere posse in principe, idem Imperator fatetur in l. ij. §. si quid autem. c. de vete. iur. enuclean. dum ibi 93 pro constanti tenet, † omnium habere memoriā, & in nullo errare, esse potius diuinitatis, quàm humanitatis, & sic præsupponit pro expedito. q. in principe ignorantia iuris cadere possit, quia error, de quo loquitur ibi text. nihil aliud est, quàm ignorantia: vt in l. non idcirco. iuncta rub. c. de iur. & fac. igno. & c. in quibus. xxij. q. ij. & l. error. ff. de iur. & fac. ign. Nec mirandum, q. ignorantia in principe cadere possit cum sit animal mortale & occupatissimum. Nam licet cōstitutio nem primam, vel rescriptum tollere possit, nulla facta mentione, & facere alia, multò maiora poterit etiam hoc quod est commune omnibus hominibus, videlicet, errare, & peccare: vt probat Archie. Floren. in iij. parte summæ, titulo xxij. c. fi. Quamobrem dicit Feli. in c. cum à nobis. in ij. colū. in iij. no. de testi. q. aliquando potest Papæ dici, vos fallit obliuio, vt ibi latius per eum: nec mirum, quia memoria eius corruptibilis est: vt dicit Bal. in c. ex parte. el. ij. de offi. dele. & hac de causa videmus Iurisconsultos sæpius defecisse: vt refert Ambro. Opizo. in repe. §. diui. l. filiusfamilias. de leg. j. col. xv. Vbi ab obliuione Labeonem Iurisconsultum defendit, ob 94 quam sæpe Iurisconsulti pessimè sunt locuti: † & licet ipsos reprehendere sit quodammodo in spiritum sanctum peccare: vt dicit Lancelo. Decius in l. si creditor. in iij. colam. de leg. j. &

leg. j. & Ias. in l. à diuo. §. si super. de re iudi. in princ. Propter
 quam causam Ias. in l. iij. §. ex contrario. in primis verbis, non
 audet impugnare Træbatium, licet estimauerit eum malè re
 prehendere Labeonem, tamen si euidenter de errore appa
 ret, adhærendum est potius veritati, ob quam non dubita
 uit Paulus Petro in facie resistere. c. Paulus. ij. q. vij. & ad Ga
 latas c. ij. ea igitur de causa Iurisconsulti redargui de errore
 possunt, prout à multis passim reprehenduntur: vt dicit Ale.
 in l. j. in iij. col. nu. 15. in fi. ver. nam hæc differentia. ff. si cert.
 pet. per l. iij. §. Neratius. ff. de acquir. pos. cū concor. de quibus
 ibi per eum, & hoc idè dicit Ias. in l. lecta. in ij. col. eo. tit. & fa
 cit tex. in l. est differentia. ff. in quib. cau. pign. rati. contrahi.
 ¶ Nam sufficit q̄ homines fuerunt inter quos nullus repertus
 est sine macula. Nam sicut in angelis suis Deus inuenit pra
 uitatem, cū tamen illi non haberet, vt nos instigantem car
 nem, quid igitur fiet in filijs hominum, qui carnem instigan
 tem, dæmonem tentantem, & mundum inuitantem, & ad
 errores inducentem habet: vt de istis est tex. no. in c. fi. circa
 fi. de pœni. dist. ij. Propter quam rationem dicit And. Sicut in
 rub. de prob. in j. col. q̄ impossibile est dicere q̄ Iurisconsulti
 aliquando nō errauerint. nam nō auderet hoc dicere: & pro
 pterea Bart. audacter reprehendit diffinitionem latæ culpæ
 datam à Iurisconsulto in l. latæ culpæ. ff. de verbo. signifi. in
 repetitio. l. q̄ Nerua. in iij. col. ff. de posi. Et hoc etiam patet
 in diffinitione argenti puri data per Alphenum Seruij Sul
 pitij Iurisconsulti discipulum, cuius responsa infinita extat,
 de cuius errore Aulus Gellius meminit noctium Atticarum
 lib. vj. vbi etiam diffinitionem illam siue etymologiam testa
 menti, datam per Imperatorem Institi. de testa. in princ. ele
 ganter deridet. Quem sequitur pluribus verbis Laurentius
 Valla elegantiarum suarum libro sexto. & reassumunt qui
 dam Moderni memorialibus iuris in verbo, testamenta. &
 nouissimi repetentes in repetitio. rubri. de lega. j. in xiiij.
 colum. & M. Tullius in oratione pro Murena plura loca Iu
 risconsultorum citat emendatione digna. Conniuere enim
 ¶ & sæpius falli, proprium est hominis, maxime in hac legali
 sapientia, quæ in arbitraria hominum voluntate consistit,
 ob quam causam dicit Angel. in l. si contra. c. de vsufca. pro
 empto. quod licet quilibet præsumatur doctus in arte sua,
 & perfe-

& perfectus: vt ibi est tex. non tamen illud procedit in sciētia
 iuris, & propterea dicit q̄ nullus fuit Iurisconsultus, qui non
 fuerit reprehensus, quod dictum magnificat Andre. Sicut in
 confi. j. in xvij. col. in ij. vol. faciunt quæ dicit Areti. in l. qui
 patri. ff. de acquir. hæredi. vbi iuris disciplinam maledicit
 ex eo vix biduum fuerat elapsum: quia viderat tex. & tūc nō
 recordabatur de eo, ad idè facit quod latè dicit And. Sicut de
 Bar. errore loquens in confi. j. incip. Ex sacris. in pe. col. lib. j.
 & Alex. in l. ex diuerso. in prin. in v. col. ff. solu. ma. & hoc idè
 de Iurisconsultis Tertul. dicit in Apologe, cap. iij. inquit,
*Miramini hominem aut errare potuisse in lege condenda, aut reci
 pisse in reprobanda? Nonne & ipsius Lycurgi leges à Lacedæ
 monijs emendatæ tantum authori suo doloris miserunt, vt in secessu
 media de semetipso iudicauerit, &c.* Quod dictum ampliori
 bus verbis reassumit Budæus in annotationibus iuris, fo
 lio. 8. facit etiam quod de lege Longobarda dicit Lucas de
 Penna in l. j. c. de gladiatorib. libro x. quod illa lex est fex: &
 dicit Præposi. in §. si duo. in fi. de pace tenen. q̄ quando Im
 perator fecit illum §. nō habebat iurisperitos: & Laurentius
 valla in suis de lingua Latina elegantijs Pomponium, Sabi
 num, atque Calsium, Iurisconsultos, probat à vera gemma
 rum interpretatione deuiasse: & ideo dicit glo. penul. in l. fi.
 c. in quib. cau. in integ. restitu. non est neces. quod Iustinia
 nus biberat quando fecerat illam legem: & glo. etiam alibi
 dicit Hieronymum à vero deuiasse, videlicet, in c. j. in gloss.
 penul. x. distin. & alibi dormitasse Augustinum. Ita dicit glo.
 j. c. nuptiarum. in versi. cū enim. xxvij. q. j. Vnde merito gl.
 in l. filiustfamilias. §. diui. ff. de leg. j. dicit q̄ Iurisconsulti mul
 toties reprehenduntur, quinimò plus dicit Angelus in l. mi
 nus. c. de acquir. pos. q̄ nunquam fuit aliquis Iuriscon
 sultus qui aliquando non fuit reprehensus: quia vt inquit
 Bald. in quodam suo confi. incip. Sciendum est. quem refert
 Soci. in confi. cl. in j. volu. in vj. colum. speculatiua & æstimã
 tiua, quæ est vtilior pars intellectus, quàm sit conclusiua nō
 est semper eadem, sed ex varietate rerum & cellulæ intelle
 ctus variatur. Ita Bald. in confi. xcix. incip. Sciendum. in fi.
 in ij. vol. Sed licet (vt prædicti Docto. dicunt) in Iurisconsul
 tis vel principibus, labilis sit memoria: nō tamè ob eam cau
 sam reprehendendos existimo, sed potius excusandos, quorū
 dicta

dicta pro lege recipimus. Nam qui illos reprehendit illis meliorem se facit, & sic legi facit iniuriam, cum nullus lege melior inueniatur: vt dicit Bal. in l. ij. c. de senten. ex peri. reci. & nouisi. repe. in repe. c. Raynucius. fol. 224. in ij. col. de testa. Nam insanus merito iudicatur, qui Iurisconsultum reprehendit. l. si ita quis. ff. de euic. Sed posset dici, q̄ in talibus imputanda sit obliuio, non malitia. Nam quæ per obliuionem accidunt, venia digna videntur, nisi fuerit in facto proprio, quæ omnia cum in principibus facilius accidere possunt, atque ideo sæpius, quia negotiorum mole obruuntur, propterea concludendum videtur, eos etiam posse labi, & à vero iuris intellectu deuiare, nedum à memoria iuris, quæ cum
 97 in omnibus labilis sit, in Papa facilius deficere potest, † quia frequenter Papæ annosi, & graui ætate creantur, quæ ætas secundum Senecam domus est obliuionis, in quam primum senectus incurrit, probant Mode. de Ripa in trac. pestilentie. fo. 65. col. j. & ante ipsum latius reassumit Andr. Sicu. in c. ab excommunicato. in xv. col. nu. 73. & latissimè in c. cum adeo. in ij. col. & in c. eam te. per illum tex. in ij. col. de rescrip. & in c. causam quæ. el. ij. de iudi. & in c. tertio loco. in xxix. col. nu. 67. de proba. Quo in loco idem Barba. se plurimum iactat se assequutum fuisse memoriam nõ solum naturalem, sed etiã artificialem: & in proposito alia cõgerunt Moder. Bononiens. in repetiti. l. is qui cum telo. nu. 2. c. de fica. Ex quibus omnibus restat satis probata ista cõclusio, videlicet, q̄ in Papa potest cadere ignorantia iuris, propter obliuionem. Et hoc idẽ quod dicitur de Papa procedit in senatu Cardinalium: vt And. Sicu. concludit in consi. xl. incip. Clemētissimum. in ij. col. lib. iij. Non obstat iste tex. qui in Papa videtur probare contrarium, quia ad illum dupliciter respondetur. Primò q̄ loquatur in eodem Papa, qui duas constitutiones contrarias fecit: nam faciẽdo posteriorem, censetur primæ derogasse, licet de illa mentionem non faciat, eã ratione cum sit factum proprium, non præsumitur illud ignorare: sed illas censetur habere in scrinio pectoris: quia in facto proprio ignorantia non præsumitur. l. si. ff. pto socio. & c. ab excommunicato. de
 98 rescrip. † & quia facta propria facilius videtur reuocare, q̄ illa sui prædecessoris, quæ cum maiori reuerentia custodit, ob eam causam, vt sua à successoribus obseruentur: vt est
 tex.

tex. nota. in c. iustitiæ. xxv. q. j. Per quem tex. hoc in terminis dicit Roma. in consi. cccxxvij. ista sunt. in ij. colum. Vbi multis rationibus hoc probat, & per hoc redditur dubitabilis opi. Ioan. Mona. hîc, & Iaco. Butri. in l. præscriptionis. in fine. c. si contra ius. cum alijs quos refert Alexan. in consi. iij. Prospectis. in ij. colum. nu. 20. in vj. volu. qui dicebant, q̄ Papa facilius constitutionem prædecessoris reuocat quàm suam, quod non est verum, facit capitulo, ex literis. de rescriptis.
 99 † Vel secundò responde, q̄ ista verba tex. videlicet, q̄ Papa censetur habere iura in scrinio pectoris, non intelliguntur propter scientiam & peritiam, vel memoriam, quas habet, quia potest esse idiota & immemor etiã sui: vt de Celestino Papa legimus, qui adeo obliuiosus erat, vt ea quæ mane concesserat vni, sero alijs cõcedebat, & ille idem idiota erat, propter quod hodie pontifices remoueri non possent: vt dicit glo. in vers. sufficientem. in c. j. de renun. lib. vj. & Feli. in c. si quando. in ix. col. de rescrip. Sunt igitur intelligenda verba istius tex. q̄ habeat iura in scrinio pectoris, propter auctoritatem quam habet, non propter scientiam, ita dicit Bald. in
 100 c. j. colum. fi. de confes. † vbi dicit q̄ quamprimùm creatur aliquis Papa eo ipso est Doctor vtriusquẽ iuris auctoritate, non scientia, quod dictum sequitur And. Sicu. in rub. de test. in xxxix. col. nu. 17. in fi. & ideo iste text. cum ministerio vtitur verbo censetur, quod fictionem denotat: vt dicit Domini. j. in ij. glo. in alio proposito, & ita intelliguntur quæ scribit Abb. ad declarationem istius tex. in c. cum ex literis. in v. no. de resti. in integ. dum dicit, q̄ ista verba tex. q̄ Papa habeat iura in scrinio pectoris, intelliguntur propter multitudinem peritorum, qui illi assunt. Quod vltra ipsum, ratione probatur, quia ideo illud sibi contingit, quoniam facilius res ad memoriam reducitur quãdo à pluribus prescrutatur: vt in c. si. xx. dist. facit quod dicit Domi. in c. per hoc. §. verum. j. de hære. & Abb. in c. prudentiam. per illum tex. in j. col. de offic. deleg. & isto modo declarari debet regula Abb. in d. c. cum ex literis. & licet non eo modo ipse dicat, sicut præmissum est: tamen pro opinione eius, est casus in l. omnium. c. de testa. ibi inter tot notabiles probatasque personas quæ conscientiam principis tenent, quem text. ad hoc Andre. Sicu. ponderat in consi. j. in viij. colum. in j. vol. & consi. j. in xxvj. colum. in

colum. in iij. vol. & no. Cor. in consi. cc. in iij. col. lib. j. & illam rationem Abb. in d. c. tam literis. approbat Bartho. Belenzi- nus in tract. de charita. sub si. q. lxyj. col. vij. vbi etiam aliam rationem reddit, quam ibi videas, & And. Sicu. in rub. de te- sta. in xlvij. colu. nu. 17. in fi. & hoc quantum ad primum di- ctum Domi. Secunda conclusio colligitur ex prædicto no. Domi. q̄ adeo in Papa scientia iuris præsumitur q̄ secundū rescriptum valet de iure mentionem nō faciens, & hoc pro- cedit etiam sine clausula nō obsta. vt idem Domi. firmat. Ita intelligendo istum tex. in c. statutum. in iij. col. versi. nō bene istam glo. i. tit. proximo, & videtur sequi Feli licet de Domi- ni. mentionem nō faciat in c. j. in l. iij. col. ver. limita. iij. de re- scrip. vbi dicit, q̄ parit potentia est rescriptum & lex ad tol- lendum primum ius: & hoc idem tenet Egidi. deci. dcxcvij. Sed tu audias, q̄ dictum istud do. Feli. & sequacium, quod ab alijs tacite approbatur, mihi non placet, nec simpliciter est verum: nam illud in primis reprobatur Abb. in c. j. in ij. col. de rescrip. Nec illud dictum ex tex. isto colligitur, qui de lege loquitur contraria primæ constitutioni, sed rescriptum con- tra ius, non solum illud non tollit, sed nec tale rescriptum va- let, l. fi. c. si contra ius vel utilita. publi. & l. nec damnosa. c. de preci. Impe. offe. c. j. de rescrip. Et ideo vt saluari possit di- ctum Domi. oportet dicere q̄ dictum eius intelligatur, & suppleatur, quando in rescripto apposita fuisset clausula nō obsta. vt probatur in c. nonnulli. de rescrip. aliās rescriptum tale esset illico abiiciendum: vt dicit Abb. per gl. hīc in c. pa- storalis. in fi. de fide instru. Pro quo facit doctrina Bar. in l. fi. in fi. c. si contra ius vel utilita. publi. & quæ tradit And. Sicu. in rub. de rescrip. in cle. in xvij. colu. Sed ista suppletio seu defensio potest morderi per ea quæ dicunt domini de Rota deci. iij. in nouis. in ij. col. Vbi volunt, q̄ per clausulam non obsta. non tollitur dispositio iuris communis, & etiam quia ipse Domi. declarando istum tex. & dicta sua hīc cōtrarium dixit in dicto c. statutum. videlicet q̄ non requiritur clausula non obsta. & hoc alia ratione probatur, quia isto casu vi- delicet, quando rescriptum continet clausula non obsta. rescri- ptum mutat nomen, & transit in priuilegium: vt dicit glo. in versi. noscatur. Nam rescriptum proprie dicitur, illud quod est ad obseruantiam iuris communis, non contra ius. l. falso. c. de

c. de diuer. rescrip. & tradunt Moder. in rubri. extra de rescri. vt dicam infra in rubri. eiusdem titu. & in hoc differt à pri- uilegio, quod est contra ius commune: & sic istud dictum Dominici nullo pacto videtur verum, & contrarium eius, quod hīc dicit, tenuit idem Dominicus post Ioan. Andre. & Petr. de Ancha. in c. j. in ij. columna. in gloss. in uentione. i. de excessib. prælato. Nec obstat si dicatur, q̄ Papa scribendo contra ius, censetur habere scientiam iuris: & ideo nō opus est, q̄ faciat mentionem de iure: prout latè dicemus infra in alio notabili. Quia respondetur, q̄ illud procedit quando princeps scribit statuendo per viam legis: vt hīc dicit tex. se- cus autem est, quando concedit rescriptum contra legem: quia tunc præsumitur circūuentus, & rescriptum potius per importunitatem obtentum: vt dicit hīc glo. & Feli. in c. cum à nobis. in ij. colum. de testi. Præsertim cum in isto casu repe- riatur facta prouisio à iure, in d. l. fina. c. si contra ius. vbi dis- ponitur q̄ rescripta contra ius non valeant: & pro ista par- te facit dictum Cardina. in clemen. finali. in fine, de electio. dum vult quod ex quo text. ibi dicit quod nō valet licentia concessa religioso, à suo superiore generale, quod possit con- sentire electioni de se factæ si Papa scriberet, & concederet licentiam religioso, talis licentia ex quo contra ius non va- leret, & præsumeretur per importunitatem obtenta: vt dicit glo. hīc in versicu. noscatur. vbi videndum erit: & ratio dif- ferentia in prædictis est: quia quod lex tollat legem, illud est ratione æqualis potentia, & utilitatis, c. non debet. de con- sanguini. & affinita. & illa utilitas quæ in vltima lege consy- deratur, est eiusdem effectus, cuius erat prima, scilicet, perpe- tua. & communis: & tali modo conseruatur regula, quæ po- nitur in c. j. de regu. iur. In rescripto verò illa non militat, cum sint minoris potentia, vt dicit Salice. in l. finali. c. quæ sit longa consuetu. & in l. j. c. de ser. reipu. manumif. Quia re- scripta sunt ad priuatam utilitatem, & stricti iuris: & ideo non afferunt commodum in vniuerso, nec utilitatem perpe- tuam: vt in terminis nostris probat Deci. in c. fina. in ij. co- lum. nume. 3. de constitutio. cum fini. vt scribit And. Sicu. in c. ij. in vj. colum. de rescrip. facit c. plerunque. eod. tit. & ideo est q̄ per illud lex communis tolli nō debet, nec dissolui, nisi à pari & eadem potentia, d. c. j. ¶ Vel secūdo potest dici, q̄ princeps

princeps condendo legem vtitur plenitudine potestatis, ex quo illam facit ex certa scientia, & motu proprio, non ad alterius suggestionem: vt no. dicit Bar. in auth. quas actiones, circa fi. c. de sac. fan. eccle. & in l. j. in fi. c. de bo. va. lib. x. & ita intelligitur. l. fi. c. de legi. & hoc ratione probatur: quia certa scientia principis quæ in lege condenda concurrat æquiparatur plenitudini potestatis: vt no. singulariter Inno. in c. innotuit. de elect. tenet Bal. in l. eos. in prin. c. de appel. cum concord. vt scribit Alex. in cōsi. xcij. Perspectis diligēter. in vj. col. nu. 32. in vj. vol. & ideo illa absoluta potestas, hoc operatur, vt prima lex contraria etiam absolutè tollatur, non facta ali
 103 qua mentione. † Nā vbi est certa scientia, frustra fieret mentio. argu. l. j. in fi. ff. de dote præleg. c. si motu proprio. de præben. lib. vj. facit l. quidam. ff. de re iud. nam illud requisitum ad hoc fit, vt scientia detur, qua habita non requiritur vltior solennitas. arg. l. de vno quoq. & quæ ibi Alex. not. ff. de re iudi. & l. iij. ff. q. quisq. iur. & secundum hoc habes q. statutum, & rescriptum multum differunt: & dico in vna q. super regula, de annali. Ex quo infertur q. male dicit Anto. de But. & Imo. in c. qui in ecclesiarum. de consti. & Alex. in cōsi. ij. in pe. col. l. j. dum volunt q. rescriptum, & statutum æquiparantur: & hoc idem tenet Ias. in l. pe. in. ij. col. ff. de iusti. & iur. Nam ex prædictis patet contrariū: & ita in alio casu illos reprehendit Deci. in c. cum accessissent. in iij. col. de consti. Saluari tamen posset alio modo dictum Domi. q. dictum suum procedat quando rescriptum non est contra ius, sed secundum ius commune: Nam tali casu idem iudicatur de illo rescripto, quod de iure: vt concludunt omnes in c. j. de rescrip.
 104 & tenet glos. hic in vers. facti vbi dicitur: † & ideo sicut in secunda lege non requiritur, q. fiat mentio de prima, ita in rescripto continente idem quod ius commune. Tamen adhuc contra hoc instabit subtilis, & dicet, non est dare casum in quo istud dictum Domi. possit saluari: quia si lex concordat cum rescripto, sumus extra casum istius tex. qui de legibus contrarijs loquitur: & clausula non obstat, de qua Domi. meminit, ita demū ponitur, quando ius obstat, sed eo casu quo rescriptum cum iure concordaret, non dicitur obstat: ideo & c. & si dicis, q. rescriptum potest continere idem quod secunda lex contraria primæ, istud etiam non sufficit, ex eo quia cum lex
 prima

prima sit per secundam sublata, frustra disputabitur, an rescriptum debeat facere mentionem de prima lege, vel no., per ea quæ no. Feli. dicit in c. ex tenore. in j. co. de rescri. Et ideo cogitabā adhuc vt cessent omnes difficultates, si posset dici q. si rescriptum quod est cōtra ius non infert alicui præiudiciū, quādo de tali rescripto est bene informatus princeps, putare per illud esse derogatū iuri, etiam nulla facta mentione: & ita intelligitur dictum Domi. hīc, & in d. c. statutū. Aut verò rescriptum est contra ius, & in præiudicium tertij in fauorem cuius illud ius facit: & tunc aut illud præiudiciū est magnum, quia priuatur iure quæsito, & tunc tale rescriptum non valet. Et ita procedant iura contraria in d. l. fi. & l. nec damnosa. cum simi. Aut per illud rescriptum cōtra ius fit modicum præiudicium tertio, & tunc rescriptum valet, cum clausula generalis, non obstat. & aliquando sine clausula. & ita procedat glos. in vers. noscatur. j. eod. facit text. in l. quoties. c. de precib. Impe. offeren. & ista mea distinctio optimè probatur ex dictis Alexā. licet non ita specificè ipse dicat in cōsi. clxxxvij. Videretur. in vj. col. vers. idem cōsultuit. in v. volu. & hoc idem expressius dicit in cōsil. iij. col. ij. in vj. volu. Posset ad hoc etiam adaptari pro defensione dictorum Dominici alia notabilis distinctio quam idē Dominicus ponit j. in glos. noscatur. in fine, quem videas. Et per ista habes perfectissimè enucleata ista dicta Domini, super isto primo notabili. Quo retento, pro vera & clara notitia istius materiæ, & intellectu huius tex. reassumo regulam primam Dominici hīc, quam ampliabo, & limitabo nouiter vltra alios scribentes. Regula igitur est, q. in principe non cadit ignorantia iuris, quia censetur habere omnia iura in scrinio pectoris. Amplia primò istud dictum, per ea quæ dicit Abb. in c. vestra. in j. notabili, de coha. cleri, & mulie. vbi dicit, † q. ex quo princeps habet iura in scrinio pectoris, allegatio generalis est sufficiens coram eo, quemadmodum coram maximo Doctore. Sed tamen aduertendum est, quod istud non est simpliciter verum: prout dico latè in c. cum in multis. j. titu. proximo, vbi videndum erit. † Secundò per istum text. dicit Abb. in c. dudum. el. j. in j. col. in fi. de elec. quod licet appellatione allegationum contineantur tam allegatione iuris, quàm facti: vt tenet dominus Antonius in c. pastoralis.

pastoralis. de causa poss. & Barto. in l. consentaneum. col. pe. c. quomodo & quando iud. Tamen si fiant huiusmodi allegationes coram principe, continentur tantum allegationes facti, vt sunt exceptiones, replicationes, & similia non iuris, cum coram eo non sit necessaria illa positio, quia in eo non cadit ignorantia iuris, c. sæpe. in prin. de appel. faciunt ad hoc plura quæ congerit Feli. in c. in causis. de reg. iur. Istud etiã dictum videtur dubitabile, quia iure nõ probatur: nam si de natura verbi allegatio, continentur allegationes tam iuris q̄ facti, non video rationem, quare illa verbi proprietates respectu principis restringatur. Nec obst. quod habet iura in scrinio pectoris, quia illud intelligitur interpretatione, nõ verè & effectualiter, vt dictum est superius: & ideo decipi potest, & errare: & propterea requiritur informatio, & allegatio: vt ex hoc certificetur, Probatur hoc per tex. in l. nec damnosa.

107 C. de preci. Impe. offer. iuncto c. nonnulli. de rescript. ¶ Nam videmus quod rescripta contra legem non valent, d. l. nec damnosa. & tamen cum clausula non obstan. valent, d. c. nonnulli, ratio redditur per omnes, quia princeps propter multitudinem negotiorum præsumitur circumuentus, & obliuisci: vt vult hęc glo. & tex. in c. si quando. de rescrip. & c. ex parte. de offi. deleg. Ista ratio militat, quando coram eo fiunt allegationes. ¶ Nam propter multitudinem negotiorum requiritur, q̄ etiã allegetur in iure, vt sit bene certificatus: quia potest contingere q̄ princeps sit ignarus & nesciat iura. & ideo cecus male de coloribus iudicaret, & si illa ratio esset vera, q̄ realiter haberet in scrinio pectoris, deberet valere rescriptum contra ius, ex quo præsumeretur illud scire, cuius cõtrarium dicitur in dicta l. nec damnosa. & in l. fin. c. si contra ius vel utilitatem publicam. dicas ergo quod illa ratio aliter intelligenda est, vt dixi. Tertiò per regulam istius tex. dicit nota. Rota decisi. dcx. in titu. de subrept. in antiquis, q̄ subreptio circa malam deductionem iuris communis, siue qualitatibus non vitiat, cum non dicatur Papa decipi qui habet iura in scrinio pectoris, secus si esset qualitas facti: quia bene tunc subreptio vitaret, & ita dicit ibi Rota respondisse Urbanum Papam cuidam Auditori: & sequitur Feli. in cap. super literis. in v. col. in fi. versic. exprimenda sunt. de rescript. & ibi alleg. illã deci. Rotæ, licet corruptè. & idẽ tenet Rota in decisio. ccij.

cisio. ccij. incip. nota quod quis. in tit. de impetrationibus. in antiquis, vbi tenet q̄ impetrans Decanatum vel Archidiaconatum non est opus, q̄ faciat mentionem de cura, cum illa insit à iure, c. ad hæc. de offi. Archi. & ita etiam tenet Ber. de Besigneto, in deci. xij. tit. de præben. & Deci. in c. cum adeo. in ij. not. de rescrip. cum concor. vt scribo in tracta. meo de 109 qualitatibus in impetrationibus exprimen. f. i. ¶ Sic etiam videmus, q̄ si monachus dicit se nobilem, non est surreptio, licet per professionem exspirauerit sua nobilitas, quare Papa non dicitur decipi: vt cõcludit Roma. in singu. xxxvij. Vtrũ nobilis. quem cum alijs similibus refert, & sequitur Ias. in l. ij. in ij. col. si contra ius vel vtili. public. Feli. in d. c. super literis. in vj. col. & quidam Bonus de Curtili in tract. nobilitatis. in ij. parte, nu. 29. & latè Feli. in c. in nostra. in iij. corre. de rescrip. & And. Sicut. in c. ad aures. in j. & ij. col. de rescri. & licet ibi post Host. & Io. And. hoc in contentione adducunt, tamen illud dictum de nobilitate cõmuniter tenetur. Illud tamen quod dictum est, q̄ non sit opus facere mentionem de cura, videtur magis dubitabile: nam cõfunditur per tex. in c. cum in illis. & ibi not. Domi. j. de præben. eo. lib. & per dictũ Car. in consi. xxx. In hac dubia. & hanc opi. tenet expressè Imola, post Calde. in c. in nostra. de rescrip. & est communis opinio. Sed in vno casu defendi potest prædicta opinio dominorum de Rota, videlicet, quando cura fuisset annexa ratione dignitatis, per ea quæ Domini. dicit per illum text. in c. super eo. j. de præben. eodem lib. & Old. cõsil. cij. Factum tale est. & Rota deci. xlvj. in titu. de rescrip. in antiquis. Quarto per istam regulam dicit Abb. in c. examinata. in glos. fi. de cõfir. 110 vtil. ¶ q̄ si confirmatio sit facta à principe ex certa sciẽtia, q̄ dictio sicut, in ea posita non stat conditionaliter, sed casualiter, scilicet pro quia: reddit enim causam cõfirmationis. Ratio est, quia tũ princeps dicit informatus, & ex hoc dicit habere iura in scrinio pectoris: & ideo dictio, sicut, nõ debet intelligi q̄ stet conditionaliter, secus aut q̄ princeps cõfirmaret simpliciter nõ informatus, quia isto casu ex quo præsumitur ignorare, dictio sicut, stabit cõditionaliter. Ista sunt verba in dicto loco, quæ notabis: & aliam decisionem ponit Felinus per istum text. in c. cum adeo. in princip. de rescript. quam breuitatis causa non refero, quoniã multũ se extēdit.

Quintò per istum tex. dicit Feli. in proœ. Grego. in v. col. q. si Papa scribit capitulo in materia odiosa, comprehendit solos canonicos, nō autē Archipresbyterū, vel similes, quia videtur cōsiderare, prout de iure communi est q. præsumitur scire, vt hīc, nō prout de iure speciali quod censetur ignorare, & ita procedit tex. in c. eam te. ibi, Decano & capitulo. supra de rescriptis. & ita etiam firmat Domi. in c. fi. in pe. col. j. de præb. & reassumit latius Io. Fran. de Pauinis, in tracta. de offi. & potesta. capi. sede vacan. in v. euidentiali. fo. 5. Sextò dicit etiam notabiliter Feli. per istum text. in c. pastoralis. in ij. col. in fi. versi. limita tertio. de offi. ordi. q. si Papa cōcedat indultum, vel priuilegium alicui capitulo, vt habeat iurisdictionem in certis capellis, iuncta clausula, q. super illis non liceat alicui iurisdictionem exercere q. per ista verba videtur adempta iurisdictione, etiam in illis capellis & cuiuslibet alterius, quod est verum, vbi illa iurisdictione illis competeret de iure cōmuni, secus si competeret de consuetudine, per dictum no. Bar. in l. viros. in j. not. c. de diuer. of. li. xij. vbi ponit exemplum in no. casu, & hoc ideo est, q. quia in Papa quando scribit in materia iuris præsumitur scientia: vt hīc est tex. quem etiam ad hoc alleg. Domi. in c. statutum. in prin. in vj. col. in glo. harum. j. de rescript. & Egidi. in consi. j. col. xx. & pro illo dicto Feli. facit dictum eiusdem Domi. in c. statutum. s. cūm verò. in j. col. versi. quid si causa, eo. tit. vbi quærit de nota. q. quid si causa Florētīnorum cōmittatur Episcopo Fesulano qui in ciuitate Florētīæ, vbi habitat ex priuilegio potest iudicare inter suos subditos, an valeat cōmissio: & post plura tenet q. non per istū tex. Quia cūm Papa Episcopo Fesulano cōmittit, videtur cōmittere sub nomine dignitatis ordinariæ, & sic Fesulis: & de illa iurisdictione, quæ est iuris cōmunis videtur Papa cogitasse, non de illa quæ competit ex priuilegio nisi Papa sit certificatus. Ita concludit ibi Domi. & posteriores sequuntur, cum quibus concordat Car. in cle. cūm de beneficio. in iij. col. versi. oppono ad hoc. de præbē.

¶ & sub prætextu istius præsumptæ scientiæ iuris, dicimus Papam propter insufficientiam scientiæ non posse deponi, secus est in alijs inferioribus, in quibus talis defectus multū nocet, quia in eis scientia iuris non præsumitur, per tex. hīc, & ita in terminis dicit idem Domi. in c. j. in pe. col. super glo. insufficientem.

insufficientem, j. de renun. & sequitur Deci. in c. cūm in cunctis. in iij. colū. nu. 17. de elect. Tamen istud dictum videtur dubitabile: quia (vt dictum est) verba istius tex. q. Papa censetur habere iura in pectore nō inducūt veritatem, sed potestatem interpretandi: nam in ignaro pontifice impossibile est, q. verè illud cōtingat, qui ita supinè errare potest, vt quilibet Christianus: Non tamē quilibet ita errata potest interpretari, vt ipse cui soli traditæ sunt clauēs regni cœlorum, & potestas legis condendæ: vt in cle. ad nostram. de hære. Ista tamen potestas sibi tradita non capit istum casum, de quo agitur: nam potestas data, nō reddit eruditum vel doctū, aliās insufficientem: sed sufficientia & habilitas bene reddunt ca-

¶ vnde sicut videmus quòd Episcopus potest dignitate sua priuari propter ignorantiam literarum: vt in c. fi. xxxiiij. dist. & c. fi. de æta. & quali. Ista ratione quia debet esse speculum aliorum & non potest ducatum rectum præbere qui ignorat, eadem ratione & Papa qui præest omnibus. Nam idem dicendū est de toto quo ad totum, quòd de parte quo ad partem: vt est tex. not. in c. duo ista nomina. xxiiij. q. iij. & ita concludit And. Sicul. in consi. xxxiiij. fol. vlti. col. j. in ij. volu. & hoc in ratione fundatur: quia impedimentum literaturæ est de iure diuino, in quo nō potest Papa dispensare, vt dicit Feli. in c. fi. quando.

¶ Hinc est q. defectus scientiæ in prælato, est magis detestandum quàm homicidium: vt dicit Innoc. in c. cūm nostris. de conces. præben. quem ibi Imo. dicit in hoc communiter approbari, & sequitur eū Bal. in l. cūm fratrem. in ij. col. c. de ijs quibus vt indig. & in rub. c. de summa Trini. & Præpo. in c. illiteratos. xxxvij. distin. & Deci. in d. c. cūm in cunctis. in x. colū. & in c. prudentiam. in de offi. delega. cum simi. & ratio istius dicti esse potest: quia imperitia nullum est malum maius: vt dicit Præpo. in c. per Isaiam. in fi. prin. j. q. j. & Cice. in iij. q. Tuscu. Nam magis nocet fatuus quàm sceleratus homo, cūm omnis ignorans malus. Aristo. iij. Ethico. Teren. in Adel. cūm multis simi. aggregatis per quosdam Moder. in tract. nupt. fo. 7. col. j. hinc dicimus, q. ignorantia matrem esse omnium maloru, c. ignorantia. xxxviiij. dist. & talis defectus ecclesiæ multū officit: quæ vitis literatis maximè indiget, & nō asinis ferratis: vt dice-

bat Io. Mo. in c. cum ex eo. §. de electio. & text. in cle. j. de a. & quali. & ibi Pet. de Anch. in fi. & in c. nihil. de elec. Nā igno-
rantes seu imperiti, nō sunt homines, sed imagines hominū:
vt dicit Abb. & ibi And. Sic. in c. prudentiam. in prin. de offi.
deleg. In qua quidem specie multa scribit Siluius in commē-
to ad epistolas illustrium virorum sub nomine Angeli Poli-
tiani, fol. 275. & Tertu. in apologetico, fo. 1. & dicit Fel. in c. si
quando. in v. col. de rescrip. q̄ indoctus Episcopus asino est
comparandus, secundū Plati. & tamen (vt plurimum) illi
sunt qui optatis fruuntur bonis: quia placent principibus ra-
tione adulationis, & finaliter si ista omnia reprobantur in
particulari prelato, quid dicendū erit in totius mundi parte.
Tame quia iste casus in iure expressus nō reperitur dignus
depositione in Papa excepta causa heresis: vt in c. si Papa. xl.
dist. ideo receptum est, q̄ propter insufficientiam deponi nō
possit: vt dicit Domi. in c. sedulo. xxxvij. dist. & Fel. in c. si
quando. col. pen. de rescrip. per glo. in d. c. j. de renun. & ylte-
rius circa hoc insistere, esset plus nimio sapere, & linguā bal-
butientem super terram in cœlum ponere, contra text. in c.
intantum. xxj. dist. maximē quia, vt legimus in primitiua ec-
clesia post Petrum, alij plures imperiti fuerunt, quia scientia
non requirebatur etiam in inferioribus clericis, quia sufficie-
bat eos esse electos in sortē domini. Ita dicit Io. An. in c. cum
in cunctis. in prin. col. ij. de elec. quem refert & sequitur Præ-
posi. in d. c. illiteratos. nisi dicamus illis quibus aurum, nec ar-
gentum erat sufficere pro scientia, nullam & puram simpli-
citatem, qua poterant, sicut Petrus dicere, *quod habeo, hoc
tibi do, surge & ambula.* Quæ si hodie locum haberent, con-
clusio de plano procederet, sed quia hoc tempore merita de-
fecerunt: vt dicit text. in c. fraternitatis. xxxiiij. dist. multum
expedit ecclesiæ sciētia, qua deficiente nihilominus Papa
116 est Christi verus vicarius. Nota secundo secundū Domi.
q̄ dictio postea, vel posterior, denotat actū mediātū, hoc est
factum ex intervallo, non incōtinenti. Pro quo vltra Domi.
est text. in l. per retentionem. c. de vsur. que ita intelligit Bar.
in l. non solum. §. morte. in ij. col. vers. & finit. ff. de oper. noui
nun. & est tex. in l. in bonæ fidei. & l. petens. c. de pac. & in l. j.
in fin. ff. si tab. testa. exta. quem ad hoc alleg. Io. And. in regu-
la, sine culpa. de reg. iur. lib. vj. in mercu. & sequuntur Moder.
Sardi.

Sardi. in trac. legiti. fo. 56. in j. col. Et quod dictū est de dictio-
ne postea, idem dicendum est in dictione postmodū: vt latē
tradit And. Sicu. in c. proposuisti. in j. col. de foro competen.
& idem latius in c. in præsentia. in xxvj. col. per illum tex. de
proba. vbi expressē sequitur Domi. hīc, & allegat plura simi-
lia, quæ ibi videas, cum quibus concor. Deci. in l. ij. in princi.
in ij. lectu. ff. si cert. peta. & vltra ipsos est de hoc text. in §. si
quis. Instit. de testa. & in §. præterea. Instit. quib. non est
permis. facere testa. & in §. sed hæc. Instit. de exhære. libe. cum
simi. vt j. dicam. Et ista de plano procedunt in dictionibus
postea, & postmodum, de quibus tex. hīc, & prædicti Docto.
loquuntur, secus autem videtur in dictione post: quia illa a-
ctum immediatum significat, nisi ex verbis sequentibus hoc
declaretur. Ita dicit Ias. in Liurisgentiū. §. quinimo. in iij. no.
ff. de pac. per illum tex. & sequitur Moder. repe. in l. j. ff. si cer.
pet. & idem firmat Iason in l. nō erit. §. sed nec. in j. col. quem
legit cum l. iij. ff. de iure iur. & in l. si ita quis. §. Seia. in iij. col.
no. vj. ff. de verbo. obli. Et pro ista opi. vltra ipsum est text. in
l. perfecta. c. de dona. quæ sub mo. & in l. ij. iuncta l. ex duo-
bus. ff. de duo. re. & isto modo intelligendo bene concordat-
ur contrarietas Domini. quam ponderant ibi Doct. quia hīc
loquitur in dictione postea in c. j. de restitu. spolia. loquitur
de dictione post, & sic in casu diuerso. Tamen ista differen-
tia mihi non satisficit, & contra eam est deci. Barto. in l. fru-
ctus. ff. sol. mat. qui promiscuē his dictionibus vtitur: & vltra
Bar. pro ista opi. videtur esse casus in l. si mihi & tibi. §. in le-
gatis. ff. de leg. j. vbi tex. in princ. vtitur ver. post. & deinde in
eodem casu loquitur tex. per dictionem postea. Et sic mani-
festē apparet nullam esse differentiam. Ad idem bene facit
tex. qui loquitur de lege posteriori, sicut hīc, & tamen vtitur
dictione post, in l. ij. §. diuus. ff. de sepul. viola. & ibi Bar. æ qui
parat illum tex. & istum, qui tamen loquitur per dictionem
postea, & q̄ dictio post, significet actum ex intervallo, est ca-
sus in l. q̄ ait. §. fina. ff. de adulte. Teneas ergo regulam tra-
ditam hīc, quod dictio postea, seu post, significat actum me-
diatum, id est ex intervallo, quam per plura iura firmat An-
dre. Sicu. in consi. ix. Præclare scribunt in iij. colum. lib. j. Et
ex hoc ego infero quod doctrina quam tradit Iason in d. §.
quinimo. cū alijs allegatis, nō est vera: quia dato quod dictio
f 4 postea

postea, non declaratur, & dictio post, simpliciter sit prolata, tamen cōfunduntur: nā de dictione postea, est casus in c. scriptum. & ibi glo. exponit incontinenti de electione: & de dictione post, est tex. in c. significasti. §. aiunt. & c. licet. in princ. & c. confyderaui. cum seq. de elec. & no. And. Sicut. in c. significante. in viij. col. nu. 32. de rescriptis. Et prædictę dictiones non modicum sed longum interuallum inducunt: vt latē probat And. Sicut. in c. in præsentia. in xxvj. col. de proba. licet. contra eum videtur tex. in l. quoties. §. si quis ita. ff. de hered. instit. vbi probatur q̄ ista dictio inducit modicū interuallum. Ex quibus omnibus infert hīc Domin. q̄ testes deponentes Titium talem fundū possedisse post Sempronium non inferunt seu concludūt immediatam possessionem, sed mediatam declarando, vt hīc per Moder. & istam opi. sequitur Andr. Sicut. in c. translato. in iij. col. de consti. & in c. cum M. Ferrarien. in xxxj. col. nu. 80. eod. ti. idem tamen Doni. vt hīc dicit Philip. Perusi. tenet contrarium in c. j. in princ. j. de resti. spolia. per illum tex. Propter quam contrarietate Mod. hīc existimant istud verbum esse ambiguum: & ideo in casu proposito deberet interpretatio fieri contra producentes testes. † Nam si produciens vult probare immediatam possessionē, & testis modo prædicto deponat, illa depositio interpretabitur de possessione mediata, & non immediata: & sic contra producentem, & econuerso, si voluerit producēs mediatam probare, illud dictum testis interpretabitur de immediata, cum debeat sibi pars imputare cur apertius iura sua non produxit, & probauit: vt tradit Alex. & alij in l. inter. §. si Stichum. ff. de verbo. ob. & finaliter idem tenent cæteri scribentes hīc per doctrinam Barto. in l. fructus. in fi. ff. sol. ma. vbi concludit dictam dictionem esse ambiguum: & q̄ istud verbum postea, sit ambiguum, & q̄ ita propriē importet actū mediatum, sicut immediatum, firmiter Are. in l. debitorix. ff. ad Velleia. & in l. ij. c. prius. in ij. col. ff. de vulg. & pup. vbi ad hoc alle. l. quoties. §. si. ff. de hær. inst. & d. l. fructus. & vltra ipsum, ego allego. tex. in c. cum omnes. de consti. & in §. q̄ si natural. Instit. de rerum diu. cum concord. non parum multis quæ congerit And. Sicut. in cle. fi. in gl. post datam. de rescrip. & in d. c. cum M. in xxxj. col. nu. 76. cum iij. sequen. de constit. cum quibus concordant Anto. Corfe. in nota. suis. in ver. postea.

nu. 224.

nu. 224. & Feli. in c. translato. in iij. col. in princ. de consti. & Nellus in trac. bannitorum. in ij. parte. ij. temporis, q. lxxvj. in v. col. Et vltra ipsos ad hoc ego alias notauī plura iura: in primis tex. in c. qui semel. & c. si post. quem ibi no. Præpo. l. disti. & tex. in c. si quis post. l. j. dist. & in c. si quis. xxiiij. dist. & in c. ij. xxvj. dist. & ibi Præpo. ad idem text. in l. ij. §. item mutuum. ff. si cer. pet. & in l. j. §. q̄ si postea. ff. si quis omif. cau. testa. & in c. sanē. el. j. de off. deleg. & q̄ significet actum immediatum est tex. in l. iij. ff. de duo. re. iuncta. l. si ex duobus. eod. ti. Et quod dictum est de ista dictione post, q̄ significet actū ambiguum ita q̄ potest referri ad actum mediatū & immediatum, idem dicendum est in ista dictione ante. Vnde si testis dicat Titium possedisse ante Sempronium per hoc non videretur concludere possessionem immediatam. Ita dicit Domi. in c. j. §. licet per illum tex. de procu. lib. vj. Tamē istis omnibus non obstan. adhuc est diligenter aduertendū, quia mihi videtur q̄ nulla opinio istorum sit vera, & teneo q̄ dictum testis nihil valeat, & q̄ nec concludat possessionem mediatam, nec immediatam: & per consequens, q̄ non debeat fieri interpretatio pro producente, nec contra eum: vt Doc. Moder. putant. Pro qua opi. adduco dictum Io. An. in c. pia. per illum tex. j. de excep. Vbi concludit, q̄ quando probatio est generalis, quæ potest referri ad vnum, & ad aliud, illa probatio non valet, sed debet reijci. Ita dicit ibi Ioā. And. & ita etiam firmiter Abb. in c. in præsentia. in penul. not. de proba. sequitur Feli. in c. prudentiam. §. sexta. in fi. de offi. deleg. & vltra ipsos est deci. Bar. in terminis in l. inter stipulantem. §. j. circa fi. ver. & ista lex. ff. de verbo. obli. quem sequitur Ale. in l. diuortio. in iij. col. nu. 14. ff. solu. ma. Ad idem pro ista opi. facit etiam in simili, notabile dictū Ang. in l. postquam. circa fi. ff. de peti. hær. quem referunt & sequuntur Moder. cū multis simi. in l. non hoc. in ij. colum. nume. 9. c. vnde legitur. Vbi dicunt q̄ testes qui deponunt se vidisse de manibus accusantis rem auferri, nō probant rapinam: † quia verbū auferri, etiam sine rapina intelligitur, accedat quod idem Ang. dicit in consti. j. Porrecta fuit. in ij. col. vbi dicit q̄ si reus facit oppositionem contra testes q̄ non sint omni exceptione maiores, ista exceptio est inepta, & non valet: quia per illud verbum sunt, denotatur tempus præsens, & sic stant ista simul, q̄ non sunt nunc,

sunt nūc, sed fuerunt omni exceptione maiores tempore de-
 positionis. Quinimò fortius dicit idem Ang. in consi. cccix.
 Pactum est tale, q̄ si reus excipiens dicat q̄ non sunt nec fue-
 runt omni exceptione maiores, q̄ adhuc talis exceptio non
 obstat, cum sit ambigua: quia illud verbum fuerunt, licet sit
 præteriti temporis, potest tamen intelligi post testificatum.
 Quod dictum pro singulari not. Ias. in l. Titie textores. in fi.
 de lega. j. Ad idem facit pro ista parte quæ dicit notabiliter
 Io. And. in c. quanquam. de vsur. j. eod. lib. in prin. & Cardi.
 in c. perpendimus. de senten. excom. faciunt etiam plura alia
 dicta quæ congerunt Moder. in trac. de testi. nu. 23. cum 10.
 seq. Ex quibus omnibus ista pars cōprobari potest. Accedūt
 etiam istis, ea quæ cumulant Moder. Bononien. in repe. rubr.
 c. de proba. in lxxij. col. & per hoc dicit Barto. in l. ij. cum fi.
 ff. de duo. reis. q̄ testes deponentes Titium cognouisse Bertā
 120 violenter, non probant Titū vim inulisse, ꝛ̄ cum illud ver-
 bum violenter, possit actiue & passiuè capi, & cum illo dicto
 Bart. transeūt nouissimi in d. c. in præsentia. in x. col. de pro-
 ba. & commendat Mathesi. no. ciiij. incip. not. q̄ si capitulum.
 cum concordan. de quibus per Fel. in c. super his. in vij. col.
 ver. quarta conclusio. de accu. & in c. auditis. colū. penulti. de
 præscri. & in proce. Decre. in j. charta col. iij. tradūt Mod. Bo-
 no. in sing. cclxyij. incip. dubia. & istud dictum Bart. sequitur
 etiam Alex. in l. j. in ij. col. nu. 7. ff. de acqui. pos. & alibi sæpe,
 & finaliter ista regula est sine dubio, q̄ probatio æquiuoca
 quæ potest hinc inde trahi nō valet: prout tradit Soci. in cōsi.
 viij. Visis & diligenter. in iij. colū. j. lib. vbi pro hoc alleg. tex.
 quem dicit notabilem & singularem in c. illud. de præsumpt.
 & ibi no. Anto. de Bu. Sed in casu nostro, ista dictio postea, est
 ambigua: prout fatentur omnes superius allegati, & potest
 ita ad actū mediātū sicut immediātū adaptari: ergo deposi-
 tio testis facta simpliciter, q̄ Titius possedit post Semproniu
 non valet: quia non necessario concludit, vt est de essentia
 probationis, d. c. in præsentia. & l. matrem. c. de proba. cum
 simi. Non obstat dictum Bar. in d. l. fructus. quæ alleg. hinc Mo-
 der. & Nouis. repe. quia dico q̄ si rectè ponderetur ibi Barto.
 potius inclinatur ad istam opin. videlicet, q̄ illud dictum testis
 nihil operetur, & præsupposito eorum assumpto, licet nō ve-
 ro, quòd Bar. loquatur siue intelligatur, vt ipsi dicunt: tamen
 ex alio

ex alio non obstat, quia Bar. ibi loquitur in diuersa q. antea,
 videlicet, in testamēto ex quo resultat præsumptio iuris pro
 121 primo instituto producente, quæ est ꝛ̄ pluralitas testamen-
 torum non præsumitur, l. si. vbi Bald. no. c. de reb. cre. & ideo
 fit interpretatio, vt valeat dictum testis: & ita respondet &
 saluat Barto. ibi Lancel. Deci. & sequuntur eo tacito Moder.
 Taurinē. sed in casu nostro cessat omnis iuris præsumptio
 & testamēti fauor: ideo sumus in regula q̄ generalis proba-
 tio non valet. Sed vltius tu aduerte si potest opin. Domi.
 hinc defendi: nam si rectè inspiciantur verba sua nō declarat
 se in eis, an tale dictum testis valet vel non, sed dicit q̄ non
 probat immediatam possessionē, de mediata verò nihil di-
 xit, sed illum tacitè dixisse colligimus à contrario sensu q̄ nō
 licet ad eum impugnandum: vt dicunt Moder. Bononien. in
 l. j. de offic. eius. facit l. si. de lega. ij. Non est tamen obmitten-
 dum q̄ super ista materia Bald. dicit in l. ij. §. creditum. ff. si
 cert. peta. & in l. pacta conuenta. ff. de contrahen. emptione.
 quem refero in voce, ex cuius verbis possunt cōcordari præ-
 122 dicta omnia. ꝛ̄ Nota tertio secundum Gemi. q̄ non sem-
 per licet argumentari de statuto & consuetudine ad legem,
 vt hinc patet, & hoc omnes sequuntur. Sed aduerte quia istud
 dictum generaliter non est verum: nam ex eo q̄ in vno casu
 dissimilitudo causetur casus æquiparati non desinunt esse
 similes: vt tradit Iason in l. inter stipulantem. §. sacram. in vij.
 123 no. ff. de verbo. oblig. ꝛ̄ Consuetudo igitur & lex paræ sunt
 potentia: vt est tex. in c. in his. xj. dist. & glo. in c. generali. su-
 pra de elec. eod. lib. Hinc est, q̄ sicut iudex iudicans contra le-
 gem facit litem suam. Ita si iudicat contra consuetudinem;
 vt concludit Bal. in auth. iubemus. per illum tex. c. de iudi. &
 tenet Areti. in §. j. in ij. colū. Insti. de offic. iudi. Imò plus dicit
 notabiliter Bald. in l. ij. circa fi. c. de bonis quæ libe. quòd ap-
 pellatione statuti, venit consuetudo, sequitur Alex. in consil.
 cxc. Mature digestis. in iij. colū. in ij. vol. & cōsi. lxxv. Qui om-
 ne. in iij. colū. in vj. vol. & Deci. in c. j. in iij. no. extrauagan. &
 faciunt ea quæ scribit Rochus. Cur. in trac. consue. in iij. q. &
 ea quæ dicuntur in c. statutum. j. eo. & ideo licet in aliquo ca-
 su differant, vt hinc per hoc tamen, regula ex hoc fieri non po-
 test: vt facit Domini. Sed saluando eū dicas, q̄ respectu cau-
 sæ efficientis & potestatis, consuetudo non differt à lege vel
 statuto,

statuto, sed respectu modi & formæ bene differt: vt dicit no. Bal. in l. consuetudinis. in ij. col. c. quæ sit longa consue. & ita contrarium cõcordatur: & isto modo saluari possent ea quæ dicit Deci. in c. j. in penul. no. s. eod. titu. vbi latè probat q̄ appellatione statuti vel consuetudinis ius commune venit, & econtra: vt ibi latius per eum: & ante ipsum hoc prosequitur Ias. vbi ad notabilem q. infert in l. de quibus. col. ff. de legi.

124 † Nota quartò secundùm Domini. q̄ faciès actum cõtrarium primo de quo est certificatus, videtur à primo recedere, c. gratum. de offi. deleg. quem ad hoc allegat Feli. in c. cum M. in iij. col. de consti. & in c. cæterum. in ij. col. de rescrip. & istam regulam tradit idem Feli. vbi limitat sex modis in c. cum venissent. in gl. ij. de testi. & in d. c. gratum. ponit duas limitationes, & alias plures ante ipsum posuit Firmanus in suo indice in verbo, appellatio tollitur. versi. xx. Inter quas referatur vna hîc per Mod. & nouissi. repet. quam posuit Roma. in singu. cl. incip. appellans, & c. quæ est q̄ ista regula non procedat quando secundus actus contrarius primo nõ fuisset: sortitus effectum, quia tunc à primo non videtur recessum, allegant glo. in c. cum venissent. de eo qui mitti. in possess. causa rei seruan. vbi ideo ille qui appellauit, comparendo coram iudice a quo, non visus fuit appellationi renũciasse: quia ille secundus actus, pro quo comparuit, non fuit acceptatus per iudicem, nec per partem, & per consequens nõ fuit sortitus effectum: & propterea aduersarius nõ poterit etiam se in eo fundare, quantum ad effectum vt talis actus tollat appellationem factam, ex quo illum actum non acceptauit per regulam, ex eo. s. de re. iu. tenet Alex. in l. si quis separatim. s. ff. in apostil. ad Bar. ff. de appel. & ita in terminis reperiõ, q̄ istum tex. limitat Andri. Sicut. in c. j. in iij. col. nu. 26. de consti. facit quod dicit Bal. per istum tex. in l. nihil. s. cum filius. in ff. de inoffi. testa. & in l. seruus quoq; ff. de hære. insti. & notabiliter in l. seruus hæres. in ij. no. c. de repu. hære. cum simi.

Et vltra ipsos pro ista limitatione videtur casus, quem ad hoc ibi ponderant omnes in l. si quis ante. ff. de acqui. pos. & 125 facit tex. in l. si iure. de leg. iij. † Et ideo dicimus q̄ non præstat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum. s. de reg. iur. non præstat, cum cõcor. vt scribit Iason in l. sub prætextu. la. j. nu. 11. c. de transac. & in l. si in penulti. col. c. de iure emphy.

emphy. & reassumit Deci. in j. parte consiliorum, consil. viij. Viso puncto. col. ff. cum iij. alijs concor. quæ scribit Iason in l. j. s. hæc autem. in ij. col. q̄ quisque iur. Sed aduertendum est, q̄ licet ista limitatio communiter teneatur, mihi tamen non satisfacit: quia clarum est quod aduersus illum qui actum contrarium primo facit est præsumptio iuris de qua in c. solitudinem. de appella. videlicet, quod velit à primo actu recedere, & ista voluntas etiam ex actu nullo declaratur: vt in l. si. vbi Bar. ff. de reb. eo. & in l. gerit. in iij. col. ff. de acqui. hære. & Bal. in l. qui a patre. per illum tex. ff. de confir. tuto. Cum quibus concor. Decius in c. vt debitus. in ij. col. in 126 glo. ij. de appella. & hoc satis suadetur, † quia videmus q̄ cõsuetudo tacito consensu inducitur ex actibus multiplicatis: & tamen licet illi actus fuerint nulli, nihilominus cõsuetudo inducitur, quia ex illis voluntas colligitur: vt tradit Ang. Are. ti. in s. ex nõ scripto. in v. col. nu. 27. versi. quæro an ex actibus ipso iure nullis. Insti. de iusti. & iur. post Bart. in l. de quibus. ff. de legi. Accedat quod nota. dicit Hostiè. in c. relatum. de offi. deleg. vbi concludit, q̄ licet ad perpetuandum iurisdictionem requiratur citatio, illud procedit etiam si citatio sit nulla: quia ex tali citatione nulla iurisditio perpetuatur, sicut etiam dicimus q̄ noua prouisio licet nulla, supplet diligentias, prout fuit tentum in Rota in causa coram reueren. domino Petro Borsio vertente inter do. Ioan. Anguiano ex vna, & Ferdinãdum Gundisalui ex altera, & ratio erat: quia noua prouisio continet duo, scilicet prouisionem quo ad beneficium, & suppletionem diligentiarum: vnde si ex aliquo defectu illa prouisio beneficij non valet, valebit tamẽ noua prouisio quo ad alium effectum, scilicet, quo ad supplendas diligentias, cum vtile per inutile non vitietur in rescriptis, iuxta tex. sing. in c. si eo tẽpore. de rescrip. lib. vj. & hoc sæpius fuit tẽtum in Rota: prout refert do. Guli. Cassador auditor in quibusdam reccolletis decisionum. Sic etiam dicimus, q̄ citatio licet nulla, facit q̄ aliquis nõ dicatur pacificus possessor, quo ad effectum de annali, & triennali: quia sufficit ad illud quælibet molestia, etiam de facto, & sic nulliter, per ea quæ dicit Imo. & cõmuniter Docto. in Clemen. gratiæ. de rescrip. Prout etiam conclusum fuit in Rota in quadam alia causa Cesaraugustan. me præsentem: vt scribo in regula, de annali, sic etiam

fic etiam appositio manus Papæ, licet nulliter, afficit beneficium: vt dicit Ro. cōsi. cccxxxv. Circa primum, facit etiam l. in testamēto. ff. de fideicom. liber. Eodem modo est dicendum in proposito nostro, q̄ licet secundus actus contrarius primo, sit nullus, q̄ per illū tacitè videtur recessum à primò.

Et vltra prædicta pro ista parte faciunt tria iura: Primò tex. in §. posteriori. insti. quib. mod. test. In fir. Secundò text. in l. legatū. §. j. & l. si transfusum. ff. de adimen. lega. vbi est casus, q̄ per secundum legatum inualidum videtur recessum à primo. Tertio loco pro hoc est textus in l. Papinianus. §. meminisse. ff. de inofficio. testa. vbi est casus, † q̄ dicens testamentum inofficiosum, nulliter & sic, sine causa præiudicat sibi, vt non possit petere relicta in testamento, cum ex illa querela arguatur velle recedere à testamēto. Non obstat text. in d. l. si mihi. §. si cum filius. qua respōdetur, q̄ ideo ibi actus inualidus non remouet filium à querela, propter odium patris qui in vitio reperitur, non instituendo filium: vt ibi expressè dicitur: & sic ille tex. speciali ratione procedit: & pro ista parte facit leum qui duas. c. de adulte. & c. j. de sponsa. lib. vj. Nec obstat dicta regula, ex eo. de reg. iu. quia dico, q̄ licet nō possit ex illo actu quem impugnat pars habere intentum, quod esset si censeretur actus primus reuocatus: tamen dico q̄ aduersarius, licet effectualiter in actu se fundare nō possit, quādo expressè illum impugnauit, bene tamē poterit se fundare in eo, quādo simpliciter non acceptauit, non tamen impugnādo, vel poterit se fundare in confessione tacitè resultante ex actu inualido aduersarij. Ita dicit notabi. Abb. in c. cum venerabilis. in vij. col. de excep. cum concord. vt per Deci. in c. at si clerici. in ix. col. in fi. extra de iudi. Vel secundò limitatur dicta regula, vt per Mod. repe. videlicet, Ioan. Crocum de Monteferrato in c. j. in glos ij. in fi. j. de rescrip. vel aliter resoluas ista iura ex his quæ scribit Domini. in c. si duo. in 228 ij. col. vers. in fi. gl. de procura. lib. vj. † Vt tamen cesset omnis difficultas Doctorum, circa istam limitationem, tu vltra ipsos, sic distinguas, quòd aut loquimur in actibus inter viuos, aut in vltimis volūtatibus. Primo casu regula sit ista, q̄ per secundum actum inutilem, non receditur à primo valido. Ita est tex. in l. si quis ante. ff. de acqui. posses. & l. certi cōdictio in ratione sui. ff. si cer. pe. & procedit regula, non præstat. j. de

stat. j. de regu. iur. cum fini. hīc allega. Aut sumus in vltimis voluntatibus, & tunc per secundum actum, licet inutilem, tollitur primus validus. Ita procedāt alia iura & l. legatum. §. j. & l. & si transferam. ff. de adimen. lega. & l. planè. in princ. de leg. j. Sic concludit nota. Alex. in l. si cum dotem. in ij. colum. nu. 8. ff. solu. ma. Sed tamen aduerte, quia ista distinctio, circa istud vltimum caput videtur dubitabilis per. l. si iure. ff. de leg. iij. Sed Bar. ibi respondet, q̄ ille tex. procedit in adēptione tacita: nam tunc per secundum actum inutilem, non receditur à primo valido, nisi quatenus expressè cōstet de voluntate testatoris. Ita dicit Bar. & licet istam solutionem improbet Alex. in d. l. si cum dotem. eam tamen idem sibi contrarius approbat in l. planè. in prin. quam legit cum lege præcedenti, de leg. j. & finaliter eam sequuntur communiter alij in l. seruum filij. §. si idem. de lega. j. & ibi Alexā. hoc firmat. Aliter tamen circa hoc distinguit Soci. in d. l. si quis ante. quem videas, quia notabiliter loquitur. Ista tamen conclusio limitatur per Alexan. in dicta l. si cum dotem. procedere quādo per actum inualidum quis recederet à primo valido inducto in fauorem facientis, secus autem quando esset inductum in fauorem tertij: quia tali casu per secundum actū inualidum, quis à primo recedere non videtur, allega. tex. in l. planè. la. j. quam ita intelligit. ff. de lega. j. Tamen ista limitatio non est vera: quia confunditur per text. in d. l. Papinianus. §. meminisse. & quia etiam non est generalis ad actus inter viuos, & ideo cogitandum est. Postremò (ne quid vtilitatis onittatur) est aduertendum, q̄ contra prædictum notabile, videlicet, q̄ per secundum actum quis videatur à primo recedere, obstant plura iura, in primis tex. in l. qui in aliena. §. si. ff. de acquiren. hæred. & l. Nefennius. ff. de nego. gestis. & c. j. q̄ metus cau. Per quæ iura Barto. & communiter Docto. concludunt in l. non solum. §. morte. in iij. colum. vers. ficu. & tunc quæro. ff. de oper. noui nuncia. q̄ actus contrarius protestationi, de qua quis est certificatus in dependentibus ab animo vnus annullatur, & actus primus protestationis sustentatur: & ideo pro noua declaratione istius difficultatis videas quæ ibi latè dixi in repe. mea: vt audistis anno præterito. † Nota quintò secundum Gemi. q̄ quelibet ciuitas, & quodlibet castrū potest consuetudinē facere: & ita transeunt

transeunt posteriores. Sed aduertendum est q̄ istud dictum non est absolutè verum: quia castrum nō potest quo ad decisionem causarum, consuetudinē facere, quia ille potest facere consuetudinem, qui habet iurisdictionem statuendi: vt concludit Bar. in l. j. ff. de legi. cum simi. vt dixi superius. Sed castrum alteri subiectum, non habet potestatem statuendi, 130 ergo consuetudinem inducere nō potest. † Et ideo, pro vero intellectu istius notabilis, & tex. nostri consyderādum est, q̄ consuetudo potest introduci dupliciter, aut circa decisionem causarum, aut circa alia pertinentia ad mores castrivel ciuitatis: primo casu si est ciuitas vel castrum subiectum, non potest facere talem consuetudinē: & ita procedunt cōtraria, nisi consentiat princeps. Ita tenet gloss. in c. frustra. viij. dist. Oldra. confi. ccxxxvij. Multa in medium. col. ix. in iij. volu. Et isto modo declarari debent dicta Geminia. in c. fi. in princ. j. de consuetu. Aut verò ciuitas vel castrum habet iurisdictionem concessam, vel non subsunt alicui, & possunt talem cōsuetudinem inducere. Ita potest saluari dictum Gemini. hīc, vel in secundo casu, quando faciunt consuetudinem ad suorum bonorum administrationem: & ita etiam potest intelligi dictum Domi. hīc: ista resolutio colligitur ex dictis Bar. in l. omnes populi. in j. q. princ. ff. de iust. & iure. vbi latius dixi.

Not. ibi, dū modo rationabilia secūdum Domi, q̄ in cōsuetudine & statuto requirūt rationalitas, & hoc adeò est verum, q̄ licet princeps statuatur aliquid in cōtrariū, nō videtur intētionis eius officere consuetudini, vel statutis rationalibus: vt innuit Abb. in c. breui. in fi. dū simpliciter alleg. istū tex. supra de iureiur. & hoc dicit clarius in c. ex parte. in iij. col. de concess. præb. iuncto tex. in c. fi. j. de consue. Et ista de plano procedunt in cōsuetudine vel statuto rationali, de quibus loquitur iste tex. secus verò in irrationabilibus: quia in illis non habet locum. Nam per cōtrariam constitutionē, etiam nulla facta mentione tollūtur: vt dicit Car. in c. statutum. in iij. col. & iij. oppo. de elec. & hoc procedit etiam si illa statuta irrationabilia fuissent per principē tolerata: vt dicit Anto. Rosel. declarando istum text. in tract. de confi. fol. 99. in ij. colum. & tradunt Mod. in c. fi. de consue. per gloss. in c. fi. iij. di. & tex. in c. fi. j. de iureiu. & sequuntur simpliciter Mod. hīc, licet de prædictis mentionem non faciant. Ex quibus omnibus

omnibus tres conclusiones colliguntur. Prima q̄ in consuetudine rationalitas requiritur. Secunda q̄ idem fit in statuto. Tertia q̄ tolerantia principis, non facit valere consuetudinem vel statuta quo ad hoc vt irrationabilia, de ipsis debeat fieri mētio. Circa primam conclusionē est aduertendum, quia nō videtur simpliciter verū, q̄ consuetudo de necessitate requirat rationalitatē, patet, † quia omnis cōsuetudo irrationabilis iniusta est: vt no. Ab. in c. cum cōtingat. per illum tex. de of. deleg. & in c. ab excōmunicato. de rescri. & tamē cōsuetudo iniusta quo ad forū temporale, valet merito iure, & excusat à pœna: vt est gl. cōter approbata in c. denique. iij. dist. & in c. cum venerabilis. de cōsue. quas ad hoc cōmendat Ias. in l. de quibus. in j. col. ff. de legi. per quas gloss. dicit Ro. in confi. dcccclxvj. cuius est initium, Videtur prima fronte q̄ si Præsidentes Senen. iurent in principio sui officij de admittēdo arbitria, si postea nō admittāt nō sunt periuri, propter consuetudinē, quæ tali casu excusat, & hoc idem de cōsuetudine nō residē. Car. cōcludit in cōfi. cxxxij. inci. Presbyter. in ij. col. & per hoc dicit Roc. Cur. in trac. cōsu. in xj. & xij. col. q̄ Doctores præsentantes laureandos possunt iurare illos esse idoneos, licet non sint. Nam excusantur à periurio, propter consuetudinē, per adducta ibi per eum: & idem dicit de ludētibus ad taxillos, vel chartas. Nam talis ludus adeò ex consuetudine videtur permissus, q̄ lucrantes cogi non poterunt ad restitutionē. Concludendū est igitur contra Gemin. q̄ sequa ces hīc, q̄ consuetudo pro necessario requisito eius non requirit q̄ sit rationalis. Nec iste tex. probat eius opi. necessario, quia non emanauit ad hoc. Saluari tamen posset dictum Gemi. ratione fori cōscientiæ in quo rationalitas requiritur, & irrationabilis consuetudo non excusat: vt dicit glo. in d. c. denique. Sed cogitandum est an ipse ita intellexerit. Circa secundam conclusionem etiam consyderandum est: quia non est verum quòd statutum de sui natura, & pro forma requirant rationalitatem: quia videmus quòd statuta iniqua, & irrationabilia valent: vt est tex. in l. j. & in l. iij. & ibi Alexan. & omnes. ff. quod quisque iur. & text. in c. cum omnes. & ibi communiter Moder. de consti. Non ob. tex. in d. c. erit autem lex. qui ad illum potest multipliciter responderi. Primò quòd ille tex. sit consilij, cum sit Isidori, qui potestaté g. non ha-

non habuit legis condendæ, per ea quæ Docto. tradunt in l. j. ff. si certum pet. & in c. ij. de rescript. Vel secundò ille text. loquitur in lege communi: nos autem loquimur in statuto, & inter ista est maxima differentia: & ita ad illum tex. in terminis respondet Ias. in l. ij. ff. quod quisque iur. cum pluribus concordan. quæ aliquando scripsi in repetitio. d. c. erit autè. facta in primo anno quò assumptus fui ad lecturam decreti Patauij. Vel tertio responde, quod licet statutum, vel lex communis debeat esse rationalis: tamen si sit sine ratione, nõ est de ea iudicandum, sed secundum eam ita proprie dicit tex. in d. c. erit. circa si. quem ad hoc allega. Rochus Cur. in tract. de consue. in xxxj. col. & ante ipsum ita respondet And. Sic. in d. c. in iij. col. de electio. & prius hoc dixit Bar. de quo prædicti non fecerunt mentionem in l. omnes populi. in ix. col. versi. circa secundum. ff. de iusti. & iur. Secunda tamen solutio mihi magis placet: Nam negari non potest quod in lege communi & vniuersali prædicta non haberent locum, nisi in statuto particulari: quia in lege communi plura requiruntur quam in statuto: & inter cætera rationalitas quæ in iustitia consistit, quam pro forma requirit lex communis. Nam ratio, & iustitia sunt anima legis communis, sine quibus consistere non potest, vt probat And. Sicut. in c. filius. in iij. col. de testa. & in d. c. j. & reassumit latè Afflictus in constitutione regni inci. Horæ, & c. & licitum est legē iniustā & irrationabile dolis & fraudibus circūuenire: vt dicit Bal. Pau. de cast. & Cor. in l. si. in prin. per illum tex. c. de cadu. tol. satis est ad propositum nostrum, istam esse communem opini. quod statutum iniustum & irrationabile valet, licet annullari posset. Circa tertiam conclusionem etiam est aduertendum: quia contra eam facit tex. in c. quia circa. de consang. & affi. vbi per tolerantiam inducitur approbatio, tenet Ias. in l. j. in princip. quod quisque iur. Sed responde, vt per Abb. in c. nisi essent. in iij. col. de præben. ¶ quod vbiunque princeps in facto specifico, respondendo vel scribendo dicit toleramus: tunc videtur approbare, & dispensare super illo actu, aliàs illicito: ita procedit contrarium d. c. quia circa. secus autem vbi princeps tolerat de facto non resistendo: quia tunc nõ inducitur approbatio: & sic intelligit tex. in c. cum iam dudum. cum alijs alleg. Ita dicit Abb. in d. c. nisi. cuius dicta reassumunt latissimè Fel. in c. j.

in c. j. in vj. & vij. col. versi. lex noua. de treu. & pa. debet tamè esse cautus princeps, vt tali cõsuetu dini irrationabili à principio resistat: quia vt dicit tex. in c. mala consuetudo. vij. di. nisi citius euellatur, in priuilegiorum ius ab impijs assumit. ¶ Habes igitur ex istis declaratam istam opi. Mod. quod tolerantia superioris non inducit approbationem rei illicitæ, & ex hoc ipsi inferunt, idem esse in testatore: quia dispositio testatoris non censetur approbare illicita, Bal. in l. nulli. xx. q. c. de Episco. & cle. vbi vult quod executor datus à testatore ad distribuendum eius hæreditatem, non poterit eligere filium spurium ipsius testatoris, quia non videtur data potestas distribuendi contra ius. argu. l. Lucius. §. penul. ff. ad munici. & ita cum isto dicto resident Moder. Tamen Bald. in l. nulli. nihil dicit de hoc: sed dixit in l. id quod pauperibus. in xxij. q. c. de Episco. & cleri. & hanc eandem opinio. tenet Cardi. in d. c. j. col. si. in si. de testa. & Ia. de Arena, vt refert Ioan. An. in addi. ad Specu. in §. nunc verò aliqua. versicu. lxxxij. incip. Quid erit. in addi. sub litera h. Suadetur hoc, quia dispositio generalis recipit restrictionem de habilitate, vulg. l. vt gradatim. ff. de muneri. & hono. & c. j. supra de constitu. & hoc expressè dicit Barto. in l. cum quidam. §. j. de lega. ij. & Bald. in l. si quis ad declinandam. in ij. col. c. de Episco. & cleri. Sed spurij nõ sunt huiusmodi, igitur & c. Præterea quia talis distributio debet interpretari, prout verba sonant, itaque distributio fienda in pauperes, tali casu in vno verificari non posset: vt tradit Bal. in l. j. versi. iuxta hoc. c. de sacrosan. eccle. & Bartol. in l. j. ff. de op. leg. cum concor. vt scribit Fel. in c. omnes leges. in ij. col. j. dist. & reassumit latè Deci. in c. prudentiam. §. ad iudicimus. col. j. de offi. dele. & licet Alex. in hoc plura in contrarium adducat in l. Gallus. §. quod si is. ff. de libe. & posthu. Iason tamen simpliciter transit cum prædictis. ¶ Aduertendum tamen est circa prædicta: quia dictum Bal. in dicta l. id quod pauperibus. non videtur verum: quia clarum est quod maior pietas videtur relinquere consanguineis pauperibus, quam extraneis, c. non satis. lxxxvj. dist. quem tex. ad hoc alle. Abb. in c. j. col. ij. de coha. cle. & mu. & in c. dilecto. in j. not. per illum tex. de præb. Sed filius spurius est de consanguineis, & pauper, igitur & c. & fortè ex mète istius rationis Bal. sequutus fuit ista opi. sibi cõtrarius in l. illa institutio. vbi hoc tenet Ang. & g 2 Imo.

Imo. ff. de hære. insti. & idem Bal. in consil. cccclvj. in ij. vol. & Pet. de Ancha. in c. cum tibi. de testa. & idem Imo. in l. captatorias. ff. de hære. insti. & per eundem in l. Lucius. §. in testamento. ff. de leg. j. Facit ratio tex. in authen. de incest. nupt. in fin.

Præterea facit, quia dispositio de redimendis captiuis comprehendit illos, qui culpa sua sunt captiui, glo. no. in c. sanctorum. xij. q. ij. cum concor. vt latè dixi in §. item si quis in fraudem. in glo. creditorum. Insti. de actio. Ergo à fortiori subueniendū est spurij testatoris, qui sine culpa sua in illā labem inciderūt: & quia licet sit spurius, filius tamē est: vt in d. auth. de incest. nupt. in prin. §. si verò contingerit. facit quod dicit Bar. in l. si quis à liberis. §. sed vtrum. ff. de lib. agno. Nā multi spurij boni fuerunt, vt refert Nico. de Vbal. in tract. de duo. fratri. fol. 8. & reassumunt Moder. in tract. nuptiali. fol. 55. in iij. col. Et quia tali casu filio spurio relinquere lex non prohibet: vt dicit Ias. post Paul. de Castr. in l. si is qui. la. j. in ij. colū. ff. de vulg. & pup. Quid igitur dicendum? aduerte q̄ pro cōcordia istarum opinionum potest sic dici, q̄ aut spurius vult admitti ad illud relictum iure fideicommissi, vel successio- nis, quasi q̄ de tali paupere censerit testator: & tunc non admittetur per rationes superius adductas in j. opinio. aut vult admitti iure pauperis, vt ei fiat eleemosyna vsque ad cōcurrentem quantitatem debitam talibus de iure communi, puta pro alimentis: iuxta c. cum haberet. de eo qui duxit in matri. quam pol. per adul. & tunc procedit secunda opi. Ita reperio tenere Aret. in d. l. si is qui. in fi. col. ff. de vulg. & pup. & est de mente Ioan. And. in addi. ad Spec. vbi supra. Et ad prædicta quomodo executor pauperum, possit eligere filios, vel seipsum, vide latè Feli. in c. cæterum. in penul. col. de offi. ordina. & Soci. consil. xj. incip. Circa præsentem. in ij. col. lib. j. Abb. & Moder. in c. cum in iure. de electio. Roman. in consil. ccxxvij. in viij. col. fol. paruo. & Andr. Sicu. in c. cum tibi. nota. xiiij. & xvij. de testa. & dixi latius in repetitione mea l. cum filio. de leg. j. in j. charta. Gloss. in verbo, iura: ibi, quare aliud in iuribus, aliud in rescriptis. dicit hîc Domi. & sequuntur Mod. 135 quòd in rescriptis ideo est: † quia propter multitudinem rescriptorum præsumitur ignorantia, c. cum olim. de re iudic. quæ licet in facto proprio non præsumatur, c. ab excommunicato. supra de rescript. tamen fallit propter multitudinem negotiorum

negotiorum. Ita concludunt hîc Docto. cum quibus transit Fel. in c. nonnulli. in prin. in x. col. in fi. de rescrip. Vbi videntum est: & pro ista opi. facit melior tex. in c. si aliquando. de senten. excō. Nec obst. si dicatur q̄ ex quo rescripta sunt consueti, non deberent ignorari, per ea quæ superius diximus in nominibus, per l. q̄ si nolit. §. qui assidua. quia illud est verū, nisi facta consueti sint varia: & ita procedat ista opi. & ista regulam de ignorantia, cum viij. fallen. ponit Soci. in trac. regularum, regu. clxxxv. Aduerte tamen ad vnum, q̄ licet ignorantia in facto proprio admittatur propter multitudinem negotiorum, illud est verum, nisi illud negotiorū fuerit arduum, prout superius dictum fuit, quibus adde Fel. in c. accepimus. in iij. col. in fi. de fi. instr. Glo. habere: ibi, c. de testa. l. omnium. iste tex. ad hoc solet communiter allegari q̄ princeps habeat omnia iura in scrinio pectoris: prout hîc alleg. glo. & Imo. in c. j. in ij. col. de rescrip. & glo. in c. quoniā. xvij. dist. & glo. in ver. iuribus. in c. cupiens. j. de elec. & Domini. in c. j. in iij. col. q. x. de excels. prælato: & ita etiam ad hoc alleg. istum tex. Ias. in l. præscriptione. in ij. col. in fi. c. si contra ius vel vtil. pub. vbi per hoc infert ibi in iij. col. q̄ surreptio iuris in rescripto non vitiat illud: quia Papa censetur ius habere in scrinio pectoris: & per consequens in eo decipi nō potest. Tamen illa l. omnium quæ communiter ad hoc allegatur, hoc non probat secundum Arch. hîc: & eundem Arch. in c. præterea. xxij. distin. & vltra ipsum hoc ego ita probabo: quia illa verba q̄ in nostris est scrinijs constitutum, posita in d. l. omnium, & c. non intelliguntur de pectore principis, sed de iure, quod conseruatur in cancellaria, sine audientia suorum peritorum: vt exponit glo. in l. comparationes. c. de fide instru. & in §. hunc igitur. c. de Iusti. codi. confir. & videtur de hoc tex. in c. tantis. lxxxj. dist. & sic istud dictum interpretati- nē accipitur. Nam verè & realiter loquendo in principe non cadit memoria omnium legum: vt patet in l. ij. c. de vete. iur. enucle. & in c. præterea. cum ibi no. xxij. dist. cum concor. vt dixi superius in j. nota. meo. † Nam, vt ibi dixi, princeps in iure aliquando errat, l. iij. in fin. ff. de sup. lega. & in c. vnico. vt eccle. benefi. & c. cum instatia. de cenfi. & eo maxime, quia vt plurimum summi pontifices senes eliguntur: in qua ætate naturaliter contingit obliuio: vt probat Andre. Sicu. in c.

eam te. in iij. col. per illum tex. ibi, si bene meminimus. de re-
 scrip. & ideo nimirum si Papa circunueniri potest: vt tradit
 Cardi. in consi. cxlij. in ij. colū. vbi loquitur de Celestino. Sed
 illa expositio ad l. omnium. magis placet: dicimus Papam ha-
 bere iura in scrinio & c. eo quia omnia conseruantur in can-
 cellaria sua, quæ vt dixi, scrinium appellatur, per quam con-
 seruatur memoria rerum gestarum: vt in l. j. c. de priuile. eo-
 rum qui in sa. pa. mili. lib. xj. Hinc est, quod illi dicuntur scri-
 niarij, qui conseruant huiusmodi scripturas camerae princi-
 pis, vt patet in c. ad audientiam. de præscrip. & in j. constitu.
 cod. s. ideoque. cum finii. & quibus etiam loquitur titulus. c.
 de prox. sa. scrinio. lib. xij. per totum: & de talibus scrinijs lo-
 quitur d. l. omnium. Tenendo tamen cōmunem intellectum
 videlicet, q̄ Papa propter summam eius potestatem, & co-
 piam peritorum, qui ei assunt, dicatur habere iura in scri-
 nio pectoris. quam sequitur latè Felin. in c. nonnulli. in xxvj.
 col. de rescript. & in c. in nostra. in iij. correlario. eodem titu.
 tex. in d. l. omnium. poterit aliter declarari & induci hoc mo-
 do, videlicet, q̄ illa verba in scrinijs nostris ibi posita decla-
 rentur per istum text. qui clarè de scrinio pectoris loquitur,
 non de scrinio librorum. Itaque lex illa, omnium. quæ est anti-
 qua declaretur per istam nouam legem loquentem in eodem
 casu. Iuxta vulg. l. non est nouum. ff. de legi & tradunt Doct.
 in l. j. de lega. j. & licet illa verba scrinijs, possunt etiam ada-
 ptari ad locum, in quo scripturæ reponantur, qui scrinium
 dicitur: in dicta tamen l. omnium. non capiuntur in illo sen-
 su, ex eo, quia ibi disponitur, q̄ testamentum factum coram
 principe sine solennitatibus iuris ciuilibus valēt, ratio est, quia
 vbi est princeps, ibi non præsumitur ignorantia solennita-
 tum iuris, propter copiam peritorum: vt latè declarat Corn.
 in consilio cc. incipien. Videtur. in j. & ij. colum. lib. j. & hoc
 meritò ibi inductum est: quia præsentē principe videtur ibi
 137 adesse Rota synodus legalis sapientiæ. Nam quicquid lo-
 quitur & vult, lex est. Nec est dare legem positiuā, quam ex-
 tra ius mentem vagetur: vt in l. finali. c. de legib. & iste sen-
 sus habetur hīc in text. nostro. Ratio igitur illius l. omnium.
 non concludit, nec adaptatur ad scrinia in quibus reponū-
 tur leges, sed ad interpretatiuam potestatem declarando:
 vt per Corneum in dicto consilio: vbi subdit vnum aliud,
 quod ista

quod ista scientia iurium quæ in principe præsumitur. Iuxta
 d. l. omnium. non procedit in alijs inferioribus, etiam non re-
 cognoscētibus superiorem: quia licet illi in locis suis habeāt
 iura principis: non tamen apud eos præsumitur adesse illa
 copia peritorum, quæ adest coram principe: & ideo in illis
 d. l. omnium. nō procedit. Ita ibi latè Corne. & hoc ante ipsum
 prius tenuit Egi. de Bella. de quo ipse mentionem non fecit
 in consilio j. in xxij. colum. vbi etiam ponit practicam d. l.
 omnium. quæ omnia nota tanquā nō vulgaria. In eadem
 gloss. ibi dum oppo. contra istum text. de c. q̄ autem. & c.
 plures. omīssis solutionibus glo. & Docto. hīc videtur dicen-
 dum, q̄ illa iura nihil faciāt, ex eo quia in d. c. q̄ autem. bene
 dicitur, q̄ non reperiatur iure cautum de viro & vxore:
 quia in d. c. plures. expressum non erat, nisi q̄ plures nō pos-
 sent leuare puerum de sacro fonte, siue vir, siue mulier, & c.
 Ista verba non intelliguntur de viro & vxore: & ideo bene
 dicebat Urbanus in d. c. q̄ autem. implicite tamē sub illa dis-
 positione comprehendebantur: & ita reperio, q̄ tenet glo. in
 c. si quando. de rescrip. in glo. fina. Glo. reuocare. Ista glo. di-
 uiditur in quatuor partes: in prima, ponit concordantes ad
 tex. in secunda, infert: in tertia, rationem assignat: in quar-
 ta, excipit duos casus. secunda ibi, idem in testis. tertia ibi, ra-
 tio est. quarta ibi, fallit. In ead. glos. ibi, non est nouum, dic-
 tur, q̄ illa lex potius facit in oppositum, dum ibi potius innui-
 138 tur, q̄ leges priores debeant trahi ad posteriores, & nō q̄
 sint sublata: & ita illum text. ad hoc Rochus Curtius allegat
 in tracta. iuris patrona. in versic. ipse vel is à qua, & c. q. xxvj.
 & de hoc etiam Decius in consil. lxxij. incip. Conclusio. colū.
 fina. in ij. parte: & ita etiam d. l. non est nouum. intelligit An-
 dre. Sicu. in c. super quæstionum. in iij. nota. per illum tex. de
 offic. delega. vbi per hoc reprehendit Docto. promptos ad
 iurium correctionem: & in hoc sensu alleg. etiam Roma. in
 consi. cccxl. incip. Circa primum. in ij. dubio. versicu. cate-
 rum. & gl. j. in c. quoniam. xvij. distinctio. & ita etiam alleg.
 Decius in consilio. lxx. incip. Consultus. colum. fina. in ij. par-
 te: & cum isto communi intellectu transeunt Moder. Tauri-
 nen. videlicet, Claudi. Aqueñ. in l. si quis id quod. in vj. col. ff.
 de iurisd. omn. iud. vbi notabilem limitationem ponunt ad
 d. l. non est nouum. quam videas. Dicas igitur pro resolutio-
 g 4 ne præ-

ne prædictorum vnà cum Bar. in l. sed & posteriores. eo. tit. q̄ aut prima lex est generalis, secunda est specialis: & tunc per secundam bene tollitur prima: vt hinc est tex. aut prima est specialis, secunda generalis: & tunc speciei per genus non derogatur, sed debet potius prima lex concordari cum noua: & ita intelligitur d. l. non est nouum. de quibus notabile exemplum ponit ibi Bar. quem sequitur Alex. in consi. cxxiiij. inci. Scripsit. in iij. col. lib. iij. & ita d. l. non est nouum. intelligit idē Alex. consi. cviiij. col. fi. in iij. volu. & Abb. in consi. l. j. in j. volu. & And. Sicu. in consi. xlviiij. in iij. & v. col. lib. ij. & in summa d. l. non est nouum. procedit quando sumus in dubio an secunda lex aduersetur priori: vt tradit Bar. in repe. l. omnes populi. in iij. q. vj. q. principalis, in xxj. col. ff. de iusti. & iur. & sentit Alex. in consi. lxxxv. incip. Animaduersis. in ij. col. lib. iij. & cōsi. lvij. col. fi. lib. ij. & in cōsi. lvj. in iij. col. lib. ij. & in cōsi. ccvj. in iij. col. eod. lib. Sed vbi effemus in claro, q̄ lex posterior esset de directo contraria priori: tunc non procedit d. l. non est nouum. sed regula tex. nostri, videlicet, q̄ vltima derogent prioribus, quæ generalis est in omnibus actibus hominū, quos latè refert Ias. in l. pacta nouissima. c. de pac. & ante ipsum plures casus enumerat Ale. in quibus vltima derogat prioribus in consi. cxxij. Viso puncto. in prin. in iij. vol. Dec. in consi. cxcv. in j. col. Et istam distinctionem videtur etiam approbare Roma. in consi. lvij. incip. In causa. & in consilio cccxxij. In casu proposito. & Andr. Sicu. in consi. xxvj. in vij. col. in ij. vol. † In eadem glo. ibi ratio est, & c. habes conclusio nem q̄ statutum vel lex potest ad libitum statuentium reuocari, cum dependeat à sola voluntate eorum. Pro ista opin. facit tex. & quæ ibi dicit Bar. in l. cum præcario. ff. de præca. & hoc idem procedit in testamentis: vt latè probat Alex. in consi. cv. in iij. vol. in ij. col. & hoc idem in vicario dicit Domini. & Moder. in c. j. de offi. vica. lib. vj. & Abb. in c. sua. eod. ti. & in c. volentes. de offi. leg. & eodem modo procurator datus etiam cum iuramento de non reuocando eadem ratione ad libitū reuocari potest: vt in c. fi. & ibi gl. j. de procu. eo. lib. cū concor. quæ Alex. scribit in consi. xviiij. Visis. in ij. vol. Deci. in consi. lxj. in ij. parte, quæ omnia in illa ratione fundantur: quia sunt actus dependentes à voluntate vnus: & propterea cōtraria volūtate reuocantur: vt etiam arguit Car. in consil.

cōsi. l. ij. in j. col. Sed tamen aduertendum est q̄ attenda ista rarione gl. & Doc. protestatio dependens à voluntate vnus, deberet per cōtrarium actum reuocari, cuius oppositū concludit Barto. & communiter alij in l. non solum. s. morte. in iij. col. ff. de ope. noui nun. per tex. inter alios in l. qui in aliena. s. fi. ff. de acqui. hære. & c. sollicitudinem. de appel. Nec di-
 140 cas, q̄ ibi est propter clausulā derogatoriā † quia clausula derogatoria differt à simplici protestatione: prout latè ibi probo in repe. mea: & tenet Bar. in l. ita stipulatus. in j. col. in fi. ff. de verb. obli. Et ideo dicas sic, q̄ ideo in protestatione illud receptum est, propter declarationem expressam voluntatis, quæ facit quod in contrario actu postea facto deficiat consensus: vt in l. & si pleriq; ff. de religio. & l. Nefennius. ff. de neg. gest. & ita dicit Bar. in l. omnes populi. in x. col. in fi. ver. circa secundum. de iusti. & iur. Sed in casu istius gl. sumus in actibus mere simplicibus contrarijs, nō declaratorijs: & ideo secundum tollit primum: Hinc est, q̄ si in lege vel testamento declararetur voluntas in primo sub commemoratione secundi contrarij testamenti in posterum faciendi, primum per secundum non tolleretur. l. sancimus. c. de testa. & l. si mihi & tibi. s. in legatis. de leg. j. & ita ista opinio cōmunis procedit.
 Ista conclusio limitatur duobus modis per Mod. & nouissi. repe. hinc. Primò, vt non procedat, quādo statutū huiusmodi transiret in cōtractum: quia tunc reuocari non potest, l. q̄ semel ff. de decre. ab ordi. faci. Facit dictum Pau. de Ca. in l. digna vox. c. de legi. dū vult, † q̄ Papa faciens pacem cum ciuitate sibi subiecta, si faciat ei aliquas promissiones, tenet eas obseruare, nec eas violare poterit, etiam de plenitudine potestatis: vt hinc latè per eos, & idem quod hinc latius tenet Mod. in repe. l. oēs populi. in xxj. col. ff. de iusti. & iur. & ante ipsos Deci. in c. nouit. in ix. col. de iudi. & in c. j. in xxvij. col. de probati. vbi alijs modis limitat. Pro ista limitatione vltra ipsos adde Pe. de Anch. in repe. c. j. in xiiij. q. prin. de consti. Ias. in l. ciuitas. in ij. col. ff. si cer. pe. & in l. Barbarius. in vj. colū. ver. si. xij. ff. de offi. præto. cum concor. vt scribit Thomas Parpalia in repe. l. placet. in xvj. & xix. & xl. colū. c. de sac. sanc. eccle. & Corne. consi. lxx. In litera M. in ij. lib. & reasumit latissimè quidam Ioan. Neuisanus Doctor Astēsis in consi. xij. posito inter cōsilia Alher. Brunij, quo loco in ista materia cumulat
 penè

penè infinita, & ista de plano procedunt, quando priuilegiū vel contractus initus est cum nō subdito: quia tunc reuocari non potest: vt inquit Lap. alleg. c. incip. In q. proposita. col. fi. Ro. confi. cclij. Pro decisione. col. ij. & confi. ccclij. Quæritur primo. in iij. col. & Abb. confi. xlj. Videndum est. col. fin. lib. j. Andre. Sicu. confi. ij. in iij. col. Alex. confi. c. Visis instrumentis. col. ij. in j. vol. cum simi. & talis reuocatio contractus initi cū non subdito intelligitur interdicta principi, etiā si sub sit causa, vt notanter concludit Pau. de Ca. in confi. cclxxxvij. col. fina. in j. vol. Secus tamen si contractus initus sit cū subdito: vt dicit Imol. in c. in nostra. de iureiur. quem refert, & sequitur Barba. in c. at si clerici. §. de adulterijs. in xxij. colū. de iudi. & in c. nouit. in iij. col. nu. 181. eo. tit. dicens pro hoc esse casum singularem in l. Titius puerū. ff. de obse. liber. de quo tex. etiam meminerunt Mod. in repe. l. omnes populi. in xxij. col. ff. de iusti. & iur. & Roma. in confi. cccxxxvj. inci. Quod indultum. in vj. col. paruo vol. Et quod dictū est de subdito nō habet locum, quādo pro illo contractu princeps pecuniā accepisset: quia tunc idē dicendū esset, quod de nō subdito, videlicet, q̄ reuocari non posset. Ita Bal. in l. qui se patris. col. vij. versi. hoc scias. c. vnde libe. Et licet istud vltimum non sit sine dubio: vt patet, ex his quæ dicunt nouissimi in d. c. j. & dixi latius in d. l. Titius. Tamen primum dictum communiter tenetur: vt latè exorditur Guliel. Benedicti Moder. in magna sua repe. c. Raynucius. fo. 15. in iij. col. de test. Restat igitur conclusio firma, q̄ princeps non poterit reuocare statutum transiens in contractum. Tamen aduertendum est vltterius, q̄ ista principalis limitatio non videtur vera: nā præsupponit principem ex cōtractu obligari, & non posse illud reuocare. Nam in contrarium consuluit Ioan. Campegius in consil. ij. posito inter consilia Alber. Bruni: & idem Alber. in confi. j. vbi per plura tenent principem posse à contractu recedere, prout vult: quia non potest sibi imponere legē, à qua recedere non liceat. l. princeps. ff. de legi. Pro quo plura cōsi. alleg. quæ pro te videas. Et pro ista parte videtur deci. Bar. in l. si quis in principio. in pen. col. de leg. iij. Et vltra allegata per ipsos de hoc mihi videtur casus nota. in l. vacuatis. c. de decu. lib. x. vbi immunitas cōcessa à principe per viam contractus potest per ipsum, reuocari. Ad idem est text. in l. qui

fundos.

fundos. c. de omni agro deser. lib. xj. & ista de plano procedunt, quādo illud princeps faceret pro publica vtilitate, quæ in dubio præsumitur: vt dicit Bar. in l. quicumq; in fi. per illū tex. c. de fide instru. & iur. haste fisca. lib. x. alleg. tex. in l. certa forma. c. de iur. fisc. lib. x. Præterea neque illa illatio quam faciunt Mod. de dicto Pau. de Ca. in l. digna vox. potest procedere: quia contra eam videtur text. in l. fin. ff. de condi. ob turp. cau. vbi si promitto vel do pecuniā vt rem meā, quam tibi commodauit recuperem, ea recuperata, nihilominus possum pecuniā repetere: sic est dicendum in proposito, quia si princeps facit promissiones ciuitati subiectæ, cum qua bellum habeat ex quo illud facit, vt eam ad suam obedientiam reducat, videtur q̄ facta reductione possit promissiones illi 142 factas infringere, per illum text. suadetur. † Hoc nam licitū est, dolosum doloso decipere, quo ad effectum, vt ad voluntatem meam reducā, nec ille dolus dicitur esse malus, sed bonus. Ita est tex. in l. cum pater. §. à Titio. ff. de leg. ij. facit glo. in c. cupientes. §. q̄ si per viginti. j. de elec. cum concor. quæ scribit Deci. in c. sedes. in ij. no. de rescrip. & de hoc videtur decisio nota. & quasi in terminis Bar. in l. ij. c. quando lice. sine iudi. se vindi. Facit quod dicit Fulg. in l. fi. §. sed quia quidam. in ij. col. c. de iur. deli. Non ob. d. l. q̄ semel. quia licet ille tex. habeat plures intellectus: vt patet ibi per glof. & hoc euitari possit iuxta doctrinam Bar. in l. in ambiguo. de reb. dub. Tamen tenendo q̄ probet coniuncta l. item eorum. §. fi. ff. q̄ cuiusq; vniuer. nomi. Dico q̄ ad illum tex. potest responderi, distinguendo, q̄ aut illud priuilegium seu statutum est factum ex causa, & tunc sine causa non potest reuocari: & ita intelligitur ille tex. aut subest causa, & tunc potest: vt in q. nostra: nam Papa ad hoc facit pacem, vt illos de ciuitate sibi subiecta qui denegabant ei obedientiam, ad eam reduceret, quo casu facta reductione poterit voluntatem mutare, d. l. fi. Et pro ista opi. facit dictum Barto. in l. iij. §. si tibi. ff. de conditio. ob turp. cau. & in l. si quis in graui. §. si ex stipulatu. ff. ad Silla. Accedit ad hoc notabile dictum Archi. in c. vtilē. xxij. 143 q. ij. vbi refert factum Papæ Alexandri. iij. qui cū à simoniano Episcopo nō posset confessionē criminis extorquere, promissionibus illi in secreto factis astu detexit eius crimē, & detectū postea iure puniuit. Nam promisit illi Alexander remissionem

remissionem, si vellet coram Cardinalibus suum fateri reatum, qui putans Alexandrum pollicitam sibi fidem seruaturum, crimen presentibus Cardinalibus confitetur; Tunc Alexander ex tua igitur confessione te condemno, & publice depono. Istud dictum Archi. multum commendat Feli. in c. afferte. in prin. de præsump. & in c. accedens. el. ij. vt lit. non contest. in j. col. Ias. in l. si mora. in ij. no. ff. solu. matri. Quauis rem ipsam, & personam aliter aestimantibus res dura videatur. Simile exemplum referunt Moder. Bononien. se habuisse in facto in repe. rub. c. de proba. in l. xix. col. vbi videas, quia est notabile, & sæpius contingens, & aliud ponit Specu. in lib. qui vocatur rationale diuino. fo. 65. in iij. col. Ad idem accedat no. dictum Hugo. quem refert, & sequitur ibi Domi. & Præposi. Alexan. in c. nos in quenquam. ij. q. j. vbi dicunt

144 ¶ q̄ iudex promittēs delinquenti remissionem delicti, si illud confiteatur, q̄ si postea confitetur, potest eum condemnare, quod valde commendat Feli. in d. c. afferte. & idem Mod. in singu. clxxvij. incip. malitijs. facit etiam ad hoc notabi. dictum Io. And. in addi. ad Specu. in titu. de fur. in j. addi. circa fi. quem refert, & sequitur Alex. & Ias. in d. §. si tibi. & Barba. in c. sedes. in iij. col. de rescrip. & Moder. vbi supra. & in l. j. §. cum quis. col. j. de quæstio. In qua quidem specie plura exempla refert Bapti. Fulgo. in lib. exemplorū. c. de astute dictis & factis. vbi inter cætera illa de milite Hispano, Mnesteoque Aureliani Imperatoris liberto, & Cæco Agrigentino summe notanda sunt, ad quæ addes ea quæ de dolo Pithij ex sententia Galli Aquilij scribit M. Tul. Cicero lib. iij. offic. Concludas ergo, q̄ sicut impium est bonos circunuenire, ita etiam expedit malos, quos aliter castigare non possumus infidijs atque dolis circunuentos punire. Nam, vt inquit Bal. in l. j. in

145 pen. col. versi. quæritur quidam. c. vnde vi. ¶ q̄ nullus est dolus si fides prædonibus non seruetur. Nam dolus an virtus quis in hoste requirat: vt dicebat Coræbus alioquin iustissimus apud Virg. & Aene. refert Iason in l. si rem. ff. de præscrip. verbis. Tamen adhuc est aduertendum, quia contra ista videtur deci. Bar. quem ibi sequuntur alij in l. conuentio num. ff. de pac. vbi vult per illum tex. q̄ illa regula quæ habet, q̄ fides hosti nõ est seruanda, intelligitur à persona priuata, secus verò à publica, vt est Papa & Imperator, Iudex, Dux belli &

belli & similes, de quibus superius est dictum, qui isti seruare fidem debent, etiam suis hostibus vt ibi dicit Barto. Pro quo est notabile consi. Io. de Imo. in consi. cix. incip. Vifa inquisitione. quem sequitur, & commendat Paris de Puteo in trac. syndica. fo. 92. versicu. sequitur quæstio. & reassumunt Mod. Bononien. in singu. ccj. incip. In confessum. in singularibus nouiter æditis. Tamen ad istud dictum Bar. in d. l. conuentionum. potest responderi, q̄ procedat quando persona publica promittit fidem non subditis, secus autem si subditis ne gantibus obedientiam, vt in casu nostro: quia tales dicuntur prædones, & nullus est dolus, si talibus fides nõ seruatur: pro qua opin. allego tex. in c. vtilem. xxij. q. ij. qui text. loquitur in persona publica, videlicet, in rege, & tamen dicit ibi text. q̄ ille dolus est bonus si fides rumpatur hosti a Rege, quia hostem possumus astu decipere. Vel secundò dicas illud procedere, quando princeps certat de lucro captando, secus autem de damno euitando: quia tunc (vt subditos trahat ad voluntatem suam) poterit bonis verbis decipere, l. j. §. non fuit. ff. de dolo. Et ita declaratur nouiter dictum Bar. & aliorum in d. l. conuentionum. super quo cogitabis: quia quælibet opinio magno se iudice tuetur. Vel tertio dicas, q̄ licet princeps in dubio non videatur velle etiam in casu quo possit tollere priuilegium, subdito concessum ex causa onerosa, & quæ transiit in contractum, illud est verum, nisi sit modicum præiudiciũ & ad modicum tēpus: quia in tali casu, vt reuocatio aliquid operetur, hoc videtur de intentione eius vt censeatur reuocatum priuilegium. Ita bis tēpore meo determinauit Rota de mense Decē. 1531. in vna Hispalensis simplicis beneficij coram R. P. do. Io. Clerici, & in alia Gebenen. de Begnino coram do. Nico. de Picolominibus de mense Ianuarij 1532. Nam concluderunt, q̄ regula cancellariæ posterior quæ volebat certos ibi nominatos præferri quibuscunque officialibus, censeretur derogasse priuilegio militum sancti Petri concessum per viam contractus, & ex causa onerosa, ex quo illa reuocatio erat duratura ad modicum tempus, videlicet, viuentē Papa, pro qua opinione allegabatur text. in l. quoties. c. de preci. Impera. offeren. & consi. Alexan. in terminis in consi. ccxvj. incip. nec arguēdi sumus. in ij. vol. quod est notandum. Tamen consydera in contrariũ gl. in c. cum olim.

olim. de consue. quæ communiter approbatur, & tamen vult
 q̄ sicut princeps non præsumitur velle aliquem præiudicare
 in magno, ita neq; in modico præiudicio: sequuntur Moder.
 in c. super eo. de offi. dele. & ideo cogitandum est, si aliter pos-
 146 sent istę opi. ad concor. reduci. Dico igitur sic q̄ aut prin-
 cept vult promissa reuocare sine causa, & hoc facere nõ po-
 test, sed efficaciter ex contractu obligatur, sicut quilibet pri-
 uatus: vt d. c. j. de probatio. & isto modo procedat prima opi.
 aut verò loquimur de ruocatione cum causa: & tunc proce-
 dit secunda opi. q̄ poterit reuocare cõtractum cum sit omni
 lege solutus: & ista distinctio videtur colligi ex dictis per Fe-
 li. in d. c. j. & per præfatos consulentes, licet non ita expressè
 dicant. Sed vltèrius circa prædicta est aduertendũ, quia cõ-
 tra illud, quod dictum est ex mente Domini. hñc, videlicet, q̄
 priuilegium siue statutum in vim priuilegij non subditis con-
 cessum, non potest reuocari: vt etiã concludit Bar. in l. priui-
 legia. c. de sac. sanc. eccle. per rationem quam tradit Iason in
 l. si reus. in prin. ff. de pac. Moder. de Monteferrato hñc in vij.
 col. multum instant: & dicunt contra hoc esse text. in l. si quis
 curialis. c. de Episco. & cle. quem ibi in penul. nota. ponderat
 Bald. in illis verbis, *Legem enim his prodesse non patimur, &c.*
 147 Vbi dicit q̄ licet per statutum non potest clericis auferri
 ius cõmune, potest tamẽ eis auferri beneficiũ statuti & bene-
 ficiũ priuilegij sibi indulti: & ita illũ tex. ad hoc põderat Alex.
 in l. nolle. ff. de acqui. hær. licet de eo Moder. nõ fecerint men-
 tionem: & ad hoc idem illum tex. inducit Andr. Sicu. in repe-
 rub. c. qui admit. in iij. col. & in rub. de reb. eccle. in viij. colũ.
 nu. 83. & col. xxix. nu. 135. Bal. consi. cclxx. Licet statutum, in iij.
 lib. q̄ errore est repetitũ consi. cclxx. eod. lib. Alex. latè in con-
 si. ccix. Statutis accuratè. in antepen. col. in ij. volu. cum pluri-
 bus alijs concordã. quos præter istos congregat Deci. in con-
 si. lv. Visis his quæ nouissimè. in ij. col. in ij. parte. & in consi.
 lxxij. aliã. cclxxv. In causa. in ij. col. & iij. ea. parte, & Iaso.
 post Bal. in l. de quibus. in ij. col. ff. de legib. & tamen nemini
 dubium est, q̄ clerici respectu Imperatoris dicuntur magis
 non subditi, q̄ laici, cum illi etiam si vellent nõ possent se sub-
 ditos facere: vt notanter concludit Signorel. in consi. xxj. in-
 cip. Statuta ciuitatis. col. ij. Ex quibus habes cõprobatã opi.
 Mod. Sed ad illũ tex. ijdem Moder. repeten. hñc, & in repe. l.
 omnes

omnes populi. in xiiij. col. ff. de iusti. & iur. diuersimode respõ-
 dent. Prima igitur est solutio quorundam vt ipsi dicũt q̄ re-
 uocatio priuilegij d. l. si quis curialis. procedit de facto, non
 de iure, & licet ipsi non dicant, ista responsio fuit Feli. in c.
 ecclesia sanctæ Mariæ. in xl. col. versi. pro prima opi. de con-
 stitu. vbi latius hoc attingit. Sed ad hoc prædicti Moder. re-
 148 plicant q̄ illa solutio eis nõ placet, † quia princeps in du-
 bio non præsumitur de facto procedere, ne inde nascantur
 iniuriæ, vnde iura nascuntur. l. meminerint. c. vnde vi. c. qua-
 liter & quando. de accu. vnde ipsi aliter distinguũt, vt hñc per
 eos, & licet ipsi nõ dicant suam distinctionem, possint prius
 glo. in proce. cle. in ver. de cætero. post princi. quam sequitur
 Feli. in c. ij. in iij. col. in fi. & in c. fi. in iij. colũ. de consti. & in
 c. j. in ix. colum. in fine, versicu. sexto. de rescript. & in c. cau-
 sam. in iij. col. de præscri. & alibi sæpe. Et ideo reiecta præ-
 dicta solutione ijdem Moder. aliam & diuersam solutionem
 assignant ad d. l. si quis curialis. in d. l. omnes populi. vt ibi
 per eos quæ prius fuit Decij in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. in
 xxij. col. & ante Deci. eam prius scripsit Andre. Sicu. de quo
 ipsi non meminerunt, in consi. j. in xj. col. in iij. vol. Sed ta-
 men reiectis omnibus istis solutionibus mihi videtur aliter
 dicendum, videlicet, q̄ tex. in d. l. si quis curialis. non probet
 illud ad quod Moder. & communiter Doct. allegant, imo po-
 tius probat oppositum, & ideo consydera, q̄ ibi Imperator
 non tollit priuilegium clericis, sed potius illos statuendo, vi-
 detur priuilegiare, pro cuius intelligentia est sciendum, q̄ vt
 149 dicit ibi glo. fi. de iure antiquo erat dispositum, † q̄ si cleri-
 cus fieri volebat decurio cedebat bonis, verũ quia illa lex
 antiqua erat clericis odiosa, & quodammodo in iniuriam
 ordinis clericalis introducta: quia per illam videbatur infœ-
 lices clerici in plateis mendicare in opprobrium clericatus:
 vt dicit tex. in c. diaconi. xcij. dist. Ideo illã Imperator in d.
 l. si quis curialis. in fi. sustulit, & reuocauit q̄ illa lex antiqua
 fuisset iniuriã clericalis ordinis, est casus in terminis in auth.
 sed neq; c. eo. tit. patet igitur q̄ illa. l. si quis curialis. reuocã
 illam legẽ antiquam fuit facta potius in fauorẽ clericorũ, q̄
 q̄ eorum priuilegium tollat. Nec obst. si dicas q̄ verba illius
 text. videntur innuere, q̄ illa lex fuisset clericis proficua, ibi
 dum dicit, *Clericis enim vltèrius legem prodesse non patimur, &c.*
 Quia

Quia respondeo q̄ licet ex tali lege sensissent aliquale commodum temporale ratione honoris, & præminentie dignitatis decurionatus, illa tamen vtilitas erat secundaria, & per consequens non erat in consideratione, arg. glos. fi. in c. ij. de pac. & eorum quæ tradit Ias. in l. si quis ne causam. si cert. peta. Principaliter tamen illa lex erat odiosa: quia in detrimentum ordinis clericalis, & neglectum cultus diuini. arg. tex. in l. j. ff. de adm. tuto. & istud probatur in c. si diligenti. de foro compe. & in d. auth. sed neque. † Quia dum clerici sæcularibus administrationibus intendebant, ea quæ Dei sunt negligere videbantur, c. sed nec. extra ne cleri. vel mon. & per consequens per hoc cultus diuinis minuebatur contra text. in cap. ex parte. de consti. vnde Imperator Christianissimus hæc considerans reuocauit illam legem antiquam, & iste videtur verus sensus nouus & realis ad d. l. si quis curialis. quæ perpetuo nota. Et tenendo istam partem non obstat etiam tex. in d. c. ad Apostolicam. de simo. alleg. per Mod. post Bar. in d. l. priuilegia. quia respondetur q̄ ille tex. non probat: vt etiam de hoc perpendit Ias. in l. non amplius. §. si certum. in

150 ij. col. nu. 12. ff. de lega. j. † Nam dicitur ibi q̄ quidam laici introduxerunt quandam consuetudinem de dando clericis aliquid, & ibi fuerunt sublata quædam consuetudines clericorum illa tamen non fuit sublata: ex quo Bart. arguit ideo factum fuisse, quia illa non potuit reuocari, quod tamen ibi non dicitur. Nam ideo ibi illa consuetudo non fuit reuocata: quia erat licita, per hoc tamen non infertur q̄ reuocari non posset: & sic ille tex. non probat. Vides igitur quantum Moder. in hoc à vero deuiauerint, fateor tamen q̄ vtraque opi. in disputationis congressu de facili sustineri posset: vt patet ex adductis per Feli. & Deci. in d. c. ecclesia sancte Mariæ. Ne tamen aliquid remaneat intactum: & tex. in d. l. si curialis. omni ex parte resoluitur, puto sic posse distinguendo dici, videlicet, vt fiat differentia inter priuilegia clericis concessa, quæ sortita sunt effectum, & illa quorum nondum effectus fuerat sequutus, nec ius acquisitum, primo casu procedat opi. contraria, secundo casu communis opi. & ista distinctio in terminis approbatur à quodam Moder. Petro Andr. de Casali, Bononien. in trac. extensionum. in xli. col. & ego pro ista distinctione allego tex. in arg. in c. si. de concess. præben. lib. vj. quem ad hoc

hoc Feli. inducit in c. causam quæ. in xv. co. & in c. capitulum. in vij. co. de rescrip. & ad hoc facit regula Cancellarie, ordine x. cum duobus seq. & hoc quantum ad l. si curialis. Sed amplectendo totam materiam prædictarum conclusionum in genere, & præsertim istius conclusionis principalis possunt omnes prædictæ opiniones aliter ad concordiam reduci, dicitur

152 stinguendo isto modo q̄ aut priuilegium conceditur non subito propter aliquod factum vel datum: & tunc secuto facto vel dato non potest amplius reuocari: quia iam illud priuilegium sortitum est naturam contractus: & tunc dicitur sortiri naturam contractus, quando vt dixi, ex illo resultat datum vel factum, exemplum potest poni in dicto Io. Andr. in

153 tit. de cens. §. nunc dicendum. ver. q̄ si vniuersitas. † vbi dicit q̄ si aliqua ciuitas fecisset aliquod statutum, q̄ venientes ad habitandum illum locum essent immunes ab omnibus oneribus, & exactionibus. Si ciuitas postea statuisset contrarium, statutum non valeret: ratio est, quia illud priuilegium fuit concessum illis propter aliquod factum, scilicet si veniret ad habitandum, quo casu nascitur hic quidam contractus, scilicet do vt facias, vel facio vt facias, vnde eo ipso q̄ tales veniunt ad habitandum est perfectus & consummatus contractus: & ideo amplius non potest reuocari: & ita intelligitur illud dictum Bar. in d. l. qui se patris. c. vnde libe. q̄ quando priuilegium transit in nomen contractus, non potest reuocari. Hæc fuit not. declaratio Are. in c. nouit. de iudi. aut verò ex illo priuilegio, siue statuto, non resultat aliquod datum vel factum, & tunc bene potest reuocari, & procedit contraria opi. † In eadem glo. in fi. dum loquitur glo. de clausula derogatoria Moder. hic se remittunt. Nouissimi autem satis impertinenter circa hoc multa transcribunt, ego etiam me remitto: & vide vltra hic alleg. per Mod. latè Fel. in c. accedentes. in ij. col. de præscrip. vbi dicit, q̄ de clausula derogatoria debet fieri specifica mentio in secundo testamento, vel lege, nec sufficit generalis, & dicit hæc esse communem opi. & quæ contrarium dicunt errant: & hoc idem tenet in c. j. in ix. co. de rescri. & ante ipsum Car. in cõsi. li. inci. In præmissis dubio, & ista etiã dicit esse communem opi. Ale. in cõsi. xxv. Viso testamento. in iij. vol. Soci. tñ in l. si mihi & tibi. §. in legatis. de leg. j. dicit cõm opi. esse in contrarium, videlicet, q̄ sufficiat mentio

h genera-

generalis, de quo vide ibi per Moder. & aliâs plura dixi post Bar. in l. si quis in principio. de leg. iij. & vide Feli. in c. nonnulli. in vj. col. post Abb. de rescrip. & ad istam glof. vide eundem Feli. in c. gratum. in prin. de offi. deleg. Domi. in c. fin. j. de rescrip. & vltra ipsos vide glo. no. in c. quoniam. xvij. dist. & latius Alex. in consi. xliij. Videtur prima fronte. lib. iij. & quæ dicat clausula derogatoria, & quibus verbis fieri posset declaratur latè Domi. in consi. cxv. inci. Super dubio. quæ omnia addas ad loca communia. Et quæ dicta sunt de plano procedunt, in clausula derogatoria expressa: de tacita autè, quæ elicitur à contrario sensu. est maior dubitatio, cõmunis tamen opiñ. tenet q̄ de illa nulla debeat fieri mentio, sed q̄ per simplicem contrariam voluntatè tollitur. allegatur tex. sing. in l. si. in prin. de leg. ij. † Declaro quæ dicatur clausula derogatoria expressa, & quæ tacita: quia fortassis nõ intelligis, dicas ergo q̄ clausula derogatoria expressa est, quãdo declaratur voluntas in specie, ratione alicuius actus postea faciendi cum certa solennitate extra in testamèto, dico, si aliud testamentum fecero, nolo q̄ valeat, nisi ibi talis solennitas ponatur, ecce q̄ nominavi expressè actum faciendũ qui si non habet illam solennitatem propter istam clausulam derogatoriã expressam, non valet. Tacita clausula est, quãdo in genere generalissimo, & non specificè volo aliquid obseruari in actu faciendõ: vt puta in d. l. fin. nam dixerat testator, si quid obsignauro &c. & non dixit q̄ erat obsignandũ. Rursus nõ expresserat in clausula, & quid si obsignatum non fuisset. & p̄pterea actus postea factus, & nõ obsignatus valuit. Ista est cõis opi. ad d. l. si. licet nõ fuerit ita declarata, quã sequuntur & tenet hñc Mod. & prius Bal. in l. humanũ. c. de legi. & in l. filium. col. xij. c. fami. erc. Alex. in l. j. in ij. colũ. ff. de offi. eius. Ias. in l. filio. in j. col. ff. de lib. & posthu. & in l. seruũ filij. s. si idem. in fi. col. de leg. j. & idem Ias. dicit aliãs se dedisse quinque intellectus ad d. l. si. in l. sancimus. C. de testa. vt ipse idẽ refert in l. clari. c. de fideicom. & tamen in d. l. sancimus. illos
 156 non ponit. † Iste intellectus cõis vltra Doct. potest isto modo fortificari, quia prohibitio testatoris tacita, non inducit annullationẽ actus in contrarium facti, neque operatur exclusionem eius, secus est in expressa, glo. est not. in l. cum pater. s. libertis. & ibi Bar. de leg. ij. Hinc est, q̄ expressa substitutio pu-

tio pupillaris excludit matrem, c. si pater. j. de testa. & l. Papi-
 nianus. s. sed nec impuberis. ff. de inoffi. test. Tamen secus est
 in tacita, vt est tex. in l. precibus. c. de impube. & alijs substit.
 secundũ cõmunem intellectum, & in l. fina. c. de institu. &
 substi. Ergo eodem modo est dicendum in clausula derogato-
 ria expressa, vel tacita. Sed tamẽ considerandũ est, quia
 iste intellectus qui est cõmunis ad d. l. si. non videtur procede-
 re, quia ibi non colligitur argumentum à contrario sensu, &
 157 ideo valuit epistola postea non obsignata. Nam si argu. à cõ-
 trario sensu colligeretur non valeret, probatur hoc: † quia
 illud quod venit à contrario sensu dicitur esse expressum, &
 manifestũ propriè ex volũtate testatoris, nõ tacitũ, casus est
 no. secundũ qd̄ eum ponderat And. Sicut. in c. ij. in xij. col.
 de fo. cõpe. in l. si quis locuples. ibi, apertissimè. ff. de ma. test.
 melior text. in c. j. j. distin. Nam Christus in Euangelio dixit,
Quacunque vultis vt faciant vobis homines, & vos eadem facite illis.
 à cõtrario sensu ibi colligit, q̄ Christus prohibuit alijs fieri,
 quod sibi nollet fieri: & tamẽ tex. in d. c. j. dicit q̄ istud prohi-
 betur in Euãgelio, licet hoc veniat à cõtrario sensu, quod ibi
 158 no. gl. in ver. prohibetur. † Datur ergo ex hoc clarè intelligi
 q̄ arg. à contrario sensu, idem operat q̄ expressum: quia sumi-
 tur ex cõiectura manifesta. l. quibus diebus. s. quidam Ti-
 tio. ff. de condi. & demon. & ibi no. Soci. in v. no. Quo casu il-
 lud quod colligitur manifestè, habetur pro euidenti expres-
 159 so, l. licet Imperator. de leg. j. † Sed expressa clausula deroga-
 toria impedit secundũ actũ cõtrariũ, nisi de illa fiat men-
 tio, l. si quis in principio. vbi Bar. ff. de leg. iij. Ergo eodẽ mo-
 do illa quæ colligitur à cõtrario sensu, & ista ratione esset di-
 cendũ q̄ in d. l. si. epistola nõ obsignata non deberet valere,
 quare igit in d. l. si. cõtrarius actus valuit: dico q̄ nõ alia ra-
 tione, nisi quia ibi nõ sumitur arg. à contrario sensu: & quia
 ille casus epistolæ non obsignatæ erat obmissus à testatore,
 quo casu relinquit sub dispositione iuris, vult. cõmodissimè.
 ff. de libe. & posth. Quæ dispositio iuris cõmunis disponit, q̄
 valeat eo modo, quo possit, vt ibi patet: & est tex. in l. quisquis.
 de leg. iij. ibi, *Voluntatem preterea defuncti, quæ maximè in fidei-
 commissis valet, ei sententiæ suffragari, &c.* Et præsertim hoc ad-
 mittendũ est fauore liberorũ, de quibus loquit d. l. si. p. qui-
 bus solet benigna capi interpretatio. l. cum auus. ff. de cõdi. &
 h 2 demon.

demon. & l. cum acutissimi. c. de fideicom. & propter illos receditur à regulis iuris, authē. hoc inter liberos. c. de testa. hic alleg. in glo. Habes igitur ex hoc primum nouum intellectū ad d. l. si. vltra omnes, q̄ licet in secundo actu debeat fieri mētio de primo habente clausulam derogatoriam, tamen vbi secundus est factus fauore filiorum, hoc non procedit ratione supra dicta. Tamen istum intellectum non teneo, quia licet prima facie videatur coloratus, tamē non est tutus, ex eo quia illud assumptum non est verum, q̄ dicatur propriè expressum illud quod venit à contrario sensu: vt tradit Bar. & Alex. & alij per plura iura in l. j. ff. de offi. eius. & Feli. in prin. Decre. in ij. col. & ista est cōmunis opi. quanuis nouissimi Bononien. in d. l. j. hoc disputent, & ibi respondet ad iura supra alleg. & hoc etiam tenet Bart. & Moder. in l. omnes populi. in iij. q. vj. q. princ. ff. de iusti. & iur. & ibi dixi. Vnde duo alij intellectus ad l. fin. colliguntur ex dictis per Deci. in l. j. in xij. col. ff. de offi. eius. videlicet, q̄ ideo in d. l. si. epistola non obfignata valuit: quia in ea fuit facta mētio de clausula derogatoria posita in testamento: ad hoc ipse alleg. tex. qui ita intelligitur secundum cōmunem intellectum in l. diuus. s. & licet. ff. de iure codi. & tamen ibi glo. parificat, d. l. si. cum illa lege, & simul ita intelligit: & pro isto intellectu vltra Deci. facit, 160 quia ex quo text. in d. l. si. loquitur de epistola † præsumitur q̄ fuerit solenniter facta cū omnibus requisitis, tex. est quem ibi Bal. no. in prin. in l. j. c. de contra hen. & cōmit. stipu. Sed tamen iste intellectus mihi non placet, quia est diuinius, & contra tex. in d. l. si. Nam ibi tex. non dubitasset an epistola valeat vel non si in ea fuisset facta mentio de clausula derogatoria & illud dictum Bal. in d. l. j. procedit † in epistola mercatorum non testatoris, in qua solēnitas debet exprimi: vt dicit text. in l. si quis in principio. de lega. iij. Vnde ibidem Deci. fortè ad hoc aduertens, dat alium sensum: & dicit q̄ si ibi argumētum à contrario sensu colligatur directo modo, ille tex. non obstabit: nam ibi argumētum à contrario debet capi sic: quia dum ibi dicitur valere iure codicillorum quod obfignatum fuisset à contrario, sequitur q̄ non valeat iure codicillorum, si obfignatum sit. Sed per hoc nō tollitur quin valeat virtute donationis comprehēse in epistola, quia ista videtur diuersa dispositio. Tamē etiam iste intellectus qui videtur

videtur multum coloris habere, & fuit Caroli Ruini, vt j. diceat, licet per alia verba relatus per Deci. claudicat ex eo, quia tex. ibi quærit, an ea quæ epistola continētur ad filium pertineant & c. Certū est q̄ ista verba de fideicomisso loquuntur. 162 † Nam verbū pertineat, intelligitur per fideicomissum. l. si fideicomissa. s. si filio. de leg. iij. l. j. c. de pact. inter emp. & ven. & sic vice codicillorum. Et tamē dicit ibi tex. q̄ debetur filio relictū in epistola, & tamē illa epistola quæ vicem codicillorum obtinet nō fuit obfignata: & sic iste intellectus, etiam si eo modo capiat contrarius sensus non cōuenit. Et ideo reperio alium nouum intellectū ad istum tex. positum per Carol. Rui. in l. ita stipulatus. fo. 8. ff. de ver. obli. dicēs q̄ in d. lege sumitur argumentum à contrario sensu: quia illa clausula derogatoria ibi posita fuit ad derogandum his, quæ in codicillis reliquisset. Ideo si non reliquisset ibi in codicillis obfignatis, dispositio nō valuisset, argumēto sumpto à contrario sensu: sed quia illa protestatio sumpta à contrario sensu fuerat facta circa codicillos, nō extēdebatur ad epistolam, quæ differt à codicillis secundum Bal. in l. hæreditas. in prin. c. de his qui. vt indi. † Protestatio igitur vel clausula derogatoria facta in vna dispositione, nō porrigitur ad aliā, l. si vnus. s. si ante omnia. ff. de pac. Bar. in l. nō solūm. s. morte. de ope. no. nun. & ista est ratio d. l. fin. Sed iste etiam intellectus reprehenditur per nouissimos Bononien. in l. j. in xxvij. col. de offi. eius. dicentes q̄ in d. l. si. generaliter fuit derogatū omni relictō, quod non esset obfignatū, patet, quia testator dixit, si quod obfignatum & c. Neque est verum q̄ illa protestatio fuit facta circa codicillos, de quibus testator nō fecit mētionem, sed de omni relictō. Sed tu consydera q̄ isti nouissimi non rectè perceperunt intellectum Ruini, quia Ruinus non dicit, q̄ illa clausula fuit posita in codicillis, sed ad derogandum his quæ in codicillis reliquisset, q̄ si obfignatum non esset non valuisset vice codicillorum, sed relictum in epistola non est relictū in codicillis, sed in dispositione diuersa ab illis, vt Rui. probat, & ideo illa protestatio epistolam non cōprehēdit, & hoc est qd̄ vult dicere Rui. & iste intellectus est idē in effectu, cū illo Decii, & nescio quis eorū alteri subtraxerit, nisi dicamus animā vnā fuisse in duobus corporibus. 164 † Tamen mihi iste intellectus alia ratione nō placet: quia h 3 quo

quo ad effectum iuris & relictum in vltima voluntate nulla est differentia inter epistolam, & codicillos, l. j. §. sancimus. vbi gl. c. de lati. liber. tollen. l. qui absent. in fin. ff. de acqui. pos. & codicilli & epistola pro eodem ponuntur, in l. j. & ibi no. glo. fi. c. de codicil. per quam apparet differentiam, quam ponit Bal. in d. l. hæreditas. non esse substantialem, sed tantum accidentia concernere, vt ibi patet, quo casu accidentia non inducunt specificam diuersitatem: vt dicit Bar. in l. j. in iij. col. ff. de actio. & obliga. & Moder. omnes in l. j. ff. de acqui. pos. & Bulgar. Doctor subtilis in rubri. c. qui admit. in vij. col. & tradunt Moder. in l. j. de leg. j. Vnde reperio q̄ Barto. de quo nullus mentionem facit in l. si quis in principio testamenti. in j. col. versi. oppono q̄ non sit necesse & c. de leg. iij. ex mente Petri ponit alium intellectum ad d. l. si. satis coloratum. Dicit enim q̄ ideo in d. l. fina. protestatio illa, si quod ob signatum & c. non vitiauit epistolam non ob signatam, ¶ quia illa clausula siue protestatio fuit posita ad augmentum, & ex abundantia: & ideo non operantur diminutionem, l. legata inutiliter. de leg. j. Sed iste intellectus, quamuis à nemine reprobetur, mihi tamen ea ratione non satisfacit: quia regu. d. l. legata inutiliter. procedit, quando inducta ad augmentum operantur & sortiuntur effectum, & propterea diminutionem non inducunt, secus verò vbi nihil operantur respectu augmenti: quia tunc vt operentur, bene inducunt diminutionem. Casus est de hoc notabilis què ibi ad hoc not. Bar. in l. denique. §. interdum. ff. de pecu. lega. Facit bene tex. in l. Proculus. ff. de vsufruc. sequitur Iason in l. si mihi, & tibi. §. in legatis. in ij. col. nu. 11. de leg. j. Deci. in l. j. in iij. col. nu. 34. ff. de regu. iur. & Mod. post Iaso. in repe. l. centurio. fo. 27. in ij. col. ff. de vulg. & pup. Cum igitur in d. l. si. illa protestatio inducta ad augmentum, videlicet, si quod ob signatum erit & c. nihil in augmento operatur, ergo deberet diminutionem & annulationem epistolæ non ob signatæ inducere, cuius contrarium ibi dicitur, ergo non fuit illa intentio & mens Iurisconsulti. Quare reperio etiã q̄ Imo. aliter illu. tex. intelligebat, videlicet, ¶ quia illa erant verba narratiua & enūciatiua testatoris, & ideo actus in contrariu factus valuit, & tenuit, secus si fuissent dispositiua, sed neque iste intellectus valet, & eum eleganter deridet, & cōfutat Are. in l. ita stipulatus. la. grãde. in vij. col. ver. secundo adde.

elo adde. de ver. obli. Et ideo ego vt inter tantos conspicuos patres etiam dolium voluam aliter, & nouiter interpretandam duco, d. l. fin. dicas igitur, q̄ ideo in d. l. fin. epistola non ob signata valuit: quia illa clausula derogatoria apposita per testatorem non valebat de iure, ex quo addebat nouam solennitatem in codicillis, quod ita probo. Nam certum est, q̄ in codicillis sigilla non requiruntur, iuxta no. in §. si. Institu. de codicil. tenet expressè Ias. in l. si. in iij. col. versi. præterea nota. c. de codicil. facit l. diuus. in prin. ff. eod. Vnde ex quo testator per illam clausulam volebat addere solennitatem sigilli non requisitam in codicillis, ideo talis clausula non valuit, ¶ quia illud manifestu est in iure, q̄ sicut testator non potest diminuere solennitates inductas à iure, ita nouas & insolitas addere non potest: vt firmat Iason in l. nemo potest. in ij. lectura col. iij. versi. amplia. de leg. j. post Bart. in l. si quis in principio. de leg. iij. & facit vltra ipsum tex. in l. j. §. si quis simpliciter. de ver. ob. cum simi. vt ibi dixi: & ideo in d. l. fina. actus factus in contrarium non valuit, quia de tali clausula, quæ non valebat, non requirebatur metio: vt probat Soci. in cōsi. clxiiij. in iij. col. lib. ij. cum concor. de quibus per Feli. in c. ex tenore. in j. & ij. col. de rescrip. per regulam, non præstat. j. de regu. iur. facit l. si dari. ff. de verb. ob. & quæ dicit Deci. in c. ex parte. in iij. not. de rescrip. & per consequens epistola postea non ob signata valuit. Sed aduerte vltorius tu subtilis, quia posset aliquis vestrum dicere, q̄ iste intellectus morderi potest, ex eo quia posito ¶ quia illa protestatio, siue clausula derogatoria posita in testamento fuisset nulla, nihilominus ex actu nullo, declaratur voluntas testatoris, l. fin. vbi Bar. ff. de reb. eo. cum simili. vt supra dixi in notab. & hoc etiam habet locu in protestatione, quia protestatio nulla impedit actum contrariu fieri. l. j. ff. de ope. noui nuncia. Ergo eodem modo esset hic dicendū, q̄ licet illa clausula derogatoria quæ addebat solennitati non valet, tamen ex illa declaratur voluntas testatoris volentis valere actum contrarium. Sed ad hoc responde, q̄ licet ex actu nullo voluntas testatoris colligatur, est verum quo ad producendū actum extraneum ab ipso testamento alteri non præiudicialem, & in fauorem filioru tendentem: Ita procedit d. l. si. secus verò quado illa voluntas tenderet ad derogationem alterius actus validi, & iure facti: ¶ quia tunc talis

Voluntas tacite resultans ex actu nullo, non est adeo potens
 vt actum validum tollat. l. si iure. ff. de lega. ij. cum si. vt dixi
 in. iij. not. Non ob. tex. in l. j. de noui ope. nuncia. quia nun-
 ciatio licet effet iniusta, non tamen erat nulla: nam si fuisset
 nulla: vt quia clarum esset nunciantem non habere ius, talis
 nunciatio non impediret actum in contrarium factum, quia
 posset sperni. Ita dicit ibi Bar. & sequuntur eommuniter alij.
 Admittitur ergo illo casu iniusta nunciatio, quia dubitatur
 170 an nunciatus habeat ius, vel non, † & dubius est euentus li-
 tis: vt ibi latius declarant Mod. Papien. in j. colū. & sic per ista
 habes declaratam istam materiā, & d. l. si. de leg. ij. vltra scri-
 bentes, reliqua videas in l. oēs populi. vbi tibi dixi hoc anno.
 171 † In ea. glo. in si. habes cōclusionem, q̄ de primo testamento
 facto inter liberos in secundo debet fieri mentio specialis,
 aliās non censetur reuocatum per secundum: & hæc est com-
 munis opinio, quam sequuntur hīc Mod. & nouissi. & vltra
 ipsos latē defendit Deci. in consi. lx. aliās cclxiiij. reuocatur in
 dubiū in j. & ij. col. in ij. parte & notabilius Soci. in cōsi. clxiiij.
 incip. Non fuisset opus. in iij. col. & in consi. ccxxix. col. si. lib.
 ij. & Roma. in consi. clxxix. col. pen. in quibus locis latē mate-
 ria istius glo. discutitur. Et hoc procedit quando in secūdo
 testamento instituti sunt extranei, secus verò quando secun-
 dum testamentum etiam fuisset factum inter liberos, quia in
 tali casu, de primo mentio facienda non esset, iuxta gl. sing.
 in §. & siquidem. in verbo, perfecta. in authē. de testa. imper-
 fec. quæ à pluribus approbatur, quos alleg. Ias. in l. si mihi &
 tibi. §. in legatis. in ij. lec. col. si. ff. de le. j. & hoc in ratione fun-
 datur, quia ex quo pariter à testatore dilecti videntur, & cō-
 currunt idem fauor, paritas illa fauoris priuilegium videtur
 confundere, argu. l. sed si milites. ff. de excu. tuto. & ita Mod.
 hīc dicunt. Tamen aduertendum est, quia istud non videretur
 verum, ex eo quia ratio quare inductum est, q̄ de clausu-
 la derogatoria in secundo actu fiat mentio, fuit propter de-
 fectum consensus, qui consideratur in secundo actu, l. at si
 quis. §. plerique. ff. de religio. & ita dicit Iason in d. §. in lega-
 tis. in iij. no. in j. lec. Sed ista ratio militat quando secundum
 172 testamentum factum sit, etiam inter liberos. † Nec ob. q̄ ra-
 tione paritatis fauoris priuilegia confundantur, d. l. sed & si
 milites. quia illud procedit quando priuilegiati concurrunt
 super

super vno & eodem actu. Secus verò quando diuersi sunt a-
 ctus, vt in casu nostro: quia tali casu primus actus prohibi-
 uus attendi debet, per regul. l. tutor. §. liberti. ff. de suspec. tuto.
 quam ad hoc alleg. Alex. in l. si conuenerit. in ij. col. nu. 4. ff.
 de re iudi. cum simi. vt dixi in §. item si quis in fraudē. nu. 27.
 Insti. de actio. Glo. noscatur. diuiditur in tres partes, in pri-
 ma opponit contra tex. & soluit: in secunda limitat, & decla-
 rat contrarium: in tertia iterum opponit, & se remittit secun-
 da ibi, in rescripto etiam. tertia ibi, item contra, in principio.
 173 † Circa istam glo. plura scribunt Docto. de clausula deroga-
 toria legis prioris de qua debet fieri mentio in lege poste-
 riori, in qua materia post Moder. quos vt plurimum sequar,
 quia magis ordinatē procedunt est distinguendum, q̄ aut lo-
 quimur de derogatione legis per aliam legem, aut per rescri-
 ptum seu priuilegiū. Primo casu subdistingue, aut prima lex
 continet clausulam derogatoriam ad secūdam legem, & tūc
 dico q̄ requiritur specialis mentio, intelligendo de speciali
 mentione secundum quod declarat Bar. in l. si quis in princi-
 pio. in iij. col. versi. quæro quod si testator. de leg. iij. & in l. j.
 ff. de vulg. & pup. Ita debet intelligi quod dicit Abb. in c. pa-
 storalis. in si. de fide instru. & procedit opi. Feli. in c. veniens.
 de præsc. Istud singulariter limitatur nō procedere, quando
 prima lex esset Imperatoris habens clausulam derogatoriā,
 & secunda correctoria fuisset Papæ: quia tali casu sufficeret
 generalis mentio per clausulā non obstan. quo ad loca subie-
 174 cta ecclesiæ, † & eodem modo puto in duabus constitutio-
 nibus contrarijs eiusdem principis. Primum colligitur nota-
 bi. ex dictis Alex. in consi. clxxxvij. Videretur. in v. col. versi.
 postremo. in si. lib. v. Secundum probatur ex his quæ supe-
 rius dixi, si verò prima lex non habet clausulā derogatoriā:
 tūc ego dico, q̄ requiritur mētio generalis per clausulam nō
 obstan. propter ea quæ dixi supra in notab. In secundo casu
 sunt plures quàm sex opinio. quas seriatim refert Io. And. in
 c. j. de excels. præla. Mod. in c. nonnulli. de rescrip. Tamē ne
 vos sitis in ambiguo ego distinguo istam materiā per capi-
 ta, vel regulas addendo vel detrahendo dictis aliorū, prout
 conducere arbitrabor, & vt facilius habeatur sensus singu-
 175 lorum. † Prima regula sit q̄ per secundū rescriptū iuri con-
 trarium non solum non tollitur lex, sed neq; ipsum rescriptū
 valet

valet, l. si. c. si contra ius vel vti. pub. nisi in rescripto sit clausula nō obstan. vt latè dixi supra in j. no. ante illa Domini. sed si lex habet clausulam derogatoriam contra quam rescriptū impetratur, tunc non sufficit clausula nō obstan. sed requiritur specialis mentio: vt tenet Abb. in c. nonnulli. de reser. licet in hoc Alex. contrarium teneat in d. consi. clxxxvij. in vj. col.

176 † Et ex hoc inferunt Moder. hīc, q̄ si legitimetur filius natus ex ea, cum qua nō poterat esse matrimonium, nō sufficit, q̄ dicatur non obstan. aliqua lege, sed debet dici nominatim non obstan. §. si. in authen. quib. mod. natu. effi. sui. alleg. pro hoc Pet. de Ancha. in consi. ccxxxvj. sed est in consi. ccxlj. incip. Ex tenore priuilegij. in prin. & vltra Moder. hanc opi. tenet gl. in d. §. si. & Anto. Rosel. in trac. legitimationis. fol. 15. in j. col. tenet Bald. in l. eam quam. in vij. col. versi. interrogatus. c. de fideicom. Fel. in d. c. nonnulli. in prin. colū. iij. in si. versi. amplia. Alex. in consi. cxciij. Assumo. in ij. col. lib. ij. Tamen circa istam illationem, cum qua transeunt Mod. aduertendū est, quia in contrarium consulat Alex. in consi. clxxxvj. inci. Videretur prima cōsideratione. in v. col. lib. v. vbi vult, q̄ in casu illius illationis non requiratur specialis mētio de illo §. si. sed sufficiat clausula non obstan. lege in contrarium faciente, & ibi allegat pro ista parte plura fundamenta, quæ per te videas quorum aliqua refero in voce, cū non omnes habeatis consi. Ale. Et pro hac parte expressè consuluit Pet. de Ancha. sibi contrarius in consi. cccxxxv. Viso diligenter tenore. & Pau. de Ca. consi. ccxxv. Dubitatur primo an Comes. in ij. vol. secundū nouā impresionē, & secundū antiquam in consi. ccxxxix. aliās. ccxxij. secundū varias impresiones: & hanc opi. tenet Lud. Sardis in tract. legi. fo. 63. in iij. col. versi. vndecimo queritur. & fo. 61. ver. primo queritur. & ibi firmat hanc esse communem opi. quam latius cæteris post longam disputationem cōprobat Præposi. sancti Amb. in c. per venerabilem. §. q̄ autē. in xxxij. col. ver. sed quero & ista & c. qui fil. sint legi. licet de prædictis non faciat mentionem: & cū ista opi. transit etiam Guido Papæ in tracta. de clausulis deroga. fo. 12. in iij. col. faciunt quæ tradit Ale. in l. sciendum. in prin. in ij. col. ff. qui satisda. cogan. Ex quorum dictis possētis more nouissimorum hīc chartas implere. Ego autē quia ad ea quæ ibi sunt dicta recurrere potestis, non curo frustra papyrum denigrare,

denigrare, neque allegata per ipsos referre: sed sufficit in proposito allegare illos, qui plures remissiones adducunt: vt docet Fel. in c. Rodolphus. in viij. col. versi. & ista. de rescrip. Patet igitur ex prædictis q̄ opi. Moder. hīc nō est vera, nec dictum Pet. de Ancha. in d. cōsi. cū maturius in alio scripserit. arg. l. diui. de iure patro. & secundū istā partem ego cōsului Patauij, & obtinui in cōsilio Brixie pro meo scholari reuocari sententiā latā secundū primā opi. † Prædicta tamē cōclusio principalis, q̄ quādo lex habet clausulam derogatoriam requiritur q̄ rescriptū faciat specialem mentionē, limitatur aliquibus modis per Felin. in dicto. c. nonnulli. & sequuntur Moder. hīc, quos non curo referre: quia nulla est difficultas.

178 † Secunda regula est, q̄ secundū rescriptum contra constitutionem conciliarem nō valet, nisi in eo fiat specialis mētio de illa constitutione conciliari, nec sufficit clausula non obsta. c. ex parte. de cap. mo. cū simili. vt per Fel. in d. c. nonnulli. in iij. col. ver. & nota. & ratio potest reddi: † quia omnis constitutio conciliaris dicitur continere tacitam clausulam derogatoriam, Bal. in l. humanum. c. de legi. post Archi. hīc, quem sequitur totus mundus: vt dicit Fel. in d. c. nonnulli. in iij. col. & ratio rationis potest esse illa, quam ponunt hīc Mode. quos videas, & nouissimi in rub. de iudi. in si. post De-

180 ci. in consi. lj. in j. parte. † Nam clarum est q̄ difficilius rumpitur quod est maiori autoritate roboratum: vt est text. in c. post translationem. de renunc. quem ad istud propositum pro notabili cōmendat Roma. in cōsi. cccxxvij. Istæ sunt. in j. col. & istam rationem videtur etiam sentire Felin. licet ista non alleget in d. c. nonnulli. & Deci. post Abb. in c. prudentiam. in prin. de offi. deleg. Ex quibus omnibus inferunt Moder. hīc, q̄ si Papa dispensat cum aliquibus cōiunctis in tertio gradu, q̄ possint contrahere matrimonium, q̄ isto casu requiritur expressa mētio, c. nō debet. de cōsangu. & affini. quæ est cōstitutio cōciliaris. Hoc tamē limita verū esse, secundū ipsos, nisi significatū esset Papæ in supplicatione qualiter isti erāt in tertio vel quarto gradu: quia tūc nō requiretur mētio specialis, sed sufficit generalis, d. c. non debet. li-

181 cet sit cōstitutio cōciliaris, & ratio est secundū ipsos, † quia generalis clausula quæ nō pōt verificari nisi in vna specie, habet vim specificæ expressiois. l. fundus. ff. de fun. instru. l. pedicu-

l. pediculis. §. cum quæretur. ff. de auro & argen. leg. cū con-
cor. vt hīc per eos: facit c. ex parte. el. j. de offic. deleg. & vltra
ipfos pro ista opi. est deci. Bar. quasi in terminis in l. si quis in
principio. in ij. col. ff. de leg. iij. vbi dicit Bart. q̄ si feci primū
& vnicū testamentum, & apposui clausulam derogatoriā,
videlicet, q̄ nolebam valere aliud testamentum, nisi esset fa-
cta mentio de certa solennitate posita in primo, videlicet,
de hoc verbo, *Aue Maria*, q̄ nihilominus valebit secūdum te-
stamentum reuocans primum cum clausula generali, nō ob-
stan. quocunq; alio testamento in quo sit clausula deroga-
toria: quia tunc ista expressio sufficit. Rationem ponit ibi
Bar. quia ex quo ista clausula generalis posita in secundo nō
potest, nisi in vno testamento verificari, habetur pro specia-
li, secus si plura testamenta præcessissent: & istā opi. Bar. latē
comprobat & sequitur Alex. in consi. cxxxiiij. Præmissio the
182 mate. in ij. col. in j. volu. † Sed tamen ista limitatio Moder.
non videtur vera, quia vbi cōsideratur prærogatiua rei di-
gnioris, non sufficit generalis mentio, sed specifica & nomi-
natim, tex. est in c. inquisitores. de hære. lib. vj. & gl. in c. ij. de
præben. eo. lib. & gl. in c. j. in ver. nominatim. de vita & ho-
ne. cle. cum simili. vt per Feli. in c. translatio. in j. col. de consi.
& in c. ad aures. in j. col. cum seq. de rescrip. Sed in casu præ-
fato cōsideratur prærogatiua dignior cōstitutionis con-
ciliaris, quæ cæteris præfertur: vt tradit Decius & nouissimi
183 in c. j. de iudi. Igitur non sufficit mentio generalis. † Secun-
dō, quia quando in aliquo actu est data forma, non sufficit,
illam adimplere per æquipollens, sed debet ad vngnē obser-
uari: vt tradit Alex. in l. j. in ij. col. ff. de lib. & posthu. Feli. in c.
cū dilecta. in ix. col. de rescrip. est tex. in c. cui de non sacer-
dotali. & in c. quāuis. el. j. de præbē. sed in casu nostro est da-
ta certa forma respectu clausulæ derogatoriæ, ergo requiri-
tur q̄ ad vngnem, & specificè de illa fiat mentio. Nec obst. q̄
tali casu generalis expressio habeatur pro specifica: quia il-
lud nō est naturaliter verū, sed per quandā circumlocutionē,
& æquipollentiam: vt supra patet, & tenet Domi. in c. ij. in
iiij. col. j. de rescript. & Feli. in d. c. cū dilecta. Ideo illa expres-
sio non sufficit ad derogandum constitutioni cōciliari, quæ
dicitur continere clausulam derogatoriā, & sic formam, &
per hoc tollitur motiuū Moder. Quia licet generalis sermo
qui

qui nō potest verificari nisi in vna specie, reputetur specifi-
cus: illud procedit, vt dictum est, per quandā fictionē, & equi-
pollentiam quæ isto casu cessat, vel dicas illud procedere, q̄
species in quo verificatur est simplex nō habēs formā, secus
verò si formā cōtinet, tali casu opus erit speciali mentione
per supra dicta. Præterea attenda ratione Moder. sequere-
tur q̄ omnis constitutio & quælibet dispositio in qua est di-
cta clausula derogatoria & quodlibet testamentum cū sit
certū q̄ vnum factū continet q̄ per generalem clausulā tol-
leretur, qd' est falsum, & cōtra tex. in d. l. si quis in principio.
ibi specialiter, & in l. sancimus. c. de testa. & d. c. ex parte. &
d. c. nonnulli. Nec obst. q̄ princeps fuerit certificatus, quia il-
lud non releuat, nisi appareret in rescripto de tali certa sciē-
184 tia, & tūc sumus extra casum nostrum: † quia quādo certa
scientia probatur derogatio, tunc non causatur ex simplici
certificatione, sed ex voluntate mera principis, qui ita vult,
& tali casu videtur facere de plenitudine potestatis: vt. j. dice-
tur in glo. igitur extra istum casum sequitur conclusio vera,
q̄ constitutio conciliaris non reuocatur per secūdum rescrip-
tum, nisi fiat specifica mentio de illa, in signū maioris priui-
legij, quo differt ab alijs constitutionibus, arg. l. apud Labeo-
nem. §. ait prætor. ff. de iniu. c. q̄ periculosum. j. de sentē. excō.
Non obst. dictum Bar. in d. l. si quis in principio testamenti.
quia responde illam opi. Bar. esse cōmuniter reprobam: &
eam latē reprobat Alex. sibi contrarius post alios, quos ibi
refert in l. nominatim. in ij. col. de libe. & posthu. & licet Mo-
der. Senen. ibi conentur Bar. defendere, satis leuiter tamē ij de
Moder. tenent contra Bar. in l. si mihi & tibi. in iiij. colū. ff. de
185 leg. j. & ibi post Areti. quem referunt, cōsiderant q̄ testa-
mentum potest cōsiderari dupliciter, aut respectu formæ,
& contestualitatis, & tunc dicitur vnum testamentum, l. si is
qui. ff. de testa. aut respectu plurium contentorū in testamen-
to, & tunc quot sunt dispositiones, tot possunt dici testamen-
ta. arg. eorum quæ no. Bar. in l. scire debemus. ff. de ver. obli.
sic ergo licet vnicū tantum testamentū præcesserit, tum secū-
dum testamentū cum clausula derogatoria generali, nō tol-
let primum habēs clausulā derogatoriā: quia licet clausula
non obstā. dicitur specialis, respectu primi testamenti: vt di-
cebat Bar. tamen respectu clausulæ derogatoriæ cōtentæ in
primo

primo dicitur clausula generalis, & sic illam clausulam non
 tollet, & isto modo doctri. Bart. resoluitur. Teneatis ergo, q̄
 cūm dispositio d.c. nō debet. sit cōciliaris, dato q̄ Papa sit in-
 formatus, nihilominus requiritur q̄ de illa fiat mētio specia
 186 lis per supra dicta. † Tertia regula est, per clausulā non ob,
 nō tolluntur statuta iurata, ita est gl. singu. in c. cūm non de-
 ceat. in ver. effectus. 7. de elec. quā vltra adducta hīc per Mod.
 multum cōmendat Alex. in l. si. in apostilla magna ad Bar. &
 ibi Iason in fi. c. si cōtra ius vel vti. pub. & idem Alex. in l. j. in
 princi. col. fi. ff. ad leg. Falc. Feli. in c. ij. in viij. col. versi. limita
 tertio. de sponsa. Corset. in repe. c. grandi. in ij. col. versi. iura
 mento. de supple. negli. praelato. lib. vj. & in repe. rub. de iure-
 iur. in xxij. speciali, cum cōcor. traditis per Mod. & nouissi. in
 c. constitutus. in ij. col. de rescrip. quibus adde Vitalē in trac.
 de clausulis. in ver. clausula nō obstan. quibuscūque. fo. 7. se-
 cundūm impressionē Parisiēsem paruum, sequitur etiā qui-
 dam Moder. Marcus Antonius Bauerij Doctor eruditus in
 trac. de virtute iuramēti, priuilegio xv. cum simili. alijs quæ
 Ias. adducit in l. si mihi. §. in legatis. de leg. j. in ij. col. j. lec. & ra
 187 tio istius regulæ est: † quia iuramentum habet vim clausulæ
 derogatoriæ: vt tenet Bart. in l. si quis in principio. col. fi. de
 leg. ij. per text. in l. cūm pater. §. filius. de leg. ij. sequitur Ias. in
 §. item si quis postulāte. in ij. col. nu. 4. Insti. de actio. & dictus
 Moder. in d. trac. iuramēti. in j. charta, versi. nono infertur. &
 Ias. in l. pacta nouissima. in prin. c. de pac. post Bart. in l. om-
 nes populi. in x. col. versi. sed an iuramētum. ff. de insti. & iur.
 188 † & tamē clausula derogatoria non tollitur per clausulam
 non obstan. sed requiritur specialis mentio, d. l. si quis in prin-
 cipio. & l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de legatis. j. cum simili-
 189 bus: ergo idem erit in iuramento. † Sed tamen aduertē-
 dum est, q̄ ista conclusio seu regulā quam sequuntur hīc Mo-
 der. post alios superius relatos non videtur vera: quia clarū
 est, q̄ vbiq; in statuto aliquo est iuramentū, reuocato sta-
 tuto in consequentiā iuramentum tollitur, tanquā accesso-
 rium, ergo non est opus q̄ de illo mētio fiat: Ita est doctrina
 Abb. cōmuniter approbata in c. cūm accessissent. in ij. col. de
 consti. distinguendo, vt ibi per eum, & ratio est: quia iuramē-
 tum sequitur naturam dispositionis super qua interponitur
 l. si. c. de non nu. pecu. c. venerabilē. in fi. vbi Abb. de elect. &
 Bar. in

Barto. in d. l. omnes populi. in xj. col. in prin. Card. in de. j. in
 prin. in iij. q. de reg. & declarat Alex. in l. nō tantūm. in prin.
 in iij. col. nu. 11. ff. de re iudi. & Fran. Cremo. no. clij. incip. vo-
 lo dare, & c. nam in tali iuramento intelligitur illa clausula,
 rebus sic stantibus, hoc est q̄ eatenus teneat, quatenus statu-
 tum super quo interponitur nō reuocatur. c. quemadmodū.
 vbi glo. de iureiuran. facit q̄ no. Abb. in c. cūm M. Ferrā. in 7.
 col. de consti. & Doc. in l. si. ff. qui satisda. cog. & glo. in c. fi. 7. de
 procu. Sed statutum primum potest tolli per secundum nul-
 la facta mētione, ergo & iuramentum, patet igitur ex prædi-
 ctis, q̄ de iuramento non est faciēda mentio, sed sufficit re-
 uocare actū principale, super quo est interpositū iuramentū
 per supra dicta, & hoc regulariter procedit in actibus depen-
 dentibus à volūtate vnus, de quibus hīc loquimur. Non ob,
 q̄ iuramentum habet clausulā derogatoriam, d. l. cūm pater.
 §. filius. quia licet hoc negari posset ex eo, quia ille text. non
 hoc probat, tamen præsupposito illo assumpto pro vero, di-
 co illud procedere respectu obseruantia: quia si aliqua parti-
 cularis persona ex faciētibus illum actum iuratum vellet cō-
 trauenire, & facere actum contra iuramentum, non valeret,
 & isto respectu dicitur derogare, secus verò quando per viā
 190 statuti contrauenitur collegialiter, quia tali casu iuramentū
 non impedit vires reuocationis, † quia sublato actu princi-
 pali illud tollitur. Non obst. text. in d. c. constitutus. quia ideo
 ibi per secundum rescriptum non tollitur statutum iuratum:
 quia princeps censebatur illud ignorare, vt hīc, nō autē fuit
 causa solum iuramentum, & ille tex. non procedit si secūdus
 actus fieret per viā legis, vt hīc loquimur. Vel secūdò respō-
 det: quia ideo ibi rescriptū non valuit, quia nullā faciebat mē-
 tionē, neque generalem, neque specialem. Et ideo, pro vera
 intelligentia prædictorū in hac materia poteris ita distin-
 191 guere, † q̄ aut quærimus nunquid per secundum statutū re-
 uocetur primum iuramentum non facta mētione iuramēti,
 aut verò per secundum rescriptum. Primo casu dicas, q̄ aut
 statutū primum iuratū reuocatur ab alio quā ab illo qui
 illud condidit, & obseruare iurauit: & tunc bene requiritur
 q̄ fiat mentio de iuramento: quia licet reuocetur statutum
 remanet tamen vinculū iuramenti, & tūc dicitur habere clau-
 sulam derogatoriā, & ita procedit gl. in d. c. cūm non deceat,
 cum

cum alijs supra addu. & ita in terminis cōcludit Abb. in c. cō
 122 stitutus. in iij. col. de resc. r. † aut verò statutū reuocatur ab
 eodē statuente, & nulla requiritur mentio, sed procedant ad-
 ducta in contrarium: & ad hoc est tex. in c. dilecto. de præbē.
 & ista fuit singularis declaratio Anto. de But. in c. j. col. pen.
 de his quæ fiūt à maio. parte capi. quam teneas cordi: & pro
 ista decisione facit quæ in simili dicit Alex. in l. j. in prin. col.
 fi. verfi. in hac materia. ff. ad leg. falci. & hoc videtur sentire
 expressè Deci. in c. fi. in v. col. nu. 5. extra eod. titu. Secundò
 casu aut quærimus nunquid primum statutum iuratum per
 secundum rescriptum reuocetur non facta mentione specia-
 li, & tunc dicendum est, quod non, cum tale rescriptum censea-
 tur potius per importunitatem obtentum: vt hîc dicit gl. nā
 si princeps non fuisset de iuramento certificatus, fortè non
 cōcessisset rescriptum: vt dicit nota. in istis terminis Lauren.
 de Rodul. in repe. c. sine exceptione. xij. q. j. q. xl. Sed per viam
 constitutionis bene reuocatur, non facta mentione: vt dicit
 Domi. in d. c. cum non deceat. & sequuntur Moder. in repet. l.
 omnes populi. in xxij. col. verfi. quarta conclusio. de iusti. &
 iur. intelligendo tamē, vt superius est dictum secundum An-
 to. de But. vt euitetur contrarium, quod adducit Philip. Frā.
 post Imo. contra Domi. in d. c. cum non deceat. In ea. gl. o.
 ibi, quia maturius & c. ista ratio mihi non fatiffacit quia etiā
 si lex secunda maturius facta non fuerit, sed ex obrupto tol-
 lit primam contrariam, ex quo tex. iste simpliciter loquitur,
 123 & quodcunque principi placet dicatur lex, non igitur im-
 posita est illi forma, vt maturius, & cum maiori deliberatio-
 ne legem condatur rescriptum, concedatur, s. sed quod princi-
 pi. Instit. de iure natu. & est bonus text. ad propositum in c.
 cum apud. xj. q. iij. Et licet lex deberet cum maturitate fieri:
 vt in l. humanum. c. de legi. per hoc tamen si facta non sit eo
 modo, nihilominus lex est, & non est de ea: sed secundum eam
 iudicandum: vt in c. erit autem lex. in fi. iij. dist. tenet Cur. in
 tracta. de consue. in xxxj. col. Barba. in cle. j. in iij. col. de elec.
 Bar. in l. omnes populi. in ix. col. verfic. circa secundum. ff. de
 124 iusti. & iur. † Ratio ergo est illa, quam superius dedimus in
 textu: quia ratione æqualis vtilitatis publicæ & potestatis se-
 cunda lex tollit priorem, non sic in secundo rescripto: quia
 cum sit concessum ad particularem vtilitatem, non præsu-
 mitur

mitur velle princeps legem publicam ad multorum vtilitatē
 introductam ita de facili propter rescriptū vnus personæ
 125 tollere, cum nō sit æqualis potestatis, nec vtilitatis. † In ea;
 glo. ibi, in rescripto etiam & c. ex ista glo. habes vnum quod vbi
 princeps cōtra ius rescribit ex certa scientia, nō est necessa-
 ria clausula non obst. ita istam glo. ad hoc not. Abb. in c. nō-
 nulli. in prin. de resc. r. & dicitur princeps tunc facere ex cer-
 ta scientia, quādo hoc exprimit in rescripto, vel quando ex
 verbis expressis in rescripto potest colligi, quod princeps est
 informatus: vt declarat idē Abb. in c. cum inter. in prin. de
 except. & ibi Feli. in iij. col. & in c. ex multiplici. de deci. & in
 c. j. in ij. col. de resc. r. & in c. ad hæc. in fi. eo. ti. vbi alleg. istā
 glo. & ita intelligit. Nam certa scientia idem operatur quod ex-
 pressa mentio, vt ibi dicitur: & per hoc dicit Abb. in c. fin. in
 iij. not. & in iij. col. vt lite pen. quod licet priuilegium impetratū
 lite pendente non valeat nisi de lite fiat mētio, fallit nisi pri-
 uilegium sit concessum ex certa scientia: quia tali casu certa
 scientia idē operatur quod expressa mētio, per gl. hîc, cum con-
 cor. vt per Alex. in confi. xvij. Viso statuto. in iij. col. in vj.
 vol. & in l. quacūque. in j. col. c. de testa. mili. & hoc idē latius
 Roma. probat in confi. cccxxvij. Istæ sunt rationes, in ij. col.
 & circa hoc notabile exemplum ponit Abbas in c. causam. el
 iij. in ij. col. de testi. & aliud Feli. in quo dicit se consuluisse in
 c. causam quæ. in vij. col. de resc. r. & idem repetit in c. cum
 adeo. in xi. col. de resc. r. & in c. cum à nobis. in ij. col. de te-
 126 stib. † Et ista certa scientia etiam ex geminatione resc. r.
 pti colligitur: quia talis geminatio habet vim certæ scientiæ:
 vt hîc innuere videtur glo. & tenet Feli. in c. si quando. in fi.
 de resc. r. & in c. nonnulli. in xvij. col. eo. tit. & ista de plano
 procedunt, quando de mente principis constat. In dubio ta-
 men extra materiam iuris non præsumeretur certa scientia,
 sed talia rescripta præsumerentur per importunitatem obtē-
 ta, & debēt reijci: vt tradit Barth. Vero. in cautel. ij. in iij. mō-
 do, vbi inuehit contra miseros prælatos, qui non audent cō-
 tradicere iniustis rescriptis, & cōtra legem concessis. Et pro-
 pterea bonum & vtile est, vt clausula ex certa scientia, vel mo-
 tus proprius, exprimat in literis: vt docet idem Bartho. Ve-
 ronen. in cautel. cxvj. incipien. Nonnulli. Quia tali casu re-
 scriptum impugnari non potest: vt Alexan. dicit in consilio
 i cccv. neg

ccxv. Nec arguendi. in vj. col. versi. sexto confirmatur. lib. ij. & Bar. in l. conficiuntur. §. codicilli. in prin. ff. de iure codicil. Io. de Ana. confi. viij. Viso instrumento. col. fi. Oldra. consilio cclvij. Factum tale est. col. iij. & ita debet intelligi gloss. hinc, quam ita declarat Deci. in confi. liij. In causa, inquisitionis. in j. col. nu. i. in ij. parte: & prius declarat Feli. de quo ipse mentionem non facit in c. j. in viij. col. de cōsti. & idem latius tradit in c. j. in xiiij. col. de rescript. Et prædicta omnia procedunt in his quæ sunt iuris, quæ princeps præsumitur scire, secus verò in his quæ consistunt in facto: vt commercia, statuta, & consuetudines locorum, in quibus certa scientia non præsumitur, nisi expressè appareat, Bald. in l. fi. in ij. col. c. sen. rescin. non posse. sequitur Alex. in confi. cxxv. Viso titulo cōstitutionis. in fi. lib. ij. Hoc tamen quod de certa scientia dictum est, nō habet locum in rescripto impetrato motu proprio: vt notanter dicit Feli. in c. constitutus. in v. col. versicu.

197 obstat secundo decisio. de rescrip. † & est ratio, quia motus proprius non arguit informationem principis præcessisse: nam si sciuisset fortè non ita scripsisset. Ita ibi Fel. idem in c. nonnulli. in x. col. eo. titu. Sed tamen hoc non videtur sine dubio: quia imò clausula motus proprii arguit principem velle illum actum facere, & q̄ ritè omnia præcesserint. Car. in cle. ij. in iij. q. de offi. ordina. Bal. in l. omnes. in princ. c. de quadrien. præscrip. & hoc ego probo incōuincibiliter: quia vt dicit hic gloss. certa scientia principis arguit ex secunda iursione: vt etiam expressè Feli. concludit in d. c. constitutus, in vj. col. versi. & de hoc quotidiano. & tamen ego habeo, q̄ secunda iursio & clausula motus proprii æquiparantur. Ita not. Bal. in l. nec damnosa. c. de preci. Impe. offeren. quod dictum pro singulari commendat Roma. in l. si verò. §. de viro. in xxxj. fallen. ff. solu. matri. Alexan. in l. iij. in princ. ff. q̄ quisque iur. Deci. in c. si quando. in j. col. de rescrip. & And Sicu.

198 in c. constitutus. in ij. col. nume. 9. de rescrip. † Ergo videtur, quòd sicut per rescriptum concessum ex certa scientia tollitur lex contraria, ita si fuerit motu proprio concessum, accedant ad hoc effectus plures, quos de ista clausula motus proprii, Roma. ponit in confi. cccxxvij. in ij. col. qui in proposito bene facere videntur, cum pluribus concordā. quæ Deci. congerit in c. ad aures. col. fi. de rescrip. & per hoc dicit idem Deci. in

Deci. in l. certum. in ij. col. ff. si cer. pet. q̄ motus proprius operatur vnum, q̄ vbi aliàs per clausulam non obstat. non censeretur derogatū priori speciali priuilegio nisi expressa mentione facta, secus tamen est vbi concederetur motu proprio, & licet contrarium in hoc videtur tenere Feli. in c. cū ecclesiasticæ. de excep. tamen opi. Decij est verior, ad quæ faciūt ea quæ Bonifa. scribit in cle. per literas. in ij. col. de præben. Et ideo pro concordia dicas, q̄ dictum Feli. debet intelligi, quando constaret de mente contraria principis: vt tradit Abb. in c. cū olim. in vj. col. versi. an autem. de re iudic. Secus tamè est in dubio: quia tunc idem est dicendū de clausula motus proprii, quòd de clausula ex certa scientia: vt colligitur ex dictis per Feli. in c. causam quæ. col. penulti. de testidum alleg. Bal. in l. quod fauore. c. de leg. imò plus dico quòd clausula motus proprii, non solum arguit præsumptam scientiam principis, sed extendit gratiam vltra præsumptam mentem concedentis, clemen. si Romanus. de præben. l. q̄ autem.

199 ff. si quis cauti. † Vbi priuilegium concessum motu proprio trahitur ad litem pendentiam, & sic vltra intentionem concedentis: vt not. ibi Bald. Paul. de Castro, & Alexan. & expressè Abb. in d. c. fin. in iij. nota. vt lite penden. & alium notabilem effectum clausulæ motus proprii, vide per Roman. in confi. cccxxvij. in v. col. & alium per Pet. de Biaxio, in tract. de elec. fo. 96. in ij. col. post Ioan. And. in c. cū in cunctis. §. cū verò. de elect. quibus adde Pet. And. Gamma. in tract. legati. folio. 54. Limitantur tamen prædicta nisi talis clausula motus proprii, fuisset procurata, prout sæpe hodie, & quasi cōmuniter fit: quia tali casu perderet virtutem suam: vt tenet Cardina. in confi. cxlij. in fin. & Deci. in c. ij. in ij. col. de rescri. & hoc probari debet, quia aliàs in dubio hoc non præsumeretur: vt Deci. tradit in confi. cccxlj. nume. 4. & ita feruat hodie Rota. Secundò limitantur prædicta procedere in his quæ sunt solita concedi, secus in insolitis: vt not. idem Deci. probat in consilio cccxcix. numero. 8. in secunda parte, quo omnia tene menti. Et ad prædicta adde rationem quare princeps per vltimam cōstitutionem tollit primā contrariā, non facta mentione: quia in secunda cōstitutione adest certa scientia. Ergo eodem modo motus proprius, quia lex semper motu proprio fieri solet: vt no. Bar. in l. j. in fi. c. de bo. va.

lib. x. & in auth. quas actiones. circa fi. c. de fac. san. eccle. sequit Deci. in c. fi. in iij. co. nu. 10. de cōsti. Habes igit ex his q̄ clausula ex certa sciētia, supplet omnē defectū, & æquipollet
 200 clausulæ non obst. † Hinc sumpta occasione Mod. hīc extendunt fimbrias circa illam q. an princeps concedēdo aliquod beneficium incapaci scienter videatur secum dispēsare, & in effectu omnia quæ referunt ponit Feli. in c. nonnulli. de rescrip. circa xv. col. ybi infinita pro & contra congerit: & in c. cū vigesimum. de offi. deleg. & in c. prætera. de testib. cog. & in c. cū inter. in iij. col. de exce. & alibi sæpe. Et ideo in hac materia scrupulosa melior & accōmodatior videtur distinctio, quam post subtilem disceptationem ponit Deci. in c. si quando. col. fi. de rescrip. quem refero in voce, & vltra ipsum circa istam q. vide plura cumulata per Moder. Rauē. in Alphabeto iuris, in verbo, Princeps. & nouissimi apostillātes ad Dy. in reg. beneficium. fo. 12. secundū parūā impressionem. † de reg. iu. & per Vita. de Cambanis in tract. clausularum. in verbo, clausula ex certa scientia. & per Mod. quosdam in tract. de beneficio. in viij. q. iij. partis. col. fi. & in principio. q. In ea. glo. ibi, & si rescriptum concedit &c. Collige ex ista glos. differentiam inter rescriptum & priuilegium. Nam ad hoc no. istam glo. Feli. in c. ex literis. de fide instru. in prin.
 201 † Nam rescriptum est illud quod emanat ad obseruantiam iuris cōmunis: vt l. falso. c. de diuer. rescript. & tenet Domi. & Francif. hīc, & sequitur And. Sicu. in c. causam quæ. in ij. col. nu. 8. de rescrip. Priuilegium verò est contra ius, c. priuilegia. iij. dist. & hanc differentiam cum ista gloss. approbat Feli. in rub. eo. ti. in ij. col. & hoc idem tenet Abb. in c. causam quæ. in prin. de rescrip. sequitur Cur. senior, consi. xvj. inci. Clarū.
 202 col. vij. & ideo dicit hīc gl. † quod si concedatur rescriptū contra ius, mutat nomen, & dicitur priuilegium, & istam gl. ad hoc alleg. Moder. de Monteferrato in rub. † eo. de rescrip. ex quo infertur, q̄ isto casu tale rescriptum esset latissimè extendēdum, licet de natura sui rescripta debeant interpretari stricte, cū tunc mutet nomen: vt declarat Feli. in c. causam quæ. in ix. col. & in c. cū adeo. in xij. col. de rescrip. &
 203 tradit Innocen. in c. Episcopi. de rebus eccle. non alie. † Sed aduerte, quod licet differentia hīc tradita inter rescriptum, & priuilegium communiter approbetur, mihi non videtur probabilis

probabilis, quia habemus quod frustra precibus impetratur quod iure communi conceditur, l. j. c. de thesau. li. x. si igitur rescripta conceduntur secundum ius commune, iam frustra impetrantur, stante regula posita in glo. facti. † eo. videlicet, q̄ quando statutum vel rescriptum continet idem quod ius commune, dicitur in effectu ius commune, nō statutū. Suedetur hoc, quia clarum est quod per rescripta conceditur iurisditio delegata, c. pastoralis. & c. prudentiam. cum simi. de offi. dele. etiam cū nemini dubium est, q̄ illa rescripta sunt contra ius commune, cū veniant in præiudicium iurisdictionis ordinariæ fundatę de iure communi: vt patet in c. fanē. de offi. deleg. & in d. c. pastoralis. §. qui autem. Non obs. d. l. falso. in qua Doct. fundamentum faciunt: quia ille tex. nō
 204 dicit q̄ rescripta ad obseruantiam iuris cōcedantur. † Sed q̄ ea quæ ad causas, scilicet, ad agendum & defendendum conceduntur, prout ibi intelligit glo. & Odofr. perennia esse debent, ibi enim erat talis casus, impetraueram rescriptū ad lites cōtra te, quo fortē non vsus sum per annum, postea uolo te vigore talis respectu cōuenire, tu opponis q̄ illud rescriptum tēpore non vtendo spirauit, consultus Imperator quid iuris: respondet quod ea quæ ad ius rescribuntur, id est, ad causas decidendas perennia esse debent. Vides igitur q̄ ille tex. non probat opinio. Docto. Vnde mihi videtur q̄ melior sit differentia, quam ponit Abb. in c. plerunque. in iij. not. de rescrip. quam valde commendat Iason in l. fin. ff. de constitu.
 205 princi. videlicet, † q̄ inter rescriptum & priuilegium est ista differentia, q̄ rescriptum ad aliquid faciendum durat perpetuò, alleg. tex. in d. l. falso. quem sic intelligit: priuilegium verò expirat tempore, hoc est decennio: & ita istam differentiam sequitur ibidem Feli. post Bal. in d. l. falso. Vel secundò potes tu aliam differentiam dare: quia rescriptum est illud quod conceditur præter ius commune, priuilegium verò cōtra ius. Sed tenēdo q̄ etiam rescriptū possit contra ius concedi: vt patet in rescriptis derogatibus iurisdictionem ordinariam, responderi posset ad tex. in l. fi. c. de man. princip. cum simi. quod illud quod dicitur rescriptum contra ius non ualere, intelligitur contra ius non commune, sed tertij, iuxta c. super eo. de offi. delega. & sic illa uerba contra ius, non intelliguntur de iure scripto: quia illud præsumitur princeps scire:
 i 3 vt hīc

vt hinc est tex. quem ad hoc ponderat Domini. hinc in prin. & dixi in alio not. latius, sed quando rescriptum est contra ius tertij: tunc præsumitur per importunitatem obtentum, & sic nouiter intelligitur iste pñctus, pro quo dico esse casum, qui communiter perperam allegatur in l. rescripta. c. de precib. Imper. offe. dum ibi in prin. ponitur regula, cum exceptione.

206 † Nam regula est, q̄ rescripta contra ius debent reijci: fallit, dicit tex. nisi sit tale q̄ nō lædat alium, sed profit petenti & c. quæ verba clarè innuunt regulā de illo rescripto loqui, quod est contra ius tertij, aliās exceptio non loqueretur in terminis regulæ. Nam non est bona exceptio si regula loquitur de homine, & exceptio fiat de asino: vt dicit Dyn. in proc. j. de regu. iur. col. fi. quem sequitur, & refert Deci. in l. j. col. ante penult. 26. ff. de regu. iur. non tamen recedendum est a comuni circa hoc. Nam qui nimis emungit, sanguinem elicit, c. nisi. de renun. Glo. singularium personarum. duo facit, ponit limitationem ad istum text. & rationem eius. Circa limitationem vide quæ dico superius in viij. no. meo, in vj. limitatione, quæ optimè procedit in terminis huius gloss. Tamen non per istam rationem gloss. quæ licet ab omnibus approbetur, mihi tamen non satisfacit: quia ista ratione attenda idem de

207 beret dici e contra, videlicet, † q̄ ideo consuetudo non debet tolli vt valeat: & quia illa regula procedit quādo per validitatem actus alius non annullatur vel tollitur: vt in d. l. quoties. de verbo. oblig. cum concor. quæ Soci. tradit in tract. regularum. nu. 440. cum eadē ratio militet, vt actus qui tolli debet valeat, quæ in actu contrario tollente consideratur: & propterea tex. hinc de consuetudine mentionem fecit: quia nō minus laudabilis cōsuetudo populū tenet quam lex: vt in l. de quibus. ff. de legi. Et ideo debet de illa fieri mentio, & licet hinc tex. de cōsuetudine singularium personarum loqua-

208 tur, illud verbum, singularium, † quia ponitur ratione maioris frequentia non excludit generalē cōsuetudinem, argu. gl. no. in cle. j. in ver. præfidentes. de rescrip. & glo. in l. vnica. in verbo, sponsam. c. de rap. vñg. sequitur Ias. in l. certi conditio. s. si nummos. in iij. col. ff. si cer. pe. Regula tamen siue dictum gl. in se verum est, q̄ actus in dubio interpretari debet vt valeat. Glo. facti. ista gloss. est magistra, & multum celebrata pro singulari, ideo eius materiam vt ille latius attingā,

vt ex

vt ex ea fructus in practica & subtilitas in scholis colligatur. Diuidatis ergo eam in quatuor partes, in prima exponendo tex. infert ad q. in secunda quæstione per tria exempla declarat, in tertia q. decidit per sex rationes, in vltima per viā summarij opi. suam firmat. secūda, & puto. tertia ibi pone in terminis. quarta ibi dico autem. quinta ibi si igitur. † Colligo igitur ex ista glo. vnam conclusionem, q̄ statutum continens idem quod ius commune, dicitur ius commune non statutū, ista opi. est cōmunis: prout dicunt Mod. Bononien. post Bar. in repe. l. omnes populi. in iij. q. prin. in xij. col. ff. de iusti. & iur. & fundatur ista opinio secundum gl. & antiquos Docto. hinc in septem motiuis additis tribus per Mod. repe. hinc, videlicet, Io. Crotū de Monteferrato, qui in repe. d. l. omnes populi. dictis fundamentis per eum hinc relatis addit duo alia, quæ reassumunt nouissimi hinc, per plura verba nihil in effectu noui addentes, quibus omisis ego vltra ipsos plura noua dicta pro vtraque parte adducam, deinde pro concordia opi. ad loca non vulgaria te remittam, ex quibus diffidentes opi. poterunt concordari. Pro ista igitur cōmuni opi. vltra alios, q̄ sublato iure communi videatur sublato statutum continens idem quod ius commune: adduco primo dictum Domini. sibi contrarij dictis hinc per eum in c. j. in iij. col. versi. &

210 ex his. j. de fil. presby. vbi querit in nota. q. † Pone q̄ in ecclesia est statutum iuratum, & per Papam confirmatum, quocauetur q̄ non admittatur illegitimus in ecclesia, an Episcopus poterit dispensare, Io. Mo. cum quo transit ibi Domini. dicebat q̄ sic: quia vbi plures prohibitiones procedunt ab eodem fonte super eadem re sublato principali, & alia videntur esse sublata, arg. l. si. c. de duo. reis. cum simi. vt ibi per eū, sed Episcopus isto casu posset dispensando relaxare ius commune, ergo illo sublato statutū & alia idem continentia censentur esse sublata. Non ob. text. hinc, dū dicit, q̄ per secundā constitutionē non tolluntur statuta priora cōtraria: quia respōdet Domini. ibi q̄ iste tex. procedit in statuto & cōsuetudine præter vel contra ius, secus in continentibus idem quod ius antiquum: quia tunc illo iure antiquo sublato per posteriorem constitutionem censentur sublata idem continentia. Ita dicit Domini. ibi, pro quo adde glo. in c. vt circa. in versicu. corporali. j. de electio. eo. lib. ex quibus infert ibi Domini.

i 4 q̄ impe-

q̄ impetrationi factæ à Papa in tali ecclesia per eum qui se
 dixit filium Sacerdotis, q̄ possit consequi beneficium etiam
 in ecclesia cathedrali. non obstabit tale statutum, vel consue-
 tudo, licet de illis non fecerit mentionē: quia ex quo est con-
 forme iuri cōmuni, non præsumitur Papa ignorare, per tex.
 h̄ic: & hoc idē in priuilegio impetrato dicit Oldra. in confi.
 ccxlix. Quæritur vtrū mortuo Episcopo. in fi. Præterea pro
 ista opi. facit dictum Moder. Ariminē. in apostil. ad Ange. de
 malefi. in ver. nec non per querelam. fo. ii. q̄ stante statuto,
 q̄ quilibet possit accusare non admittentur inhábiles, ea ra-
 tione, quia illud idem disponitur de iure commune, in quo
 fit restrictio tantum ad hábiles: vt in c. j. de accu. Ergo idem
 erit in statuto continente idem quòd ius commune per plu-
 ra, quæ ibi alleg. contra Bal. qui tenebat contrarium in rub.
 c. qui accu. non pos. & in no. casu etiam consuluit Pe. de An-
 cha. in cōfi. ccccviij. Probata. in pen. col. motus inter alia per
 gl. h̄ic, vt ibi per eum. Et per hoc dicit idem Domi. in c. si ti-
 bi concessio. in j. col. versic. nota bene. 7. de præben. per illum
 tex. q̄ ius commune limitans aliud ius cōmune inducit etiā
 limitationem cōstitutionis particularis disponentis illud idē
 quòd ius commune. Nec ob. dicit ipse tex. h̄ic: quia limitatur
 non procedere in statutis continentibus idem quòd ius: &
 istam opi. videntur sequi Abb. in c. fi. in xj. col. de consuetu.
 dum se remittit ad glo. h̄ic, & ad ea quæ dixit. in c. j. in j. no.
 supra eo. & in c. super eo. in fi. de cogna. spiritua. & ibi Præ-
 posi. hoc sequitur: hoc tamen sublimitat Domi. h̄ic, & Præpo-
 si. in d. c. super eo. esse verum, nisi per reuocationem talis cō-
 suetudinis vel statuti continentis idem quòd ius commune
 nasceretur scandalum: quia tunc reuocato iure communi, nō
 cēsetur talis consuetudo reuocata: prout est gl. ibi singularis
 quā dicit esse notandam, alias autē cessante scandalo proce-
 dit regul. istius gl. quam etiā firmat Abb. in c. cum dilectus. in
 ij. col. de cle. nō resi. contra gl. ibi, & Hosti. qui tenebat cōtra-
 211 riu: & Feli. in c. j. in ix. col. de rescr. vbi ponit regulā q̄ in se-
 cundo priuilegio debet fieri mentio de primo, nisi primum
 cōtineat solū ius cōmune, per gl. h̄ic: quod est verū, nisi pri-
 mū priuilegiū contineat aliquam qualitatem plus quàm ius
 cōmune: vt quia iam per illud fit acquisitum ius alteri: vt ibi
 per eū: & hoc ante ipsum fuit dictū Are. in c. causa. col. fi. de
 testib.

testib. Et pro ista opi. faciunt quæ tradit Ias. in l. j. in x. & xj.
 212 col. ff. de offi. eius. dum vult post alios q̄ statutum quod vi-
 get Florentiæ, q̄ non obstantibus masculis fœminæ succe-
 dant, nihil operatur: ex quo continet idem quòd ius cōmu-
 ne: & ideo vt aliquid operetur sumitur arg. à contrario sen-
 su. Sic ergo ex dictis ibi per eū colligitur, q̄ statutum conti-
 nens idem quòd ius commune, est ius commune, & sic nihil
 operatur in sensu directo: & rationem ponit idem Ias. in l.
 properandum. §. siue autem alterutra. in ij. col. c. de iud. Quia
 statutum cōtinens idem quòd ius commune, nō est propriè
 statutum: vt ibi latè per eum. Præterea pro ista gl. facit quod
 dicit Bal. & ibi latè Alex. in l. Gallus. §. si eius. in j. col. ff. de lib.
 & posthu. vbi volunt q̄ licet libellus alternatiuus nō admit-
 tatur, procedit tamen libellus, quādo peto condēnari aduer-
 sarium ad pœnam iuris communis, vel statuti continentis
 eandem pœnam: quia tūc in tali libello non videor nisi pe-
 tere tantum pœnam iuris communis: & ideo non erit alter-
 natiuus, arg. gl. h̄ic: & ex hoc idem Alex. in liij. in iij. col. post
 213 Bal. ff. de leg. j. infert contra Bart. q̄ si arbiter condemnat
 aliquem, & dat ei dilationem quatuor mensium, q̄ si conde-
 mnatus non soluat, poterit moram purgare: ratio est, quia
 ex quo arbiter dedit dilationem quatuor mensium, videtur
 dare illam eandem quam dat ius commune, & sic nihil ex se
 dare, vnde quemadmodū in dilatione legis admittitur pur-
 gatio moræ, ita & in dilatione data ab arbitro continente
 idem quòd ius commune, argu. gl. h̄ic. Sed tamen circa istud
 dictum videtur, q̄ communis opi. sit pro Bar. vt ibi dicit Ias.
 & idem Alex. tenet contrarium in liij. §. si quis condemna-
 tus. in fi. col. ff. de re iud. & modò nō discutio, ne videar extra
 propositam materiā diuagari. Et pro ista parte arguūt etiā
 in notabili quæstione Moder. Hispani, videlicet, quidam Fer-
 dinandus Loazes eximius Doctor in repe. §. j. in xij. col. nu-
 214 me. 122. Insti. de iusti. & iur. q̄ Nunquid si sit facta commis-
 sio, q̄ iudex procedat secundum ius, an poterit iudicare se-
 cundum statutū vel consuetudinem continentem idē quòd
 ius: & ibi post plura videtur tenere q̄ sic: quia licet appella-
 tione iuris de communi tantum intelligatur. §. quoties. Insti.
 de iure naturali. cum simili. vt ibi per eum, tamen quando
 statutum vel consuetudo continet idem quòd ius bene com-
 prehen-

prehenditur appellatione iuris: & ista dicunt esse magis communem opinionem Moder. Taurinens. post Pau. de Ca. in l. in pluribus. in j. col. ff. de iust. & iur. Ias. in l. omnes populi. in iij. col. eod. tit. licet contrariam opin. dicat esse magis communem And. Sicu. in consi. lxxj. incip. Illud in medium. in ij. col. versi. sed licet. in iij. volu. sed non est verum. Facit etiam quod not. Bar. sibi contrarius in l. j. col. iij. q. iij. c. quæ sit longa consuetudo. vbi quærit, ¶ nunquid si vniuersitas facit legem municipalem de casu deciso per consuetudinem, vtrum detur actio ex consuetudine, vel ex illa lege municipali siue statuto, & videatur dicendum quod ex statuto tanquam ultimo, argu. l. si mihi & tibi. §. fin. de leg. j. & not. per Bart. in l. j. ff. de condi. ex lege, tamen Barto. determinat contrarium, videlicet, quod detur ex consuetudine & non ex statuto, ex eo quia actio que datur ex statuto, est subsidiaria, & sic competit in euentum in quem non posset agi ex consuetudine: Vnde si consuetudo de per se est valida ab initio, statutum superueniens continens idem nihil addit. Item pro opini. istius glos. facit quod tradit Roma. in consi. cv. Viso themate proposito & c. Vbi concludit in notabili casu, quod statutum continens idem quod ius commune recipit omnes qualitates iuris communis, quas alias non haberet, exempli gratia clarum est, quod statutum non extenditur ad casum fictum. l. iij. §. hæc verba. ff. de neg. gest. l. j. & ibi Barto. ff. de fonte. & tamen si statutum continet idem quod ius commune trahitur ad casum fictum sicut ius commune, casus est nota. in c. ad audientiam. & c. cum dilectus. extra de cleri. non resi. ponit exemplum in casu tunc occurrenti, ponamus quod statutum puniat crimen stellationatus quod punitur à iure communi, l. si fideiussor. §. in omnibus. ff. manda. nunquid statutum habebit locum in mandante committi illud crimen? & concludit quod sic: & tamen ille est casus fictus regula, qui per alium. j. de regu. iur. & l. quod sæpe. vbi Bald. ff. de contrahen. emptio. & istam opinio. glo. nostræ sequitur etiam vltra prædicta Georgius Natam in repe. clemen. sæpe. in xx. colum. versi. ad hanc rationem & c. de verbo. significa. vbi per eam confutat opinio. Pet. de Anchara. in consi. cclxxxvj. & Roma. in l. ij. de re iudica. dum volunt quod statutum Florentinum per quod in stantia appellationis reducitur in omnibus ad paritatem causæ
princi-

principalis, quod multum operetur, ipse ibi contrarium concludit per istam gl. & alia ibi per eum adducta. Postremo pro ista parte facit dictum Feli. in c. pastoralis. in prin. de fide instrumē. 217 vbi per istam gl. dicit, ¶ quod extrauagans continens idem quod ius commune dicatur ius commune, pro quo ibi alleg. plures concordantes, & subdit quod licet statutum quod allegatur in alieno foro debeat produci, tamen si continet idem quod ius commune, non est producendum: & hoc etiam tenet & sequitur in not. q. Geor. Natam in d. repe. clemē. sæpe. in prin. col. xxij. Ista sunt quæ pro opi. istius glos. facere videntur. 218 ¶ Tamen contra opi. gl. & communem, videlicet, quod statutum continens idem quod ius commune, non dicatur merè ius commune, sed quod contineat, quod plus tenuerunt plures docto. de quibus scribentes hic non meminerunt. In primis Barto. in l. iij. §. si rem. de lega. j. vbi vult, quod si per statutum disponatur quod victus victori in expensis condemnatur, licet istud idem sit de iure communi, l. properandum. §. si autem alterutra. c. de iudi. c. calumniam. de pœnis. tamen istud statutum multa operabitur vltra ius commune: quia licet de iure communi excusetur ab expensis, habens iustam causam litigandi: tamen stante dicto statuto non excusabitur, sed victor poterit agere vigore statuti. per glo. singularem in §. j. in versi. causam. in authen. de exhiben. reis. quam multum commendat Andre. Sicu. in c. j. nu. 62. & in c. causam que nu. 136. de rescrip. Facit pro ista opi. elegans dictum Areti. in c. super his. in v. col. de accusa. vbi dicit, quod licet accusans aliquem sit de iure obligatus ad pœnam talionis si deficiat: vt in l. fi. c. de accusa. Tamen si illud idem quod est de iure communi accusator expressè promittat huiusmodi promissio continens idem quod ius commune operabitur plures effectus de nouo plusquam si non expressisset, nam erit obligatus naturaliter ex consensu ad pœnam. Item præsumetur deficiens calumniator per iura & rationes, quas ibi notabiliter adducit, ex quibus manifestè colligitur, quod tex. in l. qui bis idem. & conclusio glo. nostræ nõ procedit: & pro ista parte plures alias decisiones congerit Andre. Sicu. in clemen. j. col. xj. nu. 40. cum seq. de electio. Sed ista omnia dubitationem recipiunt: Nam in primis dictum Bar. in d. l. iij. §. si rem. reprobatur Mathesi. in nota. lxxxj. & inter alia per theoreticam istius glo. Nā ex quo tale
statutum

statutum nihil plus continet, q̄ ius commune, dicitur solum recitatorium, & nihil addit. l. ius ciuile. ff. de Iusti. & iure. & istud dictum Mathesi. sequitur Iason post Alex. in l. properandum. s. sin autē alterutra. in ij. col. c. de iudi. & Feli. in c. j. in xij. col. in fi. versi. limita. de rescrip. & clarius in c. significauerunt. in ij. col. de excep. Ad dictū Areti. patet solutio: quia loquitur in prouisione hominis quæ multum differt ab statuto vel consuetudine: vt no. in l. de quibus. & in c. cum dilectus. de consue. & in l. fi. de pac. conuen. Nam partes non præsumuntur elegisse viam per quam iudicium earum reddatur frustratoriū, l. ij. c. de testamen. mili. & ideo inductum est in l. quoties. de verb. obliga. q̄ in promissionibus debet semper in dubio fieri interpretatio, vt potius valeant q̄ pereant, hoc autem in statuto non cōcurrit cum reformari possit, & semper in eo dicitur res integra, cum dependeat ab arbitrio vnus, non sic in contractibus. Tamen quicquid sit, non obstā. prædictis mihi opi. Bar. videtur magis vera, quam refert & sequitur Franc. Cremonē. nota. cxx. incip. Habens iustam. & eam probo isto modo, vt dictum est, nemo præsumitur facere velle actum frustratorium, d. l. ij. de testa. mili. Sed ille qui statuit in casu Bar. præsumebatur habere scientiam iuris communis, in quo ignorantia non præsumitur. l. error. eo. tit. ergo statuendo videtur velle aliquid vltra ius inducere. Nam secundum coniecturam voluntatis actus agentium regulantur, l. non omnis. ff. si cer. pet. facit pro hoc quod adducit quidam Hispanus Soto nuncupatus in commento regulæ primæ Cancellariæ, & in puncto illam opi. Bart. in d. l. ij. dicunt esse cōmunem Moder. in l. patre vel marito. in vij. col. versi. limita. ff. de quæstio. & in singu. suis, ccvij. incip. Victus victori. & vltra ibi per eos adducta eā sequitur And. Sicut. in consi. xij. incip. Scribitur apud Prophetam. in vij. col. j. vol. & in consi. xl. Præclare scribitur. in fi. eo. lib. & in consi. lj. Scribit sapiē. col. xj. eo. lib. & Imo. in cōsi. v. & Alex. in l. Paulus. la. j. ff. de re iudi. & Lanfran. de Oria. in repe. c. quoniam contra. in versi. de expensis. col. ij. de proba. & Ias. sibi contrarius in l. j. in xj. col. ff. de offi. eius. Manet igitur ex istis opi. Bar. firma, q̄ statutum continens id quod ius cōmune addat qualitatem plus, ex quo infertur, q̄ si iusta de causa relaxatur ius cōmune, non cēsetur sublatum statutum: & licet idem

Barto.

Bar. videatur tenere contrarium in l. j. in iij. q. c. quæ sit longa consuetudo. de quo superius mentionem feci in parte affirmatiua: tamen quo ad illum casum de quo Barto. loquitur in dicta l. iij. verior est opinio sua ibi, per ea quæ dicta sunt. Præterea contra istam glo. tenet etiam Alex. sibi contrarius in consi. cxciij. Assumo in consultatione. in j. colum. & in fi. in ij. volu. vbi quærit, ponamus q̄ sit statutum confirmatum per Regem, † q̄ spurij, & non legitime nati exhærentur, intelligendo de illis qui non possunt succedere in hæreditate parētum secundum ius cōmune, & quidam spurius impetrat legitimationem, non facta mentione de dicto statuto, nunquid valebit? & videbatur dicendū q̄ sic: quia illud statutum continet idē quod ius commune, authē. ex cōplexu. c. de incestis nup. & tamen de iure communi non est opus facere mentionem: vt no. Inno. & Hostien. in c. j. de rescrip. glo. in l. j. in prin. ff. ad leg. Falci. Igitur nec de illo statuto continēte idem quod ius cōmune: tamen hac ratione non obstā. Alexan. determinat contrarium ibi in fine: & respondet ad istā glo. tripliciter, quem videas, & refero in voce. Præterea Iason sibi contrarius in l. si donaturus. ff. de condict. ob cau. te-
 219 net etiam contra istam glo. † q̄ statutum continens idem quod ius commune operatur vltra ius commune, per illum tex. nam de iure communi est, q̄ dos data propter matrimonium matrimonio non sequuto repetatur, l. si ego. in prin. ff. de iure dot. cum fini. & tamen si ego paciscor, vt mihi restituatur in dictum euentum, & sic non sequuto matrimonio, illud pactum non erit superfluum, sed producet actionē præscriptis verbis, & alia plura commoda quæ ibi enarrat Iason in d. l. si donaturus. Et istam opi. q̄ statutum cōtinens idem quod ius cōmune aliquid plus operetur tenet Barba. in trac. de præstan. Cardina. in j. q. j. partis. col. circa princip. & idem videntur tenere Moder. Hispani in l. iuris gentium. in prin. in ij. col. ff. de pac. dum respondet ad l. ius ciuile. ff. de iusti. & iure. & istā partē tenet quidam Glossator in regulā primā Cancellariæ. fo. 7. dum volūt, q̄ statutum continens idē quod ius dicitur necessarium, & non superfluum, per dictum Ang. in au-
 221 thē. vt omnes obedi. iud. in principi. cum simili. † & quia ratione geminationis plus, puniuntur transgressores, c. nullus. in princip. l. dist. & hoc idem tenet Imol. per illum tex. in c. cum venissent.

venissent. in j. col. de instit. & plura adducit Barb. in c. j. nu. 65. de rescri. Et istam opi. etiam sibi contrarius tenet Abb. in c. cum venissent. in principi. de instit. vbi colligit ex illo text. 222 ¶ q̄ consuetudo concurrens cum iure communi illud reddit fortius: & per consequens videtur aliquid addere. Idem tenet Abb. in c. si. in fi. de obserua. iei. dum vult, q̄ si constitutio disponit idem quod ius, sublato iure communi non tollitur illa constitutio, sicut vbi votum concurrens cum iure communi non tollitur: & idem Abb. hoc firmat in c. cum esset. in prin. de testa. dum colligit ex illo text. q̄ consuetudo continens idem quod ius illud corroborat, vt sic videatur maioris authoritatis: & idem tenet in c. sopite. de cens. per illum text. & hoc expressè tenet etiam idem Abb. in c. ex parte. el. iij. in prin. & in ij. col. de verb. signi. dum vult q̄ tale statutum vel consuetudo multum operentur: quia per illud datur noua facultas agendi, de quo ibi per eum, & hoc idem firmat in rubrica, de regularibus. in fi. cuius cōtrarium idem tenuit in c. cum dilectus. de cleri. non residen. & in alijs locis superius alleg. Et pro ista opi. facit dictum Bal. in l. iij. in ij. col. c. de consti. pecu. vbi dicit, q̄ si mercator iurat statuta mercantiae si non seruat illa quæ continent idem quod ius commune erit periurus, contra gl. hîc allega. pro hoc text. in l. magistratus. ff. ad munici. quem ad hoc idem no. Roma. in singu. suo. ccciiij. incip. Iudex iurat. Item etiam contra istam glossam tenet Andr. Sicu. in c. consuluit. in vij. col. nu. 32. de offic. delega. vbi ponderat textus ibi contra istam glossam, & adducit duo alia iura, quæ ibi videas per eum. ad idem facit glo. in l. vnica. in versi. anniuersarij. c. de collatio. lib. x. vbi vult, q̄ consuetudo continens idem q̄ ius commune faciat quoddam mixtum, q̄ non tollitur rescripto nisi facta mentione. Ex quibus omnibus habes istâ conclusionem principalem glo. pro & contra vltra scribentes ex multorum authoritatibus roboratam, pro qua vltra prædicta vide latè Antonium de Rosellis in tract. de potestate Papæ, & concilij. fol. 98. per totum, vbi refert circa istam glo. opi. omnium antiquorum hîc, & respondet fundamentis eorū, licet idem Antonius in eodem tracta. fo. 78. in j. col. tenuerit contrarium, dum pro hoc alleg. not. per Docto. in c. j. de rescrip. & Ioan. Andr. in c. j. de filijs presby. videas ibi per eum, quia non est
mei

mei moris papyrum denigrare in referendo opinionem singulorum, sed solum ea quæ occurrunt vltra adducta per eos scribere. Et ideo pro concordia omnium dictorum vide Abba. in consti. cij. in fi. lib. j. vbi dicit quod statutum continens idem quod ius commune potest dici ius commune quo ad interpretationem, quæ de eo fieri debet sicut de iure communi, & quo ad quædam alia: vt no. in l. serui. c. de noxa. & in l. fi. c. de iure delibe. & in c. cum dilectus. de consue. & ita procedit opin. istius glo. si verò consideramus statutum quo ad modum agendi, & tunc non potest dici absolutè esse ius commune, iuxta ea quæ not. Bart. in l. j. ff. ad leg. Falci. & hoc idem tradit Imo. in c. cum dilectus. in prin. de cle. non resi. & vide aliam notabilem distinctionem in ista materia per Bal. in l. j. c. de ser. reipub. ma. sequitur Barba. in c. j. nu. 56. de rescriptis. Potest igitur sumi regula ex glo. nostra, & ex dictis superius allegatis cum ea concordanti. Ex alijs verò contrarijs possent fieri limitationes, quod fecit Felin. licet prædicta non viderit nec adduxerit in cap. j. in xij. & xij. colum. extra de rescript. vbi ponit duodecim limitationes ad regulam istius glos. ad quas singula dicta applicari possunt, & latè etiam circa hoc distinguit Ange. Areti. in §. ius ciuile. nume. 22. Insti. de iusti. & iure. & Andr. Sicu. in cle. j. fol. 65. in ij. & iij. colum. de elec. & Soci. in limoribus. in princip. de vulga. & pupilla. & reassumit latius quasi per viam tracta. Alber. Bru. in tracta. de augmento. in iij. conclusio. principa. & tangitur per Moder. in l. j. ff. ad leg. Falci. Ex quorum dictis adiunctis superioribus per me adductis, potest haberi noua resolutio in tota ista materia quam tibi latius repeterem, nisi oneratus essem duabus lectionibus, quarum prima in §. morte. maiorem mihi temporis partem assumit, quo fit vt post immensam reuolutionem, quæ molestissima est parum temporis ad speculandum dimittatur, nisi cum in medio vacationes contingunt. Satis igitur tibi erit aceruum dictorum nouorum absque aliquo labore reperire, quem vigilans vix sibi quisque in tribus annis pararet: vt experientia poteris probare. In ead. glo. ibi, tamen consuetudo præscripta qua seruatum fuit ius commune, & c. habes ex ista glo. regulam communem, q̄ consuetudo qua obseruatum fuit ius commune inducit aliquid de nouo: ista conclusio gloss. non est
vera

vera, secundum Ioan. de Lig. & alios hinc &c. & ratione assignat Soci. in consi. cxlv. in ij. col. Quia obseruantia legis secundum certam interpretationem ex quo homines agunt obseruare legem, & non inducere aliquid de nouo, non inducit consuetudinem, ita ibi Soci. & idem licet in consi. cxj. col. fi. ij. vol. & ultra ipsum hoc tenet Domi. in c. nullus. col. fi. j. de elect. & cum ipsis transeo, & addo predictis Card. Alex. in c. mos est. j. dist. vbi tenet istam opi. contra gl. & limitat dupliciter. Primo quod procedit nisi ex reuocatione talis consuetudinis sequeretur scandalum. Secundo limitat nisi intellectus legis fuisset varius & dubius: quia tali casu consuetudo super obseruantia legis circa certam interpretationem siue intellectum tenendum induceret aliquid de nouo, & ideo reuocata lege non censeretur reuocata tali consuetudine: vt dicit Io. de Imo. in c. statutum. j. de elec. adde Imo. in cle. j. in iij. col. versic. vltimo extra gl. eo. ti. circa qua multa possent dici. Sed ne in immensum crescat opus subsisto contentus inuentione nouorum locorum. † Glo. rationalia. ponit tria, ex quibus duae conclusiones colliguntur. Prima est, quod consuetudo an dicatur rationalis vel non, relinquendum est arbitrio iudicis: sed hoc intellige consideratis circumstantiis loci, & temporis, & utilitate publica. Cum ista opi. glo. transeunt Doc. hinc: & eam approbat Abb. in c. fi. in iij. col. v. colla. de consue. & Andr. Sicut in c. ex parte. el. ij. in iij. col. nu. 16. de offi. deleg. & ibi Imol. dicit istam opi. esse communem, quam sequitur Card. Alexandri. post Arch. & Domi. in c. quia frustra. viij. dist. & in c. illa. in fi. xij. dist. vbi aliter hoc probat: & Calde. consi. xvij. incip. An ciuitas. in ti. de consi. & Andr. Sicut in c. at si clerici. §. de adulterijs. col. viij. de iud. & Fed. de Sen. consi. xv. Quæstio talis. col. iij. Fel. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. in iij. col. de consi. & alios casus in quibus arbitrio iudicis standum sit, ponit Andr. Sicut in c. consi. vij. Sapieter. col. vj. & seq. & consi. seq. col. x. lib. ij. cum concor. vt per Mod. in trac. nuptiali. fo. 23. in ij. col. vbi plura alleg. & Deci. in c. sedes. in gl. iij. de rescrip. & Rochus Cur. in repe. col. fi. de consue. fo. 11. col. ij. latius Barba. in consi. xlv. Illud. col. pe. & fi. in iij. vol. latissime Mod. in l. quæstionis modum. col. j. & seq. & in l. de minore. col. viij. de quæstio. & per Mod. in alphabe. vtriusque iuris in ver. arbitrium. cum si. vt dixi in c. super his. de accu. Aliam tamen rationem consuetudinis rationa-

rationalis assignat Ant. de But. in d. c. fin. de consue. quem refert & sequitur hinc Domi. & licet illam ratione improbet Abb. in d. c. tamen eam approbat Andr. Sicut in c. consi. lj. Scripsit glo. in pe. col. in ij. vol. & Rochus Cur. in repe. d. c. fin. in xxv. col. vbi latius hoc prosequitur. Sed tamen aduertendum est: quia ista communis opi. non videtur vera, ex eo, quia regula quod relinquatur hoc, vel illud in arbitrio iudicis procedit in dubio: vt Ias. concludit in l. j. col. j. nu. 35. ff. sol. ma. & in l. post dotem. nu. 105. eo. titu. & in l. in suis. col. ij. ff. de lib. & posthu. 224 † Sed consuetudo in dubio, quando non est contra legem rationalis præsumitur: vt concludit Bal. in l. de quibus. col. ix. nu. 33. versic. item valet consuetudo. ff. de legi. alleg. c. illa. xij. dist. & sequitur Ale. in consi. cxxij. Circa primum. col. j. lib. v. & hoc idem in statuto dicit Lappus alleg. cj. & quod dictum est de consuetudine idem dicendum est in lege: vt tenet Cy. in l. si. c. si contra ius vel vti. pub. Ergo vbi habemus præsumptionem claram determinantem in dubio quid tenendum, arbitrium iudicis non est in consideratione per supra dicta: & pro ista opi. videtur dictum glo. hinc in ij. parte ibi, & benedicit, vbi glo. dicit quod eo ipso est consuetudo rationalis quæ non reprobatur, sed defenditur ab ecclesia, & sic vides quod gl. sibi aduersatur, quia si in arbitrio iudicis relinquatur, an sit rationalis, signum est quod aliter apparere non potest: vt dicit no. Bal. in l. si pater. §. fin. per illum tex. cum seq. ff. de hæredi. insti. Et ista de plano procedunt, quando consuetudo non est contra ius, sed si esset contra ius, eodem modo relinquendum non videtur iudicis arbitrio, cum lex super hoc disponat præsumendo talē consuetudinem irrationabile: vt est tex. quē ibi ad hoc no. Abb. in v. no. in c. iij. de his qui mit. in pos. cau. rei ser. & in c. ad nostram. in iij. nota. de consue. & in c. consi. vij. Tria. in ij. col. lib. ij. & hoc late defendit Deci. in c. ij. in v. col. 225 nu. 9. de prob. † Sic ergo quocunque modo de consuetudine tractetur arbitrium iudicis locum non habebit. Quod vltimus viua ratione probatur. Nam istud arbitrium iudicis de quo glo. hinc loquitur, non videtur in consideratione, ex quo illud regulari debet secundum mentem legis siue iuris: vt concludit Bartho. Veronen. post Bal. quem ibi refert in l. si fugitiui. in vj. col. c. de ser. fugi. cum concor. quæ scribit Deci. in c. ex literis. in iij. not. de probatio. & idem latius prosequitur Pau. k de Monte

de Montepico in repe. l. in quartam. in lvj. col. & seq. ff. ad le. Fal. aliàs appellari ab eo potest: vt dicit Bar. in l. Lucius. in fi. ff. de infa. & in l. in crimine. ff. de adul. & glo. in c. super his. in
 226 ver. arbitriū. de accu. vbi latè dixi. † Sed de iure dispositū est
 q̄ quando consuetudo est præter ius, præsumitur semper ra-
 tionabilis, si verò cōtra ius, irrationabilis. Ergo iudex suum
 arbitriū regulabit secundū istas præsumptiones. . Et ideo
 pro vera declaratione istius cōclusionis distinguo sic, quòd
 aut apparere potest an consuetudo sit contra vel præter ius,
 tunc illud sequendum est quod dictum est superius, aut verò
 hoc liquidè non apparet propter conflictū rationē & opi. Et
 tunc procedit opi. istius glo. quia tali casu in arbitrio iudicis
 227 erit iudicare an consuetudo sit rationabilis vel non, † &
 propterea bonum esset habere iudicem fauorabilem in hu-
 iusmodi arbitrarijs: vt dicit glo. in c. in iudicijs. j. de reg. iur.
 & glo. in c. venerabilem, in vers. fauere. de elect. & isto modo
 cōcordādo istas opi. verificatur illud quod dicit Ias. in l. cūm
 prolatis. in fi. ff. de re iudi. Quibus accedant quæ dicit Aretj,
 in s. cūm ex aliena. in gl. mediam. Instit. de rerū diui. & quod
 dicit Alex. in l. Titius. in ij. not. ff. ad Treb. & notabiliter Ia-
 son in l. si eadem. in fi. ff. de offi. assesso. cum multis concord.
 quæ ponit Deci. in c. j. in v. col. nu. 10. versic. illud vtiliter. de
 proba. vbi omnes prædicti Docto. in simili materia notabi-
 228 liter dicūt, † q̄ licet iudex debeat bene discutere causam &
 sequi communem opi. nec sequi medium, vt faciunt rustici:
 vt dicit glo. in l. Nefennius. ff. de neg. gest. tamen dicunt ipsi
 illud esse verum, nisi communis opi. facillè discerni non pos-
 set: quia tunc in suo arbitrio erit sequi medium vel adhære-
 re opi. quæ magis placebit: vt dicit Ias. in d. l. cūm prolatis. &
 in l. quæ in aliena. nu. 25. ff. de acqui. hære. cum simi. & sic ha-
 bes etiam ex istis comprobatum secundū dictum, siue ratio-
 nem glo. videlicet, q̄ cōsuetudo est rationabilis quam eccle-
 229 sia recipit & c. vt statim dicam. † Secunda conclusio colli-
 gitur ex ista glo. q̄ illa dicitur rationabilis consuetudo quæ
 ecclesia approbat, cum ista glos. transeunt Moder. post alios,
 adde vltra ipsos q̄ istam gloss. in hoc sequitur Abb. in c. cūm
 tanto. de consue. Et not. q̄ aliud est, q̄ statutū vel consuetu-
 do sit rationabilis & aliud disponat de ratione, vel ratio de
 statuto: vt nouiter declarat Cor. in cōsi. xc. inci. Scrupulosa.
 in pe. col.

in pe. col. & in Consi. ccxxxvj. incip. Constat. in j. col. ver. fun-
 datur. in ij. vol. post Bal. in c. j. s. si decenti. qui feu. da. pos. reli-
 qua dic vt; hīc per Doct. Glo. expressè ibi q̄ verum est, po-
 test dici hodie: quia ius resistit & c. collige duo ex ista glo. Pri-
 mò q̄ illa cōsuetudo dicitur irrationabilis cui ius resistit, de
 quo dictum est superius in gl. proxima: & per hoc solet alle-
 gari tex. in c. ij. de eo qui mit. in pos. cum simi. vt per Abb. &
 230 Mod. in c. sicut cōsuetudo. de prob. † Secundò colligitur q̄
 quando ius commune resistit, non potest noua consuetudo
 induci, distinguendo tamen vt hīc per Domi. cum quo trāf-
 eunt alij: & plura possent hīc pro, & contra dici: tamen quia
 materia istius text. est iam satis onerata ero contentus nouis
 remissionibus. adde igitur pro ista opi. do. Ioā. de Ana. in c.
 quoniam quod est c. ij. in prin. ne præla. vi. suas. vbi hanc di-
 stinctionem Domi. sequitur, & dicit esse notandam, & eandē
 latè sequitur Feli. in c. ij. in iij. colū. cum si. de proba. & Deci.
 ibi, in x. col. post Alex. & Moder. in l. si nō speciali. c. de testa.
 & in l. si mihi & tibi. s. in legatis. vbi videndum est. de lega. j.
 & per Iaso. in l. de quibus. in xij. co. ff. de legi. & latissimè cæ-
 teris istum articulum prosequitur Rochus Cur. in repet. c. fi.
 in lxxxv. col. cum seq. extra de consue. vbi multipliciter am-
 pliatur istam conclusionem glo. & postea approbando distin-
 ctionem Dominici hīc pluribus modis limitat, quem videas
 231 † Glo. si. ibi, illa lex multis modis intelligitur & c. No. ex ista
 glo. q̄ lex habens plures intellectus non potest allegari: ita ad
 hoc istam gl. no. Feli. in c. j. col. si. de consti. & est dictum Bar.
 vulgare in l. in ambiguo. ff. de rebus dub. quem ad hoc vltra
 adducta per Feli. alleg. & sequitur Alexan. in l. stipulatio hoc
 modo. s. alteri. col. si. ff. de verbo. oblig. & in l. Gallus. in princ.
 in ij. col. vers. cōtra Bar. ff. de lib. & posthu. Ias. in l. posthumo.
 in vij. colum. c. de bono. posses. contratabu. & isto modo re-
 sponder Abb. ad quoddam contrarium in ca. cūm omnes. in
 fi. de constitu. & Alex. in consi. viij. colum. ij. lib. j. & ideo dicit
 Bald. in c. si. de constitu. q̄ quando statutum habet plures in-
 tellectus non potest allegari in decisionibus causarū, neque
 sententia contra illud lata est nulla, & hoc idem in lege habē-
 te plures intellectus, tenet idem Bal. in l. ij. in ij. col. c. quando
 prouo. non est neces. hinc not. dicit Ioā. de Ana. in c. Petrus.
 in j. co. de homi. q̄ quando lex præcepti habet plures intelle-
 k 2 ctus fa-

ctus faciens contra eam non peccat: & hoc idem in lege Dei not. Abb. & Ioā. And. in c. capellanus, per illum tex. de fer. se. quitur Alex. in confi. cxliij. Circa primum. in v. vol. & reassu mit Ias. in l. admonendi, in xj. col. ff. de iureiuran. Et ista de plano procedunt quādo nullus illorum intellectus esset probabilis, secus verò si aliquis illorum ratione probari posset: quia tunc ille esset tenendus: vt concludunt Barto. & Soci. in d. l. in ambiguo, & tenet Alex. in l. diem functo. in ij. col. ff. de offi. asses. & in l. si. col. si. ff. quod quisque iur. Et idem est dicē dum de illo intellectu qui magis menti conueniret: vt tradit Geor. Natam in repe. cle. sæpe. in prin. in xij. col. de verb. sig. Et idem dicendum est de intellectu magis dubitabili: quia tunc ille ex pluribus debet allegari: vt per Abba, in c. de multa. de præben. in j. col. & ibi latè dixi: & in c. cum in iure pe. 232 ritus. de offi. deleg. † Idem est quando ex pluribus intellectu bus aliquis sit cōmuniter approbatus, & alij reprobati: quia inde est, ac si non esset nisi vnus intellectus: ita dicit Iason in l. naturaliter. §. nihil commune. in xxvij. ccl. ff. de acqui. poss. tenet etiam Deci. in confi. xlvj. aliās ccl. incip. Antiqua & fat. tis nota, & c. col. si. in ij. parte, & dixi in c. j. in gloss. j. j. de iudi. eo. lib. Idem quando vnus ex illis conueniret rubricæ: vt dicit Alex. in l. j. in iij. col. si cer. pet. & expressè hoc tenet Bal. in l. j. col. xj. c. nelic. tertio prouo. & hoc clariùs firmat Abb. cum concor. ibi traditis per Deci. in c. bonæ. de confir. vtil. vel inuti. & plures alias differentias quando ex pluribus intellectu bus aliquis sit tenendus: tradit Deci. in l. quoties idem sermo. in si. ff. de reg. iur. & aliquid Feli. in c. dilecto. in j. col. de testi. 233 † Vltimò circa intellectum l. iij. §. diuus. ff. de sepulc. violato. quam hîc alleg. glos. habes conclusionem glo. hîc, q̄ ideo in illo tex. lex posterior reuocauit consuetudinem: quia in lege fiebat mentio cōsuetudinis: vt etiam dicit ibi Bar. Vel secun dō. quia in secunda lege constabat de certa scientia princi pis: vt dicit glo. in c. pastoralis. de fide instr. & istę solutiones, siue intellectus ad illum tex. communiter recipiuntur per Do cto. vbilibet. Tamen mihi videntur omnino à veritate de uiare: quia tex. in d. §. diuus. non loquitur de consuetu. prout Docto. putant, neque eo modo: vt ipsi dicunt, sed hoc apertè & nitidè dicit illa litera, videlicet, q̄ si post legem generalem diui Adriani disponētem in eos, qui in ciuitate sepulchrum faciunt

faciūt, sequentum fuerit statutum municipale cōtrarium dis ponens lex illa generalis obtinere debet, & in omni loco va lere: & isto modo ille tex. non est contra tex. nostrum, quę au tem sit ratio decisionis illius legis ita intellectu non satis ap paret ex scriptis Doct. Mihi videtur q̄ sit duplex, & ita duo nascentur intellectus. Prima ergo ratio est vt lex illa genera lis vincat statutum in illo loco: quia inferiores statuere non possunt contra legem superioris, l. forma. c. de of. præfe. præ tor. tenet Bal. in l. omnes populi. in ij. col. ff. de iusti. & iure. & hoc etiam procedit in populo, vt tenet glos. in l. non ambigi tur. ff. de legi. quam plures sequuntur, quos refert & sequitur Præpo. in c. lex. ij. distin. ad idem tex. in l. si. c. de legi. & ista est communior opi. Secunda ratio est, q̄ ibi text. statutum non reuocat, sed dicit legem valere, nec etiam per statutum fuisse reuocatam, quia est generalis: & sic si nō obtinet in loco vbi fit statutum valebit in omni loco, & iste erit secundus sensus, secundum quem comprobabitur alia opinio, quę refertur in 234 d. l. si. c. de legi. † q̄ populus per suum statutum potest tolle re legem principis, per ea quę not. in l. omnes populi. de iust. & iure. cum allega. per Feli. in c. super his. de maio. & obed. & sic quomodocunque ille tex. intelligatur non facit ad propo situm istius tex. Et per ista etiam resoluuntur duo alij intel lectus ad d. §. diuus. per Pau. de Castr. in l. de quibus. quos ibi latius refert & sequitur Ias. in xij. col. ff. de legib. & Rochus Cur. in tract. consue. posito super c. si. de consue. in xcj. col. & faciunt ea quę distinguendo tradit Ange. Areti in §. j. in iij. col. nu. 10. Insti. de offi. iud. de quo dictum fuit aliquid supra in notabilibus in v. limitatione. Et per ista cum laude Dei fit expedita ista Decretalis.

CAPVT II.

- 1 *¶ Dictio. vt, quid importat.*
- 2 *¶ Finis & principalis intentio iuris canonici est, periculis animarum succurrere.*
- 3 *¶ Iuris civilis intentio est, bonum publicum considerare. Allegatio canonum præferenda est allegationi legum, quando simul etiam leges allegari debent. ibidem. Declaratio istius tex. ibidem & nu. 40.*
- 4 *¶ Periculum anime quod hîc consideratur est ratione excommunicatio nis: non tamen accidit sic in omni alia dispositione canonica.*

- Non est licitum in foro conscientiae contrahentibus se inuicem decipere. *ibidem.*
- 5 Conscientia idem est quod bonus vir.
- 6 Licitum est aliquem decipere in foro conscientiae.
Mercatores omnes irent ad domum diaboli, si non liceret eis contrahere aliquem in valore decipere. *ibidem.*
- 7 Dolus ex proposito adhibens in contrahendo non est tutus in foro conscientiae.
- 8 Deceptio re ipsa, non dicitur proprie dolus.
- 9 Dolus re ipsa & ex proposito equiparantur.
- 10 Dolus ex proposito adhibitus in contractibus considerari potest dupliciter.
- 11 Casus in quo emptor non tenetur in foro conscientiae.
- 12 Homines coercere à commercio hominum nihil infelicius.
- 13 Ius summum summa iniuria est.
- 14 Substitutus pupillo per expressam substitutionem pupillarem non potest in foro conscientiae denegare legitimam matrem.
- 15 Canones emanarunt cooperante spiritu sancto.
- 16 Qui peccat lege permittente, non dicitur peccare.
Canones qui militant in foro poli, procedunt etiam in foro fori. *ibidem.*
- 17 Ecclesia militans est exempta ad similitudinem ecclesiae triumphantis.
- 18 Lex permissiva peccati etiam venialis non debet observari.
- 19 Ius canonicum, diuinum appellatur.
- 20 Quotifcunque lex positiva absq; iusta causa contradicit aequitati naturali talis lex non ligat.
- 21 Duplex est finis iuris canonici.
- 22 Qui potuit eligere digniorem si eligat dignum, non est tutus in foro conscientiae, & peccat mortaliter. nu. 29.
- 23 Electio dignioris est introducta pro forma, & est imposta à Deo iure praecipiti. nu. 26.
- 24 Pater non posset meliorare vnum ex filijs in plus quam alios.
- 25 Ille ex filijs in pari gradu pferri debet, qui prudensior et iustior habet.
- 26 Ex duobus digniorem eligere tenemur de iure diuino.
- 27 Qui doctior, sanctior, & eminentior est, ille eligi debet ad Sacerdotium.
Indignus promotus meretur decapitari. *ibidem.*
- 28 De Paschasio quoddam admirandum exemplum.
- 29 Qui omissio digniori minus dignum eligit, peccat.
- 30 Alexandri Regis prudens in obitu factum.
- 31 Parentes filijs optimos praecipitantes relinquunt.
- 32 Non omne quod licitum est in foro canonico contentioso licitum est in foro conscientiae.

Illicitum

- 33 Illicitum per dispensationem licitum redditur.
- 34 Publiciana competit de iure canonico, etiam tempore quo quis est in mala fide.
- 35 Si lex civilis est iusta in foro fori, utique erit iusta in foro poli, id est, conscientiae.
- 36 Si pro causis temporalibus cogitamus, quanto magis pro animarum salute providentia est nostra sollicitudinis adhibenda.
- 37 Sicut ex Philosophia & Medicina fit perfectus medicus: ita sciens ius canonicum & civile efficitur perfectus legista.
Canonista sine legibus nihil valet: sed legista sine canonibus parum. *ibi.*
Moralitas est summa summarum ad gubernationem orbis. *ibid.*
Biblia sola non sufficit ad ecclesiam gubernandam. *ibid.*
- 38 Ius civile & canonicum paribus passibus ambulant.
- 39 In lege humana potest considerari duplex iustitia.
- 40 Quandoq; statuta continent promulgationem sententiae.
- 41 Cautela ne quis priuetur beneficio propter delictum.
- 42 Promulgatio excommunicationis simpliciter facta, non inducit canonem latae sententiae sed ferendam.
- 43 A sententia excommunicationis lata ab statuto potest quilibet alius quam proferens ab ea sententia absolueri.
- 44 Ignorantia excusat quem à poena legis municipalis: limitado vt hinc & nunc. 46.
- 45 Ignorantia statuti, post duos menses non praesumitur.
- 46 Attentans virginem credens eam meretricem non tenetur poena iniuriarum.
- 47 Ius puniens participantem cum excommunicato, non comprehendit ignorantem.
- 48 Personae ignorantes non ligantur ex illis clausulis quas non intelligunt.
Rustici & mulieres ab ignorantia iuris non excusantur, nisi in casibus expressis. *ibid.*
- 49 Indocti atq; imperiti homines debent doctos consulere.
Clientulus si non intelligit aduocatum latinè loquentem, iudici non illi prauidicat. *ibidem.*
Ignarus non debet esse praesens. *ibid.*
- 50 Emphyteota non soluens canonem per biennium non cadit à iure suo si ignorauit.
- 51 Si quis ignoranter acceperit uxorem alterius in coniugem, & inde nati sunt filij tales dicuntur legitimi.
Minor ignorans se lesam etiam post mille annos potest restitutionem petere. *ibidem.*
- 52 Ratione ignorantiae toleratur sententia lata à non capace.

K 4 Interficiens

- 53 Interficiens bannitum liberatum à banno & habentem literas salui conductus excusatur propter ignorantiam.
- 54 Ignorantia crassa, & ignorantia supina quare ita appellentur.
- 55 Statutum disponens ignorantiam non posse allegari intelligitur de supina.
- 56 Episcopum posse facere statuta quomodo intelligitur.
- 57 In materia correctoria & pœnali strictè est procedendum: neq; debet fieri extensio de casu ad casum.
- 58 Pœna temporali non ligantur ignorantes, vbi periculum animæ non vertitur, sed pecuniarum.
- 59 Vtrum faciens contra statutum municipale, præceptuum, & pœnale peccet mortaliter.
- 60 Si in regula monachorum continentur aliqua facienda sub pœna peccati mortalis: si tamen in illa regula est apposta pœna temporalis, an quis liberatur à pœna peccati.
- 61 Si malefactor punitur pœna condigna per legem releuatur à pœna purgatorij.
Intellectus ad istum tex. ibidem & nu. 62.
- 62 Peccatum non dicitur nisi vbi adest voluntas.
- 63 Ordinariorum appellatione qui veniant.
Territorio & iurisdictione cessantibus frustra statuta erūt cõdita. ibid.
- 64 Idem iuris est de ordinarijs perpetuis quod de temporalibus.
Paria sunt aliqua esse perpetua, vel temporalia, sed posse esse perpetua. ibidem.
- 65 Legatus potest facere statuta quæ durant etiam legatione finita.

Vt animarum. † In tex. ibi, vt ista dictio multipliciter capitur: vt Albe. dicit in suo dictionario: sed hîc ponitur causatinè, sicut in c. vt debitus. de app. & in c. vt litigantes. 7. de offic. ordi. & ita in terminis istû tex. ad hoc no. And. Sicu. in c. mandatû. in ij. col. nu. 9. de rescrip. Sed de proprietate verbi debet poni modaliter, vt ibidem dicit And. & hoc idem Bar. tradit in l. j. ff. de condi. & demon. cum concor. quæ scribit Alex. in l. qui absentis. §. si quis in principio. ff. de acqui. pos. & Soc. in l. cum auus. in j. col. ff. de condi. & demon. Potest etiam dici q̄ ista dictio vt, in isto tex. denotat causam finalem constitutionis: vt no. glo. j. per illum tex. quæ etiã ibi no. Doc. in cle. ij. de eta. & quali.

& quali. maximè quando ponitur in proœmio constitutionis: vt hîc per tex. no. in l. ff. de hære. instit. Et ita in hoc significato in vno priuilegio Alex. Papæ. vj. vbi erãt ista verba, vt nuptui tradere possis, &c. Ita fuit interpretata ista causa Taruisina feudi corã do. Raynaldo heri dictio vt, per Rotam xxvj. Nouembris. 1535. † No. primò secundùm Domini. hîc, q̄ finis & principalis intentio iuris canonici est succurre re periculis animarû, adde tu pro ista opi. tex. in c. j. 7. de præben. & c. fin. de præscrip. cum concor. vt per Corne. in confi. xxxvj. In hac consultatione. in litera, K. in ij. vol. & ita istum tex. ad hoc idem quòd Domi. alleg. And. Sicu. in c. nam concupiscentiam. in ij. col. nu. 8. supra eo. ti. & in c. fin. in xxij. col. nu. 101. de consue. & in repe. c. Raynaldus. in lxxvij. col. de testa. & ideo ius canonicum ista ratione diuinum appellatur: vt in c. qualiter. de accusa. & hac de causa dicit Imo. post Flo. in c. j. de concess. præb. q̄ raro vel nûquàm reperta est differentia inter Canonistas & Theologos: & sequitur Mod. Hispanus in c. j. in ij. colum. de emptio. & vendi. & ratione istius finis ius canonicum à iure ciuili distinguitur. † Nam iuris ciuilis intetio principalis est boni publici conseruatio, secundaria verò salus animæ: vt dicit glo. singu. in c. cum contingat. supra de iureiuran. quam alleg. Domi. hîc, & commédât Fel. in c. j. in ij. col. supra de pac. & Domi. supra c. proximo. in pe. col. & hoc dicit Io. An. licet dictam glo. non alleg. in regula. possessor. in vij. col. in mercu. quem sequitur Abb. in c. fi. in iij. col. nu. 5. de consue. & propterea dicimus, q̄ quando leges & canones promiscuè allegantur, semper præferenda est allegatio canonum propter excellentiam subiecti. ita Abb. dicit in c. inter alia. in ij. not. de immu. eccl. Nam vt dicit idè Abb. in c. cum causam. col. iij. de testi. ius canonicum à foro conscientie non discrepat sequitur Deci. in c. j. de consti. in viij. col. † Tamen aduertendum est, q̄ ista regula quam Domi. hîc, & alij posteriores colligunt ex tex. nostro non probatur ex eo: quia periculum animæ, de quo iste tex. loquitur consyderatur respectu excommunicationis, quæ in statuto Episcopi posita fuerat contra aliquid facientes: vt sentit hîc glo. & ob eam causam dicit hîc tex. periculo huiusmodi succurrendum, & tale periculum nõ consyderatur absolutè: quia ius canonicum principaliter tendat ad salutem animæ cum in omnibus dispo-

bus dispositionibus iuris canonici non contingat de tali periculo excommunicationis tractari: vt patet in c. per tuas. de simo. & alijs similibus, vbi de priuatione beneficij tantum agitur quæ periculum animæ non inducit: ista igitur ratio tex. hñc specialiter procedit, vbi de excommunicatione agitur, quæ secundum iustitiam iuste ignorantem afficere non debet: vt dicit hñc tex. quod manifesta ratione pbatur: quia si in statuto de quo hñc loquitur tex. non fuisset pœna excommunicationis apposita, sed temporalis cessarent: ista verba text. vt *animarum periculis, &c.* quod quidem periculum ignorans per pœnam temporalem non incureret, & si incureret non incideret in periculum animæ, vt dicam 7. in glo. super verbo, sententijs. & sic videtur q̄ ista ratio tex. non sit generalis ad regulam quam hñc faciunt Doctores. Sed referata regula Docto. pro vera, videlicet, q̄ principalis finis, & intentio iuris canonici sit succurrere periculis animarum per illam, dicunt Mod. repetetes hñc, videlicet Io. Crotus de Monteferrato, q̄ destruuntur & redduntur dubitabiles tres decisiones Doctorum alibi approbatæ. Primò confutatur dictum Anto. de Bu. communiter approbatum in c. cum dilecti. de emptio. & vendi. vbi vult post beatum Thomam, q̄ nō est licitum in foro conscientie contrahentibus se inuicem decipere, etiã citra dimidiam iusti precij, quod dictum etiam vltra Moder. multum commendat Iason in §. sed iste. nu. 113. col. xxvj. Inst. de actio. & Moder. repeten. in l. ij. in xxxvij. col. c. de resc. vñ. di. & Bartho. Veronen. in tracta. de simula. contract. sequitur etiam quidam Gerardus de Petra sancta subtilis Doctor in singu. suo xxij. incipi. Rogo vt nunquam. & latissimè Ioã. de Ana. in c. in ciuitate. de vsur. in iij. col. Et illud dictum in ratione fundatur: q̄ quia conscientia idem est quod bonus vir: vt dicit Bal. in c. cum causam. el. j. de testi. Sed bonum virum non decet contrahentem decipere, secundum gl. in l. semper. ff. de reg. iur. igitur, &c. Et istud motiuum, licet Moder. nō referat fuit Io. de Ana. in d. c. in ciuitate. in iij. & v. col. de vsur. sequitur Gerar. & Ias. vt supra, & Barba. in l. iij. §. Cato. col. xxvij. de ver. ob. & confi. lvj. lib. ij. & confi. xxj. col. ij. & confi. xxij. col. iij. & confi. lxvij. col. j. lib. iij. cum sexcentis concordantijs cumulatis per quosdam Mod. in tracta. legum conubialium. l. viij. Tamen licet hoc dictum ab omnibus approbetur,

betur, Mod. tamen hñc dicunt non esse verum, per tex. in c. cum dilecti. & in c. cum causam. extra de emptio. & venditio. nam cum illi tex. de iure canonico approbent talem deceptionem: ergo huiusmodi contrahentes erunt tuti in foro conscientie per regulam istius tex. aliàs sequeretur, q̄ illa iura iniicerent nobis laqueum contra tex. in l. j. in fi. c. de his qui ve. æta. imp. & c. de viduis. xxvij. q. ij. & ita cum isto dicto Mod. simpliciter transeunt posteriores. Adde pro ista opinio. Bal. in c. si proponente. de resc. 7. vbi dicit licitum esse decipere aliquem etiam in foro conscientie: quia debet esse vnusquisque cautus in rebus suis, aliàs sequeretur q̄ omnes mercatores irent ad domum diaboli, quod est absurdum: & hoc idem tenet Petr. de Anch. in regula, peccatum. in iij. conclusionem principali, de reg. iur. lib. vj. & Barb. in c. j. de emptio. & venditio. & ante ipsum Areti. in c. cum causam. de testi. & in l. si quis cum aliter. col. fi. de ver. ob. Sed aduerte, quia ad istud dictum Moder. videtur respondere Decius in c. j. in viij. col. in prin. extra eod. titu. & in l. semper. in contractibus. in fin. ff. de reg. iur. 7. dicit enim q̄ dolus ex proposito adhibitus in contrahendo non est permissus in foro conscientie: & ita procedit dictum Ant. de Bu. in d. c. cum dilecti. & communis opi. secus verò si dolus re ipsa eueniat extra propositum: quia tali casu ille dolus non imputatur: & ita procedit tex. in d. c. cum dilecti. Et ista fuit distinctio Abb. licet Deci. nō dicat in c. quia pleriq. in ix. q. nu. 28. de immuni. eccl. & licet eam aliquantulum videatur pungere Ioã. de Ana. in d. c. in ciuitate. tamē motiua sua resoluuntur ex his quæ latè Are. tradit in d. c. cum causam. in v. co. & seq. de testi. post Cald. in rep. c. nauiganti. de vsur. & ita communiter tenetur. Sed vltius circa hoc attende diligenter: quia ista distinctio Decij & aliorum, mihi non satisfacit ex eo: quia confunditur per tex. in d. c. cum dilecti. & c. cum causam. de emptio. & venditio. Nam illi tex. loquuntur in deceptione, quæ approbatur vsque ad dimidiam iusti precij: ergo intelligitur de deceptione ex proposito: q̄ quia deceptio re ipsa non dicitur propriè deceptio, seu dolus, sed error: vt est gl. communiter approbata in d. l. si quis cum aliter. ff. de verborum obligatio. & sequitur Corne. in confi. clxxxj. Vifa. in litera, F. in iij. volumi. & ideo text. in d. c. cum causam. qui de deceptione loquitur debet intelligi de vero &

vero. & proprio dolo ex proposito non re ipsa, argu. text. in l. j. §. hoc interdictum. & quod ibi dicit Bar. ff. de fonte. & tradit latè Feli. in rub. de sponsa. in iij. col. & tamè ille dolus approbatur a iure canonico: & sic adhuc militat ratio Moder.

Suadetur hoc, nam præsupposito q̄ text. in d. c. cum dilecti. & d. c. cum causam. de deceptione siue dolo re ipsa loquerentur ex alio capite: ista distinctio Abb. & Decij non procedit: quia deceptio re ipsa, & ex proposito equiparantur: vt no. Ias. in d. l. si quis cum aliter. in principi. per illum tex. & hoc clarius Pe. de Anch. firmat in consi. xxxix. Pro clariori decisione. vbi hoc probat per tex. in l. ij. ff. de excep. doli. vbi probatur q̄ ad rescissionem contractus idem operatur dolus re ipsa. quòd ex proposito, vt ibi per eum: & hoc idem dicit Abba. in consi. viij. Tria ad decisionem. col. ij. in ij. parte: & in consi. cvij. Quatuor sunt. in ij. dubio. eo. lib. cum pluribus cõcor. quæ congerit Deci. in consi. clxxx. Visa renunciatione. in iij. & iij. col. in j. parte: & tamen istæ deceptiones siue sint ex proposito, siue re ipsa iure canonico approbantur: vt dictis iuribus: ergo tales decipientes autoritate iuris canonici debent esse tuti in foro conscientie per regulam suprascriptam, & per ea, quæ Decius tradit in cap. iurauit. circa fin. de probatio. † Et ideo pro resolutione vera istius materie cõsiderandum est, q̄ dolus ex proposito adhibitus in contractibus cõsiderari potest dupliciter, videlicet, aut expresse, aut tacite, primo modo decipiens non est tutus in foro conscientie: quia videtur inducere venditorem fraudulentis verbis: & ideo tali casu dolosa persuasio plus est q̄ violèta coactio, l. j. §. persuadere. ff. de ser. corrup. & ita procedit dictum Domini. Anto. & sequacium in d. c. cum dilecti. Secundo modo licitum erit etiam in foro conscientie decipere, etiam si talis dolus proueniat ex proposito vel scientia mea, distinguendo tamen in isto secundo casu inter venditorem voluntariũ & necessarium: vt singulariter distinguit Pet. de Anch. in regula, peccatũ. col. xj. §. de reg. iur. Nam si tu ex voluntate habes rem venalem, & petis decem, ego autè emptor scio bene, q̄ valet decem, sed nolo dare nisi quinqs, & dico tantum valere, tali casu ego emptor non teneor in foro conscientie, † quia ex quò te cauillosis verbis non induco ad vendendum pro quinqs, sed tu venditor iam sciebas plus valere, & tamen

tamen tradidisti pro quinque non coactus necessitate pecunie, sed libera voluntate, ego sum securus per ratione c. sciēti. §. de reg. iur. aliàs si contrarium diceremus, non saluaretur vniuersa caro, & tali casu esset homines coercere à commercio communi, † quo nihil infelicius homini contingere potest: vt in l. hi qui. c. de aposta. & ideo dicendum est tales esse securos, neque attendenda est conscientia tã scrupulosa, quæ potius iniusta dicitur: vt in c. serpens. de poenit. distinctio. j. & in c. plerunque. ij. q. vij. & c. præcepta. xxiiij. q. iij. Nam talis iustus peribit cum iustitia sua, vt ibi dicitur: & originaliter Ecclesiasticos vij. c. hinc ortum volunt illud cõmunè verbũ, de quo Plato vj. de legib. differit, summã, videlicet, æqualitatem in inæqualitatem transire, sicut alibi Cicero † summum ius putat summam esse iniuriam, & de vtroque meminerunt Moder. in volu. Prouerbiorum, centuria j. chiliadis j. nu. 2. & Budeus in annota. Pandectarum, sub tit. de iustit. & iure. fol. 2. & ita nouiter videtur tenendum in isto articulo saniori iudicio semper saluo. Et prædicta omnia de planò procedunt in deceptione vel dolo, qui circa bona temporalia adhibentur, secus tamen est in dolo adhibito circa spiritualia: nam dolus aduersarij in spiritualibus non vitiat contractum: vt tradit glo. in ver. causa. in c. ex parte tua. de conuer. coniug. & in c. dudum. eod. titu. & ideo non datur restitutio in integrum ratione circunventionis in istis spiritualibus: vt dicit Specula. in titu. de restit. in integ. §. qualiter. versicu. sed nunquid. & Ioan. Andre. Abbas, & alij in c. cum virum. de regula. & ante ipsos hoc tenet glo. j. in c. illud. xxj. q. j. & hoc verum est, nisi deceptio in spiritualibus respiciat personam & bona: quia licet respectu personæ dolus ille bonus reputetur, qui ad vitam meliorem inducit, respectu tamen bonorum malus dolus reputatur: vt exemplum ponit textus valde singularis in cap. si. xx. q. iij. quem ad hoc pro singulari not. Moder. omnes in c. in presentia. de proba. & Moder. Hispanus in tractatu, de vltimo fine iuris, in lxxxiiij. col. Secundo declaratur hoc procedere, nisi talis dolus etiam prudentem virum deciperet: quia tunc etiam in spiritualibus vitia-ret actum: vt not. Imo, & Abb. col. si. in c. cum dilectus. quod metus causa. Præterea limitantur prædicta procedere in personis sæcularibus: secus tamen est in ecclesiasticis: vt declarat

clarat Socinus in consi. xxix. colum. fi. libro iij. Et ista suffi-
 14 ciunt quantum ad primū dictum Moder. † Secundò prin-
 cipaliter per dictum primum notabile: & regulā. istius text.
 Moder. reprehendunt dictum Archi. in c. si pater. §. de testa.
 qui dicebat q̄ substitutus pupillo per expressam substitutio-
 nem pupillarem non potest in foro conscientie denegare le-
 gitimam matrem, quæ sibi competit in bonis filij, Moder. di-
 cunt illud dictum non esse verum: quia ex quo ius canoni-
 cum disponit per huiusmodi substitutionem matrē penitus
 excludi, vt disponitur in d. c. si pater. ipse substitutus eam ex-
 cludens auctoritate iuris canonici erit tutus in foro consciē-
 tiæ: & sic dictum Archi. non est verum, ita respondent Moder.
 hic. Adde tu in primis pro ista opin. contra Archi. Lancel.
 Deci. in l. precibus. in ij. col. versic. vnde succedit. c. de impub.
 15 & alijs substi. vbi dicit † quòd ex quo canones emanarunt,
 cooperante Spiritu sancto: vt in c. si quis Diaconus. l. distin.
 esset absurdum dicere quòd contra conscientiam aliquid
 promittatur: nam leges humanæ, & ciuiles obligant in foro
 conscientie: vt tradit Abb. in c. ij. de testamen. & declarat
 S. Tho. ij. ij. q. xcvi. Secundò pro ista parte arguit etiam So-
 ci. in repe. l. moribus. in ix. colū. versic. circa tertium. ff. de vul-
 ga. & pupilla. dicens, q̄ lex ciuilis quæ non est nutritiua pec-
 cati ligat, & seruanda est etiam in foro conscientie: vt latè
 concludit Ioan. Andr. post S. Tho. in c. quamq̄. de vsu. lib. vj.
 16 nam ex quo hoc permittitur à canone, † qui peccat lege per-
 mittente non dicitur peccare, c. qui peccat. xxij. q. iij. l. Gra-
 chus. c. de adulte. Præterea quia lex canonica non permit-
 tit aliqua cum peccato, c. fi. de præscrip. cum simi. vt ibi per
 eum: & licet ipsi non dicant hæc omnia fuerunt motiua
 Philippi Franchi in d. cap. si pater. in fi. colū. vbi tenet con-
 tra Archidiaconum. Pro qua opi. vltra ipsos facit: quia lex
 canonica etiam in foro contentioso non differt à foro con-
 scientie: nam si debet esse iusta in foro poli etiā in foro fori
 eadem iustitia attenditur glo. in c. quæ in ecclesiarum, quam
 ibi commendat Bald. extra de consti. cum concor. non parū
 multis, quos congerit quidam Moder. in trac. nuptia, fo. 142.
 in iij. colum. & ad hoc est dictum Abb. in c. vigilanti. colum.
 fin. de præscript. Facit etiam quòd quando iura canonica
 volunt aliud seruari in foro cōtentioso, & aliud in foro con-
 scientie

scientie illud exprimunt: vt dicit Deci. in l. culpa caret. ff. de
 regu. iur. col. fina. & Anto. Moder. Hispanus noster in c. ij. col.
 ij. de empti. & vendi. sed in casu isto non illud exprimitur, igitur
 & c. Et pro ista opi. facit gl. in clemen. ad nostram. in ver-
 17 sicu. ecclesie. de hære. vbi dicitur † q̄ ecclesia militans est exē-
 pta ad instar ecclesie triumphantis. facit c. ecclesia paradiso
 18 comparata. de consecra. distin. iij. hinc est, † quòd vbi lex est
 permissiua peccati, etiam venialis, non debet obseruari in fo-
 ro conscientie, nec etiam in foro fori: Felin. in c. ecclesia in
 xvj. col. de consti. Abb. in c. veniens secundo. de sponfa. & in
 19 c. fina. de præscripti. text. in c. inter hæc. xxxij. q. ij. † Et hoc
 respectu ius canonicum diuinum appellatur c. qualiter &
 quando. de accusat. quia semper est conforme iuri diuino, c.
 fi. ix. distin. cum sexcentis concordan. vt in tracta. nuptiali.
 fol. 128. in iij. colum. Sed in foro conscientie quis licitè po-
 test retinere quod sibi debetur: vt notat Bald. in authen. ad
 hæc. c. de vsur. ergo eodem modo poterit retinere illud quod
 à iure canonico vel lege conceditur: vt latè tradit Iason in
 l. si pœnæ. in fine princip. ff. de condictio. indebi. faciunt ea
 quæ dicit Felin. in d. c. vigilanti. colum. fina. de præscrip. Et
 vltra ipsum accedat in proposito quod dicit Areti. in con-
 filio clv. incip. Periculosum est. in fi. vbi vult à fortiori, quòd
 etiam si pia causa sit substituta non excludit matrem nisi ef-
 fet talis substitutio facta pro exoneratione conscientie testa-
 toris. Istis tamen non obstant. teneo opinio. Archi. quæ est
 communis, & eam sequuntur Moder. in d. l. precibus. c. de
 impube. & in l. ij. ff. de vulga. & pupilla. plura allegantes, &
 Ale. in consi. xlv. Habita super his. in iij. col. in j. volu. & præ-
 dicta opi. fundatur in ratione text. c. fi. xvij. q. iij. iuncta. l. nā
 & si parentibus. in principio. ff. de inofficioso testamen. nam
 in d. c. fina. disponitur, q̄ qui relictis filiis instituit ecclesiam
 alium quærat qui accipiat quàm Augustinum: quia Deo
 propitio neminem inueniet cum illud non sit secundum cō-
 scientiam, & sic iure poli, & tamen quod ibi dicitur de filiis
 statuitur idem esse in parentibus: vt d. l. nam & si parētibus.
 per quam legem hoc dicit Fabia. de Monte in repetitio. au-
 thē. nouissima. in ij. q. j. partis. c. de inoffic. testamen. & Ang.
 in l. lex facta. §. si quis rogatus. ad Trebellianum. Barba. in l.
 cum acutissimi. c. de fideicom. & per istam rationem tenent
 istam

istam opin. Archidiano. Corneus Perusinus, & Philippus Decius in d.l. precibus. in iij. colū. Domi. in d.c. si pater. pro quo dicto vltra ipsos benefacit. Nam q̄ mater in totum excludatur etiam à legitima: vt volunt communiter Docto. in d.l. ij. c. ntradicit æquitati naturali: vt patet ex adductis egregiè per Bal. in d.l. precibus. post princi. vers. circa tertium. vnde
 20 quotiescunque lex positua absque † iusta causa contradicit æquitati naturali, talis lex non ligat in conscientia: vt tradit Imola in c. quia plerique. circa fi. de immunita. eccle. vbi notabiliter ex hoc infert ad questionem de filio, de qua ibi per eum. Sed clarum est, q̄ nulla iusta causa subest, vt mater à legitima debeat priuari, ergo illa dispositio d.c. si pater. tanq̄
 21 rigorosa non debet attendi in foro conscientia. † Non obli. primo fundamentum Ioan. Croti hîc de textu nostro, videlicet, q̄ ius canonicum principaliter tendit ad vtilitatē animarum: quia pro resolutione aduertendum est, q̄ duplex est finis iuris canonici vnus est fori contentiosi, alius est fori conscientia, primus non est in totum directiuus ad salutem, nec omnia secūdum ipsum licita sunt in foro anime: vt patet toto libro secūdo Decretaliū, qui circa iudiciali versatur. Alius est finis in totum directiuus ad animam, de quo loquitur tit. de homicidijs, & titu. de pœnitent. & remissio. & plures alij tituli: de primo loquitur iste text. de secundo omnia contraria alleg. Et pro isto duplici fine est notabilis doctrina Anto. de Butrioper illum tex. in c. inquisitioni. de sentē. excom. quem sequitur & multum commendat Feli. in c. nouit. in vj. col. de iudicijs. & in d.c. inquisitioni. & licet Andre. Sicu. more suo super hoc dubitet in repeti. c. Raynaldus. in cxiiij. col. de testa. tamen pro opi. d. Anto. quæ communis est, ego allego tex. in c. tua nos. de spōsa. & in c. fraternitas. xij. q. ij. & pro ista dist. q̄ duplex sit forus iuris canonici est casus vltra ipsos in c. fi. xvij. q. iij. quæ omnia tene menti: quia non fuerunt hæcenus declarata. facit textus in c. literas. de restitu. spolia. quem
 22 ad hoc idem alleg. Feli. in d.c. inquisitioni. † Tertio principaliter ex isto tex. reprehendunt Mod. dictum Abb. in c. constitutus. el. ij. extra de appella. dum vult, q̄ qui potuit eligere digniorem si eligat dignum non est tutus in foro conscientia, per tex. in c. si quis iusto. j. de elect. Nam dicunt Moder. illud dictum non esse verum; ex quo electio digni à iure canonico

nonico approbatur, d.c. constitutus. cum simili. ibi adductis, licet dignior possit reperiri, dicendū est q̄ eligens dignū nō peccat: & ita in d.c. constitutus. reprehendit Abb. Philippus Perusinus. Sed tamē opi. Abb. quicquid isti dicant est communis & verior, vt ibi exordiuntur nouissimi, & eam sequitur Rochus de Cur. in tract. de iurepatro. in ver. honorificū. q. xv. alia adducens, & sequitur Deci. in c. in presentia. in xxvj. col. nu. 56. de proba. & vltra ipsos potest ista opi. ratione,
 23 & multorum exemplis comprobari: † quia clarum est q̄ electio dignioris est introducta pro forma, in d.c. si quis iusto. tunc sic quando electio fuit celebrata de minus digno habito consensu eligentium, licet non fuerit seruata forma electio valet etiam in foro conscientia: hoc dicit Inn. in c. quia propter. de elect. sequitur Abb. in c. j. in fi. de resti. in integ. & Deci. in c. j. in viij. colū. de consti. & Ias. in l. nemo potest. in ij. lect. in xvj. co. de leg. j. dixi in §. omnium. nu. 2. de actio. Vltra prædicta ista opi. potest comprobari autoritatibus tam iuris diuini, quàm humani de iure civili, in primis est text. qui non solet cōmuniter allegari, in l. fœminæ. c. de secund. nup. in verbo, in quem cōtemplatione meritorum liberalitatis suæ &c. quem tex. ad hoc Pau. de Cas. alle. in consi. clxxix.
 24 in j. lib. colū. ij. & hinc est q̄ lege Longobarda cautū erat, † q̄ pater nō posset meliorare vnum ex filijs in plus quàm alios, nisi alter fuerit magis meritus: de qua lege meminit Alberi. in auth. nouissima. col. viij. ver. item de iure. c. de inoff. testa. & in l. quoties. col. j. c. fami. ercif. & eodem modo in feudo dicendum est vt prudentiori, & sic idoneiori ex filijs dandū sit: vt dicit Io. An. in addi. Spe. in rub. de feud. col. vlti. versic. sed hoc præsupposito, & hoc idem dicendum est in successione
 25 regni, † Nam ille ex filijs in pari gradu præferri debet, qui prudentior, iustior, ac eminetior virtutibus alijs fuerit: vt scribit Pet. de Anch. in consi. ccclj. Pro maiori intelligentia &c. Vbi hoc multipliciter probat, & hoc idem statutum videtur de iure diuino: vt patet iij. Regū x. ibi, dum dicit rex. *Eligite meliorem de filijs domini vestri, & ponite super solium patris sui.* facit etiā Gene. c. xxvij. vbi Isaac benedixit Iacob natu minorem nō Esau maiorem: & quanquàm errore ductus, tamen secūdum Docto. ibi ille error non sine ministerio euenit, quoniam Iacob melior erat: ad idem facit text. j. Paralippomenon xxvj. l. vbi Esau

vbi Esau filium suum Sichi iuniorem prætulit fratribus suis
 natu maioribus: quia valentior cæteris erat: & hoc idem fe-
 cit Roboam Rex, præfecit enim Abiam filium iuniorem Du-
 cem super omnes fratres suos: quia sapientior, & potentior
 erat: ideo ipsum Regem facere cogitabat: vt patet ij. Paralipomenon c. xj. & iij. Regum c. xv. ad idem facit quod scribi-
 26 tur j. Mach. c. ij. in fi. & ij. Paralipomenon c. v. † & ista electio
 dignioris videtur nobis imposita à domino iure præcepti:
 vt patet Leuitici. viij. c. dicit enim dominus ad Mosem, *Congrega omnem cætum ad hostium tabernaculi in electione Aaron, &*
 27 *filiarum eius, vt sciant omnes, † q. qui præstantior ex omni*
 populo, doctior, sanctior, & eminentior, ille eligatur ad sacer-
 dotium: & ibi Origenes in glo. dicit, q. qui alijs modis eligunt
 debent timere Dei iudicium, & sibi imputare damna, & per-
 ditionem animarum, & ruinam ecclesiæ, quæ destituitur in in-
 stitutione mali prælati. Nam plus peccant qui eligunt indi-
 gnum, quam qui eligunt contra formam electionis, Bal. in c. au-
 ditis. circa fi. de elec. Imò plus quam homicidæ: vt dixi supra
 in c. j. allegando Imo. in c. cum nostris. de conces. præb. & Deci.
 in c. cum in cunctis. de elec. & indignus taliter promotus me-
 retur decapitari: vt dicit gl. in l. qui cum vno. ff. de re mil. quæ
 sequit Bonus Brixien. in tract. nobilitatis, in ij. parte, nu. 154.
 28 & ideo diuus Grego. in iij. Dialogorum, narrat † de Pascasio
 Diacono Romanæ ecclesiæ, qui licet aliàs vir clarus fuisset
 miraculis: vt quia ad eius feretri tactum dæmoniacus quidam
 sanatus fuerit, nihilominus anima torquebatur in termis, qui
 interrogatus à quodam sancto Episcopo quare torqueretur,
 respondit, quia in contentione schismatica tenuerat partes
 Laurentij contra Symachum, qui dignior erat ad pontifica-
 tum: & hoc dictum sancti Grego. commendat Monopolitanus
 in libro peregrinarum quæstionum, c. iij. j. Decadis. q. ij. & Ioã.
 Valësis, in comuniloquio. parte iij. dist. iij. c. iij. accedant ad
 ista quæ dicit Aug. de ciuitate Dei. lib. xv. c. xx. dum dicit, q.
 ante diluuium primogenitus nõ succedebat in regno, sed il-
 le ex filijs eligebatur, qui erat magis virtuosus, & qui magis
 diligebatur à patre: & plura etiam dicit Archiepisc. Florẽ.
 in iij. parte summæ, titu. ix. c. iij. Patet igitur ex istis dictis sa-
 29 cræ scripture, † q. qui dimisso digniori minus dignum aliàs
 bonum eligit, peccat mortaliter. secundum Alber. magnum: &
 hoc etiam

hoc etiam ex Gentilium autoritatibus confirmatur. Nam
 30 vt scribit Q. Curtius de gestis Alex. lib. x. † Cum Alexander
 vltimum vitæ suæ terminum instare cerneret, annulum suum
 Perdice tradidit: interrogatus deinde cui relinqueret regnum,
 respõdit, ei qui esset optimus: & quasi idem de Socrate Plati-
 na refert in dialogo de vera nobilitate: & ita parètes instruit
 31 Plutarchus in lib. de libe. æducã. † vt filijs optimos præcepto-
 res relinquunt: & alia plura ad idem propositum congererent,
 nisi iam ista sufficerent ad probandum istam cõclusionem,
 quam & Felin. in c. cum adeo. & c. si quando. de rescript. post
 Bal. in l. id quod. col. xix. c. de Episc. & cleri. & Ancha. in cle.
 j. in fi. de etate & qualita. sequuntur cum concor. non parum
 multis, quæ curiosus inueniet. Non obstat fundamentum Mod.
 32 hinc: quia respondetur, vt superius dictum fuit: videlicet † q.
 non omne quod licitum est in foro canonico contentioso,
 licitum est in foro conscientie: vt per Anto. de Butri. in d. c.
 inquisitioni. & est text. in c. tua nos. de spon. & sequuntur no-
 nissimi in d. c. constitutus. quia ecclesia duplici foro regitur,
 nec illud illud admittendum est, hoc est licitum in foro eccle-
 siæ, ergo conscientie: vt no. Præposi. in c. tuæ. per illum tex.
 in ij. col. de spon. quia forus ecclesiæ. in specie, & forus con-
 scientie differunt: vt ibi per eum. & hoc suadetur ex tribus
 vltra ipsos. Primò per text. in c. in literis. de restitutio. spolia.
 vbi de iure canonico prædo debet restitui: & tamen dicit ibi
 Abb. in vltimo no. q. illud non sapit æquitatem, sed est de ri-
 gore iuris ciuilib: vt in l. j. §. si à me. & l. si colonus. ff. de vi & vi
 arma. sic ergo nõ est inconueniens q. ius canonicum in foro
 contentioso non sequatur æquitatem fori conscientie: vt pa-
 tet in omnibus canonibus iudicialibus qui directè non ten-
 dunt ad salutem animæ, sed ad bonum publicum. Secundò
 pro ista parte est tex. in c. requisit. extra de spon. vbi ius ca-
 nonicum permittit peccatum, vt ibi no. Abb. vt euitetur ma-
 33 ius malum. † Sed potest dici q. ibi nõ permittitur peccatum,
 cum lex illo casu videatur dispensare quo casu illud quod il-
 licitum erat per dispensationem licitum redditur: vt dicit Io.
 Andre. in c. non magno. ne cleri. vel mona. quem refert, & se-
 quitur Præpo. Medio. in c. quod ait. xiiij. dist. dictum tamẽ in se-
 verum est in perplexis, q. permittitur minus malum propter ma-
 ius euitandum: vt in c. duo sunt. xiiij. dist. Sed illud procedit
 1 2 in malo

in malo, quia prohibitum, secus aut in prohibito, quia malum; nam in tali permissio non valeret: vt no. glo. in c. ex parte. el. j. de of. dele. & ita declaratur etiam tex. in c. sacris. qd met. caus. & tamen in d. c. requisit. illud permittitur. Tercio pro predicta opi. facit quod habetur per glo. communiter approbatam in 34 c. Abbate sane. j. de re iud. vbi dicitur, qd Publiciana copertit de iure canonico, & tamen nemini est dubium qd in ea versat mala fides tempore quo quis agit: vt concludit Ias. post alios, quos refert in §. sed iste. nu. 85. Insti. de actio. ad idem est text. in c. j. de prescri. vbi permittitur prescriptio rerum ecclesie cum mala fide. Ex quibus omnibus apparet manifeste, qd ius canonicum non semper principaliter attendit utilitatem animarum, ergo reg. tex. nostri debet limitari & restringi qd procedat in foro canonico conscientie, secus est in foro canonico contentioso: quia in illo foro aliquando attenditur principaliter bonum publicum, & secundario utilitas anime, & sic necessario non astringit nos reg. istius text. in illo foro: & ex hoc ego infero qd ratio Abb. in c. si. de consue. non est bona, vbi per rationem istius regule dicit, qd clerici non possunt statuta facere contra ius canonicum: licet laici possunt statuere contra ius civile: de quo latius dicam inferius in §. statuto. Sed iuxta predicta pro maiori declaratione est ulterius aduertendum: quia videtur qd tota ista materia subiecti vtriusque iuris, quam Doctores vbilibet distinguunt vsque ad integros tractatus, sit omnino superuacua, si regulas iuris approbatas obseruare voluerimus. Nam illud in primis expeditum est apud Iurisperitos, quod quando lex civilis est iusta in foro fori, vti que erit iusta in foro poli, id est, conscientie: istam regulam ponit Bal. in c. que in ecclesiarum. per glo. ibi, de constitu. & idem dicit Bald. in c. in omni negotio. de testi. vbi plus dicit, quod si aliter diceremus omnis legum forma, & eius subtilitates ducerent nos ad inferos, & scientia iuris civilis esset magis damnata quam maleficiorum: & hoc idem no. Bald. in l. ynica. in iij. col. c. de confes. & in authenti. ingressi. in viij. col. c. de sacrosanc. eccle. & secundum istam regu. arguit Aret. in consil. xlvij. Reuocatur in dubium in j. col. & late Moder. repetentes in c. j. colum. j. & v. de pact. & in tract. de si. vtriusque iur. col. xv. cum concordan. vt per Iaso. in l. si post diuisionem. in penul. col. c. de iuris & fact. igno. & in l. nemo potest. in ij. lec. in

lec. in xvij. col. versicu. similiter. de leg. j. vbi dicit se secundum istam regulam consuluisse: & ita etiam consuluit Bald. consilio cclxxxv. in iij. vol. & ista est communis opi. vt attestatur Ias. in d. l. nemo potest. Et hinc est, qd leges civiles animam cuiusque rei praterulerunt: vt in l. sancimus. c. de Episco. & cleri. na vt dicit tex. in §. si vero liberi. in fi. in auth. vt cum de appell. 36 cogno. & in c. omnes. xlvij. distin. qd si pro causis temporalibus cogitamus, quanto magis pro animarum salute prouidentia est nostre sollicitudinis adhibenda, faciunt ea que dico in c. statuto. j. eo. Ecce igitur qd leges civiles magis attendunt bonum anime, quam rerum corporalium commoda: pro qua etiam voluerunt non minus hominem debere esse sollicitum, & memorem, quam pro caducis & rebus istis transeuntibus: vt in l. si. c. ad leg. Iul. repet. tenet Ias. in l. j. in xij. col. ff. de offi. eius. Rochus Cur. in tract. iu. pa. in vers. competens. q. xxv. in iij. col. Si igitur ista regula est vera: ergo finis vtriusque iuris non differt respectu anime, vt multipliciter probat Ias. vbi supra. & Moder. in tract. primogenitura. fol. 90. in iij. col. Nam ita sibi adinuicem istae duae scientie coniunguntur, & suffragantur, quod no. dicit Bal. in c. cum causa. in ij. col. de proba. 37 qd sicut ex Philosophia, & Medicina fit perfectus Medicus, ita sciens ius canonicum & civile efficitur perfectus Legista, & nisi iurista sciat canones non gustabit hanc dulcedinem, nec potest practicam legum & iudiciorum perfecte cognoscere: & isti sunt secundum eundem Bal. in proce. Decretalium, qui dulcedinem scientie gustant: imo ipse idem de se ibi gloriatur traxisse scientiam nostram ad naturale intellectum. Cuius verba commendat Moder. Hispani in repe. c. per vestras. fol. 1. in iij. col. de donatio. inter vi. & vxo. & hoc dictum Bal. videtur durissimum imperitis detestantibus sacros canones: vt dicit And. Si. in rub. de testa. in j. col. & secundum hoc verificatur illud vulgare verbum Roma. no. dcliiij. incip. habens funem. videlicet quod *Canonista senza lege vale niente: ma Legista senza capitolio vale pocho.* Quod dictum ita vulgare sequitur Ioan. Rugerij in c. j. in j. no. de cau. pos. & pro. & Io. Igneus in dispu. an Rex Francie recognoscat Imperatorem. col. iij. & ideo Io. Fabri in §. ite precium. de emp. & ven. inuehit contra pueros Legistas, qui nihil sciunt de libris Poetarum, & Philosophorum, nec de moralibus, qd est deterius, cum moralitas, que

in canonibus consistit sit summa summarū in regimine mū.
 di: vt dicit Bald. in confi. cclxxvj. Rex Romanorum. col. ij. lib.
 iij. & ita etiā Fel. in c. ecclesia sanctæ Marię. in xxij. col. arguit
 & reprehendit puros canonistas, qui putat omnia posse de-
 cidi inter clericos solis canonibus, imò quod fortius est per
 solam Bibliam regi nō posset ecclesia sancta Dei: vt dicit Ho-
 sti. in summa. de pœni. & remis. §. cui confitendum. col. ix. ver.
 iij. & contrarium esset præsumptuosum asserere, secundum
 Pauinum in tra. de visita. fo. 72. & contra plures Legistas scā.
 descit And. Sicu. in c. j. in ij. col. nu. 5. de postu. præla. qui vo-
 lunt repetere aliquas Decretales cum ignorent earum rubri-
 cas, ex quibus etiam potest inferri ad illud dictum Bald. in l.
 fi. in prin. c. commu. delega. & ad alia plura, quæ Barba. po-
 38 nit in d. rub. Vide igitur ex istis, † q̄ ius ciuile & canonicū pa-
 ribus passibus ambulant. Nam qui peccat lege permittente
 pœnam non meretur, c. qui peccat. xxij. q. iij. & l. Gracchus.
 c. de adul. & sic vtrunque ius concordat in fin. Et q̄ ius ciui-
 le dicatur scientia diuina vltra tex. in §. iuris prudentia. Inst.
 de iure natu. hoc tenet Bar. in tract. testimoniorum. fol. 5. in
 versi. siue. c. prudentia est. & c. & Moder. Bono. in trac. exten-
 sio. col. ix. & in supplemento Pisanellæ. in ver. lex. versi. vij. &
 frater Baptista Salis in summa, quam appellat baptistinam,
 in eo. ver. fo. 2. vbi concludit, q̄ respectu finis ius canonicum
 non distinguitur à ciuili, & econtra tenet Are. in c. qualiter.
 el. ij. in ij. not. de accu. cum concor. non parum multis, quæ
 congerunt Moder. Astē. in tra. nuptia. fo. 131. in ij. col. & ideo
 Pelagius Papa scribens Chiffoletico Regi se legibus subdi-
 tū profitetur, c. fata gendū. xxv. q. j. cū cōcor. vt scribit Lucas
 de Penna in l. fi. c. de inco. lib. x. col. fi. sequitur Mod. Hispanus
 in repe. c. per vestras. de don. inter vir. & vxo. fo. 89. in ij.
 39 col. † Et ideo pro resolutione istorū dictorū, potest ita dici, q̄
 in lege humana potest consyderari duplex iustitia, vna ciui-
 lis, alia naturalis: respectu primæ reperitur varietas in vtro-
 que iure, tam respectu causæ efficientis, quàm finalis efficiē-
 tis: quia ius canonicum est maioris dignitatis ratione condē-
 tis, qui est vicarius Iesu Christi: & ista ratiōe ius ciuile post-
 ponitur: vt in c. solite. de maio. & obe. & ratione finis etiam
 reperitur discrepantia: quia ius ciuile punit corporaliter, &
 sequitur rigorem. Ius verò canonicum æquitatem: vt patet
 in c. inter

in c. inter hæc. xxxij. q. ij. & in c. quanuis. de pœn. lib. vj. & se-
 cundum istam iustitiam variatur subiectum vtriusque iuris.
 Nec ob. illa regula, qui peccat, de qua in l. Gracchus. quia illa
 intelligitur de peccato quo ad forum temporale, secus quo
 ad forum conscientie: vt in d. c. inter hæc. & tenet. Abb. &
 Moder. in c. si verò. el. j. in vltima glo. de senten. excom. sed se-
 cundum naturalem iustitiam concordat vtrūque ius: vt in §.
 iuris præcepta. Insti. de iust. & iu. & ita fœdere distinctio. pos-
 sunt prædicta concordari. Poteris etiam aliam concordiam
 in genere colligere ex dictis Hispani nostri in trac. de vltimo
 fine iuris canonici & ciuilis. Sed quia ista ipse non scribit nō
 lui sua hîc inserere, cum cuique videndi pateat locus. Nō ta-
 men omitto, q̄ Ang. de Claua. in summa sua, in ver. lex. ver-
 si. iij. enumerat vndecim casus in quibus ius canonicum &
 ciuile discordant à prædicto, sine in quibus etiam quis non
 obligatur in foro conscientie, vt ibi latè per eum. Et per ista
 40 sumus expediti de primo notabili. † Nota secundo secun-
 dum Domi. hîc, q̄ quandoque statuta continent promulga-
 tionem sententiæ, vt hîc: & in cle. j. quæ cum isto tex. concor.
 de priuile. & tunc nō est necessaria super illa plena hominis
 sentētia dispositiua, sed sufficit declaratiua: vt in c. cum secū-
 dum. j. de hære. secus verò quando disponūt sententiā profe-
 rendam: quia tunc bene requiritur plena sententia hominis
 dispositiua: vt colligitur ex no. per Inno. in c. cum nostris. de
 cōces. præb. Sed circa hoc cōsyderandū est: quia nō videtur
 istud dictū Domi. verū in terminis istius tex. qui de pœna ex-
 cōmunicationis loquitur imposita ipso iure, quæ specialē in
 se cōtinet rationē: vt dicit Fel. in c. cum cōtingat. in ij. col. de
 for. cōpe. & in tali pœna vel simili, quæ secū executionē tra-
 hit nō requiritur sententia declaratoria: prout putat hîc Do-
 mi. quia dispositio d. c. cum secundum. nō procedit tali casu,
 prout declarat Abb. in c. cum non ab homine. in pen. col. de
 iud. & alij plures, quos ad istud propositum Deci. adducit in
 confi. cxlv. Quæritur in effectu. in iij. col. lib. j. & hoc idē ante
 ipsum firmat Præposi. in c. ex ratione. in iij. col. de app. cum
 multis concor. vt per Fel. in c. præterea. in j. col. de spon. versi.
 vt quod dictum est. & hoc idem Domi. sequitur sibi cōtra-
 rius in c. foelicis. j. de pœnis. quem Fel. refert in d. c. præterea.
 Cum igitur sententia excommunicationis de qua text. hîc
 1 4 loquitur

loquitur trahat secum executionem, prout est tex. in c. pastoralis. de appel. & facit tex. in c. cum non ab homine. in princ. de senten. excom. patet q̄ non requiritur sententia declaratoria, prout dicit h̄c Domi. & alij: dictum tamen suum extra istum casum rectè procedit, prout declarat Alex. & Mod. in l. is cui bonis. de verb. oblig. & prius Ang. in authen. de incest. nup. in prin. nu. 4. & Deci. in consi. lxxj. Viso decreto. in j. col. in ij. parte. & consi. j. in iij. col. in iij. parte nouiter impressa, post Bar. in l. Imperator. vbi etiam Alex. ff. de iur. fisc. cū pluri. concor. quæ congerunt Mod. Bono. in rub. ff. ad legē Cor. de fal. in iij. col. per totum. Et ista omnia dubitationem nō habent in sententia quæ ipso iure à lege infligitur, secus quā do pœna sententiam hominis requirit: quia illa debet fieri dispositiue cum plena causæ cognitione: vt h̄c permittitur:

41 & tali casu utilis cautela est, † q̄ si quis timet priuari beneficijs propter delictum, & lex dicat sententiam proferendam, q̄ antequam sententia proferatur renunciat in fauorem alicuius amici sui à quo postea possit eadem beneficia iterum consequi: vt docet Abb. in c. tanta. in ij. no. de exceſ. præla. & in c. licet Hely. in glo. super verbo infamis. de simo. Bart. in l. iusiurandum. la ij. §. fi. ff. de iureiur. cū si. Et ista de plano procedunt quando sententia est proferenda, secus autem quando sententia per statutum profertur: quia tunc talis renūciatio non valeret, cum iam sint affecta bona, siue beneficium, super quibus non requiritur alia priuatio, sed solum declaratio priuationis: vt dicit h̄c Domini. & declarat not. Fel. in c. in nostra. in xxxvij. correlario, in ij. col. de rescrip. Sed vltorius cogitanti videtur modò q̄ iste tex. inductus, prout Domi. h̄c, & Fel. inducunt nullo pacto probat opinio. prædicta: quia vt dicit glo. h̄c in ver. statuta. iste text. non loquitur de statuto iuris communis, sed de particulari ordinatione Episcopi: tunc sic, aut illa sententia excommunicationis Episcopi, de qua loquitur iste tex. fuit lata sub conditione contra talem quid facientes, aut simpliciter primo casu ferri non potest ab Episcopo per tex. in c. Romana. §. caueat. j. de sen. excom. vt tenet h̄c glo. in ver. commiserint. Secundo casu sententia ferri potest, & ita præsumendum est q̄ h̄c talis sententia fuerit simpliciter lata. Si igitur ita est resultat modò vna

42 regula communiter approbata, † q̄ promulgatio excommunicationis

nicationis simpliciter facta non inducit canonem latæ sententiæ, sed ferendæ. de hoc est glo. not. in c. sicut. el ij. in ver. anathematis. de simo. & in c. vnico. de sagitta. & in c. cum esset. de testa. tenet Abb. in c. relatum. de iure patro. cum multis concor. quos scribit Mod. quidam curiosus in alphabeto iuris in verbo, verbū si lex, & c. circa si. Cum igitur in isto text. fuerit tali modo in statuto promulgata excommunicatio requirit ministerium hominis dispositiuum, istud tamen non procedit in sententia lata à iure communi: & ita procedat regu. & limitatio supradicta. Secundo limitatur, nisi Papa rescriberet, q̄ de beneficio Titij vacaturo per priuationē prouideretur Sempronio: quia tunc isto casu, licet nō sit lata sententia, quæ ad priuationem requirebatur, tamen renunciatio impeditur, nisi in casu quo ille Titius mandatum Papæ ignoraret: ita singu. consuluit Anto. de But. in consi. xliij. incip. In Christi nomine & c. aggreditur: & aliæ sunt differentia quando sententia profertur ab statuto, vel quando decernitur proferenda ab homine: vt profertur h̄c Perusi. in j. no. & vltra ipsum illa differentia est magis signanda, quam latè tradit Feli. post Abb. & alios in c. pastoralis. §. præterea.

43 de offi. ord. videlicet, † quia à sententia excommunicationis lata ab statuto, de qua h̄c dicitur, potest quilibet alius quàm proferens ab ea sententia absoluere, c. ex frequenti. vbi Abb. in vlti. no. de instit. secus verò in sententia lata ab homine: quia alius quàm ipse idem proferens nō potest absoluere gl. in cle. j. in verbo à canone. de priuile. quod etiam commēdat idem Fel. in c. prudentiam. §. si verò. de offi. dele. quod limita & amplia, vt per eundem in d. §. præterea. & alia differentia potest colligi ex his quæ dicit Abb. in c. irrefragabili. in v. col. de offi. ordi. dum alleg. tex. h̄c. † Nota tertio, q̄ ignorantia excusat quem à pœna legis municipalis, vt h̄c ratio est: quia statuta cōsistūt in facto, vt in c. j. supra eo. & facta possunt probabiliter ignorari, vt ibi: & in l. error. ff. de iur. & fac. igno. & ideo talis ignorantia excusat, vt h̄c: & ita tenet Alex.

45 in consi. clxy. Dubitatur. col. fi. in vj. vol. † Sed aduerte, quia ista ratio morderi potest ex eo: quia illa attentata sequeretur q̄ etiam post lapsum duorum mensium possit quis statutum ignorare: talis tamen ignorantia nō præsumitur, sed sciētia ex quo factū est publicè notū, c. qd̄ dicitis. xvj. di. quæ omnia

ante

ante duos menses publicationis non considerantur: vt hinc. Et hoc de plano procedit in statuto, secus autem in poena legis communis: vt l. j. ff. de legi. & glo. hinc in ver. statuta. & intellige hoc notabile secundum quod ibi declarat Domi. post Inno. in c. dudum. de conuer. coniuga. Et quod dictum est de lege communi procedit, nisi ignorantia sit absque culpa, l. me. trodorum. ff. de poen. gl. in l. j. ff. de recepta. cu. simi. & tali casu ignorantia praesumitur, nisi probetur, l. verius. ff. de proba. Et hoc etiam in beneficialibus habet locum: vt Abb. concludit in c. super literis. de resc. & ibi Deci. in iij. col. & idem Deci. in c. cum in cunctis. s. clerici. de electio. Sed an hoc procedat etiam eo casu quo quis incidit in crimen damnatum dicam in glo. in ver. ignorantes. interim tamen vos faciatis regulam ex isto tex. q. ignorantia excusat quem a poena legis, c. cor. bonus. tex. in l. apud Labeonem. s. si quis virgines. 46 ff. de iniur. vbi attentans virginem credens eam meretricem non tenetur poena iniuriarum: quia ignorabat: & per hoc est dictum Abb. in c. si vero. el. ij. de sen. exc. dum alleg. text. hinc dicens, q. si quis credens percutere Martinum laicum percutit clericum, dicit q. propter errorem qualitatis excusatur ab excommunicatione. facit tex. in c. si iudex. eo. ti. lib. vj. Sed istud dictum non videtur verum ex eo: quia in malefactis ignorantia non praesumitur, l. j. c. de fica. & c. j. de praesum. & ideo scientia praesumitur, arg. tex. & quod ibi no. Bart. in l. si ventri. ff. de priuile. credi. Tamen saluari potest Abb. ratione excommunicationis: praedicta vero procedunt ratione poenae corporalis quam talis non euitat: & ad hoc habes meliorem tex. qui posset ad hoc allegari in l. generali. c. de tabul. lib. xj. ibi, consensum volumus non ignorantiam obligare & c. fa. 47 cit c. inter alia. de senten. excom. vbi ius puniens participatorem cum excommunicato non habet locum in ignorante. Et pro ornatu istius regulae in practica adde aliquas notabiles decisiones ultra alios. Primo per istam regulam dicit singulariter Bar. in l. si. s. item quaesuit. per illum tex. ff. de condi. indebi. q. si mulier, rusticus, vel minor, renunciant in contractu conditioni indebiti, & conditioni sine causa, vel omni alio iuris auxilio, talis renunciatio non praedicit talibus 48 quominus indebitum solutum possunt repetere: ratio est, quia cum communiter istae personae sint ignorantes, non ligantur

ligantur ex illis clericis quas non intelligunt: ita ibi Bar. que post longam disceptationem sequitur ibi post alios Iason & Ioan. de Imol. in repet. c. cum contingat. in cxxij. col. de iure iuran. cum sexcentis alijs concor. congestis per Moder. Bononien. in singu. suis, not. xvij. incipien. Quotidie fiunt & c. Sed considera q. istud dictum Bar. non videtur verum ex eo, q. mulier, & rusticus, & similes personae ab ignorantia iuris communis non excusantur, nisi in casibus expressis: vt concludit Iason in l. si certis annis. in iij. col. c. de pactis. & in l. si quis id quod. ff. de iurisd. omni. iudi. & in l. venia. c. de in ius vocan. & casus iste de quo Bar. loquitur expresse non reperitur exceptus a iure, ergo standum erit regulae, quae habet ignorantiam iuris non excusare, maxime cum praedictae personae a peritioribus certificari debuerunt de illis clausulis iuris communis: vt in c. innotuit. de elec. Nam sicut sciunt ire ad syluam pro lignis, & ad ecclesiam pro indulgentijs, ita debent peritos consulere: vt inquit Bald. in l. iuris. c. qui admit. & hoc maxime procedit quando agitur de rigore iuris conseruando, vt in casu isto: quia tunc nullus excusatur: vt Soci. concludit in regu. ccccxxxij. in vlti. fall. post Bal. & alios in d. l. iuris. & in rustico sunt glo. expresse in c. ignorantia. xxxvij. dist. & in s. est ignorantia. j. q. iij. sequitur Barba. in c. super literis. col. viij. de rescrip. Tamen ab opi. Bar. quae communis est, non est recedendum, quem sequitur Alex. in confi. xlij. Super praemisso. in v. col. lib. j. cum concor. vt per Decium in confi. clxxx. Visa renunciatione. in iij. col. in j. parte: tamen vt tales personae obligentur habes cautelam, quam ibi ponit Bar. vbi post eum latissime dixi, & refero in voce, quibus adde Abb. in c. si. in iij. col. de solu. dum alleg. text. hinc, & de illa cautela meminit Alex. confi. xiiij. nu. 19. in vj. volu. & pro ista decisione optime facit quod dicit Bald. in l. j. c. de erro. aduo. q. si aduocatus alicuius loquitur coram iudice latine, & clientulus est idiota, & ignarus literarum q. talia dicta aduocati etiam prolata praesente, & audiente clientulo illi non praedicitarent propter eius ignorantiam, cum ille qui non intelligit non dicatur esse praesens, l. coram. ff. de ver. sig. & facit pro hoc dictum eiusdem Bal. in l. ij. eo. tit. & ista omnia bene procedunt in poena de qua statutum loquitur, secus tamen est respectus solennitatis contractus inducte ex statuto: quia tali casu etiam aduenae,

aduenæ, & peregrini illa seruare tenentur, & de illa debent inquirere, licet statutum quo ad pœnam illos non liget: vt dicit no. Feli. in c. j. in xij. col. de sponsa. Secundò per istam regulam dicit Bart. in l. cum filiis familias. §. in hac. ff. de ver. obli. ¶ q̄ emphyteota non soluens canonem per biennium, non cadit à iure suo si ignorauit talem rem esse emphyteotam: & ita tenet Dy. in regula, cum quis succedit. §. de reg. iur. & Ang. Areti. In situ. quib. dare tuto. pos. in prin. cum similibus: vt per Philippum Decium in l. qui in alterius. ff. de reg. iur. Nam vbi est ignorantia, non est delictum, neque contumacia: vt dicit Abbas per istum tex. in c. pastoralis. in x. col. de appella. Tertiò pro ista regula, facit notabile dictum Card. in clemen. j. q. xxxvij. de priuile. vbi dicit, q̄ dispositio illius clemen. puniens presumentem & c. non ligat hominem simplicem conuenientem illi dispositioni sine dolo, vel presumptione: quia cessat finis quem lex considerauit, & dicit se ita cõsuluisse, quod dictum multum comendat, & dicit se alibi non legisse Feli. in c. quoniam contra. in v. col. in vlti. nota. de probatio. & hoc idem tenet Calde. in consi. iij. in ti. de senten. excom. Quartò pro ista parte facit dictum Alex. post Bal. & alios, quos refert in l. fin. c. de dolo. vbi dicit, q̄ si statutum imponit pœnam potestati non inquirenti de crimine in certum tempus, q̄ intelligitur talis pœna esse imposita scienti, secus ignorantia, quauis circa hoc sint variæ opi. vt patet per Roma. in repe. l. si verò. §. de viro. in l. & l. j. fallen. ff. sol. matr. sed prima opi. videtur verior, pro qua facit quod dicit Abb. declarando istum tex. in c. cum sit. in fi. extra de appella. dum vult q̄ pœna imponitur ratione contemptus, sed ille qui ignorat non contemnit, ideo non punitur, vt hîc, nec tali casu requiritur absolutio: vt notabiliter dicit Egid. decisio. ccccxlj. incip. ignorans. Quintò pro ista parte facit optimus tex. in c. ex tenore. qui filij sint legi. vbi est tex. ¶ q̄ si quis ignoranter acceperit uxorem alterius in coniugem, & inde nati sunt filij, tales filij propter illam ignorantiam dicentur legitimi, & succedent parentibus: & ita tenet Bal. licet illum tex. non alleg. in l. qui contra. in vlti. col. c. de incest. nuptijs. Sextò facit dictum Abbatis in rubrica de schisma. in fine, vbi dicit, q̄ licet ille qui gerit se pro Papa, & sibi adherentes sint excommunicati, fallit tamen, nisi esset probabilis ignoran-

ignorantia: vt ibi latius per eum. Septimò per text. hîc facit dictum Bald. in l. fallam. c. si ex fal. instru. vbi dicit, q̄ licet minor læsus debeat intra quadrimestre petere restitutionem in integrum, c. j. de resti. in integ. infra eo. lib. Tamen illud fallit, nisi ignoret se fuisse læsum: quia tunc etiam si per centum annos stetit semper potest eam petere: & istud dictum Bal. dicit singularissimum, Iason in §. rursus. col. xv. nu. 82. In sti. de actio. & latius commendat Ioan. Bal. in trac. præscrip. fo. 62. in ij. col. & Alex. in consi. liij. in iij. vol. cum similibus quæ circa istam materiam adduci possent, quæ breuitatis gratia omittā, quæ poteris videre in d. §. rursus. vbi latè dico. ¶ Octauò per istum tex. dicit Abb. in c. sciscitatus. in iij. col. de rescrip. q̄ ratione ignorantia toleratur sententia lata à non capace, quod est verum quādo illa ignorantia erat probabilis, vt hîc, secus si crassa vel supina. ¶ Nonò per istam regulam consuluit notabi. Deci. in consi. j. in iij. parte nouiter impressa, q̄ interficiens bannitum liberatum à banno & habentem literas saluiconductus excusatur propter ignorantia quæ in dubio præsumitur: vt ibi latius per eum. Limitantur tamen omnia prædicta per istum tex. nisi ignorantia crassa fuerit aut supina: tunc enim talis ignorantia habet vim sciētia, c. j. de postu. præla. cum simili. vt per Roma. consi. cccxl. Circa primum. in fi. & Alex. in consi. lxxv. Quoniam omne datum. col. penul. in vj. volu. quod errore est repetitum in consi. 54 exix. eo. vol. ¶ & dicitur ignorantia crassa à quadam similitudine pinguedinis secundum Bal. in c. ab excomunicato. de rescrip. Nam homines pingues parum vident secundum eum: & pro ipso facit bene tex. in c. ne tales. de consec. dist. v. & dicitur supina ad similitudinem: quia homo supinus nō videt se ipsum: ita Bal. ibi, & sequitur Andr. Sicu. in xiiij. col. nu. 71. Et per hoc dicit Abb. in c. olim. in x. col. de resti. spolia. q̄ si quis pro recuperatione rerum suarum expellendo aliquē clericum occidat vel mutilet, ex quo illud non est licitum incurrit irregularitatem. c. suscepimus. extra de homici. & fortè secundum ipsum excomunicationem cum modum excesserit in alium acriter sæuiendo. Tamen si talis percutiens modum excessit ignoranter, tunc non est excommunicatus cum excomunicatio requirat dolum, c. si quis suadente. xvij. q. iij. qui cessat data ignorantia, quod est verum, dicit Abb. nisi ignoran-

ignorātia fuerit crassa vel supina, vt ibi per eum: & facit etiā dictum Abb. in c. fi. circa fi. de iurepa. dum vult, q̄ tempus ad conferendum non currit Episcopo ignorantī, nisi fuerit supina ignorantia per tex. h̄c, & generaliter isto casu dicatur crassa vel supina ignorātia, colligitur ex verbis Abb. sicut in 35 iij. col. ne cleri. vel mona. dū alleg. tex. h̄c, & dixi supra. † Notandum tamē est, q̄ statutum disponens, q̄ ignorantia non possit allegari intelligitur de crassa vel supina nō de iusta: vt dicit Sali. in l. senatus. c. de his qui si. ascri. alleg. tex. in d. l. diuus. sed prima opi. est verior, quā tradunt Docto. in c. ex parte. per illum tex. de offi. delega. & quod dictum est de ignorātia crassa, idem est in affectata, quā æquiparatur scientiā: vt h̄c dicit Perusi. & latius tradit Feli. in c. à nobis. in j. colū. de excep. per glo. quā cōmuniter ad hoc alleg. in cle. j. in ver. scienter. de confan. & affi. & in c. quosdam. in ij. col. de præsump. cum simi. & illa arguitur ex actu quem quis scire teneatur: vt in l. q̄ te. ff. si cert. pet. & l. j. ff. si quis omis. cau. testa. & ibi hoc tenet Bal. & ex pluribus alijs modis ignorātia crassa colligitur, quos ponit Soci. in tract. regula. nu. 220. & aliquid Alexan. in consi. xl. Viso themate. in ij. col. in vj. volu. Corn. 56 in consi. xxv. in litera, T. in ij. parte. † No. quartò, q̄ Episcopus potest facere statuta: hoc tamen dupliciter intelligi potest, vel de pertinentibus ad iurisdictionem suam, & tūc vnā cum c. potest hoc facere. Si verò faciat statuta in alijs in quibus vertitur interesse aliorum, tunc Episcopus non potest ea condere sine consensu, vel saltem præsentia illorum de quorum interesse agitur: vt dicit Inn. in c. vestra. de loca. & in c. fi. de offi. leg. tenet Fede. consi. xvij. & hoc procedit quando legitime contradicere possunt, secus si non haberet causam legitimam contradicendi: vt declarat h̄c omnia Abb. in c. fi. in iij. col. de ferijs. Glo. sententijs. diuiditur in tres partes, in prima, declarat istum tex. in secūda, eum extendit & ampliat: in tertia respondet tacitæ obiectioni. secūda ibi, sed 57 idem in alijs. tertia ibi, & potest dici. † Pro expeditione igitur istius gl. colligo tres conclusiones vltra alios. Prima conclusio fit, q̄ licet in materia correctoria & pœnali strictè sit procedendū, nec debeat fieri extēsiō de casu ad casum, gl. in clemen. vt hi qui. j. de æta. & quali. cum simi. tamē fallit fauore animæ, ita est gl. h̄c iuncto text. quam nullus scribentium ponderat,

ponderat, quæ facit pro doctrina Barto. in auth. c. si aduer. ven. & Abb. in c. quesuit. de diuor. cum fini. vt per Feli. in c. translato. col. fi. de consti. & ad hoc facit text. in c. penul. de senten. excō. & probat glo. h̄c in versi. sed idem in alijs sententijs. Et ex hac eadē parte glo. secundò infero, q̄ quando dispositio vel cōstitutio aliqua redditur elusoria sit extēsiō etiā in pœnalibus, concor. bona glos. in c. quanq̄. j. de vsu. in gl. fi. Tamen audias, quia hoc nō est indistinctè verum: quia illa regula procedit vbi per hoc aliquis indebitè damnū nō pateretur, aliās potius permittitur, q̄ dispositio sit frustratoria q̄ quod alicui damnū inferatur: vt est text. & gl. quem ibi no. omnes in l. fi. s. in cōputatione. c. de iure delibe. Sed in casu isto de vtilitate ignorantis agitur, propterea ista ratio gl. bene procedit, & probatur clare in ista gl. quia si diceremus, q̄ ideo statuta non ligant ignorantes vt periculis animarum obuietur, sequeretur q̄ l. fi. ff. de decre. ab ordi. faci. h̄c allega. 58 in gl. non procederet, vel ista cōstitutio esset superflua, † cum ibi etiam in pœna tēporali non ligentur ignorātes, vbi periculum animæ nō vertitur, sed pecuniarum: & ideo dicit h̄c glo. ne reddatur frustratoria altera istarum disponūt, est dicendum q̄ ibi etiam consyderetur periculū animæ respectu inobediētīæ: & sic licet puniatur pœna pecuniaria cōtrafaciens legi, tamē alio respectu peccat contraueniēdo præceptis legis, c. ij. de maio. & obe. Ex quo colligitur tertiā regulā, q̄ attento q̄ in tex. isto non potest reddi, nisi vnica ratio, videlicet, vt periculis animarum obuietur & c. q̄ isto casu ista dispositio licet pœnalis possit extendi ad omnē similem casum per doctrinam Abb. in c. fi. in ij. col. de rescrip. cū concor. vt per Deci. in c. suggestum. de appella. & Feli. in d. c. translato. in fi. & Ias. in §. omnē. Instit. de actio. dum alleg. l. quanuis. 59 c. de fideicom. † Secūda p̄ncipalis conclusio colligitur ex ista glo. secundū Domi. & alios, q̄ veniens contra statutum municipale præceptiuum peccat mortaliter, etiam si in tali statuto apponatur pœna corporalis: ita concludunt h̄c Doctor. & idem tenet Domini. per illum text. in c. commissa. §. fina. j. de elec. & in c. perpetuæ. eod. titu. & sequitur Deci. in c. nam concupiscentiam. in ij. lect. col. penul. de consti. & hoc in ratione fundatur: quia lex temporalis quæ est iusta in foro fori vtique ligat in foro poli. glo. not. quam ibi cōmendat Bal. in

Bal. in c. quæ in ecclesiarum. de consti. tenet Deci. in c. j. in v. col. eo. titu. Et ista ratione sequuntur istam glo. quidam Moder. in trac. de iusti. & iure. fo. 24. cum concor. quæ ad istam glo. congerit Feli. in c. nam concupiscentiã. de consti. in prin. Sed circa prædicta diligenter est aduertendum: quia non videtur verum illud quod glo. hinc Docto. & Gemini. dicunt, videlicet, quod ultra pœnam temporalem, quam quis incurrit contraueniendo legi peccet mortaliter. Nam habemus regulam iure probatam, quod quis licitè dicitur facere actum contra legem, quando pro illo actu pœna imponitur: istam doctrinam tradit Io. And. post Hosti. in c. relatum. ne cleri. vel mona. vbi fortius concludunt, quod si in aliqua regula religiosa, si tamen in illa regula siue constitutione est apposta pœna temporalis contraueniens, liberatur à pœna peccati etiam si iurasset illam regulam siue constitutionem obseruare, quam doctrinam approbat Ias. in l. ij. nu. 177. aliàs 143. col. lvij. c. de iure emphy. & Mathesi. no. lxxviii. inci. nota doctrinam mirabilem. & celebrant Mod. Mediolanens. in memorialibus iuris. in ver. pœnam petens. & idem Iason in s. item si quis postulante. in x. col. nu. 78. Insti. de actio. Alex. in apostil. ad Bar. in l. prætor. ff. de noui oper. nuncia. Barba. in rub. de iure iuran. in cle. in j. col. & apostil. ad Abb. in c. clericos, de cohabi. cle. & mu. & Bernardi. Landri. in apostil. ad Abb. in c. j. supra eo. tit. vbi ultra Mathe. pro ista opi. alleg. Petr. de Anch. in quodam consi. vt ibi per eum. Et pro ista opi. ultra ipsos facit tex. in c. non liceat. extra de præben. quam ad hoc ibi Deci. inducit, & ponderant etiam Moder. Papien. in rub. de constitu. in iiij. col. pro quibus est doctri. Bart. in l. prætor ait. ff. de ope. noui nuncia. quem sequitur Federi. cõsi. ccxliij. & Roma. consi. cccix. cum cõcor. vt Præpo. scribit in c. cum speciali. in prin. post Bal. ibi de appella. Ex quibus omnibus iustificatur satis ista opi. quod vbi pœna temporalis imponitur licitè, & sine peccato quis contrauenit legi vel statuto. Imo plus est illud impune fieri posse quàm si sine pœna permitteretur: vt tradunt Alexã. & Moder. in l. j. in prin. ff. ne quis eum qui in ius vo. est vi exi. sequuntur prædicti Moder. Papien. & Pet. de Ancha. in c. peccati venia. col. iiij. de reg. iur. & reassumit latius Deci. in l. vt yim. in ij. col. ff. de iusti. & iur. Tamen tenendo

tenendo opiã. Domi. hinc, & sequacium, ad istud contrarium responderi potest quod procedat quando illud pro quo pœna imponitur non sonat in maleficium, nec est de se malum principaliter, sed est malum propter prohibitionem: vt in casu illius tex. secundum quod exemplificat gl. in c. ex parte. el. j. de offi. deleg. Secus tamè esset generaliter in alijs criminalibus prohibitis, quia malis, pro quo est doct. not. Bal. in l. Decurionis. c. ex quib. caus. infra. irro. & declarat magistraliter Feli. in c. quæ in ecclesiarum. in iiij. & v. col. extra de constit. cū quo concordat Rosel. in l. nemo martyres. c. de sacrosan. eccle. faciunt ea quæ dicit Deci. in c. ij. in viij. col. nu. 14. de iudi. & in l. in ambiguis. s. non est nouum. ff. de reg. iur. & Feli. in c. ij. in j. col. de testi. & Ias. in rubr. ff. de offi. eius. & in l. patre furioso. in iiij. col. ff. de his qui sunt sui. & isto modo distinguendo in hac materia declaratur dicta Bar. in alia materia in l. inter. s. sacram. de ver. obli. & Firmia. in vers. occidens bannitum. ver. xxj. & quæ tradit Alex. in consi. cxxxij. in ij. col. vers. circa secundum. lib. iiij. Ex quibus etiam resultat vna notabilis limitatio ad gl. istam æditã per Domi. hinc. Alia limitatio colligitur ex dictis Iaso. in d. l. ij. de iure emphy. dum vult quod regula prædicta Io. And. in d. c. relatum. procedit, quando pœna & constitutio sit facta ab vno & eodem, secus si constitutio ab vno, & pœna imponatur ab alio: quia tali casu procederet ista glo. quod est notandum. Et istud dictum Iaso. tacito auctore immutatis verbis transcribit, & sibi appropriat Deci. in c. nam concupiscentiam. in ij. lect. col. penul. de consti. Sed mihi nulla videtur ratio differentie, quia si contraueniens legi peccat mortaliter: vt c. ij. de maio. & obedi. pœna postea apposta ab eodem, vel alio condente non tollit pœnam illam intrinsecã peccati. Nam illa pœna temporalis apposta fuit accumulatiuè, vt magis constitutio ipsa obseruetur: vt dicit tex. in c. si aduersus. de hære. & in c. quãquam. xxij. dist. Nisi dicamus quod quando idem author constitutionis non apposuit pœnam, alius apposuit, quia putauit illam pœnam peccati non sufficere: & sic accumulatiuè non priuatiuè, super quo tamen cogitabis: & sic habes in quo casu quis ultra pœnam statuti dicatur peccare. Sed ulterius circa hoc notandum est, quod tale peccatum contrauentionis constitutionis non præstabit impedimentum ad alia negotia exercenda. argu. glo. in c. cum

in c. cum dilectus. de consue. ne contingat quis duplici pœna puniri ex eodẽ actu, cõtra tex. in c. at si clerici. §. de adulterijs in fin. extra de iudi. facit l. senatus. ff. de accusa. Sed tamen in foro conscientie hoc non procederet per tex. in c. j. de adul. & ibi dixi. Ista tamen quæ dicta sunt de peccato putarem vera quando pro illo delicto pœna imposita non fuisset condigna, secus verò esset dicendum quando illa pœna est cõmensurata delicto: quia tunc credo q̄ soluta pœna sit sublatum peccatum. arg. eorum quæ not. in regula, peccatum. §. de 61 reg. iur. † & quia si malefactor peccat pœna condigna, quæ sibi imponitur per legem, releuat eum à pœna purgatorij: per ea quæ dicit glo. in c. importuna. in versic. martyrium. de pœni. distinct. j. quod non esset si adhuc remaneret peccatũ mortale: & ideo pœnitentia pœna peccati dicitur. in c. pœnitentia. de pœni. distinct. iij. & pro ista opi. facit glo. in c. mensuram. de pœni. distinct. j. Et ista de plano procedunt quando scienter aliquis contra legem facit, si verò ignoranter fecisset, isto casu glo. hinc nõ bene loqueretur, & certè inficiari nõ potest, q̄ per hoc tex. hinc reddatur valde dubius: quia præsupponitur in eo, q̄ ideo hinc statutum fuit ne ignorantes pœna statuti afficiantur, ne per hoc periculum incurrerent animarum: si enim sunt ignorantes qualiter periculum anime incurrere possunt: cum ignorans nõ delinquat nec contemnat. l. si quis ignorans. ff. loca. c. inter alia. & c. si verò. de sent. 62 excom. † & peccatum non dicitur, nisi vbi adest voluntas. c. j. §. j. xv. q. j. quæ in ignorante cessat, vt in l. ij. ff. de iudi. & ideo dicas q̄ iste tex. debet intelligi de ignorante post duos menses à tempore publicationis: quia talis præsumitur sciens, per ea quæ superius dicta fuerunt, vel in ignorãtia crassa vel supina. Vel dicas q̄ iste tex. debet intelligi quando statutum inferiorum ordinariorum erat æditum super eo quod prius erat à iure communi statutum erat, tamen in eo statuto addita pœna puta excommunicationis, q̄ inferiores facere possunt per glo. in clemen. ne Romani, in ver. tolli. de elect. vnde fuit hinc probabile dubiũ, quia ex quo prohibitio erat facta à iure communi, nunquid faciens contra ius cõmune incurrat pœnam positã in statuto facto super eodem casu, quod quidem statutum delinquens poterat ignorare, & determinatur hinc quòd non, ne ignorans illaqueatur ad periculum anime

anime, & istum puto esse verum sensum istius literæ, de quo 63 tamen latius dicam §. in glo. ignorantes. † Glof. ordinariorum. Not. ex ista glo. q̄ appellatione ordinariorum nõ solum venit maior ordinarius: vt in c. j. de offic. ordi. & c. cum Episcopus. de offic. ordi. §. eodem. sed etiam quilibet inferior: vt est tex. & glo. in c. ordinarij. §. de offic. ordi. & istud procedit secundum Domi. ibi, quando materia super qua ponitur hoc verbum est proportionabilis inferioribus, secus autem si nõ omnibus æqualiter competeret, & ita secundum hoc dispositio istius tex. debet restringi ad illos tantum inferiores, qui territorium habet & iurisdictionem: vt dicit Arch. hinc, & sequitur Abb. in ca. cum contingat. in x. col. de foro compe. & hoc latius declarat Soci. in confi. cclxxxv. Reuerendissimus. in ij. col. lib. ij. vbi variè interpretantur verba istius text. quibus cessantibus frustra statuta erunt condita cum non reperiãt subiectum quod ligent. arg. eorum quæ notan. in c. j. in glo. omnibus. supra. eo. tit. in antiquis. & l. fi. ff. de iurisd. om. iud. Et hoc de plano procedit in statutis pœnalibus, de quibus iste text. loquitur: nam talia requirunt territorium, vt idem Abb. dicit in dicto c. cum contingat. in xv. col. secus verò in statutis non pœnalibus factis ad ordinationem alicuius ordinis collegij vel congregationis: & ita procedit doctrina Bar. in l. omnes populi. fol. 2. de iusti. & iure. & quæ dicit Ale. in confi. xxxv. col. fina. lib. iij. & Areti. in c. post cessionem. de proba. & puto ita etiam posse procedere quod dicit Abb. in c. consensus. de cleri. non resi. dum dicit, q̄ concilium generale potest cõstitutionem facere cum habeat iurisdictionem: per istum tex. tamen ex quo non habet territorium deberet eo modo intelligi, vt dixi, nisi dicas q̄ ratione Papæ, qui est in concilio vt caput: vt in c. innotuit. de elec. fortiaẽ illud privilegium statuendi etiam cum pœna. arg. eorum quæ Mod. tradunt: vt in c. j. de iudi. ponderando superscriptionem illius tex. Secundo iste tex. debet intelligi de ordinarijs cõstitutis à iure, & sic perpetuis, secus verò de illis, qui accidẽtaliter creatur à capitulo vel Papa super aliquo negotio: vt no. declarat Paul. de Cast. in confi. iij. incip. Qui additione non indiget. col. fin. in j. volu. & sequuntur Moder. in c. post cessionem. de proba. & istud notã. sentit Abb. in c. irrefragabili. in v. col. de 64 offic. ordina. dum alleg. istum tex. † Sed aduertendum est: m 2 quia

quia istud dictum Pau. de Cast. non videtur verum: nam idē iuris est de ordinarijs perpetuis quōd de tēporalibus qui ad nutum reuocari possunt, dūmodo possint esse perpetui: vt est glo. communiter approbata in cle. ij. de rescrip. & ibi latē dixi. argu. tex. in l. Jurisperitos, ff. de excu. tu. nam paria sunt q̄ aliquid sit perpetuum, vel possit esse perpetuum, l. sufficit. & ibi glo. ff. de condi. inde cum concor. quæ alleg. Ias. in l. principalibus. ff. si cert. peta. Et de hoc videtur esse casus in c. j. de locato. t̄ vbi Legatus potest facere statuta, quæ durāt etiam legatione finita: vt dicit tex. in c. nemini. de offi. leg. & tamē nulli est dubium, q̄ tales Legati possunt ad nutū Papæ reuocari. Et ista omnia de plano procedunt in statuto condēdo: quia tali casu paria sunt aliquid esse perpetuum vel tēporale dummodo possit esse perpetuum: quia de commodo & fauore ius dicentis agitur, & vtilitate Reipublice: secus tamen in pœna de qua statutū loqueretur, vel in odiosis: quia tunc procederet dictum Pau. de Cast. per ea quæ dicit Abb. in c. de multa. in v. col. de præben. & in c. cum non ignores. eo. tit. vbi concludit q̄ dispositio illius tex. quæ est pœnalis & loquitur de dignitatibus habebit locum in perpetuis, non autē in illis quæ possunt esse perpetuæ, vt ibi per eum, iunctis his quæ ipse dicit in c. licet. in prin. de foro compe. & in c. j. de cogna. leg. & in c. cum olim. de rerum permu. Et pro ista declaratione facit in simili dictum Bar. in l. item si in potestate. in ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & isto modo declaratur etiam ea quæ Deci. dicit in d. c. post cessionem. in j. no. Et circa hoc est vltērius notandum, q̄ licet appellatione ordinariorū cæteri cum Episcopo comprehendantur, vt supra dictum est: tamē ex alia qualitate Episcopus ab alijs inferioribus distinguitur: quia licet inferiores etiam ordinarij dicantur, solus tamen Episcopus ordinarius Diocesanus dicitur, vt dicit Cardi. in cle. j. in xvij. q. de supplen. neglig. præla. & tradunt Docto. in c. cum olim. de præscrip. & in c. cum Episcopus. & c. ordinarij. per illum tex. de offi. ordi. lib. vj. & in cle. j. post gl. de vita & hone. cleri. & an habentes curam animarum comprehendantur sub ista vel simili prærogatiua, vide Abba. in c. decernimus. in vj. col. de iud.

§. STATVTO.

¶ *Episcopi possunt in suis Dioce. statuta condere, dum tamen nō sunt contra*

contra ius canonicum.

- 2 Episcopus dicitur concurrere cum capitulo, tanquā generalis ordinarius etiam in casu in quo prælati inferiores haberent iurisdictionē. Ratio quare ecclesiastici non possunt statuere contra legem Papæ, & laici possunt contra legem Imperatoris. ibidem.
- 3 Laici ratione animæ subijciuntur canonibus & præceptis Papæ. Lex civilis dirigit hominem in Deum, sicut ius canonicum. ibidem.
- 4 Imperator recepit potestatem à populo, qui retinuit sibi hanc potestatem, sed Papa recepit à Deo.
- 5 Omnis potestas temporalis à Deo est.
- 6 Vnus debet esse princeps.
- 7 Par in parem, nec minor contra minorem imperium habet.
- 8 Quando aliquid est apertē dispositum de iure canonico, & non reperitur illud clarē de iure civili, standū est dispositioni iuris canonici. Intellectus l. omnes populi. de iusti. & iure. ibidem.
- 9 Sententia excommunicationis appellatur sententia, tamen non propriē declarando vt ibi.
- 10 Sententia capitalis vel priuationis bonorū sententia propriē dicitur.
- 11 Excommunicatio non fit ad finem vs aliquis principaliter puniatur, sed vt emendetur.
- 12 Quod dicitur de toto respectu totius, idem dicendum est parte respectu partis.
- 13 Actio ita datur in factum per interlocutoriam sicut per diffinitiuam.
- 14 Verba simpliciter prolata generaliter debent intelligi.
- 15 Sententia interlocutoria dicitur absolutē sententia.
- 16 Episcopus per suum statutum potest imponere pœnam ipso iure de delicto, pro quo ius aliam pœnam imponit.
- 17 Episcopus potest facere statutum ad reformationem morum.
- 18 Factum à iure damnatum potest Episcopus prohibere sub certa & noua pœna.
- 19 Lex positiva si est consona iuri diuino, si tamē ei aliquid additur additio facit eam differre à iure diuino.
- 20 Species reassumens genus est potentior ipso genere.
- 21 Nemo debet duplici pœna puniri.
- 22 Electio facta vno ex canonicis contēpto, an sit cassanda, vel sit nulla.
- 23 Cui prohibitum est mutare ius, à fortiori illi prohibetur posse addere.
- 24 Verbum non potest, est natura talis vt inducat formam.
- 25 Episcopus non potest facere contra legem superioris, & non potest per suum statutum contrariam pœnam ponere. numero. 28.
- 26 Episcopus non potest pœnas ipso iure quæ afflictionem corporis, aut infamiam inducunt imponere.

- 27 Forma duplex est, quadam hominis, alia iuris.
Intellectus ad istum tex. ibidem.
- 28 Vbi forma à iure non esset data simpliciter, sed cum decreto annullatio tali casu potest procedere regula.
- 29 Episcopus potest contra ius civile statuere, quòd exceptio non numerata pecuniæ perpetuò opponatur.
- 30 De iure canonico exceptio non numerata pecuniæ perpetuò opponi potest.
Constitutionis ius fortius est quàm dispensationis. ibidem.
- 31 Laici subijciuntur statuto Episcopi tendentis in vtilitatem animæ & inducenti euitationem peccati.
- 32 Absolutè dici non potest, quòd Papa vel Episcopus statuere possint còtra laicos.
Iudices temporales de peccato subditorum cognoscere possunt.
- 33 Episcopus in foro contentioso non potest per suum statutum ligare delinquentes laicos ad peccatum, nisi ob negligentiam iudicis seculari relinquentis peccata impunita.
- 34 Modi aliqui ad statutum confirmandum.
- 35 Episcopus receptans furem incidit in excommunicationem latam.
- 36 Papa proprio iuramento ligatur, neque se ab illo sine causa absolueri potest, sed vbi per viam statuti iurat creditur non tenere. nu. 39.
Paulus ij. & Gregorius iij. iurarunt in conclauis ante assumptionem non creare Cardinales, quòd postea non seruauerunt. ibidem.
- 37 Iuramentum actum, aliàs de sua natura reuocabile facit irreuocabile.
- 38 Papa iurans in statutis non ligatur iuramento.
- 39 Statutum nõ extendit vires suas extra territorium: declarado latè vt hic.
- 40 Subditus Episcopi non ligatur pœna statuti prohibentis sub pœna excommunicationis, ne quis tali tempore vadat de nocte si est extra territorium.
- 41 Statutum dicitur esse iniustum quando excedit sides iurisdictionis.
- 42 Si statutum dat premium occidenti bannitum, comprehendit etiam occidentem bannitum extra territorium.
- 43 Quando delictum originè habet à loco statuentis ex causa iam data tali casu statutum porrigit effectum suum extra territorium.
- 44 Patronus ecclesie non poterit etiam tempore foundationis disponere de iuribus ipsius ecclesie in præiudicium ipsius Episcopi.
- 45 In traditione rei suæ quis potest apponere pacta quæ vult.
- 46 Mandata, & rescripta principis etiam generalia recipiunt interpretationem secundum potestatem mandantis.
- 47 Mandatum generale generaliter debet intelligi.
- 48 Quando agitur de iurisdictione non valet argumentum, hoc potest fieri
in speciè

- in specie ergo in genere.
- 49 Licet quis possit absolvere non tamen potest excommunicare.
- 50 Absolutio est iurisdictionis voluntariè, & fit quadoq; extra territorium.
- 51 Delegato iniuste procedenti non resistitur.
- 52 Extra territorium iudici potest resisti.
- 53 Episcopus non solum à pari, sed etiam ab inferiori prelato potest iudicari & puniri quando deliquit in illius territorio.
- 54 Ad cognoscendum an appellatione iudicis comprehendatur secularis, vel ecclesiasticus consideratur subiecta materia.
- 55 Qui statuere non potest: potest tamen statuendo pœnam addere.
- 56 Licet quis extra territorium statuere nõ possit, poterit tamè declarare.
- 57 Si extra territorium quis non habet iurisdictionem non potest eam pœcto priuatorum consequi.
- 58 Sacerdos parochialis existens extra territorium suæ parochie poterit parochianum suum vbicunq; confiteri & absolvere.
- 59 Imperator nõ poterit aliquem legitimare in terris subiectis Papæ.
- 60 Duplex est iurisditio.
- 61 Dispensatio quomodo potest fieri extra territorium.
- 62 Statuta Episcopi, an sint perpetua vel sint potius temporalia. nu. 66.
- 63 Statutum Episcopi dicitur ius prætorium, & an in eo requiratur cõsensu.
- 64 Ad perdendum priuilegiũ clericale, iura requirunt trinam monitionem.
Episcopus putatiuus an possit statuta facere. ibidem.
- 65 Legatus de latere, an possit facere statuta perpetua.
Legati appellatione de maiori intelligitur. ibid.
- 66 Perpetuum esse aliud est, & aliud tanquam perpetuum.
- 67 Differentia est inter sententiam & statutum.
- 68 Multa prohibentur fieri quæ post facta tenentur. ibid.
- 69 Iudex debet proferre sententiam sedendo: declarando vt ibi.
- 70 Verba nullius momenti possunt annulationem ipso iure importare.
- 71 Ius civile potest impedire obligationem naturalem ne nascatur.
- 72 Filie ingrata potest pater negare dotem.
- 73 Statutum nõquam obseruatiã cõfirmatum potest tolli per decem annos.
- 74 Actio facilius impeditur quàm exercitium actionis iam natæ.
- 75 Verba statuti quomodo intelligi possunt vt formam dent futuris negotijs & præteritis in dubio potius debent intelligi de futuris.
- 76 Verba præteriti subiunctiui, possunt etiam ad futurum detorqueri.
- 77 Verbum habens duo significata debet in vtroq; verificari.
- 78 Intentio principis potest dupliciter constare.
- 79 Verborum coniectura capitur ex eius significatu.
- 80 Intellectus istius tex.
- 81 Intellectus c. si. supra de constituta.

- 82 *Episcopus maior ordinarius dicitur alijs inferioribus.*
 83 *Iurisdictio est indiuidua.*
 84 *Episcopus & Legatus potest causas vnius ciuitatis in alterius dioecesi tractare.*
 85 *Statutum Episcopi non ligat aliquem extra territorium: sed ligabit delinquentem in dioecesi in loco exempto.*
 86 *Locus exemptus dicitur extra iurisdictionem Episcopi.*
 87 *Territorium quid sit.*
 88 *Ciuitas aliquando potest habere territorium, licet non habeat iurisdictionem.*

1 Statuto. †Nota primò q̄ Episcopi possunt in suis dioecibus statuta condere, dum tamen nō sint contra ius canonicum: vt latè tradit Fel. in c. super his. de maio. & obe. & dico j. in ij. not. & renet Bar. in l. j. ff. q̄ quisque iur. & in l. omnes populi. in ix. q. j. q. princip. ff. de iust. & iur. Istud tamen procedit dummodo adsit consensus capituli, & talia statuta rationabilia sint & non ambitiosa: vt concludit Inn. in c. vestra. de loca. & Bal. in l. nulli. c. de senten. & illud dictū Inno. sequitur Fel. in c. cum omnes. in vj. col. de consti. declarando & limitando notabiliter: vt per Firmia. in tra. de Episcopo. in ij. parte. iij. libri, in xv. q. fo. 16. & Aret. in §. ius autē ciuile. in iij. col. Institu. de iure naturali. cuius dicta non refero: quia mei moris non est alienis plumis mihi alas componere, sed proprijs inuentionibus uti: & tali casu quādo consensus, vt dicitur, capituli requiritur † Episcopus dicitur concurrere tanquā generalis ordinarius, etiam in casu in quo prælati inferiores haberent iurisdictionem: vt dicit Abb. declarando dicta Arch. hīc in c. cum ab ecclesiarum. in fine de offi. ordina. & ita declarari debent dicta Abb. in c. si quis. in ij. not. de maio. & obediē. Sed aduertendum est, quia illud dictum Inno. licet ab omnibus approbetur, mihi tamen non satisfacit: quia tex. iste simpliciter loquitur de statuto Episcopi, & de cōsensu capituli nullā faciat mētionē: ergo videtur q̄ solus Episcopus hoc facere possit: & idem est in c. si quis. de maiorita. & obedi. & si Papa hoc voluisset vtique expressisset: vt in c. ad audientiam. de deci. & quia Episcopus in dioecesi sua censetur Papa, c. j. versicu. de perferendis. de sac. vnctio. & in clemen. j. de pœnis. Sed modò pulchrum est videre, quæ

dere, quæ est ratio quare Episcopus nec subditi canonici nō possunt statuere contra legem superioris, populus autem secularis potest contra Imperatorem. Domi. hīc, & Moder. supra eod. in c. j. in iij. col. se remittunt, & nō bene, cum hīc merito hoc discutiendum esset: & ideo super ista q. reperio varias rationes: vna fuit Abb. in c. fin. de consuetu. q̄ ideo hoc est: quia ius canonicum tendit principaliter ad salutem animarum: vt supra in principio istius capituli fuit dictum, & clerici huic fini renunciare non possunt, quæ ratio cessat in laicis statuentibus contra ius ciuile: & istam rationem sequitur Iason in repetitio. l. omnes populi. in ij. col. de iusti. & iur. Sed ista ratio nihil valet & reprobatur, per ea quæ dixi supra in princ. istius tex. quia non est verum, q̄ indistinctè ius canonicum tendat ad vtilitatem animæ: vt ibi latius probauit: & saltem esset dicendum q̄ clerici contra canones non concernē principaliter vtilitatem animarum sed corporalē, & propriam ipsorum possent statuere vt circa ordinem iudiciariū & modos appellandi & excipiendi introductos à iure canonico, qui non concernunt vtilitatem animæ, sed merè ciuilē, & tamen hoc illis non conceditur. Præterea attentata illa ratione dicemus Papam etiam non posse statuere contra ius canonicum: quia esset statuere contra vtilitatem animarū, quam vsque ad sanguinem defendere tenetur Papa: vt in c. sunt quidam. xxv. q. j. quod tamen est falsum. † Præterea ex alio ista ratio nō est bona: quia habemus quòd laici ratione animæ subiiciuntur canonibus & præceptis Papæ: vt in c. no. uit. de iudi. tradunt omnes in c. j. & in c. nam concupiscentiā. de constitu. & nō solūm Papæ, sed etiam Episcopis: vt hīc est tex. quem no. ad hoc Domi. & in c. ij. de maio. & obe. & tamē habemus q̄ laici possunt statuere contra ius canonicum: vt est tex. quem ibi not. Abb. & omnes in c. veniētes. de iureiur. si igitur ratio sua fuisset vera q̄ ius canonicum consyderat vtilitatem animarum, illa statuta à canonibus reijcerentur, etiam in laicis cuius contrarium videmus. Item attentata supra dicta ratione, neque etiā clerici possent cōsuetudinem inducere contra canones, cum repugnaret fini æterno, & sic vtilitati animarum ad quem canones diriguntur: vt in c. quanto. & in c. ex parte. de consue. cuius cōtrarium probatur in c. si. eod. tit. Neque eadem ratione attentata contra ius ciuile laici possent

possent statuere ex eo: quia leges ciuiles etiam principaliter vtilitatem animarum concernunt, vt supra dictū est in principio istius cap. Nam ius ciuile dicit, q̄ oportet prius animas deinde linguas fieri eruditas: vt dicit text. in §. pen. in proœ. Digestorū: & rex. quem ibi ad hoc ponderat Ang. in §. cūque hoc. in proœ. Insti. ex quo proœmio intentio finalis constituentis colligitur: vt in l. si. ff. de hæredi. insti. & facit tex. in l. sancimus. c. de Epif. & cleri. & tamen videmus q̄ laici statuta contra leges facere possunt: & ideo aliam rationem assignat do. Ant. in c. cū M. supra eo. ti. & in c. j. de transla. Epif. sco. quam alibi sæpe Moder. sequuntur, & Præposi. in c. frustra. in iij. col. viij. dist. ¶ q̄ ideo hoc est, quia Imperator recepit potestatem à populo, qui in translatione imperij retinuit sibi hanc potestatem, sed Papa recepit à Deo non à clericis: & ideo clerici nullam vnquam potestatem habuerunt. Sed istam rationem eleganter deridet Imo. in c. j. de transla. præla. & And. Sicu. in c. si. in xij. col. nu. 106. de consue. qui reiecta ista ratione sequitur primam, & cum eo transeunt Moder. Mihi etiam ista ratio ex alio non satisfacit ex eo: quia attentata tali ratione etiam consuetudo, quæ à potestate originem sumit: vt dicit Barto. in l. j. in fin. ff. de legi. & Moder. in rub. de consue. non deberet posse induci à clericis contra canones, cuius contrarium est verum, nec eadem ratione attentata laici in rebus suis contra canones possent statuere, cū ipsi non dederint potestatem Papæ: cuius contrarium probatur in d. c. venientes. Præterea attentata supradicta ratione idem esset dicendum in laicis statuentibus contra ius ciuile: nam licet Imperator imperium à populo habuerit potestatem tamen condendi legem, quæ post translatum imperium competit Imperatori non à populo, sed à Deo procedit: vt patet Proverb. viij. c. *Per me Reges regnant, & Legum conditores iusta decernunt*: & hoc expressè dicit text. in §. quia igitur. in authen. de fide instr. & in l. si. xxij. q. j. cum concor. quos scribit Paris de Puteo in tract. de re mili. fo. 1. in iij. col. & dixi supra in principio istius capituli. ¶ Nam omnis potestas tēporalis à Deo est: vt in c. nec mirum. xxvj. q. v. & ideo cōsiderata ista ratione deberemus dicere q̄ laici statuere nō possent cōtra Imperatorē: cuius cōtrariū cōmuniter oēs fatetur, hætenus reprobatae sunt oēs rationes Doc. Quid dicēdū: mihi videtur q̄ inaniter

niter omnes torquentur in assignando rationem nō considerato fundamento: nam si rectè cuncta pensantur non cauetur expressè in iure ciuili, q̄ inferiores laici possunt statuta facere contra principem, quāuis pertinaciter Docto. hoc defendant, cuius opi. signifer fuit Albe. in tracta. statutorū, parte j. in vij. & viij. q. & alij plures sequuti eum, cū ad hoc dicendum neq; ratio naturalis suadet, neque iuridica: nam contra naturam potius iudicatur q̄ membra à capite separētur: vt in c. quoniam. de offi. ordi. quod fit si à lege principis subditi recedunt contra legem eius calcitrando, & contrariū statuendo: ¶ nam vnus debet esse princeps: vt dicit tex. hoc probans ratione naturali in c. in apibus. vij. q. j. & Aristo. ij. Meta. Abb. in disputa. sua prima: & pluralitas est naturæ inimica: vt in l. si. ff. de rerū diui. nec potuit Roma duos pati Reges, vt ibi dicitur: sed dicere q̄ laici pro suo arbitrio possint tollere legem principis, esset dare pluralitatē principatum, cū condere legem sit de supremo imperio, & de reseruatis in signum excellentiæ: vt tradunt omnes in l. j. de offic. eius. & in l. Imperium. ff. de iurisd. om. iudi. hoc tamen est incōueniens, igitur & c. Non ob. tex. in l. omnes populi. per quem cōmunis opi. mouetur: quia ille tex. non dicit q̄ populus possit statuere contra legē principis, sed simpliciter q̄ potest statuire: vnde intelligendum est illos posse præter legem in casibus non decisis à iure etiam vel secundum legē: vt in l. magistratus. ff. ad municip. ¶ Ad hoc bene facit regula clara, q̄ par in parem, nec minor contra minorem imperium habet, l. nam & magistratus. ff. de arbi. per quē tex. istā opi. tenuit gl. in l. si feriat. ff. de ferijs. & l. ille à quo. §. tēpestiuū. ff. ad Tre. & habetur in c. q̄ super his. de maio. & obe. sed dicere populū posse tollere legē principis est maiore minori submittere, & hoc est cōtra iura, ergo & c. ¶ Præterea hoc ex alio suadetur, nā clarū est, q̄ quādo aliquid est apertè dispositū de iure canonico, & nō reperitur illud clarū de iure ciuili, standū est dispositioni iuris canonici in vtroq; foro, c. j. & ij. de ope. no. nū. Feli. in c. in causis. col. j. & in c. fraternitatis. col. ij. de testi. sed de iure canonico dispositū est, q̄ inferiores tollere nō possunt legē superiori: vt in cle. ne Romani. de ele. ergo illa dispositio habebit locū de iure ciuili postq̄ apertè cōtrariū nō apparet, nisi de expressa indulgentia, siue priuilegio principis hoc popula concedere.

concederetur: vt in c. venientes. de iureiur. & isto modo posset tolli tex. secundum alium intellectum in d. l. omnes populi. cum fini. quæ allegantur. † No. vltius ex isto tex. ibi, sententia, quæ sententia excommunicationis appellatur sententia, tamen hoc non est verum propriè loquendo: quia potius dicitur esse pœna: vt dicit hîc Archi. & cõmuniter alij, adde eundem Archi. in c. fi. xvij. dist. & ij. q. j. in summa, cum concordat quæ scribit Feli. in rub. de re iudi. in viij. col. versi. non obstã. & dixi latius in rubri. de senten. excom. Et hoc de plano procedit quando excommunicatio apponitur in statuto, de quo tex. hîc loquitur, secus verò in excommunicatione, quæ profertur ab hanc: quia talis bene dicitur sententia interlocutoria, & ita And. Sicu. & Moder. tenet in rub. de re iudi. in cle. & hîc. Ex quo inferunt, quod statutum loquens de sententia non comprehendit excommunicationem: vt hîc latè per ipsos. Adde pro ista opi. Abb. in rub. de re iudi. in fi. & in rub. de senten. excom. & vtroque Feli. & idem Abb. in c. præterea. el. ij. in v. col. de appella. & sequuntur quidam Moder. repe. supra in prin. istius capituli, fo. 21. & ratio prædictorum est: quia cum excommunicatio sit quædam interlocutoria non venit propriè appellatione sententiæ: vt concludit Alex. & alij in rub. ff. de re iudi. per l. quæ iussit. eo. tit. & quia verba debent accipi in potiori significatu, &c. Tamen circa hæc omnia considerandum est. Primò, quia illa ratio communis quæ excommunicatio, ideo sententia non dicatur, ex quo punit, non videtur vera: quia eadem ratione esset dicendum in alijs sententijs, quibus crimina puniuntur: & tamen hoc est falsum † quia sententia capitalis vel priuationis bonorum sententia propriè dicitur: vt in l. iij. & v. de bo. præscriptio. & toto titulo c. de senten. pas. & quia tex. noster hîc simpliciter excommunicationem appellat sententiã: ergo in dubio debet intelligi de sententia propriè, l. j. & ibi Bar. ff. de fonte. & l. non aliter. de leg. iij. & hoc idem patet in rub. de senten. excom. nam ibi etiam simpliciter excommunicationem appellat sententiam, & illa differentia, quæ fit, an ab statuto vel homine excommunicatio proferatur iure non probatur, imò parificantur: vt tradit Fede. de Senis in confi. ij. in princ. & est text. in l. seruus hac lege. c. commu. delega. & c. de re. alie. l. fi. quia isto casu nulla videtur differentia: quia vtroque modo excommunicatus puniri

tus puniri dicitur, & sententia quæ ab statuto profertur, vel à lege etiã canon latè, vel ferendæ sententiæ dicitur: vt tradit Feli. in c. Rodolphus. de rescrip. † Et quia excommunicatio non fit ad finem, vt aliquis principaliter puniatur, sed vt emendetur, & isto respectu sententia excommunicationis medicinalis dicitur: vt in c. cum medicinalis. j. d. senten. excõ. & propterea illa ratio non tollit, quin absolutè sententia dici potest. Et ex hoc infero, quod statutum loquens de sententia comprehendet propriè excommunicationem: nec illud obstat, quod interlocutoria non sit propriè sententia, quod ex rub. c. de senten. & interlo. videtur colligi, dum ibi ponit vt diuersa: quia ad hoc responderi potest, quod illa dictio, & in illa rub. ponitur inter genus & speciem: vt in rub. de fer. & aqua. & illa opi. est vera quando in sententia interlocutoria non concurrat eadem ratio: prout declarat latè Deci. in c. super eo. el. ij. in iij. no. de appel. post alios, quos ibi adducit: & licet dicatur quod sententia imponit finem controuersie, idem est dicendum in interlocutoria, quæ etiam imponit finem illi articulo, super quo profertur diffinitiuè: vt est gl. in l. si quis iurandum. c. de reb. cre. & in l. si quis à liberis. §. si quis ex his. ff. de libe. agnoscen. † & sic quod dicitur de toto respectu totius, idem dicendum est de parte respectu partis: vt not. Iason in l. iurisdictionum. §. adeò. in j. no. ff. de pac. & in l. à iudice. in iij. col. c. de iud. And. Sicu. in c. j. in ix. col. de lit. contest. & vulg. l. quæ de tota. ff. de rei vendi. † Et hoc vltius suadetur: quia videmus quod ita datur actio in factum pro interlocutoria, sicut pro diffinitiuâ: vt not. gl. in l. si. §. de necessitate. c. de bo. quæ libe. Nec obstat quod verba in potiori significatu sunt intelligenda, l. j. ff. si ager veti. quia illa regula procedit quando in alio minori intelligi non possunt: & ita procedit, d. l. j. † aliàs verba simpliciter prolata generaliter debent intelligi: ita declarat, d. l. j. not. Bar. in l. si mater. §. pen. ff. de excep. rei iudi. sequitur Ias. in l. incerti. §. si nummi. in j. col. nu. 6. ff. de condi. inde. & in l. j. in prin. col. xvj. de acqui. posses. nouissimi repe. in c. j. in iij. col. de iudi. & Soci. in confi. vlti. in. ij. lib. Et ista omnia in ratione efficaci fundantur: quia negari non potest quod iste terminus sententia, sit dictio generalis: ergo propriè comprehendit suas species, l. si quid earum. §. interemptum. ff. de leg. iij. licet Soci. in l. j. de vulg. & pupil. & in rub. & sic ita comprehendit interlocutoriam

riam sicut diffinitiuam, sicut iste terminus animal ut genus ita propriè predicatur de boue sicut de homine. Nec ob. etiã tex. qui ad hoc de interlocutoria allegatur in l. si ex causa. §. nunc videamus. ff. de mino. quia ille text. de sententia non loquitur: sed præsupposito q̄ de sententia loqueretur ex alio ille tex. non procedit propter delictum minoris. Ita illum tex. declarat Bar. in l. si quis in tantam. in ij. col. ver. quæro quid
 15 de pupillo. c. vnde vi. & finaliter † q̄ sententia interlocutoria absolutè dicatur propriè sententia, tenent Mod. Regien. in rub. ff. de re iudi. & Franci. de Aretio in trac. quæ sit sententia diffinitiuam. in penul. q. rationibus de quibus ibi per eos, ad quos supradicta addi possunt. Nam ista videtur satis probabilis opinio. † No. tertio est isto tex. secundum Domini. q̄ Episcopus per suum statutum potest imponere pœnam ipso iure de delicto, pro quo ius aliam pœnam imponit non ipso iure, ita est hîc tex. nota. què ita intelligit Abb. in c. cum contingat. in ij. col. de foro compe. per quem dicit not. Card. in c. ex tuæ. de clericis non residen. q̄ licet de iure communi clericus non residens sit priuandus beneficio: tamen Episcopus potest per suum statutum imponere pœnam ipso iure, videlicet, ut sit priuatus: facit pro hoc etiam glo. in cle. ut hi qui. de ætate & quali. & istam opi. per tex. nostrum tenet Abb. licet de Card. mentionem non facit in c. quoniam. §. porro. in pen. col. nu. 11. ut lit. non conte. & ad hoc istum text. alleg. Bal. in c. reprehensibilis. in ij. col. versi. quæro vtrum. de appella. Amplia hoc quod dicitur de Episcopo procedere in Legato: nã si inferiores hoc facere possunt, ut hîc, à fortiori Legatus: & ita istum tex. ampliat Abb. in c. q̄ trãssationem. in iij. col. de offi. lega. & sic habes ex hoc † q̄ Episcopus non solum potest corrigere excessus subditorum, sed etiam statuta facere ad reformationem morum per appositionem pœnæ ipso iure, dum tamen sint secundum regulas canonum, quãuis etiam præter ius canonicum statuere possit pœnam etiam addendo, ut superius dictum est, in casu vbi ius pœnæ non apposuit, vel si apposuit eam poterit augere: ut patet hîc, sed contra ius non potest hoc facere: & ita istum tex. ad hoc alleg. Abb. in c. licet. in ij. no. de offi. ordi. & Geor. Natam in repe. cle. sæpe. in xlix. col. de verbo. signi. & idem est in Papa in casibus in quibus statuere non potest, ut contra ius di-

uinum:

uinum: nam potest præter ius diuinum statuere apponendo pœnam: ut tradit Fell. in c. cum P. col. pe. de fide instr. & hoc idem est in concilio generali: nã tollere nõ potest legē Pape, licet præter eam possit statuere: ut est glo. sing. in cle. ne Romani. in versi. electionem, & q̄ Episcopus possit ius commune adiuuare etiam per pœnam ipso iure, ut hîc dicitur, tenet Abb. in c. quoniam. §. porro. in vij. col. ut lit. non contesta. & Moder. Bononien. in c. j. in vij. col. supra eod. titu. & ad hoc Abb. tradit vnum simile in practica in d. c. quoniã. §. in alijs. in xxvj. col. eo. tit. & per hoc dicit etiam Abb. in c. ex frequentibus. in ij. no. de insti. q̄ superior poterit facere statutum fulminans excommunicationem ipso facto contra tenentes
 18 beneficia sine legitimo titulo: & alleg. tex. hîc: † & sic potest factum à iure damnatum prohibere sub certa & noua pœna: ut tradit idem Abb. in c. à nobis. per illum & istum tex. de sentē. excō. & hoc de additione pœnæ latè profequitur Feli. in c. q̄ super his. in v. col. de maiori. & obedien. † Et intantum operatur hæc additio pœnæ, q̄ licet lex positua sit consona iuri diuino, si tamen ei aliquid additur illa additio facit eam differre à iure diuino, & iudicatur de ea idem quod de iure positiuo: ita est tex. hîc, quem ad hoc ponderat Feli. in c. j. in v. col. de treu. & pace. & ita declarantur dicta sua in c. ij. in ij. col. de proba. Nam hoc statutum Episcopi de quo loquitur iste tex. prohibes furtum quod aliàs est damnatum lege diuina in additione pœnæ limitatur per ius positiuum, ut non liget extra territorium statuentis sicut ius positiuum: &
 20 ex hoc comprobatur illa regula, † q̄ species reassumens genus est potentior ipso genere: ut in c. ij. & ibi dico. §. de præben. lib. vj. Hoc tamen procedit respectu pœnæ appositæ in statuto, non autem respectu qualitatis delicti: quia ius diuinum per hoc non alteratur, sed potius adiuuatur: ut in l. hac consultissima. de testa. & ita etiam limitatur & declaratur dictum Cardi. in cle. statutum. in iij. col. de elect. dum dicit quod idem iudicatur de additamento quod de principali ut procedat cæteris paribus, ut quia habent similitudinem in origine & natura, secus si aliter qualitas alteratur per additionem: ut in l. ius ciuile. vbi no. Iason. ff. de iusti. & iure. facit bene text. in c. statutum. §. de elec. Sed circa prædicta diligenter est aduertendum: in primis non videtur verum istud dictum

dictum Domi. communiter approbatum, quod Episcopus possit per suum statutum imponere poenam ipso iure in casu super
 21 quo ius commune aliam poenam imponit ex eo: quia nemo debet duplici poena puniri. c. at si clerici. de iudi. cum si. cum per poenam appositam per Episcopum poena iuris communis non censeatur sublata, nisi dicamus quod istud dictum debet intelligi quando poena iuris communis non erat sufficiens pro illo delicto: quia tali casu non est inconueniens, ut quis duplici poena puniatur: ut est bonus tex. in c. cum in cunctis. §. clerici. & ibi no. Deci. in ij. not. de elec. glo. no. in c. mensura. de poeni. dist. j. vel potest intelligi quando poena iuris communis non imponebatur ipso iure: sed Episcopus per suum statutum illam eandem inducit puniendo ipso iure: ut in exemplo Card. in d. c. ex tuæ. quem sequuntur plures, quos supra retuli. Sed ulterius cogitandum est: quia istud dictum Car. quod predicti Doct. tantum commendat, adhuc non videtur aliquo pacto verum, nec etiam absolute verum est Episcopum addere poenam posse ad ius commune: nam in primis contra opin. Card. & sequacium est dictum Io. An. in terminis in addi. ad Specu. in rub. de ele. vbi concludit, quod Episcopus non potest per suum statutum imponere poenam ipso iure in casu super quo ius commune imposuit poenam per sententiam non ipso iure, &
 22 exemplificat: ut ecce de iure communi inductum est, quod electio facta vno ex canonicis contempto, sit cassanda, non autem sit nulla ipso iure: ut in c. quod sicut. de elec. Si vero Episcopus per suum statutum disponderet esse nullam ipso iure non valeret: & hoc tenet Oldr. in d. consi. cclix. & hoc idem per viam regulæ videtur tradere Bal. in l. programma. c. commi. vel episto. & in specie contra opin. Card. in d. c. ex tuæ. tenet Gaspar Calde. Io. An. & expressius Imo. in d. c. ex tuæ. & videtur ista esse communis opinio, quam ultra predicta expresse tenet Alb. in l. de quibus. in l. col. ver. item queritur an circa electiones. ff. de legi. & Oldr. consi. cclix. Impugnatur electio, in ij. col. imò fortius potest attentari, quod Episcopus non solum non potest per suum statutum imponere poenam ipso iure, sed nec etiam aliquam aliam præter ius commune inducere per doctrinam Bar. quæ videtur in terminis in l. si. in si. c. de proximi. sac. scrip. lib. x. quod vbi concludit, quod cui prohibitum est mutare ius a fortiori illi prohibetur posse addere: sequitur Oldr. in d. consi. cclix.

cclix. Impugnatur electio. in ij. col. Nam qui addit mutare dicitur: ut in l. j. §. si quis simpliciter. de ver. ob. l. ius civile. ff. de iust. & iur. sed Episcopus prohibetur mutare legem superioris, d. cle. ne Romani. igitur & addere ad eam poenam prohibetur: & hoc ulterius efficacius probo sic: quia clarum est quod inducta est forma à iure quod Episcopus, nec alij inferiores à Papa possunt tollere legem superioris: ut in cle. ne Romani.
 24 de elec. vbi tex. loquitur per ver. non potest. quod de cuius natura est inducere formam: ut tradit Iason in l. j. in prin. per illum tex. ff. de ver. ob. & est tex. in l. nemo potest. de lega. j. & c. j. de reg. iur. §. eo. lib. per quæ iura hoc tenet Bar. & Bal. in l. Gallus. in prin. in ij. col. ff. de lib. & posth. cum sexcentis concord. quæ congerunt Mod. in tra. legum connubialium. fo. 176. cum seq. sed vbi inducta est forma paria sunt facere contra vel præter: ut est glos. not. communiter approbata in c. si cui. in ver. præter. §. de elec. tenet Abb. in c. Pisanis. in ij. col. per illum tex. de offi. deleg. Imo. post Bal. & Ant. in c. dilecti. per illum tex.
 25 de maio. & obe. quod sed Episcopus non potest facere contra legem superioris: ut in c. super his. de maio. & obe. & d. cle. ne Romani. ergo pariter, nec poterit præter legem superioris facere constituendo poenam. Et per hoc ego damno opi. Abb. & Moder. in c. prudentiam. in prin. de offi. deleg. dum ibi Abb. vult quod licet Episcopus non possit statuere contra legem Papæ: poterit tamen præter legem facere apponendo poenam, quod dictum etiam sequutus est Fel. in c. causam. quæ. in ij. col. de re iudi. & alibi sæpe, sed illud non est verum: ut vides per istam regulam. Et ideo pro resolutione predictorum considerandum est, quod istud notabile Domi. & Docto. verum est in casu in quo loquitur iste tex. videlicet in poena censure, quæ spiritualis est, & de facili reparari potest: ut in c. cum medicinalis. de sentent. excom. lib. vj. & habet in se specialem differentiam ab alijs: ut
 26 concludit Bal. in l. j. in prin. ff. de legi. quod Secus vero videretur in poenis ipso iure, quæ afflictionem corporis, vel infamiam inducerent: quia illas imponere non potest: ut declarat not. Bal. & Sal. in d. l. programma. Sed considera adhuc tu subtilis quia ista distinctio non est generalis, nec enervat ea, quæ supra dicta sunt, quæ predicti Docto. non viderunt. Et ideo ego ita dicere quod aut à iure communi est statuta aliqua certa & determinata poena imponenda, aut nulla. Primo casu Episcopus

scopus non potest per suum statutū contrariam pœnam imponere: & ita procedit dictum Io. An. in d. rub. de elect. Nam si ius commune dicit q̄ electio sit cassanda, præsupponit actum ante cassationem valere: vt tradit Bar. in l. iusiurandū. ff. de iureiur. & Inn. in c. cū in nollis. de concess. præb. cum siml. si verò Episcopus statuit pœnam ipso iure vult actum statim non valere, & sic manifestè facit contra ius cōmune: & ideo meritò illud statutum nō valeret per prædictam regulam: & hoc generaliter in omnibus casibus potest habere locum, nisi pœna sit medicinalis, vt hīc: quia licet illa sit ipso iure imposita: nō tamen concernit actū super quo ius cōmune disposuit, sed solū personam contrafacientē: & isto modo declaro, & approbo dictum Bal. in d. l. progrāma. & procedit iste tex. vel nisi pœna apposta à iure cōmuni nō esset clara in verbis, sed dubia propter diuersitatem opi. tūc enim Episcopus posset pœnam ipso iure imponere, ita tenet Ioā. And. in c. ex parte. el. iij. per illum tex. de verb. signi. & Ioā. de Ana. in c. fraternitatis. col. pe. de hæreti. aut verò ius commune prohibet aliquid non fieri, tamen super illo facto non apponit pœnam aliquā, & tali casu Episcopus per suum statutū poterit apponere, vel ipso iure, vel per sententiā: & isto modo ego intelligo gl. in d. cle. ne Romani. in ver. tolli. quod tene menti. Nec oblt. dictum Bar. in d. l. si. cum alijs alle. quia procedunt illa quando per illam additionem mutaretur substantia rei, aliās secus: vt no. dicit Archi. in summa. v. distinc. faciunt etiam quæ Roman. dicit in consi. xlv. Super eo quod quæritur. & ea quæ dicit Abb. in c. ij. in viij. col. versic. & ad-
 27 uerte. & versic. pone enim. de lib. obla. † Non ob. illud quod dicebatur de forma data in d. cle. ne Romani. quia aduertēdum est, & duplex est forma, quædam est hominis, alia iuris, prima annullat actū, siue fiat cōtra, siue fiat præter, ita procedit reg. illa gl. in d. c. si cui. cū alle. superius: & ita expressè hoc dicit Car. in cle. j. in xxx. q. de deci. quia tali casu durius agit cū homine q̄ cū lege: vul. l. Celsus. de arbi. declarādo vt dixi in §. itē si quis in fraudē. Insti. de act. In forma verò iuris distinguendum est: quia aut emanauit simpliciter prohibēdo, non tamē annullando, & tali casu factum contra formā non valet, sed factum præter non inualidatur: ita est doctri. Bart. notabilis in l. omnes populi. in vij. col. versic. circa secundum.

ibi, quid

ibi, quid dicemus. ff. de iusti. & iur. dum respondet ad l. humani. & declarat magistraliter Deci. in cōsil. xxv. & secūdum aliū numerū in cōsi. ccxxxix. Stāte cōstitutione. in ij. col. in ij. parte. & aliquid per eundem in c. de appell. in ij. col. extra de appell. & ita procedit d. cle. ne Romani. & ita etiā declaratur tex. in l. stipulatio ista. §. alteri. de verbo. oblig. dum ibi datur forma q̄ alteri stipulari nemo potest, & tamē præter illā formam valet stipulatio pœnæ: vt dicit ibi Barto. † Sed vbi forma à iure non esset data simpliciter, sed cum decreto annullatio tali casu potest procedere regula d. c. si cui. & ea quæ superius dicta sunt: & tunc paria essent contra formam facere, vel præter, per supradicta, intelligendo tamen vt per glo. in cle. j. in ver. inhibētes. de iure pa. secūdum qd̄ eā declarat Feli. in cle. ex parte. in iij. & v. col. de consi. & quæ dicit Sali. in l. vltima, per tex. ibi iuncta l. præcedēti. c. de sen. ex pericu. reci. & Ias. in l. j. c. de summa Trini. & reassumūt Moder. quidam, certè eruditi, in tracta. de iure maritali. fol. 167. quæ omnia notanda sunt vltra Docto. Et ista omnia quæ dicta sunt de plano procedūt, quando de reuocanda, vel tollenda cōstitutione canonis Episcopus disponit, secus verò si contra legem ciuilem statuisset: quia tali casu permissum sibi videtur: quia cessat ratio in qua fundatur d. cle. ne Romani. &
 29 ideo Bal. in c. cū omnes. co. si. de consi. dicit, † q̄ Episcopus poterit facere statutum quòd exceptio non numeratæ pecuniæ inter clericos possit opponi vsque ad quadrienniū non oblt. quòd ius ciuile cōtrarium statuatur: quod sequit̄ Feli. in c. super his. in fi. de maio. & obe. Sed consydera tu, & audias diligenter: quia in casu isto ideo statutum Episcopi valeret: quia per illud reuerteretur ad ius antiquū, quo erat dispositum q̄ intra quadrienniū talis exceptio proponi posset: vt in l. in cōtractibus. c. de nō nume. pec. & ita in terminis dicit do. Anto. & Imo. in c. si. de sol. sequitur Soci. in consi. ccxlj. Circa primā. in vij. col. in ij. vol. imò dico tibi vnum, q̄ tale statutū
 30 nō diceretur contra ius ciuile, sed contra ius canonicū: † nā de iure canonico exceptio non numeratæ pecuniæ perpetuò opponi potest: vt singulariter dicit Dyn. in regula, locupletari. in fi. j. de reg. iu. cuius opi. plures sequuntur, quos refert Iason approbans istud dictum in l. qui pecuniam. in ij. col. ff. si certū petat. & ista est communis opiū. vt dicunt Mod.

n 2 apostil.

apostil. ad Dy. in dicta regula: vbi plures alleg. & vltra ipsos hoc tenet do. Bapti. de sancto Blasio, in repe. rub. Decreti, in xxv. q. vbi plura adducit: & sic vides q̄ Feli. & Bald. male dicunt, dum volunt q̄ tale statutum sit contra ius ciuile, & q̄ valeat. Nam ex prædictis vides q̄ non est directo contra ius commune, sed conseruatiuum iuris ciuilibus antiqui: & tali casu Episcopus etiam contra canones statuere possit, quando per suum statutum reuerteretur ad ius antiquum: vt dictum est superius in c. j. quæ quidem via fauorabilis reputatur: vt dicit glo. in c. iij. in ver. numerandum. §. de præben. eo. libro. Nā tali casu Episcopo hoc nō denegatur: vt concludit Abb. in c. cum accessissent. supra de consti. & tenet Feli. in c. super his. in iij. col. cum concordan. vt ibi per eum, de maio. & obe. Nam tale statutum non dicitur contra ius canonicum, sed in casu de quo hīc agitur, secus est, per ea quæ dicta sunt, & per rationem quam adducit Bal. in l. illicitas, in princ. in j. lect. ff. de offi. præsi. Et circa prædicta vltèrius notandum est, q̄ licet Episcopus contra ius canonicum, nec etiam Legatus de latere statuere possint, dispensatio tamen eis nō denegatur: vt concludit Deci. alia adducens in rub. supra de constitu. in ij. lect. col. pe. & sic potentius videtur hoc casu ius cōstitutio- nis quā dispensationis: vt Anto. dicit in cle. ij. per glo. ibi, de rescrip. & idem Deci. in c. de causis. in ij. col. nu. 8. de offic. deleg. ¶ No. quartò, q̄ laici subiiciuntur statuto Episcopi tē- denti in vtilitatem animæ, & per quod euitatur peccatum: ratio est secūdum Domi. hīc: quia laici quo ad animā subi- ciuntur iudici ecclesiastico, c. nouit. extra de iudic. adde pro ista opi. bene facere, quæ dicit Innoc. & Abb. in c. j. supra eo, vbi dicunt q̄ conditori canonum subdita est vnīuersa caro: & sequitur Firmia. in tracta. de Episco. fol. 28, in iij. col. versi. prædictis adde. & ita in terminis istum tex. ad hoc idē indu- cit Ang. in consi. lxxiij. incip. Quoniam. Sed tamen aduertē- dum est, quia istud notabile respectu laicorū in tex. isto non probat, qui intelligi debet de clericis Episcopo suo subiectis, nec etiā obst. tex. in d. c. nouit. & in d. c. j. quia procedūt in lai- cis subiectis aliqua particulari ratione, sicut in c. cæterum. de iudic. per hoc tamen absolutè dici non potest ¶ q̄ Papa vel Episcopus statuere possint cōtra laicos ex eo, quia distinctæ sunt potestates: vt dicit in d. c. nouit. & in c. si duobus, de ap. & in c. so-

& in c. solitæ. de maio. & obed. & vnus non se impedit de iurisdictione alterius: vt no. per omnes in c. ecclesia. & in c. quæ in ecclesiarum. de constit. & in c. per venerabilē. & c. causam. qui fil. sunt leg. Nam istud quod dicit Domi. procederet quādo aliquo respectu speciali iudices temporales non possent illud peccatum laicorum punire, & de illo cognoscere, vt in cle. dispendiosam. de iudi. & in c. si. §. de iudic. & tradit notā. Alex. in consi. cxj. vel quando denegaretur ab eis iustitia: q̄ quidem specialiter nō regulariter hoc contingit ex eo: quia cum iudices temporales de peccato subditorum cognoscere possint: vt tradit no. Bar. in l. sub prætextu. ff. de va. & extraordi. cogni. & Bal. in c. ij. de proba. & est tex. in l. senatuscon- sulto. ff. de offi. præsi. & optimus tex. in c. Regum. & in c. Rex. & c. relegantes. xxiiij. q. v. & facit tex. in l. potioris. c. de offi. re- cto. prouin. non debemus ad subsidiarios iudices cuiusmodi sunt ecclesiastici recurrere. Nam iudices temporales præsu- muntur in dubio, quod iustum & honestum fuerit iudicare: vt in l. ij. c. de offi. ciui. iudi. & in c. in præsentia. de renun. nisi constiterit contrarium, quo casu, vt dictum est, habetur re- cursus ad ecclesiasticos iudices: vt tradit Alexā. consi. cxj. in ij. col. lib. j. ¶ Et ideo ego putarem, q̄ Episcopus in foro con- tentioso non possit per suum statutum ligare delinquentes laicos ad peccatū, nisi ob negligētiam iudicis sæcularis relin- quentis peccata impunita, vel nisi in foro conscientia, qui quidem forum non circūscribitur loco: vt patet ex verbis di- ui Pauli ad Corint. j. c. v. cui quidē foro omnes laici sunt ob- noxij, & ob eam causam patere cogūtur Episcopo, & alijs re- ctoribus ecclesiæ: vt in c. omnis. de pœni. & remiss. & in c. om- nis anima. de censi. cum si. & tali casu bene procederet di- ctum Domi. si ita loqueret, & ita possunt declarari ea quæ di- cit Abb. in c. pe. in j. col. versi. sed contra hoc. de consue. & in c. dilecto. in v. col. de testi. ¶ No. vltèrius & quintò ex isto tex. secūdum Domi. hīc, vnū modū fortificandi statutū, scili- cet per pœnæ appositionē: adde ad hoc tex. singu. in l. si. c. de diuor. & alius modus firmandi statuta est iuramentū: vt in c. vbi periculū. §. præterea. §. de elect. tertius modus est cōfirma- tio sedis Apostolicæ: vt in c. dilecto. supra de præben. & in c. cum venerabilis. de cōsue. & in c. cōstitutus. de rescrip. & in c. cum M. & c. cum accessissent. de constit. & de hoc est bonus n. 3. tex. ibi

tex. & ibi not. Domi. in c. cum aliquibus. 7. de rescript. Istud
 tamen dictum Domi. intelligitur respectu subditorum, secus
 verò respectu statuentium, qui pœna sui statuti non ligantur
 nam possunt retrocedere, ita in terminis de Episcopo dicit
 Bal. in auth. quibuscūque. in fi. de sacrosanct. eccle. & in l. di-
 gna vox. de legi. & in l. cum ipse. c. de contrahen. emp. & no-
 tabilius in l. voluntatibus. in iiiij. col. in lectu. antiq. c. de fidei-
 com. & ita etiam concludit Abb. in c. j. in fi. de rapto. & Ar-
 chi. in c. licet canon. 7. de elect. & hoc latissimè probat in no-
 tabili q. Ioan. And. in regu. cui licet. 7. de reg. iur. in mercari.
 Sed tamen in contrarium est decisio Bald. in §. ad hæc. in vj.
 35 col. de pace iur. firman. 7. vbi concludit Episcopum receptan-
 tem furem incidere in excōmunicationem latam vigore sue
 constitutionis disponentis, q̄ furans sit excōmunicatus. Ta-
 men quicquid sit prima opi. est communis, & verior reiecta
 opi. Bal. per supra dicta, & alia plura, quæ ad istud propositū
 congerit Firmia. in trac. Episcopi. in ij. parte, lib. iiiij. q. xvj. &
 ibi disputat quod etiā in Papa, de quo specialius dixi in regu-
 la, de infirmis resign. q. j. Et hoc de plano procedit in pœna
 de qua Domi. hîc loquitur, & prædicti Doct. Secus tamen est
 in iuramento per quod statutū confirmatur: quia illud bene
 ligat statuentes, vt ab illo retrocedere non possint sine no-
 ta periurij, vt no. Abb. in c. constitutus. de rescrip. distinguen-
 do tamen nota. vt per eundem in c. dilecto. col. fi. de præb. &
 36 hoc idem in Papa videtur habere locum, 7. qui proprio iura-
 mento ligatur. nec se ab illo sine causa absoluere potest: pro-
 ut concludit And. Sicu. in c. j. nu. 57. de consti. vbi refert Inn.
 dicere in c. non est. de voto. q̄ Grego. xij. qui in conclau ante
 Papatū iurauit, & vouit renunciare Papatū pro scdādo
 schismate, quod durauerat triginta annis, q̄ fuit astrictus iu-
 ramento: & hoc idem cum pluribus concor. reassumit Deci.
 in consil. clj. Maximi ponderis. in v. col. in j. parte. & latissimè
 istam partem defendit post longam disputationem Hiero.
 Vicecomes in trac. de obligatione Papali. in iiiij. quæsito. Sed
 tamen authoritates prædictæ intelliguntur quando Papa per
 viam contractus se obligat & iurat obseruare: quia tali casu
 cum de præiudicio tertij agatur, efficax est iuramentum: &
 37 ratio est in promptu, quia iuramentum est talis naturæ, 7. q̄
 actum aliās de sua natura reuocabilem facit irreuocabilem:
 vt tradit

vt tradit latè Ias. in l. si cōuenerit. ff. de iur. om. in. Deci. & alij
 in c. j. de iudi. cū cōcor. vt scribit Thomas Ferrarius in caute.
 xxx. cum quibus concordant Mod. omnes tã in c. j. de consti.
 quàm in c. j. de prob. vbi est propria materia, sed vbi per viã
 statuti, vel alterius dispositionis nō sonantis in contractum
 Papa iuraret, credo illū nō teneri nec ligari iuramento, ratio
 38 est, 7. quia statutū de sui natura est reuocabile, & dependens
 à voluntate principis, & sic vnus: vt patet in c. j. & ibi gl. su-
 pra eod. & in l. fi. c. de legi. & iuramentum fortitur naturam
 dispositionis super qua interponitur: vt in l. fn. c. de non nu.
 pec. vnde tali casu reuocato statuto iuramentum etiam cen-
 setur reuocatum ex eo, quia in eo semper subintelligitur illa
 clausula rebus sic stantibus, vel si Papæ placuerit, vt in c. ne
 quis. xxij. q. ij. in l. cum quibus. ff. de solu. & in c. venientes. de
 iure iur. & ita procedit dictū Pet. de Anch. in c. venerabilem.
 in fi. de elec. cum multis quæ congerit Fel. in c. j. in ix. col. ver.
 sexta declaratio. de consti. & ibi respondet ad quandā ratio-
 nē contrariā de quibus Doct. latissimè diuagantur in dictis
 locis vbi videndū est, quia nō est hîc proprius locus. nã vide-
 mus exēplū de Papa Paulo ij. & de Gregorio xij. quod refert
 And. Sicu. in c. in præsentia. in xxxiiij. & seq. col. de proba. qui
 iurauerat in cōclau ante assumptionē & post capitula. xliij.
 obseruare & nullos creare Cardinales, nisi de voto vnanimi
 omnium Cardinalium. Et tamen postea hoc non obserua-
 uit. Nam creauerat viij. Cardinales inter quos fuit creatus
 generalis ordinis sancti Frācis, qui postea fuit creatus Pa-
 pa & vocatus Sixtus iiiij. Et idem fecit Gregorius xij. qui vt
 refert do. Anto. de But. in c. j. de consti. iurauerat se non crea-
 turum Cardinales: & hoc non obstante creauit postea duos,
 quorum alter vocabatur Gabriel de Cōtumelijs, qui postea
 creatus fuit Papa & vocatus Eugenius iiiij. Et licet idem An-
 dre. Sicu. multis verbis eos defenderit in tracta. suo de præ-
 stantia Cardinalium, in d. c. in præsentia se contrarium con-
 suluisse dixit, & se excusat à contrarietate ibi exemplo Au-
 gustini qui librum retractatio. fecerat. Sed circa prædicta vl-
 terius aduertendum est, quod istæ opin. possent sic nouiter
 concordari, q̄ aut statutum prohibet aliquid quod est con-
 tra bonos mores naturales, & super illo apponitur pœna vel
 iuramentum, & tali casu credo statuentem ligari, aut verò
 a 4 illud

illud quod prohibetur est contra bonos mores ciuiles tātūm
 & apponitur pœna, & tunc dicerem nō ligari statuētes, arg.
 eorum quæ tradit Ias. post Pau. de Cast. in l. pacta quæ cōtra.
 c. de pac. & in l. stipulatio hoc modo. ff. de ver. ob. de qua ma-
 39 teria dixi in regula Cancellarię xvij. † Not. sextò ex isto tex.
 ibi, cū extra territorium & c. q̄ statutum non extendit vires
 suas extra territorium: ita istum tex. no. Abb. in c. quæ in ec-
 clesiis. in prin. de consti. & in rub. de fo. compe. vbi decla-
 rat quid sit territorium, de quo hīc tex. loquitur & dicitur j.
 in glo. & ad hoc idem not. Ale. in consi. xlj. in v. vol. vbi plu-
 res concor. allegat. & istam regulam ampliat & limitat xvij.
 modis Ias. in l. fi. ff. de iur. om. iu. Sed vltra ibi dicta per eum,
 & alios ibi & hīc adde pro declaratione & ampliatiōe istius
 tex. & regulæ aliquas decisiones Doctorum in practica, quas
 ex varia & multa lectiōe collegi addendo ad eas vel detra-
 hendo prout dubitari contingeret. Primò igitur ista regula
 text. nostri procedit quādo statutum est odiosum, tunc enim
 limites diocesis nō excedit: vt no. Bald. in l. j. c. de sum. Tri. &
 ibi latè Bar. & reasumit latè Soc. vbi multa cumulat in cōsi.
 cclxxj. incip. In præsentī consultatiōe. col. pen. in ij. volu. &
 notabiliter per eundem in consi. lxxiiij. In præsentī consul-
 tatiōe. in iij. col. lib. j. vbi ita intelligit text. hīc: & in consi.
 40 xxxvj. Rectè ac maturè. in j. col. j. lib. & hinc est q̄ subditus
 Episcopi non ligatur pœna statuti prohibentis sub pœna
 excommunicationis ne quis tali tempore vadat de nocte, si
 extra diocesim vadit de nocte: vt dicit Abb. post alios quos
 refert in c. j. de rapto. & reasumit. Alex. in consi. cxj. in j. vol.
 41 † Nam tale statutum dicitur esse iniustum quando excedit
 fines iurisdictionis: vt dicit Abb. in c. j. in ij. col. & ibi Fel. in ix.
 col. de consti. & idem dicit Abb. in c. ecclesia sanctæ Mariæ.
 in v. col. eo. ti. & alleg. tex. istum & ibidem in x. col. secus verò
 est in statuto fauorabili quia tūc bene ligat extra territoriū:
 ita notabiliter dicit Bal. in consi. cccxcvij. Præmittendum est
 ad euentiam. in vj. volu. vt si statutum dat præmium occi-
 42 denti bannitum comprehendit etiam occidentem bannitū
 extra territorium: & licet contrarium teneat Ias. in d. l. fi. in j.
 extensiōe, dum alleg. pro sua opi. Imol. in cle. pastoralis. in ij.
 col. in vj. notabi. de re iud. & alios vt ibi per eum: quem etiam
 sequitur tacito authore hīc Mod. Bon. nihil alterius addētes.

Tamen

Tamen prima opi. Bal. in d. cōsil. videtur mihi vefior & ma-
 gis communis per rationem de qua dixi supra in glof. senten-
 tijs. quam sequitur Nellus in tra. bannito. in ij. parte ij. tempo-
 ris. q. lvj. & duab. seq. & plures alij quos referunt Mod. Bono.
 qui hanc partem probant in l. infans. in v. col. ff. ad legē Cor.
 43 de sica. & hoc ratione probatur vltra ipsos, † quia quando
 delictum habet originem à loco statuentis ex causa iam da-
 mnata tali casu statutum porrigit effectum suum extra terri-
 torium: vt dicit notabiliter Anto. de But. in c. à nobis. j. de sen-
 ten. excom. & sequitur Feli. in c. proposuisti. in xv. col. de for.
 compet. istud tamen declaratur procedere, secundūm quod
 intelligit Bal. in tracta. statuto. in ver. bannitus. ver. ij. videli-
 cet q̄ tale statutum extendetur extra territorium quo ad re-
 missionem per illud concessam, quæ porrigitur extra limites
 iurisdictionis fauore publico: per hoc tamen nō tollitur quin
 statuto illius territorij, vbi bannitum occidit, puniri nō pos-
 sit: & ita possunt opin. contrariæ concordari. & ita etiam vi-
 detur sentire Bal. in c. ex literis. circa fi. de consti. cum simi. &
 per hoc iustificatur quod Feli. dicit in c. proposuisti. in vj. &
 xv. col. de fo. compe. & in c. postulasti. in vj. col. eo. ti. Secundò
 per regulam istius tex. dicit Abb. in c. cū dilectus. de cōsue.
 44 in prin. † quòd patronus ecclesiæ non poterit etiam tempore
 foundationis disponere de iuribus ipsius ecclesiæ in præiu-
 dicium ipsius Episcopi, vnde non potest transferre in alium
 prælatum ius conferendi, nec hoc statuere cū pertineant
 ad Episcopum cuius est iurisditio, vt hīc. Nam, qui nō habet
 iurisdictionem non potest hoc facere: quia ius dicere statutis
 ligari à pari procedunt, vt hīc: & idem tenet Abb. in c. signi-
 ficatum. in j. nota. de præb. cum concordā. quæ adducit Fel.
 in c. cū venerabilis. xij. col. de excep. Sed aduertendum est,
 quia videtur q̄ patronus tēpore foundationis de iuribus ec-
 45 clesiæ disponere possit. † Nam regula est q̄ in traditione rei
 suæ quis potest apponere pacta quæ vult l. in traditionibus.
 ff. de pac. & in puncto hoc vide firmare Host. in c. ea quæ. de
 statu regula. cum si. quæ congerit Fel. in tracta. quando lite-
 ræ Apostolicæ, & c. in ij. col. verfi. corroboro. & Barb. in con-
 sil. xxxiiij. Scripsit Psalmista. in iij. col. in ij. lib. Sed istis non
 obstantibus nō recedendū est ab opi. Abb. quæ cōmunis est:
 vt patet ex adductis per Fel. in c. cū accessissent. in viij. col.
 de consti-

de consti. & ad adducta in contrarium in terminis respondet Roch. Curtius in tracta. iuris patronatus. in ver. pro eo q̄ de diocefani. in xij. q. vbi latius loquitur, & copiosius Lamber. in tracta. iuris patronatus. in j. & ij. par. & in iij. Tertiò per istum tex. dicit notabiliter Abb. in c. ex parte. el. ij. col. extra
 46 de offi. deleg. ¶ q̄ mandata & rescripta principis etiam generalia recipiunt interpretationem, secundum potestatem mandantis: vnde si princeps mādāt, q̄ omnes exceptiones remoueantur in casu in quo non potest eas remouere: vt quia generaliter intelligendo excludentur defensiones, quæ sunt de iure gentium, & tunc illa potestas, siue mandatum, restringitur ad limites potestatis, sicut h̄c: secus in materia in qua po
 47 test disponere: ¶ quia tunc tale mandatum generale generaliter debet intelligi. Et ita in notabili casu dicit idem Abb.
 48 per istum tex. in c. cum tempore. in iij. col. de arbi. ¶ Tu ex hoc collige q̄ quando agitur de iurisdictione, nō valet argumentum, hoc potest fieri in specie, ergo in genere per istum tex. quem ad hoc alleg. Io. de Imo. in cle. pastoralis. in fi. de re iud. & Fel. in c. si quis contra. col. pe. de foro compe. & secundum hoc iustificatur ea, quæ Mod. tradunt in l. j. ff. de offi. eius. de argumento de minori ad maius post Soci. in repe. l. j. ff. quis, & à quo. Item per istum tex. dicit idem Abb. in c. nouit. in ij. col. de offi. deleg. q̄ licet ea quæ expediuntur sine causæ cognitione, & non pro tribunali, possunt exerceri extra territorium. l. ij. ff. de offi. procon. l. fi. ff. de offi. præfec. vrb. & ideo tenet excommunicatio si Episcopus iniuste extra territorium excommunicauit, vt quia sine causæ cognitione, & absque eo q̄ sedeat pro tribunali illam fulminauit: vt sentit gl. in c. Episcopū. xix. q. iij. Tamen si vellet contētiōse procedere nō teneret processus, etiā si nō excipiatur: quia iurisdictione inhæret territorio, vnde extra territorium nō est iudex, & ita intelligit tex. h̄c, quod no. Istud tamē ibi limitat, nisi iudex haberet consensum illius iudicis alterius territorij partibus consentientibus, vt ibi per eum: & pro isto dicto Abb. facit dictum Fel. in c. cum inferior. in ij. col. de maio. & obe. vbi
 49 dicit ¶ q̄ licet quis possit absoluerē, nō tamen potest excommunicare. vnde prior ordinis Hierosolymitani potest ex priuilegio absoluerē generalē ab excommunicatione propter manuum iniectiōem in clericum, licet ille generalis sit superior illius, non

illius, non tamen potest illum excommunicare: & idem dicimus de Legato de latere qui absoluit nō subditos ab excommunicatione, c. pen. de offi. leg. & tamen non potest illos li-
 50 los ligare: ¶ ratio est, quia absolutio est iurisdictionis voluntaria, & fit quasi extra iudicium, & ideo potest fieri extra legationem, limitando tamen, vt dicam inferius, sed excomunicatio non potest fieri nisi causa cognita, c. sacro. j. de senten. excō. & videtur actus iudicialis, & iurisdictionalis, & ideo nō potest fieri extra territorium, vt h̄c, & secundum hoc ritè procedunt duæ illationes, quas ponit Ias. in d. l. fin. in ij. col. ver. secundo ex ista, cum in iurisdictione voluntaria fundentur, de quo tamen inferius dicetur. Et per ista dicit etiam Old. consi. lxxij. incip. Queritur si prælatus. q̄ Episcopus nō potest concedere literas indulgentiarū pro opere quod fieri debet in aliena diocesi: & hoc multis ratiōibus probat, & inter cæterea per regulā istius tex. & idem Oldr. aliā decisionē ponit in consi. xvij. & dicit Egid. in deci. ccccviij. per istam regulam, q̄ auditor cameræ, camerarius vel alius præter Papā nullo modo possunt citare extra curiā, quia iurisdictione eorū est tantū in curia, & propterea dicit q̄ in hoc arguitur temeritas auditoris cameræ, quia dicit se executorē processuum, & omniū cōstitutionū Papalium tanquam ordinarius, & per hoc omnē iurisdictionē ordinariorū, imò ipsius Papæ nititur occupare, cum tantum sit iudex cortisanorū, vt vtar verbis ipsius Egidij deci. ccx. vbi hoc idem tenet. Præterea per istū
 51 tex. dicit Fel. in c. si quādo. in prin. de offi. deleg. ex illo tex. ¶ q̄ delegato iniuste procedenti nō resistitur, sed istud nō procedit quando iudex procedit extra iudicialiter, & sic extra iurisdictionē grauando, quia licet nō sit appellatum dummodo grauamē sit ita reparabile indistinctè resisti potest, pro quo
 52 alleg. tex. h̄c vbi patet ¶ q̄ extra territorium iudici nō paretur, potest igitur ei resisti, & sic ponit Fel. regulā, q̄ vbi datur prærogatiua respectu certi officij, illa nihil operatur, quatenus ille aliquid facit extra officium, pro quo allegat ibi multa similia, quæ per te videas, quibus adde notabile dictū Abb. in c. significauit. in ij. col. de offi. or. vbi istud idē exēplificat in Papa, & alleg. tex. h̄c, & ratio est, quia tūc ille extra officium vt
 53 extraneus iudicatur. ¶ Hinc est, q̄ Episcopus nō solum à pari, sed etiā ab inferiori prælato potest iudicari & puniri quādo delinquit

delinquit in illius territorio, vt dicit Abb. in c. cum inferior, de maio. & obe. & idem in Archiepiscopo delinquente in territorio suffraganti dicendum est, vt dicit hinc Archi. arg. istius tex. & hoc idem tradit Abb. in c. sane. in ij. col. de fo. compe. quod procedit etiam respectu superioris laici. Nam ille punire potest etiam Episcopum machinantem in vitam eius, attendita origine Episcopi: vt late concludit Præposi. in c. in primis. §. de persona. in j. & ij. col. ij. q. j. dixi in §. rursus. Insti. de actio. & quod dictum est iurisdictionem non se extendere extra territorium, idem dicendum est quo ad loca exempta intra territorium existen. vt tradit Soci. in consi. lxxvij. incip. Consilij nostris. in ij. col. versic. primo quia statuta. in j. vol. vbi inter alia alleg. tex. in l. decuriones. c. de silen. lib. xij. vt latius dictum fuit superius. Et per hoc dicit do. Abb. in c. nullus. de fo. compe. §. 4. ¶ ad agnoscendum, an appellatione iudicis comprehendatur secularis, vel ecclesiasticus consideratur subiecta materia. Nam in dispositionibus ecclesiasticis comprehenduntur ecclesiastici, nisi subiecta materia aliud suadeat, in secularibus vero dispositionibus tantum comprehenduntur seculares, argu. istius tex. in fi. Et per illam rationem etiam dicimus, quod seculares etiam de crimine hæresis non cognoscit, quia cum sit ecclesiasticum est alterius fori, imò quod plus est statuendo super tali crimine, non poterit poenam addere, cum punitio non spectet ad eum, ita not. dicit Abb. in c. cum sit. in ix. col. de foro compe. licet contrarium circa hoc vltimum tenuerit tibi d. Ant. que ibi reprobatur, & forte opi. sua videretur in hoc verior, ¶ quia qui statuere non potest, potest tamen statuendo poenam addere, præsupposita opi. communi pro vera vt in glo. singulari cle. ne Romani. in ver. tolli. de elec. cum simili. vt dixi supra in ij. no. Et iste tex. de plano procedit, quando delictum committitur in personam extra territorium, secus vero est, quando crimen committitur respectu rei sitæ in diocesi statuen. per ea quæ Felin. tradit in c. postulasti. de foro compe. declarando vt per Abb. in c. pastoralis. col. xij. de appel. & in c. fi. in ij. & xxj. col. de foro compe. & in c. j. in ij. col. de rapto. & latius tradit quidam Siluester Theologus in summa sua in ver. excommunicatio. elij. versic. sciendum est tertio. & Oldra. in consi. xvij. in ij. & iij. col. ¶ Et ista omnia bene procedunt ratione dispositionis nouæ, secus autem respectu

specu declarationis, quia licet quis extra territorium statueri non possit poterit tamen declarare, & ideo Episcopus extra territorium, licet aliquem excommunicare non possit, poterit tamen declarare ipsum esse excommunicatum, ita notabiliter istum tex. limitat Io. An. in c. nouit. de offic. lega. cuius dictum approbat cum multis concor. Felin. in c. qualiter. el j. in xij. col. & seq. de accusa. & ea omnia quæ dicta sunt de statuto habent locum, & extenduntur ad consuetudinem, vt late scribit Rochus Curtius in tracta. consuetudinis. in cxxij. col.

Vltimò ad regulam istius tex. facit quod Alex. adducit in consi. cxxij. in v. col. lib. iij. ybi dicit quod adeò regula in tex. isto tradita est vera, quod licet statutum factum ab eo, qui non habet in alium iurisdictionem fuerit confirmatum à superiore habente potestatem, etiam ex certa sciencia, quod nihilominus tale statutum vigore talis confirmationis non extendetur ad illos qui non subsunt statuenti per rationem Abb. in c. dudum. de decimis. quod est notandum. Tamen hoc dictum videtur mihi periculosum, per ea quæ tradit And. Barb. in c. constitutus. de rescrip. & Felin. in c. cum omnes. in iij. col. de constitu. Nam clarum est, quod vbi non subditi vellent subijci statuto, & illi consentirent ligaretur eo, vt Abb. dicit in c. per venerabile. in vj. col. qui fil. sunt legi, & tamen confirmatio ex certa sciencia supplet consensum, vt prædicti Docto. dicunt. Igitur dictum Alex. non procederet, cogita quia magna est autoritas Alex. & vide alias decisiones ad regulam istius tex. positas per eundem Alex. in consi. cxj. in iij. volu. quas vobis refero in voce causa breuitatis. Limitatur modò regula istius tex. pluribus modis. Primò nisi iurisditio extra territorium exerceatur de consensu partis, quando non tractatur de præiudicio alterius, ita dicit Bal. in proce. Cod. & in proce. Feu. que refert & sequitur Abb. in c. per venerabile. in vj. col. qui fil. sunt leg. ¶ Tamen istud dictum videtur dubium ex eo, quia si extra territorium quis non habet iurisdictionem, non potest eam pacto priuatorum consequi, l. ius publicum. ff. de pac. & l. priuatorum, c. de iur. om. iudi. Nec ob. quæ dicit Bal. in dicto proce. quia loquitur in Imperatore vel Papa, qui dicuntur saltem extra suum territorium retinere iurisdictionem habitu, per hoc tamen absolutè concludi non potest idem esse in alio quocumque iudice. Secundò limitatur ista conclusio non habere locum in iurisditio-

iurisdictione voluntaria, ita limitat Ludou. de Sardis in trac. legiti. fo. 59. versi. secundo quæritur. in fi. & Ias. in l. fi. post gl. ibi. ff. de iurisd. om. iudi. vbi per hoc infert post Hosti. in summa, de pœn. & remis. † q̄ Sacerdos parochialis existēs extra territorium suæ parochiæ poterit parochianum suum vbi-
 58 cunque confiteri & absolueri, cum sit voluntariæ iurisdictionis, & istam opi. sequitur Moder. de Ripa in trac. legali pestilentia. fol. 87. vbi post Angel. de Clauasio dicit plus, q̄ hoc idem procedit in vicario Sacerdotis per rationes de quibus ibi per eum & refero in voce. Sed consyderandum est, quia ista limitatio non videtur vera ex eo, quia regula istius text. non solum procedit in iurisdictione contentiosa, sed etiam voluntaria, vt concludit Pet. de Anch. in consi. cccxx. incip. Primum dubium. alleg. tex. in cle. ne Romani. §. porro. de iur. reur. per quem tex. infert, † q̄ Imperator non poterit aliquē
 59 legitimare in terris subiectis Papæ, dato q̄ legitimatio imitatur iurisdictioni voluntariæ: vt dicit Anto. de Bu. in c. venerabilem. col. iij. qui fil. sunt legi. & ibi Abb. in iij. col. & hoc idem Alex. firmat in consi. lxxvij. inci. Consyderatis. col. fi. lib. 60
 60 j. vbi dicit q̄ ista est communis opi. † Sed tu consydera pro concordia, & vera intelligentia istarum opinio. quia duplex est iurisditio voluntaria, vna est fori conscientia, alia est fori temporalis, prima bene potest extra territorium expediri, quia adfunt claues, vbi est persona, quæ illas habet, nec illa potestas circumscribitur loco nec tempore, c. quem pœnitet. de pœni. dist. j. & de tali iurisdictione volūtaria loquitur Hosti. & Ias. vbi supra cum quibus concordat Rochus Cur. in repe. c. fina. in cxxiiij. col. de consuetu. Hoc tamen non habet locum, nisi in casibus exceptis & reseruatis, quia in illis etiā extra territorium, neque in eo iurisditio exerceri potest, declarando latius vt per Gundisaluum de Villadiego quondā egregius auditor Rotæ in tract. de lega. q. xiiij. vbi distinguit de absolutione à sentētia lata à iure vel ab homine, & quādo isto casu requiratur causæ cognitio, quando non, de quibus ibi latissimè per eum, & idē latius reassumit in q. xv. quæ per te ipsum videas. Secunda verò iurisditio voluntaria fori contentiosi variatur secundum circunstantias casuum.
 61 † Nam si illa exercetur circa dispensationem, si quidem dispensatio concernit principaliter personam, & secundario rem, illa

illa exerceri potest extra territorium ratione rei, ita declaratur quæ dicit Roma. in consi. xxxix. In proposita q. col. ij. & quæ dicit Bar. in l. legitimos. col. j. versi. quæro an istud decretum. ff. de legi. ruro. Aut verò sit dispensatio principaliter respectu rei per personam detentæ, & tunc non potest fieri extra territorium vbi est res. & ita procedat dictū Domi. in c. cum ex eo. j. de electi. & ita declarat Deci. in consi. iij. aliās consil. ccvij. Fulchrum est dubium. in ij. parte. faciunt ea quæ Caltradit in consi. vij. Isto titulo. & isto modo Imperator nō poterit legitimare in terris ecclesiæ, nec Papa in terris imperij, quo ad non subditos sibi, vt latè probat Thomas Ferrarius in cautel. sua prima in ordine, & ibi ponit modum qualiter hoc expediri possit, & ex hoc sumi potest exemplum ad alios casus. Et per ista etiā iustificatur d. Ias. in l. sed si hac. §. fi. ff. de in ius vocā. & Phil. Frā. in c. fi. de offi. vica. & Bar. & Bal. in l. ij. ff. de offi. procō. dicentiū, q̄ habēs iurisdictionē voluntariā ab inferiore à principe non potest eam exercere extra diocēsim, vt in vicario Episcopi. Nam dicta sua intelliguntur respectu fori contentiosi, vt in collatione beneficiorū, de qua loquuntur, licet in hoc contrariū voluit Rota in titulo de offi. vica. deci. fin. in antiquioribus, secus verò in foro conscientia
 62 per supra dicta. † Gl. statuto. cōcludit duo, primum est q̄ Episcopus statuta facere potest, & illa sunt perpetua, secundum quod idē est in legatis. Circa primum cum quo transeunt omnes est animaduertendū ad duo, primo quia videtur dubitabile hoc, q̄ Episcopus absolutè possit statuta facere. Nā est cōtra tex. in c. vestra. de loca. & ea quæ no. Io. An. in c. fi. de offi. Archi. Nā in d. c. vestra. dicitur, q̄ beneficiatus liberè pōt locare redditus suæ ecclesiæ sine licentia superioris, & sic illud verbū liberè, arguit q̄ statutū factū in contrariū non valeat, cum de natura illius verbi sit nō exigere alterius cōsensū, vt latè exorditur Ias. in l. j. per illū tex. c. de sac. san. eccle. Abb. in c. de multa. per illū tex. de præbē. pro qua opi. facit dictū Car. in c. ad hæc. de religio. domi. vbi dicit, q̄ Papa Bonifacius cōcessit quibusdā cōstituentibus oratoriū, vt missæ, & alia officia possent ibi licitè, & liberè celebrari, fuit non mediocriter dubitatū quid intelligeretur per illud verbum liberè, fuit cōsulendo cōclusum per Card. q̄ intelligebatur q̄ posset illud fieri sine licentia Episcopi, & q̄ Episcopus nō posset statuere
 contra-

contrarium, nec locum dirimi, quod aliàs potuisset cum cau-
sa. Et hoc dictum Cardi. refert, & sequitur cum multis con-
cor. And. Sicu. in c. j. in iij. col. num. 26. de rescrip. sed istis nõ
obstan. contrariam opi. puto veriore Non obst. text. in d. c.
vestra. quia ideo ibi Episcopus non potest statuere, quia tã-
git iura aliorum & eorum præiudicium, quo casu potestas
impeditur, secus verò in pertinētibus ad iurisdictionem suã:
vt latè tradit Abb. in d. c. vestra. in fi. vbi aduertit ad istud cõ-
trarium, & soluit, pro cuius vltiori declaratione videnda
sunt quæ Areti. tradit in §. ius ciuile. nu. 5. ver. quero nunquid
iudices. Insti. de iu. nat. Secundo est aduertendum circa istã
quæstionem glo. dum vult statututa Episcopi esse perpetua,
quia hoc nullibi reperitur expressum, & ideo cum lex nõ di-
cat nec nos dicere debemus, vt in §. cum igitur. versi. sint au-
tem. in auth. ne se. nub. ibi non est lex aliquid dicens. Quam-
obrem concludendum videtur q̄ sunt perpetua viuente Epi-
scopo, sed eo mortuo spirent, & requirant confirmationem
successoris, prout deliteris Cancellariæ apostolicæ dicitur in
regula j. per glossatores, facit text. & ibi Domi. in c. præsent.
j. de præben. & quia voluntas expirare videtur cum condē-
te, arg. c. si gratiosæ. j. ti. proximo, & hoc probo tali ratione,
63 quia statutum Episcopi dicitur ius prætorium, vt dicit Bal.
in l. siue pars. in fi. c. de dila. & in l. fi. de edilit. actio. & in mar-
ga. sua. in ver. Episcopus. versi. xx. & ideo talia statuta dicũ-
tur esse temporalia, vt ibidem cõcludit Bal. & Docto. in l. v. ff.
de ver. ob. & in terminis ita tenet Io. Fir. in trac. de Episcopo.
in ij. parte iij. lib. q. xv. fo. 26. & Areti. in §. alia. Insti. de actio.
Stat igitur cõclusio firma quòd Episcopus statuta facere po-
test, sed illa sunt temporalia. Ista conclusio recipit aliquas
declarationes, primò quod procedat accedente consensu ca-
pituli, quia tali casu statuta facere potest, vt dicit Inno. in d.
c. vestra. per Abb. in c. cum consuetudinis. de consue. aliàs vi-
derentur facta sine maturitate, quo casu non esset illis obtē-
perādum, vt in notabili casu exemplificat Bal. in l. program-
ma. c. commi. vel episto. Secundo ista regula procedit dum-
modo talia statuta non alterent voluntatem defunctorum,
vt tradit Bal. in l. voluntate. in vltima col. c. de fideicom. quia
etiam Papa non posset in alium vsum transmutare disposi-
ta per testatorem; vt concludit Deci. in consi. ccclij. in ij. col.

Pœnas

Pœnas tamē potest imponere Episcopus non exequentibus
dictam voluntatem, vt idem Bal. cõcludit in l. j. in vlti. q. c. de
his quæ pœnæ nõ. & etiam alterare voluntatem defuncti nõ
executam, vt singulariter declarat Imo. in l. j. in iij. col. versi.
& si vis tenere. de condi. insti. quem multum cõmendat Mo-
der. Hispa. in repe. c. per vestras. fol. 27. in j. col. de dona. inter
vi. & vxo. & hoc dictum sequitur etiam Feli. in c. super his. in
ij. col. de accu. Hippol. singu. cxciij. inci. Magna est. & plures
casus in quibus Episcopus voluntatem defuncti mutare po-
test, ponit Imo. in c. nos quidem. in v. col. de testa. aliquid per
Feli. in c. cum accessissent. in vij. col. versi. & pro istis. de cõstit.
sequuntur Mod. Bonoñ. in c. clericos. in fo. 6. col. iij. de of. vi.
Et quod dictum est de pœna procedit etiam si iam à lege
fuisset temporalis pœna apposta cõtra non exequentes vo-
luntatem defuncti: quia etiam hoc casu potest Episcopus per
suum statutum pœnam spiritualē imponere, vt dicit Bald. in
l. si quis seruo. in fi. c. de fur. & de hoc videtur hîc esse tex. vbi
Episcopus pro furto imponit excõmunicationem cum per
leges pœna imposita sit temporalis, & hoc idem respectu mo-
di probandi contra vsurarios procedit, vt Bald. dicit in l. o-
64 mnes. §. super. c. de vsur. † Et aduerte circa hoc, & tene mētũ
vnum dictum q̄ licet quo ad perdendũ priuilegium clericale
iura requirant trinam monitionē, vt est tex. c. cõtigit. de sen-
excom. tamen illa regula non procederet quãdo Episcopus
per viam statuti apponeret illam pœnam, tex. est hîc quē ita
intelligit, & declarat Abb. in c. si. in ij. col. de vita & ho. cleri.
& de hoc vltra Abb. est tex. in c. ad Apostolicæ. de re iud. isto
lib. in fi. quem ibi §. ita nos. ad hoc not. Domi. & Rota in no-
uis, decisi. ccccxxxvj. quæ est in tit. de dolo & contu. vlti. cum
multis concord. quos scribunt prædicti Hispani in d. c. fo. 66.
Et hoc quod dictum est Episcopum statuta facere posse,
procedit etiam si putatiuus Episcopus fuerit, quia interim
valent dicta statuta: licet processus per ipsum factus nõ va-
leat: ita Bar. in l. Barbarius. col. vj. versi. sed quid de his. ff. de
offi. præto. qui ad hoc alleg. tex. hîc: sed text. iste hoc nõ pro-
bat, quia simpliciter de Episcopo loquitur. Quintò debet in-
telligi de vero & legitimo. argumen. text. in in c. Cumana. de
electio. & l. fin. c. de his qui ve. æta. Impetra. & l. j. ff. de fonte.
vbi Barto. ad illud quod dicit de processibus est casus nota-
o bilis in

bilis in c. j. in verfi. adijciebatur. j. de conces. præben. & Bald. 65 in l. ij. nu. 76. c. de feruitu. & ita procedit optimè gl. ista. † Secunda conclusio glo. est q̄ Legatus de latere potest statuta facere, q̄ illa erunt perpetua: alleg. pro hoc text. in c. fi. de offic. leg. & cum ista opi. vltra scriben. hîc transeunt Moder. in tractatu, de potestate Legati. in vj. conclusi. in vj. declara. & hoc idem tenet Specu. quem ipsi non alleg. in ti. de Lega. s. super. est. verfi. potest etiam Legati, & c. Bart. in l. j. in principi. ff. quod quisque iur. & in l. omnes populi. in iij. q. j. princ. ff. de iusti. & iure. cum concor. vt. per Io. Firmia. in tract. de Episcopo. folio 26. in ij. col. Et hoc de Legato procedit generaliter in quocunque Legato: vt dicit Andre. Sicu. in d. c. fi. in prin. sed ego non puto verum nisi solùm de Legato de latere, & sic de maiori. argu. tex. in c. pe. de sen. ex. vbi appellatio excommunicacionis de maiori intelligitur, facit quod dicit Bal. in l. j. ff. q̄ quisque iur. cuius dicta in inferioribus Legatis non procedunt. Sed circa istam conclu. aduertatis diligenter: quia primum dictum istius conclu. videlicet, q̄ Legatus statuta facere possit, expeditum est quando illa facit in his quæ pertinent ad suam iurisdictionem, vt dicit Imo. in d. c. fin. de offi. lega. & latius Bal. in marga. in ver. lega. & de his quæ non sunt reseruata principi: vt in c. quo ad translationem. de offi. lega. sublimitando, vt ibi singulariter declarat Abb. Quantum ad illud quod subiungit glo. & prædicti Doct. q̄ talia statuta sunt perpetua, est aduertendum q̄ hoc non probatur apertè in d. c. fin. quia ibi tex. dicit tanquam perpetua. Vnde aliud est esse perpetuum, aliud esse tanquam perpetuum. arg. l. si maritus. s. legis. ff. de adult. & l. mercis. de verb. sig. & l. actione. s. publicatione. ff. pro so. & l. quia parèti. ff. sol. ma. cum simi. † & ideo ego. crederè q̄ durante vita illa statuta valeant, & taliter intelligantur perpetua per l. j. ff. pro soc. sed postea expirent, nõ tamen à cõmuni recedendum est in dubio. Et q̄ dictum est de statutis, idem dicendum est de indulgètijs per illũ cõcessis, quæ perpetuò durãt, vt dicit Imo. in c. q̄ translationem. de off. leg. & hoc de statuto de plano procedit q̄n aliter de eius mente non constat. Non tamen idem est in sententia generali per eũ lata cõtra tale quod facientes, quia morte Legati vel priuatione expirat, nisi iam secutus fuisset effectus, vt latè declarat Villadiego auditor Hispanus in tract. Legati. q. xvj. in iij. col.

ij. col. Glo. commiserint. diuiditur, in tres partes: Nam format contrarium quod tripliciter soluit. secunda ibi, licet. tertia ibi, vel si dicatur. Ex ista gl. collige tres notabiles conclus. 67 † Prima est q̄ differètia est inter sententiam & statutũ, quia sententia non potest ferri pro delicto futuro, statutũ verò secus, cũ ista opi. gl. quæ cõmunis est transit Feli. in c. prudètiã. s. si verò. de offi. deleg. & plures alias differentias ponit Ioan. 68 And. in c. Romani. hîc alleg. quibus non resisto. † Secunda conclusio gloss. est q̄ multa prohibentur fieri, quæ post facta tenent, ista cõmu. gl. optimè probatur in illa vulg. l. patre furioso. ff. de his quæ sunt sui vel alie. iur. cum pluribus decisio. ibi cumulatis per Ias. sed quia iste locus opportunus videtur, vt si quid boni ad istam regulam labor assiduus & subtilis inuestig. potuerunt congerere vltra Doct. in medium afferã. Ideo vltra Iaso. & alios istam regulam glo. aliquibus notabilibus decisionibus ornabo in iudicando & consulendo plurimum necessarijs. Primò enim per regulam istius glo. dicit Georg. Natam in de. sæpe. in s. & quia. in xxix. col. post Pet. & 69 Cy. in l. iudices. c. de iudic. † Quòd licet iudex debet proferre sententiam sedendo, vt in c. si j. de re iudic. tamen si stans proferat, vt valeat quia multa prohibentur fieri & c. Sed tamen aduerte, quia istud dictum non mihi videtur verum, ex eo, quia tex. in d. c. fi. in fi. annullat sententiam, si aliter quam 70 sedendo lata fuerit. † Nam illa verba nullius penitus esse momenti inducunt annulationem ipso iure. l. si quis Sempronium. ff. de hæred. instit. & l. si minor. ff. de ser. expor. cum cõcor. vt per Ias. in l. iij. s. condemnatum. in prin. per illum text. ff. de re iudi. Adde tex. in l. si. s. j. ff. de vulga. & pupilla. & in l. cum hic status. s. si ambo. de dona. inter virum & vxor. Nisi sustinendo opi. prædictorũ Docto. dicas quòd illa verba nullius momenti posita in d. s. fi. non semper denotant annulationem ipso iure, vt not. in l. oratio. ff. de sponsa. & ita licet Ioan. de Monteferrato, in repe. l. si constante. in ij. col. in fin. ff. sol. mat. Sed tamen aduerte, quia tex. in d. c. fi. adhuc non tollitur, quia dato quòd prædicta verba nullius momenti possent semper annulationem ipso iure importare, ex alio tamen in dicto cap. fina. annullatio ipso iure inducitur, quia vnã cum illis verbis est dictio penitus, quæ sola de per se ipso iure annulationem importat, vt est text. & ibi gloss. in o 2 l. si qui

l. si qui aduocatorum, c. de postul. cum concordā. traditis per Alex. in l. qui vsum fructum. in ij. col. ff. de verbo. obliga. Sed etiam ad hoc responderi posset q̄ hoc nō semper est verum, vt est glo. in terminis sententiæ de qua loquimur, quæ tenet opi. Georg. Natam, in c. Romana. §. si. j. de sent. excom. & loquitur de dictione penitus. Omisissis igitur ambagibus breuiter concludas q̄ talis sententia est nulla ipso iure, nō solum ea ratione quia verbum nullius momenti, & verbum penitus, annullat ipso iure, sed quia ipsa verba annullatiua sunt geminata, vt ibi patet, quo casu resultat vnum q̄ licet aliās verba simpliciter de per se non importent annullationem, tamen vbi sunt geminata inducunt annullationem ipso iure, vt tradit Bal. per illum tex. in titu. de pace constan. in verbo, cassetur. ad idem tex. & glo. in l. cum posteaquam. c. de paci. quam ibi vt singularem ad hoc commendat Ias. ad idē text. in authen. cassa & irrita, c. de sacrosan. eccle. sic ergo patet, q̄ illa decisio Georgij in d. cle. sæpe. non est vera, licet videatur

71 magis communiter approbari. † Secundo per istam regulā dicit Ias. in l. xv. cui bonus. in ij. col. ff. de verbo, oblig. & in l. non dubium. in ij. col. c. de legib. Quod licet ius ciuile posset impedire obliga. naturalem ne nascatur, l. si non sortem, in princ. ff. de condi. indeb. tamen postquam causata est, tollere non potest, sic etiam in simili dicimus, quod testator potest, immutare obligationem quādo est in fieri, secus autem quādo est in esse deducta per istam regulam. ita dicit Ias. in l. nemo potest. in ij. colum. in j. lectura. de leg. j. Accedant ad hoc quæ dicit Alexan. in l. singula. in iij. col. nume. 9. ff. si cert. petatur, duas alias decisiones notabiles ad istam regulam posui in c. j. in gloss. ij. j. de iudic. vbi vienddum erit. Tertiō facit pro ista regulā quod dicit Bald. in l. si. c. de dot. promiss. vti dicit

72 † quod licet filiæ ingratae possit pater denegare dotem, tamen postquam semel illi constituit dotem non potest priuare illam dote, quia multa prohibentur fieri & c. & hoc dictum pro notabili refert & sequitur Petrus Gerardus in notabili suo j. Quatuor alias notabiles decisiones pro ista regula ponit Ias. in l. j. in princip. in iij. colum. ff. de oper. no. nun. quem videas, & alia similia ad istam regul. ponit Zofredus, in libello iuris canonici, in rub. quādo matr. contrahi. cōtra interdic. eccle. post princip. in vers. e contra. & per hoc dictū notabiliter

notabiliter Anto. Cardi. & Imo. in c. j. de treug. & pace. quod licet ad tollendum legem canonicam iam confirmatam requiratur tempus de quo in c. si. de consue. tamen ad faciendum quod statutum nunquam vsu confirmatum nullius sit effectus sufficit q̄ transeant x. anni. Ad idem pro ista regula facit dictum Alex. in consi. xl. V iso themate. in iij. col. vj. vol. & dictum Decij in consi. xxij. nu. 2. & consi. xxix. & cōsi. lvij. nu. i. in ij. parte. † Accedat etiam quod dicit Io. de Monteferrato in rep. l. si constante. in lvj. col. ff. sol. ma. vbi dicit q̄ licet diuitiæ mariti impediant restitutionem dotis, tamē si prius facta sit restitutio non potest retractari, arg. d. l. patre furioso. cum alijs concor. vt ibi per eum. Hinc est quod dicimus q̄ facilius impeditur actio quā exercitium actionis iā natae,

74 † vt in notabili q. tradit Riminal. in l. j. in vj. col. c. de pact. & ne multiplicitate decisionum oneremini reliqua quæ ad istā regulam dici possint cursim & remissiuē complectar, videas igitur ad istam regulam aliam decisionem Ias. in l. & si prætor. in iij. col. in glo. j. ff. de offi. eius & aliam in l. non solum. §. morte. in iij. notabili. ff. de ope. no. nun. & in l. j. xij. & xij. col. nu. 46. & 48. ff. de acquirē. pos. & in l. furiosum. in j. col. c. qui testa. face. possunt. & in l. j. §. j. in v. co. ff. solu. matrimo. Et ad istam regulam septem decisiones cumulat Roma. in consilio ccxy. Duo sunt. & Corne. consi. iij. in si. lib. j. cum pluribus alijs quæ congerit Deci. in l. in ambiguis. §. non est nouum. ff. de regu. iuris. & alij plures quos breuitatis gratia omitto.

Modō isto regula limitatur duobus modis. Primō non procedere quando est maior ratio in producto in esse quā in producendo, quia tali casu facilius tolletur productū quā producendū tollatur: ita limitat Ias. in apostil. ad Christof. Portium, Instit. de suspect. tuto. in gloss. super verbo, procedunt. aliās habetur super gloss. remouere. in §. suspectus.

Secundō limitatur procedere quando iam productum est perfectū: ita limitat Dyn. in regula, possessor. fol. 3. secundum paruum impressionem, vers. secundō opponitur. j. de regul. iur. Alio modo limitatur ista regula vt per Deci. in d. §. nō est nouum. quem videas. † Tertia conclusio ex si. glo. colligitur quod quādo verba statuti possunt intelligi vt dent formam futuris negotijs & præteritis, in dubio potius debent intelligi, vt dent formam futuris: ita ex gloss. no. Do. hīc & poste-

o 3 riores.

76 tiores. ¶ Et ratio istius conclusionis est, quia de natura legis est concernere futura, vt in c. fi. supra eo. ti. & secundum hoc verbum istud, commiserint, positum in tex. futurum respicit licet etiam ad præteritum referri possit, prout magis conuenit materiæ, cum sit præteritum & futurum subiunctiui. & ita procedit glo. hinc quam ad hoc not. And. Sic. in c. ad hæc. in ij. col. de rescrip. & ante ipsum in terminis hoc firmat Bar. in rep. l. omnes populi. in xvij. col. versi. iuxta promissa quæro. ff. de iust. & iur. Tamen obstat huic conclusioni quæ dicit

77 Roma. in confi. cccxxij. Quo ad primum. vbi concludit q̄ quando vnum verbum de sui natura potest importare duo, vt est præteritum subiunctiui quod potest referri ad futurum & ad præteritum, tali casu ad vtrūque referri debet: & sic ad præteritum & futurum, vt in pulchro casu ibi consuluit. Sed ad istud dictum Roma. respondet Ias. sub distinctione in l. j. hæc autem verba. ff. q̄ quisque iur. vt ibi videre poteris & refero in voce, cuius dicta prius fuerunt Feli. de quo ipse mentionem non facit in c. ad hæc. in j. col. de rescrip. vbi regulam ponit cum limitationibus, & idem Feli. repetit in c. fi. supra de confi. & vtroque approbat gl. hinc: & finaliter nemo ab ea discrepat. Sed tu audi diligenter quia videtur mihi quod Roma. optima ratione motus fuerit, quam ego alia via tutari conabor. Nam certum est q̄ licet constitutio vel statutum in dubio futura respiciant non autem præterita, vt in d. c. fin. tamen vbi de intentione principis constat volentis illud ad præterita extendi, clarum est, q̄ statutum illud præterita comprehendet, vt omnes fatentur in d. c. fi. ¶ Sed ista intentio principis potest nobis constare dupliciter, aut expressè, aut ex coniectura verborum, vt tradit Abb. in c. cum inter. in princ. & ibi Feli. in iij. col. de excep. cum concor. vt dixi supra in c. j. in gl. noscatur. & ista coniectura verborum capitur secundum

79 eius significatum, vt in l. Labeo. ff. de sup. leg. ¶ vnde si significatus proprius verborum est duplex actus agentium verificabuntur in vtroque significato: vt in l. iij. ff. de bon. pos. nisi in testibus in quibus vterque significatus cadere non potest, vt de hoc plura exempla Feli. ponit in c. super his. de accu. & Ias. in l. non hoc. c. vnde legi. & dixi supra in c. j. in ij. no. post Domi. Cum igitur in casu nostro Papa hinc loquatur per ver-

80 bũ comiserint, ¶ de cuius natura est propriè importare præteritum

teritum perfectum, & futurum subiunctiui, ergo referretur ad vtrunque, quia talis videtur intentio condentis qualis ex facie verborum apparet, d. l. Labeo. & tradit Soci. in confi. lxxvj. incip. Consilijs meis. in ij. col. lib. ij. vbi plura iura allegat. ¶ Nō oblit. tex. in d. c. fi. q̄ statutum respicit futura: quia illud est verum, quando non constat ex intentione principis per interpretationem verborum q̄ velit, etiam ad præterita extendere, quod est notandum pro intelligentia d. c. & ita opi. Rom. poterit defendi, prima tamen opi. cōmunis est, pro qua vltra prædicta plura congerit Vincen. Herculani in dispu. sua ij. incipi. In nomine domini nostri. vbi videndum est quia latè loquitur. Glo. diocesim intendit declarare secundum Gem. hinc & Mōd. quis dicatur habere iurisdictionem ordinariã, vt hinc in ea. Sed aduerte quia intentio glo. non est nisi declarare iurisdictionem Episcopi, non authoritate absolutè quære quis dicatur habere ordinariam. Nam aliàs male loqueretur gl. respectu aliorum inferiorum, qui dicuntur ordinariã habere, vt supra in prin. istius tex. & tamen nō habent territorium, quia nec etiam ad essentiam illius iurisdictionis requiritur, vt not. in c. cum contingat. de fo. compe. & declarat Bal. Hinc est q̄ etiã ex possessione territorij non arguitur iurisditio, prout latè concludit Soci. in confi. xv. In causa & q. lib. iij. vt in l. j. cum vrbem. ff. de offi. præfect. vrb. Ratio igitur

82 glo. bene concludit quod Episcopus maior ordinarius dicatur, & præeminet alijs inferioribus, ex eo quia diocesim habet, in qua sedere potest, & in qualibet eius parte pro tribunali iudicare, vt dicit tex. in dicto c. cum Episcopus. alle. in gl. & tenet Feli. in c. accepimus. col. penul. de fide instrumto. & hoc idem est in Legato cui duæ prouinciæ cōmissæ sunt. Nam sedere potest in qualibet eius parte, vt dicit Abbas per illum textum in c. nouit. de officio lega. sequitur Feli. in c. fina. in ij. col. de iudi. & hoc idem est in Cardinalibus respectu titularum suorum, vt dicit Imo. in clementi. ne Romani. in v. col. de electio. & ibi Cardinalis quos sequitur Feli. in c. his quæ. per illum tex. in princ. de maio. & obediem. & ratio

83 prædictorum est, ¶ quia iurisditio est indiuidua, & ideo exercendo eam in qualibet parte diocesis, dicitur continuari quasi possessio in toto territorio, l. vna est via. ff. de serui. rustico. prædiorum. capitulo, pastoralis. de appellationibus. &

hoc expressè dicit Inno. in c. dilectus. de capel. mo. quem refert & sequitur Bal. in l. ij. c. de serui. & aqua. & in hoc Episcopus fundatam habet intentionem, vt tradit Cardi. in consil. exvj. Duo videnda in fine declarando, vt latè per Decium in c. cum venerabilis. in x. nota. de excep. & Feli. in c. ne Dei. de simonia. secundùm And. Sicu. in c. cum te. de offic. delega. & in c. nonnulli. de rescrip. & ex hoc infert q̄ Episcopus & Legatus possit causas vnius ciuitatis, ¶ vel diocesis in alia tractare, etiam si inter se ciuitates multum distent per supradictam rationem, & ita ampliari potest d. c. cum Episcopus. & limitari tex. in c. statutum. j. de rescrip. secundùm And. Sicu. in c. cum te. de offic. delega. & in c. nonnulli. de rescrip. Sed tamen aduerte, quia contrariam est verum. Nam illud quod dicit tex. in d. c. cum Episcopus. & glo. hinc non habet locum in magna diocesi, vt ibi notabiliter declarat Pet. de Ancha. & in c. nonnulli. de rescrip. & in c. fin. de dolo & contu. & alibi sæpe per tex. in l. cum potest. c. de appel. per quem ita tenet Feli. in c. sanè. in prin. de for. compe. & in d. c. nonnulli. & ibi respondet ad motiua And. Sicu. & vltra ipsos istam opin. sibi cõtrarius tenet ipse And. Sicu. in consil. li. j. col. vj. hb. ij. & sic ista gl. & d. c. cum Episcopus. declaratur, quod procedant respectu causarum illius ciuitatis vel loci vbi Episcopus sedet, nõ autem alterius loci distantis. Et ista omnia de plano procedunt in locis sibi subiectis, in quibus pro tribunali sedere potest Episcopus, & alia personæ supradictæ, secus verò in loco exempto, quia dato, q̄ ille locus in diocesi sit, non tamen dicitur de iurisdictione vt Episcopus in eo pro tribunali sedere possit, vt dicit hinc gl. per tex. in d. c. cum Episcopus. & hoc tenet Imo. in cle. ij. in j. col. de priuile. & facit gl. in cle. j. de excessi. præla. cum simi. quæ Abb. & Moder. adducunt in c. Abbate. de rescript. & tali casu paria sunt quod locus sit exemptus, vel extra territorium, vt dicit hinc Ioan. Andre. & idem Ioan. Andre. in clementi. j. in versi. aut earum parte. in glo. de foro competen. & sequitur hinc Domi. ¶ Ex quo infert Ioan. Andre. quod sicut statutum Episcopi non ligat aliquem extra territorium vt hinc, ita neque delinquentem in diocesi, in loco tamen exempto, ita notabiliter concludit Ioan. Andre. & Domi. hinc qui allegat Imo. in c. nimis. de iureiur. Sed hoc ibi non dicit Imo. sed fuit dictum Hostien. ibi: quem refert ibi Ioan.

ibi Ioan. Andre. & latius Abb. concludens per hoc quod loca, quæ sunt in prouincia vel diocesi habentia dominum separatum, non dicuntur esse de illo regno siue diocesi, & sequitur Cardi. in cle. ij. §. j. in iij. q. de priuileg. & hoc latè firmat Petr. de Ancha. in repe. c. si propter. in iij. col. ver. & ista faciunt j. de rescrip. quem multum ad hoc commendat Andr. Sicu. in d. c. Abbate. & ista videtur esse communis opinio. Sed considerandum est quod istud dictum Ioan. Andre. cum quo prædicti Doctor. transeunt non videtur verum, quia imò statum Episcopi ligabit delinquentem in diocesi in loco exempto, ¶ & sic isto casu non sunt paria ligare subditum extra territorium, vel in territorio, in loco tamen exempto, pro hoc videtur esse casus in l. si quis in hoc genus. c. de Episco. & clericis. vbi laicus iudex potest punire subditum suum existentem in ecclesia, & sic in loco exempto, ad idem bonus tex. in l. fin. ff. de decre. ab ordi. fac. & istam opinio. per plura fundamenta firmat Fede. de Senis in consil. ij. incipien. Statuto Episcopi. & ibi respondet motiuis adductis pro contraria opi. & præcipue ad text. in d. c. cum Episcopus. hinc alleg. in glo. & hoc videtur tenere Abb. in c. nouit. de offic. lega. Communis tamen opin. cum dicto Ioan. Andre. defendi posset ab istis motiuis per istum text. si rectè pöderetur. Nam hinc tex. dicit quod statutum Episcopi non ligat suos subditos extra territorium delinquentes, sed certum est quod locus exemptus quo ad iurisdictionem dicitur extra potestatem & territorium Episcopi d. c. cum Episcopus. sergo illum non ligabit, & vt dicebat Ioan. Andre. ista æquiparantur, ligare extra territorium, & in territorio, sed in loco exempto, & ad istam rationem non fuit vnquam responsum, quæ iudicio meo est verissima, & probatur in c. luminoso. xvij. q. ij. & istam regulam vltra prædicta sequuntur Angel. in consil. ccxxxij. incipien. Quædam domina. in ij. colum. & Calde. consil. xij. in titu. de foro competen. Pau. de Castr. in consil. clxxxvij. incip. Notandum est q̄ ista Imperialis. in penulti. colum. in ij. volumi. Roma. notabili xlix. Ias. in l. fina. in princ. de iurisd. omnium iudicium. Ange. in disputa. sua incip. Bononien. in j. colum. & in d. l. si sequitur Marti. Lauden. in tracta. da priuileg. & rescrip. numero 60. Non obst. tex. in d. l. si quis in hoc genus. quia illa potestas iudicis laici, fuit ibi de facto nõ de iure, quod probatur, quia illa

quia illa dispositio non valuit in damnum ecclesie & eius
 immunitatis, vt not. Abb. & communiter alij in c. ecclesia. de
 coniti. vbi per hoc concludunt, quod tit. c. de fac. san. eccl. &
 de Epifco. & de. sint hodie correcti per rationem positam in
 d. c. ecclesia. & posito q̄ non fuerit correctus ille tex. subtiliter
 intuenti non probat illud ad quod allegatur, neque etiã tex.
 in d. l. fi. que ibi statutũ ligat extra municipiũ, in loco tamen
 subiecto, nec tex. contrarium dicit: aliã esset contra tex. in l.
 fi. ff. de iur. om. iud. alia motiua, quæ in contrarium adduci
 possunt facile ex istis resoluuntur, & secundũ istam distin-
 ctionem restringi possunt dicta Fel. in c. graue. in j. & iij. col.
 de offic. ordi. Et pro clariore resolutione prædictorum, vlti-
 rius notandum est q̄ dictum Io. And. in casu istius tex. opti-
 mē procedit: secus verò extra istum casum, quia in alijs pœ-
 nis subditus, extra territorium & in territorio in loco exēpto
 ligatur. Fallit hoc in pœna spiritali qualis est excommuni-
 catio, quæ secũ trahit executionē, & sic dispositio istius text.
 speciali ratione procedit, vt dicit Bal. in l. j. ff. de leg. & Ange.
 in dispu. Bononiē. in j. & ij. col. Fel. in c. cùm cōtingat. in prin-
 cipio. de foro competen. alijs modis limitatur iste text. qui
 colligi possunt ex his quæ dicit idem Felin. post Moder. in c.
 postulasti. de foro competen. in vltima col. quæ br̄uitatis
 87 gratia non refero. † Glo. territorium. ponit concor. & decla-
 rat quid sit territorium, super quibus non est insistendum:
 sed super ista ij. vlti. alleg. h̄c per Docto. & in l. fina. ff. de iur-
 isdictio. omnium iudi. videndum quid sit territorium Abb.
 in c. quæ in ecclesiarum. de constitu. Soci. in consi. lxxxvj. In
 causa communitatis. in ij. col. primo volumi. vbi ponit etiam
 de significatione iustorum verba curia & districtus, quod
 cōsiliũ errore est repetitum in consilio clxvj. eiusdem volu. &
 qualiter diuidatur & fiat mensuratio territorij per eundem
 in consilio cxxvij. Visis capitulis. col. fi. j. libro. quod etiam
 consilium impressorum errore repetitum est in eodem volu-
 mine, consilio clxxxj. & notabilius per eundem in consilio
 xv. In casu. in ij. & iij. col. in iij. volumine. Vbi etiam ponit
 quod aliqua ciuitas potest habere territorium, licet non ha-
 88 beat iurisdictionem, de quo ibi latē per eum. & vltra prædi-
 cta de isto verbo & pluribus alijs latius loquitur Felin. in c.
 Rodolphus. x. col. v. r̄si. territorium. de rescrip. cum alijs con-
 gregatis

gregatis per Firmia. in indice suo in v. r̄si. territorium. & vltra
 ipsum hoc latē ponit Barba. in consi. xj. Scripsit bellissimē. in
 ij. col. in j. volu. & in de. Romani. fo. 6. nu. 27. in glo. in versic.
 hoc casu. de electio. vbi latissimē prosequitur differētiã isto-
 rum vocabulorũ territorium, diocesis, & districtus, & aliorũ
 plurium, de quibus etiam per Aretin. in consi. lxxvij. & per
 Preposi. in c. j. in prin. de capi. qui cur. in v. r̄si. fe. & quomodo
 probetur territorium per Alber. Bru. in cōsi. xcv. aliã xxiiij.
 incip. In causa & differentia. per totum, vbi notabiliter lo-
 quitur, & quod dicatur podere, quod mansum ponit Ludo-
 uicus Lusitanus in l. fundũ. fo. 7. in iij. col. ff. de reb. dub. post
 Bar. in l. si ita. de au. & arg. leg. & quid sit ciuitas vrbs per eũ-
 dem in l. ciuibus. eod. tit. & quid sit prouincia, territorium, &
 de pluribus alijs remissiuē per nouissi. in amplo tracta. præ-
 scriptio. in j. parte iij. partis, in. iij. q.

De Rescriptis.

Rubrica.

- 1 *Beneficium, privilegium, rescriptum, mandatum, dispensatio, licet aliquando promiscua sint, inter se tamen differunt. Beneficium quomodo diffinitur. ibidem.*
- 2 *Argumentum de feudo ad alias materias non valet.*
- 3 *Sacerdotes orationibus, potius quam crapulationibus, vel inertio ocio abundare debent.*
- 4 *Oberto de Orto feudorum compositor nō creditur, sicut nec Gratiano.*
- 5 *Authoritas nec potestas ex longa consuetudine presumuntur.*
- 6 *Lata culpe diffinitio data per Iurisconsul. reprehenditur.*
- 7 *Diffinitio ab effectu capi non debet. Beneficij noua diffinitio. ibidem.*
- 8 *Alia diffinitio noua.*
- 9 *Ius accrescendi habet locum in beneficij principum.*
- 10 *Rescripti diffinitio.*
- 11 *Rescriptũ continens idem quod ius commune, nō est propriē rescriptũ.*
- 12 *Intellectus ad l. falso. C. de diuer. rescrip.*
- 13 *Rescriptum & mandatum, differunt. Rescripti noua diffinitio. ibidem.*
- 14 *Mandatum propriē dicitur quando iurisdictione non datur.*
- 15 *Rescriptorum due sunt species, gratia & iustitia.*
- 16 *Rescriptum in dubio, an iustitiæ vel gratiæ intelligatur.*
- 17 *Verba in dubio debent intelligi in specie, & non in genere.*

Super

SUPER Iſto tit. de reſcriptis plura con-
gerunt Doctores præſertim Mod. in ru-
brica extra eodem. quæ aliàs dum iſtum
titu. penè inuenis interpretandū aſſum-
pſerā, conſulto prætereunda duxi. Nam
cum eo tempore nihil noui quod adde-
re poſſem occurrebat. malui plura omit-
tere, q̄ nudus ac laborioſus relator videri, modo autē aſſiduo
ſtudio, ac repetita lectione diligētius ac firmitus cūcta rumi-
nans plura dicta ſcribentiū reperio à vero iuris tramite de-
uiaſſe, ideo non ab re ex his quæ ad euidentiā iſtius tituli tā
Moder. ibi, q̄ repetentes hīc adducunt quædam potiora tru-
tinanda de legibus, quæ utilitatē aliquādo afferre poterūt,
iuxta tex. in l. ſi forte. ff. de pœnis. † Præmittēda igitur ſunt
ſecūdum Moder. rep. hīc pro declara. materiæ quædam vo-
cabula in iure reperiri expreſſa, quæ licet aliquando ſmoni-
ma ſint, diuerſum tamen iuris effectum continent quæ ſunt
iſta, videlicet, Beneficiū, priuilegiū, reſcriptū, mādatū, diſpē-
ſatio: iſta enim vocabula, licet vt dixi, interdum promiſcūe
capiantur propriè tamē intelligendo videntur inter ſe differ-
re. Beneficiū ergo diſſinitur per text. in c. j. in §. ſi. in quib.
cau. feu. amit. quod eſt beniuola actio gaudium tribuens ca-
pienti, quam diſſinitionem vt indubitataſt. Doct. omnes in
rubrica extra eodē, & hīc & vbiq̄ ſequūtur, & eam tenet
Abb. in c. olim. de verb. ſig. & in c. ad audientiā. in vlt. notab.
de præſcrip. & in c. clericis. de vita & ho. cleri. & in pluribus
alijs locis quæ cōgerunt apoſtillatores ad Dy. in reg. benefi-
cium. §. de regul. iur. & Summiſtæ omnes in ver. beneficiū.
Mihi tamen iſta diſſinitio non ſatiſfacit, quia illa diſſi-
nitio non eſt generalis ad omne beneficiū. Nam non com-
prehendit beneficia eccleſiaſtica de quibus loquitur iſte tit.
† ſed ſolūm cōcernit tēporale beneficiū feudi de quo loqui-
tur tex. in d. c. j. à quo quidem feudo nō licet arguere nec in-
ferre ad alias materias, vt dicit Bart. in l. vt iuriſiurandi. §. ſi
liberi. in duobus locis. ff. de ope. li. cum conecor. traditis per
Iaf. in l. j. nu. 56. c. de iu. emphy. vbi rationem iſtius dicti vi-
deas, procedunt igitur illę conſuetudines feudales & habent
locum tantūm in caſibus ſuis ſpecialibus. Quam opi. ego eui-
denter probo, quia videmus q̄ tale beneficiū feudi vēdi po-
teſt, c.

teſt, c. ad noſtrā. de emp. & vēd. & c. j. de na. feu. quæ vēditio
in beneficijs eccleſiaſticis ſummopere eſt deteſtanda, vt pa-
tet toto titulo de ſimo. nam & in feudo quis ad lucrū aſſumi-
tur, vt Iaf. dicit in trac. feu. in j. char. ſed ad beneficia eccleſia-
ſtica prælati & eccleſiaſtica perſonę ad ſollicitudinē & ad cu-
rā aſſumuntur potius q̄ ad gaudiū, vt patet in c. hoc tātum.
xviij. q. ij. & bo. tex. in l. generaliter. c. de episc. & cle. & in c. ſi.
† iſto titu. & in c. multi. xlix. diſt. & eſt optimus tex. in c. illud.
vii. q. ij. † Et ideo dicit q̄ vita Sacerdotū lachrymis & ora-
tionibus, non gaudio crapulationibus, vel inertio ocio debet
abūdare, vt in c. cōuenior. xxij. q. vij. & c. ſi. xxxvj. diſt. Cūm
igitur in iſta materia occurrat tractandū de beneficio eccle-
ſiaſtico, meritō illa diſſinitio beneficij feudalis hīc nō apta-
tur. & quia illa diſſinitio feudi fuit cuiusdā† Oberti de Orto
vt ibi patet, qui poteſtatem non habuit legis cōdendæ vt di-
cit Oldra. in conſi. clxx. in ij. dubio. Areti. in c. quia V. in pri-
ma leſtura, in ij. col. de iudi. & eius dicta ita reprobari poſ-
ſunt ſicut dicta aliorū, ſicut de Gratiano dicit Felj. & alij in
c. ij. col. penul. de reſcrip. & Moder. in l. j. ff. ſi cer. pet. & licet di-
cta eorū fuerunt longiſſima conſue. recepta in ſcholis, tamē
non propterea tribuunt authoritatē nec poteſtatē legis, quia
licet aliàs ex diuturnitate temporis multa præſumatur, non
tamē præſumitur poteſtas neq̄ auctoritas, † vt eſt caſus no-
tabilis in l. ſi. ff. de vſuſca. pro empr. firmat Alex. in l. ſciendū,
in v. col. ff. de verb. obl. Et præſuppoſito pro vero, quod il-
la diſſinitio beneficij poſita in d. c. j. fuiſſet approbata ab Im-
peratore, nihilominus etiam iuſta ratione reprehēdi poteſt,
quando conuincitur defectiua, vt patet in diſſinitione latæ
culpæ data per Iuriſconſul. in l. latæ culpæ. de verb. ſignific.
† quam reprehendit Bar. in l. quod Nerua. in iij. col. ff. de poſi.
Nec ob. q̄ prælati in perceptione redditū accipiunt gaudiū,
& ſolatiū: vt in l. aduocati. c. de aduo. di. iudi. quia reſpon-
detur quod illud accidentaliter obuēnit, propter laborem, &
ideo non debet conſyderari. argum. l. qui exceptionem. ff. de
cōdi. indeb. & l. ſi quis nec cauſam. ff. ſi cer. pe. & quæ no. in
l. venia. c. de in ius voc. Vel ſecundō dicas quod illud gau-
dium quod in perceptione emolumentum cōſiſtit, conſydera-
tur ex effectū beneficij † à quo effectū diſſinitio formari ſeu
ſeri non debet, ſecundūm omnes, Nā cauſa per effectū nō
debet

debet diffiniri, vt tenet Bar. in l. j. ff. de appel. & Decius in r. de proba. in v. col. liceat aliter dixerim in commētarijs meis actio. in prin. nu. 2. Sic ergo illa diffinitio Oberti de Orto potius cōcernit effectū, q̄ ipsum beneficiū, & ideo nō valet. Quā obrē reperio q̄ Bar. de quo Docto. mentionē hīc nō fecerunt aliter diffinit beneficiū, videlicet q̄ est cōcessio quædā, quæ nō est contra ius cōmune, ita dicit Bar. in l. si finita. §. ex hoc ædicto. ff. de dam. infect. Sed etiā ista consyderatio Bar. nō placet ex eo quia illa ratione attēta emptio, vēditio, locatio, & huiusmodi alia quæ circa iudicia vertūtur, deberēt appellari beneficia: quo nil absurdus dici posset. Et ideo omissis ambagibus, mihi videretur quōd ita nouiter beneficiū diffiniri potest, videlicet, † quod est beneuola actio procedens ab authoritate & potestate concedentis cōsistens circa spiritua lia & tēporalia. Ista diffinitio (vt opinor) cōprehēdit omnes actus procedentes à liberalitate hominis potestatem habētis vel iuris, & verba omnia diffinitionis quæ per se clara sunt expono in voce. Et istud beneficium isto modo diffinitum, differt à rescripto, quod est stricti iuris, beneficium verò lati, l. si. de consti. princ. nisi sit concessum motu proprio, vt in c. si pluribus. de præben. §. eo. † est etiam alia differentia, quia in beneficijs principū habet locum ius accrescendi, vt est casus singularis in l. vnica. c. si libe. impe. soci. libr. x. quam ad hoc pro singulari cōmendat Ias. in repe. l. re coniuncti. in ij. col. de leg. ij. secus in rescriptis, vt in c. cui de non sacerdotali. §. de præben. Priuilegiū autem quid sit satis hīc clare diffiniunt repe. post Moder. in rubrica extra eod. cum quibus transeo.

† Rescriptū verò est illud quod cōceditur ad obseruatiā iuris cōmunis, l. falso. c. de diuer. rescript. & cū ista diffinitione rescripti, transeunt hīc & vbiq; scribentes Bar. in l. si. ff. de cōsti. prin. Deci. in c. prudentiam. §. sexta. de offi. delega. & idem Bar. in repet. l. Cæsar. in ix. col. nu. 23. ff. de publica. quem Moder. quidā Bononien. ad hoc idem allegāt in l. j. in xxvj. col. ff. de offi. eius. & cum istis cōcordat Decius in cōsi. v. In casu proposito. in ij. col. ij. parte: & in cōsi. xxix. Viso tenore. col. penul. eo. li. quod errore est repetitū in cōsi. lxxij. eo. lib. & ista est cōmunis omniū opinionū. Sed diligenter aduertendum est, quia cōtra hoc faciūt omnes tex. positi in tit. j. §. de offi. dele. vbi per rescripta iudices delegati dātur, & tamē illa iurisditio est

tio est cōtra iurisdictionē ordinariā quæ procedit de iure cōmuni, vt est gl. j. in c. j. & in c. dispēdia. Præterea quia quādo princeps cōcedit rescriptū cōtra ius cōmune faciendo mentionē de iure rescriptū valet, vt no. omnes in l. rescripta. c. de preci. Impe. offe. tenet Domi. in c. j. in j. notab. supra tit. j. & est tex. in c. ex parte. de offi. deleg. & tamē illa dicūtur rescripta quæ nō emanarūt ad obseruantiā iuris cōmunis, sed cōtra ius cōmune, ergo ista diffinitio nō est bona. Præterea si rescriptū dicitur illud quod cōtinet obseruantiā iuris cōmunis, iā rescriptū cōtinens idē quōd ius cōmune † nō diceret vere rescriptū, & tamē cōstat de cōtrario, cū tale rescriptū potius dicatur ius cōmune, quia frustra precibus impetratur, qđ iure cōmuni cōceditur, l. j. c. de thesau. li. x. l. j. ff. ad municip. & quōd nō dicitur rescriptū, sed ius cōmune, est gl. notabilis in c. j. in verbo, facti. supra de cōsti. eo. li. & ibi plura dixi † Non ob. tex. in d. l. falso. quia vereor ne etiā falso Docto. interpretati sint eius mētē. Nā tex. ibi nō dicit illud quod Doct. ex eo colligunt verba enim illius legis hæc sunt, *ea enim quæ ad ius scribuntur perennia esse debent.* Doct. exponunt ad ius, id est ad iuris obseruantiā, vide quæso, q̄ extranea sit ista expositio, vnde videtur mihi q̄ glo. ibi melius exposuit ad ius, id est ad causam agendā & defendendā, prout ibi etiā declarat Odof. & secūdum hoc erit ibi sensus, q̄ si ego cōtra te rescriptū impetro ad agendū vel defendendū, ob eā causam q̄ eo rescripto nō sum vsus per aliquod tēpus, nō propterea rescriptum euanesceat, cū rescripta quæ ad ius scribuntur perēnia esse debeāt, vt dicit ille tex. præterea illa diffinitio cōmunis ex alio nō est generalis, † quia tantū respicit rescriptum, per quod excitatur iurisditio, vt in c. licet de offi. ordi. & tale rescriptū bene dicit emanare ad obseruationē iuris & pprio nomine suo appellatur tale rescriptū mandatū, cū per illud nō detur iurisditio, vt dicit Cal. cōsi. v. Isto titulo. & sic patet q̄ diffinitio nō cōprehēderet illā speciē rescripti, per quod iurisditio tribuitur quōd appellatur propriē rescriptum differens à mādato de quo diffinitio loquitur. Et ideo ego aliter & nouiter rescriptū diffinirē hoc modo, rescriptū est quædā cōcessio vel mādātū præter ius cōcessum circa iudicialia vel extra iudicialia, ista diffinitio videt p̄bari in §. sed quod principi. insti. de iu. naturali. & melius in l. quæ relationibus. c. de legi. dixi in

dixi in diffinitione vel mandatum, ad differentiam priuilegij & beneficij, & ita rescriptum appellatur in c. mandatum, extra eo. titu. & in l. j. s. cui mandata, ff. de offi. eius. intelligas
 24 tamen largo modo sumendo mandatum † quia proprie capi-
 piendo illud dicitur mandatum, quādo iurisditio nō datur,
 vt dicit Calde. in cōsi. v. Isto titulo. & propterea vt euitarem
 scrupulum dixi in diffinitione, est quædam concessio &c.
 dixi præter ius, quia secundum ius est inefficax per supra di-
 cta, & contra ius non valet, vt in l. rescripta. c. de precib. Im-
 pe. offe. dixi circa iudicialia & extraiudicialia, ex eo quia re-
 scripta sunt duplicia, scilicet iustitiæ & gratiæ: vt in c. capitu-
 lum. extra eo. vt ibi not. Abb. in iij. col. versi. & non hoc ver-
 25 bum. & in c. dispendia. j. eo. † Præmittendum est vltius cir-
 ca intellectum istius tituli in actu pratico, q̄ rescriptorum
 duæ sunt species iustitiæ videlicet, & gratiæ, vt tradūt Doct.
 in c. postulasti. supra eo. rescripta iustitiæ diuiduntur in tria
 membra, quia quædam expediuntur per viam breuis, quæ-
 dam per viam cōmissionis, quædam per viam rescripti, spe-
 cialiter nuncupati: de breuibus & gratijs dicam hîc, quia de
 tertia specie quæ cōmissiones respicit dicam latissimè in
 regula Cæcel. xxv. de non iudicando iuxta formam supplica-
 tionum, vbi latius attingam pertinentia ad signaturam iu-
 stitiæ. Sed antequàm ista duo capita rescriptorum attinga-
 26 mus, operæ precium erit videre, † Nunquid rescriptum in du-
 bio de proprietate vocabuli intelligi debeat esse iustitiæ vel
 gratiæ, vel vtrunque simul quando materia super qua rescri-
 bitur ad vtrunque adaptari potest. Quod in dubio debeat
 de rescripto iustitiæ, siue ad lites intelligi, facit l. & si legibus.
 & ibi communiter Docto. post Bar. & alios. c. si cōtra ius. vbi
 est tex. qui loquitur in materia indifferenti, & tamen Bar. ibi
 & communiter antiqui intelligunt illum loqui in rescripto
 ad lites, & sic in rescripto iustitiæ, ex quo datur intelligi q̄
 appellatione rescripti de tali intelligendum erit. facit l. rescri-
 pta eo. ti. Sed quòd de gratioso intelligatur facit, quia verba
 in potentiori significatu, & in eo præsertim rescripto gratio-
 so hæc interpretatio capi debet, quia per tale rescriptum nul-
 li fit preiudicium nisi ipsi concedenti, c. quia circa. cum vul-
 ga. de priuileg. sed huiusmodi sunt rescripta gratiosa, quia
 per ea non detrahatur iurisdictioni ordinarij, sicut per rescri-
 pta iusti-

pta iustitiæ, quæ iurisdictionem minuūt ordinariam, vt dicit
 glos. in c. j. & c. dispēdia. j. eo. ergo de tali in dubio debet fieri
 interpretatio. Sed q̄ de vtroque debeat intelligi facit, quia
 generale verbum proprie comprehendit omnes suas species,
 licet inter se diuersas, vt patet in hoc nomine animal, quod
 ita proprie comprehendit hominem sicut equum. Quid te-
 nendum: dicas q̄ appellatione rescripti in dubio venit rescri-
 ptum iustitiæ non gratiosum, de hoc est decisio in terminis
 Gemi. in c. si cui nulla. in j. col. de præben. j. eo. lib. per ratio-
 nes de quibus ibi per eum, & ista est communis opinio pro
 qua faciūt ea quæ superius allegauî. & ita tempore meo fuit
 tentū in Rotam corā R. P. D. Petro Vortio, & tunc domini
 iuris plura mouebantur ad hoc tenendum ista ratione, quia
 qui dicit principem sibi gratiam concessisse, debet illud cla-
 re probare, c. constitutus. de concess. præben. & in c. fraterni-
 tatis. de schismati. ergo in dubio debemus rescriptum inter-
 17 pretari iustitiæ. † Et quia in dubio verba in specie nō in ge-
 nere capi debent, l. hoc legatum. de lega. iij. & ita etiam idem
 Geminia. tenuit in consil. lxxv. col. vj. qui alleg. Archi. & Ioan.
 An. in d. c. si cui. Attentis igitur prædictis cōueniēs erit prius
 de isto rescripto iustitiæ tractare, & quia vt dixi, tale rescri-
 ptum iustitiæ duas cōtinet partes, prima quæ in cōmissio-
 nibus versatur, de quibus hîc nihil dicam cū hoc latius at-
 tingam in dicta regula Cancellariæ xxv. vbi est proprius lo-
 cus: secunda pars quæ in breuibus consistit, ideo hîc de illis
 specialiter fiet sermo, deinde de Gratijs expectatiuis, & man-
 datis, quæ rescripta gratiosa dicuntur scribam, super quibus
 plura in practica vtilia adnotabo, quæ per xxviii. annos in
 curia residens multa lectione experientia ac tractatu peri-
 tiorum in hac re versantium collegi & notauî, quæ
 ideo vobis chariora esse debent, quia ista mate-
 ria à Doctoribus nostris nullis in locis tra-
 ditur. sed oportuit eam ex locis inuijs
 & per mendicata suffragia ex-
 piscari, sed iam rem
 ipsam aggre-
 diamur.

Tractatus breuissimus, SIVE EPILOGVS IN MATERIA BREVIVM.

Postquam ipsius tituli significatio exoptulat vt singulas rescriptorum partes discurremus, non erit ultra propositum materiam quoque Breuium per quædam notabilia distinguere, materia enim frequens est & utilis, & à Doctois nostris parùm discussa, atque proinde excusatione dignus videbor si in tam sterili campo tenues fulcos ducam. Sufficiet enim mihi viam inueniendi curiosos dare. Diuidetur igitur huiusmodi compendium in duas particulas, in prima disputabitur vtrum breuia appellari propriè possint rescripta seu literæ Apostolicæ, adeò q̄ sub rubrica nostra cõprehendantur, ex qua disputatione multa ad vsum curiæ necessaria colligentur. In secunda enumerantur causa exempli plures casus qui per viam breuis expediri solent, ac quidam alij qui per breue non conceduntur, ad quos facilè quilibet addere alios casus poterit. Nã non fuit intentionis meæ omnès casus enumerare, sed quosdã exempli gratia posuisse, sed iam primam operis huius partem videamus.

- 1 **Q** Breuia nostri temporis an sint ad instar rescriptorum. Breuia num & equiparantur bullis. *ibidem.*
- 2 Rescripta dicuntur literæ Apostolicæ. Literæ Apostolicæ dicuntur quæ habent plumbum. *ibidem.* Falsans breue an incidat in pœnã. c. ad falsarios. de cri. fal. & nu. 5.
- 3 Rescripta debent continere solennitates l. sacri. C. de diuer. rescrip. Breuia fuerunt nouiter inuenta. *ibidem.* Literis Apostolicis datur maior fides, quàm breuibus. *ibidem.*
- 4 Literæ Apostolicæ habent se ad instar instrumenti publici, breue verò ad instar instrumenti priuati.
- 5 Breuia an appellari possint literæ Apostolicæ. Archiepiscopus Cusentinus propter falsitatem breuis tempore Alexandri, & Sebastianus de Federicis propter falsitatem supplicationum, tempore Leonis x. combusti fuerunt. Falsarius est qui ad signaturam Papæ solum punctum addidit. *ibidem.*
- 7 Extraneus iniunctæ Bonifacij habet locum in breuibus.

Ereue

- Breue an appellatione supplicationis contineatur. & nu. 9.
- 8 Cancellaria non potest breuia concedere, licet commissiones de simplicibus iustitia concedat. Cancellaria non potest causam committere in partibus. *ibidem.*
 - 9 Reg. Cancel. loquētes de supplicationibus non habēt locū in breuibus. Supplicationum duplex est species. *ibidem.* Breuia hodie possunt equiparari bullis expeditis per Cameram. *ibidem.* Tex. in c. ad audientiam. de rescrip. extenditur ad breuia. *ibidem.* Breuia, aut simpliciter, aut supplicatiōe itroclusa hodie expediūt. *ibi.* Breuia vnde appellantur. *ibidem.*
 - 10 Dispensatio de non promouendo concessa ab Ordinario in quo differat à concessa per Papam. Ordinarius non dispensat contra ius commune, nisi ex causa. *ibidem.* Pœnitentiarius maior potest dispensare in omnibus casibus in quibus Ordinarij dispensant & ultra in alijs cõtentis in privilegijs. *ibidem.* Stylus sacræ Pœnitentiariæ approbatur à Rota. *ibidem.* Pœnitentiario maiori creditur de eius stylo. *ibidem.* Pœnitentiarius maior potest dispensationis de non promouendo tempus prorogare, sed Ordinarius non. *ibidem.*
 - 11 Prorogatio non debet excedere tempus datum in dispensatione. Prorogatio vera debet tria requisita continere. *ibidem.* Prorogari non potest tempus dispensationis per maiorem Pœnitentiarium, quando dispensatio facta fuit per Papam. *ibidem.* Prorogare gratiam interdum est maius, quàm concedere. *ibidem.* Prorogatio debet continere saltem effectum primæ dispensationis. *ibi.*
 - 12 Prorogationis tempus currit à data eius, non à fine primi temporis. Episcopus non potest minuere tempus concessum in dispensatione, potest tamen illud facere per viam prorogationis. *ibidem.* Prorogatio temporis ad se consecrandum, non facit quominus vacent priora beneficia, nisi illa sit concessa motu proprio, secus in prorogatione de non promouendo. *ibidem.*
 - 13 Ordinarij & maior Pœnitentiarius, possunt vti clausula motus proprii. Dispensatio ad duo incompatibilia conceditur per breue, non aut per Pœnitentiariam, & quid hoc casu concedatur. Dispensatio circa vnum non operatur habilitatem circa alia. *ibidem.*
 - 14 Possessio quæ propria auctoritate capiat breue sine vitio spoliij solet cõcedi.
 - 15 Possessio cum executorialibus de stylo Rotæ capi non potest, nisi præcedentibus obseruatione quatuor terminorum & declaratoria.
 - 16 Testandi licentiam de bonis ecclesiæ clericis vel religiosis qualiter cõcedatur etiam per sacram Pœnitentiariam.
 - 17 Romana ecclesia solita est ab antiquo capere bona clericorum defun-

p 2 Etorum

- Etorum non habentium licentiam testandi.
- 18 Religiosi etiam mendicantes, & moniales possunt de licentia retinere pecunias acquisitas ex confessionibus vel prædicationibus, pro libri vel vestibus.
- 19 Bigamus ad sacros dispensatur per breue, sed non per Pœnitentiariam.
- 20 Bigamus verus est, cognoscens uxorem suam adulteram quam virginem habuit, etiam peracta pœnitentia.
- 21 Episcopus cum bigamo regulariter non dispensat ad primam tōsuram nisi ex euidenti causa.
Episcopus ex causa contra concilium generale. ibidem.
- 22 Venditio rerum ecclesie in euidentem eius vtilitatem à quibus, & ad quam summam, & quomodo concedi solet.
- 23 Beneficiatus licet de fructibus beneficij possit creditoribus suis satisfacere, non tamen potest res ecclesie ad hoc vendere.
- 24 Compositiones pecuniariae quae sunt cum datarijs vtrum sint licita.
- 25 Pecunia pro propheta capi poterat.
Episcopi in veteri ecclesia, peccata pecunia componebant. ibidem.
- 26 Altare portatile quibus & quomodo per signaturā Papae & per breue concedatur.
Altaris predicti licentia concessa per sacram Pœnitentiariam iudicatur firmior, quam concessam per fabrica vel archiuuium. ibidem.
- 27 Declaratoria quod degradatus & restitutus de nouo ordinetur, non conceditur per breue.
- 28 Declaratoria religionis per vim vel metum, quomodo conceditur.
- 29 Declaratoria religionis pro minore annis, quomodo & per quā viam conceditur.
Protestatio facta in professione releuat religiosum in multis. ibidem.
- 30 Metus non purgatur per mille annos, durante causa metus.
- 31 Licentia standi extra religionem conceditur religiosi multis modis.
Infirmitas est causa extrahendi religiosum à monasterio: & qualiter hoc intelligitur. & nu. 32.
- 32 Infirmi inter miserabiles personas numerantur.
- 33 Inimicitiae capitales vel aeris intemperies præstat legitimam dispensandi causam.
- 34 Conuentuales viuunt sicut accipiter.
- 35 Licentia datur religiosi exeundi monasterium propter subuentionē parentum & quomodo.
- 36 Parētibz nullus honor maior præstari pōt quā eis ægētibus subuenire.
- 37 Parentum subuentio superat omne votum.
- 38 Votū omne regulare est ppter hominē, et homo maior est quocūq; voto.
- 39 Religiosus per ingressum religionis nō absolvitur à debito coniugali.

Ciconia

- Ciconia alunt parentes senio confectos. ibidem.
- 40 Religiosus potest ita religionem seruare in domo patris vel amici, sicut in monasterio.
- 41 Religionis obligatio prouenit à constitutione humana.
Filios parētibz auxiliū nō præstātes à concilio anathematizant. ibi.
- 42 Votum & iuramentum æquiparantur.
- 43 Doctorandi licentia per breue non conceditur, sed per aliam viam.
Forma quæ seruetur in aliquo doctorando. ibidem.
- 44 Doctorandi promotor potest iurare esse idoneum, qui non est, nec erit peritus secundum consuetudinem.
- 45 Fratres mendicantes quod possint capere annuos redditus pro missis dicendis non conceditur per breue.
- 46 Iuramenti relaxatio ad effectum agendi & excipiendi per breue non conceditur, sed quomodo per signaturam Papae vel sacre Pœnitentiariae concedi solet.
- 47 Exceptio facilius quā actio concedi solet.
- 48 Iuramento nullum maius vinculum inuenitur: nam superat rem iudicatam.
- 49 Periurus non absolvitur ad effectum agendi nisi parte citata: & dummodo in supplicatione exprimat se enormissimè læsum, nec sufficiet enormis læsio.
- 50 Periurum regulariter non absoluit Episcopus nec maior Pœnitentiarius, nisi ex priuilegio.
- 51 Abbatisa vt esse possit mulier corrupta, non datur per breue neq; per sacram Pœnitentiariam, nisi certo modo.
- 52 Pœnitentiaria dispensat cum criminoso occulto, cum quo notoriè non dispensaret.
- 53 Exceptio personæ non cōceditur per breue, nec per sacra Pœnitentiaria.

AGNA sanè fuit olim inter recētiores Iurisperitos, & styli Ro. curiæ practicos noua & recens contentio, tñquid breuia nostri tēporis se habeant ad instar rescripti Apostolici: nā Feli. in rub. supra eo. ti. tenit breuia esse rescripta: pro cuius opiñ. facit quia diffinitio & etymologia rescripti competit breui Apostolico: ad eò q̄ rescriptum dici potest. quam opi. pluribus fundamētis probat Rolan. de Cur. in consi. incip. Et primo super primo. In causa Vercelem. mona. vbi non solum breue æquiparat rescripto, sed etiā bullæ Apostolicæ. Ex quo infert, q̄ sicut per rescriptum, vel

p 3 ptum, vel

ptum, vel per bullā posteriorē tollitur prima, ita per secūdu
breue tollitur prima bulla, quia eandem vim habēt breuia q̄
bullæ seu rescripta, vt ibi per eum, pro quo facit text. in l. j. c.
de apoc. public. libro x. ibi, *quadrimestribus quoque breuibus ad*
2 *excellentiæ tuæ officium solemniter diriguntur, &c.* † Alij con-
trarium asseuerant moti ex eo, quia rescripta Apostolica di-
cuntur literæ Apostolicæ: vt patet in c. ij. & ca. super literis. &
toto ti. nostro de rescri. cuiusmodi sunt rescripta cōtradicta-
rum quæ omnia plumbantur: & literæ Apostolicæ dicuntur
illæ quæ habēt bullā, id est plumbū: vt tenēt Doc. in proce. su-
pra eo. & glo. in reg. cancel. xxv. & xxix. & lxxix. quæ alleg. c. li-
cet. & c. quā graui. de cri. fal. sed breuia nō plumbantur, &
ideo literæ Apostolicæ, seu rescripta dici nō possunt. Ex quo
inferūt prædicti Doc. post gl. in d. regul. xxv. q̄ falsans breue
non incidit in pœnā c. ad falsariorū. de cri. fal. Sed debet ex-
traordinariē puniri: nā ex quo ille tex. loquit̄ de literis Apo-
stolicis, & breue nō est litera Apostolica, quia nō est plūbata
meritō sub illa dispositione nō cōprehēditur qd̄ videtur sen-
3 tire Deci. in consi. clxxv. incip. In causa falsitatis. † Pro qui-
bus facit quia videmus q̄ rescripta debent cōtinere solenni-
tatem, de qua in l. sacri affatus. c. de di. res. quæ in bræuibus
non apponitur. Item breuia sunt nouiter inuenta, vt author
est Poly. lib. viij. de inuen. rerum. c. ij. rescripta verō sunt anti-
quissima, igitur nihil habent cōmune cum eis, & quia literis
datur maior fides q̄ breuibus, vt patet in extraua. Bonifa. in-
4 cip. iniūctæ. facit pro hoc c. j. viij. q. v. facit etiā † quia literæ
Apostolicæ sub forma plūbi habent se ad instar instrumēti
publici: vt tenet Soci. in consil. xij. Quoniam. col. fi. lib. j. Sim-
plex verō breue habet similitudinē instrumēti priuati: vt
videtur tex. in l. j. c. de exact. trib. lib. x. ibi, *à tabellario ciuitatis*
nominatim breues accipiant debitorum, &c. & sic bulla videt̄ for-
tior in hoc, iuxta ea quæ tradit Arch. in c. Apostolicæ. xxxv.
q. ix. & Hosti. in c. dura. de cri. fal. Et in ista opi. fuit Ioā. Bap.
de S. Seuerino, in quodā suo cōsil. inci. Cū diligētissima. in
ij. col. nihil allegās. Et pro hac parte consuluit etiam Beltran.
de Vifo, qui voluit q̄ duobus contendētibus de officio iudi-
catus appellationū vtrique concessi, vni per breue, alteri per
per bullā, præferatur ille qui habet per bullā, licet esset poste-
rior in data, qd̄ ita probat, quia rescripto vel literis Papæ nō
creditur

creditur sine bulla: vt no. in proce. vj. in gl. Sed breue nō ha-
bet bullā, igitur illi nō est credendū, nisi quando de præiudi-
cio solius scribentis ageretur, quia tali casu priuata scriptura
fidē faceret: vt in terminis est tex. in l. inter. c. de cōue. fis. de-
bi. lib. x. & no. in l. scripturæ. c. de fid. inst. Nam vt dicebat Io.
Bap. de S. Seue. videtur durū, q̄ breuia faciāt illā fidē quā fa-
ciūt bullæ siue rescripta principū, cū scribātur à solis secre-
tarijs, & per Papā signētur in cera rubea, qui dicit super hoc
maximā cōtentionē vidisse, an in materia beneficali debe-
ret illis dari fides cū nō videātur à iure approbati, nec rece-
pti cū nō registrētur, sed teneant̄ in fasciculis & gratiæ be-
nificiales debēt probari per literas Apostolicas, c. licet. de fi-
mo. & in breuibus nō habetur illa forma literarū sed diuer-
sa, & videtur hoc dānosum curiæ & cameræ Apostolicæ, vt
in materia beneficali breuia expediātur cū potius ad aliū
finē sint inducta. Nā, vt inquit Ang. in l. bene à Zenone. c. de
quad. prescr. stylus Ro. curiæ est q̄ Papa signet priuilegia per
bullas plūbeas, & Imperator quibusdā literis aureis, aliās nō
5 esset adhibēda fides, vt ibi latē per eū. † Sed pro primo opi.
videlicet q̄ breuia Apostolica possunt appellari rescripta, si-
ue literæ Apostolicæ: facit stylus palatij, qui solet appellare
breuia literas, dū Papa dicit se per suas literas in forma bre-
uis scripsisse & c. & sic appellat breuia literas, ergo Apostoli-
cas, quia cōstat bræuia nō esse literas priuatorum. hęc etiam
opi. videtur suaderi per tex. in §. sed q̄ principi. Instit. de iur.
natu. vbi quodcunque scribat princeps dicitur lex, & tamen
ibi tex. nō distinguit inter breuia & rescripta, sed dicit quod-
cunque & c. & ex hoc infero q̄ text. in d. c. ad falsariorū de
crimi. fal. procedat in falsante breue Apostolicum, quia ex
quo dicitur rescriptum propriē, & rescriptum dicitur litera
Apostolica, & text. in d. c. ad falsariorū. loquitur simpliciter
de litera Apostolica, non faciens differentiam inter breue,
& bullam sit sigillata plumbo vel cera, meritō est dicendum
pœnam illius capit. locum habere. Quod suadet̄ vterius
ex text. in capi. in memoriā. xix. distinctione. vbi puniun-
tur de falso falsantes literam Papæ vel aliud quid: vnde non
est dubitandum, quod sub illis verbis vel aliud quid saltem
breue comprehendatur, & tamen illum text. Archidiao. &
Docto. ibi extendunt ad pœnas d. c. ad falsariorū. pro qua
p. 4 opin. facit

opin. facit confi. Federi. de Sen. ccxix. incipien. Si notorium, vbi vult q̄ falsans literas domini Papæ siue in bulla, siue in charta, siue alio modo incidit in pœnam d.c. ad falsariorum. & tamen nō est dubium sub illis verbis breue cōprehendi q̄ litera Papæ appellatur. Præterea q̄ breue dicatur rescriptū, & litera Apostolica, & per consequens comprehendatur sub dispositione d.c. ad falsariorum. est decisio in terminis Pe. de Vicentia quondam cameræ auditoris insignis in quodā suo confi. siue relatione facta coram Alex. sexto summo pontifice in consistorio secreto super falsitate breuium cōmissa per Bartholomeum Floridum Archiepiscopum Cussentin. eiusdem Papæ secretarium, vbi multis rationibus probat d.c. ad falsariorum. comprehendere Episcopos, & habere locum in breuibus Apostolicis, quod consiliū hodie reperitur impressum, & licet illum de comprehēsiōne Episcoporum sit valdè dubitabile, per ea quæ adduxit in contrarium Vincentius Herculanus vulgo Frisius nuncupatus in quodam alio confi. impresso responsorio fundamentis dicti Petri, tamē quo ad hoc de breui quod sub dicto c. ad falsariorum. comprehendatur omnes transeunt, & ita fuit iudicatum per Alex. vj. in cōsistorio, vt ipsi referunt, & ita fuit priuatus & combustus dictus Archiepiscopus propter falsitatem breuis. Non obstant modò quæ superius adducta sunt, quia nō est verum dictum glossatoris regularū Cancellariæ, q̄ literæ Apostolicæ solūm dicantur illæ quæ sunt plūbatæ, cum iura allegata per eum hoc non probent, minus videtur verum illud quod dicit de falsante supplicationem, quia contra illum tenet collectarius in d.c. ad falsariorum. qui expressè tenet, q̄ falsans supplicationem cōprehēdatur sub illo tex. vt expertus fuit Sebastianus de Federicis Teruisinus aliās Doctor eminentis doctrinæ & in precio habitus, qui propter falsitatem quarundam supplicationum à Leone x. iussus est ignibus tradi: pro quo facit dictum Soci. in confi. c. iij. in ij. col. dum loquitur de falsitate signaturæ, & hoc procedit etiam si vna litera tantum, vel etiam vnus punctus poneretur, quia tales sunt falsarij: vt tradit Fel. in c. ij. in ij. col. ver. stylus. de rescrip. & fuit ventilatum hoc dictū Fel. coram Reuerendissimo Cardinali de Cesarinis contra Rodericū de Auila quē à tali nota vt aduocatus defendebā cōtra scriptores Apostolicos, pōderando tex. in c. causam.

in c. causam. de resc. vt latius dixi in consilijs meis super hoc habitis. Non obstat etiam text. in d. l. sacri affatus. quia ille tex. non loquitur in rescripto sed in priuilegio tantum, vt in terminis dicit domi. P. Archi. supra in proemio in §. vniuersitati. & idem Domi. in c. j. de lit. contest. Nec etiam ob. q̄ breue sit inuentum recens, quia hoc negari potest, nam Polydorus in d. c. ij. de inuen. rer. non dicit nisi q̄ Ale. vj. primus collegium scriptorum breuium ordinauit. Nam propter hoc nō inferitur inuentum fuisse recens, quia potuit esse antiquum, licet erectio collegij recēs, vt patet in collegio notariorū Rotæ. Nam licet eorum officium antiquum sit collegium, verò eorū est recens & nouissimè ordinatum, sic est dicendum de breuibus, quia constat Rom. pontifices ante Ale. vj. eis fuisse vsos, vt est videre in registro diui Gregorij & palatij Apostolici. Nec ob. extraua. iniunctæ quia nō excludit breuia cum veniant appellatione literarum, vt superius est dictum: & puto illi extrauag. satisfactū si quis breue Apostolicū obtineat ad probandum promotionem suā, vt tenet glo. in regula Cancellariæ xxix. col. pen. per rationem quam ibi ponit, & idem tenet glo. in regula xxv. col. fi. Alia quæ adducta fuerunt nō vrgent nec probantur vt consyderari potest, & ideo concludendum est q̄ breuia veniant appellatione rescriptorum, vt literæ Apostolicæ. Sed operæ precium videndum esset, nunquid appellatione supplicationis contineatur breue, & certè hoc etiam dependet ab eo, nunquid supplicatio sit rescriptū quod posset defendi largo modo: sed propriè consyderando breue non veniret appellatione supplicationis cum cōtineat forma & qualitates diuersas, iuxta c. statutum. de elec. eo. lib. hoc apparet, q̄ quia supplicationes siue commissiones de simplici inst. potest Cancellaria sine speciali commissione Papæ cōcedere: vt tenet Egid. deci. cccccij. secus tamen est in breuibus. Ergo videtur esse diuersa, patet hoc ex alio, quia per breuia cōmittitur causa pendēs in partibus quam Cancellaria nō potest cōmittere: vt tenet Egid. deci. xlvi. & ideo gl. in regula Cancellariæ xxv. tenet q̄ illa regula quæ loquitur de supplicatione, nō habet locum in breui: & ibi in fin. col. dicit tunc in tota pendere dubium: & hoc idem videtur tenere in regula xxix. col. fin. & hoc etiam nouissimè tempore meo tenuit Rota coram R. P. D. Paulo Capisucco Episcopo Neocastrin. bene-

stren. benemerito in causa Taruifina pensionis de mense
 9 Maij 1536. Nam voluit maior pars dominorum, † q̄ regula
 Cancellariæ, de qua tunc agebatur disponens q̄ per suppli-
 cationem nō censeretur prouisum alicui de monasterijs, nisi
 schedula consistorialis iuxta illius datam fieret, nō habet lo-
 cum in breui per quod tūc fuerat prouisum per Papam Cle-
 mentem vij, Cardinali Pisano de Episcopatu Vicentino: &
 ita etiam tenuit Rota in terminis dictarum regularum xxv.
 & xxix. de quibus supra coram R. P. D. Io. Mohedano in vna
 Hispalen. can. & in alia Tullen. abbatifatus coram R. D. Pet.
 Vortio. Sed dictæ opi. possunt concordari, q̄ supplicatio po-
 test capi dupliciter, aut pro supplicatione gratiosa, & proce-
 dant ea quæ superius dicta fuerunt, quia clarum est breue
 non esse supplicationē gratiosam cum sit pars rescripti con-
 tinentis iustitiam. Aut verò supplicatio capitur pro commif-
 sione, prout secundum communem vsum loquendi appellan-
 tur & tunc breue potest dici supplicatio siue commissio, cum
 per illud committantur causæ, habet tamen maiorem quali-
 tatem quam simplex commissio, vt de se patet de quo dicam
 latius in regula Cancellariæ xxv. vbi melius cadet & propter
 istā maiorem licentiā & plenitudinē potestatis, ex qua ema-
 nant breuia possunt hodie æquiparari bullis expeditis per
 camerā, vt colligitur ex his quæ dicit Car. Alexandri. in c. in
 memoriā. col. pen. xix. dist. post Benedictū de Perusio in c. ad
 audientiā. isto titulo, qui voluerūt q̄ sicut falsa latinitas non
 vitiat bullas quæ trāseūt per camerā, ita neq; vitiant breuia,
 q̄ eū notādū ad extēsiōem d. c. ad audiētiā. quod de literis
 Apo. loquit. Et hæc de pri. par. sufficiat. Secūda huius opuscu-
 li pars quæ latū dicēdi cāpū præbere videtur, in paucis cōsistit
 ex eo, quia pro maiori parte in practica versat, & ideo in ea
 sufficiēt exēpla quædam expeditiones veluti stationes quasdam
 ponere per quæ plenior notitia haberi possit in dicta mate-
 ria. & ideo pro eius introductione in primis notandū erit q̄
 olim nō cōcedebantur breuia nisi in materia iustitiā concer-
 nen. hodie verò per breue nō solū expediūtur negotia cir-
 ca causas seu iustitiā, sed etiā circa gratiā quæ omnia in par-
 tibus cōmittūtur, quorū expeditiones modernis temporibus
 per secretarios plurimū ampliatae sunt. A quibus solis breuia
 cōficiuntur sub sigillo annulli piscatoris in cera rubea, quorū
 collegium

collegium Alex. vj. vt dixi, primus omnium instituit cum olim
 a procuratoribus contradictarum expediri consueuissent, &
 ista breuia aliquando conceduntur simpliciter, aliquando etiā
 supplicatione introclusa, vt dicit glo. in regula Cancellariæ
 xxv. & quando habent supplicationem introclusam licet per
 eam committatur aliquid, non tamen illud breue potest dici
 commissio, nec venit appellatiōe commissionis, sed est quid
 diuersum: vt declarat idem glossator super regula Cancellariæ
 xxix. & ista via breuium temporibus nostris est multum
 frequens & vsitata propter breuiorum expeditionem, & ob
 eam causam breuia dicuntur: quia breuiter & sine apparatu
 negotium continent, & ad exitum ducunt: vt in l. fi. c. de con-
 fisci debi. lib. x. quam ad istud propositum inducunt Moder.
 in annotationibus quæ leuandæ. ff. ad legē Cor. de fal. & de
 hoc vltra ipsos est bonus text. in c. humanæ. §. item obijcitur
 illud. xxij. q. v. & in c. j. §. itē si vasallus. si de inuesti. feu. cōtro.
 fue. ad idē est tex. in l. excellentia. ibi, breuiū datorū, & c. c. de
 eroga. mili. an. li. xij. & in c. j. ibi, breue testatū, & c. qui succ. da.
 feud. ten. Forū autem breuium quæ supplicationem intro-
 clusam non habent exempla possent poni plura, sed deligan-
 ex illis quædam potiora causa vberioris doctrinæ, vt vos, qui
 versati nō estis in curia, aliqua per imaginē & quodāmodo
 per transitū intelligatis. Primum igitur exēplum, ponitur in
 10 breui, † dispensationis de nō promouendo ad certum tēpus,
 cuius formā in voce vobis refero: circa quod debetis notare
 q̄ vigore istius dispensationis nō tenetur dispensatus durā-
 te illo tēpore promoueri, etiam ad subdiaconatus ordinē ad
 quem teneretur promoueri, si dispensatus fuisset per ordina-
 riū: iuxta formam c. cum ex eo. de elect. eo. li. & hoc ideo est,
 quia in forma huiusmodi breuis hoc expressè cōtinet, & Pa-
 pa hoc potest facere, sed ordinarius nō potest hoc cōcedere:
 quia nō dispensat cōtra ius cōmune contra quod esset talis
 dispēsatio: quod est verū nisi in casibus expressis velex causa
 legitima & expressa: vt in c. dilectus. de tēpo. ordi. & ibi Abb.
 & in c. cum dilecti. de elec. & no. in c. at si cleri. §. de adulterijs,
 de iudi. & in c. cum inferior. de maiori. & obe. & ita nouissi-
 mis tēporibus cōclufit Rota in vna ciuitatē. dimidię portio-
 nis coram R. P. D. Nico. Aragonia pro Anto. Ferdinādi, 24.
 Nouēb. 1536. vt latius scripsi in decisionibus: & quod dictum
 est de

est de Ordinario, idem dicendum est in maiori Pœnitentiario, qui hodie per priuilegia Sixti Papæ quarti, æquiparatur in his quæ sunt de iure communi ordinarijs, & potest etiam vltra ordinarios in casibus sibi concessis in priuilegijs suis dispensare. Iste tamen casus in illis non continetur, & extra casus cõtentos in priuilegijs, aut stylo, non potest plusquam Ordinarius: vt tradunt Docto. post gl. ibi in cle. ne Roma. in verbo, expirare. de elect. & dixi latè in tract. de offi. & potestate maio. Pœnitentia. est bene verum q̄ stylus sacri officij multo tempore obseruatus plura etiam tribuit q̄ in priuilegijs cõtineantur, & ille stylus approbatur à Rota: vt patet in deci. dcccxlvi. in antiquis, quæ est sub tit. de filijs presby. dec. iij. & de tali stylo statur relationi maioris Pœnitentiarij, vt dicit deci. Rotæ ccccclxy. col. j. in antiquis: sed circa casum de quo loquimur, maior Pœnitentiarius ex stylo nō cōcedit plusq̄ Ordinarius: sed in alio habet plusq̄ Ordinarius, quia potest tempus huiusmodi dispensationis prorogare, & ita stylus Pœnitentiariæ se habet, sed Ordinarius non, quia hoc non cauetur iure: & illa prorogatio potest fieri ter, & in qualibet prorogatione non solet concedi nisi annus, aliquando sex mēses, & hoc secundum causas vrgentes quæ narrantur, pro quo facit quæ dicit Alex. cōsi. lxxj. ij. vol. licet secundum Bal. in l. sancimus. c. de fideiuss. & clarius in c. si. in v. col. versi. dubitabatur. † de cōsue. prorogatio nō debet excedere terminū principalem datum in concessione, licet posset esse tanti tēporis: quia prorogatio debet esse eiusdē formæ & naturæ: vt dicit Bal. in cōsi. c. j. incip. Nobiles viri. in iij. vol. col. iij. & sequitur Lanfran. in tracta. arbit. fol. 3. licet corruptè: & Hippolytus sing. liij. quod est menti tenendum. Et in tali prorogatione requiruntur tria. Primum, q̄ sit facta intra tempus primū, iuxta l. sed si manente. de præca. cum cōcor. vt per Feli. in c. præterea. in ix. col. de sponsa. Secundum requiritur q̄ prima cōcessio, siue dispensatio, sit facta ab eodē maiori Pœnitentiario, quia si esset facta prima dispensatio à Papa, maior Pœnitentiarius non posset eam prorogare, per ea quæ tradit Feli. in c. cum olim. in iij. col. versi. ad x. q. de ma. & obe. si cut etiam videmus in gratia perinde valere, quæ nō conceditur quādo gratia fuit per alium facta: vt notatur in illo libro qui dicitur practica Cācellariæ, fo. 88. posset tamē maior

Pœnitenti-

Pœnitentiarius, sicut & ordinarius, hoc facere per viā nouæ concessiois: iuxta d. c. cum ex eo. & tali casu facilius esset cōcedere q̄ prorogare. pro quo facit glo. in c. hi qui. de præben. eod. lib. Tertium requisitum est q̄ in tali prorogatione referatur saltem in effectu prima dispensatio, ne talis prorogatio sit surreptitia, iuxta ea quæ concludit Oldr. in cōsi. ccxy. Puncta breuia. Vnum tamen non omitto, q̄ si talis prorogatio fieret in medio temporis concessi in dispensatione, q̄ 12 tēpus prorogationis curreret à data prorogationis, & nō expectaretur cursus totius tēporis in dispensatione cōcessi, cum istæ prorogationes sint odiosæ & damnosæ ecclesijs: hoc videtur probari ex adductis per Ioan. Andr. in c. cum in cunctis. in iij. & v. col. de elect. & ex dictis Oldra. cōsi. ccij. in ij. dubio. facit glo. in versi. cōstitutus. in cle. hi qui. de ætat. & qualita. & glo. in verbo, postea. in c. prædixerat. de pœni. dist. j. & c. veniens. de præscrip. faciunt quæ no. Bal. in c. cum in veteri. col. si. de electio. & de hoc videtur esse glo. in terminis in verbo, septennium. in d. c. cum ex eo. † de elect. ex quo colligitur vnum aliud notabile, q̄ licet Episcopus non possit dispensationem, quam facit reuocare seu minuere in tempore, poterit tamen hoc facere per viam prorogationis: & ratio esse potest, quia in prorogatione concurrat voluntas dispensati, qui potest favori suo renunciare: propterea sint cauti petentes prorogationem vt petant in fine termini contenti in dispensatione. Et ista omnia de plano procedunt in prorogatione dispensationis de nō promouendo, quæ præseruat dispensato beneficia sua ne vacet intra tempus in dispensatione concessum: secus tamen est in prorogatione tēporis dati ad se consecrandū, quia talis prorogatio non faceret quo minus priora beneficia vacent: & sic in effectu nihil operatur, etiam si esset facta per Papam nisi illa concederetur motu proprio: vt dicit notab. Felin. in c. ad aures. vij. col. de rescrip. & ante ipsum Ioan. Fran. Pauinus Rotæ auditor in tract. de offi. & potest. cap. sed vac. fo. 17. in ij. col. secundum paruum impresionem. & sequuntur Moder. in c. cum in cunctis. §. inferiora. de electio. † Sed isto casu esset dubium nunquid talis concessio motu proprio posset per Ordinariū vel vel maiore Pœnitentiariū fieri Domi. in c. j. in iij. col. versi. q̄ si motu proprio. cum versi. seq. † isto titu. videtur dubitare, sed ego

ego puto ꝓ sic, quia non reperitur prohibitū in iure ꝓ Ordinarium non possit gratiam concedere motu proprio vt dicit glo. in regula Cancellariæ xv. col. ij. imò si verum fateri licet magis cōuenit illa clausula Ordinarijs, quàm Papæ propter maiore certitudinem personarū habilium suæ diocelis, quarum præsumuntur habere particularem & indiuiduam notitiam: per ea quæ notan. in c. ordinarij. 7. de offi. ordi. & videtur sentire Feli. in c. ad aures. in xiiij. conclu. de rescript. & in c. in nostra. in xxix. corre. eod. titu. dixi in regula, annali. q. x. Sed summi pontifices habent notitiam in vniuerso, & sæpe per relationē aliorum, & hoc propter multiplices eorū occupationes: & ideo hac ratiōe Ordinarij vti possunt dicta clausula: vt notabiliter etiam cōcludit Card. in cle. ij. q. si. de offi. ord. & eodē modo dicendū est in maiori Pœnitentiario cū sit nedum Ordinarius, sed maior Ordinario, vt patet in priuilegijs Sixti: & nota. in cle. ne Romani. de electio. Solet etiā cōcedi per breue dispensatio ad incōpatibilia præcipue ꝓ ad dignitates obtinendas in vna ecclesia ad duos menses: item ad duos can. & præben. ad quatuor menses post pacificam possessionem assequutā: & ista dispensatio propterea expeditur per breue cū maiori expensa: quia per Pœnitentiariā nō potest expediri, nisi beneficia sub eodē tecto sint dissimilia: vt est canoni. & simplex beneficiū, vel alia huiusmodi sicut potest hoc facere Ordinarius: vt tradit Abb. in c. literas. in fi. de concess. præben. & latissimè in c. extirpandę. §. qui vero. nu. 41. de præben. Et iste est vnus casus in quo breuia exorbitāt à prima eorum natura. Est tamē aduertendum, ꝓ in huiusmodi dispensatione aliquando datur habilitatio, aliquādo non: & frequentius solet denegari, & in tali habilitatione habilitas dispēfari omni alio respectu adesse debet: iuxta tex. in c. j. de ætat. & qualit. lib. vj. itaq; interpretatur ista dispositio habere locum in beneficijs aliās canonice adeptis: vt tradit Abb. in c. dudū. la. ij. in penul. notabi. de elect. solū enim operatur dicta dispositio vt ei pluralitas nō noceat: vt est tex. in c. non potest. de præben. eod. lib. & in c. si gratiosę. eod. lib. & huic emanauit regula Cancellariæ xlix. qua disponitur per quancunq; signaturā in quacunq; gratia non induci dispensationē, nisi super dispensationē principaliter sit facta, aliās nihil operatur. Per breue etiā frequēter in curia, solet cōcedi supplica-

di supplicatione introclusa, ꝓ prouisus de aliqua dignitate, vel beneficio ponatur in possessionē per exequutore in partibus ante expeditionē bullarū, nec tali casu potest dari de regulari ꝓ literis non expeditis nec de extranea iniūctæ cū in talibus certa scientia Papæ inducit derogationē: vt dicit gl. Cancellariæ in reg. xxix. col. ij. & isto casu breue plus operatur q̄ res iudicata, quod est mirandū ex eo, quia breuia cōceduntur sine causæ cognitione, & sic potest res aliter se habere, sed res iudicata pro veritate habetur: vulg. l. res iudicata. & tamē ꝓ de stylo Rotæ nō potest quis poni in possessionē vigore executorialiū, nisi intimetur prius possessori, quo nō parente obseruatis quatuor terminis declaratoria sententia fertur cōtra eum, & licet in executorialibus ponatur clausula ꝓ propria autoritate possit capi possessio, illud intelligitur seruatis prædictis, aliās diceretur quasi attentare propter reliquias quas dā litis quæ durat quousq; sentētia sit executioni mādātā: vt dixi in regu. de annali. q. xliij. & ita seruat Rota, sed iste stylus nō est de iure, quia de iure statim possit capere possessionē cū executorialibus: vt latè probo in regula Cancellarię xxv. & tradūt omnes in c. sicut. & in l. a diuo Pio. de re iudi. sed quia possit cōtingere ꝓ possessor ex aliqua iuxta causa iustificaret possessionē suā, Rota cōsiderat equitatē illā, quæ ita hodie seruatur: vt refert Feli. in c. ad pbandū. in iij. col. de re iud. & de hoc dico latissimè sup regula Cancellarię xxv. in fi. q. vbi tracto materiā signaturę iustitię, quæ nō repetā. Tamē hodie per fauores facilè obtinētur breuia, ꝓ licet quis capere possessionē etiā si lis pendeat sine vitio attentatorū, vt vidi sæpe, quod est male factū, tamē hoc haberet excusationē in beneficijs vac. in curia. ꝓ Facultas etiā testādi de bonis acquisitis intuitu ecclesię, iuxta c. requisisti. de testa. solet etiā per breue cōcedi, sed ad paruā summā, & tūc nō fit cōpositio cum datario, quia de minimis nō curat prætor, l. si proprietarius. de dā. infē. c. si quæstionis. de simo. & hanc licentiā concedit etiam Pœnitentiaria cum clausula dūmodo ante omnia circa ecclesiā se exhibeat liberalē & nō indistinctē, sed pro seruitoribus pauperibus, vel alijs etiā cōsanguineis, q̄ honesta seruitia præstiterūt, aut alios pios vsus: iuxta formā traditā in c. relatū. el. ij. de testa. ex quo tex. cōposita fuit, seu potius extracta ad verbū, forma testādi posita in quin-

in quinterno Cancellariæ. Hodie tamen multi officiales curiæ ratione officiorum suorum habent istam licentiã, vt scriptores milites sancti Petri, & plures alij, tamen quando sunt diuites. illis non seruetur talis facultas, sed auferuntur ab illorum hæredibus bona, nisi specialiter in vita impetrauerint licentiam testandi, facta compositione cum datario, secundum Mod. facultatum, & qui talem facultatem non habent

17 spoliatur, & iste mos spoliandi defunctos bonis per dictos collectores fuit ab antiquo seruatus in Romana ecclesia: vt dicit Car. in c. nisi cum pridẽ. §. intueri. in iij. notab. de renun. vbi subdit propter hanc causam plures viros egregios abhorere prælaturam, ne priuentur libertate testandi: & eodem modo sacra Pœnitentiaria cõcedit licentiam religiosi retinendi pecunias acquisitas ex confessionibus, prædicationibus, & vel elemosynis ad vsus suos, vt ex eis possint sibi vestes vel libros emere, quod etiam Ordinarius, aut eorũ superior illis concedere possent. Nam propter hoc non videntur habere proprium cum ex debita obedientia semper debeant esse parati illa dimittere ad libitum suorum superiorum: vt tradunt Ioan. And. Abb. & alij in c. ij. & in c. cum ad monasterium. de sta. mona. & idem Io. And. in regula, non est obligatoriu. de reg. iur. lib. vj. & hoc etiam in monialibus procedit: vt tradit Abb. & Mod. in c. edoceri. in ij. col. de rescrip. & latius in confi. lxxxvij. lib. j. Et idem in fratribus minoribus dicendum est, vt probat latẽ Car. in confi. xvij. col. fi. & Cald. in titu. de regula. confi. ij. cum concor. vt per Mod. in c. cum M. de const. & in §. actionis autem. Insti. de actio. quæ quidẽ facultas retinendi non conceditur absolutè, sed cum limitationibus suis, inter quas ponuntur ista, videlicet, *proviso quod omnia quæ habuerit tempore mortis suæ confessori, vel alteri religioso reuelare, & monasterio relinquere teneatur: aliàs quod literæ sibi nullatenus suffragentur, &c.* & non solum, vt dictum est, sacra Pœnitentiaria concedit prædictis facultatem retinendi, sed etiam vt dictũ est, licentiam testandi, sed non simpliciter, sed pro anima eorũ, vel proprijs vsibus, cũ limitationibus ordinarijs & solitis, & per istam licentiã non conceditur religioso vt habeat propriũ sic, vt retineat, sed vt in alium pium vsum transferat & distribuatur, eo tẽpore quo etiã si vellet retinere nõ posset, quod facillè cõceditur, arg. l. cogi. §. hi qui solidum. ff. ad

ff. ad Treb. & l. in edibus. §. q. si filius. ff. de don. & q. talis licentia testandi cõcedi possit vltra stylũ inueteratũ sacri officij: est etiã hoc de iure, vt patet ex his quæ scribit Bal. in authẽ. nisi rogati. ad fi. c. ad Treb. & in l. si quando. post princ. c. de inof. test. & in l. certũ. c. vnde legi. pro qua opin. Socin. xvij. fundamenta cõponit in confi. xij. Præfens consultatio. in iij. col. lib. j. ista tamen licentia difficilior conceditur per viã breuis. Nã per viã breuis illis nõ conceditur facultas testandi, nisi de licentia sui superioris, & circa rem modicã, arg. eorũ quæ ponit Egid. deci. ccxlvij. & not. in c. cæterum. de don. licet ex magna causa in maiori summa aliquando fuerit dispensatum: de quo latius tradit Abb. in repet. c. cum effes. in xvij. col. de testa. & ibi latẽ Mod. & Phil. Perusinus in rub. de testa. & Mod. rep. in authen. ingressi. c. de sac. san. ecc. faciunt

19 quæ tradit Fel. in c. cum adeo. de rescrip. Per breue etiam conceditur dispensatio q. bigamus possit capere ordines sacros & retinere beneficia, sed sacra Pœnitentiaria non dispensat in ordinibus sacris, sed cùm dispensato per Papam indulget, q. possit habere duo beneficia simplicia compatibilia, aliàs cùm non dispensato ad ordines non dispensat quo ad beneficia, etiã cum eo qui cum duabus virginibus contraxit, etiã

20 cum illo qui cognosceret vxorem suam adulterã, quã initio virginem suscepit: quia talis est verè bigamus, etiam si eam cognouisset post peractam Pœnitentiam reconciliatam: vt tenet Pet. de Anch. in confi. cxxiiij. incip. Circa bigamos. quẽ latẽ refert & sequitur Io. de Ana. in c. si vir. col. j. de adulte. & hoc etiam tenet Fel. in c. ius generale. in vj. col. j. dist. & latius Mod. in tracta. bigamiæ. q. v. col. xl. & q. vj. col. viij. Nam licet sacra Pœnitentiaria cum isto bigamo dispenset, q. possit gaudere clericali caractere ratione fori, ac si cũ vnica virgine contraxisset, non tamen dispensat ad beneficia cùm reputetur in cæteris laicus: vt habetur in c. j. de biga. lib. vj. vbi etiã voluit Io. An. Domi. & alij, q. etiam Ordinarius cum bigamo non posset dispensare ad primam tonsuram, quorum opin. dicit esse cõmunẽ Card. Alex. in c. lector. xxxiiij. dist. & ratio illius opi. esse potest: quia prohibitio d. c. j. est conciliaris, cõtra quam nõ solum Episcopi, sed neq; Legati de latere dispensare possunt: vt latẽ tradit Mod. in c. cum inferior. & in cle. ne Romani. de elect. Licet circa hoc q. Episcopi possint dispen-

sare

fare cum bigamo in minoribus ordinibus, multi renuerunt cōtrariū. Nā Car. S. Sixti post S. Tho. & alios quos alleg. in d. c. lector. tenet Episcopos in minoribus ordinibus cū bigamo posse dispensare: & hoc idem ante ipsos tenuit Io. antiquus, in summa cōfesso. lib. iij. q. xij. & dicit cōiter teneri Astefanus antiq. in summa, li. vj. ti. vij. col. fi. Ita q̄ videntur in hoc duæ opi. cōes cōtrariæ sed possunt cōcordari, si diligēter perscrutent, vt prima opi. Io. An. & sequaciū in d. c. j. procedat regulariter propter rationē superius dictā. Secūda verò opi. militet q̄ dispensandi subest legitima & euidēs causa, † quia tali casu possunt Episcopi & Legati dispensare contra cōcilium generale: vt tradit Roma. in consil. ccccxxvij. col. pe. & consil. cccxxy. in iij. col. Et legitima causa erit hoc casu sufficiens literatura vel nobilitas: iuxta c. de multa. de præb. & ita præteritis diebus maior Pœnitētiarius propter hanc causam dispēsauit cum d. Fab. Mignanello Senē. aduocato cōsistoriali

21 ad primā tonsurā, non obstat q̄ cōtraxerat cum vidua. † Solet etiā concedi per breue licētia vendēdi res immobiles ecclesiæ, & hoc cōcedit per triplicē viam, per breue supplicatione introclusa, & per rescriptū in forma dilectus, & per bullā sacræ Pœnitētiariæ, sed per primā viam nō solet concedi, nisi ad valorē centū ducatorū, per alias verò vias datur etiā ultra centum cū iustificationibus suis, videlicet dūmodo precium huiusmodi apud ædē sacrā vel aliquem mercatorē idoneum deponat, iuxta l. acceptum. c. de vsur. & ea quæ dicunt Mod. in c. per vestras. per illum tex. de do. inter vir. & vxo. & fiunt huiusmodi cōmissiones cū clausula, *si tibi cōstiterit, quod alienatio prædicta sit in euidētem vtilitatem ecclesiæ, &c.* & istæ licētiæ frequētius hodie expediūtur per Pœnitētiariam, etiā ad magnā summā, & nō solum si in euidētem vtilitatē fiant, sed etiam si dūtaxat in euidētem necessitatē quando illa necessitas aliunde reparari non potest, nisi alienādo: quia talis necessitas vtilitati æquiparatur, vt est tex. & ibi glo. in versu. necessitas. in cle. j. de reb. eccle. non alie. & talis necessitas requirit q̄ sit ecclesiæ nō personæ, exēpli gratia, vt si ecclesia pateretur ruinā quam nō posset, aliunde cum minori impēsa, nisi ex vēditione huiusmodi reparari, vel pateretur defectū ornamentorū, vel vasorū sacrorū, vt dicit text. in c. aurū. xij. q. ij. nā tali casu potest dari licentia, secus verò q̄ necessitas

non ex

non ex parte ecclesiæ sed personæ, vt quia beneficiatus est onere debitorum grauatus & condēnatus soluere, & ille non habet bona patrimonialia: nā tali casu licet de fructibus beneficij satisfacere possit, vt habetur in c. peruenit. de fideiuf.

23 & not. Io. An. & alij. in c. grauis. de depofi. † Non tamen hoc potest facere vendendo bona ecclesiæ, vt dicit Archi. & Ioā. And. in c. eos. i. de sen. excom. declarando tamen vt per Abb. in c. reprehensibilis. col. fi. de appel. per cuius dicta cōcordant ea quæ dicit Feli. in c. ea noscitur. de sent. excom. vidi tamen concedi similes alienationes per Pœnitētiariam pro soluendis debitis in dominio Florētinorū, & hoc quia Clemēs vij. specialiter cōmiserat maiori Pœnitētiario propter magnas calamitates illius dominij causatas ex direptionibus militū. Haftenus quædam exempla posuimus, quibus colligitur experiētia expeditionum breuium. Modò superest quædā alia enarrare, quæ per breue expediri aliquando non possunt, & interdum conceduntur. Nam in primis per breue non cōceduntur dispēsationes matrimoniales in aliquibus gradibus

24 prohibitis, † quæ tamē per Pœnitētiariā expediuntur facta prius cōpositione cū datario, aliās non transeunt, qd̄ visum fuit multis scrupulosis iniustū assentibus, nō procul esse ab hæresi Papā exigere istas cōpositiones pro dispēsationibus cōcedendis, in quo errore constituerūt omnes pōtiffices defunctos, & ad fundandū eorum opi. Euāgelij dicto tegūtur, *Gratis enim accepistis, gratis date.* qd̄ procedit q̄ iustē petitur dispensatio: cæterum si absque causa denegāda esset potius dispēsatio, quia dispēsatio sine causa ædificat ad gehēnā, & nō immeritō dissipatio appellat, vt dicit illa gl. vulg. in c. nō est. de vot. Et causa in dispēsationibus pōt esse multiplex, vel ad euitandum scandalū, vel rixas, vel quid simile: vt tradunt Doc. in c. quia circa. de cōsan. & affi. & habes exemplū in c. ij. & in c. duo. de despon. impu. tradit Roma. in consil. cccvij. & Pet. de Anch. in cōsi. ccccxxxix. vbi de Remigio monacho loquit, q̄ fuit postea Rex Aragonū, & ab eo pcesserūt octo generationes Regū: vt ibi dicit Pe. de Anc. & meminit Feli. in c. si q̄n. in iij. col. de rescrip. Sed tamē aduerte, q̄ licet verū sit q̄ in cōpositionibus exigendis hodie modus excedat, tamen nō idcirco cōpositiones à Papa malè capiunt: qa legimus iij. Reg. c. xij. q̄ p peccato à Sacerdote redimēdo dabat pecunia

q 2 quæ

quæ Sacerdotū erat: vt ibi dicit text. Et licet pro gratia Spiritus sancti, quæ in impositione manus super ægros versabatur, pecunia capi non poterat: vt patet Matth. x. c. Et sic neque Papa pro cōsecrationibus, & pro his quæ in mera spiritualitate cōsistunt nihil etiam capit, vbi tamen aliquis petit dispensari, quia transgressus est legē licitē capit, quia hoc est quid diuersum à primo, sicut pphetia est quid diuersum ab impositione manus: vt probat Episcopus Abuleñ. super c. x. Matth. Et hoc apparet, quia etiā in veteri testamēto non licebat pro sanitate dāda, & sic pro manu impositione aliquid capere sine scelere, vt patet iij. Regū c. v. † Et tñ pro prophetia poterat capi pecunia: vt patet Micheæ iij. c. vt patet etiā de Balaā qui erat verus propheta: vt colligif Nume. xxiiij. & tñ pro pecunia veniebat ad pphetandū & maledicendū Iudæis: vt patet Nume. xxij. & xxiiij. c. & hoc qd capit Papa nō capit pro lucro, sed p eius sustentatione: nā *qui altari seruit iustum est vt de altari viuat*, vt dicit Apost. Et cōstat ipsum posse suadēte causa necessitatis bona ecclesiæ capere, & pecunias ab ecclesiasticis exigere, vt in c. oīs. xxij. dist. & in c. cum Apostolus. de censi. Nā & Episcopi peccata subditorū delinquentium pecunia cōponebāt: vt patet in c. ij. de pœ. ergo eodem modo & Papa facere potest seruato modo pro culpa delinquentis, vel contra legem dispēsatiuē petētis. Infinita possent in ista materia cumulari, quæ in mea Apologia aduersus impugnātes summū pontificē super ista perceptione latius descriui, quæ hīc inferere esset extra propositū. † Neque etiam per breue regulariter cōcedit, altare portatile cū alijs cōtētis in forma cōfessionalis, nisi ex magno fauore, & tūc non nisi nobilibus vel literatis psonis, iuxta c. de multa. de præbē. nec tali casu cōcedit in locis apostolica, sed ordinaria tātū auctoritate interdictis, licet tpe Leonis indifferēter cōcedebat, præsertim quia bulla fabricæ S. Petri hoc concedebat. Et hodie etiā per sacrā Pœnitētiariā cōcedit etiā cū clausulis in locis auctoritate Apostolica interdictis cum clausula, nisi interdictū huiusmodi Apostolicū p interesse sedis Apostolicæ appositū fuerit, in relijs verò cōcordat stylus signaturæ Pape cū stylo sacræ Pœnitētiariæ: quia p signaturā Papæ talis licentia audiēdi missam tpe interdicti cū altari portatili regulariter nō concedit, nisi qualificato oratori cū familiarib⁹ suis q̄ interesse

interesse possunt, si tñ fuerint oratores egregiæ personæ, vel nobiles, aut illustres, tūc dat cū clausula in presentia familiarium domesticorū, aut aliarū personarū ibidē accurētium, dūmodo xx. nō excedāt. Et ista forma solet, vt dixi, p signaturā supplicationis, vel p sacrū Pœnitētiariæ officiū cōcedi. Sed p viā breuis nō concedit, nisi iuxta formā quinterni cancellariæ. Et eodē modo antiqtus dari solebat cōfessionale, q̄ vltra altare portatile cōtinet plenariā absolutionē oīm peccatorū semel in vita, & in mortis articulo etiā si postea mors nō sequatur ab oībus peccatis exceptis contentis in bulla in cœna dñi. Et q̄ sepeliri possit in ecclesia tpe interdicti ab ordinario posito sine funerali pōpa. Si verò detur illustri, ponitur clausula cū humili pōpa. Sed principibus datur licentia funerandi etiā tpe interdicti impositi à sede Apostolica. Item dantur etiā ad stationes vr̄bis exceptis septē ecclesijs. Et qñ datur cōfraternitatibus restringit ad personas 200. cōputatis viro & vxore pro vna persona, & est aduertendum q̄ huiusmodi licentia altaris cōcessa per sacrā Pœnitētiariam iudicatur firmior, q̄ cōcessa per fabricā vel archiuium, quia est perpetua, ex quo Pœnitentiaria nunq̄ moritur etiā mortuo pontifice, vt in d. cle. ne Romani. sed illa quam concedit fabrica vel archiuium: nulla habita personarū ratione est temporalis durante vita pontificis. Ratio est, quia archiuium in hoc censetur habere potestatem ordinariā sicut Vicecācellarius, iuxta glo. in cle. ne Romani. de elect. & tamen cōfessionale cōcessum ab ordinario est temporale, secus si à Papa, vt dicit Feli. in c. licet. in ij. col. de offi. ordi. ergo eodem modo & illud archiuium, nisi hoc expressē in eius priuilegio caueatur, & ista facultas transiit hodie in abusum: nam antiquis tēporibus non cōcedebatur nisi magnis nobilibus vel graduatis, de quo latissimē dico in tracta. de stylo sacræ Pœnitentia.

27 † Itē per breue nō dat declaratoria, cuiusmodi est illa q̄ degradatus restitutus per Papā nō debeat de nouo ordinari: & tñ hoc fit per officiū sacræ Pœnitētiariæ, distinguēdo species degradationis, vt tradit Car. Alexan. in c. accedens. in ij. col. l. dist. & Spec. in tit. de dispen. s. nunc de Episcoporū. verfi. lxx. & sequitur Firmia. in tract. de Episco. in vlti. parte. q. iij.

28 † Datur tamen declaratoria religionis per vim & metum, iuxta c. j. quod met. cau. & ista fit commissaria ordinario, vel

q 3 eolegitimē

eo legitimè recusato viciniori Episcopo, qui hoc videat cito personaliter procuratore generali illius ordinis vna die p altera, iuxta formā traditam in concilio Laterano, & constituto de metu, iudex datus declarat talem non esse obligatū in genere nec specie religioni, aliās literæ sibi non suffragantur.

29 † Datur etiam declaratoria pro eo qui minor annis intrat religionem, iuxta c. j. de regu. lib. vj. sed si postea maior factus etiam nō facta professione expressa capit sacros ordines, in monasterio nō declarat talis per breue obstā. cōsil. Cal. xv. in tit. de regu. Nam assumptionē sacrorū ordinū in monasterio facta cēsetur tacitè professus, vt ibi dicit Cal. Tamen per sacram Pœnitentiariā cōcedit ita demū si promotus in promotione sua protestatus fuit, q̄ propter huiusmodi ordinū susceptionē non intēdebat in genere vel in specie se dictæ religioni obligari, & sit cōmissaria, & talis p̄testatio releuat, iuxta dictū Domi. in c. j. §. j. in ij. q. de reg. lib. vj. & Abb. in c. iij. de reg. & Domi. in c. ij. de cog. spi. Potest etiā per breue concedi declaratoria ordinis per vim suscepti, sed ista hodie frequentius per Pœnitentiariā cōceditur, iuxta cōsi. j. Cal. in tit. qui cle. vel vouē. declarādo, prout per Abba. in c. j. de cle. per sal. promo. quæ quidē cōcessio iustissima est ex eo, quia vbi est metus vel vis, abest consensus liber, qui in ordine & p̄fessione requiritur: vt dicit tex. in c. j. de regu. & in c. sicut xx. q. j. & tradunt Docto. in c. q̄ locum. de sponsa. † nec talis metus purgatur per mille annos durāte causa metus: vt dicit Cald. in cōsi. j. quod me. cau. & hoc idē firmat Bar. in l. si ob turpē. col. fi. ff. de cōdi. ob tur. cau. sequitur Alex. in consil. xlvij. lib. iij. cum cōcor. vt scribit Deci. in cōsi. ccxix. & in l. in omnib⁹

31 causis. ff. de reg. iu. † Solet tamē cōcedi religiosis per omnes vias, scilicet per signaturā Papæ, & per breue licētia standi extra propter infirmitates, vel pro subuētionē parentū, fratrum, vel nepotū, & eadē licētia etiā conceditur per sacrum officium Pœnitentiariæ, sed diuersimodē: quia hodie per breue restringitur licētia cum clausula, *de licētia sui superioris & ea durante*, sed per officium sacre Pœnitentiariæ cōcedit sine dicta clausula: quia vbi est licētia superioris sui, religiosus nō indiget licētia Apostolica, & esset fatuus pecunias & laborē frustra exponere: & ita licētia olim per Pœnitentiariā absentibus maioribus Pœnitentiarijs Cardinalibus, Iuliano

postea

postea Iulio ij. & Cardinali Borgia propter eorum contētionē. Nam Iuliano aduersabatur Ale. vj. & Cardinali Borgia idem Iulius ij. Hæc licētia concedebatur satis inaduertenter, quæ tamen temporibus meis optimè est reformata, vt statim dicam. In primis igitur conceditur licētia causa infirmitatis, sed non cuiuslibet infirmitatis, nec ita simpliciter, vt prius solitū erat, sed illius infirmitatis quā sine vitæ periculo, & animi dispēdio religiosus in monasterio supportare non potest. Ista est formalis petitio quæ ibi proponitur, & secundū istum tenorem petit Missellus religiosus licētiā exeūdi ad domum alicuius consanguinei, vel amici, vbi facilius possit mederi, quā Medicinam & consolationem hodie, quia monasteria sunt pauperrima, vel quia refriguit Charitas non inueniunt infirmi in domibus fratrum, præsertim conuentualium mendicantium qui cæteris sunt pauperiores: & ideo ne infirmus destitutus omni humano auxilio sic moriatur, hoc salutare remedium repertū est, quo Papa eorū necessitatibus subuenit ne soli inter duos monasterij parietes marmore frigidiores cogantur vitā cum gemitu & indignatione emittere. Cū igitur iura omnia miserabilibus personis occurrant: vt tradunt Doct. in c. ex parte. cum si. de for. compe. & cōstat hos infirmos inter miserabiles personas

32 adnumerari: † vt est tex. in l. j. c. quando Impe. inter pup. & vidu. conueniens fuit: vt implorantibus tale remedium misericorditer occurramus. Nam sicut solui debet iuramentū quādo seruari nō potest sine interitu salutis corporalis: vt dicit Abb. in c. si vero. de iureiur. ita & religionis obseruantia ex tali causa potest ad tēpus relaxari: infirmitas enim tribuit iustā causam dispēfandi: vt dicit glo. necessitate. in cle. j. de priuil. & est tex. in c. j. de statu reg. lib. vj. & in cle. j. §. cæterū. ver. sanē. & ibi gl. hoc not. in ver. rationabilis. de stat. mona. Imò vult ibi prædicta gl. cōiter approbata, q̄ eodē modo propter

33 inimicitias capitales † & aëris intēperie potest cū talibus dispensari, & illam glof. sequitur Felin. in c. accedens. el. ij. in v. col. vt lit. non contest. & plura cumulant Mod. in commento pragmaticæ, titu. de pac. poss. & ista licētia ad tempus causa infirmitatis posset concedi à superioribus eorum prout sæpe conceditur: vt tradunt Doct. in dictis locis. & in c. cū ad monasterium. de stat. mo. & est tex. in c. monachum. xx. q. iij.

q 4 verum

Verum quia superiores prædicti præsertim conuētuales non
 ea vtuntur discreto modo, nec curant in hoc sequi dispositio-
 nem canonū, sed propriū eorū arbitriū, propterea ad sacrum
 officium occurrunt, & quia dixi conuētuales. nō vt hac po-
 testate discreto modo hoc ex eo dixi, quia videmus q̄ maior
 pars religiosorū exeuntium sunt de istis conuētualibus. Nā
 ex monasterijs claustralium obseruantium rarius exeūt, quia
 in illis maior aliquando adhibetur discretio circa infirmos,
 & seruatur modus viuēdi, & ideo vt dixi, pauci ex illis exeūt
 cū habeatur vt plurimum ibi cura infirmorum, & ad illū
 effectum procurāt facultates colligere. Claustrales verò qui
 communi vocabulo nō obseruantes appellantur, non illam
 adhibēt curam, propter nō ordinatum modum viuēdi, vi-
 34 uunt enim inter se sicut accipitres, adeo q̄ sæpe isti afflictū
 exeutes afferūt facilius in sæculo saluare posse animas suas
 quàm in eorū monasterijs subueniendum, igitur fuit mise-
 rorum calamitatibus, quia Deus nō vult mortem peccatorū
 sed vt cōuertantur & viuant, vt in c. quia diuinitatis. de pœ-
 nit. distin. j. & si tales cessantibus infirmitatibus (prout literæ
 nostræ dicunt) nō redierint ad monasterium vtantur supe-
 riores eorū remedijs opportunis ad reducēdū eos sicut redū-
 cunt apostatas. Sacrum igitur Pœnitentiariæ officium con-
 cedit huiusmodi licentiam dictis infirmis, non tamen absolu-
 tē vt tempore Leonis x. solitum erat, sed cum quadam limi-
 tatione à me inuenta, per quā iste aggressus monasterij con-
 ceditur ad tempus. Limitatio igitur quæ in supplicationibus
 ponitur est talis. Prouiso tamē q̄ cessante infirmitate, statim
 ad monasterium reuertantur, aliās literæ huiusmodi nullate-
 nus sibi suffragentur, itaque licentia ista nō est perpetua sed
 35 temporalis, scilicet durante infirmitate. † Secundo modo cō-
 ceditur licentia religiosi standi extra isto modo, videlicet
 propter subuentionem parentum fratris, vel neptis in extre-
 ma paupertate & miseria existentium, qui aliunde sibi de ne-
 cessarijs prouidere non possunt. Ista concessio tempore Leo-
 nis per breue, & per Pœnitentiariam inaduertenter concede-
 batur, quia non erat limitata, nec ratione personarum, nec
 ratione temporis. Cōcedebatur enim talis licentia, pro sub-
 uentione etiā cōsanguineorū, sine præfinitione temporis, sed
 hodie restricta fuit per me hæc concessio ad terminos iuris,
 propterea

propterea talis expeditio hodie iuridica est, & necessaria, &
 licita, in qua aliqui Theologi fortius voluerunt q̄ etiā sine
 licentia, & inuito prælato posset talis religiosus monaste-
 rium exire, & parentibus in maxima miseria constitutis, &
 alijs quibuscunque fidelibus egentibus ex suo labore subue-
 nire, adeo q̄ posset capere de bonis monasterij inuito præla-
 to, & eis ministrare. Sed licet aliqui Theologi ita teneat per
 plures bonas rationes, alij tamen voluerūt cōtrariū, sed illæ
 disputationes oēs procedūt in casibus de quibus superius di-
 ximus, qui cōcedebantur tempore Leonis sine taxatione tē-
 porū, nec personarū. & ideo non attingūt casum, de quo hīc
 tractamus. Nam licentia ita moderata & iustificata (vt hodie
 conceditur) nullā difficultatem habet apud eosdē Theolo-
 gos: quia nullus eorū inficiatur, q̄ si religiosus de licētia Pa-
 pæ vel maioris Pœnitentiarij exeat monasteriū præstaturus
 opē parentibus egētibus, omni auxilio destitutis ex sua indu-
 stria & labore, nō ex bonis monasterij hoc licitē faciat. Nam
 in primis hoc est præceptū secundæ tabulæ, de quo Exod. xx.
 36 honora patrem & matrem, &c. † Et iste honor principaliter cō-
 sideratur in subueniendo eis in magna necessitate constitu-
 tis: vt declarat Christus dominus noster Mat. xv. reprehēdēs
 in hoc Pharisæos qui contrarium suadebāt, & cum hoc obli-
 gatio naturalis cōcurrit secundū Aristot. quē referūt Theo-
 37 logi Exo. xx. c. cum quo lex ciuilis cōcordat: † quia ex quo hu-
 iusmodi opus subuentionis fundatur in charitate & misericor-
 dia, talis necessitas excludit omne votū & obligationē, aliās
 ea quæ introducta sunt in cultū Dei, militarēt cōtra charita-
 tē, & nesciremus quid esset illud, *miseriam volo non sacrificiū*,
 si propter cęrimonias regulares præsertim hodiernas, nō
 succurreretur huiusmodi moriēti, sicut Christus dixit contra
 Pharisæos Matth. xij. qui arguebāt discipulos Christi famæ
 pereūtes in die Sabbati colligētes spicas. Nā respōdet Chri-
 38 stus: *homo maior est Sabbato, & Sabbatū est propter hominem.* † Ita
 homo est maior quacūque obseruātia & voto regulari: quia
 omnia hæc sunt propter hominē. nā in his in quibus est quis
 primo obligatus, nō potest cōtrariā obligationē subire. Nā si
 religiosus ante ingressum religionis esset vni obligatus in cē-
 tum, clarū est, q̄ propter ingressum religionis, illa obligatio
 nō tolleretur, eodē modo nec tollitur illa obligatio de subue-
 niendo

niēdo parentibus quæ prius quàm monasteriū ingrederetur
 39 cōtracta fuit: & ideo per ingressum nō debet tolli, sicut vide-
 mus q̄ per ingressum religionis nō absoluit vir à debito con-
 iugali prius cōtracto. Ita eadē ratione neq; à debito iuris na-
 turæ quod est alimētare parētes quam charitatē alēdi parē-
 tes in necessitatibus cōstitutos legimus bruta animalia obser-
 uasse. Nā teste Ysidoro, ciconiæ sic se affectu pio ad parētes
 gerūt, q̄ tātō tpe filij parētes senectute cōfectos in nido nu-
 triant, quātō ab eis in ætate paruula sunt nutriti: & maximè
 quia hīc nō agitur de auferēdis religiosiis perpetuò à religio-
 ne: vt quidā male opinātur, sed durāte dūtaxat parētū neces-
 sitate. Nā multa cōcedūtur ad tēpus, quæ perpetuò nō conce-
 40 derētur. arg. l. quoties. c. de prec. Impe. offe. † Præsertim quia
 talis religiosus propter hoc nō absoluit ab obseruātia religio-
 nis, quæ seruari potest in domo patris, cōsanguinei, vel ami-
 ci. Nam hoc nō est contra substātiā monachatus vt maneat
 extra monasteriū in certo loco, super quo Episcopus & Ab-
 bas possunt licentiam dare esse toto tempore vite suæ: vt di-
 cunt Inno. Abb. & cæteri in c. insinuāte. qui cleri. vel vouen-
 sequitur Cardi. in cle. j. s. præmissa. de sup. neg. præla. & Abb.
 in c. sicut. el. j. de iureiur. & in c. ex rescripto. eo. ti. Et quamuis
 hoc sit de iure, tamen sacra Pœnitentiaria nō concedit hęc
 41 licentiā perpetuò. † Præterea quia illa obligatio qua quis te-
 netur parentibus subuenire est ex præcepto diuino, obliga-
 tio verò, ad religionem est inducta à constitutione humana
 principaliter. Sed inconueniens est q̄ lex humana deroget le-
 gi diuinæ. Concludendum est igitur licentiam esse canonici-
 cam, & ob eam causam, quia aliqui super hoc dubitauerunt
 concilium Grangense tales filios auxilium parentibus non
 præstātes anathematizauit, cuius verba formalia hęc sunt:
*Si qui filij parentes maximè fideles deseruerint occasione Dei cultus
 hoc iustum esse iudicantes, & non potius debitum honorem parentibus
 reddiderint, vt hoc ipsum in eis venerentur, quòd fideles sint, anathe-
 ma sint.* Cuius concilij decretū, & istam opinionem plures se-
 quuti fuerūt, quos breuitatis causa omittimus: & licet vt dixi
 tempore Leonis hęc licētia extandi extra, dabatur: non solū
 pro subuētionē parentum & fratrū sed etiā nepotum, hodie
 tamē hoc nō indistinctè cōceditur propter doctrinā sancti
 Thomæ in quolibeto vj. tamē hoc solet cōcedi ad tēpus, vi-
 delicet

delicet pro fratre pupillo vel nepote nō habēte aliūde vnde
 sibi subueniri possit, vel pro decrepito, & hoc durāte pupil-
 lari ætate quibus impedimentis cessantibus cessat licētia, &
 debet ad monasteriū reuerti religiosus: & hoc fit propter ra-
 tionē tex. in c. cum quidam. s. si. de iureiur. equiparando votū
 42 & iuramentū quæ à pari procedunt: vt dicit Abb. in c. sicut.
 el. j. de iureiur. & ante ipsum Arch. in c. nō solū. xxxij. q. iij.
 cum quibus concordat Bar. in l. si quis à liberis. ff. de lib. agn.
 43 † Neque solet etiā cōcedi per breue licentia Doctorādi, licet
 aliquando modernis temporibus ex gratia fuerit concessa,
 etiā cum derogatione indultorū Regū, & Reginarū: quibus
 fortē cauetur q̄ nemo vigore etiā literarū Apostolicarū de-
 beat Doctorari, nisi prius in aliqua vniuersitate approbata
 operā literis dederit, in qua periculū doctrinæ suæ facere de-
 beat: hodie verò passim per cōmissionem conceditur talis li-
 centia, & cōmittitur alicui prælato in curia ad electionē Do-
 ctorandi: qui quidem prælatus ex forma cōmissionis debet
 secum adhibere duos peritos eiusdē facultatis, qui assistant
 examini & iurēt de idoneitate Doctorādi, tūc habitis votis
 iuratis cōcedit laureā. Formā autē istius iuramēti ponit Ab.
 in c. proposuisti. de prob. & Mod. in tra. Doct. vbi latius singu-
 la pertinētia ad Doctoratum explicat: & reassumit latissimè
 Bar. Cassaneus in Cata. gloriæ mundi. in x. par. Aduerte ta-
 men q̄ licet periti præfati iurēt de idoneitate & peritia pro-
 mouendi, pauci tamen hodie digni reperiuntur ad Doctora-
 44 tū, vt dicit Bar. in proce. ff. & hoc fortasse euenit † propter cō-
 suetudinē hodiernā ppter quā dicit Roch. Cur. in rep. c. si. de
 cōsue. in xj. & xij. col. q̄ Docto. præfidentes laureādo possunt
 iurare illos esse idoneos licet nō sint & excusantur à periurio
 ppter cōsuetudinē, alle. Rom. cōsi. dcccclxvj. & alia plura de
 quib⁹ ibi p̄ eū: sed puto excusari eos à pœna tēporali nō aut
 gehēnali: iuxta dictū gl. in c. deniq; .iiij. di. ista etiā licētia Do-
 45 ctorādi cōceditur per Pœnitentiariā cū eisdē clausulis. † Nec
 etiā p breue cōcedit q̄ fratres medicātes possunt capere an-
 nuos redditus p̄ missis dicēdis, & tamē Pœnitentiaria hoc cōce-
 dit per ea quæ dicit Abb. in cōsi. lxxij. in ij. vo. sequitur Dec. in
 c. in præsentia. col. xxxvj. num. 79. de probatio. plura alia per
 breue nō cōcedūtur, verū quia ea solent aut per signaturā
 Papæ, vel per officium sacre Pœnitentiariæ expediri, pro-
 pterea

pterea omittenda dixi, cum latissimè in tract. de offi. & pot. maio. Poenitentia. & stylo Poenitentiarie, singula enarrantur. Sufficiens igitur ista exempli gratia posuisse. † Iuramenti relaxatio ad effectum agendi parte non citata, non conceditur per breue, conceditur tamen per simplicem signaturam iustitie, ac per officium sacre Poenitentiarie per viam commissiois, & debet quis narrare se inductum dolo, vel vi ad celebrandum contractum, vel quando est enormiter læsus. Nam tali casu quia iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis datur absolutio ad prædictum effectum. Nam ex hoc nullum parti aduersæ infertur præiudicium saltem considerabile, & ideo talis commissio conceditur parte non citata: ut dicit deci. Rotæ dclxvij. in antiquis. & plures alij Doct. quos accuratè congerunt Moder. in cōmento decisionū capellæ Tolosane, deci. lxxij. & licet ista opi. sit cōmunis, contrariā tamen opin. amplectitur signatura Papæ, quæ non concedit absolutioem nisi parte citata: pro qua est decisi. Parlamenti Franciæ cxi. sed illa opin. non est vera, nisi quando per illam absolutioem obligatio contracta tolleretur & cancellaretur, tunc enim etiā per Poenitentiarā non conceditur nisi ex magna causa, & tunc requiretur partis citatio, sed quando petitur relaxatio non ad hoc vt contractus tollatur, sed vt habiliter persona, seu potius eius os aperiat, vt non obstante iuramento huiusmodi possit detegere fraudem & dolum ipsius conclusionis, tunc datur parte non citata, & potest dari, quia non fit præiudiciū parti aduersæ, cum maneat sibi omne ius saluum ad debitum defendendū, ita dicit Old. consi. cxx. incip. Ad duplicem finem. cum alijs concor. vt per Feli. in c. j. in iij. q. de iureiur. Et ista quæ dicta sunt procedunt respectu actionis, secus tamen est respectu exceptionis: nam licet absolutio à iuramento per Poenitentiarā detur ad effectum agendi, non tamen ad effectum excipiendi. Ita cauetur in quadam formula concilij Lateranen. quæ modò à paucis temporibus fuit per me ad vsum reuocata. Nam solebant maiores Poenitentiarij à tempore Leonis abinde etiā absolutioem ad effectum excipiendi largiri, & sic in formularijs tempore Ludouici Borgiae, & Agene. Cardinaliū & maiorū Poenitentiariorū obseruatum legimus, & cauetur in taxis illorum temporum, & etiam quod magis mirandum est tem-

est tempore Cardinalis Sanctorū quatuor senioris, cum eo tempore formula concilij Lateranen. edita fuisset hoc. Idem concedebatur vt patet in registro sacri officij, itaque varias videmus obseruationes quarum quilibet sua se ratione tuetur. Nam patres illi antiqui concedentes absolutioem ad effectum excipiendi fortassis fundabatur hac ratione: † quia videmus facilius à iure concedi exceptioem quàm actionem: vt patet in c. cum inter. cum alijs de excep. quo loco voluit Inno. & posterij, quod licet excōmunicatus agere prohibetur, non tamē prohibetur excipere, cum exceptio sit quædam defensio, quæ diabolo non denegatur. Si igitur absolutio datur ad effectum agendi à fortiori potest concedi ad effectum excipiendi. Qui verò contrariā partem obseruant se formula concilij tuentur, à qua non licet recedere, tum etiā quia videtur per licentiā excipiendi dari ansa periurijs. Nam qui petit quod liceat ei contra obligationem iuratam excipere, petit licentiā contraueniendi iuramento, & hoc videtur periuriū, secus verò quando petit licentiā agendi, quia in ea debet prius ostendere se læsum enormiter, quod fortè non probabit, & pro ista opi. facit, quia clarum est quod iuramentum habet se ad instar, imò maiorem vim habet quàm res iudicata, † vt dicitur in l. ij. ff. de iureiur. Nam iure Christiano nullum maius vinculum ad obligandum inuenitur quàm iuramentum, & tamen contra rem iudicatam licet quis permittatur agere non tamē permittitur excipere, vt est text. in de. j. de re iudi. & tenet Feli. in c. debitores. in iij. col. de iureiuran. & multi sunt casus in quibus permittitur actio, & non permittitur exceptio, vt refert Io. And. in c. fi. de ordi. cog. facit text. in l. si quis fundum. c. ad l. Iul. de vi. vbi in possessorio retinendæ licet admittatur actio non tamen exceptio. quæ omnia in casu nostro multo magis militant, quia ex quo agitur de obseruantia iuramenti omnis interpretatio per quā eluditur talis promissio debet reijci, vt probatur in c. ad nostrā. de iureiu. vbi licet exceptio cōpensationis sit legitima ad excludendum creditorem, tamen vbi in contractu interuenit iuramentum illa exceptio repellitur, & cogitur quis precisè soluere, & iuramentum obseruare. Idem videmus in c. debitores. eo. tit. vbi exceptio vsurariæ prauitatis, quæ aliàs esset sufficiens ad excludendum quamlibet obligationem, tamen vinculum iuramenti non tollit. Prohibetur enim istis casibus exceptio, quia per eam aperitur

aperitur nobis facilius via ad eludenda iuramenta, quod cessat in absolute ad effectum agendi tantum: quam absolute non presumit quis de facili petere velle ex eo, quia ad instruendam actionem sicut ad instruendam bellum multae expensae & alia preparatoria requiruntur: ut no. in l. pure. ff. de excep. doli. & l. si quando. c. de dila. cum si. quae facile ex falsa causa quis non subibit. nam taliter absolutus cogit ante omnia coram iudice docere se enormiter laesum vel vi aut dolo inductum ad iurandum, quarum rerum probatio non ita facile occurrit, & ideo dicit Pau. de Cast. in c. c. clix. Circa primum. col. si. in ij. vol. quod ista absolute ad effectum agendi a principio non est plena, tamen ex post facto per probationes factas rectas repletur, sed exceptio non indiget tot apparatus, cum saepe in sola negatiua consistit quae excludit agentem: quia regulariter excipiens non tenetur sicut agens exprimere causam suae exceptionis: quia nuda voluntas videtur sufficere ad dandam & cassandam exceptionem, & hoc favore liberationis: ut dicit expressè Io. de Imol. in c. super hoc. in ij. col. vers. potes etiam. de renun. Vnde si iuramentum non esset in medio quod tollit exceptionem, facile omnia possent subverti, non igitur mirum est si in ista materia absolute tam arcta fiat interpretatio, ut absolute concedatur ad effectum agendi duntaxat, & talis interpretatio est favorabilis religioni & obseruationi iuramenti, quibus rationibus fortasse fuit motum concilium Lateranense ad hoc ordinandum. Tamen quicquid sit de stylo Pœnitentiariae inductum est scientibus & patientibus summis pontificibus, quod detur absolute etiam ad effectum excipiendi, cum actio & exceptio videatur correlatiua vel saltem respectu probationis equipollentia. Nam sicut actor tenetur probare intentionem suam, & ita exceptionem reus. l. j. & ij. ff. de excep. ¶ Et haec omnia de plano procedunt in absolute ad iuramento, secus tamen est in absolute ad periurium incursum: quae talis absolute non datur parte non citata: ut concludit Fed. de Se. in c. c. ccj. & Anch. c. c. cxvij. Et hoc non narret iurantem fuisse enormiter laesum, nec tali casu enormis laesio sufficeret: ut concludit Rota coram R. P. D. Petro Vortio in vna Parmensi. hoc anno 1538. mota per decem. Anto. & Pau. de Ca. & aliorum, quos adducit deci. concilij Neapoli. c. c. xxij. col. si. ¶ Et licet maior Pœnitentia absolute non possit de iure ad periurium: ut dicit Domi. in c. c. v. in ij. dubio, neque etiam quilibet alius

alius ordinarius: ut dicit Alex. in c. c. xvij. in ij. col. libr. ij. Tamen maior Pœnitentiarius hoc facit ex speciali privilegio Sixti & Eugenij. ¶ Non conceditur etiam per breue dispensatio quod vidua possit esse abbatissa, neque hoc concedit Pœnitentiarius: quia secundum communem opinionem. dispensare cum corrupta ad solum Papam pertinet, & denegatur ordinario: ut dicit Card. post glo. ibi in clem. attendentes. §. statuimus. in x. q. de sta. mona. & ante ipsum Calde. c. c. iij. in tit. de offi. vica. & tradunt Mod. in tract. de beneficio. in iij. parte. q. vij. quibus adde Abb. hoc idem tenentem in c. cum in cunctis in iij. col. de electio. & pro ista opinione est tex. in c. si. de biga. & tex. in c. vij. qui cleri. vel voue. quem ad hoc allegat Henricus Boich in c. de biga. & cum ista opinione transit Feli. in c. meminimus. in ij. col. de accusa. & in c. at si clerici. in fi. & ibi Mod. de iudi. qui aliter super hoc dubitant, & ista opinio est communis & vera, secundum quam ita conclusum fuit in casu contingenti in concilio Tolosano: ut patet in eo libro qui appellatur capella, de ci. ccxcv. ¶ Limitatur tamen ista conclusio tribus modis ultra praedictos Doct. Primo quod non procedat in corrupta occulta: quia cum tali non solum sacra Pœnitentiaria, sed etiam quilibet ordinarius dispensare poterit sicut fit cum homicida voluntario occulto. Ita limitat Card. Alex. in c. acutius. xxvj. dist. vbi latius loquit. Secundo fallit nisi de speciali licentia Papae: ut dicit Hosti. in summa de biga. §. si. Tertio limitatur nisi dispensatio fieret extra consecrationem & benedictionem: quia tali casu Pœnitentiaria posset dispensare sicut ordinarius secundum Archi. in c. indemnitatibus. j. de elec. & ita tenet Lap. Zenzel. & quidam alij in d. cle. attendentes. & secundum istam doctrinam alias tpe Iulij Pœnitentiaria dispensauit. ¶ Datur etiam per breue exceptio ad postulationem patroni petentis hoc in fundatione ecclesiae sed ordinarij, & per consequens maior Pœnitentiarius hoc non posset concedere: ut consuluit Fed. de Se. c. c. xlviij. Quidam Episcopus. licet ordinarij quo ad quendam possent exceptionem concedere: ut declarat Abb. & Mod. in c. cum dilecti. de consue. & ita forte posset declarari dictum Io. Radu in tract. dispensationum. articulo. ix. vbi indistincte voluit quod Episcopi possint concedere privilegia exceptionis monasterijs. allega. c. cum olim. & c. ex ore. de priuile. & in c. peruenit. xvj. q. j. Alia penes infinita circa exceptiones breuium, & sacri officij Pœnitentiariae cogere possent, quae

quæ consultius omitto ex eo: quia de omnibus latissimè scribo in eo libro qui stylus Pœnitentiariæ appellatur. Et hæc circa materiam breuium enarrasse exempli gratia sufficeret. Restat modò in hac postrema huius rubricæ parte tertia re- scriptorum speciè attingere, quæ in gratijs concedendis ver- satur. Verùm quia concessionum plures sunt species, inter quas gratiæ spectatiuæ, & mandata de prouidendo, primum tenent locum maiorem etiam experientiam & doctrinã re- quiruntur q̄ aliæ gratiæ, propter varietatem formarũ & sty- lum sæpius immutatũ, ideo de illis pauca quædam per modũ compendij pro curialibus adnotabo, quæ succisiuo studio per stationes quasdam interrupto post redditũ meũ ad vrbe Patauij, vbi maior scriptorũ meorum pars furto periit con- gelsit. Scripseram enim in hac materia prius longè plura q̄ hïc modò dicã. Nam antea cõpendiũ hoc expectatiuarũ in tres partes diuisim, Cuius prima pars originẽ earum effectus ac prærogatiuas continebat. Secunda formulas mādatorum naturã & vim enarrabat. Tertia pars circa accessus & regres- sus versabatur, in quibus multa de cõmendis & penè infini- ta de p̄sionibus miscueram, quæ passim in locis vulgaribus non traduntur, verùm cũ liber ille, vt dixi inter alia plura vi- giliarum mearũ munimẽta Patauij perierit. Decreueram me amplius tam ingrato labore non torqueri, nisi clarissimus il- le vir D. Pet. Andreas Gammarus ex ordine nostro beneme- ritus, & mihi multis de causis amicissimus, cui partẽ istorum laborũ abiens dimiseram præsto fuisset, qui me ad idẽ onus iterum capescendũ cohortaretur sic: itaq; collegi quasdã reli- quias priorum laborũ ex tanta strage relictas, quas apud R. P. D. Staphileum inueneram per eundem D. Petrum eidem mutuatas, q̄ magno supercilio & vultu severo, vt moris eius erat restituit: nam decreuerat, vt ipse dicebat super dicta ma- teria scribere: itaq; ex his & alijs nouiter fabricatis epilogum quendam confeci, non tamen eo modo quo prius impediẽ- tibus iam publicis & domesticis curis, quibus antea scholasti- co ocio fuerã omnino solutus, sed solũ materiã expectatiua- rum & mandatorum per capita formarum distinguam, & ea tantũ in decem formulas reducens quæ erunt in hac ma- teria re- scriptorũ, veluti leges decemuirales, reliqua curiosis dimittens. Sed iam rem ipsam aggrediamur.

Epilogus,

Epilogus, seu compen- D I V M G R A T I A R V M E X P E C T A T I V A R V M.

- 1 *Gratiæ expectatiuæ quando ortum habuerunt.*
- 2 *Pontifices veteres, nullas gratias expectatiuas concedere solebant.*
- 3 *Episcopus in eorum Episcopatibus ab initio orientis ecclesiæ attributa fuit plena potestas.*
- 4 *Papa cùm scribebat pro aliquo beneficiando tribus præcipuè literarũ formulis utebatur.*
- 5 *Ioannes xxij. primus omnium scriptores literarum numero distinxit, & taxas literarum ordinauit.*
- 6 *Executoria literæ solũ sunt in vsu, monitoriæ verò, ac præceptorie recesserunt, nisi quãdo Papa pro moniali aliqua recipienda rescribit.*
- 7 *Expectatiuarum materia habet in se lac, lanam, pellem, & carnes, in quã tam maiores, quàm minores studiosè peccant.*
- 8 *Illius est condere, cuius est destruere.*
- 9 *Qui suo iure vitur ei iniuriam fieri non debet.*
- 10 *Pontifices summi, non solũ causas totius mundi iudicant, sed etiam de omnibus beneficijs disponunt.*
- 11 *Papa solus in plenitudinem potestatis vocatus est, vnde omnes ab illo potestatem habent, ipse verò à Deo.*
- 12 *Papa ex plenitudine potestatis expectatiuas ad omnes menses concedere potest, & collationem omnium beneficiorum orbis sibi reseruare.*
- 13 *Ordinarijs Episcopis quatuor menses, scilicet, Martium, Iunium, Septembrem, & Decembrem ad conferendũ quæcunq; beneficia Papa cõcessit reseruatis & affectis duntaxat exceptis.*
- 14 *Qui dat id, ad quod non tenetur, liberalitatem videtur exercere.*
- 15 *Citatus debet prius coram ordinario comparere, etiam si iudex particularis eodem die illum citauerit.*
- 16 *Legatus in quatuor mēsibus ordinarijs reseruatis potest etiã conferre.*
- 17 *Nemo potest beneficium aliquod acceptare literis non expeditis, nec ante factam fulminationem processus.*
Literæ expeditæ in beneficalibus habentur loco tituli. ibidem.
- 18 *Episcopus in omnibus mensibus beneficia sui Episcopatus conferre posset, nisi prohiberentur.*
- 19 *Decreti natura adeò maligna est, quòd quicquid inuenit, destruit, & in oppositum reddit.*
- 20 *Vna dictio pro alia poni solet.*

Ordinarij

- 21 Ordinarij melioris sunt conditionis in beneficijs vacantibus, quam Papa.
- 22 Expressio clausula exprimenda fieri debet in parte dispositiua, alia non prodest.
- 23 Revalidationes gratiarum, & secunda gratia expectatiua quando dari solita sunt.
- 24 Sermones veriores efficiuntur, cum ad indiuidua descendimus.
- 25 In longo opere fas est obrepere somnum.
- 26 Expectatiuarum & mandatorum varia sunt forma.
- 27 Fortuna bonorum omnium nouerca.
- 28 Expectatiuarum decem & mandatorum totidem formas facit auctor, quas breuiter descripturus pollicet, ac eas, scilicet quae originem habent a iure communi, quae uero nudi facti assertionem continent relinquens.
- 29 Prima forma expectatiuae.
- 30 Papa quando creat canonicum confert plenum ius in canonicatu.
- 31 Qua poena puniantur canonici alteri conferentes praebendam contra mandatum Papae.
- 32 Canonicatus ius quomodo se habet ad praebendam.
- 33 Quanto quis est dignior, tanto est nobilior & durabilior.
- 34 Illegitimus dispensatus non potest obtinere canonicatum in ecclesia cathedrali propter maiorem praeminentiam quam domini canonici habet.
- 35 Canonicus creatus in ecclesia cathedrali potest esse iudex delegatus a sede Apostolica.
- 36 Beneficium dignum, minus digno uiri non potest.
- 37 Canonicus sine praebenda dicitur canonicus in herbis, sicut Comes sine reatu.
- 38 Creatus in canonicum sub expectatione praebenda debet habere distributiones, uocem in capitulo, & potest cantare in choro.
- 39 Conclusio primae formae expectatiuae.
- 40 Licentia ad duo uel tria patrimonialia in Hispania frequentissime solet dari.
- 41 Canonicus creatus non potest beneficium seruitorium acceptare, uideas ibi rationem.
- 42 Quando quis habet gratiam expectatiuam ad largam, potest beneficium seruitorium acceptare.
- 43 Secunda formulae expectatiuae declaratio.
Quis non potest obtinere duos canonicatus in pluribus ecclesijs, multo minus in eadem ecclesia. ibidem.
- 44 Nullus inferior, etiam si fuerit Legatus potest contra concilium, aut iura communia dispensare.
- 45 Expectans in forma secunda ultra duas praebendas, una scilicet, in qualibe

- qualibet non potest consequi, nisi unam dignitatem uel officium in altera illarum ecclesiarum.
- 46 Dignitas quae maior dicatur post pontificalem.
- 47 Ex quo dispensatur cum aliquo super pluralitate beneficiorum, uideatur etiam dispensatum super residentia.
- 48 Papa non intelligitur ita uelle prauidicare pluribus, sicut uni.
- 49 Expectatiuae tertiae formae declaratio.
- 50 Expectatiuae quartae formae declaratio.
- 51 Clerici literati quicquid exponunt causa studij, dicitur expositum in utilitatem ecclesiae.
Ius canonicum diuinum appellatur. ibidem.
- 52 Ecclesia Dei solis magistris, nec sola Biblia gubernari potest.
Doctores qui res ecclesiae iuste defendunt, non minus merentur quam sacerdotes, qui corpus Christi consociunt. ibidem.
- 53 Papa facilius concedit, ut quis sit pluralis in praebendis diuersarum ecclesiarum, quam in dignitatibus seu officijs.
- 54 Expectatiuae quintae formae declaratio.
Distributiones duplicatae non datur ei, qui gerit uices plurium personarum, quia seruit loco unius. ibidem.
- 55 Gratia & si ad duo incompatibilia data est, non ideo censetur dispensatum super retentione utriusque.
- 56 Distributio respectu eorum, quae dantur secundum merita & conditionem personae fieri debet.
- 57 Valor & summa in gratijs expectatiuis secundum taxationem decimae, non autem secundum communem estimationem consideratur.
- 58 Literae in quibus non apparet seruatus stylus communis Romae curiae, nec rationabilis cursus Cancellariae de falsitate suspectae sunt.
- 59 Quando Papa per literas executorias mandat ut illum, pro quo sic scribit, recipi faciant in canonicum illius ecclesiae, uerba ista quomodo intelligantur.
- 60 Canonici excommunicati uel suspensi, receptionem iuris & facti facere non possunt.
Praesentatio a patrono excommunicato fieri non potest. ibidem.
- 61 Expectatiuae sextae forma, scilicet quando expectans potest duo beneficia obtinere, unum in qualibet collatione.
Cura animarum est ars artium, & salus animarum. ibidem.
- 62 Expectans an poterit in qualibet collatione in ista sexta forma, acceptare duo beneficia, non excedentia summam in literis expressam.
Obtinens tria sufficientia beneficia, non dicitur sufficienter beneficiatus. ibidem.
- 63 Septima forma expectatiuae explicatur, uidelicet quando gratia ex-

- pectatiua conceduntur p[re]lato.
- 64 Turpius eijcitur, quam non admittitur hospes.
Multa prohibentur fieri, quae iam facta tenent. ibidem.
- 65 Dispensatio non datur in expectatiuis.
- 66 Commenda non dat verum titulum in beneficio.
Episcopis vlt[er]montanis non datur expectatiua, & vbi conceditur, beneficia dantur in titulum. ibidem.
- 67 Octaua forma expectatiuae explicitur, videlicet quando conceditur alicui regulari.
- 68 Ad hoc vt beneficium regulare dicatur quid sit necessarium.
- 69 Gratia ad beneficium regulare alterius ordinis conceditur cum translatione.
Expectatiua ad dignitatem conuentualem vel officium claustrale, non datur nisi qualificatis. ibidem.
- 70 Gratia ad beneficiu[m] seculare no[n] datur monacho nisi cu[m] dispensatione.
- 71 In vno eodemq[ue] officio non debet dispar esse professio.
- 72 Nona forma expectatiuae explicatur quae pauperibus clericis co[n]cedit[ur].
- 73 Expectatiua pauperibus co[n]cessus potius dicuntur litera iustitiae quam gratia, quae quidem & gratiosae dici possunt multis de causis.
Frustra precibus impetratur, quod de iure communi conceditur. ibi.
Executores literarum iustitiae non debent esse in dignitate. ibidem.
- 74 Pauper obtinens pensionem potest expedire literas.
- 75 Pensio non dicitur titulus perpetuus, & spiritualis.
- 76 Obtinens beneficia vel pensionem xxiiij. librarum potest in forma pauperum literas impetrare.
- 77 Habes possessionem beneficii cum titulo, licet possessio non sit pacifica non poterit in forma pauperum literas impetrare.
- 78 Habens beneficium litigiosum, ita quod non recipit fructus potest in forma pauperum impetrare.
Promotus ad Episcopatum etiam post adeptam possessionem, si fructus illius recipere non potest, ex eo quod alteri debeantur, priora illius beneficia non vacant. ibidem.
- 79 Tria requiruntur, vt quis reperiat[ur] idoneus ad beneficium ecclesiasticum.
- 80 Petenti aliquid incumbit probare se esse bonum, quia praesumptio naturae non habet locum, nisi quando quis se defenderet.
Aetas omnis ab adolescentia prona est ad malum. ibidem.
Vbi agitur de periculo animae, capitur in dubio sinistra suspicio. ibi.
- 81 Boni mores in clerico ante omnia requiri debent.
In anima mala non intrat spiritus sapientiae. ibidem.
- 82 Literatura in clericis simplicibus & pauperibus no[n] est multu[m] necessaria quo

- ria quo ad Deum, nec quo ad mundum.
- 83 Canonici ita debent esse literati sicut nobiles.
- 84 Aetatis defectus maior est, quam morum & ordinum.
Parienti defectum in aetate tempore datae non prouidetur de beneficio curato. ibidem.
- 85 Indecorum est, vt hi debeant ecclesias regere, qui non nouerunt gubernare seip[s]os.
- 86 Aetas legitima quae intelligatur, quo ad beneficium curatum, et canonicatum & praebendam.
- 87 Illegitimi ad beneficia ecclesiastica absq[ue] dispensatione sunt inhabiles.
Collatio beneficii facta periurio vel infami est ipso iure nulla. ibi.
- 88 Circa homicidium voluntarium cum quibus dispensatur.
- 89 Purus laicus incapax est beneficii ecclesiastici.
Habitus & dispositio animi sufficiunt, quo ad hoc vt quis clericus reputetur. ibidem.
- 90 Miles non gaudet priuilegio militari, nisi ex eo tempore, quo in numeris relatus est.
- 91 Clerici pauperes extra suam prouinciam locari non possunt, licet hodie ex fauore concedatur cum derogatione.
- 92 Pensio non dicitur beneficium ecclesiasticum, nec spirituale.
- 93 Hospitalia, cum non veniant nomine beneficii in gratijs expectatiuarum non cadunt.
- 94 Beneficium manuale non dicitur proprie ecclesiasticum.
- 95 Cum alicui prouideri mandatur de beneficio in aliqua ecclesiarum, ciuitatis, vel dioecesis non includitur ecclesia cathedralis.
Prouidendo in cathedrali, prouidetur in ciuitate, sed non econtra. ibi.
- 96 Collatio beneficiorum in ecclesia cathedrali ad Episcopum principalissime spectat.
- 97 Expectans ad collationem decani & capituli ecclesiae cathedralis potest acceptare beneficium vacans in ea.
- 98 Dispensatus per Episcopum ad beneficia potest obtinere dimidia portionem in ecclesia cathedrali.
De modicis & minimis non curatur. ibidem.
- 99 Plus & minus non differunt specie.
- 100 Constitutio poenalis dicitur esse fauorabilis & extendenda fauore ecclesiarum.
- 101 Rota auctoritas magna est apud omnes.
Dispositio simpliciter loquens minima non comprehendit. ibidem.
- 102 Pauperes expectantes quare excludantur a canonicatibus & alijs beneficijs existentibus in ecclesia cathedrali.
Canonicum esse in ecclesia cathedrali magnus est honor. ibidem.

- 103 *Taxa certa in literis pauperis olim non exprimebatur, hodie autem aliter fit.*
- 104 *Valor beneficij non computatur respectu utilitatis, quæ habetur in residendo, sed in portatis.*
- 105 *Expectatiua decima & ultima forma, quæ pro pauperibus graduatis conceditur.*
- 106 *Posseßio decennalis secundum ius commune introducta de consuetudine sufficit.*
Beneficia omnia de iure communi censentur esse secularia. *ibidem.*
- 107 *Taxa beneficiorum exprimitur in pauperibus graduatis, et non graduatis. Beneficij sufficientia secundum qualitatem & dignitatem beneficiati consideratur. ibidem.*
- 108 *Idoneitas impetrantis pro pauperibus graduatis non inquiri mandatur.*

GRATIAS expectatiuas post annũ 1150. ortum habuisse, ex eo manifesta cõiecturã capimus: ¶ quia cum circa ea tempora decretũ Gratiani compilatum fuerit, vt Archiepiscopus Florẽtinus in iij. parte Historiæ, titu. xvij. c. vj. author est secutus in hoc glos. in c. post appellationem. s. forma. ij. q. vj. in eo tamen libro tales gratiæ nõ habentur. Nec inter Decretorum canones meminit Io. An. se legisse, tales literas fuisse aut cõcessas, aut impetratas: quia tẽpore Decretorũ Papa nunquã grauabat ordinarios, dicit Io. And. in c. duobus. de rescrip. lib. vj. in nouel. Et hoc idem affirmat Abb. Panor. in c. mandatum. col. fi. eo. tit. ¶ Nam cõsueuerunt veteres illi summi pontifices Christianæ religionis patres non solum nullas gratias expectatiuas, sed (quod est magis mirandũ) gratias de vacãtibz raro, & cũ difficultate concedere, vt dicit Io. And. in rub. de concess. præben. in addi. ad Spec. ¶ Ea, vt opinor, ratione, quia ab initio orientis ecclesiæ, plena potestas omnium huiusmodi iurium Episcopis in eorum Episcopatibus fuit attributa, vt not. Inn. in c. postulasti. de iu. pat. glo. magna in c. quanquã. de elec. lib. vj. cum alijs cõcor. de quibus per Abb. in dispu. Augerio. in ij. dubio principali, in ij. col. versi. secundo probatur. & in c. cum olim. in ij. colum. de maio. & obediẽ. & in c. ij. in ij. not. de restitu. in integrum. Et ob eam causam non facillẽ grauabant eosdẽ ordinarios

ordinarios, arg. tex. in c. peruenit. xj. q. j. Hinc est, quod de ista materia in Decretis nõ fit mentio. Sed deinde successu temporis summi pontifices inceperunt expectatiuas dare, parce tamen, & curialiter, vt not. Abb. in c. constitutus. in j. nota. de rescrip. Nam vt dicit ibi Abb. & in c. mandatum. col. pen. eo. tit. cum Papa scribebat pro aliquo beneficiando, tribus præcipuẽ literarum formulis utebatur, & tunc cum magna circumspectione. ¶ Nam utebatur illo moderamine, videlicet quatenus pro alio non scripserimus, vt dicit Domi. in c. duobus. col. fi. de rescrip. lib. vj. Primò enim concedebat monitorias, quibus ordinarium collectorẽ monebat, vt illi pro quo Papa scribebat, prouideret, per quas quidem monitorias, potius videbatur acquiri ius ad rem quam in re, vt tradit Pet. de Ancha. in c. literis. de rescrip. & hoc videtur probari in c. dilectus. de præben. & ibi not. idem Pet. Solum enim videtur inducere monitionem de congruo vt patet, quia illis ordinario præsentatis si monitorijs literis nõ parebat, secundo loco Papa dabat præceptorias. Deinde si ordinarius illas etiã negligebat, executorias literas cõcedebat, per quas executor loco Papæ deputatus, compelleret ordinarium. Per istas tamen tres species literarum nõ tribuebatur ius in re in beneficio, vel ad illud, sed solum dabatur facultas implorandi officium iudicis, id est executoris: quia ius in re acquirebatur per receptionem autoritate Papæ factam, vt dicit Spec. tit. de acti. & petitio. s. iij. in prin. & inferius dicitur. Et iste modus expectandi beneficia promiscuus erat, ¶ & sine aliquo ordine, donec Ioannes xxij. primus omnium per regulas suas rem in ordinem redegit scriptores literarum numero distinguens, & taxas literarum ordinans. Deinde Benedictus xij. & Gregorius xj. hoc domesticum peculium magis auxerunt, vt author est Polydo. lib. viij. de inuen. rer. c. ij. A quibus veluti ab antesignanis posteriores omnes pontifices, regulas suas expectatiuarum veluti per manus acceperunt, plura addẽdo, & formas varias inducẽdo, vt ex lectione regula. Cancellariæ, & plurium extrauagantium colligere possumus. Modernis tamen tẽporibus, sublatis illis antiquorum formulis executoriæ literæ sunt in usu, ¶ vt dicit Io. de Imo. in c. capitulum. in ij. notabi. & And. Sicu. in c. eam te. per illum text. in iij. notabi. de rescrip. monitoriæ verò, ac præceptorie recesserunt ab aula, nisi

eo tantum casu, quo Papa pro moniali aliqua recipienda rescribit, ut dixit Abb. post Io. An. in c. ex insinuatione. de resc. Et probatur in c. cum dilecta. eo. tit. vbi etiam vnū aliud est notandum, q̄ quando Papa scribit dictis monialibus, vocat eas dilectas in Christo & eodem modo vocat Reginas, ut ibi not. ex illo tex. Io. de Imo. & And. Sicul. & ante ipsos hoc dixit Specu. in tit. de rescrip. præsentatione. §. ratione forme. in prin. qui ad hoc alleg. d. c. cum dilecta. & ad hoc Specu. alleg. Io. And. & Imo. in ij. proœmio Decretalium. inci. Gregorius. in ij. col. vbi dicunt q̄ nullis alijs quàm Abbatissis monialibus & Reginis diriguntur prædicta verba in Christo, sicut hodie nullis alijs diriguntur literæ monitoriæ vel præceptoræ quàm prædictis, & licet Car. in d. c. ex insinuatione. dixerit se non vidisse hoc seruari in receptiōe alicuius monialis, non tamen ex hoc infertur q̄ non ita fiat, quia ipse non viderit, præsertim cum sit tex. de hoc clarus in d. c. cum dilecta. tenenda est igitur ista opi. q̄ solæ executoriæ hodie sunt in vsu, quæ adeo iam inualuerunt quod videntur ad instar pluuiæ ex vbertate sedis Apostolicæ emanantis: quæ in dies magis germinant, quam herba graminea, in graue ordinariorū collatorum dānum, & præiudiciū. Ex concessione enim earū innumera penè incōmoda suborta sunt in ecclesia Dei, quæ sigillatim numerantur in cōcilio Basiliensi sub titulo, de collationibus beneficiorum, c. lxxxj. Adeo enim expectatiuarum creuit vsus, quod regulæ antiquorum pontificū nihil ferè aliud, quàm expectatiuarum ordinationes continebāt.

7 † Nec mirum, quoniam hæc materia expectatiuarum, & beneficalis, secundum Alberi. in ver. præbenda. habet in se lac, lanam, pellem, & carnes, id est abundantiam temporalium. Et ideo non ab re, varia in ea iura fuerunt condita: plures etiā quæstiones ortæ quotidie. Ex quibus quia practici multa lucrantur in curia Romana & alibi, istam materiam studuerunt, & student: quæ longè plus dilatata est quàm materia de pœnitentijs, & similes, & Papa, Cardinales, & religiosi etiam pauperes, & clerici sæculares in hac materia studiosè peccant continuè. Hæc Albericus, nimirum igitur, si dixerūt Moder. Mediola. in c. j. in ij. col. de ele. quod propter istas expectatiuas totum ius canonicum destructum videtur. Verum

8 quia † eius est destruere, cuius est condere, si rectè cuncta pensentur,

sentur, non poterant ex hoc ordinarij collatores grauari.

9 † Quia scriptum est, nemini iniuriam facere, qui suo iure vti potur, ut in c. cum ecclesia. de elect. † Nam ut à primordio orientis ecclesiæ exordiar, satis constat, ad Roma. pontifices tantquam ordinarios vniuersales, & Episcopos totius orbis, pertinere, non solū causas totius mundi iudicare, sed etiam de omnibus beneficijs disponere: ut not. glo. in c. felicis. §. fin. in verbo priuata. de pœn. lib. vj. & in c. ad Romanam. ij. q. vj. & in c. sola. cum seq. ix. q. iij. & in c. quantò. de trāsla. Nam sicut inferiores ab Episcopo non habent potestatem conferendi, nisi in quantum Episcopus tacitè concedit, & patiat, ut in c. ex frequentibus. & c. cum venissent. de institutio. Ita & Episcopi, nisi ex Papæ concessione non habent conferendi potestatem: ut est tex. no. in c. multū. iij. q. vj. Et quamuis à principio Romani pontifices plenam Episcopis conferendi potestatem dederint, multò tamen maiorem penes se retinuerūt: ut tradit Calde. consi. iij. titu. de præben. argu. c. dudum. & c. quamuis. ij. de præbē. lib. vj. & not. Franci. Cur. in consi. lxxiij. in v. col. Per quam rationem voluerunt domini mei auditores, de mense Ianuario 1538. in vna causa Parmen. Vallium coram R. P. D. Nicolao Aragonia Episcopo Bossanen. Imperatorem Vniuersalem, qui primus omnium ducatum Mediolani erexit, & omnimodam infeudandi iurisdictionem Duci tradidit, maiorem apud se, sicut Papa iurisdictionem & potestatem retinuisse. Adeo q̄ potuit Federicus Imperator eius successor, loca de Corrigio Duci subiecta, alteri infeudare, & illa à iurisdictione Ducis totaliter eximere, prout fecit. Nam ut dixi, licet supremam iurisdictionem Duci dederit, maiorem tamen Imperator apud se retinuit: per quam potuit & potest cum quolibet inferiori concurrere: ut latè post alios per plura consilia probat Brunus Astensis. Ex quibus sufficet breuitatis causa consi. xlviij. post Bal. in c. j. quis dica. Dux, vel Marchi. quod si ista in Imperatore admittimus, in Papa multò

11 magis concedendum est, † qui solus vocatus est in plenitudine potestatis. Episcopi verò, & alij inferiores tantum in partē sollicitudinis: ut dicit tex. in c. decreto. cum sequenti. ij. q. vj. & in c. ad honorē. de autho. & vsu pal. hinc est, quod Episcopi in suis diocesibus vices Papæ gerunt, ut dicit Archidiacono. in tra. de hæresi. c. in super sciendum. quem refert & sequitur Gaspar

Gaspar de Perusio Episcopus Frequētus Doctor antiquus in tract. reservationum, fo. i. & omnes praelati de mundo habent potestatem à Papa, ipse verò à Deo, vt dicit Gul. de mōte Lau. in sacramentali, post Ioan. And. in c. cum ex eo. ad fi. de poen. & remis. & sequitur Stepha. de Gaieta, latius in suo etiam sacramentali, fol. 2. ex quibus potest resolui illud, quod dicebam ex dictis Imo. in d. c. postulasti. quòd licet Papa in beneficalibus, in quibus habet liberam & plenissimam potestatem: iuxta c. ij. de præben. lib. vj. à principio concesserit totam potestatem alteri disponendi, ex quo tamen maiorem apud se retinuit, potuit ex certa scientia immutare, vel limitare in aliqua parte totum illud, quod cōcessit, prout postea fecit: quia in hoc videtur vsus iure, & facultate sibi data à Deo, & ab inueterata ecclesiæ primitiue consuetudine, vt dicitur in dicto capitulo secundo ex quo Doctores inferunt, nō solūm Papam iurisdictionem conferendi datā posset in parte limitare, & ad certum tempus restringere, sed etiam de iure, etiam non data, aliqua negligentia ordinariū omnia beneficia mūdi conferre, vt dixit Abb. in c. quia diuersitatem.

12 in v. notab. per illum tex. de concess. præb. † & per consequens concedere poterit expectatiuas ad omnes menses, & non solūm vnā ecclesiam cathedralem collatione priuare, & à potestate Episcopi totaliter eximere, sed etiam collationem omnium beneficiorum orbis sibi reseruare, vt dictū est. Et de primo dicto est doctri. Bal. in c. q̄ translationē de offi. lega. & Doc. in c. j. ne sede vac. & in alijs locis cōgestis per Modernos Asten. in consi. liij. & quod fortius est, nō solūm ea, quæ sunt sui Apostolatus, potest Papa infeudare, sed omnes res, quæ sunt aliarum omnium ecclesiarum, vt latius tradunt Moder. Bononi. in consi. ij. & posito inter consilia Bruni in vj. col. & ipse idem in suo j. cōsi. post Bal. in c. j. in prin. qui feu. da. pos. Verūm cūm hæc omnia legitime Papa possit facere, non tamen concessa vti voluit potestate: sed vrbanius agens iurisdictionem, & potestatem suam omnimodam cūm ordinarijs Episcopis partitus est eis concedens per suas regulas Cancellariæ quatuor menses, † videlicet Martium, Iunium, Septembrem, & Decembrem, à die datæ expectatiuarum computandos, ad conferendū quæcunque beneficia, reseruatis, & affectis duntaxat exceptis: reliquos octo menses sibi reseruans, in quibus

in quibus ordinarij propter decreta, & inhibitiones regularum, & expectatiuarum conferre prohibentur, iuxta cle. primam. s. secus. de concess. præben. & talis mensium partitio facta per regulam faciem habet honesti: quia conueniens, & rationabile videtur, quòd Papa, qui est dominus, & creator, vt dixi, beneficiorum, & habet plenissimam potestatem eorū omnium, quæ sunt sub cœlo, vt dicit Bal. in proœ. Gregoria. propter eius maiorem potestatem, sibi partem maiorem mensium retineret. argu. c. si à sede. de præben. lib. vj. & in alijs

14 quatuor mensibus concurret cum ordinarijs. † Nam qui dat id, ad quod non tenetur, liberalitatem videtur exercere, vt tradunt Moder. in c. relatum. de præben. post gl. ibi, & est tex. notabi. in cle. si dominum. de reli. & ve. sancto. & in c. j. de dona. Dedit igitur potestatem ordinarijs in illis quatuor mensibus accumulatiuè, non autē priuatiuè. Itaque erit locus præuentioni, vt dicit Io. Monach. in c. si eo tempore. de electi. lib. vj. de quo Bal. meminit in c. j. in princip. qui feu. da. pos. Et in hoc consistit potestas ista accumulatiua: quia si Papæ collatio in illis quatuor mensibus erit anterior collatione ordinarij, illas præualebit. Sicut in simili dicit glo. nota. in c. j. de inuesti. in marit. fact. † Quod si iudex feudi, qui est iudex particularis, citat aliquem, & iudex ordinarius vniuersalis citat eundē, non solūm si ordinarius præuenit, debet citatus prius coram eo comparere. Sed quod notabilius est in dubio quando vtraque citatio est facta eodem die, debet citatus prius coram ordinario comparere. Ita est ibi glos. quam pro singulari notat Cardina. in c. super literis. de rescript. & Andre. Sicul. in rubri. de offic. delega. & in c. studuisti. nume. 45. de offic. lega. & alibi sæpe, & ista dignitatis & potestatis prærogativa non solūm habet locum in Papa, sed etiam in Legato,

16 † qui eius vices gerit, qui etiam potest in quatuor mensibus ordinarijs reseruatis conferre, & erit etiam locus præuentioni, prout in vna causa iudicarunt Domini, vt refert D. Pet. Andre. Gammarus auditor in tracta. Legati. lib. iij. q. iij. & ita nouissimè reperio consultum per D. Francisc. de Ripa virum doctissimum in lib. j. responforum, cap. xv. per plures rationes de quibus ibi per eum. Non obstante quodam consilio Socin. cclx. qui tenebat contrarium. ratio illius decisionis fuit, quia ex quo Legatus nō poterat in mensibus Papæ concessis,

concessis, expectantibus providere, ne eluderentur expectantes, frustrarentur, & deciperentur, auctoritate sedis apostolicæ fuit visum, Legatum posse in reliquis illis quatuor mensibus providere, & concurrere cum ordinarijs, sicut Papa, cuius personam Legatus representat, ne potestas Legato concessa videretur inanis, vacua & sine aliquo effectu. Et ista, quæ dicta sunt, procedunt, quando Papa scienter providet, & hac intentione, vt præiudicetur ordinarijs, secus verò in dubio. Vnde si intra illos quatuor menses, vel in aliquo eorum concurreret data expectatiuarum, & fulminatio processus, non propter hoc censeretur derogatum illi regulæ, quatuor mensium ex quo per prius virtute illius fuit præservatum ius ordinariorum, quo casu concessio principis subsequens, videtur facta sine præiudicio illorum, iuxta ea, quæ notat Feli. in c. causam. per illum tex. de rescript. & in c. super eo. de offic. deleg. solet enim semper capi interpretatio in eam partem, vt minus præiudicet ordinariæ iurisdictioni, vt est tex. notabilis in c. ij. de religio. domi. quem habui in punctis disputationis secretæ auditoratus mei à reuerendis dominis meis coauditoribus die xvj. Iunii 1529. Nam vt dicit ibi glo. ecclesiasticus, ordo confunditur, si Episcopis iurisditio data non seruat, c. peruenit. xj. q. j. vt dixi latè in c. j. post gl. ibi de rescri. & prædicta procedunt, etiã si gratia principis fiat motu proprio vt tradit Ias. in l. si mihi, & tibi. §. in legatis. in ij. lec. ff. de leg. j. & latius Deci. in confi. ccxcij. col. j. vt dixi in regula Cancellariæ. de iure quæ non tollitur in vij. q. & hæc ratiōe idem erit dicendum in expectatiuis, quæ solent concedi motu proprio, vt dixit Ioan. And. in c. si motu proprio. de præben. li. vj. post alios, quos refert Abb. in c. j. in xij. col. versi. argumentum optimum. de iudi. propter rationem glos. positæ in vltima parte regulæ prærogatiuarum Iulij. Ex quibus infertur, quod fulminatio processus in expectatiuis domini nostri Papæ Pauli. iij. quæ fuit facta die i. Ianuarij 1537. non debet trahi ad datam expectatiuarum, quæ fuit cal. Septem. Ex quo sequitur iste magnus effectus, quod collationes ordinariorum, quæ factæ fuerunt à cal. Septem. vsq; ad cal. Ianuarij, valent, & tenent, per supra dicta, & per regulam, quæ disponit, quod nullus possit acceptare aliquod beneficium, vel illud assequi. literis non expeditis, nec ante factam fulminationem processus: quia gratia principis ante confectas

fectas literas est informis, & imperfecta. Et ideo ante expeditionem literarum valet prouisio ordinarij, quæ non valeret literis expeditis, ex eo, quia gratia Papæ per confessionem, & expeditionem literarum perficitur: & quæ in vtero erat, per expeditionem literarum in mundum producit. Et deinde per dationem certorum executorum roboratur, & quodam modo pubescit, iuxta decis. cccclvij. inci. Cum secundum. in nouis. Hinc dicitur, quod in beneficalibus literæ expeditæ habentur, loco tituli, vt no. Cōpo. in c. constitutus. ad fi. de rescr. & Io. An. in c. j. de lit. contest. lib. vj. Feli. in c. in nostra. in verb. titulus. de rescrip. & Milis in versi. gratia. Et ideo solet per vnam bullam inhiberi bullatoribus, & alijs officialibus, ne literas super gratijs expectatiuis, antequam processus desuper decreti fuerint, aut fulminati, partibus tradere præsumant, faciunt ad hoc no. per Archi. & Io. An. in proce. lib. vj. & per Dominos de Rota deci. cccxxxij. incip. Licet Ro. Cu. Cum ergo expeditio literarum, & fulminatio processus in gratijs expectatiuis Pauli fuerit facta cal. Ianua. certè videtur, quod beneficia, quæ in antea vacauerint, etiã in mense Apostolico potuerunt validè conferri per ordinarios. Ex quo illa expectates tunc acceptare, seu assequi non valuerunt vt dixi. Nam licet Papa sit generalis ordinarius orbis, quo ad beneficia, Episcopus tamè est etiã generalis ordinarius Episcopatus sui, adeo, quod posset conferre in omnibus mensibus nisi prohiberetur, vt dixi, quia est præordinator in cunctis, vt dicit decis. clxvij. inci. De collatione, & c. in no. Et tenendo hæc partem potest dici, quod non ob. decretum irritans appositum in dictis gratijs expectatiuis, per quod decernit irritum, & inane & c. Quia respondetur, quod illa verba restringuntur ad habilitatem literarum, quasi dicat, ex nunc, id est, literis expeditis, & decreta fulminatione processuum, & non antea, quam literæ sunt adhuc informes, & inefficaces. Recipiunt igitur verba illa decreti restrictionem de habilitate. argu. l. vt gradatim. ff. de mune. & hono. & eorum, quæ no. Bar. & Moder. in l. j. §. nunciatio. ff. de ope. no. nunc. facit gl. in c. j. de const. in verb. omnibus. & in c. dilecto. de sen. excom. lib. vj. Et quod eleganter scribit Domi. confi. cxxxij. in iij. col. vbi dicit, quod decretum appositum in gratia non afficit, nisi beneficium cadens in illa: quia intelligitur modificatum secundum modificationem gratiæ. Pari modo potest dici in isto casu, vt tale decretum expectatiuarum dicatur esse potes, & habile ad produ-

producendū suū effectum, stante potentia, & habilitate literarū, quo ad earū effectus, acceptationis scilicet, & similitum. Nec fulminatio, quæ postea sequuta est, retro trahitur ad datā literarū, stantibus collationibus ordinariorū, c. quamuis. de rescr. lib. vj. cū alijs, de quibus supra. Et pro hac parte inveniunt multi in casu, qui iā est in facto, licet nonnulli teneant contrarium, quo ad beneficia, quæ vacarunt de mense Octob. vsq; ad cal. Ianua. Quia cum prædicti menses sint Apostolici, licet expectantes ante fulminationē processuū nō potuerint acceptare, per rōnes, & motiua, de quibus in parte affirmatiua: tamē secūdum eos, ligatæ erāt manus ordinariorū in dictis mēribus Apostolicis ppter decretū appositum in gratijs huiusmodi. Quod quidē decretū, licet medio tpe nullū attulerit cōmodum expectantibus, impediūt tamē ordinarios in mēribus Apostolicis à data predictarū literarū. Hęc est enim natura decreti, quia per illud videtur superior habere pro illicito, & nullo, quicquid fieret in cōtrariū, secūdum Panor. in c. dilecto. in iij. col. de præben. † Nā est tā malignantis naturæ, quod quicquid inuenit, destruit, & in oppositū ducit: vt habetur in deci. j. vt lit. pen. in antiq. Præsertim quia in quacunq; dispositione decretū videtur dare formā, secūdum Bal. in l. j. ff. de lib. & posth. & sequit̄ Feli. plura ponēs in c. cū accessissent. de cōsti. & in c. cū dilecta. de rescr. Et factū cōtra formā est nullū ipso iure. vulg. c. cui de nō Sacerdotali. de præb. lib. vj. Tamē utcunq; sit, in isto cōflictu rationū, inclinarem ego magis in primā partē affirmatiuā, in fauendo collationibus ordinariorū, quæ sunt fauorabiles, & ampliādæ, vt dicit gl. in c. j. in verbo, processus. ad fi. de rescr. li. vj. & gl. in verbo, Episcopi. in c. si cōtra vnū. de offi. deleg. li. vj. & in cle. ij. de of. ord. quā in hoc dicit esse notabilē Panor. in c. si quis cōtra clericū. in ij. col. de fo. cōpe. & ita reperio seruātū tēpore Iulij Papæ ij. vt adnotauit d. Laur. Card. Sanctōrū quatuor. Non obstat ea, quæ dicta sunt in contrariū, videlicet, decretū statim à data literarū ligare manus ordinariorū, quia hoc non est verū ante expeditionē literarū propter rationē superius dictā. Respiciunt ergo literæ expeditæ actū de futuro: videlicet, fulminationē processuū, qua mediāte, consequūtur robur & perfectionē suā. Decretū igit̄ irritas, quod sortitur naturā dispositionis, sup̄ qua interponitur, erit etiā suspensum in euentū

in euentū futurū, vt probat̄ in cle. j. in prin. de cōces. præb. iūta gl. in verbo, ex tūc. quæ exponit dictā dictionē, ex tunc, 20 prout ex nūc. † & ecōuerso, nec est mirū quòd vna dictio pro alia ponatur, vt patet in l. ij. c. de his quæ ex pub. rat. mut. pec. ac. li. xij. vbi verbū, cōmodauit, ponitur pro mutuauit, qd̄ est longē diuersum: & tradūt Doc. in c. super eo. de offi. deleg. & in c. cū dilectus. de cōsuet. & ita istā dictionē, ex nūc, exponit Pet. de Anch. in consi. ccxix. inci. Mirū prima facie, & c. Sic igitur in proposito est dicendū, q̄ licet in dictis literis ponatur dictio præfata cū decreto irritandi, illa tamē respiciēt, & resoluētur in tēpus futurū, in quo fiet fulminatio processuū, & secūdum hoc dictio, ex, nō inducet, aut significabit causam proximā, & immediatā: iuxta l. j. §. ex incēdio. & ibi Bar. ff. de incen. ru. nau. & in l. non dubiū. c. de legi. vbi hoc notāt Moder. & in c. inter dilectos. de fi. instru. ex quibus infertur vnū aliud videlicet, q̄ beneficia vacātia in mensibus Apostolicis non erunt reseruata Papæ, eo ipso, q̄ cōcedit gratias expectatiuas, ita quòd ordinarij nullo modo possint de illis disponere: sed quatenus huiusmodi gratiæ concernunt eorum collationes: & eo casu tūc demum impediūt ordinarios in conferēdo, & non aliās, quando sint plenē, & perfectē expeditæ, vt superius est dictum. & isto modo possunt cōcordari plures decisiones contrariæ de quibus in antiquis decisio. ccccxxij. & ccccl. & dcccxxxiiij. cū alia Bisig. xxiiij. de quibus dixi in regula, de publicandis, & cū ministerio dixi quatenus huiusmodi gratiæ cōcernāt eorū collationes, & c. Nā si nemo expediret gratiam expectatiuam ad collationem alicuius ordinarij, ille posset conferre in mensibus etiam Apostolicis. Nam nihil est quod impediat, cū habeat manus liberās, & per nullā reseruatiōē, aut decretum, seu aliquas literas Papales impeditas. Nam de iure communi potestas ordinariorum, in conferendis beneficijs suarum collationum, non reperitur limitata, seu restricta ad certos menses. Sed quandoque contingit vacare, ea conferre possunt, dummodo non differant per sex menses, iuxta dispositionem cōcilij Lateranensis, c. licet. de suppl. negli. prælat. & in c. nulla. de concess. præben. † & in hoc melioris sunt conditionis, quàm Papa, qui si beneficia vacātia in curia non conferat intra mēsem à die vacatiōis numerādū, illi, ad quos collatio pertinet, possunt

possunt illa conferre, c. statutū. de præben. in vj. licet ille tex. non habeat locū, quando Papa etiā reseruasset illa post mēsem, prout fecit Bonifacius, per suā extrauagantem, quæ incipit, Piæ sollicitudinis. & Ioan. xxij. per aliā, quæ incipit, Ex debito. & hodie indistinctè ordinarius non possit cōferre, si verū est, quod vulgo dicitur per dictā extraua. piæ, illud c. statutum. fuisse reuocatum, vt dicit deci. cclvj. incip. Licet iuxta ordinationem. in no. & Gemi. confi. lxxvij. tamen super hoc dubitant Moder. Perusini in nouo tract. reservationum. in j. parte, in vj. effectu, vbi multis rationibus probant d. c. statutum. non fuisse reuocatū, respondens ad d. deci. & alia allegata. Et tenēdo illam opin. assumptum superius factum subsisteret, de quo aliquid dixi in regula, de triennali. in illa q. de reservatione facta in curia, & quod dictum est superius de mensibus Apostolicis, idē, & fortius dicendum est in mensibus alternatiuis, aliquibus ordinarijs concessis, qui non tantibus ibidem expectatiuis habent omnes mentes ad conferendum, licet alternatiuis mensibus conferant, in quibus pari modo nō est locus expectatiuis, nisi illis specialiter in eis dēderogetur, faciēdo mentionem de mensibus alternatiuis in parte dispositiua gratiæ, iuxta no. in c. j. & c. cū ordinē. de rescrip. & videtur expressum in cle. j. §. fi. de præben. vbi probatur, † quod expressio clausulæ exprimendæ fieri debet in parte dispositiua, aliās non prodest. Ad quod etiam facit qd scribit Lap. allega. xv. iuxta meum ordinem, & d. Anto. in c. cū nostris. de concess. præben. de clausula, amoto quodlibet illicito detentore & c. & Felin. in c. in nostra. in xj. & latius in xxxvj. corre. de rescript. & declarat notabiliter Gemina. in confi. lxxxvj. tamen circa hoc non audeo firmare pedes, propter illa quæ dico in regula, de quatuor mensibus. Et scripsit super hoc latam decisionem d. Guliel. quamuis de prædictis nihil attigerit. † Vtērius non omitto vnum, quod licet tēpore Iulij non darētur reualidationes gratiarum, neque secundæ gratiæ expectatiuæ, tamen tēpore Leonis, & Clementis contrarium vidi obseruari. Et ideo quando gratia secunda expectatiua in se habet ad instar descriptorū, vel aliquam dispensationem, tunc ponitur data isto modo: & sub data currenti, quæ perinde valeat, ac si sub data calen. Septemb. literæ expeditæ fuissent attento, q̄ aliam gratiam expectatiuam

tiuam à nobis non obtinuit. Quando verò nō habet ad instar, videlicet dispensationē, tūc semper dicitur, † sub data calen. Septemb. Ponti. nostri, anno, & c. † Et quia, vt inquit Philosophus, veriores efficiuntur sermones nostri: cū ad indiuidua descendimus, quem refert And. Sic. in cōsi. iij. Illud offeram, & c. col. j. lib. iij. Ideo expeditis euidentioribus, quædam particularius circa istam materiam expectatiuarum, & mandatorū de prouidendo per exempla, & formulas quas dā disponam: in reliquis referendo me ad ea, quæ dicam in regulis expectatiuarum, quæ hīc non scribam, ne dos debita illis subtrahatur. Non q̄ sperem in singulis satisfacere. † Nam in longo opere fas est obrepere somnum, vt Flacus ait. Præsertim cū iste labor, humeris meis sit longe impar: sufficet igitur mihi in magnis voluisse, & primos (vt inquit ille) ædere vagitus. Reliquum supplebit posteritas magis docta, quæ facile inuentis addet meliora. Interim verò si quid minus accurate dixerō, veniam promerebor, dum in tantis occupationibus ista tentauerim. Sed iam rē ipsam aggrediamur. † Varias apud antiquos iuris peritos, præsertim Cancellariæ Apostolicæ abbreviatores legimus expectatiuarum, ac mandatorum formulas, quarū aliquas succinctè attingit Hieronymus Paulus Hispanus noster, & antiquus literarum Apostolicarū corrector, in eo libro, qui vulgo practica Cancellariæ Apostolicæ appellatur, vbi licet multa vtilia obseruauerit, in multis tamen defecit: & ea, quæ notatu sunt digna plerūque nuda, & sine autoritate, vel ratione dimisit. Deinde do. Io. Baptista de S. Seuerino, vulgo Caccialupus appellatus, super ista materia aliqua notabilia collegit, in quodā Epilogo, quē fecit de notis gratiarū, licet præuētus morte, vel propter occupationes imperfectū, & sine aliquo ordine reliquerit. Postremò memorabilis vir Laurentius Puccius Cardinalis Sancto rū quatuor, qui in hoc genere laboris ætatem cōsumpsit, & reliquos omnes superauit: & in qua materia, vt ipse tūc mihi auditori suo referebat, plus quā ducenta millia ducatorum lucratus fuerat. Lōge plures gratiarū formulas cōgessit, fortassis plures, quā Sibillæ folia: & ea per formularia, & paraphrases dimisit, ad quæ perlegenda nō sufficeret vita hominis. Nō tamē habuerunt suā decoctionē: nā dū animū ad cōponendā illā rerum sarcinam, & immensam formularum syl-

nam applicare constituit: iam negotia sedis Apostolicæ grauiora tantum virum obruerat, quibus factum est vt machina illa formularum, nuda sine auctoritatibus iuris, vt decreuerat, manca, & ieiuna remanserunt. Cogitauerat tamen aliquando summus ille vir, vt dicebat, se velle receptui canere, & per ætatem excusationem petere, & totam illam cogeriem ad quoddam breue compedium, quod manuale abbreviatorum
 27 nuncupabat redigere. † Sed vt est bonorum omnium fortuna nouerca, acres illos, & illustres cogitatio, ac librorum immensam ferientem, calamitosa urbis direptio, ac deinde inuida mors interrupit, & penitus assumpsit, adeo vt vix vnus, vel alter liber superest. Et ideo ego ne per medium profundum, vt ita loquar, incedere videar, & opus quasi desperatum, vite lapsu imperfectum dimittam, vt præfatis contigit, constitui apud me ipsum ex con-
 28 gerie adnotationum mearum † decem formulas in totum deligere, decem concernentes gratias expectatiuas, & totidem mandata de prouidendo, quas R. D. V. recipere dignabitur, veluti decem illa talia, quæ in Euangelio Lucae xix. fidelis ille seruus obtulit. Et hæc quidem decem formulæ, breuiter & succinctè à me describentur, plures alias dimittens, quæ videtur penè improbabilis. Non enim facile quis omnes literarum formas colligere, & probare poterit. In quibus si per occupationes plurimas, quibus distineor in aliquo defecero, dabit veniam mihi materiam difficultas, & labor ingens cui me oino impedere sentio: tum etiam quia hæc omnia in stylo curiæ consistunt, in quo ignorantia videtur tolerabilis, quia in facto consistit, vt no. Doct. per illum text. in c. ex literis. de consti. & sapientissimè in vrbe talis stylus variatur, vt dicit Feli. in c. Rodolphus. in xv. col. vers. vbi autem didici & c. de rescri. nihilominus tamè licet in prædictis facile quis excusationem mereatur, diligentiam adhibui, ne in aliquo euidenter errarem, ea omnia, quæ stylum concernunt cum reuerendissimo tunc domino meo Laurentio Cardinali Sactorum quatuor, viro proculdubio in his rebus singularissimo, ac cum alijs viris practicis conferendo, secutus in hoc Iurisconsultum, in l. ij. §. ff. quis or. in pos. ser. ibi, consulendo peritiores, & c. & in l. si auiam. c. de ingenu. ma. ibi, si cum peritioribus tractatum habuisses, facile cognosceres. Et ob eam causam decreui, formulas tantum gratiarum expectatiuarum, & mandatorum de prouidendo, quas probare potui describere

describere, quæ originem & fomentum habent à iure communi. Reliquas, quæ nudi facti assertionem continent, dominis abbreviatoribus relinquens: quæ res vt maturius fiat, incipiam à quadam formula literarum vsitata apud nostros Hispanos, quæ licet non fuerit cæteris antiquior, est tamen illis frequentior, quorum intuitu libuit, eam primam ponere.
 29 † Prima igitur forma est, quæ vsitatur in Hispania, videlicet, quæ creat quis canonicus in certa ecclesia, sub hac forma, *Canonicatum ecclesie Valentine cum plenitudine iuris canonicalis, tibi auctoritate Apostolica conferimus, & de illo etiam prouidemus: Præbendam vero ac dignitatem personatum, administrationem vel officium eiusdem ecclesie, necnon præstimoniam præstimoniales, portiones, aut simplicia beneficia in ciuitate, & diocesi vnus, duorum vel plurium & c. Quorum quidem præstimoniorum fructus & c.* Circa istam formam notanda sunt aliqua euidentia, quæ erunt communia & necessaria ad alias formas infra dicendas. Et deinde quedam particularias erunt circa istam formam adnotanda, quæ non erunt communia cum alijs, sed eam tantum concernent.
 30 † In primis igitur illud meminisse oportet, quod Papa quando creat canonicum, confert plenum ius in canonicatu, sed taliter creatus non dicitur consecutus ius in præbenda, sed ad præbendam, vt in c. si. de concess. præben. libr. vj. A deo quod propter illud ius potest euincere præbendam alteri collatam, tanquam sibi debitam agendo, vt possessori auferatur, & sibi conferatur: vt tenet Ioan. Andr. & Domi. in c. si soli. de concessio. præben. & Inno. in c. inter cæteras. de præben. & formam petitionis scribit Specula. titu. de actio. & petitio. §. iiii.
 31 † Et qua poena puniantur canonici, alteri conferentes præbendam, ponunt Doct. in c. statuimus. de maio. & obediens. & habetur in c. dilectus. el. ij. de præben. Redeundo igitur ad propositum, dico quod per creationem in canonicum non solum dat ius in canonicatu, sed facit verum canonicum, licet expectet præbendam, adeo quod interim posset capere distributiones quotidianas, vt tradit Ioan. Francif. Paui. Rotæ auditor, in tracta. de sede vacan. fol. ii. col. iiii. post Innocen. in cap. cum M. de constitu. & Bald. in Margarita, in verbo, canonicus. versic. ij. & in l. fina. in fine. c. de alluio. sequitur Ioan. Firmia. in tracta. de Episcopo. in tertia parte primi lib. numero 22. Nam per creationem canonici acquiruntur ea,
 s 2 quæ

quæ sunt diuini, & ecclesiastici officij, sicut cātare in choro, & alia similia exercere, c. dilecto. de præbend. adeò q̄ poterit dare vocem in electione Episcopi, licet non habeat præbendam: vt dicit Inno. in d. cū M. & sequitur Firmia. in d. trac. Et in ista creatione canonicatus tantū cōfertur quoddam ius spirituale, & incorporeum, quod non cadit in laicum, si-
 32 cut præbenda. † Nam habet se ius canonicatus ad præbendam, sicut anima ad corpus, præbenda verò, quia est quid merè temporale, potest cadere in laicum, cōsiderando eam de per se: sed quando est annexa canonicatui, habet se ad canonicatum, sicut corpus ad animā: vt in ca. si quis obiecerit. iij. q. iij. & tunc dicitur ius spirituale, ratione canoniæ, cui est annexa. Et dicitur ius spirituale indiuiduum, vt est text. notabilis in c. dilecto. de præben. Et tunc habent inter se cōiunctionem tanquàm anima & corpus, vt dixi, vel vt dicit Car. in. de. fi. q. xv. de præben. q̄ habet se præbenda ad canonicam tanquàm filia ad matrem, & est decisio. ccccxxvj. & Bisigna. decisio. xj. tit. de concess. præben. & tradunt Moder. post glof. & Abb. in c. cū M. de constitu. & in c. maioribus. de præben. Et licet ita sit canonicatus, tamē quia se habet vt anima, dat
 33 ius magis firmum. † Quia quantò quis est dignius, tantò est nobilius & durabilius: vt no. in c. quædam. de iureiuran. Hoc patet, quia sicut anima sine corpore durat, corpus verò sine anima dissoluitur: ita & canonicatus sine præbenda operatur in canonico plures effectus iuris, quos præbenda nō inducit. Primus effectus potest cōsiderari vltra prædicta: quia videmus, q̄ creatus in canonicum, dicitur habere quandam singularem præeminētiam inter cæteros inferiores clericos, propter quam dicitur habere dignitatem. vt dicit glo. pe. in verbo, vltix. in c. si canonici. de offi. ordi. lib. vj. quam multū commendat Feli. in c. pastoralis. in iij. col. ver. not. tex. de offi. delega. Nam canonicus in ecclesia cathedrali est nomen maximi honoris, & præeminētiae, vt dicit Domi. in c. quāuis. in prin. & in §. quāquā. in iij. no. de præb. lib. vj. & in c. j. de fil. presby. eo. lib. & Feli. in c. super his. in prin. de accu. & Inn. in c. fraternitatem. de sepul. sequuntur Mod. in trac. de benefic. q. xlv. iij. partis. Adeò q̄ dicuntur collaterales Episcopi: vt dicit Bald. in l. j. c. de petitio. bono. sublato. lib. x. Et ideo voluerunt domini in decisione ij. tit. de fil. presbyte. in nouis. quòd illegitimus

34 † illegitimus dispensatus nō potest obtinere canonicatum in ecclesia cathedrali propter maiorem præeminētiam, quam dicti canonici habent. Et adeò ista præeminētia est cōsiderabilis, q̄ multi Reges se canicos aliquarum ecclesiarum cathedralium creari procrearunt, vt Rex Angliæ, Rex Franciæ in ecclesia sancti Hilari: vt refert Abb. in c. extirpandæ. §. qui verò. de præben. & reassunt Moder. in tract. electio. fol. x8. Et ideo dicit Abb. in c. causam. in v. col. nume. 9. de iudic. quòd propterea canonicatus in ecclesia cathedrali conferuntur cōiter ciuibus optimi status & conditionis, qui dedicant se studio literarum, & præ cæteris honorantur. Est bene verum quòd licet habeāt dicti canonici in ecclesia cathedrali maximum honorem, & quandam effigiem, & similitudinem dignitatis, non tamen propriè possunt dici in dignitate cōstituti, vt patet in c. statutū. in prin. de rescri. lib. vj. & ibi latè dixi: sed largo modo secūdum quid dicuntur in dignitate, vt dicit Feli. in c. pastoralis. in iij. col. de offi. deleg. & vltra ipsum Imo. in c. relatum. el. ij. in iij. col. de testa. & in c. dudum. el. j. col. j. de elect. & ideo videmus q̄ ratione illius præeminētiae, & quasi dignitatis, creatus canonicus in ecclesia cathedrali potest esse iudex delegatus à sede Apostolica, sicut si existeret in dignitate: vt patet in d. c. statutum. & ibi tenet Domi. in ij. q. † Et pari modo licet secūdum stylū curiæ nō possit vniri beneficium dignū minus digno. Et sic parochialis non posset vniri simplici beneficio, posset tamē vniri canonicatui: quia propter dictā præeminētiam reputatur dignius: vt probat in c. super eo. de præb. lib. vj. & iste est primus effectus creationis in canonicū. Nec obst. si diceretur, q̄ tex. in d. c. statutū. debet intelligi de canonicis cū plenitudine iuris canonicalis, id est actu præbēdatis, vt verba cū effectu inteiligant iuxta c. relatum. de cle. nō resi. † Prefertim qa canonicus sine præbēda est sicut Comes sine reatu: & Episcopus sine Episcopatu, q̄ vocatur nulla tenētes, & abusuui: & canonici sine præbēda dicuntur canonici in herbis, vt dicit Imo. in d. c. relatum. & deci. xxv. tit. de præb. in no. inci. Si legatus. & reassumit Ias. in l. id qd' apud hostes. col. fi. ff. de lega. j. Nā illa procedunt quo ad cōsequendū effectus plenæ dignitatis. Secus verò quo ad effectū delegationis: quia istis canonicis sic creatis sine spe futuræ præbēdæ, causa committi potest, vt
 s 3 dicit

dicit prædicta decisio. xxv. & tenet expressè Andr. Sicut. post Cal. in c. cum M. in lvij. col. de cõsti. & tali casu solùm canonicatus sine præbenda sufficit. Hinc est, quod si in aliqua ecclesia sit consuetudo quòd dignitas nõ conferatur nisi canonico, poterit cõferri canonico creato sine præbenda, vt dicit Do. in c. si is cui. §. & si. de præb. lib. vj. Et iste sit secundus effectus creationis in canonicũ, quẽ intelligas in canonico sæculari: secus esset in creatione canonici regularis, vt latius dixi in d. c. statutum. post Do. Tertius effectus istius creationis in canonicum resultat ex his quæ tradit Io. Fran. Pau. quondam egregius auditor Rotæ, post Doct. in c. dilectus. el. ij. de præb. & in d. c. cum M. in illo suo docto tract. de offi. & pote. capit. sede vacã. in v. euiden. princip. aliã est fol. ix. col. iij. secundum paruum impressionẽ: vbi dicit, quod creatus in canonicũ sub expectatione præbendæ, debet habere interim distributiones. Ratio redditur per Ioan. Bapt. Caccialu. in quibusdam suis notis gratiarum: quia per huiusmodi creationẽ acquiruntur ei ea, quæ sunt diuini & ecclesiastici officij, hic est quòd potest cantare in choro, & habere stallum in eo, & vocem in capitulo, & quolibet aliud diuinum officium exercere. Ita dicit ille & fuit prius dictum Inn. in d. c. cum M. quem refert & sequitur Io. Firmia. in trac. Episco. in iij. parte primi libri. nume. 22. Adde quòd hoc idem ei conceditur in litera executoria, quæ illi datur ex mente, & verbis tex. in c. pro illorum. de præben. circa fi. & not. Archi. in c. hi qui. de præb. lib. vj. & ideo si vocem habet in capitulo, poterit dare vocẽ suam in decretis alienationum per capitulum, & canonicos, & interesse alijs tractibus ecclesiæ cum canonicis præbendatis, vt dicit Inno. in d. cum M. super verbo, canonicos. in fine. & quod dictum est de distributionibus quotidianis, procedit etiam in alijs cõmunibus retribus, & superexcrecentibus fructibus, vt tradit Mod. in d. c. cum M. Et hoc non habet hodie dubiũ propter clausulã illã, quæ nunc de stylo apponitur in literis, videlicet, *cum plenitudine iuris canonicatus*, vt tradit Domi. in c. fin. §. illis. de conces. præben. lib. vj. Quia illa clausula importat prædicta iura, & perceptionem quotidianarum distributionum, secundum Anto. de Butr. in dicto c. pro illorum. & in c. cum M. allegat dictum §. illis. & idem tenet Federi. de Senis consil. ccxc. incipien. Quia in præsent. post Innocen.

Inn. quem ibi allegat, assignans rationem: quia interesse tractibus, prædicta omnia capere, & exercere, dicuntur esse fructus possessionis, seu quasi possessionis canonicatus, vt etiã vltra ipsum dicit Ioan. And. in addit. magna ad Specul. in titu. de teste. §. nunc videndum. sicut etiam beneficia conferre, inter fructus computatur, vt dicit glos. in c. cum olim. de maio. & obediẽ. Cum igitur creatus in canonicum habet quasi possessionem iuris canonicalis, sequitur, quod debet habere huiusmodi fructus, cum sit verus canonicus. Et ista omnia procedunt postquam fuit receptus ad possessionem, & militant de iure communi. De consuetudine tamen fortè in pluribus ecclesijs seruatur cõtrarium: quia videmus, quòd antequam creatus in canonicum consequatur præbendam, non participat de distributionibus, nec permittitur exercere superius dicta, & propterea vocatur canonicus in herbis, prout dicta decisio. xxv. nec retinet perpetuo illum canonicatum collatum per Papam, sed vacante præbenda distincta canonicali, & collata dicto expectanti, ille consequitur nouum canonicatum intra numerum, & primus redit ad Papam, prout dicit decisio cl. incipien. Si Legatus. in nouis: & talis consuetudo, de qua est dictum, habet faciem honesti, secundum Dominos in d. decisione, & d. Anto. in d. c. cum M. & Imo. in clem. fina. in ij. col. de præben. Hinc est, quòd in regulis reuocatorijs gratiarum facilè huiusmodi creationibus & receptionibus in canonicum derogatur, vt apparet in regula D. N. Pauli Papæ iij. secundum quam reuocauit creationem, & receptionem in canonicum in ecclesia sancte Mariæ maioris Valeriani, & canonizauit gratiã factam de eodem canonicatu per eundem dominum nostrum Episcopo Sezenateñ. vt alibi dixi latius. Et ista in vniuersum dicta sufficiant pro introductione dicendorum, redeo igitur ad formam, qua Hispani nostri vtuntur. † Dico igitur, quòd vigore istius formæ literarum potest expectans consequi in eadem collatione vltra præbendam, & dignitatem, præstimoniam etiam plura, quæ ascendunt ad summam expressam in literis, & ratio est, quia licet præstimoniam, quæ conceduntur clericis in titulum, dicantur esse, & sunt beneficia ecclesiastica saltem large, vt notat Ioan. Andre. in c. postulasti. de referip. & Ioan. Calde. in c. in nostra. eod. titu. & tradit notabili. Domini. in

confi. lxxxix. incip. Vacante Archidiaconatu. in fi. col. tamen
 ex quo nullum habent seruitium annexum, nec aliquod onus,
 & quia mille teneri possunt absque aliqua dispensatione, ideo
 non possunt dici proprie beneficia ecclesiastica, sed quedam
 stipendia, de quibus non est necesse facere mentionem in re-
 scripto beneficiali, secundum Io. And. in c. vnico. de rer. per-
 mu. lib. vj. prout etiam sentit Old. confi. cxxxix. alias cxliij. in
 titu. de rescrip. Nam prebendae ab initio fuerunt instituta
 pro studentibus, & pro subsidio contra infideles, ideo plurali-
 tas eorum, vt dixi, non est prohibita in diuersis ecclesijs, ex
 quo consistunt in sola temporalitate, & nullum seruitium spi-
 rituale habent annexum. Cadunt igitur, & comprehendun-
 tur in huiusmodi literis per supradicta, dummodo non sint
 prebendae patrimoniales: nam alia non includuntur, quia
 sunt de iure patronatus laicorum, quibus Papa in dubio non
 videtur derogare velle, nisi exprimat, iuxta gl. in c. ij. de pra-
 ben. lib. vj. in verbo, collatio. quae dicit, quod saepius reperitur re-
 ceptum in curia, Papam non conferre beneficia vacantia,
 etiam apud sedem, quando illa pertinent ad praesentationem
 laicorum. Et hoc, ne illi retrahantur a fundatione, & dotatio-
 ne beneficiorum, vt dicit alia glo. in c. cum dilectus. de iure pa-
 tro. In Hispania tamen datur expectatiua, si specialiter peti-
 tur ad vnum, & aliquando ex fauore ad duo beneficia patri-
 moniales in diuersis ecclesijs, in quibus expectas est filius pa-
 trimonialis, & tunc derogatur iure patronatus laicorum, etiam
 in totum, quando scilicet est pro vno patronorum, filio vel
 40 nepote vnus ex patronis, secundum stylum curiae. Et fre-
 quentissime hodiernis temporibus per sacrum officium Peni-
 tentiarum datur licentia ad duo, vel tria patrimonialia, secun-
 dum antiquam formam. Insuper sciendum est, quod licet cano-
 nicus creatus possit acceptare prebendae, prebendales
 portiones, aut simplicia beneficia, quae omnia idem signifi-
 cant, & important, dummodo illa non sint patrimonialia, vt
 41 dixi, non tamen poterit acceptare aliquod beneficium ser-
 uitorium, obstante regula Cancellariae, quae habet decretum
 irritans. Ratio illius regulae potest esse ista, ne canonicus, qui
 habet deseruire in ecclesia Cathedrali, distrahat ab ea pro-
 pter onus, & seruitium, quod imminet beneficio seruitorio.
 Saepem enim qui ad vtrumque festinant, neutrum bene peragunt,
 l. nemo.

l. nemo. c. de assessio. cum alijs iuribus, per glos. ad hoc notabi-
 lem in c. accusatus. in verbo, offendiculum. de haereti. lib. vj. Ad
 hanc rationem bene facit text. in c. extirpanda. §. qui vero.
 de praeben. ibi dum dicit, cum oporteat eum in maiori ecclesia de-
 seruire. Ita ratio, ne scilicet distrahatur a maiori ecclesia, ces-
 sat penitus in prebendae, cum illa vt saepius dixi, nullum onus,
 aut seruitium habeant annexum. Ideo conceduntur canoni-
 cis creatis. Imò in pluribus ecclesijs Hispaniae sunt statuta, quae
 prebendae obtineri non possint nisi per canonicos praeben-
 dados, vt illi ex hac copia reddituum sint magis honorabiliores.
 Et ideo talibus statutis in huiusmodi literis derogatur ex-
 pressè, dum dicitur, non obstantibus constitutionibus, &c. illis praeser-
 tim, quibus caueri dicit expressè, quod nullus in ciuitate, & dio-
 cesi praedictis prebendae, prebendales portiones aut sim-
 plicia beneficia obtinere possit, nisi in supradicta ecclesia
 fuerit canonicus, actu praebendatus, aut alias in ea perpetuus
 beneficiatus existat, quibus illis alias &c. specialiter, & expressè
 derogamus, quae derogatio est necessaria in ecclesijs, vbi ex-
 tant alia statuta. Ex quo est notandum, quia ex eo, quod in dictis
 statutis dicitur de canonicis actu praebendatis, videntur per
 ista verba excludi isti canonici creati nondum actu praeben-
 datis: alias si non esset in statuto illud verbum, actu praebenda-
 tus, non esset necessaria aliqua derogatio, quia canonici crea-
 ti dicuntur veri canonici etiam ante consequentiam praebendam,
 & comprehenduntur appellatione canonicorum, secundum Io.
 An. & Domi. c. si is cui. ver. sed et si. de praeb. lib. vj. cum alijs iu-
 ribus, & rationibus, quae adducantur inferius, in tertia forma. Et
 quod dictum est, gratiam expectatiuam non concedi sub praedicta for-
 ma canonico creato ad simplicia beneficia seruitoria, conce-
 ditur tamen de facili prouisio de vacanti beneficio seruitorio
 cum dispensatione, vel de residendo in maiori ecclesia, dummodo
 in dicto beneficio seruitium consuetum non negligatur. Quae clau-
 sula importat, vt per alium possit illi deseruire, vt no. in cle. j. de
 praeb. & ibi dixi. Vltimus ne aliquid remaneat intactum, est
 aduertendum, quod licet in praedicta formula creationis in ca-
 nonicum, detur facultas praebendam capiendi indistinctè, debet
 tamen restringi de iure, nisi illa praebenda fuerit sacerdotalis,
 quia illa sub huiusmodi formula non cadit, nisi dicatur, vt no.
 Cal. coli. xij. ti. de praeb. p. ratione, de qua ibi p. eum. Postremo
 circa

circa prædicta vnū aliud est notādū, q̄ licet creatus in cano-
nicum nō possit vigore illius clausulæ, *necnon simplicia benefi-*
cia, &c. acceptare simplex beneficiū seruitoriū per ea, quę su-
42 perius dicta fuerunt: illud tamen nō procedit, quādo quis
haberet gratiam expectatiuam ad largā, in aliqua collatio-
ne, sine creatione in canonicū, quia tunc potest ibidem acce-
ptare beneficium seruitoriū, & nō præstimoniam. Et sic de di-
recto cōtrariū eius, quod dictū est in canonico creato: ratio
diuersitatis est, quia in creato in canonicum, cessat illa ratio,
ne videlicet distrahatur à maiori ecclesiæ canonicus, & quia
acceptando beneficium seruitoriū, nō potest vigore illarum
literarū acceptare ibidem præbendā, vel dignitatem in eccle-
sia cathedrali, neque etiā collegiata, ex quo literæ nō exten-
duntur tali casu, nisi ad vnū in illa collatione, iuxta dictum
Host. in c. cum dilectus. de iurepatro. arg. c. mandatum, cū ibi
not. de rescrip. Cū igitur isto casu cesset ratio coniecturata
illius regulæ, quæ disponit de beneficijs seruitorijs non acce-
ptandis, cessare etiam debet illius dispositio. Nam licitū est
arguere à ratione coniecturata alicuius dispositionis, qualis
est ista, licet illa specificè non sit expressa, vt est tex. melior de
iure in l. milites agrum. in prin. ff. de re mil. quę ad hoc exclam-
mat Rom. consi. xxxij. in ij. col. & consi. c. in prin. Bal. in l. ma-
ximum vitium. c. de lib. præte. & bona glo. in l. quamuis. c. de
fideic. Et ista gratia ad largā licet in hoc sit proficua in alio
tamen est damnosa, quia vigore illius nō possunt præstimo-
nia acceptari ex eo, quia de illis in literis ad largam nulla fit
mentio, & quia cessat hoc casu ratio, quæ militat in canoni-
cis creatis, prout superius tetigi. Et attentis prædictis rationi-
bus, posset nō absurdè attentari, quòd si canonicus Cartha-
ginēsis iam existens actu præbēdatus expediret ad collatio-
nem Episcopi Carthaginēsis ad largam vigore talium lite-
rarū, fortè posset acceptare præstimoniam, sed non beneficiū
seruitoriū. Quia ex quo iam est canonicus, videtur q̄ possit
consequi præstimoniam, ad hoc vt ex illis commodius, & hono-
rabilius possit sustentare honorem sui canonicatus in eccle-
sia cathedrali. ad quod facit bona gl. in c. vnico. s. sanè. in ver-
si. absq; penuria. de stat. regu. lib. vj. & qđ habetur in c. vacā-
te. de præb. Sed nō poterit acceptare beneficiū seruitoriū per
rationē superius dictā, ne distrahat à maiori ecclesia, & licet
illud

illud videatur satis iuri cōsonum, cōmuniter in contrarium
practicatur, & minimè mutanda sunt & c. per rationem, quā
43 superius scripsi. † Sed iam secūdam formulam attingamus,
quæ magis ex voluntate, & arbitrio Papæ concedi potest,
quàm q̄ iuridica videatur. In ea enim creatur quis canoni-
cus in duabus ecclesijs hoc modo, *Vnum Valentinum, & vnum*
Carthaginē. ecclesiarum canonicatus, cum plenitudine iuris cano-
nici, Apostolica autoritate tibi conferimus, &c. Vnam verò Valen-
tin. & aliam Carthaginē. prædictarum præbendas, necnon dignita-
tes, personatus, administrationes, vel officium alterius earundem ec-
clesiarum, etiam si per electionem, &c. Exemplo igitur istius for-
mulæ apparet, potius hanc formulā esse voluntariam, quàm
iuridicā: vt probatur in c. sanctorū. lxx. dist. vbi dicitur quem
nō posse obtinere duos canonicatus in pluribus ecclesijs, &
multo minus in eadē ecclesia, vt probatur etiā in cle. fi. de præ-
ben. Vbi est expressum, q̄ adeptus in certa ecclesia dignitatē
habentē præbendam annexam, perdit primā præbendā, quā
obtinebat ibidē, & etiā canonicatū annexū præbendæ, vt vo-
lunt ibi Docto. & clarius Moder. Perusini in c. cum in eccle-
sia. in gl. iij. in fi. eo. ti. li. vj. ratio redditur in c. quia nōnulli. de
cleri. nō resi. ne per huiusmodi retentionē pluriū dignitatū,
vel canonicatū vnus occupet stipendia plurimorū, cū vix
quis vni officio vel ecclesię deseruire possit. Talis igitur mul-
tudo, & pluralitas præbendarū est canonibus inimica, dif-
solutionis materiam, & euagationis occasionē inducit, cer-
tumque cōtinet periculū animarum, vt dicit tex. in c. quia in
tantum. de præben. Verūm, vt dixi hæc omnia consistunt in
voluntate Papæ, qui in istis beneficialibus potest quadrare
rotunda quadratis, & quadrata rotundis, vt dicit Hostiē.
in c. cum venissent. de iudic. & potest has formas, & similes
contra iura concedere, prout communiter videmus similes
in Rota discuti, quas præsertim Leo x. cōcedere solebat. Pro-
pterea eam hīc volui inserere. Et licet Papa hoc possit, nul-
lus tamē inferior post Papā huiusmodi formulā posset conce-
dere: quia nō potest dispensare super pluralitate præbenda-
rū, nedū in eadē ecclesia, sed neq; in diuersis, prout attestatur
Domi. in d. c. sanctorum. dicens q̄ hoc cōmuniter tenent om-
nes, & q̄ sic seruat curia. alleg. Inno. in c. fi. de cleri. nō residē.
Et hoc in ratione fundatur, quia illa retētio est prohibita nō
solum

folùm per concilium generale, de quo in d.c. quia nonnulli
 44 sed etiam per ius commune, de quo in d.c. sanctorum. † Et
 tamè constat, nullum inferiorem, etiã si fuerit Legatus, pos-
 se contra concilium, aut iura communia dispensare, nisi sibi
 specialiter concedatur: vt in cle. ne Romani. de elec. & not. in
 c. j. de biga. lib. vj. & tradunt omnes in c. at si clerici. §. de adul-
 terijs. de iudi. Hoc tamè declaratur procedere, quãdo ipsi ca-
 nonicatus, vel præben. ex statuto, vel consuetudine require-
 rent residentiã: quia vt dicit Hosti. in c. super inordinata. de
 præb. sicut in pluribus castris, quorũ quodlibet requirit cer-
 tos homines ad sui custodiam, nõ potest quis obtinere locũ
 pluriũ. Ita neq; quis præfici potest duabus, vel pluribus præ-
 bendis, requirentibus residentiã, nisi accedente dispensatio-
 ne Papæ, secus ergo, si non requireret residentiã: quia tũc
 possunt licitè obtineri, si conferantur per inferiorem. Et hoc
 modo debet intelligi opi. Inno. in c. cum iam dudum. de præ-
 ben. Isto enim casu inferior poterit dispensare. Vel quando
 vna ex illis præbendis esset tenuis, & minus sufficiens, secũ-
 dũ Io. An. in c. literas. de concess. præben. Quem hoc modo
 intelligit, & declarat Panor. in d.c. cum iam dudũ. In diuersis
 ecclesijs, ideo dixi, quia nõ posset inferior dispẽsare, vt q̃s in
 eadem ecclesia habeat duos canonicatus. Et sic duo conformia,
 licet in difformibus possit: vt puta, q̃ sub eodẽ tecto q̃s
 habeat dignitatem, & canonicatũ cũ præbenda: vt declarat
 Abb. in c. extirpandæ. §. qui verò. de præbend. Pari modo va-
 let in hoc consuetudo: vt probatur in c. cum in ecclesia. & in
 c. si is cui. de præben. lib. vj. Et ibi hoc colligit Philippus Peru-
 sinus. Sed non valet circa duo cõformia, vt puta duas digni-
 tates, vel prioratus: vt in c. j. de consue. eo. lib. Idem puto de
 duobus canonicatibus sub eodẽ tecto, per hoc quod sequi-
 tur. Ratio diuersitatis est, quia per dispensationẽ in diuersis
 ecclesijs, vel in eadẽ ecclesia circa difformia, nõ frangitur nu-
 merus in ecclesia, nec illi tollitur suffragiũ canonicorum, sed
 circa conformia læditur ecclesia, & frangitur numerus. Ul-
 terius circa hanc formã aduertendũ est ad aliqua. Et primò
 dum in ea cum mysterio dicitur, *nec nõ dignitatem &c. alterius*
 45 *earundẽ ecclesiarum.* † ista verba hoc important, quòd vltra
 duas præbendas, vnã scilicet in qualibet nõ potest expectans
 in hac forma, nec sub quarta, de qua infra consequi, nisi vnã
 digni-

dignitatem, vel vnum personatũ, aut administrationem, vel
 officium in altera illarũ ecclesiarum. Quod clarius specificatur
 in dicta quarta forma, dum in ea dicitur, *in vnã ipsarum, &c.*
 Etiã debet intelligi, q̃ aliquod prædictorũ non habet præbẽ-
 dam annexã, quia aliã consequeretur duas præbendas in ea-
 dem ecclesia, quod est prohibitũ de iure, etiã quando altera
 est annexa: vt probatur in cle. si. de præben. & no. Io. An. in d.
 c. literas. de concess. præben. Ex quo apparet, q̃ duæ præben-
 dæ sunt magis incõpatibiles sub eodem tecto, etiam si altera
 earum sit annexa, q̃ sit dignitas cum ecclesia parochiali, quæ
 est annexa præben. in ecclesia cathedrali, vt probatur in c.
 super eo. de præben. lib. vj. Licet aliquãdo disputãdo publicè
 sustinui contrarium tam Romæ, q̃ Patauij: licet illę disputa-
 tiones cum alijs scriptis meis furto perierint. Et hoc quod est
 dictũ, verum est, & procedit, nisi in literis aliud diceretur, per
 quod appareret Papã intellexisse de duabus præbendis obti-
 nendis sub eodẽ tecto: quia tunc nõ esset recedendũ à verbis
 Papæ, c. li. Papa. de priu. lib. vj. l. nõ aliter. ff. de lega. iij. Secun-
 dò debent intelligi illa verba, *de dignitate, &c.* dummodo ali-
 quod illorũ, id est dignitas, vel administratio &c. nõ sit maior
 post pontificalẽ ibidẽ, quæ expressè in literis excipitur. Et ra-
 tio est, quia tales dignitates, quæ sunt, vel reputantur maiores
 post pontificalẽ, sunt per regulas istas Cancellariæ reseruatae.
 Constat autẽ, q̃ huiusmodi literæ nõ extenduntur ad digni-
 tates, & beneficia specialiter, atq; generaliter reseruata vel
 affecta secundũ dominos de Rota in deci. ccccxcix. incip.
 Nuncius apostolicus. in no. & vltra q̃ ad hoc sunt plura con-
 silia Roma. cccxlij. & clx. & Cald. in titu. de præben. consi. ix.
 quæ in alia quæstione allegauit. Est & de hoc regula Cãcella-
 riæ expressa, ad quod bene facit tex. in c. ij. de præben. li. vj.
 46 Sed istud, quod dicitur de dignitate debet sanè intelligi dũ
 modo dignitas huiusmodi post pontificalem valorẽ decẽ flo-
 au. secundũ cõ. æsti. excedat, iuxta regulam iij. Cancellariæ.
 Aliã si est infra dictum valorẽ, includitur in literis quamuis
 reputetur ibidẽ maior post pontificalẽ. Nam ex quo talis di-
 gnitas nõ censetur reseruata, certè cadit sub expectatiua; &
 potest acceptari, argu. eiusdẽ, quod legitur, & notatur in l. j.
 §. si stipulanti. ff. de ver. obli. & in l. cum prætor. ff. de iudi. iũ-
 sto c. nomine. de præsump. Nescio tamè si Rota hoc admitte-
 ret, quia

ret, quia literæ nō distinguunt: ergo nec nos distinguamus, l. iij. cum glo. ff. de offi. præsi. l. de precio. de public. præsertim quia isto casu ne talis dignitas comprehendatur, concurrat duplex ratio. non solū æstimatio valoris, & etiam prærogatiua ecclesiæ cathedralis de qua in c. quāuis. de præben. li. vj. Vnde licet vna ratio cesset, militat tamen alia, in qua potest sustineri dispositio, vulga. s. affinitatis. Insti. de nupt. & ista prærogatiua ecclesiæ cathedralis, nō solū in dignitate prima, sed in alijs canonicatibus, & dignitatibus multum cōsideratur, vt est dictum superius in prima forma, & latius dixi in c. statutum. de rescrip. lib. vj. Quæ autem dicatur dignitas maior post pontificalem, in hoc debet attendi cōsuetudo, & reputatio illius ecclesiæ: vt notatur in c. deliberatione. de offi. lega. lib. vj. & ponit Rota deci. clxxiij. inci. De thesauraria. in nouis. aliās deci. viij. titu. de præben. Et illa verba, *dummodo non sit maior post pontificalem*, arguunt in ecclesia plures adesse dignitates: quia non posset aliqua dignitas dici maior, nisi aliæ essent minores, & ideo si in ecclesia non esset nisi vnica dignitas, non intelligeretur de ea illa regula: vt tradit Gemi. in cōsi. xxxvj. facit quod dicit d. Gundisaluuus in tracta. legati. in ix. q. primæ partis, col. xx. in prin. Nam prout aliās dixit Rota in vna causa cameriatu ecclesiæ Neapolitanæ. quæ est vnica regula prædicta debet intelligi tātū in casibus expressis, & ita adnotauit tunc d. Melchior Baldasinus doctissimus aduocatus. Et per hæc remanet declarata illa verba, *necnon dignitatem, &c.* alterius earūdem ecclesiarum si quis autē voluerit in qualibet ecclesia, vbi creatus est canonicus habere dignitatē, oportet, q̄ prius obtineat dispensationē ad duo vel tria incōpatibilia. Et demū circa principiū gratiæ suæ expectatiuæ dicatur isto modo, videlicet, *cū quod dudū, vt duo incōpatibilia beneficia, etiā si dignitatis, personatus, administrationes, vel officia forent, & ad eos &c. si tibi aliās canonicè conferatur, recipere, & insimul retinere liberè, & licitè valeres, apostolica fuit auctoritate dispensatū, præmissorum meritorū tuorū &c.* Et isto casu nō dicitur, dignitatē alterius earundē, sed earundē ecclesiarū, fit autē talis narratio dispensationis iam obtentæ cū ministerio: quia aliās virtute gratiæ ad duo incompatibilia nō censetur dispensatū super retentione vtriusq̄: vt est casus no. in c. non pot. s. cū no. de præben. lib. vj. Quid autē si vtraque

si vtraq̄ dignitas in casu præmissio, requireret residentiā, an super illa censetur dispensatū virtute taliū literarū, dico q̄ sic: vt tenet gl. in c. si q̄s in clero. vij. q. j. † quæ dicit q̄ ex quo dispensatur cum aliquo super pluralitate beneficiorū, seu præbendarū, videtur etiā dispensatum super residentia. Ratio huius est, licet gl. illa nō declaret, quia quāuis dispensatio sit stricti iuris, & strictè interpretanda, c. j. & ij. de fil. presby. lib. vj. nihilominus extēditur ad consecutiua, seu dependentia ex eo super quo est dispensatū, secundū Panor. post glo. ibi in c. quia intātum. de præben. Vbi per hoc infert, q̄ si dispēfatur cum minori, vt possit habere ecclesiā curatam, videtur etiā dispensatū, vt nō teneatur, se facere promoueri ad Sacerdotiū intra annū, iuxta dispositionem c. licet canon. & c. cōmissa. de electio. lib. vj. Idem tenet ipsemet Panor. in c. cū in cūctis. s. cū no. de electio. & in c. ad aures. de rescrip. & Mod. late in c. postulaisti. de rescri. Postremò sciendū est, q̄ ideo apponuntur illa verba, videlicet, *etiam si per electionē quis cōsueuerit ad illam assumi*: quia aliās nō includeretur dignitas electiua, nō expresso modo electiuo, c. cū in illis. s. j. de præben. li. vj. & 48 in cle. j. eo. ti. † Ratio est quia Papa in dubio nō intelligitur ita velle p̄iudicare pluribus, sicut vni: quia melius præsumit prouisum ecclesiæ per cōsiliū plurimorū, q̄ vnus, c. prudentiā. de offi. deleg. per quem tex. voluit ibi Abb. & Mod. q̄ per clausulā generalē nō cēseatur derogatū cōcilio generali propter prædictā rationē. Est bene verū, q̄ circa hoc, an dignitas electiua cōprehendatur vel non, fuerūt aliquæ opi. quas refert Cald. tit. de præben. cōsi. xij. & xxiiij. & tradit Feli. in c. 49 in nostra. de rescri. † Tertia forma, quia ea raro curiales vtuntur, breuiter absoluetur & est, quādo creat canonicus in vna ecclesia tātum cū reservatione præbendæ cōferendæ per certū executorē deputatū, sub hac forma, *canonicū in ecclesia Valentina cum plenitudine iuris canonici tibi auctoritate apostolica cōferimus, & de illo etiam prouidemus: Præbendā verò, &c. necnon dignitatem personatum, administrationem, vel officium, etiam si ad illum, illam, vel illud, cōsueuerit quis per electionem assumi, &c.* Hæc forma colligitur ex text. cum ibi notatis in c. si postquā de præben. lib. vj. Sed pro intelligentia istius formæ, & aliarum est aduertendū vnum, quod peritioribus est satis notū, sed alijs fortè incognitum: q̄ vbi quis est creatus canonicus, duo

duo tantum ibidem assequi potest, præbendam scilicet in ecclesia cathedrali, sed non in collegiata, item dignitatem, personatum, vel officium, siue administrationem in eadem tamen ecclesia cathedrali, dummodo maior post pontificalem ibidem non reputetur, extra cathedralem nullum canonicatum acceptare potest, quamuis paratus sit dimittere dignitatem debitam sibi in cathedrali vigore harum literarum, & esse contentus vno beneficio, quamuis minoris valoris. Et hoc propter formam literarum, quæ ad illa duo ibidem, & non alia, seu alibi se extendunt. Quæ quidem forma exactè ad vnguem est seruanda, c. cum dilectis. c. ubi notatis de rescrip. maximè in beneficialibus, c. quamuis. & c. cui de non de præben. lib. vj. An autè creatus canonicus in Hispania possit vltra illa duo obtinere præstimoniam, dictum fuit in prima forma. † Quarta forma exemplificari potest, quando creatur quis canonicus in tribus, aut pluribus ecclesijs hoc modo, *Vnum in Oriolen. & vnum in Valen. ac vnum in Conchen. maioribus ecclesijs canonicatus, &c. Necnon vnum in qualibet ecclesijs prædictarum præbendam, ac dignitatem, vel personatum aut officium in vna ipsarum, &c.* In ista forma possunt repeti ea, quæ dicta sunt in præcedentibus formis circa declarationem verborum: quia habent inter se quædam similitudinem, excepto, quod illa forma est magis pinguis, quia comprehendit plures canonicatus, & præbendas: sed vnam tantummodo dignitatem in vna ipsarum ecclesiarum, prout in forma dicitur: in qua, vel secundum quam, non deberent concedi literæ, nisi pro magnis nobilibus, aut magnis literatis. arg. c. de multa. in fi. de præben. & glo. in c. cum adeo. de rescrip. quæ vult, quod simplici clerico sufficiat tale beneficium, quod non sufficeret nobilitati: sicut de dote dicit Bar. in l. si constante. in iij. col. ff. solu. mat. Ratio potest esse, quia cum tales communiter sint dediti vel studio, vel laudabilibus curis, & negotijs, nedum vna præbenda, sed vix multæ eis sufficiunt. Et ideo secundum qualitatem personarum beneficia concedenda sunt. arg. l. plenum. §. equitij. ff. de usu & habi. & quod per illam legem cumulat Feli. in c. causam. in xij. col. de rescript. & Moderni Bono. in repe. rub. c. de proba. in v. & vj. col. † Hinc est, quod tales literati, quicquid exponunt causa studij, dicitur expositum in utilitatem ecclesie, secundum Domi. per illum text. in c. cum ex eo. de elect. lib. vj.

lib. vj. quod est verum, quando studium est Theologiæ, vt dicit Bal. in repe. l. j. ff. de leg. j. Et tali casu relictum pro studio, censetur pium, vt ibi dicitur, & sequitur Ias. in l. j. col. fin. c. de fac. san. ecc. & pro illis videtur tex. in c. super specul. de magistris. & c. si ne de. vel mo. & ita potest intelligi tex. in d. c. cum ex eo. dum ibi dicitur, quod ecclesia Dei quam maximè indiget viris literatis, non a finis ferratis, vt vtar verbis Io. Monachi antiq. Card. & dum dicit de literatis adde etiam magnis nobilibus, per quos ecclesia defenditur, & subleuatur, vt dicit glo. in c. constitutus. in ver. impotentia. de app. & Abb. in c. de multa. de præben. & ibi est tex. Et licet dictum Bal. in d. l. j. loquentis de magistris Theologiæ prima facie nobis blandiatur, tamen tex. in c. de. fin. de magi. indistinctè loquitur etiã de Doctoribus legum, † & canonum: qui etiam necessarii sunt ecclesie, vt patet in c. j. de consang. & affini. & quod ibi not. Docto. A deo quod cum solis magistris ecclesia regi non possit, sicut etiã dicit Host. in ti. de pœn. & remis. §. qui cõfitendū. col. ix. ver. iij. quod cum sola Biblia non posset etiã ecclesia sancta Dei gubernari, ideo necessarii sunt tales Doctores, qui quidem si res ecclesie iustè defendent, vel docendo instruxerint, non minus merentur quàm proprii Sacerdotes qui corpus Christi conficiunt, vt dicit idem Hostien. in proœmio summæ: imò magis merentur quàm fratres prædicatores & alij religiosi: vt dicit Albe. in l. ab Anastasio. c. manda. & tradit Andre. de Ilernia in proœmio Feud. allegat illud Danielis. xij. c. *qui ad iustitiam instruunt multos, fulgebunt sicut stellæ in regno Dei.* referunt Mod. in l. j. per illum tex. ff. de iust. & iur. Nam ius canonicum diuinum appellatur, vt in c. j. de iura. cal. cum concor. vt scribit And. Sicu. in c. filius. in iij. nota. de testa. & dixi latissimè in c. ij. de constitu. lib. vj. & reassumunt Moder. in c. ecclesia. de consti. Concludo igitur, quod tex. in d. c. de multa. largius disponens circa literatas personas, quod debet intelligi non solum de Theologis, sed etiam de Iurisperitis, vt ibi in repetitione mea latius scribo, & ideo videmus quod domini mei auditores Rotæ, licet principaliter Theologi non sint, solent tamen expedire expectatiuas in ista forma, & merito eis conceditur, per ea, quæ de præfatis dominis meis late dixi in proœmio regularum, similiter solent expedire abbreviatores de Parco maiori, & alij magni viri, cæteris autè

hæc forma non esset concedenda, per illud quod dicit text. in c. quia in tantum. de præb. Ideo ulterius circa hanc materiam non insisto. Hoc solum ex hac forma noto, quod facilius concedit Papa, ut quis sit pluralis in præbendis diuersarum ecclesiarum, quam in dignitatibus, personatibus, seu officijs, ex quo in hac, & præcedentibus formis conceditur dignitas tantummodo in vna ecclesiarum, cum tamē in qualibet concedatur canonicatus, & præbenda. Ratio est, quia plures præbendæ in diuersis ecclesijs non sunt ita incompatibiles, prout sunt plures dignitates, aut personatus, vel officia. Patet quia in istis per assensionem pacificam secundæ, vacat primum ipso iure, c. de multa. cum simi. Quod non est in præbendis, nam per receptionem secundæ non vacat prima ipso iure, licet quando tenentur sine dispensatione saltem Episcopi, potest fieri, ut illas taliter obtinens cogatur ad renunciandum vni: ut dicit Domi. in c. j. de consue. lib. vj. ex mente Ioan. de sancto Georgio, alleg. notata per Innoc. in c. cum nostris. de concess. præb. & quod notatur in c. si eo tempore. de rescript. lib. vj. Illud autem, quod dictum est per receptionem secundæ præbendæ non vacare primam ipso iure, debet intelligi in præbenda diuersarum ecclesiarum: secus in vna, & eadē ecclesia, ut probatur in cle. si. de præben. Ex quo apparet quod iura plus abhorret pluralitatem in eadem ecclesia, quam in diuersis & ex hoc inferitur, quod si est dispensatum cum aliquo super pluribus dignitatibus obtinendis non intelligitur de dignitatibus eiusdem ecclesiæ, nisi hoc exprimat. Quia ista prohibitio habet specialem qualitatem, de qua specificè est mentio facienda. argu. l. item apud Labeonem. s. ædictum. ff. de iniur. Et ita tenet Ioan. And. in c. de multa. de præben. Pe. de Ancha. & Francus in c. j. de consue. lib. vj. quod est notandum ad illud, quod dixi in præcedentibus formis, & ad alia similia. Vidi insuper aliquas gratias auditorum, & etiam clauistarum, qui in duobus expediuerunt in canonicos creatos, & in tertia ad largam, in qua ex quo sunt graduati, possunt acceptare vnum cuiuscunque taxæ. Et hic est casus in quo certa taxa non exprimitur, sicut neque in canonicatu, & præbenda, ac dignitate, personatu, vel officio, quando gratia est in canonicum creatum, secus quando datur ad largam, ut inferius subiiciam. † Quinta forma est, quando

creatur

creatur canonicus in vna & alia datur ad largam sub his verbis, *Canonicatum ecclesie Valentine. &c. necnon beneficium ecclesiasticum cum cura, vel sine cura, etiam si Decanatus, vel Archiepresbyteratus ruralis, seu vicaria, vel capellania perpetua &c.* Ista forma multum frequentatur, ideo pro eius declaratione sciendum est primò, quod vigore talium literarum potest expectans consequi tria diuersa beneficia, videlicet duo, vbi est creatus canonicus, & tertium vbi habet ad largam, prima duo sunt præbenda, scilicet & dignitas, aut personatus, vel officium in cathedrali dummodo non sit maior post pontificalem, ut in superioribus dixi. Et illa duo habentur loco vnius attento quod in pluribus ecclesijs seruat de consuetudine ut quis non possit assumi ad dignitatem, personatum vel officium ibidem, nisi sit canonicus præbendatus, ut patet ex notatis per Io. And. & Domi. in c. si is cui. de præb. lib. vj. consequenter habentur loco vnius, ut dixi, ad quod faciunt notata per do. Anto. in c. cum olim. de re iudic. vbi tenet, quod si quis gerit vices plurium personarum, puta canonici, & præpositi, non debet habere duplicatas distributiones, quia seruit pro vno, & habetur loco vnius. Pro quo Panor. ibi allegat bonum tex. in c. vnico. de cleri. non res. lib. vj. Et quod scribit Fed. de Senis, consil. cx. inducendo ut ibi per eum: & ex prædictis sumitur ratio, quare est, quod canonicus creatus potest vigore literarum consequi ibidem dignitatem, personatum, vel officium: & tamen nisi in literis aliud exprimat non potest assequi simplex beneficium, quod est minus quam aliquod præmissorum. Hæc, inquam, est ratio, quia licet simplex beneficium sit compatibile cum canonicatu, & præbenda, etiam in eadem ecclesia, ut vult Cardina. consil. iij. incipien. Domina, &c. Et similiter præbenda cum dignitate, tamen negari non potest quin obtinens duo priora sit magis pluralis, quam eo casu, quando obtinet præbendam cum dignitate in eadem ecclesia: ex quo, ut dixi, ista duo habentur loco vnius. Et sic primo casu notatur maior pluralitas, quam in secundo. constat autem quod iura abhorrent pluralitatem etiam compatibilium, ut sunt plura simplicia, quando quodlibet illorum per se est sufficiens, maximè in eadem ecclesia, ut vult glos. in c. dudum ecclesia. in versicu. retineri. de electio. facit tex. in c. sanctorum. lxx. distin. & in c. quia in tantum. de

t 2 præben.

præben. Nec valet hoc casu argumentū de maiori ad minus, videlicet si potest consequi dignitate: ergo multò fortius beneficium simplex, quia dico, quod huiusmodi argumentatio cessat in literis ad beneficia, quarum forma exactissimè seruanda est, c. quamuis, & c. cui de non. de præb. lib. vj. & propterea creati canonici in Hispania possunt ultra præbendam, & dignitatē consequi vnum, duo, vel plura præstimoniam vsque ad summā deputatam: & quia istud exprimitur in literis quo ad partes Hispaniæ, prout in prima forma latius dixi, idem etiam esset extra Hispaniam, quando creatus canonicus impetraret ibidem etiam ad largam ad alium collatorem. Quo casu posset consequi ibidem tria, videlicet, præbendam, item dignitatem, & aliud beneficium cum cura, vel sine cura, & hoc etiam propter tenorem literarum, qui semper seruandus est, & diligenter inspiciendus, vt supra, facit c. porrò. de priuil. cum vulg. Eo tamen casu, quo virtute huiusmodi literarum assequeretur dignitatem, expiraret gratia, quo ad beneficiū curatum duntaxat in illa, vel alia collatione & ecōtra, propter clausulam, quæ apponitur in fine literarū, *Volumus autē, quod quamprimum, &c.* c. j. de consuetu. lib. vj. iuncto cap. de multa.

55 Nam propter hoc quod datur gratia ad duo incompatibilia, non cōsetur dispensatum super retentione vtriusque, vt probatur in c. non potest. s. cum not. de præben. lib. vj. Nisi dispensatio prius obtenta narretur post principium literarum, videlicet, *cum quo dudum, &c.* vt dixi superius in alio proposito, & in alia forma, vers. si quis autem & c. Prædicta procedunt quo ad beneficia, quæ potest consequi canonicus creatus in ea collatione, ybi est creatus canonicus. In alia autē, in qua habet ad largam, si est graduatus, aut de magnis nobilibus datur ad vnum cuiuscunque taxæ. Aliàs apponitur taxa per regulas deputata, & datur major summa in curato, aut dignitate, vel personatu. Nam & in istis exprimitur summa in collatione ad largam, aliàs non, propter onera illis incumbētia, iuxta notata in c. de monachis. Item in recompensationem laborum, quos sustinent: & quia magis debet incedere honoratus, ex quo est in dignitate, vel officio honorabili constitutus: iuxta notata in c. statutum. in princip. de rescri. lib. vj. & per Inno. in c. cum omnes. de constitu. Vbi dicit, quod inter canonicos, ybi præbendæ non sunt distinctæ, respectu

eorum,

eorum, quæ dantur pro vestimentis, & alijs necessarijs, debet fieri distributio, secundum merita personæ, & conditionem cuiuslibet: quia plus debet dari Doctori, vel nobili, aut in dignitate constituto, quàm simplici clerico, & idiotæ. Et ideo dicit Bal. in l. sed & si quid. ff. de vsur. quod Abbas debet cæteris melius indui. Bene facit gloss. in c. conquerente. de cleri. non residen. & in c. clericus ab instanti. xxj. q. j. iuncta gloss. in c. cum adeo. de rescript. quæ volunt, quod in consideranda sufficientia beneficij attendatur nobilitas & dignitas clerici. Cum ergo propter curam & dignitatē grauētur maioribus laboribus, & expensis, cōueniens fuit releuare eos in maiori summa. arg. l. eum qui. ff. de iureiur. & c. cum secundum Apostolū. de præb. ibi, *Qui ad onus eligitur repelli non debet à mercede.*

57 cum multis alijs concor. ibi in glo. Postremò sciendū est, quod summa & valor in gratijs expectatiuis consideratur secundum taxationem decimæ, non autem secundum communē æstimationem, prout in literis exprimitur, quod respicit commodum, & fauorem expectantium, vt possint habere beneficia pinguiora. Nam beneficium, quod secundum comunem æstimationem est valoris centum, & viginti ducatorum, secundum taxationē decimæ est octoginta. Creuerunt enim beneficia per industriam beneficiatorū, & ideo diligentia, & industria eorum non debet esse illis, vel successoribus damnosa, l. si. c. de alluio. cum alijs per gloss. nota. in c. cum clerici. de pact.

Sed quid si per iniuriam & inaduertentiam scriptoris, qui scripsit bullam reperiretur scripta summa, seu valor, non secundum taxationem decimæ, prout solitum est scribi, sed secundum communem æstimationem & expectās acceptaret beneficium, quod secundum taxationē decimæ caderet in sua gratia, excederet tñ secundum comunem æstimationē, an talis erronea expressio sibi præiudicaret, & certè casus est dabilis. Videtur enim prima facie dicendū, quod error huiusmodi nihil officit veritati, prout in simili expressè dicit text. in l. si in noīe. c. de test. & clarius in l. errore. c. eo. ti. dicitur, quod error scribētis veritati nō nocet. Et ideo dicit ibi Bal. quod si errat in eo, quod pertinet ad officium scribētis, puta in dictione, tūc, præsumitur error scribētis, qui non debet parti nocere: & ita videtur dicendū in hoc casu: quia ad officiū scriptoris Apostolici spectat scribere summā, prout scribit in regulis Can-

cellariæ,

cellariæ, circa regimen expectatiuarū, quæ pro maiori parte nō sunt de dandis: quia cōcernūt modum, & formam expeditionis literarum, & respiciunt officiales, & nō iudices. Nihilominus his non obstantibus, puto q̄ talis erronea expressio noceat expectati, ita q̄ teneat stare summæ in literis expressæ, & nō in regula Cancellariæ. Et hoc erit ei minus dā-
 58 nosum, ne aliās careat his in totū. Nam t̄ certū est eo ipso, q̄ producūtur literæ, in quibus nō apparet seruatus stylus communis Rom. curiæ, nec rationabilis cursus Cancellariæ in huiusmodi literis seruari consuetus, illæ de falsitate suspectæ sunt, nec est eis fides aliquatenus adhibenda, vt tenet Panor. in cap. ex parte. ij. de offi. deleg. & in c. j. vt lit. pen. per gl. ordi. & approbatā in c. porrecta. de confir. vtil. per quæ consuluit Romān. consil. cccclxxvj. inci. Quæstio est. q̄ si in expectatiua deficiunt illa verba, de quibus in c. cum in illis. de præb. li. vj. videlicet, *Ad collationem presenta. electionem seu &c.* Et tāquā de falsitate suspectæ fides nō adhiberetur, ex quo illa verba, secūdum stylum Cancellariæ, sunt cōsuetā apponi. Igitur in proposito ne talis gratia reijciat in totū tanquā suspecta iudicanda erit secūdum valorē expressum in gratia. Et ita aliās fuit iudicatū in Rota. Reliqua super expressione valoris quæ desyderari hīc poterūt, petēda sunt ab his, quæ latius dixi in reg. de valore exprimēdo. Hactenus dictū est de quinque principalibus formis expectatiuarū in canonicum creatum cum declarationibus opportunis ad vnāquāque. Restat solum declarare quædā verba, quæ apponūtur in executorijs expectatiuarum, videlicet, inquantū per literas executorias
 59 mādat Papa certis executoribus, t̄ vt illū pro quo sic scribit, recipi faciant in canonicum illius ecclesiæ quæ verba. q̄ canonicos creatos per Papā intelliguntur de receptione facti, scilicet quantum ad ea quæ in facto consistunt, hoc est, vt assignentur eis locis in capitulo, & stallum in choro cum plenitudine iuris canonici. Et de ista receptione, prout in facto consistit loquitur text. in c. capitulum. de rescript. & in c. eum cui. de præbend. lib. vj. Differt autem ab alia receptione quæ potest dici receptio iuris & facti, prout quādo mandat Papa capitulo alicuius ecclesiæ, vt illum pro quo scribit, recipiant in canonicum, & in fratrem, & conferant ei ius canonici, & fraternitatis. Differt enim ista secūda à prima in aliquibus.
 Et primò

Et primò, quia receptus per secundam causat ius à recipiēte, & sic cenletur ordinaria, non Apostolica autoritate receptus, c. cum aliquibus. de rescr. lib. vj. quod est vtile scire propter illud quod dicitur in c. hi qui. & in c. si à sede. de præb. lib. vj. cum ibi not. per Doct. Secundò differt in alio, quia per præsentationem literarum in forma secunda non afficitur præbenda. Imò canonici, quibus sic scribitur, possunt occurrere vacatione, eam alteri conferre, & tenebit collatio, c. dilectus. el. ij. de præben. Nisi vigore talium literarum, fuisset ille iam in canonicum receptus, & admissus, vel in literis contineretur decretum irritans, aut si executor ad compellendum inhibuisset, quibus casibus, vel aliquo ipsorum cenletur affecta præbenda, aliās minimè: vt est casus in c. si soli. de concess. præben. At quando scribitur primo modo, etiam antequam recipiatur ille ad ea, quæ sunt facti, afficitur præbenda propter canonicatū, quē habet ex creatiōe Papæ. c. si postquam. de præb. lib. vj. Et intra mēsem ligatæ sunt manus ordinarij, cle. vnica. s. secus. de cōces. præb. iunctis his, quæ scribit Card. Zabari. cōsi. ciiij. incip. Post redditum. in fin. t̄ Tertiò differt, quia secūda receptionem, quæ est iuris, & facti, nō possunt facere canonici excōmunicati, vel suspensi. Primā no. sic, ex quo in nudo facto cōsistit secūdum Fed. de Sen. cōsi. cxc. incip. Quia in præsentati. faciunt no. in c. si celebret. de cle. exc. Et ista ratione dicimus, q̄ acceptatio, & optio facta ab excōmunicato valet: quia cōsistūt in facto. Prouisio autē, quia est iuris, ab illo facta non tenet: vt est decisio. cxcv. inci. Acceptatio facta. in no. & decisio. cxxvj. inci. No. q̄ excōmunicatus. in antiquis. Quod est verū, nisi ille, cui executor excommunicatus prouidet, hoc ignoret, nā tali casu valeret receptio, prouisio, & similia: vt est decisio. cxxvij. in antiq. vt ibi dicitur, non inspicitur persona, quæ prouidet, sed cui prouidetur. Et eodē modo præsentatio, quia habet adminiculū iuris, fieri nō potest à patreno excōmunicato: vt in decisio. clxj. & ccccxxvij. in antiquis. Quod procedit in clerico, qui variare nō potest, secus est in laico: quia illa est merè facti: vt me præsentate, tenuit Rota in vna Zamoreñ. corā R. P. D. Io. Clerici de mense Martij 1533. Et quod dictū est, canonicos executores, quādo sunt excōicari, nō posse aliquē in canonicū, nec patronū præsentare fortè procederet: q̄ illi essent publicati, & declarati
 t 4 secus

secus verò si simpliciter excommunicati essent propter extranagantē Martini, de qua in pluribus locis meminit Feli. præsertim in c. ad probandum. de re iud. Quartò, & vltimò, quia secunda receptio debet fieri à canonicis collegionaliter congregatis in capitulo. Primam verò possunt canonici vt singuli, & sic separatim, secundùm Inno. in c. bonæ. lo. ij. de pot. præla. & Archid. in c. si capitulam. de concess. præben. lib. vj. illa enim receptio, vt sæpius dixi, est executio nudi facti, consequenter potest fieri per canonicos singulariter, & separatim, per illud, quod dicit glo. in c. j. in ver. tract. de reb. eccle. nō alie. lib. vj. per quæ clarè constat, quid importent illa verba, *in executorijs recipi in canonicum, &c.* Ultra formas prædictas in canonicum creati sunt & aliæ formæ expectatiuarū habentes diuersos modos, & diuersos effectus. ¶ Sexta igitur forma in ordine est, quando in duabus collationibus datur ad largam, videlicet, *Vnum, vel duo beneficium, seu beneficia, etiam si alterū cū cura, aut decanatus, &c. seu dignitas vel personatus, &c. dummodo dignitas ipsa, &c. ad venerabilium fratrum nostrorū, &c.* Expectans in ista forma potest obtinere duo beneficia, vnū in qualibet collatione, ad summam in literis expressam, etiā si alterū sit curatū, prout dicitur in literis. Quæ verba exprimuntur cū mysterio, quia aliās curatū non includeretur, c. cū illis. in prin. de præben. lib. vj. Et q̄ in curatis maior, quàm in alijs idoneitas requiritur, dixi in regula, de idiomate, præsertim in q. xj. & aliquid in j. q. Et hoc manifesta ratione apparet, quia cura animarū est ars artiū, & salus animarū. c. pe. de æta. & qualita. Itē illa verba important & aliud, quia poterit acceptare ambo simplicia, vnum qualibet ad summam, quæ datur in simplicibus, q̄ innuit dictio implicatiua, etiā, quæ de sui natura idē implicat in alio casu, secundùm gl. in cle. j. in verbo, etiā. de sequestr. pos. & Do. lxxv. in iij. col. Dicit̄ insuper in huiusmodi literis ad largā, qd̄ possit acceptare canonicatū, & præbendā in cathedrali, vel collegionata ecclesia. Aliās si hoc nō diceretur in literis, nō posset cōsequi præbendam, quia illa nō includitur appellatione beneficij in materia stricta, secundùm Arc. & Mod. in c. cui. de nō. de præb. lib. vj. per illud, quod dicitur in c. quamuis. eo. ti. lib. vj. & sic isto casu non habet locū tex. in c. tua nobis. de ver. sig. cū ibi not. Contrariū tamē voluit Cald. cōsi. xxxj. ti. de præb. nisi dicamus prædicta

dicta procedere quādo nō fit mētio de beneficijs ecclesiæ cathedralis, secus si diceret, *duo beneficia etiam in ecclesia cathedrali*, quia tali casu includeretur canonicatus, vt dicit Cald. Tamen in omnē euentū capiet canonicatus aliarū ecclesiarū inferiorū, vt in c. si eū. & c. dudum. de præb. lib. vj. & in c. si. de præb. sequitur Cald. in d. cōsi. xxxj. & sequitur latè Fel. in c. in nostra. in xxxix. corr. de rescr. Item dicitur, *de dignitate persona. administ. vel officio, dummodo aliqua dignitatum prædictarum in metropolitana, vel alia cathedrali post pontificalem maior, aut collegiata principalis non existat.* Ista verba apponuntur etiā cum mysterio, quia si hoc nō exprimeretur in literis, nō posset consequi aliquā dignitatem, quæ in materia restringibili nō includitur appellatione beneficij, vt no. in c. cū in illis. de præb. lib. vj. Item, ideo dicitur, *dummodo in cathedrali maior, aut collegiata principalis &c.* Ista verba ponuntur alternatiuè illo respectu, quia si dignitas principalis in collegiata haberet secundam sedem in cathedrali, & sic nō reputaretur maior post pontificalem, certè nō caderet in literis huiusmodi, quia ex quo in illis dicitur alternatiuè, vt supra licet talis dignitas nō sit maior in cathedrali post pontificalem, est tamen principalis in collegionata. Sufficit autem alteram partem alternatiuè esse veram, c. inter cæteras. cum concor. ibi in gl. de rescrip. Vnde licet cesset vnum impedimētum, vt quia nō est maior post pontificalem in cathedrali, remanet tamē aliud, quia est principalis in collegiata. Et ideo alio impedimento remanente, remanet prohibitio. arg. tex. in §. affinitatis. In sti. de nup. & in l. ventri. §. in bonis. ff. de priui. cre. cum simi. Dicitur etiam de integra, vel dimidia portione, quando in ecclesia sunt integræ, vel dimidiæ portiones, prout sunt in Hispania. Item poterit acceptare beneficiū seruitorium, licet in literis de seruitorio non exprimat, de quo latius dixi in prima forma. ¶ Restat vnum dubium, nunquid habens expectatiuā in ista forma, possit in qualibet collatione acceptare duo beneficia non excedentia illam summam, puta duo simplicia quadraginta ducatorum. In simul Ioan. And. in c. quamuis. el. j. de præben. lib. vj. tenuit, q̄ possit plura minuta beneficia, vsque ad illam summam. Pro qua opinione facit ille text. dū dicit, *Si alicui vsq; ad certam summam prouideri mandamus ei, non in pensione, sed in beneficijs ecclesiasticis tantum volumus prouideri.*

Pondero.

Pondero, dū in plurali dicit, *in beneficijs*, ergo intelligit ad minus de duobus reg. pluralis loquutio. de reg. iur. lib. vj. cū vulga. propterea satis est, q̄ non excedant illam summā, quāuis sint plura, quia pluralitas videtur tolerabilis propter tenuitatem beneficiorū, arg. c. eam te. in fi. de æta. & quali. & ideo solet dici, q̄ obtinens tria insufficientia beneficia, non dicitur sufficienter beneficiatus, vt dicit deci. ccccxlvi. incip. Si Legatus. in nouis. & not. in c. is cui. de præben. lib. vj. contrariā opinionem tenet Hosti. in c. cū dilectus. de iurepatro. quæ seruatur in practica, & habet æquitatem, & rationem in se, quia non est de intentione Papæ, velle grauare eundem collatorem in pluribus beneficijs, nisi aliud exprimat, c. mandatum. de rescrip. & ideo si hoc casu acceptaret duo in eadem collatione, consumeret gratiam in primo acceptato, c. si clericus. cum ibi not. de præb. lib. vj. & hoc quatenus primum sibi debeat: aliās dimisso illo, poterit aliud acceptare, dummodo primum acceptauerit, cū protestatione solita, vt moris est secundū Archid. in c. ne captandæ. de præben. lib. vj. & ponunt domini de Rota decisio. cxlij. incip. Nota q̄ vbi est. in antiquis, & Domi. consi. lxxviii. in ij. col. & in c. cū in multis. de rescri. lib. vj. Nihilominus ista opinio non procedit in præstimonijs, & beneficijs simplicibus in Hispania, perea quæ dixi in forma prima, de qua domi. Guliel. aliqua dixi in quadam decisione posita inter extrauagantes. Sunt & alię formæ expectatiuarū, quæ variantur ex personis eorū, quibus cōcedūtur, prout apparet ex infrascriptis. † Septima igitur forma est, quando gratiæ expectatiuæ concedūtur prælato, qui si habet possessionem pacificam suę ecclesię, & Episcopatus, & vult habere beneficia in titulū, oportet q̄ in literis ponatur dispensatio: videlicet, vt illa beneficia possit obtinere, & tenere vna cū suo Episcopatu: aliās sine dicta dispensatione nō daretur gratia Episcopo ad beneficia in titulū, quia illa cū Episcopatu censerentur incompatibilia. Hinc est, q̄ beneficia promoti ad ecclesiam vacant post consecrationē, & adeptā possessionem, c. cū in cunctis. s. cū verò. de electio. & in c. post electionem. iuncta glo. in verbo, confirmationem. de conces. præben. Si ergo Episcopus per promotionem eijcitur à prioribus beneficijs, quæ ante promotionē obtinebat: certè multò minus admittitur ad alia de nouo obtinen-

64 obtinenda in titulū, sine dispensatione. † Quia turpius eijcitur, quā non admittitur hospes, c. quemadmodum. de iure iur. Et multa prohibentur fieri quæ iam facta tenent, l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Hac igitur de causa ponitur in literis dispensatio, quæ datur isto casu, ex quo est
65 necessaria ad effectū gratiæ: † Licet aliās in expectatiuis non detur dispensatio: quia cū sint omnes motu proprio, non bene sonat dispensare motu proprio. Nam ad postulationē partis conceduntur dispensationes: sed si dantur dicta beneficia prælato in commendam, nō est necessaria dispensatio, sed satis est, quòd dicatur, vt possit tenere illa beneficia vna cū Episcopatu, vel cū ecclesia magna cui præesse dignoscitur. Simile est quando Cardinali prouidetur de beneficio regulari: quia si datur in commendam, satis est, q̄ dicatur, q̄ possit illud tenere, vna cū alijs beneficijs, quæ obtinet: aliās si datur in titulū, tunc debet poni in fine dispensatio: vt illud possit obtinere. † Ex quibus apparet, q̄ commendam non dat verum titulū in beneficio. Pro quo bene facit tex. in c. dudum. ecclesia. de electio. vbi dicitur, q̄ quamuis nō liceat alicui regulariter duas ecclesias habere in titulū cōferentē ius in eis: tamen licitum est habere vnam in titulū, alteram verò in commendam. Ergo patet, q̄ commendam nō dat verū titulū, de quo tamen latius dico in reg. de idiomate. in v. q. & latissimè super regu. de triennali. q. iiii. Vbi hoc limitem, & declaro multis modis. Episcopis autem vltimontanis nō datur expectatiua, quando tamen conceditur, tunc beneficia dantur in titulū cū dispensatione, & nō in cōmendā, vt supra.
67 † Octaua forma, quādo cōceditur gratia expectatiua alicui regulari, dicitur isto modo, *Volentes itaq; tibi premissorum meritorum tuorum intuitu gratiam facere specialem, beneficiū ecclesiasticū cum cura, vel sine cura, per monachos talis monasterij, talis ordinis gubernari cōsuetū, cuius fructus, &c.* Ista forma extenditur ad beneficium regulare, prout sonet illa verba, per monachos gubernari cōsuetū, & ad hoc vt debeat tale beneficiū huiusmodi expectandi oportet, q̄ fiat mentio de illo modo præmissio, vt ex hoc colligatur, gratiā suā ad seculare curatū nō extendi, nō solū, quia in gratia illud nō exprimitur: sed quia necessaria est ad tale beneficium dispensatio pro monachis, & fratribus mendicantibus, cum quibus dispensatur ad vnum
tale

tale duntaxat, ad duo cum difficultate præter quæ in Anglia, ubi datur ad vnum sæculare cum cura, vel sine cura, non tamè ad dignitatè personatū, administrationè, vel officiū. Sed fratribus sancti Io. Hierosolymitanis &c. non datur dispensatio ad obtinendū beneficiū sæculare, vel alterius ordinis regulare. Nā & beneficia illorū nō dantur clericis sæcularibus, nisi in titulum. Est tamè circa hoc vnū aliud notandum: quia videtur, quod quando cōceditur simpliciter gratia regulari, de primo beneficio vacaturo, non oporteret fieri mentio de regulari, quia eo ipso secūdum qualitatem personæ, pro qua scribitur intelligitur de tali, sicut videmus in gratia cōcessa clerico ad beneficia vacatura, quod in ea nō includitur beneficiū solitū regi per laicū, secūdum Rotā deci. lxxvij. tit. de rescr. in antiq. Nā beneficia, quæ cōferri debēt, debēt intelligi secūdum qualitatem personæ, vt dicit Gemi. in c. fi. §. j. circa fi. de offi. de leg. li. vj. & reassumit latè An. Sicu. in c. possessiones. in ij. notabili, de rebus eccle. nō alienā. & alibi sæpe, & tenet Felin. in c. in nostra. in xxij. cor. de resc. & vt dicatur beneficiū regula-
 68 re, debet intelligi, quod per xl. annos continuè, & pacificè ab vno: vel pluribus monachis, in eo extitit gubernatū, vt est casus in c. cum de beneficio. iuncta glo. in verb. modū. de præb. li. vj. satis est ergo, quod per spatium tanti tēporis fuerit gubernatū per monachos, licet primæuus status illius fuerit sæcularis, id est per antea fuerit beneficiū sæculare. Cursus enim tēporis quadraginta annorū tribuit statum de beneficio sæculari in beneficiū regulare, & de regulari in sæculare, secūdum dominos de Rota deci. xxxij. incip. Fuit dubitatum in nouis. per tex. in d. c. cum de beneficio. per quem dicit eleganter in simili Pet. de Anch. confi. clxij. inci. In quæstione ecclesiæ &c. quod ecclesia probatur nō curata, si à quadraginta annis citra collegiata fuit, tanquā non curata. Et sic postea cōtinuè sit possessa, dato, quod antea probetur, fuisse curata: quia, vt dixi, cursus tanti tēporis tribuit statum beneficio. De quo tamen videndum est latè per Feli. qui studio pertinaci voluit ampliare tex. in d. c. cum de beneficio. in c. in nostra. in iij. cor. de rescript. Et est aduertendum, quod ante clausulam non obstante solet in tali expectatiua dici, videlicet, *Decernentes te, quamprimum vigore presentium huiusmodi beneficium fueris pacificè assensus, de primo monasterio ad primum monasterium illius ordinis transfereris.*

69 *transfereris. &c.* † Datur igitur gratia ad beneficium regulare alterius ordinis, cum translatione, id est, vt ad illud monasterium, ad cuius collationem beneficium assequitur, transferatur. Quia rationi non congruit, vt homines disparis professionis, vel habitus, simul in eisdem monasterijs socientur dicitur in cle. j. de electio. Et est notandum, quod regularibus non datur licentia se transferendi, nisi ad parem, vel arctiorem ordinem. Et tunc consuevit addi de licentia superioris, nisi causa infirmitatis, vel subuentionis parentum, aut inimicitie capitalis cum superioribus, vel nisi monasterium sit redactum ad strictiorem viuendi modum, vt hæc omnia latissimè probo in tract. meo, de offic. & potest. officij sacre Pœnitentiariæ, & in Apologia ad S. D. Paulum, contra superiores ordinum conuentualium responsiua ad aliam eorum accusationem contra prædictum officium, cuius regentis officium indignè gero, dico etiam latè in præcedenti tracta. breuium. Item non datur clericis sæcularibus, neque religiosis eiusdem ordinis expectatiua, ad dignitatem conuentualè vel officiū claustrale, nisi qualificatis, & illis ad vnum tantum conuentuale, ad claustrale nō datur, nisi tantum regularibus secūdum aliquas formas, in quibus dicitur, etiam si alterum clau-
 70 strale &c. † Sed si datur gratia monacho ad beneficium sæculare, quod raro fit maximè curatum, oportet, quod prius habeat dispensationem, vt tale beneficiū obtinere possit. Et tunc effectus dictæ dispensationis debet poni in principio litterarū ibi, *ex istis, & cui nos dudum &c.* Sine dispensatione autem tale beneficium obtineri nō potest, quia monachus mortuus est mundo, licet Deo viuatur, c. monachus. & c. placuit. xvj. q. j. & in l. Deo nobis. c. de epi. & cler. sed per assumptionem ad ecclesiam sæcularem maximè curatā, resuscitatur. Et ista resuscitatio est miraculosa, ergo vt resurgat, & ciuiles actus exerceat, opus est dispensatione. Et ita per istam rationem tenet deci. Rotæ: cccclxxxij. inci. Collatio. in nouis. & Egidi. de Bella. conclu. dccxiiij. incip. Collatio. Sed vt dixi, non solent concedi literæ regularibus ad beneficia sæcularia, neque transferunt per cācellariam, arg. tex. in c. in noua actione. xvj. q. vij.
 71 † Dum dicit, in vno eodemque officio non debet dispar esse professio, dicente Mose, de quo habetur in cle. j. de electio. *Non arabis in boue, simul & asino.* Idem homines diuersæ professionis

fessionis in vno officio simul nō sociabis. Et ideo in expectatiua pro monacho, si petatur ad duo beneficia secularia, vel regularia, ponitur clausula, videlicet, ad vnum beneficiū sui ordinis in titulū. Eadem ratione prohibetur, ne prioratus aliquis siue administratio committi alicui, vel conferri possit, nisi expressē professus fuerit ordinē monachalem: vt est casus in cle. ne in agro. §. sanē. ij. de statu monach. & ponit Egidi. conclusi. lxxvj. incipit, Non expressē professus, & c. Et hoc nisi habeat dispensationem, vt dixi in regularibus, respectu seculariū beneficiorū, vel nisi concedantur literæ in forma cupientibus proficisci, in qua cōceditur clerico seculari beneficium regulare in cōmendam vsq; ad sex menses, à die pacificæ professionis computandos: & deinde in titulū cum opportuna habitus assumptione, & professionis regularis emissionē, quasi iam destinatione animi cōseatur religiosus, per illud, quod dicit gl. fi. c. ij. de institu. & decisio. Rotæ cccxij. in antiquis, & l. pen. ff. de testa. mili. † Nona expectatiuæ forma dicitur pauperum clericorū expectantium, quæ taliter cōcedi solet, videlicet, *Dilecti filij & c. precibus inclinati, mandamus, quatenus de vita, & cōuersatione ipsius N. qui vt asserit & c.* Nono pono istā formam, hinc extensā, ad longū, quia statim reassumam, singulas eius partes declarādo, quid importent, & cur ita scribatur in ista forma, quæ post annū non datur: vt vult regula, nisi vltius proroget, prout soliti sunt facere aliqui pontifices. Pro cuius euidētia sciendū est, qd huiusmodi literæ, quæ conceduntur pauperibus clericis ad beneficia, potius dicuntur literæ iustitiæ, q̄ gratiæ. † Quia iustum, & rationale est, clericum beneficiari, ex quo deputauit se seruitijs diuinis, & non habet aliud beneficium, secundū Io. Andr. & Domi. in c. si pauper. de præben. li. vj. iustum est ergo, vt dixi, clericum pauperū beneficiari, quia cum sit miles cœlestis militiæ, vt dicit tex. in c. de gradatio. de pœnis. li. vj. & gl. in l. miles. ff. de re iudi. certè nō debet proprijs stipendijs militare, c. cum secundū. de præben. & ideo per illum text. dicunt ibi Doctō. quod licet pauper clericus loeat operas suas spirituales ad hoc, vt inde viuat, secus si habet beneficium, de quo possit viuere: facit glo. in c. significatum. eo. titu. Istæ eadem literæ appellantur in forma communi secundū Panor. in c. postulasti. in iij. notabili, de rescript. quia olim Papa non solebat grauare ordinarios in collatione beneficiorum, nec concede-

concedebat literas gratiosas, sed scribebat contra ordinatores, vt ipsi prouideret illis, quos promouerant ad ordines sine titulo, vt patet. c. Episcopus. & c. non liceat. de præben. eo qd ad obtinendum ecclesiasticum beneficium, eos debebant idoneos reputare, quos ad ordines susceperunt, c. accepimus. de æta. & qualit. appellatur etiā in forma speciali, vt est decisio. in no. & cccclxij. in antiq. & Milis in verb. gratia. nu. 28. appellantur etiam in forma, cum secundū Apostolū, quia sunt super illo dicto Apostoli fundate, *qui altari seruit, & c.* d. c. cum secundū. de præben. Prædictis ergo de causis huiusmodi literæ sunt appellatæ de iustitia: possunt tamen aliquo respectu dici gratiosæ, vt ponunt Moder. in d. c. postulasti. & potissimè ea ratione, inquantū conceduntur magis vni, q̄ alteri, puta existētibus in curia. Licet enim collator ordinarius necessè habeat, conferre beneficium, non tamen magis necessatur isti, quā illi, & ideo si conferat vni, vel alteri, gratiam illi facit, & dicitur erga illum liberalitatem exercere, vt dicit pulchra glo. in c. relatum. de præben. & tenet Zenze. in extrauag. xxij. suscepti. in verbo, gratiæ. Est ergo gratia. & liberalitas in cui dādo, vt dicit glo. pulchra, in c. fi. de offi. vica. lib. vj. & in c. quamuis. in verb. pensionem. de præben. eo. lib. & sequitur Alexan. in consil. cxc. col. penulti. lib. ij. Lanfr. in tracta. arbit. in iij. col. Et ideo hac de causa in principio literarum dicitur, *dilecti filij talis clerici supplicatio. inclinati, & c.* Ad ostendendum, quod per concessionem talium literarum fit gratia illi, pro quo scribitur. Aliās, si concessio esset omnino necessaria verba illa non præmitterentur, quia frustra precibus impetratur, quod de iure communi conceditur, l. j. c. de thesau. lib. x. l. j. ff. ad Municipa. & in l. si quando. c. de inoffi. testa. & est vltius cōsiderandum, quod istæ literæ iustitiæ siue in forma pauperum possunt etiam alijs respectibus dici gratiosæ. nā cum Papa solutus sit legibus iuxta vulgā. c. proposuit. de concess. præb. certè tales literas nō astringitur de iure cōcedere, cum posset remittere impetratē ad suum ordinariū, dicitur igitur in hoc Papa gratiam concedere in quo non astringitur: & hoc sentit Abb. in c. nonnulli. in primo notabili, per illum text. de rescript. Item possunt dici istæ literæ gratiosæ quia sicut in executoribus datis per literas merè gratiosas non requiruntur qualitates, c. statutum. isto

tum. isto titulo. ita neque requiruntur in executoribus datis in forma pauperum, quod tamen procedit quando literæ diriguntur ordinario extero, qui non tenebatur aliàs ordinato prouidere, & tunc huiusmodi literæ pauperum dicuntur gratiosæ, & in talibus non habet locum d. c. statutum. secus quando dictæ literæ pauperum diriguntur ordinario, qui aliàs de iure prouidere tenentur, quia tunc literæ tales dicuntur vere iustitiæ, vt declarat notabiliter deci. vij. tit. de rescri. in antiq. circa fi. & hoc sequitur Gemi. in rep. c. postulasti. de rescrip. & Ioan. Bapti. de sancto Seuerino in notis gratiarum. Ex prædictis ergo colligitur, quare statim post principium literarum dicuntur illa verba videlicet, *qui vt asserit, beneficium ecclesiasticum aliquod non obtinet*, quia, vt patet ex præmissis non prouidetur in ista forma, nec conceduntur literæ clericis beneficiatis, cum non possint tunc dici pauperes, aliàs literæ dicerentur subreptitiæ. arg. c. significantibus. de offic. delega. ibi, *cum nobilis esset, & diues. pauperem se dixit*. Item propter aliud dicitur illa verba, *beneficium aliquod ecclesiasticum non obtinet*, quia vt patet, si obtineret pensionem, nihilominus posset expedire literas, in hac forma, eo quod pensio non dicitur beneficium ecclesiasticum, licet quantum ad religiosos cedat loco beneficij, sed regulariter non dicitur beneficium ecclesiasticum, ex quo consistit in sola temporalitate, neque assignatur in titulum, vt ponit Domi. in c. quamuis. in fi. princ. de præb. lib. vi. & dixi in regu. de infirmis resignantibus. Imò plus dicit decisio Rotæ inci. Nota quod pauper. nu. 210. in antiq. quod taciturnitas pensionis non reddit gratiam pauperis subreptitiæ, licet sit assignata in titulum de autoritate episcopi, ex quo non est pensio perpetuo assignata, & constituta iure beneficij, ita quod transferatur de persona in personam. Itam tenet alia decisio. xj. incip. Vtrum intitulatus sub titu. de præben. 75 in antiq. quod Vt dicitur quod pensio non dicitur titulus perpetuus, & spiritualis, quia moriente eo, cui est assignata expirat. Hoc etiam sentit Old. confi. clxviii. incip. Ad primam quæstionem. vbi tenet, quod soluens pensionem, dicitur beneficiatus, non eam recipiens ex quibus videtur concludendum, quod obtinens pensionem potest expedire literas in ista forma pauperum, de iure communi. Domi. tamen in c. postulasti. ad fi. de rescript. quem refert ibi, & sequitur Feli. in iij. declaratione, tenet contrarium,

trarium, motus ista ratione: quia Papa intendit per concessionem harum literarum solum subuenire, & opitulari paupertati clerici. Sed ex quo habet pensionem de qua viuit, certè satis est prouisum eius paupertati, sicut si esset ipsi assignatum patrimonium pro titulo. vnde istis casibus videtur cessare ratio propter quam conceduntur literæ. Si enim volens expedire literas in forma pauperum, exprimeret se habere patrimonium sufficiens, aut pensionem congruentem, certè vel nullatenus haberet gratiam in ista forma, vel non ita de facili, & pro ista opi. bene facit tex. in c. clericos. j. q. ij. qui loquitur in literis de iustitia secundum Doct. ibi, & prohibet habenti sufficiens patrimonium occupare stipendia, & beneficia ecclesiasticæ, quæ dicuntur esse panis pauperum, tandem propter prædictas opi. Doct. & rationes, hincinde facta est vna regula, 76 qua cauetur, quod obtinens beneficia xxiiij. librarum, aut alterius similis monetæ, & similiter percipiens pensionem annuam similis valoris, & summæ super fructibus, possunt in communi forma pauperum literas impetrare: ita tamen, quod per affectationem alterius, alia dimittere teneantur & pensio cesset, & expiret. Et ista regula est multum æqua & iuridica, in quantum primò disponit, quod obtinens beneficium, vel pensionem vsque ad summam prædictam, non excludatur ab impetratione literarum in communi forma pauperum, & postea vult, quod per affectationem alterius, alia dimittere teneatur, quod est consonum, & conforme iuri communi, vt not. in d. c. si pauper. per rationem, quæ ibi exprimitur, sed quia cessat causa, cessat & c. Vtenuus pro declaratione dictæ regulæ notandum est dum dicit, quod non habentes possessionem beneficiorum in quibus se ius habere asserunt, & super quibus litigant cuiuscumque valoris annui, possunt in communi pauperum literas impetrare. Vult ergo regula, in hac parte, prout innuunt verba prædicta à contrario sensu, quod habens possessionem beneficij cum titulo, licet dicta possessio non sit ipsi pacifica, vt quia litigat super titulo beneficij, talis non poterit in hac forma literas impetrare: ratio est, quia ex quo percipit fructus, satis est prouisum eius paupertati: & sic cessat causa, propter quam conceditur gratia in hac forma, prout in simili de habente pensionem tenet Domi. in d. c. propofuisti. quem superius retuli. Præterea regula in illis verbis non requirit pacificam possessionem,

tionem, prout facit text. in c. de multa. de præb. c. cōmissa. de elect. lib. vj. c. licet Episcopus. de præb. eo. lib. & extrauag. ex. crabilis. in quorū iurium casibus non sufficit possessio turbulenta & litigiosa, vt in eis notat, & ponit decisio Rotæ xxx. vj. incip. Nota, q̄ vbi aliquis. in antiq. & lxj. in nouis. sed simpliciter dicit de non habētibus possessionē beneficiorum, vt possint impetrare in ista forma. Ergo vult à cōtrario sensu, q̄ habentes possessionem, non possint, licet possessio non sit pacifica, sed turbulēta, per rationem de qua supra, & arguēdo à dicta ratione, infero, † si possessori beneficij mouet lis super sua possessione, ita q̄ non percipit fructus beneficij, licet incumbat possessioni, poterit nihilominus impetrare in forma pauperū, quia tunc ex quo nō percipit fructus, perinde est ac si possessionē nō haberet per illud, qđ dicit gl. in c. si tibi cōcesso. in verb. vacare. de præb. lib. vj. vbi vult per illū tex. q̄ promotus ad Episcopatū, etiam post consecrationem, & adeptam possessionē, si fructus dicti Episcopatus nō percipit, vt quia ex causa aliquo tempore alteri debentur, quod ppter hoc priora eius beneficia nō vacāt, sed possit ea interim retinere. Quod etiam tenet Roma. confi. cccxxxv. incip. Circa primum. & alio confi. cccxlv. Ex prædictis patet declaratio ad ea, quæ dicuntur in prima parte procemij literarū, in ista forma, in quibus subsequenter dicitur, *et quem per certos examinatores super hoc à nobis deputatos de literatura examinari fecimus diligenter, &c.* Circa istam particulam sciendum est, q̄ sub illis verbis, *de literatura examinari fecimus*, continentur tria, † quia examinatores examinant de tribus, videlicet, si bene legit, si bene cōstruit, & si bene cantat. Quorum saltem duo debent concurrere, secundum Domi. in c. si pauper. vbi subiicit, q̄ quo ad partes Gallicanas, plus ponderant cantum quàm constructum. Hoc autem prius induxit Gregorius xj. per quandam suam regulam, vbi voluit, quòd in Vasconia, & Hispania requirerentur ad minus duo ex istis tribus competententer interuenire, licet malè se haberet in cantu. Itaque satis colligebatur quòd in alijs prouincijs requirebatur ad minus sufficienter cantare. Et idem statuit Benedictus xij. Et postea sequuti sunt alij successores aliqua addentes, prout temporis opportunitas suasit. Facta autem examinatione in præmissis, & eo reperto idoneo ad beneficium ecclesiasticū obtine-

obtinendum, rursus Papa mandat in eisdem literis solerter inquiri de vita laudabili, & honesta illius clerici, & de eius cōuersatione. Dignoscitur autem vita laudabilis ex operibus, & abstinentia vitiorum, secundum Panor. & Car. in cle. cum ei quem. de concess. præbē. Nec sufficit isto casu præsumptio naturæ, vt in c. vnico. de scruti. & in c. fina. de præsum. Nam ex quo agitur de aliquo promouendo, & beneficiando probari debet bonitas, vt dicit Cardina. in dicta clemē. & sequitur Decius in c. ij. in ij. col. de electio. † Et hoc regulare est, q̄ quando quis aliquid petit, probare debet se esse bonum, & idoneum. Et præsumptio naturæ, de qua in dicto ca. vnico. & in l. merito. ff. pro socio. non habet locum, nisi quādo quis se defenderet, vt dicit Barto. post glof. ibi, in l. qui iurasse. s. si pater. ff. de iureiurā. sequitur Decius in l. si emancipati. in iij. notabi. c. de colla. Et tunc bene consonat, quod dicitur in c. ij. xij. q. j. quòd omnis ætas ab adolescentia prona est ad malum. Et ideo mandat etiam inquiri Papa de honesta conuersatione, quia præsumitur pro aliquo, vel contra ipsum ex cōuersatione, cap. inter. iuncto cap. cum in iuuentute. de purg. cano. iuxta illud, *Cum sancto sanctus eris, &c.* Et præsertim in homine qui tractare debet spiritualia, cuius conuersatio, si mala est, inducit laqueum, & periculum animæ. Et ob eam causam requiritur, q̄ cōuersatio bona probetur, quia etiam in dubio non præsumitur bona, quia vbi agitur de periculo animæ, capitur in dubio sinistra suspicio: quia illa videtur esse tutior. Et isto casu receditur à præsumptione. l. merito. vt in notabili casu tradit Pet. de Ancha. in confi. lxxix. circa si. cum multis concor. vt scribunt Moder. in c. in præsentia. de proba. in xij. notabi. Et est notandum circa præmissa, q̄ licet quatuor requirātur in promouēdo, videlicet, sciētia, ætas, mores, & ordo, vt dicit glo. in c. si pro clericis. in verb. alijs. de præb. li. vj. tamē in ista forma mādatur inquiri primò de literatura, deinde de moribus, vt patet ex præmissis. De ætate autem, & ordinibus, nulla fit mētio. Sed anteq̄ de ætate dicamus, vnū est admiratione dignū, q̄ prius de literatura inquiri mandatur, cum in clerico ante omnia requiri debēt boni mores, † deinde scientia, iuxta illud Psal. *Bonitatem, & disciplinam doce me.* Prius ergo Propheta bonitatē petijt, sine qua disciplina, seu sciētia perfectè acquiri nō potest: quia in ani-

mam malā non intrat spiritus sapientiæ, nec in corpore sub-
 dito peccatis, vt dicit Propheta, Sapient. c. j. *Initium igitur sa-*
pientiæ, timor Domini, Prouerb. c. j. Quo ad illum igitur timorē
 ex qua sapiētia procedit, requiruntur boni mores. Apparet
 82 igitur ex istis, q̄ inconsideratē mā datur in ista forma prius
 de literatura inquiri, quā de moribus. † Præsertim quia li-
 teratura quo ad Deum, nec quo ad mundum in simplicibus,
 & pauperibus clericis, non est multū necessaria, vt dicit Inn.
 in c. j. de summa Trini. vbi dicit, q̄ sufficit istis clericis paupe-
 ribus, q̄ tantū sciant, sicut simplex laicus, vel aliquātulum
 plus, circa sacramēta, circa quæ quotidie versant. Ita ibi In-
 nocen. quem in hoc multum commēdat Bal. in rub. de sum.
 Trini. & pro singulari sequitur And. Sicu. in tract. de præstā.
 Car. in x. q. j. partis. in ij. & iij. col. Et ideo dicebat gl. singul. in
 83 l. societas contrahitur. in gl. ij. per illū tex. ff. pro socio. † q̄ ad
 canonicatus ita debēt promoueri literati, sicut nobiles, quā
 glo. pro singulari cōmendat An. Sicu. in consil. lvij. Præclare
 scribit. in viij. col. li. ij. Apparet igitur ex istis, in clericis paupe-
 ribus magis attendēdos mores, q̄ literatura: quia in istis cleri-
 cis, sicut in regularibus, qui pauperes etiam sunt, magis attē-
 ditur vita immaculata, q̄ scientia: vt dicit Bal. in l. athletæ. §.
 iusticiis. in si. ff. de excu. tu. Sed vt video, secū dūm istā for-
 mam, de moribus vltima fiet quæstio, vt ait Satyri. De ætate etiā
 est mirandū, q̄ in ista forma non fiat mentio. † Cū tamen
 valdē maius sit, pati defectum in ætate, quā in moribus:
 vt probatur in c. si eo tempore. de rescrip. lib. vj. Vbi patienti
 defectum in ætate tempore datæ, non prouidetur de benefi-
 cio curato, ex quo de tali defectu non fuit facta mētio in li-
 teris, quāuis postea superueniat vltima ætas, vt ibi, & tamen
 potest prouideri si non est in sacris. Esto q̄ de ordinum defe-
 ctu non fuerit in literis facta mentio, d. c. si pro clericis. Con-
 sequenter apparet, q̄ maior est defectus ætatis, quā ordi-
 num: vt in prædictis iuribus, & per glo. in c. j. de æta. & quali.
 in vj. Sed saluando formas huiusmodi literarum, potest dici,
 q̄ tacitē mā datur inquiri etiam de ætate, per illa verba, quæ
 in literis sequuntur, videlicet, *aliudq; canonicum ei non obsistat*,
 85 per quæ importat legitima ætas. † Quia indecorū est, vt hi de-
 beant ecclesias regere, qui nō nouerūt gubernare se ipsos, c.
 86 indecorū. de æta. & qua. & c. sup. inordinata. de præb. † Legi-
 tima

tima autem ætas intelligitur xxv. annorū, quo ad beneficiū
 cum cura, c. cū in cūctis. de elect. & not. in c. si eo tempore.
 de rescrip. lib. vj. Sed quo ad beneficium simplex ac canoni-
 catum & præbendam, extra tamen cathedralem ecclesiam
 sufficit ætas maior septēnio, vt no. in c. ex eo. de elect. lib. vj.
 Licet quo ad canonicatus, & præbēdas ecclesiæ cathedrales
 fuerit ordinatum per Grego. xj. quod non conferantur, nisi
 habentibus annos xiiij. prout attestatur decisio Rotæ. ccc-
 xxiiij. incipi. Supposita. in nouis decisio. Et hodie est regula
 Cancellariæ, nu. 17. in qua disponitur, q̄ canonicatus, in ca-
 thedrali non dentur, nisi habentibus xiiij. annum comple-
 tum, aliās prouisio sit ipso iure nulla, quam regulam ad hoc
 allegant Moder. in tract. de autho. & præmi. magni Consil.
 fol. 6. In collegiatis verò disponitur in dicta regula, q̄ cano-
 nicatus non dentur minori decem annorum, declarando vt
 per Alexā. in consil. lxxv. in ij. col. lib. iij. Secundo important
 87 prædicta verba, scilicet, *aliudq; canonicum nō obsistat*: vt ille pro
 quo taliter scribitur sit legitime natus: † quia illegitimi ad
 beneficia ecclesiastica absque dispensatione sunt inhabiles,
 c. j. & ij. de fil. presby. lib. vj. Tertiō quod non sit periurus, in-
 famis, seu aliās criminofus. Nam licet collatio beneficij facta
 talibus valeat mero iure, vt tenet Lap. in addi. ad consil. Fed.
 50. & Car. in c. querelam. de iureiur. per c. inter. de exces. præ-
 latorū. Illud tamen non habet locum, quando prouisio facta
 periuro, vel aliās infami, fiat virtute literarum ad beneficia,
 quia tūc propter maximam eorum odiositatem erit ipso iure
 nulla, prout eleganter tenet Cal. consil. xx. in titu. de præb.
 Et sequuntur Moder. in c. ij. de rescrip. cum alijs ibi latius per
 Feli. adductis. Quarto quod aliās nō sit incapax tituli bene-
 ficialis, prout si esset irregularis ex homicidio, secundū In-
 no. in c. cū nostris. de concess. præb. intantū, q̄ aliqui volūt,
 88 q̄ cum homicida voluntario nō dispensatur, nisi sit persona
 regularis, & tunc circa altaris ministerium, & cum volēti in-
 gredi religionē mendicantium, cui datur rehabilitatio ad o-
 mnes ordines, etiā in altaris ministerio, vel nisi homicidium
 fuisset omnino occultū, & cum isto dispēsat primo casu per
 solum Papā, vt latē tradit Tho. Ferr. cautel. xliij. in duobus
 alijs casibus dispēsat officiū sacræ Pœnitentiariæ, sed in oc-
 culto susceptis, quia hoc potest facere Episcopus secundū
 v 3 Vincen.

Vincen. & quosdam alios, quos refert Arch. in c. de his. l. dist. sequitur Fed. in cōsi. clxviiij. in fin. licet Præposi. in d. c. de his. teneat contrarium: tamen prima opinio est de stylo hodie. nō in vsu, aliquando tamē dat signatura de absolutione, & obtētis ad simplicia postea signatura ampliari poterit iuxta qualitatem casus homicidij, quandoque ponitur etiam clausula pro presbytero homicida, videlicet, *eo ad triennium suspēso, &c.* vel apostata, in quo non cadit tale ius secundū Bald. in repeti. l. Barbarius. in x. col. ff. de offic. præto. aut penitus illiteratus, qui est inhabilis ad beneficium ecclesiasticū, secundū Inno. in c. dilectus. de temp. ordi. & Arch. in c. nullus. eo. tit. lib. vj. quod videtur intelligendum in beneficio cum cura, secus fortē in simplici, vt ponit decisio. cccxij. in antiquis.

89 † Similiter purus laicus incapax est beneficij ecclesiastici, c. cum adeo. de rescr. & in c. ex literis. de trasfac. quicquid dicat glos. in c. ij. de insti. quæ tenet sufficere solum propositum clericandi, quasi destinatione animi possit iam dici clericus. Sed illa gl. cōmuniter reprobatur per Docto. in d. c. cum adeo. nisi saluetur, vt per vnam decisionem Rotæ cccxij. incipiē. Nota quod clericus. in antiquis. Vbi dicitur, q̄ non clerico, incedēti tamen in habitu, potest beneficiū conferri vt clerico, quasi velint, quod habitus & dispositio animi sufficiant, quo ad hoc vt quis clericus reputetur. Ad quod bene facit dictū Arc. in c. si quis suadente. xvij. q. iij. vbi dicit, q̄ ille, qui nondum habet ordinem, sed tantum coronā portat, & est clericus animi destinatione, gaudet priuilegio illius canonis. Et hoc in notabili casu tradit Ias. in l. cum quædā puella. in ij. col. ff. de iur. om. iud. His tamen non obstat. verius est, quod dixi prius

90 per tex. in l. ex eo. ff. de testa. milit. † Vbi dicitur q̄ miles gaudet priuilegio militari ex eo tempore, quo in numeris relatus est non ante. Et ideo practica, & communis stylus est, quādo purus laicus impetrat, & ei mandatur beneficium conferri, apponitur illa clausula, *cupienti adscribi militia clericali, &c.* vt per Abb. in d. c. ex literis. de trasfac. Aliās literæ essent surreptitiæ, & isto respectu quādo scribitur pro aliquo in ista forma in principiō literarū, appellatur clericus, quia aliās esset quoad hoc inhabilis per supradicta. Insuper diceretur canonicum impedimentū sufficiens ad excludendū pauperē clericum si non sit oriundus in loco, ad quem literæ extendūtur, arg. in

arg. in eccle. c. de Epif. & cleri. stante regula Cācellariæ, quæ nō possint, nisi ibi per sex annos moram traxerint, vt latius in dicta regula, cuius dispositio fundatur in tex. not. in c. nullus inuitus. lxj. distin. Vbi dicitur, habeat vnusquisque suum fructum militiæ in ecclesia, in qua suam per omnia officia transegit ætatem, in aliena stipendia minimē alter obrepat, nec alij debitam alteri sibi vendicare audeat mercedem. Et licet ille tex. loquatur de promouendo in Episcopum, tamen ratio illius communis est etiam ad beneficia inferiora, secundū Panor. in c. ad decorem. de institu. Vbi dicit, q̄ esset valdē honestum, & fructuosum, vt quisque in patria sua beneficiaretur. nec alter occupet beneficia, vel stipendia alterius, per quod tolleretur materia depauperandi ecclesias, & beneficia, vt dixi latius in j. q. regu. de idiomate. Propter hæc nō consuevit prouideri alicui de beneficio extra suam rationem consistenti: licet quandoque ex fauore conceditur cum derogatione. Super quo tamen variæ fuerunt regulæ æditæ. Hodie tamen vnicuique potest prouideri extra suam nationem, si intelligat idioma loci, & intelligibiliter loquatur, vt in dicta regula dicitur. Neque requiritur aliqua derogatio: quia vndecunque quis veniat, dummodo sit idoneus, non repellitur à sanctuario domini, apud quem nulla est acceptio personarum, vt latius ibi dixi. Subsequenter in huiusmodi literis dicitur, *ei de aliquo beneficio ecclesiastico, &c.* Hæc verba important, vt non possit eidem prouideri de pensione, c. quamuis. 92 j. de præb. lib. vj. † Quia pensio non dicitur beneficium ecclesiasticum, ex quo in sola temporalitate cōsistit, & nullum habet ministerium spirituale annexum: vt per Domini. in d. c. quamuis. Eodem modo propter illa verba non poterit prouideri de hospitali, secundū glos. in c. si pauper. de præb. lib. vj. per tex. in cle. per literas. eod. tit. Nec de eleemosynarijs, vt ibi. Imō etiā si prædicta fuissent instituta de authoritate Episcopi, & solita essent cōferri in titulū beneficij, adhuc nō caderēt in huiusmodi gratijs expectatiuis: vt dixit nota. decisio 93 Rotæ ccv. inci. Nota, q̄ vbi religiosus. in antiq. † vbi assignatur ratio. Quia cum hospitalia, & eleemosynæ sint ad nutū amobilia regulariter, nō veniūt nomine beneficij, quantum ad clericum impetrantem, posito q̄ in titulū beneficij conferantur,

ferantur, & ideo nec expectatiuæ talia beneficia comprehendunt, imò fortius etiam capellanæ ab eleemosynarijs dependentes licet dentur in titulum non cadunt sub gratijs expectatiuis, prout est decisio. ccccclxxxiiij. incip. Quidam in ciuitate. in antiq. aliàs est sub tit. de concess. præb. l. & sequitur eã Pauinus in tract. de offi. & pot. ca. sede vac. pro quo plura ponit Roch. in tract. iurispa. in ver. in ecclesia. q. iiii. Et ista sunt notanda, quia licet prædicta loca, dicantur loca pia, & religiosa siue ecclesiastica, quando sunt de autoritate Episcopi constituta. c. ad hæc. de reli. domi. tamen nõ includuntur in huiusmodi literis per supradicta. De quo aliquid tangunt Mod. in c. in nostra. in xxij. corr. in fi. de resc. & latius in c. de quarta. de præscrip. & in notab. casu cõsultit Fed. in cõfi. cccclxxx. Casus talis est. & ex istis posset inferri, q̄ beneficia sancti Io. Hierosolymitani, & præceptorie sancti Antonij, siue alterius ordinis prout sunt in Hispania, non cadant sub huiusmodi gratijs, secundum ea quæ dicit Lap. alleg. lxxxiiij. Dominus Papa. col. pen. licet aliquando illæ præceptorie reseruatæ fuerint de iure antiquo, vt tradit idem Lap. alleg. xxvij. declarando vt idẽ dicit alleg. ix. & pariter dicendũ esset in beneficijs magistralibus & Doctoralibus, quia non caderent sub expectatiuis, iuxta not. per gl. magnã in c. cum in ecclesia. de præben. lib. vj. tamen si habes expectatiuam esset Doctor, & alia non obstarent, fortè illa gl. non procederet propter plures doctri. quas modo non allego ex eo quia causa pendet de præsentis Rota. Similiter propter illa verba, *de beneficio ecclesiastico, &c.* non potest obtineri beneficium manuale, & ad nutum superioris amouibile: dato q̄ ab olim consuetum esset, clericis secularibus assignari: quia tale beneficium, non potest proprie dici beneficium ecclesiasticum, cum non sit perpetuum, sed vt dixi ad nutum superioris remouibile arg. c. præcepta. l. dist. & eorum, quæ not. in c. veniens. de fili. presby. & in c. j. de capel. mo. lib. vj. Et ideo dixit Cald. cõfi. xxvj. in titu. de præben. q̄ in reseruationibus beneficiorum, quas facit Papa non includuntur manualia beneficia, quia reseruando beneficia videtur intelligere de beneficijs, quæ perpetuo conferuntur. Ex quo infero quod nec vicariam temporalem poterit obtinere prædicta ratione. Idẽ si vicaria esset aliàs perpetua, sed vnita mensæ Episcopali, vel Abbatiali: quia per talẽ vnio-

nem

nem illa perpetuitas transit in temporalitatem: vt ponit dominus de Rota decisi. cclxxiiij. incip. Fuit dubitatum. in nonis. Consequenter non venit appellatione beneficij ecclesiastici, & etiam non dicuntur vacare: vt in cle. j. & ibi gl. in ver. mensa. de sup. negli. præla. & in cle. j. de excels. præla. tradit Andr. Sicu. in c. cum accessissent. xij. col. de consti. pro quo vide notabilia verba Ant. de Bu. in cle. j. de rescrip. vt ibi referunt Moder. vbi limitat non procedere quando Episcopus illa in titulum contulisset: quia tunc possunt à mensa separari: iuxta gl. tenues. & in verbo. fauore. in cle. j. de reb. eccle. nõ alie. lib. vj. De quibus omnibus dixi in regu. de anna. & trienna. & alijs alijs reguls. Post prædicta verba de aliquo beneficio ecclesiastico, dicitur, *cum cura, vel sine cura.* Ista verba necessario apponuntur: quia nisi sic diceretur, nõ veniret beneficium curatum, c. cum in illis. in princip. de præb. lib. vj. Et licet aliqui voluerunt dicere istud procedere, quando Papa mandat prouideri de vacaturo, quo casu non facit tantam gratiam, prout quando prouidet de vacanti. Verius tamen est, vt neutro casu includatur curatum de cura non habita mentione: vt per dominos de Rot. decisi. ccij. incip. Nota q̄ quis non tenetur in antiquis. Sed ista conclusio non habet locum, quando beneficium curatum esset annexum præbendæ: quia tunc ratione annexionis de cura, non est necessaria mentio. arg. c. super eo. de præb. lib. vj. per rationẽ, de qua ibi not. Subijcitur postmodum, *dummodo in cathedrali ecclesia non existat.* Ista verba videtur supponi ad maiorem declarationem: quia etiã si non exprimerentur, non venirent beneficia ecclesie cathedralis, cum scribitur prouideri in ciuitate, vel diocesi, secundum opin. Compost. in c. capitulum. de rescr. Quod satis bene probatur in c. quamuis. el. j. de præb. lib. vj. vt conclusit Rota proximis diebus in vna causa Zamoren. licet ille tex. videatur loqui in alijs terminis, videlicet, cum alicui prouideri mandatur de beneficio in aliqua ecclesiarum ciuitatis, vel dioceſis, vt tunc sub illa generalitate nõ includatur ecclesia cathedralis propter illius honorẽ, & præminentiam. Et ideo dicunt aliqui, secus esse, quando scribitur in terminis, in quibus loquitur Compost. Sed quando mandatur prouideri in ciuitate, vel diocesi quia tunc verum est dicere, secundum eos, q̄ prouidendo in cathedrali, prouidetur in ciuitate, non sic est, cum dici-

cum dicitur in aliqua ecclesiarum, quasi illa dictio, aliqua, respiciat minores, & inferiores ecclesias, iuxta glos. in cle. j. in verbo, aut earum parte. de for. compe. vbi dicit, qd dictio, aliqua, verificatur in qualibet re minima, prout etiam ponit Pan. in c. pastoralis. in prin. de offi. deleg. & Pet. de Anc. cōsi. clxxxv. incip. Thema tale est, Titius canonicus, &c. sequitur primam opin. concludens, quod si quis impetrat gratiam à Papa de personatu, officio, vel dignitate pertinente ad collationem Episcopi, & capituli, cōmuniter, vel diuisim, nō includitur ecclesia cathedralis, quod dignitates in ea existentes propter rationē de qua supra, & per illud, quod dicitur in l. prator ait. §. quod autem. ff. de iureiur. & c. sedes. de rescri. Et tenendo prædictam opin. Compost. & Old. oportet dicere, qd ista verba, *dummodo, &c.* exprimuntur ad maiore expressione, & causa tollendæ dubitationis resultantis ex cōtraria opinione Io. And. in d. c. quamuis. super gl. in ver. includi. & clarius in addi. Spe. in tit. de actio. §. super petitione. in additio. magna, ad fin. in quibus locis tenet, qd quādo scribitur ad collationem Episcopi, includatur ecclesia cathedralis, ¶ quia ad Episcopum principalissimè spectat collatio beneficiorum in ecclesia cathedrali, c. cum ecclesia. de electio. ergo principalius illius beneficia videntur includi, nisi nominatim excludantur. Et propterea dicit ipse, in literis pauperis apponi illa verba, *dummodo in cathedrali ecclesia nō existat.* Et sic secūdum eū illa verba ponuntur necessario, & nō ad maiore declarationē. Quod etiā ex alio suadetur, quia literæ istæ pauperū ex quo dicuntur iustitiæ. q. v. ita videtur iustū qd Episcopus prouideat pauperi clerico, quē sine titulo ordinauerat in ecclesia cathedrali, sicut in alia: & sic tex. in d. c. quamuis. nō habet locū in istis literis iustitiæ, vt ibi dicit gl. in ver. includit. & glo. in c. accepimus. de æta. & quali. Cōueniens igitur fuit vt clausula prædicta poneretur: istud etiā videtur sentire D. de Rot. dec. cxij. inci. Nota, qd vbi aliquis. in antiq. vbi dicunt, ¶ qd expectās ad collationē decani & capituli ecclesiæ cathedralis potest acceptare beneficiū vacās in ea. Idē tenet alia dec. ccxij. incip. Nota, qd vbi in antiq. vbi dicitur, qd expectāti ad collationē Episcopi prouideri potest de beneficio, & præbēda cathedrali, quia dispositio c. quāuis. debet restringi & teneri in suis terminis, videlicet quādo scribitur secūdum formam illius capituli,

capituli, scilicet, in aliqua ecclesiarum ciuitatis, vel diocesis, &c. Vt unq; sit in alijs formis in ista certū est, excludi expressē beneficia ecclesiastica cathedralis ecclesiæ per illa verba sæpius dicta, *dummodo, &c.* Quæ cū sint generaliter & indiffinitē prolata, excludunt omnia beneficia quantuncunq; modica existētia in ecclesia cathedrali, c. si Roma. xix. dist. & glo. in c. vt circa. cū vulg. licet vna deci. Rotæ cccxix. inci. Not. qd vbi senten. in antiq. dicat, qd dispositio d. c. quāuis. sæpius allega. nō habet locū in beneficijs modicis sicut etiā vicaria, quam potest acceptare expectās in forma pauperū, licet illa existat in ecclesia cathedrali: & similiter aliud beneficiū modicū, qd nō est de principalioribus in ecclesia. A signatur ad hoc duplex ratio: primò, quia dispositio d. c. quāuis. est pœnalis, & ideo restringēda reg. odia. cū vulg. Secūdò, quia illud ibi disponitur ppter honorē, & prærogatiuā ecclesiæ cathedralis, vt sub verbis generalibus nō veniat beneficiū existens in ea. At in modicis beneficijs ecclesiæ cathedralis cessat illa ratio, quia intitulati in eis nō interfunt negotijs capitularibus. Cōsequenter isto casu nō vēdicat sibi locū ratio d. c. quāuis. nec sua dispositio. Et per istā rationē & alias, quas nō refero, Rota in vna ciuitate. dimidię portionis, corā R. P. D. Nico. Aragonia die xxvij. Martij 1536. cōclufit ¶ dispensatū per Episcopū ad beneficia posse obtinere dimidiā portionē in ecclesia cathedrali, quia in tali dimidia portione cessat ratio præemi nentiæ ecclesiæ cathedralis, quæ cōsideratur in deci. ij. de fil. presby. in no. ad quod facit illud tritū, & vulg. videlicet, qd de modicis & minimis non curatur, l. scio. ff. de restit. in integ. & in c. & si quæstiones. de simo. & quod per illum tex. dicunt no. doctores maximè Ange. in l. senatus. §. Marcellus. ff. de lega. j. videlicet si statutum prohibet alienare domū, vel aliam rem immobilem in forensē non habebit locum in domuncula, & parua re. Qui text. exclamatur pro singulari ad hoc per Roma. singu. incip. Hodie. Ex quibus videtur, qd pauper expectās potest acceptare beneficiū modicum in ecclesia cathedrali, secūdum dominos meos de Rota, quod mihi videtur satis mirum, ex quo generaliter, & indiffinitē excluduntur per illa verba, *beneficia ecclesiæ cathedralis.* Quæ verba debēt cōprehendere tam parua, quā magna beneficia, licet maior ratio sit in vno casu, quā in alio, iuxta text. in l. j. §. quod autem.

99 autem. ff. de usu aleæ, & alea. † Nam plus, & minus non differunt specie, l. si. ff. de fundo instruct. maximè cum ratio d. c. quamuis. & præmissorum, non est illa considerare, videlicet beneficium paruum, & magnum, sed honorè, & præeminentiam ecclesiæ cathedralis: quæ ratio ita militat in beneficio modico existente in ecclesia cathedrali, sicut in magno. Quo casu propter identitatem rationis, licitum est extendere constitutionem pœnalem, & præcipuè favore ecclesiarum, iuxta glo. in c. sciant cuncti. in verbo, alias. de electio. libr. vj. Quo
 100 dicit † q̄ constitutio pœnalis dicitur esse favorabilis, & extendenda favore ecclesiarum, idem dicit Domi. cōsi. xxxvij. in penul. colum. & consi. cvj. in j. col. Certum est autem, quòd illa verba, dummodo, &c. apponuntur favore cathedralium ecclesiarum, ne in eis, nisi personæ honorabiles obtineant beneficia, per quas honorantur ecclesiæ, & subleuātur, quæ per pauperes spoliantur, & deprimuntur, iuxta glo. in c. constitutis. in ver. impotentia. de appella. per quæ videtur dicendum, q̄ illa verba excludunt generaliter omnia beneficia existentia in ecclesia cathedrali. Nam ex quo est data forma in literis, certè ita violatur in paruis, sicut in magnis, c. cui de non Sacerdotali. & c. si motu proprio. de præben. libr. vj. & c. j. de baptif. & tradunt Moder. in c. cum dilecta. de rescr. Istud tamen non pono pro constanti, propter dictam decisionem
 101 contrariam dominorum, quorum † magna est autoritas apud omnes: vt probauit latius in proœ. regula. Cancellariæ, in ij. q. Præsertim, quia licet in aliquibus casibus à iure expressis modicum attendatur, tamen regulariter negari non potest, q̄ dispositio simpliciter loquens minima non comprehendit: vt tradunt Moder. in c. de appel. per illum tex. de appel. & dixi in §. pœnales. col. ij. Instit. de actio. In quo genere ultra Corfe. in trac. de minimis. lx. deci. cumulat Iaco. Florius
 102 de Vtiñ. in repeti. l. si quos. c. de offi. præfec. præto. † Et ex supra dictis potest sumi ratio, & causa quare est, q̄ pauperes expectantes excluduntur à canonicatibus, & alijs beneficijs existentibus in ecclesia cathedrali. Quam rationem hinc melius declaro, videlicet, quia ea quo quis est pauper præsumitur vilis persona. Hinc est, q̄ tali minus creditur, quàm alteri diuiti, & potenti, iuxta illud Satyrici: *Quantum quisque sua minorum seruat in archa, tantum habet fidei.* Et probatur in liij. ff. de testi.

de testi. in §. sancimus. in authen. eod. titu. & in l. spadonem. §. si. ff. de excusa. tuto. Vnde sicut magnus est honor esse canonicum ecclesiæ cathedralis: vt dicit Inno. in c. fraternitatem. de sepultu. & retuli in superioribus. Ita aliquid plus est esse beneficiarum in ecclesia cathedrali, quàm in alijs inferioribus extra illam, propter illius honorem, & præeminentiam. Et propterea arcentur pauperes expectantes à beneficijs & canonicatibus ecclesiæ cathedralis. Ridiculum enim vulgo videretur, videre pannosum clericum beneficiatum, vel canonicum in choro cathedralis ecclesiæ, iuxta illud, quod dicit glo. in c. statutum. in ver. committantur. de rescrip. libr. vj. Licet ista ratio posset etiam morderi, ex eo, quia illa vilitas cessaret, & aboleretur habito canonicatu, ex cuius redditibus facile sibi vestes posset comparare: quia videmus Deum infirma huius mundi elegisse, vt cōfunderet fortia, & pauperes, & ignobiles asciiuit Christus ad Apostolatam: vt patet in c. venerabilis. de præben. Præcedens tamen opi. videtur magis recepta, per ea quæ dicunt Docto. post glo. in c. statutum. de rescrip. libr. vj. & ibi dixi. Demum post particulas præcedentes ponitur taxa, videlicet, *cuius fructus, &c.* Pro declaratione istius partis, sciendum est, † q̄ olim in huiusmodi literis pauperis non exprimebatur certa taxa, sed dicebatur de beneficio secundum suæ probitatis merita competente, vt ponit Lap. allega. lxxix. incip. Innocentius. quæ verba importabant, vt prouideretur expectanti de beneficio secundum qualitatem suæ personæ ad arbitrium executoris. arg. l. plenum. §. e. quitij. ff. de usu, & habi. vt per Panor. in c. si. de præben. & clarius per Butri. in c. cum dilectus. in ij. col. de iure patro. Ad quod etiam facit bona gl. in c. j. in ver. absq; penuria. de sta. reguli. vj. Hodie autem ista competentia taxata est ad certam summam diuersimodè, tamen secundum diuersitatem regionum prout in regula, de taxa. in forma pauperum. Dicit tamè Ioan. And. in addi. spec. in titu. de concess. præben. in additione magna, quòd verba finalia huiusmodi literarum videntur id ponere in arbitrio pauperis expectantis, secundum quod sibi volenti possit prouideri de minori valore, de quibus verbis dubitat ibi multum idem Ioan. And. quia etiam si dicta verba non apponerentur, posset eidem de minori forma prouideri. Nam quando summa ponitur, potest tunc etiam de minori

minori prouideri, secus quando ponitur taxatiuè, prout vult
 glo. notab. in c. quamuis. in ver. vsq; ad certam summam. de
 præben. li. vj. & latius declarat Domi. confi. cxxxiiij. in vj. col.
 consequenter expressio illorum verborum, videlicet, q̄ vo-
 lenti possit de minori prouideri, videtur superflua, quia ex-
 pressio eorum, quæ tacitè insunt, nihil operatur, iuxta iura
 vulg. Tandem huic obiectioni respondit præfatus Io. And.
 ibidem: & in c. cui de non. de præben. lib. vj. quem non expe-
 dit referre quia hodie non apponuntur illa verba, & bene
 propter supradicta. Vltimò pro declaratione præmissorum
 circa istam formã, & alias præcedentes, in quibus exprimitur
 104 certa summa, & valor sciendum est, q̄ valor beneficij nõ
 computatur respectu vtilitatis, quæ habetur in residendo, sed
 in portatis, seu in absentia, vt sentit notabiliter Oldr. confi.
 xvij. incip. Ex virtute gratiæ ibi, dum dicit, constat redditus
 appellari qui percipiuntur ex corpore beneficij, & debentur
 vnicuique absenti. Subdit etiam, quòd quotidianæ distribu-
 tiones, & anniuersalia, non computantur in valore beneficij,
 nec augent corpus præbendæ ex quo dantur ratione operæ
 personalis. arg. tex. in l. j. in ij. responso. ff. si men. fal. mod. dix.
 & in l. cum duobus. §. si inchoantia. ff. pro socio. ibi, precium
 enim operæ & c. Idem tenet deci. Rotæ cxxxiiij. incip. Quan-
 do impetratur. in nouis. Datur enim tantummodo interessen-
 tibus diuinis, & ideo non sunt de corpore beneficij, nec sub
 illo comprehenduntur. Ad quod facit, quod legitur & nota-
 tur in c. licet de præben. & in c. vnico, de cleri. non residen. li.
 vj. Idem vult alia deci. cccviiij. & dcclxvj. in antiquis, & præ-
 dicta intelligo procedere, etiam si in aliqua ecclesia ex statu-
 to vel consuetudine nihil percipiant absentes, quia pari mo-
 do valor debet considerari: nõ in residendo sed quantum
 aliàs perciperet absens, si statutum, & consuetudo non sta-
 rent, habet enim præbendæ suos redditus consuetos, licet pro-
 pter statutum vel consuetudinem non debeantur absenti. Et
 ita intelligo dictum Oldra. puto tamen, quòd vtilius, & ma-
 gis expediens expectanti est, quòd valor beneficij compute-
 tur secundum taxationem decimæ, quàm secundum com-
 munem æstimationem: quia per industriam clericorum cre-
 uerunt redditus beneficiorum, quæ industria non debet illis
 esse damnosa. l. si. c. de alluio. & notatur in c. cum inter. de
 confi.

confi. & in c. cum clerici. de pact. & ita solet in literis expri-
 mi, de quo tamen latius dicam in regula, de valore exprimen-
 105 do. vbi est proprius locus. † Decima & vltima principalis
 forma, quo ad gratias expectatiuarum est, pro pauperibus
 graduatis, quæ differt in aliquibus à communi forma pau-
 perum, præcedenti, primo, quia in ista post illa verba, *benefi-
 cium ecclesiasticum, &c.* non ponuntur ab olim clericis sæcula-
 ribus assignari cõsuetum, prout ponitur in forma præceden-
 ti, sed simpliciter dicitur consuetum clericis sæcularibus as-
 signari. Et hoc ea, vt opinor ratione, quia fauore graduato-
 rum vult summus pontifex, vt intelligatur beneficium sæcu-
 lare, seu clericis sæcularibus assignari consuetum, quãdo per
 decennium pacificè, & quietè fuit rectum, per clericos sæ-
 culares, per illud, quod dicit Ioan. And. in c. fi. de consue. lib.
 106 vj. † Vbi tenet sufficere decennalem possessionem de con-
 suetudine, secundum ius commune introducta, qualis potest
 dici ista de qua loquuntur, maximè concurrente fauore gra-
 duatorum, vt supra. Nam de iure communi omnia beneficia
 censentur esse sæcularia, ex eo, quòd primæuus status bene-
 ficiorum fuit sæcularis. hinc est, quòd de sæculari beneficio,
 fit regulare, dummodo legitima præscriptio quadragenaria
 sit decursa. Sed e conuerso, sufficit decenalis præscriptio, qua-
 si velint doctores sufficere tali casu breuius tempus ad hoc,
 vt res reuertatur ad naturam suam, c. ab exordio. xxxv. dist.
 cum vulga. propter fauorem pauperum graduatorum, vt se-
 pius dixi. Hinc est, quòd licet consuetudo contra ius commu-
 ne non valeat, nisi sit quadragenaria, fallit tamen nisi per
 eam reuerteremur ad ius antiquum: quia tunc sufficiunt de-
 cem anni, vt tradit Cursius in rep. c. fi. in glof. rationabilis. de
 consue. & fol. 28. secundum primam impressionem, cum con-
 cor. de quibus Moder. in vulga. l. si vnus. §. pactus. ff. de pact.
 Sed in communi forma pauperum potest dici, quòd requi-
 ratur quadragenaria præscriptio, vt beneficium dicatur sæ-
 culare seu rectum à sæcularibus clericis, quod denotat illa di-
 ctio, ab olim, quæ ponitur in dicta forma cõmuni, & omitti-
 tur in ista. Et hoc modo possunt concordari opiniones con-
 trariæ doctorum in dicto c. cum de beneficio. & Do. de Rota,
 de quibus deci. xxxij. inci. Fuit dubitatum. in nouis, & decisi.
 xlvij. in antiq. De qua tamen materia latius diuagatur Feli.
 in c. in

inc. in nostra. in iij. corr. de rescri. & Bartho. Belenzinus au-
 107 ditor in tract. de charit. subfi. q. lxxxij. † Differt in super ista
 forma à præcedenti: quia maior taxa datur in ista, q̄ in præ-
 cedenti, vt puta in Alania, in communi forma pauperū
 datur ad beneficium cū cura xx. sine cura xv. marcharum ar-
 genti. In ista verò pro graduatis si cū cura xxv. si sine cura
 xvij. mar. arg. Et similiter in alijs partibus augetur taxa pro
 pauperibus graduatis respectiue ad taxam, que est in forma
 cōmuni, & istud introductū est non sine ratione, vt pinguis
 prouideatur graduatis in redditibus, iuxta c. de multa. circa fi.
 de præben. Nam, vt dicit glo. in c. cū adeò. de rescrip. quòd
 simplici clerico sufficit tale beneficium quod non sufficeret
 nobili, & similiter literato, & graduato, vt not. Bar. in l. si con-
 stante. in iij. col. ff. solu. ma. & ideo dicit glo. in c. clericus. xxi.
 q. j. quòd sufficientia beneficij consideratur secundum qua-
 litatem, & dignitatem beneficiati. Facit etiam bona glo. in c.
 vnico. §. sanè. in verb. absq; penuria. de sta. regu. li. vj. eodem
 modo in alijs formis præcedentibus, in quibus datur ad lar-
 gam, maior est taxa pro graduatis, q̄ pro alijs, vt apparet ex
 regula, de taxis beneficiorum. & est aduertendum, quòd olim
 non ponebatur summa in principio gratiæ in forma paupe-
 rum: Imò dabatur gratia de omni beneficio competenti:
 & postea in fine gratiæ dicebatur, *Nostra autem intentionis
 existit, vt sibi prouideatur de beneficio, cuius fructus, &c.* talem
 summam non excedunt, prout declarat Rota in antiq. deci.
 108 vj. de præbend. Tertiò & vltimò differt, † q̄ in ista for-
 ma pro graduatis non mandatur inquiri de idoneitate im-
 petrantis, quasi iam semel cēseatur approbatus, arg. text. in l.
 vnica. & quod ibi notatur per Bar. c. de athle. li. x. At in præ-
 cedenti ponitur illa clausula, *si per solertē inquisitionem, &c.* que
 facit conditionem, & dat formam exequenti, qua non ser-
 uata non valet prouisio, etiam si pauper aliàs millies esset
 idoneus, & hoc executor sciret, & pronunciaret esset talem,
 quia per hoc non crederetur ei, sed oportet, q̄ hæc examina-
 tio fiat certo modo, videlicet per inquisitionem solertem, de
 qua constare debeat. Ita formaliter dicit Egidius conclusi.
 dclxviij. incip. Clausula. allegat Paulum ita tenentem in de.
 cū me quem. primo responso, super verbo, inquisitionis. de
 concess. præben.

Tract.

Tractatus de Mandatis

DE PROVIDENDO.

- 1 Mandati de prouidendo prima forma explicitur, & est quando scribitur pro certa persona, & pro certo beneficio.
- 2 Anteferri clausula quid operetur. Iuris quesiti regula declaratur. ibidem.
- 3 Habens mandatum in prima forma licet sit conditionale, præfertur expectanti habenti gratiam puram.
- 4 Expectantium ad idē beneficium simul concurrentium, ex quo habēt eandem datam & similes clausulas quis cui præferatur.
- 5 Differentia inter duas expectatiuas adinuicem concurrentes, & mā- datum nouæ prouisionis quando concurrunt eum expectante. Geni per genus non derogatur. ibidem.
- 6 Mandata de prouidendo ambo specialia, ad idem corpus beneficij concurrentia præualet primum in data.
- 7 Reseruatō nulla expressa vel exprimenda in prouisionibus per obitu signatis consuevit cassari.
- 8 Mandati de prouidendo secunda forma est quando scribitur pro per- sona incerta, & super beneficio certo.
- 9 Obiūens sibi prouideri de beneficio, tempore vnionis non vacante, cū clausulis anteferri, et non obstantiarum, an debeat præferri obsta- te mandato vnionis. Vnio potest fieri de beneficio nondum vacante. ibidem.
- 10 Differentia gratiæ vnionis siendæ & mandati de prouidendo.
- 11 Collatio, quæ sit impetrati beneficium in titulū, etiā si fiat vigore re- seruatiōis Papalis, nō impedit vnionē respectu pprietatis beneficij.
- 12 In mora non longi temporis modicum est præiudicium.
- 13 Mandati de prouidendo tertia forma explicitur, scilicet quando in- scribitur pro certa persona, & de incerto beneficio. Res facilius renascitur, quàm de nouo nascatur. ibidem.
- 14 Inter mandatū de prouidendo, et literas facultatis quæ sit differētia.
- 15 Ius idem debet esse de termino, quòd de via quæ ducit ad terminum.
- 16 Quis cui præferendus sit prouisus auctoritate mera Apostolica, an nominatus per literas facultatis.
- 17 Iura spiritualia per Papam in laicum translata non sunt vt funda- ta in ipso, sed vt ministro & agente Papa. Is facit cuius nomine sit. ibidem.
- 18 Reges vigore indulti an possint nominare ad præbendas vel dignita- tes reser-

- tes reseruat.
- 19 *Nominatus per Regem an preferri debeat nominato per Regiam, cum uterq; illorum consimilia habeant indulta.*
- 20 *Nominati per Reges an preferantur scriptoribus Apostolicis.*
- 21 *Mandati de prouidendo quarta forma est, quando datur executor ad prouidendum post negligentiam ordinarij.*
Ordinarius semel exclusus non potest ulterius variare. *ibidem.*
Episcopus cum semel nominauerit, iterum nominare non potest. *ibidem.*
- 22 *Mandati de prouidendo quinta forma, & est quando datur executor ad prouidendum in euentum alicuius conditionis.*
- 23 *Impetrans in forma speciali, praefertur illi qui impetrauit in forma pauperu in beneficio vacante ante purificationem conditionum.*
- 24 *Mandati de prouidendo sexta forma, & est quando datur executor ad prouidendum iuxta formam literarum Legati, per Papam in forma speciali confirmatarum.*
Beneficium de iure patronatus laicorum de iure communi reseruati non potest. *ibidem.*
Solus Papa potest sanare nullitates prouenientes a iure positivo. *ibidem.*
Mandatum Legati non potest necessitare canonicos, ad recipiendum aliquem contra statuta ecclesie. *ibidem.*
- 25 *Mandati de prouidendo septima forma, & est quando mandatur executori, ut illi p quo scribit prouideat de canonicatu primo vacaturo. Executor non potest reseruatiorem facere super certo beneficio nondum vacante. *ibidem.**
- 26 *Mandati de prouidendo octaua forma, & est quando datur executor ut compellat ordinarium, ad faciendum quod sibi mandatur.*
- 27 *Executor an differat, ab eo qui datur ad compellendum.*
- 28 *Noua constitutio non ligat nisi post duos menses.*
- 29 *Ministerium nudum simplici clerico potest demandari.*
- 30 *Mandati de prouidendo nona forma est executoru, qui dicunt mixti. Executor ante praesentationem literarum nihil facere potest. *ibidem.**
Datus ad prouidendum debet esse qualificatus. *ibidem.*
- 31 *Executoris meri sententia non appellatur.*
- 32 *Compositus ex duobus simplicibus assumit naturam simplicis dignioris.*
- 33 *Patronus laicus propter clericum compatronum habet sex menses ad praesentandum.*
- 34 *Executores huiusmodi gratiarum an possint committere executionem alijs faciendo subexecutores.*
- 35 *Laicis de rebus spiritualibus nulla est attributa facultas.*
- 36 *Subexecutores sub qua forma deputantur.*
- 37 *Labor improbus omnia vincit.*

Dicendum

DICENDVM est modò de mādatis de prouidendo, & de varijs formis executorum, qui aliquando sunt prouisores, aliquādo compulsores, & quādoque mixti. De quibus figillatim, & breuiter dicitur. † Prima igitur forma mādati de prouidendo est, quādo scribitur pro certa persona, & pro certo beneficio, exemplū in c. ex parte. el. j. de offi. deleg. ibi dum dicit, *ut si auunculus suus Archidiaconatum quem habet in ecclesia illa velit omino dimittere ipsum ei facias assignari.* Et sic tale mandatū respicit fauorem certę personę, & comprehendit certum beneficium. Circa hanc formam notandum est primò, q̄ habens tale mandatū, † si in eo est clausula anteferri, praefertur expectanti, qui est prior in data, etiam si expectans tempore datę talis mandatū iam acceptauerit illud beneficium, dummodo sibi de illo nō obtinuerit prouideri, & hoc propter clausulam anteferri, per quam posterior in data praefertur priori habenti solum ius ad rem quale est illud, quod quaeritur per solam acceptationem, ut probatur in c. quondā. de praeb. lib. vj. per quem text. ita tenuerunt Domi. de Rota, deci. viij. incip. Vnus Innocentianus. in tit. de concess. praeb. in antiquioribus. ex quo inferitur, q̄ si Apostolicus expectans vacante beneficio illud acceptauit, & antequam obtineat sibi de illo per executores vel subexecutores prouideri, alius impetrat a Papa tale beneficium, tanq̄ vacans, certē praevalet istius impetratio, etiam si in suis literis sit clausula, *dummodo tempore datę praesentium non sit alteri ius quaesitū.* Nec potest dici subreptitia, ex eo, quod de iure expectantis, id est de sua acceptatione non faciat mentionē, prout tenent domini de Rota, deci. ccxliij. inci. Licet de more. in nouis. Ad hoc etiam facit doctrina Ioan. And. & Docto. in c. causam quæ. de rescrip. vbi dicunt, q̄ dicta clausula, *dummodo non sit alteri ius quaesitum.* reseruati habentes ius in re, sed derogat habentibus ius ad rem. Idē cōsulēdo tenuit Cal. in tit. de rescrip. consil. viij. ad fi. & Roma. consil. cclvj. ut dixi latissimè in reg. de nō tollendo iure quaesito. maximè in prima quaestione. vbi circa hoc multa bona cumulo. † Notandum est secundo circa istam formam, quòd habens tale mandatū de prouidendo, ut supra, licet illud sit conditionale, x 2 videlicet,

videlicet, si per diligentem examinationem &c. præfertur expectanti habenti gratiam purā, dummodo in huiusmodi noua prouisione sit clausula retrotractatiua, *perinde ac si, &c.* fiatque purificatio cōditionis ante vacationē beneficij. Talis enim purificatio operat̄, vt prouisio eidē postea facta per executorē, perinde habeatur, ac si tempore datæ facta esset. Ita affirmat Rota deci. cccclxxxiiij. incip. Si Papa. in nouis, limitando isto modo dispositionem cle. j. de concess. præbend. Quod ego intelligo procedere, etiā si expectans prior in data iam fecerit acceptationē illius beneficij, non sequuta prota prouisione tēpore datæ nouæ prouisionis, & hoc propter clausulam anteferri, vt dixi in prin. Sed hoc non procederet in duabus gratijs expectatiuis successiuè ad eādem collationem duobus concessis, quamuis posterior habeat clausulam anteferri, & alias, de quibus supra propter verba, quæ in huiusmodi gratijs dicuntur, videlicet, *quibus omnibus præterquam autem nostra in canonicos receptis, vel similia beneficia ibidem expectantibus te volumus anteferri.* Idem dico, si duæ gratiæ expectatiuæ habent eandem datam, quia aliās mutuò se impedirent. argu. l. duo sunt Titij. ff. de testa. tutel. & c. si quis iusto.

4 de ele. li. vj. † & ideo si in tali casu ambo expectantes cōcurrunt simul ad idem beneficium, ex quo habent eandem datā & similes seu pares clausulas, statur dispositioni, c. duobus. de rescript. lib. vj. iuncta decisio. Rotæ cccclij. incipien. Nota si vnus. in antiquo. vbi dicitur, quod tunc præfertur diligentior in processu, sed si pares sunt etiam in fulminatione processus recurritur ad prærogatiuas, de quibus latè dicitur in

5 regula, prærogatiuarum expectantium. † Ratio autem differentię inter duas expectatiuas adinuicem concurrentes, & mandatum nouæ prouisionis, quando concurrat cum expectante, ista est videlicet, *quia literæ expectantium habentes eandem datam sunt generales.* Nam habitualiter includunt plura beneficia, sed nullum certum. Et ideo generi per genus non derogatur, sed recurritur ad ea, quæ prius dixi. Sed mandatum de prouidendo respicit certum corpus talis beneficij iam vacantis, & sic est prouisio specialis. Nimirum ergo si generi, id est literis expectatiuis, quæ sunt generales, vt dixi per speciem derogatur iuribus vulgatis, & quasi in terminis in

6 c. quamuis tibi. de præbend. lib. vj. † Secus dicerem quando concurrunt

concurrunt duo mādata de prouidendo, ambo specialia ad idem corpus beneficij: quia tunc præualet primum in data, etiam si respiceret tale beneficium cū vacauit, non obstante secundo, quod est concessum ad illud idem beneficium iam vacans. Nam cū vtrunque respiciat idem beneficium, & si vtrūque est speciale debet præualere primū, nisi de primo fieret mentio in secundo, prout vult glo. not. & sequuntur Docto. in d. c. quāuis. superius allega. Nec sufficeret, si in eodem mandato diceretur, *etiam si sit generaliter vel specialiter reseruatum*: quia talis clausula non est potens ad tollendum omnes reseruaciones, quarum diuersæ sunt species. Quædam enim sunt generales, vt patet in extraua. execrabilis Io. xxij. Quædam sunt speciales, quo ad certum corpus beneficij, non tamen pro certa persona, vt patet in c. cū olim. de re iudic. & in c. v. eo. tempore. de elect. lib. vj. Quædā aliæ sunt speciales super certo corpore beneficij, & in specie pro certa persona: vt in c. ex parte. el. j. de offi. dele. & in c. dudū. de præb. lib. vj. vt latius prosequuntur Moder. Perusini in tract. reserua. Ex quibus apparet, q̄ licet in tali mandato posteriori apponatur dicta clausula, *etiam si sit generaliter vel specialiter reseruatum*, illa tamen non est apta tollere omnes reseruaciones. Patet, quia nō tollit reseruacionem generalem clausulam in corpore iuris, vt quādo beneficium vacat in curia, nisi de illa faceret mentionē specialem, & expressam: vt in c. ij. de præb. lib. vj. Et hoc procedit etiā si in supplicationibus vel mandatis fuisset apposita illa clausula, quæ cōmuniter apponit̄ de stylo, videlicet, *quancūq; generalem reseruacionem importantē.* quia per hoc non includeretur reseruatio d. c. ij. licet quo ad alias reseruaciones generales sufficeret, nisi esset reseruatio specialis de illo beneficio facta certæ personæ, quia tali casu requirerēt specialis mētio sicut de reseruacione d. c. ij. vt notabiliter oīa ista declarat Gem. in cōsi. xij. qd̄ est verū, nisi Papa eidē reseruatiuo cōcederēt: quia tali casu mētio specialis nō requiret̄, vt dicit Fede. in tract. de re. permu. q. iij. & ad prædicta cōferūt ea quæ scribit Feli. in c. in nostra. in v. cor. de rescri. putarē tamen q̄ q̄n impetratur beneficia certo modo vacantia, & ponit clausula, & q̄ vltimus verè vacationis modus, etiā si ex illo quæuis generalis reseruatio etiā in corpore iuris clausa, resultet, habeantur pro expressis, sufficeret,

x 3 quia

quia quando ex narratiua potest comprehendi genus reservationis Papa non dicitur decipi, & ideo indiuidua mentio non requireretur, quia sufficit exprimere æquipollens, vt in deci. ccxvj. in no. incip. Et voluerunt. & deci. xij. de præben. in antiq. & ita declaratur deci. Egi. ix. est bene verum q̄ ante illud verbum habeantur, solent poni; hæc verba, videlicet, *præterquam per obitum apud sedem.* hoc secundum aliquos ne Papa in impetratione huiusmodi decipiatur, quia talis reseruatō non includitur in impetratione, † nisi specialiter exprimat, vt dixi latius: tamen, iudicio meo, illa verba nō ponuntur ad dictum effectum ne Papa decipiatur, cum videatur habere certā notitiā per prædicta verba æquipollētia, sed ponuntur ea ratione ad denotandum q̄ Papa non vult cōcedere vacātia in curia. Nam si nō ponerentur dicta verba, *præterquam &c.* comprehēderentur vt dixi. Aliās in supplicationibus prouisionum per obitum signatis per Papā nulla reseruatō expressa, vel exprimenda consuevit cassari. Et quod dictum est per dictā clausulam, *quancunq; generalem reseruationem importantē.* non tollere reseruationē certi beneficii in fauorem certæ personæ reseruatī, iuxta consi. Gemini. cxxij. alleg. hoc fit ne per hoc in totum excluderetur reseruatius cui non præsumitur Papa per illa verba generalia vellet præiudicare, vt excludatur in totū, ex quo de illius speciali reseruatione nō fuit informatus. arg. c. quamuis. & c. si propter tua. de rescrip. lib. vj. allegat Domi. Ioā. Mona. in extrauag. dudum. Boni. xj. dicentem q̄ per huiusmodi non obstā. generaliter prolata nunq̄ præiudicat alteri in specie super iure suo, nisi specialiter illud exprimat, & prosequitur Decius in consil. clxvij. Concludo ergo, q̄ illa verba, *etiam si sit generaliter vel specialiter reseruatū,* non præiudicant reseruatō habenti specialē reseruationē super certo beneficio, nisi de tali reseruatione dispositiue fieret mentio: secus si conditionali per supradicta. Pro quo facit, q̄ in simili seruat signatura gratiæ cuius immeritō sum Referēdarius à Papa Paulo iij. creatus. Nam quādo Cardinalis in supplicatione cōmendæ de beneficio per obitū vacante sibi faciendæ, narrat defunctum familiarem suum continuum cōmensalem additur clausula, & q̄ dispositiue dicatur, quod fuit familiaris continuus commensalis dicti Cardinalis, non sufficit ergo ponere familiari-

familiaritatem conditionaliter, per ea quæ conclusi in præcedentibus: quæ conclusio procedit & habet locum etiam si in secundo mandato, seu noua prouisione, esset clausula anteferri. non obstante eo, quod dictum est supra in principio huius formæ, videlicet, q̄ habens mandatum de prouidendo cum clausula anteferri, præfertur expectanti, qui solum non fecit acceptationem, prouisione non subsequuta, quia in illo casu licet præiudicetur expectanti quo ad istud beneficium propter nouam prouisionem secundi impetrantis, tamen ex toto gratia sua non perimitur, sed remanet sibi ius saluum acceptandi aliud beneficiū cadens in sua gratia, idem dico in reseruatō habēte reseruationē generalē, puta in Hispania ad certam summam, quia habens nouam prouisionem certi beneficii vacantis in dicto regno præcedit illum qui nondum fecit de tali beneficio sibi prouideri per eandem rationem. l. illud. ff. ad legē Aquil. cū vulg. quæ ratio cessat in reseruatō habente reseruationē super certo beneficio vacaturo, cui per nouam prouisionē de illo et beneficio iam vacante nō præiudicatur: quia sic in totū, & perpetuo durante illa vacatione remaneret exclusus, quod esset absurdum, & contra mentē Papæ, cuius intentio non fuit præiudicare habenti specialē reseruationem super illo beneficio, ex quo de illa non fuit facta mentio, arg. c. super eo. de offi. delega. & c. quamuis. de rescri. lib. vj. & per hanc rationem determinant similem quæstionem domini de Rota deci. ccxliij. incipit. Licet de more in nouis, & Egid. deci. clxvij. quæ ratio cessat, quando beneficiū est reseruatū soli Papæ, & non in fauorem certæ personæ. Valet enim tunc noua prouisio Papæ, licet de tali reseruatione nō fiat mentio, prout tenet Rot. deci. dccc. lxxvij. incip. Vtrum si Papa conferat. in antiq. Et est aduertendū, q̄ quando Papa facit mandatum de prouidēdo simili isti dicitur manum apponere, & tale mandatum includit quandam reseruationem specialem, secundum Egid. in cōsi. xxxiiij. ver. ad secundum dubiū. cum seq. & est expressum in extrauag. Pauli ij. incip. Ad Romani. tit. de præb. Et talis manus appositio impedit ordinarium, & alios inferiores, vt in d. extrauagan. donec habeat res effectum de quo alibi latius dicam. Hic etiā caderet nō impertinēter vna difficultas quæ videretur apponere magnum tumultū omnibus prædictis,

videlicet, nunquid ea quæ dicta sunt, videlicet, quæ per illam clausulam, *quancumque generalem reservationem importantem*, non includi reservationem de vacanti in curia! nūquid hoc procedit quādo Pāpa cōcessit mandatum motu proprio prout omnia mandata videntur ita concedi? & certè si consideretur dictum Lap. cum quo simpliciter transeunt Docto. in d. c. ij. videtur hoc sufficere tamen ego putarem cōtrarium, quia Lap. videtur loqui in gratia de beneficio vacanti, sed in mādato de vacaturo satis dubito propter disparitatē rationū, & ideo cogita. † Secūda forma principalis mandati de providendo, est quando scribitur pro persona incerta, & super beneficio certo, & ista potius respicit fauorē ecclesiæ, quā personæ. Hinc est quod executor talis mandati vices suas alteri cōmittere nō potest, nisi aliud in literis dicatur tex. est & exemplum in c. is cui. in ij. respō. de offi. deleg. lib. vj. Quia, ut dicit ibi tex. in eligendo personam idoneam, videtur fuisse electa industria personæ talis executoris. Facit tex. in c. fi. de offi. deleg. Hoc etiā ponit decisio Rotæ cccclxliij. incip. Fuit dubitatum vtrum exce. in nouis. Idē dico, quādo mādatur fieri vnio ecclesiæ, vel alicui beneficio vacanti, aut mense sede Episcopali vacante: quia istis casibus versatur principaliter fauor ecclesiæ, prout etiā in exēplo proxime præcedenti. † Sed hic cadit dubium satis notabile, pone quod beneficium, quod venit vniendum, nondū vacet tempore quo fit mandatū vnionis, sed mādatur vni in euentum, quod rector illius cedat, vel decedat. Dubitatur nunquid eo post modū actu aliter vacante, si alius de eodē sic vacante obtineat sibi provideri cū clausula anteferri, & cum clausula nō obstantiarū, generali debeat præferri in tali beneficio non obstante mandato vnionis? Dico excludendo prius vnum casum clarum, videlicet, quod si Pāpa iam tale beneficium vniuit, & annexuit, tunc habens mandatum nouæ provisionis excluditur, non obstante, quod in suis literis habeat clausulam anteferri, quia illa, prout in superioribus dixi, præseruat habētes ius in re, quale potest dici illud, quod fuit causatum ex dicta vnione, licet tēpore vnionis beneficiū illud nondum vacaret. Nam vnio potest fieri de beneficio nondū vacante. c. & temporis qualitas. xvj. q. j. & no. in c. j. ne sede vacante. Vnde illa verba *cedente, vel decedente rectore*, licet sint ablatiui absoluti, qui aliās conditionem faciunt:

faciunt: vt in l. à testatore. ff. de condi. & demon. & per glo. in l. cum ab eo. ff. de contrahen. emp. Tamen isto casu non stāt conditionaliter, sed solum diem adijciūt, quæ omnino est ex titura: nam certum est, quod rector illius beneficii, aut cedit, aut decedat. Et ita per hæc, & alia motiua tenuit in simili questione Oldr. consi. ccxxij. incip. Factum tale est. Sed casus dubitabilis est, quando Pāpa non vniuit à principio, sed vniuit mādavit beneficiū vacaturum percessum, vel decessum, quo casu nondum dicitur ius in re quæ sitū taliter impetranti, sed solummodo ius ad re, quod ius videtur tolli per clausulam anteferri, appositam in noua provisione, per ea quæ in superioribus dixi, & per ea, quæ Mod. tradunt in c. capitulum. de rescrip. Nihilominus hoc nō obstante, idem puto dicendum isto casu, quod dixi in casu proxime præcedenti: quia clausula anteferri, apposita in noua provisione non extendit vim suam, nisi ad gratias sibi similes, non autem ad maiores. arg. eorū quæ habentur in c. sedes. de resc. & in c. qui ad agen. de iur. procu. lib. vj. Sed sic est, quod gratia vnionis fiendus est omnino dissimili, & maior quā sit gratia mandati de providendo. Nam illa est perpetua, hæc tēporalis, illa fauorabilis, hæc odiosa, c. quamuis. de præb. lib. vj. Illa ecclesiā seu beneficium per modū proprietatis applicans alteri ecclesiæ, vt augeatur cultus diuinus, vel ob aliā iustā, & rationalem causam, c. eam te. in fi. de æta. & quali. & in c. vnio. x. q. ij. hæc autē per modū tituli, per quem potius providetur personæ, quā ecclesiæ. Constat autē inter prædicta esse magnā differētiā, vt legitur, & not. in c. eum qui. de eo qui mittitur in possess. lib. vj. Præterea aliter dicendo excluderetur in totū ius vnionis: & sic militat ratio, qua in simili vtuntur domini de Rota deci. ccxliij. incip. Licet de more. in nouis. Et in hanc sententiam videtur inclinare Oldr. in dicto consi. de quo supra. Possent tamē dici, fauendo illi, qui habet nouā provisionē, & ad hoc, vt dicta clausula, anteferri, aliquid operetur, quod vnio poterit nūc fieri, sed eius finalis, & totalis effectus suspenditur pro illo tēpore, quo isti impetranti confertur beneficiū, id est durante eius vita. † Collatio enim quæ fit impetranti beneficium in titulum etiam si fiat vigore reservationis Papalis nō impedit vnionem, respectu proprietatis beneficii, sed suspenditur pro illo tempore eius effectus, prout firmat Rota deci. xix. inci. Nota quod

quod reseruatō in antiquis. & ista pars æquitatem habet in se videlicet, vt vtraque gratia suo tēpore sortiatur effectum, maximè cū habens nouam prouisionē possit breuiori.

12 † Et sic in mora non longi temporis modicum est præiudiciū. l. si debitori. ff. de iud. l. quoties. c. de preci. Imp. offe. differ tur enim vt dixi effectus vnionis ad tempus, non perpetuo. arg. l. cū ita. de condi. & demon. Sed prima pars videtur vterior in puncto iuris, & propterea ad omnem dubitationem tollendam consuevit apponi in tali mandato nouæ prouisionis hæc clausula, *suspendentes quascunque vniones*. Et ponitur etiā cōmuniter in huiusmodi mandatis, seu prouisionibus, dūmodo vnio prædicta nō fuerit sortita effectū. Quod qualiter intelligatur dixi in regula de idiomate, & in regula

13 de nō tollendo iure quæsito. Non repetam vltius. † Tertia forma mandati de prouidendo, est quando scribitur pro certa persona, & de incerto beneficio, de qua habetur in capi. quamuis. elij. de præb. lib. vj. ibi dum dicitur, *potestatem dedimus beneficia sex clericorum tuorum cedentium vel decedentium auctoritate nostra personis idoneis conferen.* similis forma ponitur in c. dudum. eodem titu. & lib. pro cuius declaratione sciendum est, q̄ huiusmodi literæ, vt plurimū conceduntur ordinarijs super beneficijs reseruatīs, vel aliās legitimæ ad curiam deuolutis quæ propriè appellantur literæ facultatis, & sunt fauorabiles, vt probat bonus tex. in c. si cui. de præben. lib. vj. nam per eas reducitur ordinarius ad ius suum primæuum & naturale conferendi beneficia suæ ecclesiæ & diocesis. facit tex. in c. ab exordio. xxxv. distin. & in l. si vnus. §. pactus. ff. de pact. iuncta l. filio quem pater. ff. de lib. & posth. ibi, *nō translatus sed reditus, &c.* & ita per istam rationem tenet Pet. de Ancha. consi. cxxxj. incip. Ad exclusionem. pro quo etiam facit, quia facilius res renascitur quàm de nouo nascatur: vt probat bo. tex. in l. si testamentum. ff. de testa. l. inter. §. sacram. de verbo. ob. ex quibus patet q̄ si scribitur sub prædicta forma alij quàm ordinario collatori dicitur mandatum de prouidendo, † & nō literæ facultatis inter quæ lōga est differētia. Et primò quia per literas facultatis nō grauatur ecclesia, & sic nō habet locū dispositio c. mandatū. cū sua materia de rescr. sed per mandatū de prouidendo bene grauatur: vt dicit glo. no. in c. cū aliquibus. in ver. cōcedimus facultatē. de rescri. lib. vj.

lib. vj. Secūdo differūt in alio, quia cū literæ facultatis dirigatur ordinario prouisus, vel receptus, virtute earū censetur receptus auctoritate ordinarij, ex quo sequitur q̄ si quis impetrat huiusmodi literas à Papa pro se vt ordinarius habeat facultatem conferre sibi beneficium, aliās fortè reseruatū vel deuolutum, cū dicatur recipi auctoritate ordinarij & non Papæ, per d. c. cū aliquibus. vt dixi: fortè taliter impetrans non habet necesse facere mētionem de beneficijs quæ obtinet, iuxta dispositionem cle. si. de offic. ordin. contrarium tamen in hoc tenet Io. Mo. Archi. & Moder. in d. c. cū aliquibus. mouetur bona ratione quæ & mihi placet, videlicet quia per literas remouetur impedimētū, propter quod ordinarius conferre non poterat, & sic per eas præparatur via ad obtinendū beneficium: vnde idem ius debet esse de termino, † quòd de via quæ ducit ad terminū. l. oratio. ff. de spons. & in reg. cū quid. cū vul. facit etiā bona gl. in c. si Apostolicæ. in glo. pe. de præben. li. vj. dico ergo circa istā materiam secūda differētia veram esse in se, licet illatio nō sit vera per supra prædicta ex quo dicto infero, † q̄ si pro iussus auctoritate mere Apostolici concurrat cū nominato p̄ literas facultatis, certè Apostolicus præferat nominato. arg. c. hi qui. & c. si à sede. de præben. li. vj. quod absq; dubio procedit si vtraq; prouisio reperiatur facta eadē die, tunc enim neutro eorū possidēte ille cui Papa prouidit propter eiusdē maiorem prærogatiuam erit alteri præferendus vt in dictis iuribus, sed si nominato per literas facultatis facta sit prius prouisio, tūc præfertur apostolico postea prouisio prout tenet Pet. de Ancha. consil. ccxv. incip. Scripsit Papa, aliās si nominatus per talem facultatem cōcurrat ad præbendā vacantē. cum impetrante Apostolico, tunc impetrans Apostolicus præfertur nominato, quia Papa concedēdo literas facultatis propter hoc nō ligauit sibi manus, nec videtur à se potestatem cōferen. abdicasse. c. dudū. de præben. li. vj. & ita tenet Rota in antiquis deci. ly. inci. Nota q̄ vbi aliquis. quam sequuntur Moder. in tract. benefi. in xxix. q. iij. partis, col. j. & ista sunt notā. ad nominatos per Reges Hispaniæ virtute indulti Apostolici vt nō præferantur impetrantibus seu expectantibus Apostolicis, nisi aliud caueatur in indulto Regū, iuxta cuius tenorē & continentia iudicandum est, c. porrò. & c. recipimus. de priuil. Ratio sumitur ex præmissis

ex præmissis & magis specificæ ex hoc quod sequitur, vide-
 licet quia in ista nominatione præfati Reges & alij habentes
 similia indulta sunt delegati, imò potius nudi ministri Papæ
 17 iuxta illud quod dicit Io. And. in c. ij. de præb. li. vj. ¶ quoties
 Papa ex priuilegio trāsferat iura spiritualia in laicū non exe-
 crat illa, nec sunt in laico vt fundata in ipso, sed vt in mini-
 stro & agente nomine Papæ. ad quod facit bonus tex. quem
 ibi ad hoc ponerat d. An. in c. cum Apostolica. de his quæ fi-
 unt à prela. Nec obstat si diceretur ex quo sunt nudi ministri,
 vt supra: ergo videtur, quod nominatus per eos causat ius à Pa-
 pa nō ab ipsis nominantibus. arg. l. si quis Titio. ff. de leg. ij.
 & sic potest dici nominatus per Papā, quia is facit cuius no-
 mine fit, seu cuius autoritate & mādato actus explicatur, c.
 mulieres. in fine de sentē. excom. quia ad hoc respondetur quod
 taliter nominatus consequitur ex tali nominatione, saltē fa-
 cultatē ad obtinendū plenū ius in beneficio perficiēti facto,
 & ministerio personæ ecclesiasticæ scilicet exequutoris, vnde
 apparet quod aliquale ius præparatoriū saltē causat nominatus
 à nominate, arg. l. oratio. ff. de spons. prout etiam dicitur in
 iure quod quæritur ex præsentatione patroni quo mediāte
 peruenitur ad institutionē, & similiter in electione, per quam
 ante confirmationē quæritur ius prosequendā electionē ad
 obtinendū plenum ius per confirmationē, vt tenet glo. ordi.
 in c. nosti. & ibi Inno. & in c. ex transmissa. de electio. ponunt
 domi. de Rota deci. ccccxcij. inci. Cum ad capitulū. in nouis.
 18 hoc modo intelligentes gl. in c. quantō. lxij. distin. ¶ An au-
 tem Reges vigore talis indulti possint nominare ad præben-
 das vel dignitates reseruatas, puto quod non nisi aliud exprima-
 tur in indulto, & hoc propter decretū appositum circa bene-
 ficia reseruata, ratione cuius videtur Papa voluisse habere
 pro illicito, quicquid in contrariū fieret absq; sua licentia spe-
 ciali. arg. c. dilecto. ad si. vers. nisi fortē. de præb. & que no-
 tat Feli. & Moder. in c. cum accessissent. de conscri. Sciendum
 tamē est quod in curia non derogatur indulto dictorū Regum,
 quo ad canonicatus & præbēdas graduatorū in ecclesijs ca-
 thedralibus & metropolitān. Castellæ & Legionis, nisi ad eo-
 19 rundē Regis & Reginæ instantiā, ¶ sed quid si Rex habet in-
 dultum nominādi tot idoneas personas in tot ecclesijs & re-
 gnis, habeat aliud indultum consimile, pone quod nominant
 quilibet

quilibet eorū de per se ad eandem præbendam in genere, pu-
 ta ad primam vacaturam in certa ecclesia quis vel vter eorū
 præferatur, dico quod si in altero indulto caueatur quod nomina-
 ti vel nominandi, ab eo nominatis & nominādis ab alio præ-
 ferantur: tunc casus est clarus, & satis est quod ita principi pla-
 cuit. s. sed quid princip. Insti. de iure natu. glo. in l. relegati. ff.
 de poen. aliās cessantibus prædictis clausulis antelationum,
 prius nominatus per vnū præfertur alteri postea nominato
 in assequutione primæ præbendæ vacādæ, prout sentit Ro-
 20 ta deci. dcccxxxj. inci. Papa. in antiq. sed an taliter nomina-
 ti per Reges præferantur scriptoribus Apostolicis, vel alijs
 officialibus, & in hoc nō potest dari certa responsio, quia in-
 spiciendus esset tenor indulti & priuilegiorum, & iuxta illum
 indicandum, d. c. accepimus. de si. instru. & c. porrō. de priuil.
 tamen tēpore Iulij Papæ ij. vt audiui à d. Guliel. Cassador cū
 quo ista cōmunicabā, fuit iudicatum in Rota pro nominato
 per Regē Hispaniæ contra scriptorem Apostolicum propter
 clausulas fortiores cōtētas in indulto cōcesso Regibus Hi-
 spaniæ per Alex. Papā vj. in quo voluit quod nominati per in-
 dultū præferantur omnibus alijs, exceptis x. familiaribus sue
 sanctitatis in Cancellaria describendis, & licet idē Alex. cō-
 cesserit scriptoribus Apostolicis prærogatiuas descriptorū,
 non tamen censetur voluisse præferre eos nominatis per in-
 dultum. arg. c. tibi qui. de rescrip. lib. vj. & c. super eo. de offic.
 deleg. cum si. Et prædicta minus dubium haberent quando
 Regibus non solū fuisset concessa facultas nominandi, sed
 etiā conferendi beneficia, quōd Papa facere potest, quia tali
 casu etiam prouisio Papæ facta in specie nō valeret, vt exē-
 plum refert Specul. in titu. de legato. s. nunc tractemus. vers.
 sed nūquid legatus, & c. vbi dicit quod ex quo Rex Franciæ præ-
 tendebat habere collationem præbendarū ecclesiæ Laudē.
 licet Papa Nicolaus contulisset ibi quandam præbendam, quā
 ante suam promotionem obtinebat, nihilominus Rex eam
 alteri contulit, talia enim beneficia grauari non possunt, &
 est aduertendum quod Reges pluribus modis possunt de bene-
 ficijs ecclesiasticis disponere ex licentia sedis apostolicæ. Pri-
 mō tanq; patroni prout faciunt Reges Castellæ, Legionis, &
 Galliciæ, de quibus loquitur tex. in c. cum longe. lxij. distinc.
 & hoc priuilegium quod in sola præsentatione consistit est
 commune

commune omnibus etiā inferioribus nobilibus habentibus
ius patronatus, de quibus vna regula Cancellarię specialiter
loquitur. Secundo modo cōpetit Regibus facultas nominan-
di (vt superius est dictū) in qua nominatione multa specialia
inducta sunt quę differunt à præsentatione, prout latius cir-
ca hoc diuagatur Cosmas glossator pragmaticę sanctionis,
præsertim in ti. de ele. & de collatio. Tertio modo cōpetit Re-
gibus ista facultas per viā collationis, & ista fuit multum vsi-
tata antiquis tēporibus de quibus loquitur collecta in c. cum
dilecta. in prin. de concess. præben. & tale priuilegiū cōferen-
di beneficia habuit ab antiquo Rex Anglię, vt refert Oldr.
in consi. j. in ij. col. & Bal. in l. rescripta. in ij. col. c. de preci. Im-
pera. offe. quo loco dicit idē de Rege Vngarię: & istā eandē
facultatē Hadrianus Papa concessit Carolo Francorū Regi,
vt patet in c. Hadrianus. el. ij. cū seq. lxij. dist. & specialiter in
ecclesia Carnoten. dicti Reges conferunt beneficia: vt dicit
Spe. in ti. ne sede vac. in fi. & Cōpostel. in c. q̄ sicut. col. fi. ver.
nūquid ille. de electio. & de dictis Regibus Frācię loquit̄ tex.
in c. dilectus. el. iij. de præb. ibi, *ex donatione Regis præben. colla-
tionē haberet &c.* Et q̄ cōferāt decanatus tenet Io. An. in d. c.
dilectus. dū allegat tex. in c. cum inter. in parte decisa de con-
suet. & eandē facultatē concessit Léo Papa Ortoni Theuto-
nicorū Regi, vt dicit gl. in c. imperiū. x. dist. & Rex Apulię eā-
dē facultatē habuit, vt dicit gl. in summa. xvj. q. vij. & de istis
Regibus, pariter & de Imperatore, habentibus dictam facul-
tatē loquitur Io. An. in c. is cui. de præb. li. vj. & dicit Specul.
in tit. de præben. s. restat. versi. item nota, & c. q̄ Imperator ha-
bet priuilegium (quod asserit vidisse bullatum) q̄ in qualibet
ecclesia Alemanię posset facere vnum recipi, & ibi Io. An.
dicit idem de Regibus Francię & Anglię & talia beneficia
sic ad reges pertinentia dicuntur hodie regalia, vt patet in
constitutionibus Regis Francię x. & xj. referunt Moder. in
tract. bigamię. q. v. in quibus expectatiuę locum non habēt,
vt no. glo. magna in tit. de Annatis. s. item q̄ dicta. in ver. re-
galia in pragmatica. & tradunt Moder. in tract. beneficia. in
ij. parte. q. xxij. in quibus facultatibus propter euitandū scan-
dalum Reges manuteneri deberent, vt dicit Io. An. in c. ij. de
21 de præben. li. vj. & circa hoc sufficiant hęc. † Quarta forma
principalis est, quando datur executor ad prouidēdum post
negligen-

negligentiam ordinarij, qui debet facere mandatum, siue
preceptum illi, ad cuius collationem taliter scribitur, vt intra
certum terminum cōpetentem prouideat impetranti. Quo
elapso, & illo in negligentia existente, ex tunc in ipsum exe-
cutores trāsferitur potestas prouidendi, vt est casus in c. si
capitulo. de con. præb. lib. vj. Et ex hoc apparet q̄ executor
datus sub prædicta forma, differt ab executore dato simpli-
citer ad prouidendum in hoc, quia primus debet requirere
prius ordinariū, ante q̄ possit ipse prouidere, vt patet ex præ-
missis. Secundus potest per se absque aliqua requisitione or-
dinarij mandatum Apostolicum exequi, vt sentit Inno. & ex-
pressius tenet hoc Panor. in c. super eo. de offi. deleg. An au-
tem lapso termino re adhuc existente integra possit ordina-
rius purgare moram si velit parere mandato, vt supra sibi fa-
cto Inno. in c. proposuit. de concess. præben. tenet q̄ nō: arg.
c. literas. eodem titu. & l. mancipiorum. ff. de opt. leg. pro quo
facit, quia non debet posse ordinarius lapso iam termino
ulterius variare in præiudicium executoris, cui honor est fa-
cere prouisionem, & fungi in hoc vice Papę. arg. c. præcipi-
mus. xcij. dist. Hoc etiam videntur sequi Moder. in d. c. si ca-
pitulo. quę determinatio maximē procedit eo casu, quando
executor lapso termino pronuntiaret se solum debere exe-
qui: quia vt dixi ordinarius semel exclusus non potest ulte-
rius variare. Ad quod bene facit, quod dicunt dñi de Rota
deci. xxxv. incip. Nota q̄ vbi Episcopus. in antiq. q̄ per nomi-
nationem semel factam de aliquo excluditur Episcopus à fa-
cultate iterum nominādi, quamuis primo nominatus renun-
ciet dominationi de se factę. arg. l. apud Aufidium. ff. de opt.
22 leg. † Quinta forma est, quando datur executor ad prouiden-
dum in euentum alicuius conditionis, puta si ad id accesserit
Episcopi, & capituli assensus aut alia similis. Et tunc pari-
modo potestas huiusmodi executoris suspenditur in euentū
illius conditionis, in tantum, q̄ si interim aliquis alius obti-
neat prouisionem pure à Papa, erit præferendus primo, vt
probat in c. si pro te. de rescript. lib. vj. per quem text. simi-
lem quęstionem determinat Oldra. consi. ccxxxij. incipien.
23 Credo de iure. vbi dicit, † q̄ impetrans in forma speciali præ-
fertur illi, qui impetrauit in forma pauperum in beneficio
vacante ante purificationem cōditionū, de quibus in literis
pauperum

pauperum, & ratio est, secundum eum, quia in potestate illius, videlicet superioris ex cuius facto ius causabatur fuit impedire illud ante purificatas condiciones. l. qui Balneum. in ij. re. spōso. & in l. qui potior. ff. qui potio. in pig. hab. prædicta tamen illatione, quam feci supra, in principio istius formæ, in ver. intantum & c. intelligo sanè & declaro dupliciter. Primo, ut procedat, nisi in literis primis conditionalibus esset clausula retrotractatiua, videlicet, *perinde ac si die datæ præsentium præbendam eidem, vel beneficium contulisset.* Et isto casu secuta purificatione conditionis, primus debet præferri secundo pure impetrati: quia prouisio primi propter subsecutâ purificatione prouisio inquam ex post eidem per executorem facta perinde habetur, ac si tempore datæ facta fuisset, prout tenet domini de Rot. decis. ccclxxxij. inci. Si Papa. in nouis, hoc etiâ tenet Card. in d. cle. cum ei quæ. de cōces. præb. ita limitando dispositione illius text. propter verbū perinde & c. Secundo eâ intelligo, & declaro, ut procedat, nisi primus habens gratiâ conditionalē impetrasset certū corpus beneficii, quātū præfertur secundo impetranti, illud idē beneficiū ante euentū conditionis primi quamuis iste secūsus impetret illud pure, dummodo in sua impetratione nō fecerit mentionē de prima gratia illius primi licet conditionali. Ad quod facit bonus tex. in c. ex parte. j. de offi. delega. vbi secundum communem lecturâ, vtraque gratia erat specialis: quia referebatur ad idē corpus beneficii: & tamē Papa ibi dicit quod si memor fuisset scripsisse pro primo, nō cōcessisset gratiam secundo. Et ita in terminis per illū tex. tenuit Dom. cōsi. cxvij. inci. Super dubio. Quicquid dicat Card. in d. cle. cū ei quem. quia primū est verius. De quibus tamen latius dixi in regula, de publicâ dis. re. 24. signationibus. † Sexta forma est, quando datur executor ad prouidendū iuxta vel secundum formā literarum Legati, prout quādo gratia Legati confirmatur per Papā in forma speciali, quo casu cēsetur gratia Papalis. c. si Apostolica. de præb. lib. vj. ex qua confirmatione sequitur iste effectus, quod si gratia Legati est nulla, ut quia simpliciter promississet primum vacaturum, & nō per viam, seu modum reservationis, & sic nulliter cū Legatus non possit dare ius ad vacaturū, ut dicit glos. in c. si eum. de præbend. lib. vj. per c. dilectus filius. eod. tit. in antiq. vel quia reseruasset in fauorem alicuius beneficium

beneficium ius patronatus laicorum. Quod facere nō potest de iure comuni, c. dilectus. de offi. lega. cum concor. vel simili bus casibus, gratia Legati existente nulla, si Papa ex scientia certa sub forma præmissa scribat, tunc gratiam nullam, firmam, & validam facit: quia, ut dixi, iam censetur gratia Papalis. Ipse enim solus potest sanare nullitates prouenientes à iure positivo, c. j. de transact. cum ibi notatis. Sanat autem siue sanare intelligitur, eo ipso quod confirmat ex certa scientia gratiam nullam. arg. eorum quæ not. in c. ij. de schismat. & in l. quidam consulebant. ff. de re iud. tradunt Mod. in l. & quia. ff. de iur. om. iud. Sequitur & alius effectus ex huiusmodi literis. Nam licet mandatum Legati de prouidendo super certo beneficio vacante, expiret ipso iure Legato moriente, re integra, ut per Egid. conclusio. ccccxlj. incipien. Conclusio. & c. Præseruatur tamen, & non expirat quando Papa scribit in forma præmissa. Pari modo licet mandatum Legati, re integra, expiret, nedum per eius mortem, ut dicit Egid. sed etiam finito legationis officio, quando ad collationem vacantis processum non extitit. Non expirat tamen quando Papa confirmat talem gratiam, scribendo, ut supra secundum gl. in d. c. si Apostolica. Tertius effectus est: nam mandatum Legati nō potest necessitare canonicos ad recipiendum aliquē contra statuta ecclesiæ, & ipsius priuilegia: ut per glo. not. in c. pro illorum. de præben. & ponit Pan. in c. cum in forma. in glos. super verb. ultra numerum. in si. de consti. illis tamen per literas Papæ sub forma præmissa derogatur, quod tamē late prosequitur D. Pe. An. d. in tract. de of. leg. lib. iij. † Septima forma principalis est, quādo mandatur executori, ut illi, pro quo scribitur, prouideat de canonicatu, & præbendā eidē cōferat cū primū eā vacare cōtigerit, iuxta ea, quæ habentur in c. Abbatē. de rescr. Pro cuius declaratione notandum est, quia secundum aliquos solet poni in huiusmodi mādato, ut prouideat de canonicatu statim prout ponit glo. quæ vtitur his verbis in hac forma in c. si clericus. in verbo, postea. de præb. lib. vj. vnde nō immeritō potest dubitari, quid si in literis non exprimantur illa verba, *de canonicatu statim, & c.* circa quod sunt notandæ variæ opiniones, sed finaliter standum est stylo curiæ, quæ habet, ut executor possit de canonicatu prouidere in tali casu, sed ita demum, quando in literis

adeft claufula, videlicet, *non obftante certo canonicorum numero*, aliàs minimè: quia in dubio Papa non præfuitur voluiffe rumpere certum numerum in illa ecclefia, nifi aliud exprimat, fecundum Compoft. in c. eam te. de refcrip. Nihilominus Do. mi. & Pet. de Anch. quos fimpliciter refert & fequitur Frã. in d. c. fi capitulo. tenent procedere dictam conclufionem de me. ro iure, quamuis ftylus id non haberet. Mouentur ifta ratio. ne, quia quando in literis aliud non exprimitur, non videtur includi ecclefia habens certum numerum, ca. pro illorum. de de præben. Confequenter non poteft executor providere de canonicatu in ecclefia numerata, ex quo literæ illam non includunt, argu. c. fi de præben. Quid autem econuerfo an executor poffit conferre præbendam antequam vacetur? Dico quod certam conferre nõ poteft, neque aliquem proceffum fuper ea facere, vt probatur in c. ne captandæ. verfi. quod fi fecerit. de concef. præb. lib. vj. vbi probatur, qd fi executor ad providendum expectanti de beneficio vacaturo certum beneficium nondum vacans fuę prouifioni referuet, inhibeatque, & c. Talis referuatio & proceffus inde fecutus non valët ex defectu poteftatis ipfius executoris, qui non poteft referuationem facere fuper certo beneficio nondum vacante, & ideo huiusmodi fua referuatio tanquam nulla non afficit illud beneficium, quo minus eueniente vacatione poffit ordinarius de illo difponere, vt eft casus rotundus in d. c. ne captandæ. Quem tex. ad hoc vltimum dicit effe fingularem Roma. confi. cccxxxv. incip. Circa primum. in iij. col. Sed primũ vacaturum bene poteft in genere referuare, & fecundum, fiue etiam vltimus fi hoc illi competit ex beneficio literarum, vt dicit tex. in c. executor. de concef. præb. lib. vj. ratio differentie inter prædicta ifta eft, quia primo casu timetur, & fubeft votum captandæ mortis illius, cuius præbenda, feu beneficium fic in fpecie referuatur. Quæ ratio ceffat in ij. casu, vt patet in dictis iuribus, & ponit Egid. in fimili casu, conclufi.

36 cccclxxxvij. ¶ Octaua forma eft, per quã deputantur executores ad compellendũ, puta qñ datur executor, vt compellat ordinarium ad faciendũ, quod fibi mādatur. Ad cuius euidentiam sciendum eft, qd executor taliter deputatus non poteft puidere, feu instituere, fed folũmodo excõmunicare obediẽte nolentes, vt dicit gl. & latius Doct. in c. Abbatem. de refcri.

Item

Item non poteft in poffeffionem mittere, fecundum glo. ibidem ratio eft, quia inducẽdo in poffeffionem per indirectũ, & in quandam confequentiam prouideret, iuxta illud, quod notant Compoft. & Ioan. And. in nouella in c. tranfmiffa. de electio. dicentes, quod inueftitura, quæ fit de beneficio non præcedente collatione, habet vim collationis. Ad quod beneficium facit tex. in cap. pro illorum. ibi, inueftiuit. de præbend. Iftud idem tenet Roman. confi. cccxxxvij. incip. Quo ad primum. Sed cum prædictus executor non receperit facultatem conferendi, ergo non poterit in poffeffionem mittere, quia ad poffeffionem fequentis ex præfumpta intentione illud agentis, fequitur poffeffio neceffarij antecedentis, l. ad rem mobilem. iuncta l. ad legem. ff. de procurato. Sed fic eft, quod inductio in poffeffionem canonicatus, & præbendæ, feu alterius beneficij, non poteft fieri absque eo, quod procedat canonica collatio, & inftitutio, vt in regula j. libro vj. Ergo fequitur quod talis executor ad compellendum, qui providere non poteft vt dixi, non poteft etiam inducere in poffeffionem virtute fui mandati, nifi aliud in eo dicatur, & ex hoc eft lata decisio Rotæ in nouis, titul. de concef. præben. xv. aliàs numero 439. Item fuit dubitatum vtrum inductio in poffeffionem, & c. vbi plures rationes pro, & contra allegantur, tamen maior pars conclufit, quod dictum eft, & ita fæpe temporibus meis practicum fuit. Et ex prædictis patet vna

27 differentia inter executores ad providendum, ¶ & iftum, qui datur ad compellendum. Nam ifte providere non poteft nec in poffeffionem inducere, vt fupra: fed ille bene poteft, vt dicitur in prædicta decisione. Eft & alia differentia: Nam per folam præfentationem mandati de providendo factam per executores ad providendum capitulo, & canonicis ad quos prouifio expectat, feu alteri ordinario collatori afficitur præbenda, ita vt fi alteri cõferatur, nõ valet collatio, feu prouifio, quãuis executor non fecerit aliquã inhibitionem, vel referuatiõem, vt eft casus in d. c. fi capitulo. præalleg. Qui effectus nõ fequitur ex præfentatione literarum, quam facit executor ad compellendũ, vt probatur in c. fi foli ordinario. de concef. præb. lib. vj. & hoc modo concordatur illa duo iura, quæ prima facie videntur contraria. Ratio autẽ iftius diuerfi iuris ponitur per gl. in d. c. fi capitulo. in ver. exequatur.

y 2 videlicet

videlicet, quia eo casu, quo dat Papa executorem ad prouidendum, videtur ad se, vel ad suum executorem aduocare dispositionem beneficii illius. Et per consequens adimit illam ordinario, arg. c. vt nostrum. de appel. Et quando dat executorem ad compellendum, cessat penitus prædicta ratio, & valet tunc collatio alteri per ordinarium facta, non obstante mandato Papæ, vt ibi. Ad quod bene facit glos. in cle. j. in verbo, **inhibentes**. de iure patro. quæ dicit valere gesta contra mandatum Papæ, per eum, qui aliàs circa illud habet iurisdictionem ex se, licet cõtrafaciens veniat puniendus per iura præallegata. Et est casus de hoc in c. dilectus. el. ij. de præb. Hoc tamen intelligo verum, nisi in mandato executoris ad compellendum Papa apposuisset decretum irritans: quia per hoc ligantur manus ordinarij etiam ante præsentationem talis mandati, vt not. in d. c. si soli. in glos. super ver. contra ipsum. Videtur enim superior apponendo decretum habere pro illicito omne, quod in contrarium fieret per inferiorem etiam ignorantem, c. dilecto. ver. nisi fortè. de præb. & in c. penule. 28 tit. lib. vj. †facit ad hoc, q̄ in simili dicitur, q̄ licet noua constitutio non liget nisi post duos menses à die publicationis, vt in auth. vt factæ no. constitu. & per glo. in c. ij. in fi. de cõstitu. legitur, & notatur in c. nouerit. de sent. excom. tamen si noua cõstitutio habet decretum irritans, statim ligat etiam ignorantes propter naturam decreti. Et in hoc decretum ipsum non imitatur naturam cõstitutionis, cui apponitur, vt sentit glo. in c. j. in versi. referri. de concess. præb. lib. vj. cum alijs per Philip. Franc. super data eiusdem libri, quicquid in hoc dicat glo. in proce. cle. in verb. de cætero. Intelligo tamè fanè istud vltimū dictum, videlicet, vt propter naturam decreti appositam in constitutione, alteretur natura constitutionis, vt statim liget etiam ignorantes, intelligo, inquam, procedere, quo ad nullitatem actus, qui in contrarium geritur, sed non quo ad pœnam quæ non ligat ignorantes: vt vult glos. not. in verb. ex nunc. in cle. ij. de hæreti. Idem not. Lapp. in cle. j. de elect. & Panor. in proœmio clemen. Reperitur alia differentia, & sic tertia inter prædictos executores. Nam illi, qui dantur ad prouidendum, debent esse qualificati, prout requirit c. statutum. de rescri. li. vj. Quia vt plurimū tales executores dantur cum clausula, videlicet, *vacato dicto A. & alijs qui fuerit euocadi, &c.* maximè,

maximè, quando beneficium, super quo scribitur, est iam plenum. Quo casu sunt veri iudices, quia debent procedere, vocata parte, & cum causæ cognitione, c. exhibita. de iudic. cõsequenter in talibus executoribus habet locum dispositio d. ca. statutum. tam quo ad personas, quàm quo ad loca, prout expressè firmat decisio Rotæ, in nouis. cclxx. incip. Ex hoc. Et idem procedit in subexecutore, cui non potest committi aliquid, quod requirat causæ cognitionem, cum potestate assumendi officium iudicis, nisi sit qualificatus, vt supra, prout ponit alia decisio xcix. inci. Nota q̄ executor. in antiq. Et ita conclusit Rota de mense Nouemb. 1537. in vna Abulen. iniuriarum coram R. P. D. Io. Mohedano. vbi plus voluerunt domini, q̄ hoc procederet etiam, si subexecutori esset data potestas mista: quia debet attendi dignius, vt latius dictum fuit in informationibus, in scriptis, quas breuitatis causa non refero. †Nudum autè ministerium simpliciter presbytero, aut clerico potest demandari, secundum dominos, vbi supra. arg. l. statu liberam. §. si. ff. de statu lib. sed ista omnia cessant in executoribus, qui dantur ad compellendum: quia tales sunt nudi ministri & meri executores in compellendo ordinarium. Et per hoc potest dici, q̄ in eis non vendicat sibi locum dispositio, d. ca. statutum. Et hoc modo intelligo vnam decisio. in nouis cclxxix. incip. Si in forma. quamuis præfata decisio videatur innuere idem in executoribus ad prouidendum. Quod satis posset procedere in executore simpliciter dato ad prouidendum de beneficio iam vacante, & per neminem occupato. Aliàs si haberet assumere partes iudicis, tunc procederet, q̄ superius dixi. Et hoc modo possunt reduci ad concordiam præfate decisiones. De quo tamè videnda sunt, quæ tradunt Moder. post gl. in cle. j. de offi. vica. & quæ dicit Vital. in trac. clausularum. Feli. & alij in c. fi. de præsump. & in c. de cætero. 30 de re iud. †Nona forma est executorum qui dicuntur mixti, videlicet partim ad prouidendum, & partim ad compellendum, prout quando datur executor, qui illum pro quo scribitur in canonicum recipi faciat per ordinarium, vel capitulum, & de præbenda, si quæ vacat, alioquin de vacatura prouideat. Iste executor ideo dicitur mixtus, quia in aliquo participat de executore ad prouidendum, & in aliquo de executore ad compellendum. Nam sicut executor ad prouidendum nihil facere

potest ante præsentationē literarū, vt not. Io. An. in c. duob.
 de rescri. li. vj. cū multis alijs iuribus, quæ alleg. deci. Rotæ, in
 nouis cccclix. incip. Circa tertium. eodē modo executor mi-
 xtus nō potest exequi gratiā, neque aliquē processum fulmi-
 nare ante præsentationē literarū, vt probat tex. iuncta glo. &
 ibi Arch. in c. tibi qui. eo. ti. & lib. qui tex. ponit formā execu-
 toris mixti. Secūdo cōuenit cū illo, quia sicut datus ad prou-
 dendū debet esse qualificatus vt superius dixi in forma præ-
 cedenti, ita & iste mixtus, quia nō habet nudum ministerium
 31 vt dixi, facit ad hoc bonum simile. † Nā licet à meri execu-
 toris sentētia nō appellet regulariter, l. ab executione. ff. de ap.
 tamē à mixto bene appellat, eo q̄ tūc non habet nudū mini-
 sterium, sed procedit ad executionē, cum aliquali causæ co-
 gnitione, iuxta no. in c. quo ad consultationē. de re iud. & in
 32 l. ab executione. c. quorū ap. nō reci. † Præterea compositum
 ex duobus simplicibus assumit naturā simplicis dignioris, vt
 probat in c. tuas. de arbi. & patet ex no. per glo. in c. vnico. de
 33 iur. pat. lib. vj. † vbi dicit, q̄ laicus patronus propter ecclesiā,
 seu clericū compatronū habet sex menses ad præsentandū,
 facit c. quod in dubijs. de conse. eccle. vel altar. Ex quibus pa-
 tet, q̄ executor mixtus, debet esse qualificatus, sicut executor
 ad prouidendū. Participat tamē etiam cū executore ad com-
 pellendum. Nam sicut per solā præsentationē literarū factam
 executori ad compellendū non afficitur præbenda, nisi con-
 currat aliquid eorum, quæ statim subijciuntur: ita & isto mixto
 requiritur vnum de quatuor, vt inducatur affectio, videlicet
 vel q̄ ordinario collatori intimetur per istum executorem,
 q̄ vult præbendam, seu beneficium conferre, aut q̄ illud sibi
 reseruet, seu q̄ illi interdicator illius collatio, siue q̄ decretū
 interponatur, vt est casus in c. tibi qui. de rescript. lib. vj. cum
 34 ibi not. † Decimo, & vltimo pro declaratione præmissorū
 dubitari potest de aliquibus. Et primum vtrum executores
 huiusmodi gratiarū possint cōmittere executionem alijs fa-
 ciendo subexecutores, quia habent iurisdictionem delegatā.
 Nam eorum materia ponitur in titu. de offic. delega. vt patet
 in c. si super gratia. & in c. is cui. de offic. delega. lib. vj. ex quo
 datur intelligi, quod sunt delegati, per illud quod dicit gloss.
 in c. j. eodē titu. & lib. & in c. tibi qui. de rescript. vnde ex quo
 sunt delegati principis, possunt subdelegare, l. à iudice. c. de
 iudic. &

iud. & in c. cū causam. de app. qui autem, & quales possunt
 esse subexecutores in vim clausulæ cæterum, dico q̄ debent
 esse clerici: & licet vna deci. xcix. incip. Nota, q̄ executor. in
 antiquis, videatur requirere quod sint presbyteri seu curati
 tamen secundū stylum curiæ satis est quod sint simplices
 clerici prout attestatur alia decisio. cccclix. inci. Si in forma.
 in nouis. ex quo infero q̄ purus laicus non potest prouidere
 35 tanquā subexecutor in vim clausulæ cæterum. † Quia lai-
 cis de rebus spiritualibus nulla est attributa facultas. c. eccle-
 sia sanctæ Mariæ. de consti. c. decernimus. de iudi. & in c. fin.
 de reb. eccl. non alie. solus enim Papa & non alius potest dare
 puro laico potestatem prouidendi de beneficio, per illud quod
 not. in §. vtrum. xxxij. dist. vt dixi latius superius in fi. iij. for-
 36 mulæ. † Ad vltimū sub qua forma deputatur subexecutores
 respondeo q̄ in hoc stylus discrepat à iure, quia de iure com-
 muni executor nō potest subdelegare executionem generali-
 ter omnibus qui fuerint requisiti, q̄ procedit, siue dicamus
 huiusmodi subexecutores esse iudices, siue procuratores, seu
 defensores aut executores: quia omni casu nō valet talis ge-
 neralis subdelegatio, prout expressè firmat Lap. alle. cxxvij.
 incip. Anastasius canonicus. idē tenet Do. cōsi. lxxv. incip. In
 causa magistri, & c. De stylo tamen & cōsuetudine aliter serua-
 tur, quia mandatur generaliter Abbatibus, Præpositis, Archi-
 diaconis, & c. Qui quidē stylus præualet iuri cōmuni: iuxta iu-
 ra vulga. de quibus plura ponit Belenzinus in tra. de charita-
 ti. subfi. & ista pro præsentī epilogo sufficient: quæ quamuis
 in ij. mea æditione longe magis copiosæ fuerint scripta, ta-
 men quia illæ vigiliæ vnā cū alijs multis mihi furto substra-
 ctis perierūt Patavij, vt in principio dixi, ista quæ gratis vo-
 bis offeruntur, quamuis breuiter scripta displicere nō debent,
 quæ in prima mea cōpositione Romæ cōposui, quamuis pro-
 pter magnā cōgeriem rerū, quæ in secunda cōpositione fece-
 rā primā æditionē quasi iam derelictā habuit. Fateor tamen
 ingenuè hæc exigua esse attēta materia subiecta expectati-
 uarū & mādatorū quæ in magno pelago versatur, quāobrē
 in secūdis cōmētarijs meis tūc ex cōsilio reuerēdissimi patris
 dñi mei Laurētij Puccij Cardinalis Sanctorū quatuor, ad tri-
 ginta formulas dilatatis magnam accessionem feci, sed cū
 37 illa male p̄dita fuerint: cogor modò ex repudiatis quisqui-

lijs cibum sumere, ne in totum laboris mei memoria pereat. Nam restaurare deperdita hoc tempore propter innumerabiles occupationes meas impossibile quodammodo videtur, si quid tamen hinc minus aptè scripta erunt dabit veniam lector, cum ocium defuerit ad corrigendū, quam quidē negligentiam spero me in illo arduo opere regularum compensare.

Derescriptis.

CAP. I.

- 1 **¶** Excommunicatus potest impetrare rescriptum cum sit actus extrajudicialis.
- 2 Impetratio rescripti est præambulum ad iudicium.
- 3 Rescripti impetratio conceditur quibus denegatur iudicij prosecutio, & rescripti impetratio considerari potest dupliciter.
- 4 Verba ipso iure priuationem rei denotant.
- 5 Illud verbum ipso iure non inducit ipso facto priuationem.
- 6 Notorium ubi punitur ipso iure sententia declaratoria nõ requiritur.
- 7 Episcopus licet notoria sit homicida, non tantum debet deponi.
- 8 In notorijs citatio & ordo iuris requiritur.
- 9 Differentia est magna, an actus sit nullus ipso iure vel annullandus.
- 10 Verbi ipso iure effectus, quod ubi res non est de se transmissibilis ad hæredes transmittitur.
- 11 Difficilius est impetrare, quàm agere.
- 12 Filius familias rescriptum potest impetrare.
- 13 Differentia nulla est inter impetrare, & agere si loquimur in delegato per rescriptum.
- 14 Excommunicato prohibitum est impetrare & agere.
- 15 Peccator ad gremium matris ecclesie reuertitur rubore suffusus.
- 16 Excommunicatus repelli potest à limine iudicij.
- 17 Diuinare licitum est vt iura concordentur.
- 18 Contraria quando sunt difficilia cogimur respondendo diuinare.
- 19 Motus proprius licet multum operetur, non tamen inducit habilitatem personæ.
- 20 Differentia est inter processum & rescriptum.
- 21 Rescriptum delegatorium à tempore præsentationis accipit robur.
- 22 Rescriptum etiam post præsentationem non dicitur de processu.
- 23 Citatio dicitur de processu non autem libellus.
- 24 Processus dicitur totum illud quod in iudicio ventilatur.
- 25 Aliud est esse Perusinum aliud de Perusio.
- 26 Preces per quem porrigantur non refert, sed refert per quem fiat præsentatio

- sentatio in iudicio.
- 27 Rescripti impetratio est actus extrajudicialis.
 - 28 Impetrare & iudicio prosequi paria sunt.
 - 29 Dicitio non valet, importat nullitatem actus ipso iure.
 - 30 Quando verbum non valet de per se indefinite ponitur non intelligitur ipso iure, declarando vt nu. 31.
 - 32 Non inspicitur modus intrandi religionem, sed effectus.
 - 33 Extensio de casu ad casum admittitur etiam in pœnalibus.
 - 34 Excommunicatus si pro alio rescriptum impetret, valet.
 - 35 Excommunicatus pro se & pro alijs impetrare potest.
 - 36 Statutum permittens bannitum impune offendi, debet intelligi tam in rebus quàm in persona.
 - 37 Excommunicatus prohibetur ne possit esse in iudicio propter communionis periculum.
 - 38 Excommunicatus substituere procuratorem non potest.
 - 39 Auditores Rotæ dicuntur ordinarij in cognoscendo, & delegati in sentiando.
 - 40 Continentia causæ non debet diuidi.
 - 41 Probitas vnus ex testibus supplet defectum alterius.
Auditores Rotæ antiquitus solum causas audiebant, & Papa referebant, qui postea sententiabat, vel delegabat causam. ibid.
 - 42 Textus simpliciter de excommunicato loquens de maiori intelligi debet.
 - 43 In actu impetrationis rescripti nullum vertitur periculum communionis, sed fit preparatorium ad futuram communionem.
 - 44 Sola rescripti impetratio excommunicato etiam maiori nõ denegatur.
 - 45 Quando excommunicatus impetraret cum non excommunicato in re diuidua, tunc bene valet rescriptum.
 - 46 Non excommunicatus qui potuit de per se sine excommunicato impetrare rescriptum, videtur reddere se inhabilem si cum excommunicato impetrat.
 - 47 Ex persona habili in re inseparabili debet valere rescriptum impetratum cum inhabili.
 - 48 Instrumentum confectum per duos notarios, quorum alter est falsarius sustentatur ex persona notarj habilis.
 - 49 Excommunicatus carceratus potest impetrare rescriptum pro redemptione sua.
 - 50 Appellatio est quadam defensio, & leuamen grauati.
 - 51 Incarcerato pro culpa sua non est subueniendum.
 - 52 Clausula annullatina quando ponitur in aliquo actu consensus partium nihil operatur circa illum.

Clausula

- 53 Clausula annullativa inducit formam. & nu. 60.
 54 Formæ introductæ de consensu partium non potest renunciari.
 55 Rescriptum ubi est nullum, ipso iure oppositio partis nihil operatur.
 56 Formæ à lege inductæ in fauorem alicuius potest renunciari.
 57 Clausula annullativa apposta in aliqua dispositione nõ alterat eam, sed eius sequitur naturam.
 58 Iuramentum est vinculum Dei.
 59 Quãdo partes possunt clausulæ annullatiuæ renunciare, & quando nõ.
 60 Cautela pro iudicibus non habentibus iurisdictionẽ vt eam consequantur & actum valident.
 61 Rescriptum de iure antiquo ab excommunicato impetratum non valebat.
 Intellectus c. dilectus. de rescrip. ibid.
 Careat verbum intelligitur ipso iure. ibid.
 62 Reus qui excommunicatum repulit non potest eum coram eodem iudice reconuenire
 63 Processus factus per excommunicatum coram ordinario valet antequam opponatur.
 64 Clausula in suo robore duratura nihil noui inducit.
 Nouus intellectus ad istum tex. hinc cum nu. seq.
 65 Motus proprius non habiliter personam, quomodo intelligatur.
 Difficultas contrariorum cogit nos in respondendo diuinare. ibid.
 66 Iurisditio delegati odiosa est, quomodo intelligatur.
 67 Appellatione iurisdictionis venit delegata.
 68 Verba in dubio debent intelligi iure ordinario non extraordinario.
 69 Iurisditio delegati est accidentalis, ordinaria verò est naturalis.
 70 Iurisditio ordinaria est perpetua.
 71 Actiones ciuiles quia à lege proueniunt prætorijs sunt potentiores.
 Pauperi testi minus creditur quàm diuiti. ibidem.
 72 Excommunicatus non potest impetrare rescriptum in causa inquisitionis.
 73 Paria sunt personam nomine in rescripto vel quòd verba rescripta in ea verificari possint.
 74 Excommunicatus in casu inquisitionis impetrare non potest.
 75 Excommunicatus impetrans in causa inquisitionis ad hoc tendere præsumitur, vt crimina detegantur.
 76 Excommunicatus non poterit impetrare procuratorio nomine alterius.
 77 Nec inspici debet per quem actus expeditur, nisi in quem effectus actus dirigitur.
 78 Vbi est concursus plurium personarũ ibi periculosior est conuersatio.
 79 Non omnium quæ à maioribus nostris disposita sunt ratio reddi potest.

Ipse

Ipso iure, & c. † Pro ratione dubi-
 tandi istius tex. cõ-
 sidera vnum motiuũ satis vrgens, quia
 videbatur q̄ excommunicatus possit re-
 scriptum impetrare cum sit actus extra
 iudicialis: vt in c. ex parte. el vltimo. de
 rescrip. Et extraiudicialia excommuni-
 cato non denegantur, c. veritatis. de dol. & contuma. vbi no.
 Abb. & alij, l. cum quidam. ff. de pœn. Moder. repe. hinc respon-
 dent q̄ rescripti impetratio est præambulum ad iudicium q̄
 excommunicatus exercere non potest, c. intelleximus. de iud.
 & ideo prohibito consequenti prohibetur & antecedens, per
 quod peruenitur ad illud, l. oratio. de sponsa. Sed consyderan-
 dũ est diligenter circa hoc: quia ista ratio quam faciunt Mo-
 der. non videtur vera ex eo, quia licet rescripti impetratio
 præambula sit ad iudicium, tamen est præambulum diuifi-
 bile & non necessarium, † patet quia multis cõceditur rescri-
 pti impetratio, quibus denegatur prosequutio iudicij: vt est
 glo. in l. j. c. de preci. Impe. offe. cum alijs quæ dicam in ij. no.
 Et sic prohibito iudicio antecedens ad iudicium nõ prohibe-
 tur ex quo in eo cõcurrit diuersa ratio: & maximè quãdo nõ
 est præambulũ necessariũ. argu. eorũ quæ tradit Ias. in l. & si
 prætor. in j. no. ff. de offi. eius. Et ideo pro resolutione attẽde
 q̄ rescripti impetratio potest cõsiderari dupliciter, vno mo-
 do ad extraiudicialia mera, & talis impetratio prohibita nõ
 cõsetur excõicato, alio modo circa iudicialia, & tali casu ex-
 cõmunicatus impetrare nõ potest, vt hinc, ratio est quia rescri-
 ptũ dicit de actibus iudicialibus: vt in c. quoniã. de proba. &
 æquiparãt libello: vt tradit Io. An. in c. dudũ. el ij. de ele. & in
 c. ij. super ij. gl. de dila. & in c. cum super. de cõces. præbẽ. tenet
 Do. in c. ij. in iij. col. 7. e. & sic nõ est verũ, vt dicunt Mod. q̄ sit a-
 ctus extraiudicialis neq; tex. in d. c. ex parte. pbat. Nã quãuis
 rescripti impetratio extra iudiciũ fiat, per illud tamen datur
 iurisditio in habitu ante præsentationẽ: vt no. in c. super eo.
 de app. & in c. pastoralis. supra eo. & idẽ iudicat de habitu re-
 ducibili ad actũ q̄ de ipso actu, l. pe. ff. de test. mil. Itaq; rescri-
 pti impetratio nõ potest dici actus mere extraiudicialis, sed
 potius mixtus, & sic ea ratione qua excõicato phibet actus
 iudicialis eadẽ ratione actus mixtus denegatur, c. quanto. &
 quæ ibi

quæ ibi no. supra de iudi. Quia vbi vnū propter aliud vtro-
 biq; tantum vnum: vt dicit Abb. in c. latores. de cleri. excom-
 mini. l. alteri. ff. de adimen. leg. & no. Ias. in l. quominus. in vlti.
 4 no. ff. de flumi. & ista est ratio decisionis istius tex. † Diuidi-
 tur & summatur iste tex. vt hñc per Io. Andr. & Domi. In tex.
 ibi, ipso iure, q̄ ista verba priuationē rei denotant absq; ali-
 qua probatione sentētię exceptione vel ministerio hominis,
 ita istum tex. ad hoc no. Areti. in l. si ambo. per illum tex. ff. de
 compensa. & vltra ipsum ad hoc idē no. Card. in cle. j. in ver.
 duro. in v. no. de hære. & in cle. fi. in prin. in iij. no. de vita &
 hone. cleri. & ante ipsos glo. fi. in cle. j. de rescrip. & ad hoc idē
 istū tex. inducit Maria. Soci. in c. j. in vlti. no. de re iudi. & Do-
 mi. in c. fi. in prin. j. de præscrip. & hoc per viam regulæ tra-
 dit Bar. in l. j. ff. de his quę not. infra. & in l. Menius. §. duobus.
 nota. iij. ff. de leg. ij. Areti. in l. vnica. in ij. col. c. si aduer. liber.
 cum simi. vt per Moder. Perusinos in c. quam sit. §. cæterū. j.
 de elec. Quibus adde tex. in l. si. c. loca. iuncta gl. in ver. cadūt.
 & quod dictum est de dictione, ipso iure, idē est dicendū de
 dictione ipso facto: vt est tex. in l. j. c. quib. ex cau. ser. pro præ-
 lib. accep. quod no. Archi. in c. felicis. super verbo, infamis. j.
 de pœnis. & Bar. in l. j. in ver. secundo videndū. ff. de his quæ
 notan. infra. & in summa ista est vera conclusio, q̄ ista verba
 important sententiā iuris sine ministerio hominis: vt est tex.
 vltra prædictos in auth. de rap. muli. col. ix. & in l. seruitutes.
 la j. in prin. ff. de seruit. & in l. si ita sit scriptum. de leg. j. & in
 l. qui bis. de verb. obli. & in l. interdum. §. si. ff. de oper. lib. & in
 §. sin autem. insti. de hære. quæ ab intest. & in l. si quis vsum-
 fructū. ff. de vsufruc. lega. & in l. si ego. §. si res. ff. de iure do. &
 in l. penul. c. de inof. test. quæ iura notare debes: quia nō repe-
 ries in cōmunibus repertorijs. Et licet alia plura iura ad hoc
 aliās accumulaueram; breuitatis tamen causa ista sufficient.
 Sed modo aduerte: quia contra istā conclusionem videtur
 tex. in contrariū in c. licet Episcopus. j. de præbē. eo. li. vbi pro-
 batur, q̄ licet aliquis sit priuatus ipso iure primo beneficio
 curato per affecutionē secundi: vt in c. de multa. de præben.
 tamen ibi tex. requiritur citationem & sententiā hominis, er-
 5 go nō est verum q̄ per istud verbū ipso iure, inducatur ipso
 facto priuatio à iure sine sententia hominis, vt dicit Bart. &
 prædicti Doct. pro qua opi. faciūt ea quæ cōgerit Ias. in §. in
 bonifi.

benefidei. nu. 77. Insti. de actio. & quæ dicit Bar. in l. scimus.
 in prin. per illum tex. c. de inof. test. ad idem est tex. in l. præ-
 tor. §. emancipatus filius. ff. de colla. bon. vbi istud verbū ipso
 iure, non operatur sine ministerio hominis: & de hoc etiā est
 tex. in c. auditis. & ibi glo. de electio. vbi electio quæ ibi irri-
 ta ipso iure dicitur, exponitur ibi, id est irritanda: & sic cum
 ministerio hominis: & licet tex. in d. c. licet. videatur posse re-
 solui ex his quæ tradit Feli. aliās adducens in c. in nostra. in
 xxxvj. corr. de rescrip. in iij. col. & in c. cum olim. in vij. col. in
 ver. etiā multa. de re iudi. alia tamen iura superius allega. nō
 ita resolui possunt, & ideo potest ad illa iura generaliter &
 sub distinctione responderi q̄ iura quæ dicuntur requiri sen-
 tentiā, intelligantur de sententia declaratoria priuationis quę
 6 semper in criminibus inducentibus priuationē ipso iure ne-
 cessaria est quo ad effectum, † vt crimen puniatur & pœna
 exequatur, vt latè tradit Fran. Curtius in confi. xx. col. x. ver.
 confirmo. & col. xj. & de hoc est tex. in c. cum secundum. j. de
 hæret. & hoc procedit vbi delictū est occultū, secus verò vbi
 esset notorium talem incidisse in l. punientem ipso iure, quia
 tunc nō requiritur aliqua sententia declaratoria, & ita pos-
 sunt contraria concordari pro quo est notabilis doctri. Alex.
 post Bar. in l. is cui bonis. in j. col. nu. 12. ff. de verb. obli. vel di-
 cas q̄ prædicta iura procedūt respectu pœnæ iuris, quæ quā-
 do à lege imponūtur ipso iure non requiritur alia sententia,
 secus verò est quo ad exequationē realē & facti, quia in tali
 requiritur bene sententiā declaratoria, & ita procedit tex. in
 d. c. cum secundum. cū alijs allegatis: & ita in specie declarat
 Do. in c. j. de homi. lib. vj. & sequuntur Moder. repe. videlicet
 Franciscus Ripa in c. sæpe. nu. 101. col. penult. de restit. spo. &
 ante ipsos hoc tenet Bar. in l. j. ff. de infami. & ita per hoc in-
 telliges dicta Bar. & Alex. in l. impera. ff. de iur. fiscali. & Car. in
 cle. j. per illū tex. in xiiij. notab. de pœnis. & sic etiā iustificatur
 ea quæ Deci. tradit in c. j. in ij. lect. in vj. notabili de iudi. & ea
 quæ latè tradit Ias. in l. si quis maior. in xiiij. notabi. c. de trās-
 ac. & Feli. in c. Rodolphus. in xxiiij. col. de rescrip. & in c. irre-
 fragabili. §. cæterū. de offic. ordi. Sed consydera quia dictum
 Alex. in d. l. is cui bonis. videtur apud me dubium, ex eo quia
 tex. in d. c. cum secundum. generaliter loquitur & cōtra Alex.
 est dictū Bald. in l. maritus. c. de dona. inter vir. & vxor. & in l.
 nam

nā ita diuus. ff. de ado. & in l. cum fratre. c. de his qb. vt indi.
 7 quibus locis vult Bal. † q̄ in notorijs requiritur sentētia & iu-
 ris ordo, & hoc pro regula tradit idē Bal. in c. ad nostrā. el. iij.
 de iureiur. vbi vult q̄ in notorijs pars est citanda, & senten-
 tia est ferenda, & idē Bal. in c. cum decorē. de vita & honest.
 cleri. & plura alia dicta Bal. pro ista opi. adducūt Moder. Bo-
 nonien. in rubri. ff. de fals. in vj. col. versi. quinimo. vnum au-
 deo dicere, & idem Moder. plura cumulant in rep. l. de vno
 quoq; in iij. col. ff. de re iudi. & c. Sed ad ista omnia de facili
 potest responderi videlicet, q̄ procedūt quādo priuatio nō
 est inducta à lege ipso iure patet in exēplis adductis per Bal.
 de Episcopo homicida: nā secūdum cōmunē opi. de qua per
 Feli. & alios Moder. in c. ij. de rescrip. post Inno. in c. cum no-
 stris. de conce. præben. homicida non est priuatus ipso iure
 beneficijs sed venit priuandus, & ideo bene requiritur sentē-
 tia, vt dicit Bal. secus tamē est in criminibus notorijs vel alijs
 factis pro quibus inducitur ipso iure sententia à lege, quia
 isto casu procedit dictū Alex. cū alijs allegatis pro quo est do-
 ctrina Abb. in c. cum non ab homine. col. pen. extra de iudi.
 & ita etiā resoluit dictū c. licet Episcopus. superius alleg. idem
 8 Feli. in c. præterea. in ij. col. de spons. † Vel tertio dicas q̄ in no-
 torijs citatio requiritur quando potest cōstare absenti cōpe-
 tere aliquam defensionē: secus si defensio non competat. ita
 dicit Abb. in c. cum olim. in iij. col. de sen. & re iud. & in cōsi.
 iij. inci. Inter. in vij. col. ver. ad viij. q. in ij. vol. & Soci. cōsi. iij.
 inci. Super. col. pe. in iij. vol. & reassumit not. Deci. in c. perue-
 nit. el. j. ver. circa istū tex. de appel. & per hoc habes reducta
 ista cōtraria ad concordia, est bene verum q̄ licet in casibus
 prædictis declaratoria requiratur, nō tamē est de necessita-
 te, vt dicit Bar. in l. j. c. de the. li. x. quia vt dicit Fulg. in consil.
 cxlvij. in fi. declaratoria nihil notū inducit, sed solū excutit
 grana ex spicis. Tamē quo ad effectū prædictū scilicet quan-
 do factū esset occultū crederē esse necessariā: quia aliās non
 posset haberi notitia priuationis inducte à lege, cū ista de-
 claratoria dicat quedā exequutio: vt colligitur ex dictis Bar.
 in l. quæ sub conditione. §. fi. ff. de cōdi. insti. plures tamē sunt
 casus in quibus talis exequutio siue declaratoria non requi-
 ritur, prout prosequuntur Moder. Bonoñ. in rub. ff. ad legem
 Corne. de fal. in iij. col. vbi per duas col. hoc disputant, licet
 ista in

ista in specie non adducant videatis ibi per eos. † Non ta-
 men est omittendum vnū circa prædicta: quia vltra declara-
 toria, quæ in pœnis ipso iure infictis requiritur, sunt plures
 alij effectus iuris qui sequuntur ex priuatione inducta ipso
 iure à lege. Nam priuatus ipso iure nō facit fructus suos, sed
 de perceptis tenetur siue extent, vel sint cōsumpti, & etiā te-
 netur de his quæ percipi potuerūt: vt tenet Ange. & Paul. de
 Cast. in l. j. per illū tex. c. de his quib. vt indi. declarādo vt per
 gl. sing. in auth. incestas. in versi. innuere. c. de incest. nup. Et
 hoc non solū procedit in foro fori, sed etiā in foro poli: vt
 dicit Anto. Corse. nota. cclxiiij. inci. Pœna vbicunq; secus ve-
 rō quando est aliquis priuandus: quia interim facit fructus
 suos: vt latē tradit Feli. in c. de quarta. in ix. col. de præscri. cū
 alijs quæ Moder. repe. adducūt in repet. l. centurio. fo. xxxj. in
 10 iij. col. nu. 447. de vulg. & pup. † Itē operatur istud verbum
 ipso iure, q̄ actus qui aliās nō transfret in hæredē fit tantum
 transitorius vigore istius dictionis, ita nouiter Bal. in l. j. §. in-
 super. de prohibi. feu. alie. per Fede. iunctis his quæ idē Bald.
 dicit in c. j. §. domino. per illū tex. si de feu. fue. cōtro. inter do-
 mi. & agna. tradit Abb. in c. fi. in v. col. de dona. Ias. in l. omni-
 modo. in fi. c. de inoffi. test. faciūt ea quæ de ista dictione scri-
 bit Soci. in cōsi. lxxvj. Visa. in pe. col. lib. iij. Itē ista dictio ope-
 ratur aliū similem effectū, q̄ in casu in quo requiritur citatio
 si apposita fuerit ista dictio nō erit necessaria, tex. est singu-
 laris in c. reprehensibilis. de appel. cū multis concor. quos ad-
 ducit Maria. Soci. in trac. cita. in iij. col. ver. xlix. casus. & reas-
 sumit Mod. Bonoñ. in repe. l. vnica. c. de rap. virg. fo. 5. in iij.
 col. vbi plura allegat, quibus adde aliā notabi. decisi. Bal. in l.
 iubemus. §. sanē. nu. 7. c. de sac. sanc. eccle. & aliā per Feli. in c.
 de hoc. in ij. col. de simo. quæ est etiā singularis. Postremò ad
 propositum istius dictionis ipso iure, & similiū quam in iure
 vim quem etiam effectum habeāt, & an per illum indicatur
 pœna absq; sententiæ prolatione, vide quæ nouissimē hoc
 anno in lucē sunt ædita ab Andr. Tiraquello super. l. si vnq̄.
 c. de reuoc. donat. fol. 313. quo in loco vltra peculiarem. d. l. si
 vnq̄. materiā istam de qua loquimur reassumit per ducentas
 paginas, quæ non curauī recēfere: quia moris mei nō est ma-
 terias trāscribere de charta in papyrū, satis est qd̄ ea quæ su-
 perius dicta fuerūt per eū tacta nō sunt, qbus addere poteris.
 No. se-

xi † No. secundò vnum aliud ex isto tex. vltra Doct. q̄ diffici-
 lius est impetrare q̄ agere, patet quia impetratio h̄c facta
 ab excōmunicato est ipso iure nulla parte non opponente,
 & tamen si agit & non opponatur valet processus, c. j. infra
 de except. Et sic patet q̄ difficilius est impetrare q̄ agere, cu-
 ius tamen contrariū probatur apertè in c. causam. el. j. extra
 de iud. per quam tex. cōtrariam regulā facit Io. An. in addi.
 ad Spec. in tit. de rescrip. princ. §. rationē etiā. in vlti. addi. &
 x2 hoc ratione probatur, † quia filiusfamilias potest rescriptum
 impetrare sine cōsensu patris, & tamē agere nō potest: prout
 latè probāt domini de Rota in deci. clxxv. in tit. de rescrip. in
 nouis. Mouentur inter cætera, quia nō refert per quem pre-
 ces porrigantur Imperatori, alleg. text. vbi clarius ista regula
 colligitur in l. vniuersis. c. de preci. Impe. offe. & hoc idē affir-
 mat Egidi. de Bellame. in deci. dccl. & pro ista opi. benefacit
 dictū Alex. in l. libertus. la. ij. in fi. ff. de in ius vocā. vbi dicit q̄
 Papa cōcedēdo rescriptū nō propterea cōcedit q̄ possit age-
 re impetrans, alleg. tex. in cle. j. de sentē. excom. ad idem bene-
 facit quod dicit Bal. in l. j. c. qui admit. vbi dicit se cōsuluisse
 q̄ filiūfam. potest petere donationē insinuari sine cōsensu
 patris: quia est quædā impetratio: & hoc idem dicit in l. §. s.
 necessitate. c. de bo. quæ lib. cum multis concor. quæ pro ista
 parte Andr. Sicu. congerit in rub. extra de rescrip. in v. col. Er-
 go manifestè videtur sentire q̄ facilius sit rescri. impetratio,
 q̄ agendi concessio, ergo regula istius tex. non est vera. Tu
 modò aduerte, quia istud cōtrarium sentit Feli. in c. edoceri.
 in iij. col. ver. quinta declaratio. extra de rescrip. Et respōdet
 q̄ istud qd̄ h̄c dicitur in tex. nostro nō est regulare sed secū-
 dū subiectā materiā debet consyderari. Nā aliquando vnū
 est facilius altero aliquādo non. nā h̄c difficilius est impetra-
 tio, quia sumit robur à persona inhabili & damnata a iure,
 sed in d. c. pia. valuit processus fauore ordinarię potestatis &
 ob negligentia partis nō opponentis: secus verò vbi ista nō
 concurrunt quia tūc procederet contrarium ex quibus appa-
 ret q̄ nō valet. arg. de isto tex. ad tex. in d. c. j. de exce. nam ibi
 fuit facilius agere attēta persona iudicis ordinarij, sed si lo-
 quimur in delegato dato per rescriptum nulla est differentia
 x3 inter impetrare & agere, † quia vtrunq; pariter prohibetur vt
 h̄c probatur, & hanc eandem differentiam inter istum text.
 & d. c. j.

& dicto c. j. de exceptionē. respondendo ad istud contrarium,
 firmat idem Feli. in d. c. causam. in j. col. & licet ipse nō dicat
 ista fuit prius opi. Abb. in c. dilectus. el. j. in fi. de rescript. & in
 c. intelleximus. in iij. col. de iudic. & in c. prudentiam. §. sexta.
 in ij. col. de offi. deleg. & hoc ante Abb. dixit Lap. de quo ipse
 mentionem non fecit. alleg. lv. in versi. vnde acta coram or-
 dinario. & cum ista opi. videtur transire Alex. in l. viro. colū.
 pen. ff. solu. mat. Est bene verum q̄ ipsi istud contrarium in
 specie non formant, licet ex dictis eorum prædicta cōtraria
 concordantur. Deci. tñ in d. c. edoceri. in ver. secūda cōclusio.
 14 & in d. c. causam. in iij. notabili dicit, † q̄ ista responsio Felin.
 non tollit difficultatem. Nam cū vtrunque sit prohibitum
 excōmunicato tam agere quàm impetrare, vt h̄c: quare po-
 tius cum excōmunicato valet iudicium quàm impetratio, &
 nō dicit ipse q̄ impetrare & agere sit actus separatus, & ideo
 vno prohibito, aliud non prohibetur. arg. l. si vnus. §. ante o-
 mnia. ff. de pact. & in excōmunicato licet prohibitio facta
 sit ne possit impetrare, neque agere, per hoc tamen termini
 non sunt pares, quia respectu facultatis agēdi prohibitio facta
 est simpliciter, quæ nō impedit validitatem processus in
 contrarium, sed prohibitio impetrādi non est facta simplici-
 ter, sed expressè dicitur q̄ nō valeat rescrip. neque processus
 vt h̄c, & sic in effectu facilius impetratur rescriptum nisi lex
 procedat vltèrius aliter disponēdo, vt h̄c ita cōcludit Dec.
 in locis supra alleg. & licet ipse non dicit, ista tamen fuit re-
 solutio Abb. ad istum text. in c. cū dilecta. in iij. colū. de re-
 script. & Ioan. de Imol. in l. j. §. sublata. ff. ad Trebel. quem ibi
 refert Ias. in j. col. nume. 5. ver. istam communem & c. Sed tu
 modò aduerte, quia per hoc non tollitur cōmunis resolutio
 data per Feli. imò consyderatio Decij est eadē cum opi. Feli.
 licet per diuersa verba, nam Deci. vult, q̄ h̄c ideo sit prohi-
 bitus excōmunicatus impetrare & agere, quia text. h̄c vltè-
 rius processit, hoc nō negat Feli. sed quæ est ratio quare tex.
 h̄c vltèrius processit vtrunque prohibendo: hic est punctus
 super quo nihil dicit Decius, & certè bene cogitando nō po-
 test reddi alia ratio quàm illa Feli. quia ex quo in tex. nostro
 procedebatur corā delegato processus etiam impeditur cū
 sit factus à non habente iurisdictionem de per se, nisi vigore
 15 rescripti impetrati, † & vt citius rubore suffusus excommu-
 nicatus

nicatus ad gremium matris ecclesie reuertatur, vt dicit Iaf. in l. vniuersis. c. de pre. Imp. offe. hæc omnia non impediunt iurisdictione ordinariã, de qua loquitur text. in d. c. j. nam cum non summat vires à rescripto excõmunicat valet processus, est bene verum q̄ propter illam ratione vt rubore suffusus excõmunicatus cõuertatur & c. est inductũ in d. c. j. q̄ per exceptionem aduersarij possit etiam isto casu impediri processus, † & repelli excõmunicatus à limine iudicij q̄ in voluntate partis opponentis consistit vel etiam iudicis qui autoritate propria authorem excõmunicatum repellere potest, d. c. j. & c. exceptionem. extra eod. ti. de excep. & isto modo responsio Feli. saluari videtur. Sed ex alio mihi videtur q̄ omnes solutiones datæ cõmuniter ad istum tex. & dicta Doct. & gl. quæ cõmuniter recipiuntur volentium istum tex. loqui de delegato non videntur vera aliquo pacto in primis, quia est diuinitia ad tex. nostrum qui simpliciter de iudice loquitur, & si quæ interpretatio ad istũ tex. est facienda illa magis cõuenit quod in dubio de iudice ordinario intelligatur, arg. text. nota. in l. Seio. §. medico. de ann. leg. quia vt ibi dicitur verba in dubio debent intelligi iure ordinario & naturaliter, non accidentaliter, l. fi. c. qui ven. æta impet. not. Bart. in l. j. §. hoc interdictum. per illũ text. ff. de fonte. & q̄ quando fit mentio iurisdictionis debeamus in dubio de ordinaria intelligere, nõ autem de delegata, tenet Anto. de But. in c. sua. de offi. vic. & Iafon in rub. de iurisd. om. iudi. Et versa vice est dicendum, quòd magis videtur consonum verbis tex. in d. c. pia dicere, q̄ loquatur in delegato, cum verba ipsius hoc innuãt quàm in ordinario: vt de se patet, ynde retenta ista opinio. ego cogitabam aliter resolui posse ista contraria, videlicet, vt dicamus, quòd tex. noster intelligatur quando impetratio rescripti facta est per ipsum excõmunicatum personaliter, & non per alium: hoc probatur j. isto tex. in illis verbis, *ab excõmunicato*: quia quæ quidam verba ratione dictio *ab*, significat causam immediatam, & sic per seipsum quando per alium: vt tradit Nellus in tracta. bannitorum. folio 39. colum. j. & in eodem significatu vsurpatur à peritioribus linguæ Latinæ: vt patet apud Quintilianũ lib. ix. ibi, *Ab reo fistibus vapulasset.* & alibi sæpe, vel aliter potest iste tex. intelligi: vt dicamus hinc impetrationem factam tacita excõmunicatione in c. pia. fecus.

fecus. vel ibi motu proprio concessum fuit rescriptum hinc ad instantiam excõmunicati. argum. text. in c. si pluribus. j. de præben. & hoc sentit Lap. hinc, & licet hoc videatur diuinatum, nihilominus propter difficultatem cõtrarij: † & vt iuribus concordentur licitum est aliquando diuinare, vt dicit Iaf. in l. huiusmodi. §. si cui. de lega. j. sequuntur Moder. Ferrar. in l. j. col. iij. c. de æden. Et isto modo respondendi videtur Alex. in l. rei iudicatæ. col. fina. ff. solu. mat. & ideo dicit Bar. in lita stipulatus. in xj. col. ver. & erit octaua. ff. de verb. oblig. † q̄ quando contraria sunt difficilia cogimur diuinare, facit quod dicit idem Bar. in l. iurisd. §. prætor ait. ff. de pact. cum simil. vt alibi latius dixi. Non tamen omitto q̄ ista duo iura contraria aliter resoluit Albe. de Rosa. in l. j. in fi. c. de iur. & fact. igno. quem refert & sequitur Iaf. in l. j. §. sublata. in iij. col. nu. 13. veri. tenendo istam partem. ff. ad Treb. videlicet, q̄ in d. c. pia. non valet processus, nisi ex quadam dispensatione & benignitate canonica, aliàs autem fecus, vt hinc est. Quia in effectum non est aliud dicere, nisi q̄ iste tex. procedit de rigore, & tex. in d. c. pia. de æquitate. Sed ista solutio nõ est vera: nam non video quare ibi potius equitas attendat quàm hinc, & dispensatio non præsumitur nisi probetur. c. ordinarij. de offi. ordi. eod. lib. & quia in d. c. j. non constat de dispensatione, igitur non præsumã illam interuenisse cum iura nõ sint trahenda ad gratiam seu dispensationem: vt dicit Abb. in c. ex parte. de testib. in c. cura. de iure patro. & alibi sæpe. quæ omnia tanquàm noua notabis. In tex. ibi, *ab excõmunicato impetratum.* Nota q̄ per istam dictione *ab*, datur intelligi rescriptum, de quo tex. iste loquitur fuisse obtetum ad impetrationem excõmunicati, nõ autem fuisse concessum motu proprio: ita no. hinc Lap. ex quo infert, quòd iste tex. nõ haberet locum in rescripto impetrato motu proprio à Papa, vt hinc colligitur à cõtrario sensu, & hoc dictum Lappi sequitur Domi. in iij. col. ver. q̄ si motu proprio. cum quibus transeunt alij. † Sed mihi hoc dictũ nullo modo satisfacit ex eo, quia motus proprius licet multũ operetur, non tamen adeò vt per illumabilitas personæ inducatur: vt est gl. sing. in cle. si Ro. pontifex. de præben. quem ad hoc multum commendat Fel. & alij in c. causam. de testi. & Abb. in cap. cum olim. in vj. col. de re iudica. & ista regula adeò est vera, quòd etiam si simul

cum motu proprio cōcurreret clausula suppletes omne defectum iuris & facti, non per hoc persona inhabilis dispensatur: vt est dictū notabile Archi. in c. Cenomanensium. lvi. & Cardi. in cle. ij. §. cæterum. de re iudi. Feli. in c. postulasti. xvij. col. de rescrip. cum multis concor. quæ scripsi in tract. clausularum Vgonis. fol. 34. & reassumit Deci. in consi. cccc. xli. Visa donatione &c. Cū igitur impetratio in isto text. annullatur ratione inhabilitatis personæ, ergo eadem ratione attenda idem esset dicendū si rescriptū concessum fuisset motu proprio. Nec obst. arg. sumptum à contrario sensu hinc, quia illud nō procedit in foro pœnitentiæ qñ de peccato & vtilitate animæ agitur, vt dicit no. Bal. in auth. ad hanc. in ij. col. de vsur. alleg. gl. fin. in cle. j. in ver. facere. eo. ti. quā multū ad hoc cōmendat Mod. repetē. in l. vnica. c. de rap. vir. nu. 67.

20 † Nota tertio secundū Philip. Perusinū, & Moder. hinc ibi, *rescriptum vel processus*, q̄ differentia est inter rescriptū & processum propter disiunctiuam, vel quæ ponitur inter diuersa c. inter cætera. de rescrip. Hoc tamen est verū secundū ipsos ante præsentationem: secus autem post præsentationem: nam tunc rescriptum dicitur de processu quemadmodum & alia acta extraiudicialia: vt per Innoc. & alios in c. conquestione. de resti. spo. cum simi. vt hinc per eos, quibus adde Spec. in tit. de rescrip. præsen. §. si. versicu. sed obijcitur. Et hoc ratione suadetur, quia rescriptum delegatorium à tempore præsentationis accipit suum robur, c. vt debitus. supra de appellat. quia tunc iurisdictio tribuitur, quæ postea per citationē perpetuatur. c. gratū. supra de offi. deleg. & à citatione processus incipit: vt dicit Pau. de Cast. in rub. c. de in ius voc. & sequit Ias. in l. postquam liti. in pe. col. nu. 10. c. de pact. ergo quo ad hoc vt rescriptum sit de processu requiritur q̄ præsentatio præcedat. Tamen ista consyderatio quo ad istum tex. mihi non satisfacit: quia in primis non est verum q̄ text. iste ideo ponat rescriptum & processus: quia hinc nō fuerat rescriptū præsentatum, quia contrarium apparet ex verbis tex. sequē-

22 tibus ibi, vel processus per ipsum habitus, † quæ verba denotant rescripti præsentationem, sine qua processus fieri non posset, vt dixi, & tamen hoc non obstante text. hinc ista ponit vt diuersa. Et ideo tu dicas declarando aliter istum text. q̄ licet text. hinc de rescripto post præsentationem loquitur, vt dixi,

dixi, quia ante præsentationem non dicitur habere effectū, d. c. vt debitus. Tamen dico, q̄ rescriptum etiam post solam præsentationē non dicitur de processu: quod ita probo, quia vbi non est iudicium ibi non est processus, vt probatur in l. ædita. secundū communem intellectū. c. de ædend. & iudicium à citatione incipit: vt in §. si. de pœna teme. liti. † & ideo citatio quæ est primus actus iudicialis de processu dicitur, nō autē rescriptum vel libellus præcedens: vt concludit Lanfran. & Mod. in c. quoniā cōtra. in ver. citationes. in prin. de prob. & probatur in l. libertus aduersus. ff. de in ius vocā. & ad ista bene faciunt ea, quæ idem Lanfran. adducit in clemen. sæpe. in iij. colū. de verbo. sig. hinc est q̄ iudex non dicitur habere iurisditionem effectualiter ante citationem: vt in c. gratum. de offi. deleg. & sic sola rescripti præsentatio non dicitur de processu, patet igitur q̄ rescriptum & processus sunt diuersa etiam post præsentationem. Sed præsupposito quòd rescriptum de processu dicatur, alio tamen respectu est differentia

24 inter rescriptum & processum. † Nam processus dicitur totū illud quod in iudicio ventilatur & producit ab, vtraque parte scribendum à notorio vsque ad sententiam, c. quoniā. & ibi not. omnes, supra de probati. Rescriptum verò dicitur particula quædam actorum, & sic processus se habet vt genus comprehendens sub se varias species quæ enumerantur in d. c. quoniā. Sed rescripti præsentatio differt à processu tanquam species à genere, ergo sunt diuersa inter se: vt tradit Barto. in l. qui vsum fructum. circa fi. ff. de verbo. obli. secūdum quod declarat Iasoni in l. j. nu. 67. de acqui. poss. Et licet appellatione processus veniat rescripti præsentatio, & sic ea ratione sufficeret, q̄ text. hinc irritaret tantum processum, tamen non incōuenit q̄ speciei & generis fiat expressio: vt in rub. c. de serui. & aqua. & talis expressio multum operatur, vt dicit Io. And. per illū tex. in c. nimis. ibi, vniuersis & singulis, de excels. præla. & tradit Feli. in c. venerabilis. in j. col. de offic. dele. Et hoc vltius suadetur: nam eo ipso quòd tu dicis rescriptum esse de processu, fateris necessario rescriptum esse

25 quid diuersum ab ipso processu: † sicut aliud est esse Perusinū. & aliud de Perusio, prout tradit Alex. in rub. ff. solu. matri. in ij. colū. nu. 9. ita aliud est processus, & aliud esse de processu. Et ex hoc primò inferas quòd excommunicatus poterit im-

z 3 petrare

petrare rescriptum, cum iste tex. non prohibeat, nisi præsentationem & rescripti prosecutionem ex qua processus fundatur: quia ex processu potest resultare commodum siue utilitas ipsius excommunicati, non autem tex. considerat solam impetrationem, ex qua sola nihil utilitatis consequitur excommunicatus. Nam sola rescripti impetratio est sine effectu ante præsentationem, c. super eo. de app. † quæ ab excommunicato fieri potest cum non referat per quem preces porrigantur, d. l. vniuersis. c. de preci. Imp. offe. sed bene refert per quem fiat præsentatio in iudicio, c. intelleximus. de iudi. & ita tenent & intelligunt istum tex. domini de Rota in deci. clxxv. incip. Commisio. quos sequitur Feli. in c. nonnulli. §. sum & alij. in xij. col. supra de rescri. Et hoc ulterius comprobatur, nam clarum est, quod ratio quare excommunicatus à limine iudicij repellitur quæ ponitur in d. c. intelleximus. in fin. cessat isto casu, quia ex sola impetratione absque prosecutione excommunicato non paratur commodum. Hinc est, quod ut reus potest in iudicio interesse cum cesset tunc ratio quia non agitur de suo commodo. c. cum inter. de excep. Sed ista ratio militat in sola rescripti impetratione: nam sola rescripti impetratio fortè magis redundat in damnum excommunicati, quàm in commodum, cum per huiusmodi rescriptum non possit effectum suæ intentionis habere. † Præterea quia rescripti impetratio cum sit actus extraiudicialis: ut in c. ex parte. elij. de rescrip. non debet denegari excommunicato, sicut neque alia extraiudicialia denegantur: ut in c. veritatis. de dolo & contu. c. felicis. §. verum. j. de pœn. Et ex hoc potest inferri quod tale rescriptum cessante excommunicatione poterit convalidari & retraheri validitatis ad tempus datæ, pro quo optimè facit doctrina Bal. in c. cum ex officij. in penult. col. ver. ad hoc adduco. de prescr. licet contrariū voluerit Abb. in c. prudentiā. §. sexta. in ij. col. nu. 10. de offic. dele. & Perus. hic. Tamen prima opi. videtur verior quam pluribus fundamentis comprobant Mod. Bononiens. de Mōteferrato hic, quos videatis per vos, & hoc à fortiori procedit quando aliquis per malitiam fuit excommunicatus per Episcopum quando rescriptum volebat impetrare fortè contra ipsum, quia talicafu impetrans sic excommunicatus non facit nullum rescriptum: ut tenet hic Gemi. in j. col. Specu. in titu. de rescrip. præsentatione.

tione. sed circa hoc quod dictum est valere rescriptum ante præsentationem cogitandum est: † quia non videtur expeditum ex quo in prohibitis paria sunt impetrare, & in iudicio prosecute: ut in l. si quis maior. c. de transf. nisi lex ulterius procedat in aliquo casu permittendo, ut in l. libertus. ff. de in ius voc. & dixi in §. pœnales. Insti. de actio. † Nota quarto ibi, non valeat, quod dictio non valeat, non importat nullitatem actus ipso iure Ias. post Are. in l. ij. §. prius. in ij. no. ff. de vul. & pu. patet quia si de per se importaret nullitatem frustra fuisset hic positum illud verbum ipso iure. Adde pro ista opin. doctri. Abb. in simili in c. ij. in j. not. de cohabi. cleri. & Anto. de But. in c. vestra. in iij. col. circa fi. eo. tit. Et isto modo arguendi videtur Ias. in l. iurifigentium. §. quinimo. in iij. notabi. ff. de pac. & Andre. Sicu. in c. de his. in iij. col. ver. nota ibi, vel reliquis. extra de test. Cuius contrarium voluit Bar. in l. cum lex. ff. de fideiuss. vbi tenet allegando l. iij. in princ. ff. de donatio. inter vir. & vxor. quod tale verbum importat nullitatem ipso iure, & ita transit hic Philip. Perus. Moder. tamen dicunt, quod illa adiectio ipso iure, fuerit hic posita causa maioris expressionis, argu. l. qui mutuum. ff. manda. cum fini. Et pro ista solutione adde Fel. in c. fin. in xiiij. col. supra de constitu. Sed aduertendum est ad duo. Primò nunquid iste tex. probet primum assumptum quod isti faciunt. Secundò videndum erit, an verum sit regulariter quod istud verbum non valeat, sit annullatiuum ipso iure. Circa primum dicas quod iste tex. nihil probat de isto verbo non valeat, nam illud verbum ponitur hic ad determinandum illa verba ipso iure, quæ de per se videntur imperfecta & nihil significantia, nisi adiungeretur simile verbum non valeat, vel non teneat, vel sit irritum, aut verba similia: quia aliàs dicendo ipso iure rescriptum & c. non addendo ista verba non valeat, esset manca & mutila oratio, & ideo ex quo tale verbum in necessariam consequentiā istius verbi ipso iure, ponitur determinatiuè, non potest colligi argumento ex illo solo, cum ad hoc principaliter non ponatur ut de per se significet, & ideo non debet attendi. argu. l. si quis ne causam. ff. si cer. pet. iuncta gl. in l. vnica. c. quando non peten. par. Motium autem Doctorum procederet † quando verbum non valeat, de per se principaliter poneretur. Tunc enim posset dubitari an nullitatem induceret necne, de quo statim dicam. Nec placet quod

dicunt Mod. q̄ causa maioris expressionis ponatur: quia istud
 esset verum, quando ex abundanti, & ad maiorem cautelam,
 & sic sine necessitate tale verbū hīc poneretur prout loqui-
 tur d. l. qui mutuam. cū si. Sed hīc ponitur ad determinandū
 istud verbum ipso iure, quod vt dixi, de per se explicari non
 potest sine adiunctione istius verbi non valeat, vel alterius
 similis, vnde consideratio Mod. haberet locum quādo istud
 verbum ipso iure, esset per se significatiuum: vt ponitur in c.
 j. de dila. nam licet appellatione monachorum Abbas inclu-
 datur: vt in c. fi. de simo. Tamen in d. c. j. ex abundantia ponū-
 tur ista verba, *dilecti filij Abbas & monachi*, sicut in illo exēplo,
dicite discipulis, & Petro: prout etiam habes notabilem text. in
 l. quæsitum. §. pen. ff. de fund. instru. cum simi. vt per Mod. in l.
 testamentum. c. de testa. & per Deci. in l. quæ dubitationis. ff.
 de reg. iur. ad quos hæc addere poteris. Circa secundum, an
 istud verbum non valeat importet nullitatem actus de per se
 vel non. Docto. vndique reperiuntur varij, & in varijs locis,
 nam do. Abb. & Doc. in c. quia propter. per illum tex. extra de
 elec. tenent ista verba denotare priuationem ipso iure, & idē
 tenet Bar. in l. cum lex. ff. de fideiuf. facit tex. & glo. in c. dispē-
 dia. eod. tit. Contrarium tamen expressē tenet Bart. in l. vni-
 uersa. per tex. ibi. c. de preci. Imper. offer. quem ibi sequuntur
 Moder. cum concor. vt scribit Ias. in l. ij. §. prius. in j. col. ff. de
 vulga. & pup. Et ideo omisis multis dicas sic vnā cum Bart.
 in l. ij. c. de cano. fru. vr. ro. lib. xj. qui videtur ista contraria in
 31 effectu concordare, q̄ aut istud verbum nō valet profertur
 à lege simpliciter sine adiuncto, & tunc intelligitur ipso iure,
 & procedat tex. in d. c. ij. cum alijs superius adductis, aut ve-
 rò non simpliciter profertur, sed cum additione aliorum ver-
 borum, videlicet, *talis actus nō valeat si per partem aliquid fuerit
 factum vel commissum*, & tunc quia ista verba habent quodam
 modo tractum in futurum nō importat nullitatem ipso iure,
 sed ope exceptionis, ita procedit tex. in l. vniuersa. ita conclu-
 dit Bar. in d. l. ij. quem ibi sequitur Io. de Pla. & alij, & hoc idē
 tenet Barto. in l. si ita quis. §. ea lege. in c. nu. ff. de verb. obl. &
 hanc distinctionem per quam concordantur multa iura se-
 quitur etiam, & approbat latē Felin. in c. nonnulli. §. sunt &
 alij. in xij. col. de rescrip. Et latius comprobant nouissimi re-
 petentes in l. si vnquam. c. de reuoc. don. fo. 361. Et circa hoc
 plura

plura tradit idem Fel. in c. in nomine domini. in j. col. supra
 de test. & in c. quoniam. in princi. penul. col. vt lit. non conte.
 & idem etiam reasumit in c. Rodolphus. in xvij. col. ver. vlti-
 mo. quia tex. de rescrip. vbi longo apparatu ponit quæ sunt
 verbalatē & proferendæ sententiæ, vt ibi videas per eum.
 Vltimo no. regulam ex isto tex. q̄ rescriptum impetratum ab
 excommunicato est ipso iure nullum, & hoc est adeò verum,
 quia tale rescriptum non inducit litis pendentiam: vt dicit
 Cardi. in cle. fi. in iij. q. vt lit. penden. Et ista regula procedit
 etiam si per illud rescrip. excommunicatus reduceretur ad re-
 ligionem, quia nullius est momenti, nec professio inde secu-
 ta: vt no. Fel. in c. cum illorum. in j. col. ver. not. de senten. exc.
 limitando vt ibi per eum, & idem tenet Fel. in c. fi. in j. col. de
 excep. post Cald. quem ibi alleg. Sed ad duo est aduertēdum.
 Primò quia nō videtur sine dubitatione dictum Card. in d.
 de. fin. quia ea ratione qua dicimus, q̄ ex actibus nullis indu-
 citur consuetudo, & q̄ libellus nullus interrūpit præscriptio-
 nem: vt tradit Ang. in §. ex non scripto. de iur. natu. cum con-
 cor. vt per Fel. in c. ex ratione. de rescrip. eadem ratione vide-
 tur dicendum in dicto rescripto ab excommunicato impetra-
 to. Nam dato q̄ non valeat, debet tamen producere effectum
 litis pendētis. Sed ad hoc facilis est responsio q̄ termini sunt
 dispares: nam ad interrumpendum præscriptionem sicut &
 pacificam possessionē sufficiunt actus nulli qui de facto fiūt:
 sed ad inducendam litis pendentiam iurisditio requiritur quæ
 per rescriptum nullū non tribuitur. Secundò aduertēdū est
 32 circa dicta Fel. in d. c. cum illorum. & d. c. fi. quia eius dictum
 non videtur verum ex eo, q̄ quia vbi agitur de religione non
 inspicitur modus intrandi, sed effectus: vt in c. fi. xx. q. iij. nam
 per huiusmodi ingressum omnis macula purgatur: vt in c. j.
 de fil. presby. quia monasterium habetur loco carceris: vt in
 c. sicut dignum. §. clericos. de homi. & quia tex. in d. c. cum illo-
 rum. simpliciter considerat fauorē religionis, nec distinguit
 an religiosus intret per rescriptum vel nō, & text. iste fauore
 animæ cōcedit excommunicato impetrationem rescripti in
 casu absolutionis. Ergo pari ratione dicendum est fauore re-
 ligionis in qua de vtilitate animæ tractatur, sicut etiam vide-
 mus q̄ iste tex. locum non habet quando excommunicatus
 impetrat rescriptum pro recuperatione famæ: vt dicit Ioan.
 de Ana.

de Ana. in c. dura. in ij. & iij. col. de crim. fal. pati ergo ratione
 33 debet permitti pro recuperatione animæ. † Nam extensio de
 casu ad casum tali casu permittitur etiã in pœnalibus & cor
 rectorijs: vt est glos. in l. illud. c. de sacro sanc. eccle. cum simi.
 alleg. per Alex. in l. si constante. ff. sol. matri. & ibi tenet Ias. in
 xiiij. col. nu. 78. & de hoc est glo. in c. sciant cuncti. §. de electi.
 cum pluribus alijs quæ congerit idem Ias. in l. cum quidam.
 in pen. col. nu. 24. ff. de lib. & posthu. & quia in d. c. cum illo
 rum. Abbas in monasterio suo est ordinarius: & ideo si excõ
 municatus impetrat ad illum rescriptũ videtur potius illius
 iurisdictionẽ excitare quã delegatam dare: vt in c. cum ali
 quibus. §. eod. & in c. licet. de offi. ordi. quo casu iste text. non
 34 procedit per text. in c. j. §. de excepti. † Et ista omnia de plano
 procedunt quando excommunicatus per se impetrat. secus si
 pro alio: quia tũc bene valet rescriptum, ita dicit Ias. in l. vni
 uersis. c. de prec. Impe. offer. & tenet Domi. hĩc in iij. col. ver.
 quære an excommunicatus. post Archidia. & Lap. quem ipse
 refert, pro qua opinio. Moder. hĩc plura fundamenta faciũt,
 quos per te videas, vt refero in voce, & est text. in c. ex parte
 decani. de rescrip. Tamen contrarium tenet Abb. in c. fin. de
 procu. motus quia tex. hĩc generaliter loquitur, & debet intel
 ligi siue pro se siue pro alio: & istam opinio. dicit tenere Ioã.
 Mona. & Io. And. hĩc, & alibi: & idem firmat in c. ad proban
 dum. in ij. & iij. col. de re iud. Imò fortius vult Felin. in c. post
 celsionem. in pen. col. supra de proba. q̄ etiam si talis excom
 municatus esset occultus non posset pro alio impetrare con
 tra Domi. hĩc, & sequen. Sed ista possent ad concordiam re
 duci, vt colligitur ex verbis Feli. qui nisi ita concordetur esset
 sibi contrarius in c. dilectus. el. j. in fin. eod. titu. vel melius di
 cas, q̄ aut loquimur in casibus concessis in tex. excommuni
 35 cato, † & tunc procedit dictum Domi. hĩc, Ias. & sequacium
 videlicet, vt eodem modo quo & pro se, ita & pro alio impe
 trare possit absolutionem, vel appellationem committere: &
 ita intelligitur glo. in c. fin. de procu. secundũ domi. Anto.
 & Anch. hĩc, & faciebat dubium isto casu: quia ex quo dispẽ
 satio facta est cum excommunicato debebat strictẽ intelli
 gi respectu personæ suæ, non autem alterius. argu. c. sanẽ. de
 priuileg. Tamen hoc non obstante secundũ istam opi. dicit
 tur hĩc cõtrarium, si verò loquimur in casibus excõmunica
 to prohi-

to prohibitis, & tunc procedit opi. Abb. & sequacium in d. c.
 si. per generalitatẽ istius tex. Et licet isto casu maior ratio mi
 litat quando excõmunicatus pro se impetrat, q̄ quando pro
 alio illud plus vel minus non variat dispositionem iuris. arg.
 tex. valdẽ nota. in l. j. §. q̄ autem. ff. de aleato. per quem tex. no
 tabilem. q. decidit Bal. in l. fi. in ij. col. nu. 4. c. si contra ius vel
 36 vtili. pub. † vbi dicit, q̄ statutum permittens bannitum impu
 ne offendi ex quo loquitur simpliciter debet intelligi tam de
 offensione rerum q̄ personæ, licet maior ratio sit in vno ca
 su q̄ in alio, & ita ad hoc etiam alleg. Deci. in l. si emancipati.
 in j. col. c. de colla. & Moder. Galiaula in l. j. §. fi. in princ. ff. de
 verb. obli. vbi notabiliter loquitur post Areti. in l. talis scriptu
 ra. in iij. col. de leg. j. cum concordan. vt dixi in d. l. j. in singu
 37 laribus meis. † Et ista opi. ratione firmissima suadet, quia
 excommunicatus ideo prohibetur ne possit esse in iudicio
 propter periculum communionis, ac etiam ne ex malitia sua
 commodum reportet, & quia vidẽs se prohibitũ à cõmercio
 quo boni & honesti homines vti solent, verecundia pulsus
 citius conuertatur, sed ista ratio militat quãdo excõmunica
 tus pro alio impetrat in casibus extra tex. nostrum, nã exercẽ
 do officium procuratoris consequitur aliquod cõmodum, &
 vtitur aliorũ cõmercio, ideo secundũ mẽtem iurium debet
 38 esse prohibita. † Hinc videmus q̄ excõmunicatus eisdem ra
 tionibus substituere procuratorem non potest: vt latẽ cõclu
 dit Deci. post Areti. & alios in c. post celsionem. in xij. col. de
 proba. Et si tu dicis q̄ in casibus concessis hĩc in tex. etiam
 militat periculũ cõmunionis atque eadem rationes concu
 rũt, & tamen excõmunicatus admittitur, respondeo q̄ in di
 ctis casibus est inducta dispẽsatio ne cõmunio periculũ indu
 cat quæ nõ reperitur expressa in alijs casibus, & quia in cau
 sa appellationis & absolutionis de quibus text. hĩc loquitur,
 videtur illud permissum ratione cuiusdã defensionis & vtili
 tatis animæ eius quæ excõmunicato nõ denegatur, c. cum in
 ter. de excepti. vt expressẽ dicit Domi. in c. fi. §. vbi verò. col.
 pe. in fi. de appella. & Abb. in c. prudentiã. §. sexta. in j. col. de
 offi. deleg. Resultat igitur quod ex prædictis q̄ excõmunica
 tus tanquã procurator poterit pro alio impetrare in casu
 bus sibi concessis, sed extra illos casus rescriptum non vale
 bit. Et ista regula generaliter procedit, siue publicus, siue
 occultus

occultus excōmunicatus fuerit: vt dicit Abb. in c. ad proban-
 dum. in ij. & iij. col. de re iudi. & in c. pastoralis. §. verū. in iij.
 col. in principio de appellatio. & in c. si vero. col. ij. de sentē.
 excom. & hoc videtur tenere Domi. in c. si is cui. in fi. §. de of-
 fi. deleg. Limitatur tamen ista regula aliquibus modis. Pri-
 mō nisi per rescriptum impetratum ab excōmunicato com-
 mittatur causa auditori Rotæ in curia, quia tali casu disposi-
 tio istius tex. non habet locum, ita dicunt domini de Rota in
 deci. dxciiij. in antiq. in tit. de impetrationibus. & in nouis de
 ci. clxxv. in titu. de rescrip. & idem tenet Egidi. de Bellamera,
 deci. cxxx. in fi. & in confi. xcv. inci. Præsupponitur. in princ.
 39 & idem Domi. hīc, & rationē ponit: † quia ex quo auditores
 Rotæ dicuntur quasi ordinarij in cognoscendo, & delegati
 in sententiando: vt est glo. in cle. auditor. eo. titu. & istæ com-
 missiones quæ eis fiunt sunt quædam distributiones causa-
 rum quas facit Vicecancellarius: vt declaro in cōmento cu-
 iusdam regulæ Cancellariæ, & tradit latè Paui. in trac. de se-
 de vacante. fo. ix. in iij. col. Ideo dispositio istius tex. nō habet
 locum in eis, & hoc idem dicit Feli. in rubr. supra de offi. de-
 leg. in ij. col. & in c. edoceri. in iij. col. in c. nōnulli. §. sunt & alij.
 in xij. col. & fi. de rescr. Et hoc quod dictū est procedit respe-
 ctu cognitionis: vt dicit Domi. hīc, secus verò respectu deci-
 sionis: quia cū auditores Rotæ in sententiando dicantur
 habere delegatā non ordinariam per superius dicta, & illam
 delegatam habeant ex rescripto nullo nō valebit eorum sen-
 tentia, licet valeant alia acta, ita concludit Domi. hīc, cū quo
 posteriores transeunt. Sed istum dictum Dominici non satis-
 40 facit: † quia continētia causæ non debet diuidi. c. j. xij. dist.
 l. nulli. c. de iudi. & circuitus est euitandus. cle. auditor. eo. tit.
 & hoc ratione comprobatur: quia si valet processus, ergo va-
 lebit etiam sententia cū sententia de processu dicatur: vt
 tenet Io. And. Abb. & alij cōmuniter in c. quoniam cōtra fal-
 sam. per illum tex. supra de proba. & posito q̄ auditores Ro-
 tæ habeant delegatam in decidendo, nō tamen recipiunt il-
 lam ex illa cōmissione siue rescripto, sed ex dispositione iuris
 tempore suæ creationis, de qua loquitur Egidi. deci. dcxj. nā
 illæ cōmissiones non dicuntur propriæ, nisi quædam distri-
 butiones, vt est dictum, & sic nihil noui videntur tribuere,
 vel si delegatam tribuant, deberet illa sententia valere ex
 coniun-

coniunctione processus validi sub qua sentētia comprehen-
 ditur, vt supra dixi, argu. c. sacris. de sepul. & per ea quæ sin-
 gulariter dicit Bal. in l. si quis ex argentarijs. §. j. per illum tex.
 ff. de eden. vbi dicit q̄ probitas vnus ex testibus supplet de-
 fectum alterius. Et ideo infert q̄ si vnus testis est infamis in-
 famia facti, alter verò est multum dignus, q̄ isti duo testes fa-
 41 ciunt plenam probationem: † quia integra fides vnus sup-
 plet imperfectū alterius, quod dictū pro singulari cōmendat
 Feli. in c. tertio loco. in fin. supra de proba. & c. j. in iij. col. de
 præscrip. & Alex. & Ias. in d. §. j. & idem Ias. in l. j. in ij. lect. col.
 xij. nu. 53. c. de sacrosanc. eccle. cum concord. vt latè dixi in
 d. l. si quis. §. j. Ita in proposito est dicendum, nam dato q̄ ipsi
 auditores in sententiando delegati dicantur, eo tamen respe-
 ctu, quia processus factus per ipsos valet propter coniunctio-
 nem sententiæ cum processu videtur dicendum sententiam
 valere, & sic q̄ vnus validitas suppleat inualiditatē alterius:
 non tamen recedendum est à cōmuni opin. quam tenet Spe.
 in titu. j. §. j. in versi. sed nunquid. in fi. vbi plus dicit, q̄ omnes
 existentes in curia iudicant, aut ex generali delegatione Pa-
 pæ: vt est auditor cameræ & contradictarum, aut ex speciali-
 bus cōmissionibus sicut auditores Rotæ, q̄ licet à principio
 auditores fiant eo modo: vt dicit Egidi. d. deci. dcxj. nihilo-
 minus secūdū eundē Spec. in ti. de delegato. §. iam nūc. ver.
 item non obst. & in tit. de auditore. §. j. eorū officium erat ad
 referendum antiquitus destinātū, decisio verò negotij per-
 tinebat ad Papam, quam per specialem cōmissionem postea
 delegabat: & tradunt Moder. in d. cle. auditor. & Gundisalvus
 42 in tracta. Cardinalium. in fine. † Secūdò limitatur iste tex.
 vt non procedat in excommunicato minori: quia cū text.
 simpliciter de excommunicato loquitur de maiori intelligi
 debet c. penul. de senten. excō. & ita istum tex. intelligit Abb.
 in c. à nobis. de excep. & in c. intelleximus. de iudi. & idem te-
 net Cardi. in clemē. j. in xxv. q. de priui. & Domi. hīc in ij. col.
 ver. quærit Lap. & idem Domi. in c. si is cui. in fi. §. de offi. de-
 leg. & sentit Feli. in c. edoceri. in iij. col. de rescrip. Et ratio as-
 signatur per prædictos Docto. quia ideo excommunicatus
 43 maiori ab impetratione prohibetur propter periculum com-
 munionis quod cessatur excommunicato minori. † Sed ista
 ratio non videtur vera: quia in actu impetrationis rescripti
 nullum

nullum vertitur periculum cōmunionis, sed fit præparato-
 rium ad futuram cōmunionē: vt dicit Feli. in c. nonnulli. §.
 sunt & alij. col. pen. ver. potest fortē. eo. tit. & quia impetratio
 rescritti actus extraiudicialis est, qui non prohibetur excom-
 municato, sicut neque contractus, vnde eadē ratione attēta
 etiam excommunicatus minori non deberet posse impetra-
 re, neque etiam contrahere, cuius contrarium volunt præfa-
 44 ti Docto. Et ideo dicendum est, vt aliās dixi, † q̄ sola rescrit-
 ti impetratio excommunicato etiam maiori non denegatur,
 cū cessat ratio fundamentalis tex. nostri, quæ in c. intellexi-
 mus. supra de iudic. fundatur. Retenta tamen cōmuniopi.
 videlicet, q̄ excommunicatus etiā à sola impetratione repelli-
 tur, alia videtur ratio quare iste tex. de maiori excommunica-
 to debeat intelligi quæ ponitur in c. j. §. de excep. videlicet, vt
 rubore suffusus ad ecclesiam cōuertatur, ac ne ex sua proter-
 uia & contumacia cōmodum sentiat. Ita enim fit vt clauēs
 ecclesiæ minime contēnantur, & neruus ecclesiasticæ disci-
 plinæ sustinetur: vt dicit tex. in c. cū inter, supra de consue-
 tu. quæ rationes cessant in minori excommunicatione quæ
 propter contumaciā, seu delictum excommunicati cōtracta
 45 non fuit, & ideo cessat in eo prohibitio. † Tertiò limitatur
 regula prædicta quando excommunicatus impetraret simul
 cum non excommunicato in re diuidua quā excommunicatus
 non posset de per se impetrare: quia tunc bene valeret rescrit-
 ptum non excommunicati, secus si esset res communis pro in-
 diuiduo, tunc enim rescritptum esset ipso iure nullum, ita Io.
 An. in regula, vtile. de reg. iur. & hīc, & hoc dictum pro singu-
 lari notat Ludo. Ro. in singu. xv. incip. Nunquid. & sequitur
 Feli. in c. venerabilē. in j. col. de excep. & Domi. hīc in fi. Hoc
 tamen videtur dubium, quia eadem ratione qua rescritptum
 est nullum in re indiuisibili propter odium adiuncti excom-
 municati, deberet etiā esse nullum quando res super qua im-
 petratur rescritptum est diuisibilis & separata ab ipso excom-
 46 municato. † Nam ex quo tali casu non excommunicatus po-
 tuit de per se sine excommunicato impetrare rescritptū admit-
 tendo excommunicatum ad impetrationem videtur se inhabi-
 lem reddere. arg. tex. notabilis, & quasi in terminis in c. cū
 super. de offi. deleg. & odium excommunicati hoc operari de-
 bet, ne etiam ex persona alterius consequatur illud quod per
 se non

se nō potest imò si quo casu rescritptum valere debet facilius
 sustinebitur quando res super qua impetrat est indiuisibilis
 cū fortior ratio militet: quia quando res est indiuisibilis
 non est aliquid imputandum non excommunicato cur excom-
 municatū ad cōmunionē admisit cū ex qualitate rei; indi-
 uisibilis, & per cōsequēs necessitate potius q̄ volūate cōpul-
 sus hoc fecit. Nam solus impetrare non poterat propter sub-
 47 iectā naturā rei, † & ideo rescritptū valere debuisset & susti-
 neri ex persona sua habili. arg. text. in c. per tuas. de arbi. per
 quē tex. plura cumulat Alex. ferē similia cum isto casu in con-
 si. cxxij. in iij. col. lib. iij. & Steph. Malereta, Moder. in trac.
 electio. fo. 15. Ad idem facit optime tex. in c. sacris. de sepul. &
 quæ per illum tex. notabiliter in proposito decidit Feli. in c.
 cū inter. col. fi. de excep. & in c. j. in iij. col. de præscrip. Mul-
 ta enim cōcedūtur ratione actus indiuidui, quæ aliās in actu
 diuiduo non concederentur: vt notabiliter dicit Thomas
 Ferrarius in cautela x. & Iaf. in l. Imperium. in j. col. ff. de iuris-
 di. om. iudi. Accedant prædictis quæ tradit idem Feli. in c. si-
 gnificauerunt. in vij. col. ver. do. Abb. de excep. Ex præmissis
 igitur videtur dicendum in casu nostro rescritptum valere
 attenda habilitate alterius impetrantis per text. in d. l. si quis
 ex argentarijs. §. j. inducendo. vt ibi per Bal. & quia secūdum
 regulam cōmunem magis dignum attrahit ad se minus di-
 gnum. c. tuam. de ordi. cognitio. c. quāto. vbi no. Abb. de iud.
 48 † Et hinc videmus q̄ instrumentum confectum per duos no-
 tarios sustentatur vigore notarij habilis, licet alius fuerit fal-
 sarius: vt dicit Bal. in l. Imperator. ff. de statu homi. & in c. ter-
 tio loco. de probat. quem cum alijs multis decisionibus refert
 & sequitur Feli. in c. multorum. de Iudæis. Nec videretur ho-
 nestum quòd ille qui excommunicatus non est propter cul-
 pam & contumaciam excommunicati pœnam patiat. l.
 49 electio. §. fi. cum concor. datis ibi in glo. de noxali. † Quar-
 tò limita istum text. non procedere in excommunicato car-
 cerato, quia licet fuerit excommunicatus poterit tamen im-
 petrare rescritptum pro redemptione sua, ita notabiliter limi-
 tat Ioan. de Ana. in c. excommunicamus. §. credentes. col. fi.
 in glo. cum authore. de hære. qui pro hoc allegat Bal. hīc in
 nonnullis suis apostillis, & sequitur Feli. in c. fi. col. j. de excep. &
 idē videtur ratioe recuperādæ famæ, vt; superius dixi. nu. 33.
 Quod

Quod ultra ipsos suadet, quia licet excommunicato plura prohibentur quæ enumerat Ioan. And. in regula. dolo. in iij. argu. 7. de reg. iur. in mercuria. plura etiã cõceduntur tam per extensionem rationis, quã per dispositionem iuris: vt tradit Feli. in c. intelleximus. de iudi. & quamuis tex. hñc excipiat duos casus, potest tamen fieri extensio ad similia: vt tradit notabiliter Alex. in confi. c. iij. confyderatis. in fi. in v. vol. Et iste potest esse vnus ex similibus casibus, nam quemadmodum in causa appellatiõis excõmunicatus admittitur, ¶ quia appellatio est quædam defensio & leuamen oppressorum. c. suggestum. de appel. ita in d. casu quando excõmunicatus est §11 incarceratus. ¶ Tamen confyderandum est, quia isto casu diuersa ratio videtur, nam incarceratus pro culpa sua nõ est subueniendum: vt dicit Bal. in auth. cõtra rogatos. c. ad Trebelli. quia dignum est vt male meriti egestate laborent. l. bona fides. ff. de posi. qua ratione huic excõmunicato non esset subueniendum. Sed ad ista omnia potest responderi distinguendo culpam secũdũm ea quæ dixi in §. itẽ si quis in fraudem. nu. 32. In situ. de actio. vbi videndum erit reliquas limitationes ad istum tex. vltra quindecim positas hñc per Domi. vide per Feli. in c. venerabilem. col. j. supra de exceptio. vbi est videndum. Glo. j. ponit duo. Primum est q̄ reprobatur per istũ tex. opi. Tancre. Inno. Bar. Compo. & Specu. qui dicebant rescryptũ impetratũ per excõmunicatũ valere nisi opponeretur. Tamen disputatiuẽ videtur dicendum non esse verisimile illustres illos & antiquos viros ita supinẽ errasse, cum illis viuentibus decretalis ista ædita fuerit, & propterea pro eorũ defensione dico q̄ non obstan. istis verbis text. ibi ipso iure, per quæ mouetur glo. hñc, q̄ illi benedixerint, nam illa verba ipso iure, intelliguntur si pars opponat: vt est casus de hoc in §. bonæ fidei. In sti. de actio. quem ibi no. Ias. & omnes, & idem tenet Bar. in l. si constat. c. de compensatio. cum concor. traditis per Ias. in lectu. l. admonendi. ff. de iureiuran. & alibi sepe, & ita opi. istorũ poterit procedere, & secũdũm hoc modo §2 deranda erunt ea, quæ superius dixi in notabilibus. ¶ Secundum est dictum istius glo. ex quo vna alia conclusio resultat, videlicet, q̄ quãdo in aliquo actu ponitur clausula annullatiua consensus partiũ nihil operatur, sed bene operatur quãdo actus potest elidi, & annullari per exceptionem, quia tũc pars non

non opponendo facit actum valere. Ita istam glo. vltra scribentes hñc ad hoc ponderat Felin. in c. olim. in fi. prin. de except. & in c. cum accessissent. in iij. col. de consti. & in c. nonnulli. §. sunt & alij. in xij. col. de rescript. & aliam habes gloss. concordantem de iure ciuili in l. à diuo Pio. ff. de re iud. cum pluribus concor. ibi alleg. per eum, quibus adde Iaso. in l. nõ dubium. in iij. col. c. de legi. & in l. pacta quæ contra. in prin. & in l. penul. in vj. col. c. de pact. & Andr. Sicu. in clemen. fi. in xxx. col. de rescrip. secũdũm paruum impressiõẽ. & in cle. j. in viij. col. de elec. vbi vltra plures glo. quas allegat dicit de hoc esse text. vltra alios in §. & si legibus. iij. dist. cum alijs fi. vt per Feli. in c. cæterum. in xij. & xij. col. supra eo. tit. & dixi in clemen. vnica, de concess. præb. & dicam in c. dispendia. su glo. processus. eo. tit. Et ratio istius conclusionis redditur per §3 præfatos Docto. ¶ quia clausula annullatiua introducit formam: vt tenet Bal. in l. j. ff. de libe. & posthu. & Pet. de Ancha. in repe. c. canonum. in ver. quæro, si statuto cauetur q̄ nota §4 rij. supra de consti. ¶ Sed clarum est q̄ vbi introducta est forma non potest illi consensu partium renũciari: vt tenet Bar. in l. de his. ff. de transa. & Bal. in auth. iubemus. per illum text. c. de iudi. & reassumit Ias. in l. sed & si quis. §. quæsitum. in v. col. ff. si quis cau. ergo neque in isto casu poterit, & istam opi. tenet Bernard. de Bisig. in decisio. j. de iureiur. Feli. in c. cum dilecta in viij. col. de rescrip. facit glo. in l. ij. c. commu. vtriusque iudi. & pro ista opi. q̄ quando est clausula annullatiua, non possint partes renunciare, videtur esse casus in c. dilecto. de præben. ¶ Et pro ista parte pondero hñc esse glo. inducendo hoc modo, nam si rescryptum est nullum ipso iure ab excommunicato impetratur, ergo oppositio partis non est in confyderatione: vt dicebant Tancre. & alij enumerati in glo. Et prædicta proceduntur etiam si lex annullaret actum in fauorem partis: quia tali casu consensus etiam eius nihil operatur: vt probat glo. in dicto c. dispendia. & gloss. in c. statutum. in verbo, committantur. j. eod. quas gloss. sequuntur repe. hñc. Sed contra istam conclusionem tenent Moder. Bononieñ. hñc, rationibus de quibus ibi per eos, vt refero in voce vltra quos ego contra istam conclusionem adduco motiua duo. ¶ Primum quia clara est regula quòd quando lex est inducta in fauore alicuius dato quòd illa lex contineat for-

mam illi potest renunciari. tex. est in c. fi. §. fi. de offi. dele. Bat. in l. filio præterito. per illum tex. ff. de iniust. rupt. testa. facit. pe. cum vulg. c. de pac. con. eodem modo est dicendum quando illa lex continet clausulam annullatiuam, quia clausula annullatiua super aliqua dispositione idem importat quod forma
 57 vt tradit Bal. in l. j. ff. de libe. & posthu. † & tamen illi formæ inductæ per talem clausulam renunciari potest per partem: vt in d. c. fi. Et quia clausula annullatiua appositæ in aliqua dispositione non alterat eam, sed eius sequitur naturam, vt est casus in cle. vnica. & ibi Cardi. not. de conces. præb. Sed simpliciter dispositioni renunciari potest cōsensu partium, ergo & clausulæ annullatiuæ. Comprobatur hoc, quia non debet plus posse operari vinculum principis quam Dei. argu. c. dudum. §. nos igitur. de præben. eo. libr. sed vinculum principis per decretum suum inductum inducit formam, vt tradit Bal. in l. j. ff. de libe. & posthu. † Ergo eodem modo & vinculum Dei, quod est iuramentum etiam inducit formam, c. ad nostram. de iureiur. & tamen illæ formæ inductæ per huiusmodi vinculum per renunciationem dispositionis in quo iuramentum interponitur renunciari potest, vt est glo. cōmuniter approbata in c. fi. §. de procura. & l. fi. c. de non numera. pecu. Bart. in l. cum precario. ff. de preca. cum simi. Igitur idem dicendum est, & à fortiori in clausula annullatiua posita à principe.
 59 † Et ideo pro concordia istarum opi. potest vltra alios dari noua distinctio, quod autem loquimur de cōsensu tacito, aut de consensu expresso. Primo casu procedit cōmunis opinio. quod partes non possunt clausulæ annullatiuæ renunciare. In secundo casu procedit cōtraria opi. quod expresso consensu bene potest fieri talis renuntiatio, attento quod est inducta in fauorem renūciantis, de hoc est casus singularis, probans ista duo membra in c. statutum. §. in nullo. eo. ti. vbi dispositio illius tex. habet clausulam annullatiuam in fi. & tamen dicit tex. in d. §. in nullo. quod partes possunt expressè illi renunciare, non autē tacitè, ita est ibi tex. quem ad hoc multum commendat domini de Rota, in decisio. ccclxxx. incip. Si iudex delegatus. sub titu. de rescrip. in nouis. & pro singulari allegat etiam Alexā. in l. fina. in j. col. nume. §. ff. de iurisd. omni. iudic. cum simili. vt dixi in d. §. in nullo. Imò fortius probat ille tex. quod dato quod constitutio sit facta pro communi vtilitate, dummodo in ea consy-

ea consideretur fauor partium potest illi renunciare, vt ibi patet iuncto principio illius tex. ibi, pro cōmuni vtilitate & c.
 60 Et per hoc resoluuntur cōtraria adducta pro cōmuni, quia licet clausula annullatiua ponat formam, & formæ non possit renunciari, vt superius dictum est. Illud procedit, nisi illa forma sit inducta in fauorem partium: vt est text. quem ibi not. Bal. & Moder. in c. fi. §. de his. supra de offi. deleg. & tenet Decius in c. de causis. in iij. notabili. de offi. dele. Et ista omnia de plano procedunt quando solus consensus partium est in casu sine aliquo ministerio iudicis, sed vbiunque iudex non obstantē exceptione partis pronūciaret rescriptum impetratum ab excommunicato valere, & per consequens se iudicem competentem declararet, tali casu reo non appellante rescriptum valebit & tenebit, & iste tex. non procederet, vt singulariter tenet Lap. hīc, quem communiter alij sequuntur. Adde tu pro ista opi. Lappi Abb. in c. super literis. in fi. & ibi Fel. col. xx. nu. 40. ver. limita secūdo. de rescrip. & sequitur idem Abb. in c. ex parte decani. in v. col. eod. tit. & in c. præterea. in v. col. de dila. & in c. si duobus. in iij. col. & ibi Deci. de appell. qui dicit istam esse optimam cautelam pro iudicibus non habentibus iurisdictionem vt se pronūciant competentes: nam si non appellatur à tali pronūciatione valet actus per dictum Lappi hīc, quæ etiam vltra prædicta sequitur Fel. in c. cæterum. nu. 16. & nu. 23. de rescri. & in c. cum dilecta. in ij. col. ver. xxxix. casus. eo. ti. Roma. consi. ccclxxxiiij. In casu propositæ. & Georg. Natam in repe. clemen. sæpe. in xx. col. de verb. sig. Tamen licet prædicta videantur satis aures demulcere, cōtraria tamen opi. contra Lapp. mihi magis placet per fundamenta adducta hīc per Moder. repe. quæ vobis in voce refero, ad quæ nihil addendum occurrit. Glo. secunda in verbo rescriptum, diuiditur in duas partes, in prima ponit concordantiam ad istum tex. In secunda querit & soluit: secūda ibi, & satis hīc puto. Et ista secunda pars subdiuiditur in tot partes quot sunt rationes positæ pro decisione. Ex prima parte colligitur cōclusio, quod de iure antiquo rescriptum impetratum per excommunicatum erat nullum ipso iure: vt in c. dilectus. hīc alleg. in gl. pro concor. Tamē in hoc dictum glo. non cōsonat: quia aliàs frustratoria esset dispositio istius tex. Sed respōde secūdum cōiter oēs in d. c. dilectus. quod ibi non erant literæ ipso
 aa 2 iure

iure nullæ nisi per exceptionem, & maximè processus, secus
 vero hîc. Sed tamen aduerte: quia ista solutio cõmunis vide-
 tur dubitabilis ex eo, quia tex. in d. c. dilectus. dicit q̄ talis de-
 beat carere impetratis, & verbum, careat de sui propria na-
 tura inducit annullationem ipso iure secundum cõmunem opi.
 vt tenet glo. in l. prouidendum. in ver. careat. c. de postu. cum
 concor. vt per Deci. in c. ex tenore. de rescrip. Et ideo aliter
 responderi potest, q̄ de iure illo antiquo non reperiuntur
 excepti isti duo casus de quibus hîc. Et sic ratione illorum ca-
 suum poterit iste tex. nouam dispositionem continere. Velle
 cûdò dicas q̄ tex. in d. c. dilectus. non dicit q̄ careat impetra-
 tis, sed q̄ debeat carere: & sic nõ inducitur ipso iure nullitas,
 62 sed requiritur ministerium homini, secus verò hîc. † Colli-
 gitur secundò ex ista glo. q̄ reus qui excommunicatũ repu-
 lit, non poterit eũ coram eodem iudice reconuenire. Hoc ta-
 men intelligendum est quando talis iudex fuisset datus per
 rescriptum impetratũ tẽpore excõmunicationis, secus verò
 si tempore habili, licet ex post excõmunicatio superuenerit:
 vt tenet hîc Io. And. & alij. arg. tex. in c. cùm olim. & c. P. & G.
 de offi. deleg. Sed considerandum est, quia illa eadem ratio-
 ne qua excõicatus phibetur esse in iudicio, militat isto casu.
 Nam clarũ est q̄ ideo iste reus excommunicatũ repulit pro-
 pter periculũ cõmunionis, & ista ratio concurrat quando
 per viam recõuentionis vult cum illo litigare. Nam hoc con-
 cessum non reperitur: & quia si reus in vno casu reprobauit
 eius cõmunionem in alio casu tenetur illi prohibitioni sta-
 re cõtra se, arg. l. publica. ff. de posi. Et per hoc etiam magis de-
 bium redditur dictum Mod. repetitum hîc post Pet. de Ant.
 dum volunt q̄ reus potest reconuenire actorem excommu-
 nicatum coram iudice delegato, quãdo actor vult desistere,
 aliter mouerent ratione: quia per ipsum rescriptũ est acqui-
 sitũ ius ipsi reo, q̄ eo inuito auferri nõ potest. Nam per præ-
 dicta istud dictum non est verum ex eo, quia si rescriptũ nõ
 valet, vt hîc probatur, ergo reconuentio non valebit, cùm iu-
 dex delegatus non dicatur isto casu habere iurisdictionem, &
 63 ideo processus erit ipso iure nullus, circa hoc tamen de recõ-
 uentione multa dixi post Mod. in c. dispedia. 7. eo. † Glo. pro-
 cessus. concludit vnum, q̄ processus factus per excõmunica-
 tum corã ordinario valet antequã opponatur rationibus
 de qui-

de quibus hîc in ea, cum qua transeunt omnes scribentes hîc.
 Sed And. Sicu. in c. intelleximus. de iudi. in viij. colũ. nu. 45.
 reprobat istam differentiam inter ordinarium & delegatum
 concludens processum coram vtroque esse nullũ ipso iure, &
 respondent ad tex. in c. pia. 7. de except. dum ibi dicitur q̄ ea
 quæ præcesserunt in suo robore durant. Dicit enim q̄ ista ver-
 ba nihil operatur ultra id quod à iure reperitur dispositum,
 neque dant nouũ robur: vt dicit Ange. in l. fi. c. de tẽpo. app.
 cum simi. vt ibi latius per eum, qui super hoc multum insilit
 & exaltat vocẽ suam: & idem tenuit in confi. xxvj. Sapienter
 scripsit. in vj. col. in ij. volu. & in confi. xxxvij. Præclare scri-
 bit. in xij. col. eo. lib. Sed ad sua motiua respondent Felin. &
 Deci. in c. intelleximus. & idem Felin. in c. cæterum. in vij. colũ.
 per illum tex. de rescrip. vbi dicit q̄ ista verba multum ope-
 rantur: quia inducunt annullationem ipso iure. Sed omisis
 64 contentionibus quicquid sit in effectu ista videtur veritas q̄
 illa clausula in suo robore duraturis nihil noui inducit, nisi
 princeps per alia verba hoc declarauerit: vt in d. c. pia. reperi-
 tur in multis locis declaratũ per plura verba, vt patet in fin.
 ibi: sed sententia quæ præcessit nõ minus robur debitũ obti-
 neat & c. Et ideo cõsideratio And. Sicu. nõ habet locũ, & ita
 in terminis Felin. declarat in c. cùm ad monasterium. in ij. col.
 de senten. & re iudic. & in c. exceptionem. in ij. col. de except.
 Deci. in c. cùm accessissent. in princi. de consti. patet igitur q̄
 in d. c. pia. processus valet ante oppositionem. & sic opi. And.
 Sicu. non est vera. Sed vltèrius est diligenter perscrutandũ,
 quare in d. c. pia. processus valuit, & hîc no. glo. nostra, & cõ-
 munitè Doct. dicunt: quia ibi corã ordinario, hîc corã dele-
 gato. Istud mihi non videtur verũ: nam iste tex. non dicit ali-
 quid de delegato, & in dubio potius de iurisdictione ordina-
 ria videtur intelligendum, & sic de iurisdictione maiori & fir-
 miori, per ea quæ Ias. tradit in rub. ff. de iurifdi. om. iudic. Et
 quocũque modo fiat interpretatio ad istũ tex. prædicta con-
 cordia istorũ iurium nõ subsistit: nam si iste text. intelligitur
 in dubio de ordinario cõcordia cõmunis nõ procedit, si ve-
 rò intelligamus istũ tex. simpliciter loquẽtẽ procedere in de-
 legato eodẽ modo dicemus tex. in d. c. pia. qui etiã simpliciter
 loquitur debere intelligi in delegato: nã aliã exponere ista
 iura simpliciter loquẽtia diuersimodè non suadet ratio recti
 aa 3 intel-

intellectus. Et ideo cogitabam pro noua concordia & intellectu istorum iurium si dici potest, quod dispositio istius text. procedit in rescripto impetrato ad partis instantiam: ut patet ex illis verbis impetratum positum hic, quae partis petitionem indicant, ut patet in l. j. & ibi not. Bar. c. de pet. bono. subla. lib. x. Sed tex. in d. c. pia, loquitur in rescripto concessio motu proprio. Nam ex quo ibi nulla fit mentio de impetratione quae est facta non praesumitur illam interuenisse. Ergo censetur concessio illa facta motu proprio, & tamen motus proprius istud operatur, quod tale rescriptum valeat per text. notabilem in l. si quis iniquum. ff. quod quisque iur. & in c. si pluribus. & in c. si motu proprio. de praebend. † Nec obstat. quod motus proprius non habilitat personam: quia vestrum est respectu habilitatis prouenientis ratione personae, ut videlicet per hoc censetur absolutus, ut in cle. si summus pontifex. de senten. excom. rescriptum tamen bene valebit donec opponatur, & hoc inducit motus proprius. & ita potest intelligi text. in d. c. pia. Et si dicatur quod etiam iste intellectus est diuinius fateor, sed non est ita diuinius sicut communis intellectus, & qualitercunque sit propter difficultatem contrarij. Ita videtur dicendum, ut in simili dicit Bar. in l. ita stipulatus. in xij. col. ff. de verbo obliga. Et quod iste tex. procedat in rescripto impetrato ad instantiam partis, & non in rescripto motu proprio, tenet Domini. hic in iij. col. & col. fina. in ix. limitatio. & sequitur Barba. in rub. de rescrip. col. ix. vbi hoc declarat dum quaerit si in tali rescripto esset appositae clausula, suppletas, & c. de quo dicitur, ut ibi per eum. Vel secundo potest responderi quod iste tex. procedit quando rescriptum fuit impetratum tempore excommunicationis: sed c. pia. in rescripto impetrato ante excommunicationem, licet postea excommunicatio superuenit, quo casu potest repelli a iudicio, sed processus antea factus valebit. Et iste videtur verus sensus illius literae, pro quo faciunt quae dicitur Feli. in c. si. col. j. de excep. & quia videmus, quod excommunicatus conditionaliter pendente conditione potest impetrare: & non habet locum iste text. ut limitat Petr. de Ancha. in consi. clv. iij. Ex narratis. col. fin. ergo a fortiori erit dicendum isto casu quando a principio quis non fuit excommunicatus. In eadem glo. ibi, satis mirandum. concludit glo. 66 vnu ad quod frequenter alleg. ista glo. † quod iurisdictio delegati odiosa

odiosa est c. p. & G. de offi. dele. c. ad haec. extra eo. ti. & tenet Andr. Sicu. in c. causam qua. nu. 28. eo. ti. & in c. praeterea. in j. col. de offi. deleg. vbi alleg. glo. hic. Et istud dictum procedit etiam per interpretationem: ut tradit in notabili casu Ias. in l. si idem cum eodem. in prin. in j. col. ff. de iur. om. iud. Et fortius voluit Pau. de Ca. in consi. cclij. Ad confirmationem. in j. vol. quod rescriptum impetratum puta ad summam ducentorum ducatorum ex causa mutui non extendetur ad eandem summam ex causa stipulationis. alleg. Inno. in c. super literis. extra eod. & plura alia ibi congerit, quae videas, & hoc consilium approbat Fel. licet corrupte in c. sedes. in fi. de rescrip. & istam etiam opin. tenet Andr. Sicu. in c. super eo. nume. 41. de offi. delega. Sed circa hoc aduertendum est, quia Innoc. in c. Episcopi. de reb. ecclie. non alienan. col. fin. tenet contrarium, & dicit quod rescripta ad lites debent latissime interpretari: & dictum suum in ratione consistit: quia rescripta huiusmodi per quae mandatur iustitia fieri, debent interpretari secundum ius commune, & recipiunt omnes interpretationes eius: ut tradit Domini. in c. licet cano. §. si. ver. nota bene istud. supra de elec. eo. lib. sequitur Deci. in consi. ccxxxij. col. pe. Cum igitur ius commune propter eius fauorem recipiat latam interpretationem: ut in l. scire. §. aliud. ver. sed & si maxime. ff. de excu. tut. & in l. de interpretatione. cum alijs. ff. de legi. & not. gl. in c. iij. in ver. numerandum. de praeb. eod. li. Igitur in rescriptis eadem debet fieri interpretatio. Cogita & circa hoc vide Io. An. in c. capitulum. & latius in reg. is qui in ius. de reg. iur. in mercu. & Fel. in c. causam. eo. ti. Et resolue istud contrarium cum dictis Abb. in d. c. Episcopi. ut retuli in voce, & Fel. in c. causam. eod. ti. † In ea. glo. colligitur hic, quod appellatione iurisdictionis venit delegata. Ita ad hoc istam glo. alleg. Moder. repeten. in titu. de offic. eius. fol. 2. col. iij. & hoc ex ista gl. aperte colligitur dum istum tex. simpliciter loquentem intelligit in iudice delegato, & ista videtur esse communis opin. Sed considerandum est quia non videtur vera aliquo pacto ex eo quia clara est iuris regula quod verba in dubio debent intelligi iure ordinario non extraordinario. l. scio. §. medico. ff. de annuis lega. not. Barba. in c. volentes. de offi. lega. & Decius in c. inter caetera. in iij. colum. de appella. cum concor. ut tradit Ioan. Neuiza. in sylua nuptiali, fo. 25. in iij. col.

præterea quia in dubio causa naturalis potius attendi debet quam accidentalis. l. qui habet. ff. de tute. Bal. in auth. similiter. C. ad legē Fal. Bar. in l. si quis posthumos. ff. de lib. & post. & in 69 l. si. ff. de offic. procō. Abb. in c. licet. de offi. leg. † sed iurisditio delegati est accidentalis: ordinaria verò est naturalis, vt tenet And. Sicu. in c. sciscitatus. nume. 47. de rescrip. & de se patet: ergo in dubio de ordinaria intelligi debet, præterea in dubio quælibet res vel causa debet interpretari perpetua & perennis non autem temporalis, l. j. §. hoc interdictum. ff. de fonte. & quod per illum tex. no. Ale. in l. in illa. col. ij. ff. de verbo. ob. And. Sicu. in repe. l. cum acutissimi. in cxiii. col. c. de fi. 70 de icō. & Ro. consi. xlv. Præsuppositis. in j. col. † sed iurisditio ordinaria est perpetua procedens à lege delegata nō est temporalis, & ab homine cōclusio in dubio ordinaria debet attendi nō delegata, neque ob. q̄ iurisditio delegata est, dignior. c. sane. cum vulga. de offi. deleg. quia respondetur q̄ licet sit dignior non est potentior: vt patet in l. more. ff. de iur. om. iudi. nam ex quo iurisditio ordinaria prouenit à lege dicitur potentior: vt in l. j. ff. de offi. delega. † Hinc est q̄ actiones ciuiles quæ à lege proueniunt sunt potentiores prætorijs: vt legitur & no. in l. v. de verbo. ob. & Insti. de perpe. & tempor. præscrip. per totū: & in l. in honorarijs. ff. de actio. & oblig. concurrente igitur digno & potenti illud quod potentius est attenditur: vt in l. quæritur. ff. de sta. homi. & in c. tuam. de ord. cogni. hinc est q̄ inter duos testes quorū vnus sit pauper alter diues, creditur magis diuiti quam pauperi nisi diues sit infamis, vt tradunt Mod. in suo tract. de test. fol. 3. & 8. & de ista pro quo vide latè Io. Fran. purpuratum in rubrica ff. de iur. om. iudi. vbi pluribus modis limitat, ex cuius limitationibus poterit resolui tota ista materia. Glo. alio. in duas partes diuiditur: ponit enim q. & soluit in ij. parte pluriū opi. refert. Ex qua vos 72 vnum colligatis quod excommunicatus impetrare non potest rescrip. in cau. inquisitionis rationibus de quibus in glo. cum qua communiter Doct. videntur transire. Gemi. tamen hinc post Lap. & alios quos refert distinguit, dicens q̄ istud dictum gl. procedit quādo in impetratione rescripti fuisset expressum nomen excommunicati, secus verò si rescriptū impetratum per excōmunicatū impersonaliter loqueretur, quia tali casu opi. glo. non procederet, & ita simpliciter cum ista distinctione

inctione posteriores transeunt. Sed considerandū est, quia mihi videtur q̄ non sit aliqua differentia quando in rescripto sit expressum nomen velloquatur impersonaliter dummodo probari possit q̄ excommunicatus illud rescriptū impetrauerit, quia certū est q̄ quando actus per partem expeditur & impersonaliter loquitur in dubio videtur contemplata persona agentis, non autē persona iudicis, de hoc est doctri. Bar. in l. vnica. ff. de condi. ex lege. col. pen. alleg. tex. in auth. sacramenta puberum. c. si aduer. v. & l. status. ff. de acqui. re. domi. & l. si verò. §. præter. ff. de his qui deiece. vel effu. & illam doctri. communiter sequuntur Doct. facit text. in l. & 73 magis. ff. de solu. † Nam isto casu paria sunt q̄ persona nominetur, vel q̄ verba rescripti in ea verificari possint, c. ex parte. extra de offi. deleg. l. certum. ff. si cer. pet. Nam genus quod non potest verificari nisi in specie reputatur species, l. ij. ff. de lib. & posth. Præterea quia hoc est clarum in iure q̄ actus ab eo præsumitur factus ad quem ille actus pertinet, vt tradit Old. in consi. cxxxvj. in ij. col. qui interloquitur, & quia excōmunicatus prohibetur nomine alterius impetrare tanquam procurator, vt in c. post cessionem. de proba. ergo à fortiori ex persona sua licet nomen eius non fuerit expressum: & hoc vltetius suadet, quia iura generaliter prohibent excommunicatum ab impetratione iudicis, vt hinc: ergo videtur comprehendere iudicium inquisitionis, secundum communē opi. vt tradunt Mod. post Abb. in rubrica de iud. in vj. & vij. col. quia inquisitio de iure canonico remedium ordinarium dicitur, vt tradit Bal. in c. j. per illum tex. in ij. col. de offi. ord. & in c. super literis. extra eod. ergo pariter excommunicato prohiberi debet. † Et q̄ tale rescriptum impersonale in quo persona non esset nominata non valeat, tenet expressè Domi. oblitus sui, in c. seq. in ij. col. ver. & per prædicta. Et quantum attinet ad negotium inquisitionis in quo dictum est excommunicatum rescriptum impetrare non posse, est aduertendum, quia contraria opi. verior videtur, pro qua efficaciter facit: quia vt crimina detegantur aliās incapaces & inhabiles ad impetrandum admittuntur, l. si quis in graui. §. vtrum. & ibi not. Bar. ff. ad Silla. cum simi. quæ scribit And. Sicu. in c. j. col. xiiij. de consti. vt dixi latius in §. in personam. nu. 23. Insti. de 75 actio. † Sed quando excommunicatus impetrat in negotio inquisitionis

inquisitionis, ista impetratio tendit ad hoc vt crimina detegantur, ergo impediri non debet talis impetratio, & tali casu bene adaptatur ratio tex. in l. j. c. de preci. impe. offeren. vide. licet q̄ non refert per quem preces porrigantur, l. vniuersis. eo. tit. Et ideo vt omnes difficultates resoluātur possunt opinioniones sic concordari. Nam dum quæris an excōmunicatus possit impetrare in casu inquisitionis est distinguendum, an talis inquisitio tendet ad commodum excōmunicati necne. Exempli gratia est factū furtum in vicinia excōmunicato ignoratur à quo habetur, tamen de aliquibus suspicio excōmunicatus impetrat ad istum effectum, vt rem sibi subtrahā hoc medio consequatur, tunc dico tale rescriptum non valere propter rationem quæ colligitur in c. j. 7. de excep. videlicet, vt excōmunicatus citius conuertatur ad matrem ecclesiam, & ne ex sua malitia commodum reportet, c. intelleximus. de iud. & sic communis opi. procedet. Aut verò excōmunicatus, cui nullum damnum in vicinia fuit illatū, impetrat principaliter vt crimina detegantur. Finge enim in vicinia esse pupillos, viduas, vel alias miserabiles personas, quæ damnum passæ sunt habetur suspicio de aliquibus, excōmunicatus miseratione ductus, vel quia plus potest impetrat vt crimina detegantur, putarem tali casu delere rescriptum ratione text. in l. j. c. de preci. Impe. offer. super quæ cogitabis.

76 † Tertia conclusio colligitur ex ista glo. q̄ excōmunicatus non poterit impetrare procuratorio nomine alterius, c. post cessionē. alleg. in glo. cum qua omnes transeunt. Sed aduerte diligenter q̄ tex. in d. c. post cessionē. nō probat hoc ad quod glo. hīc, & alij inaduertenter adducunt, quia excōmunicatus ibi ea ratione prohibetur esse procurator, quia debet officium suum circa iudicialia exercere quibus reperitur prohibitus, & quia tali casu ex quo procuratoris officium mercenarium est, & vtile consequi potest ex illo commodū quod excōmunicato prohibetur: vt in c. intelleximus. de iud. Ista ratio non militat in sola impetratiōe rescripti, quæ est actus extraiudicialis: vt in c. ex parte. extra eo. titu. & fatentur vbi que Docto. Nam eadem ratione qua excōmunicatus cōtrahere potest nomine suo. ex quo est actus extraiudicialis: vt

77 in c. veritatis. & ibi Abb. de dolo & contuma. † debet etiam posse à fortiori impetrare nomine alterius, cum sit etiam actus

actus extraiudicialis, nec inspici debet per quem actus expediat, nisi in quē effectus actus dirigitur. l. si legatarius. c. de de lega. traditur in l. cum filio. de lega. j. & in l. si defunctus. c. de suis & legi. neq; potest isto casu considerari ratio utilitatis excōmunicati, nec vt citius cōuertatur: quia omnes istæ rationes cōcurrunt in contrahēdo, & tātum non prohibetur à cōtractu, igitur eadē ratione videtur dicendū in casu isto, quare puto q̄ gl. nō bene dicat. Et si dicatur q̄ omnes istæ rationes militant etiā vt excōmunicatus nō debeat repelli à iudicio, respōdetur q̄ in iudicio alia ratio cōcurrit: nam ibi est propter concursum pluriū personarū vbi est periculosior

78 conuersatio & cōmunio, † ideo excōmunicatus prohibetur esse in iudicio. Et quia ibi facilius nascitur scandalū & perniciosum exēplum, nā fortē si excōmunicatus contēptis clauibus ecclesie agere causas, & hoc ecclesiastici permetterēt à simplicibus, dici posset, vbi est Deus eorū: & quia etiā hoc expressē in iudicialibus prohibitū est in dictis. c. intelleximus. cum si. Et ideo prohibitioni standū est, licet concludēs ratio reddi non

79 posset, † quia non omniū quæ à maioribus nostris disposita sunt ratio reddi potest, c. si quando. de rescri. l. non omniū. ff. de legi. quia in his quæ sunt de iure positio sufficit dicere, Ita placuit Legislatori: vt est glos. in l. j. in ver. ratus. de postul. & dico alibi.

C. CVM IN MVLTIS.

- 1 *Dictio multi, plura comprehendit, & qualiter ibi.*
- 2 *Bigestum dicitur multis vicibus factum.*
- 3 *Dictio pluries, quot comprehendit.*
- 4 *Duo dicuntur plures.*
- 5 *Dictio plurimas, quid differat à dictione pluries.*
- 6 *Dictio articulis, quomodo exponatur.*
- 7 *Verbum trahuntur quid significet.*
- 8 *Iudicium reddi in inuitum quando intelligatur.*
- 9 *Trahi dicitur ille, qui solum citatur.*
- 10 *Allegatio generalis quibus casibus possit fieri.*
- 11 *Allegatio specialis non sufficit, nisi sit in proposito.*
- 12 *Allegatio ad balistam.*
- 13 *Allegantes quando dicuntur ligare arenam sine cemento.*
- 14 *Allegans impertinentia & generalia repelli potest.*
- 15 *Allegare generaliter coram principe & magno doctore, an sufficiat.*
Princeps

- 16 Princeps ita potest iura ignorare ut quilibet priuatus.
 17 Princeps propter potestatem quam habet interpretandi dicitur habere iura in scrinio pectoris.
 18 In quo casu aduocatus allegare possit ad aurem iudicis.
 19 In consilio quando allegationes poni debeant.
 20 Quando sufficiat dicere per ea quæ vidi & audiui sic consulo.
 21 Infinitas siue generalitas reprobatur.
 22 Infinitas reprobatur in quinquaginta casibus.
 23 Actor reconuentus non potest coram eodem iudice reconuenire reum super causa in rescripto non tamen expressa.
 24 Infinitas reprobatur ne lites sint infinitæ.
 25 Compromissi dies nisi semel per arbitrum prorogari potest.
 26 Sententia lata ad dictum peritorum an debeat retractari.
 27 Creditor an possit pignora alteri pignus debitoris sui ultra tertiam vicem.
 28 Ius acquisitum in pignore an sit reale.
 29 Infinitas reprobatur à iure.
 30 Pignus semel liberatum non potest denuo pignori subijci.
 31 Delegatus principis an possit subdelegare cum potestate subdelegandi.
 32 Vicarius perpetuus an substituere possit vicarium perpetuum.
 33 Patronus laicus an possit variare ultra duas vices.
 34 Quando datur potestas variandi præstat occasio fraudis.
 35 Vbi alicui concessum est variare, non intelligitur nisi semel.
 36 Qui promissit rescicere molendinum si dirueretur, debet intelligi de prima vice.
 37 Aduocatus qui pro certo salario promissit defendere causam, an teneatur pro eodem salario prosequi causam appellationis.
 38 Monachis habentibus privilegium, quod possint tempore interdicti vna cum familiaribus suis audire diuina, an intelligatur tantum de familiaribus presentibus, vel etiam de futuris post privilegium.
 39 Exceptio excommunicationis an possit opponi bis tantum.
 40 Actus intelligitur pro prima vice.
 41 Intellectus l. boues. §. hoc sermone.
 42 Clausula quidam alij, an comprehendat numerum infinitum.
 43 Rescripta fauore ordinarij largius interpretantur.
 44 Declaratur iste tex.
 45 Actus qui est nullus non præstat impedimentum.
 46 Subiecta materia aliud suadente infinitas admittitur.
 47 Textus noster non procedit in iudicijs diuinijs.
 48 Variatio prohibetur ne locus sit fraudi, quia ex variatione fraudis præsumitur.

Citatio

- 49 Citatio debet fieri certa in primo citatorio ne fraudulenter citatus in incerto vagetur.
 50 Variatio in personis ecclesiasticis maxime detestanda.
 51 Fraudibus obuiandum est.
 52 Vbi lex non prohibet possumus semper fraudibus obuiare.
 53 Dies quo sit mandatum vtrum computari debeat in actu faciendo.
 54 Quando lex facit monitionem de duplo, vel quadruplo, intelligitur computato simplo.
 55 In generali sermone persona loquentis comprehenditur.
 56 Dies termini an computetur in termino.
 57 Conclusio quod clausula & quidam alij non comprehenditur ultra quatuor.
 58 Procurator generaliter recipit potestatem super omnibus personis, & rebus in posterum exprimendis.
 59 Declaratur tex. & glo.
 60 Dictionis alij, natura: an sit similia expressis copulare & non dissimilia.
 61 Expresso clerico an conueniri possit laicus per dictam clausulam.
 62 Dictio alius, non semper implicat.
 63 In rescriptis an masculinum concipiat femininum.
 64 Femina vtrum comprehendatur sub dictione laici.
 65 Rescripta cum sint odiosa, & stricti iuris non dicuntur interpretari præter casum expressum.
 66 In contractu emphyteotico, qui est stricti iuris masculinum an concipiat femininum.
 67 Per istam clausulam quod possint conueniri homines talis loci quot conueniri possint.
 68 Vniuersitas an conueniri possit vigore istius clausule, quod possint conueniri homines talis loci.
 69 Vniuersitas pro vno reputatur.
 70 Quando lex præfinit certum tempus ad aliquid faciendum non potest assignari ratio cur non plus, vel minus tempus concessum fuerit.
 71 Princeps quando mouetur sola voluntate taxando numerum non procedit de similibus ad similia, sed prohibetur extensio.
 72 Regule Cancellariæ Apostolicæ nu. 18. declaratio.
 73 Allegare rationem licet fatuam, & dissimilem sufficit.
 74 Complexiones corporis sunt quatuor.
 75 Elementa quatuor.
 76 Eunuchi qua ratione non possunt esse testes.
 77 Liber Institutionum quare diuisus ab Imperatore in quatuor libros.
 78 Quartus numerus.
 79 Quatuor anni tempora.
 80 Anni magni ab Adam, vsq; ad finem quatuor tempora, quorum ratione ieiunia

ne ieiunia quatuor tempora introducta fuerunt in ecclesia.

- 81 Hominum quatuor aetates, quatuor vitia, quatuor species superbia.
 82 Animus ex quaternario constat secundum Pythagoricos.
 83 Quaternarius numerus sanctissimum iusiurandum apud Pythagoricos.
 84 Olympica certamina quatuor celebratissima.
 85 Conuiuium quatuor rebus constare debebat.
 86 Venti principales quatuor.
 87 Deus quatuor presinitur literis, & eisdem Papa.
 88 Quatuor modis per naturas cognoscitur Deus, & quatuor modis operatur.
 89 Liberi arbitrij quatuor sunt status.
 90 Episcoporum ordines quatuor.
 91 Solis, & Lunæ virtutes animales quatuor.
 92 Ecclesie Patriarchales quatuor.
 93 Ordines quatuor.
 94 Astrologia partes quatuor.
 95 Solis equi quatuor.
 96 Textus declaratur.
 97 Textus etiam declaratur.
 98 Princeps committens causam appellatione remota, vel statutum prohibens appellationem non intelligitur eam prohibere respectu tertij comparentis pro interesse suo.
 99 Statutum prohibens appellationem intelligitur respectu partium, non autem respectu tertij, & ibi ponit similia.
 100 Iudex licet per processum ad vltiora videtur tacite circa reiectionem obstaculorum iurisdictionis pronunciare, secus quo ad exceptiones impeditiuas processus.
 101 Acceptans primum beneficium quando potest acceptare secundum, & quando non, late ibi.
 102 Protestari quando debet acceptans, & quando nocet.

Vm in multis. Summatur & diuiditur istud capitulum, vt hinc per Doct. In tex. ibi, multis. † Ista dictio hinc plura & infinita comprehendit: patet quia plura sunt iura quae facile enumerari valeant, in quibus infinitas reprobatur: vt enumerat hinc gl. facit tex. & quod ibi no. Bal. in l. hac consultissima. in fi. c. qui testa. facere pos. vbi dicitur quod octo dicuntur multi, alibi dicitur quod sexdecim: vt in l. in multis. ff. de statu homi. quandoque viginti

viginti quatuor millia dicuntur multi: vt dicit gl. in c. vidua. xxxiiij. distin. quae vult quod illa dicatur vera meretrix quae plus quam xxiiij. millium hominum admittit: nam ita ibi gl. exponit tex. quae dicit quod meretrix est quae multorum libidini paret, & licet Domi. hinc dicat quod sub ista dictione multi, hinc tres vel quatuor comprehenduntur, hoc non probatur in isto text. Nam illud quod dicit Domi. respicit clausulam, quidam alij: & dictio multis, in tex. posita non respicit illam clausulam, sed iura quae infinitatem reprobant, quae plura sunt quam tres vel quatuor: vt patet hinc in gl. igitur dictum suum non procedit quo ad istum tex. nec etiam regulariter extra istum text. est verum, quod ista dictio multi, simpliciter prolata quatuor vel plura comprehendat: sed vario modo accipitur. Nam aliquando quatuor, vel quinque comprehendit: vt dicit Bald. in l. excusantur. in princip. ff. de excu. tuto. vers. inducit ad q. de faciente plura argumenta aliquando comprehendit duo aut tria: vt est text. quem ibi not. omnes in §. singulorum. Infit. de rerum diui. & text. in §. fi. Infit. de iu. perso. per quem text. ita tenet glo. in l. j. §. potuisse. ibi hoc rescriptum multa continet. ff. ad Silla. & text. in l. constitutionem. c. de admini. tuto. & l. cum oportet. in princip. c. de bo. quae liber. cum concor. vt per Alexan. in apostil. ad Barto. in d. l. j. & in l. si constante. in viij. col. nume. 22. ff. solu. matr. & hoc idem tenet gl. in c. reliqui. lxxvj. distin. † & sic habes quod bis factum dicitur multis vicibus factum. Et ideo dicendum est quod omnia ista secundum subiectam materiam regulari debeant in qua certa regula dari non potest: vt patet in c. latores. de cleri. excommu. mini. & in l. ij. §. ignominia. ff. de infami. & glo. in c. quoties. j. q. vij. quae omnia arbitrio iudicis relinquuntur: vt est glo. in c. cupientes. §. ceterum. in vers. contradicentium. j. de electio. Et hoc procedit in ista dictione multi, secus autem est in dictione pluries: quia bis factum non dicitur pluries factum. ita dicit Abbas in c. ad nostram. super glo. j. quae allega. plures concordan. de reb. eccle. non alie. allegat pro hoc text. in c. Christiano. xxxiiij. distin. & tradit Ange. in authē. de trien. & femi. §. ij. & glo. in l. cum ratio. §. si plures. ff. de bo. dam. & probat text. Infit. de duo. reis. in princip. Nam vt dicitur in c. quia intantum. de praeben. duo vel tria non dicuntur plura, sed bene quatuor. Est bene verum quod plurimorum

morum appellatio de sui propria natura tres comprehendit: ut no. in §. & q̄ sæpe. in authen. de trien. & semi. in gl. j. col. iij. licet aliquando in duobus verificetur: ut patet in c. relatum. de cōse. dist. ij. hinc est q̄ plurimum tempus dicitur bienniu: ut in authen. ut immo. ante do. §. j. colla. v. Tamen ut dixi, de proprio significato dictio plurimorum, vel plures ad tres restringitur: ut tradit etiam Bal. & Fel. in c. interposita. de testi. Sed mihi videtur q̄ idem sit dicendum de ista dictione plures, q̄ dictū est de dictione multi. Nam sicut dictione multi, de proprietate sui, ita potest comprehendere duo sicut quatuor, & recipit sicut Camaleon significatum ex materia subiecta, ita & dictione plures, easdem qualitates recipit. In primis quo ad dictione plures, probatur per tex. in c. ij. §. sanē. j. de testa.

4 vbi apertè colligitur q̄ duo dicuntur plures, de quo etiā patet in reg. pluralis. j. de reg. iur. Et ideo si statutū disponat de pluribus percussioibus intelligi debet de duabus: ut vult Bal. in l. ij. §. ignominia. in prin. ff. de infra. Rom. consi. ccj. in penult. col. alleg. Barto. in l. si gemma. ff. arb. fur. cæf. & tenet Ange. in tracta. malefic. in ver. pluribus. Non obstat. tex. in d. c. Christiano. quia non loquitur de dictione plures, sed de dictione plurimas inter quas est magna differentia: q̄ quia dictione plures, comprehendit duos vel tres: & dictione plurimas, quantitatem innumeratam: ut probat Aret. in l. continuus. §. item q̄. in ij. no. ff. de ver. ob. & ante ipsum Domi. & alij in c. ij. in j. col. ver. quæro an per istam dispensationem. & c. j. de fil. presby. qui ita intelligitur, d. c. Christiano. Et ideo pro intelligentia videtur dicendum, q̄ regulariter dictione plures, comprehendit tres vel quatuor ultra duo, nisi lex ulterius procedat enumerando plures casus. Ita notabiliter dicit Archi. & Domi. in c. fi. j. de fil. presby. & tali casu non posset dari certa regula, sed hoc iudicabitur, secundum subiectam materiam: ut dicit Are. in l. cum quidam. §. quod dicitur. in penult. no. ff. de acqui. hære. & per glo. in c. Latores. de cleri. excom. mini. vbi vult, q̄ aliquando ista dictione multi, comprehendit quadraginta, & plures, vel minus: & ita procedit gl. in §. & quod sæpe. in ver. filiorū. in auth. de trien. & semi. quæ vult q̄ ista dictione plurimorum, in duobus, vel tribus intelligatur: & secundum hoc tex. hinc bene procedit, habito respectu ad dispositiones iuris in quibus infinitas reprobatur, de qua materia

habetur

habetur per Alex. post Bar. in l. si gemma arbor. ff. arbor. furt. cess. per Areti. in consi. cij. in ij. col. per Bald. in consi. cxcix. in fi. in j. vol. ex quorum dictis aliquæ aliæ limitationes colliguntur, quas latius prosequitur Georg. Natam, in repe. cle. sæpe. in prin. in ij. col. de verb. sig. & Alex. in l. sæpe. col. j. ff. de re iur. & Moder. in l. j. de leg. j. vbi est gl. q̄ illa dictione quatuor comprehendit. † In tex. ibi, articulis, hoc verbum hinc pro capitulo exponitur, ut notat Bal. in l. non possunt. per illum text. ff. de legi. & q̄ articulus dicatur capitulum, notat Bar. in l. iij. §. j. ff. de libe. & posthu. & alijs pluribus modis ista dictione capitur, ut exorditur Bal. & Moder. in d. l. non possunt. sed hinc capitur, ut dictū est, pro capitulo vel pro parte iuris, ut per Archid. in c. accusatus. in j. col. j. de hæreti. & in c. præcedenti capitur pro causa, ut est etiam text. in proemio istius libri.

7 † In tex. ibi, trahantur, hoc verbum coactionem significat, ita istū tex. ad hoc pōderat ad hoc Deci. in c. dilecti. in prin. de excep. alle. gl. & Bar. in l. j. c. de agri. & censu. lib. xj. cum alijs similibus quæ prius adduxerūt ibi Moder. ut ibi per eos quibus adde tex. in c. statutum. §. cum autē. j. eo. & in c. fin. supra eo. tit. & est tex. in c. lator. qui si sint legi. & hoc clarius probatur in c. cum pro causa. de sen. excō. cum concor. ut per And. Sicu. in c. fi. in iij. col. nume. 24. de rescrip. & talis coactio dicitur respectu litis contestationis: q̄ quia tunc dicitur iud. reddi in inuitum. l. inter stipulantem. in prin. ff. de ver. obli. ratione quasi contractus, qui ex litis contestatione resultat: & sic hoc verbum trahere litis contestationem importat, ut concludit Bal. in auth. habita. col. fi. versi. sequitur. c. ne fil. pro pat.

Tamen ad ista est advertendum primò q̄ nō est verum q̄ istud verbum trahere, necessariò coactionem significet, quia hoc expressè iure non cauetur, & tex. videtur in contrarium in c. Romano. §. caueant. j. de fo. cōpe. ibi, trahere inuitos & c. & in c. j. de offi. delega. nam si de natura istius dictionis esset coactionem importare non ibi additum fuisset illud verbū, inuitos, argumento eorum quæ notabiliter dicit Ias. in l. iurifgentium. §. quinimò. in iij. notabi. de pactis. dum assignat differentiam inter dictionem post, & postea, de quo dixi supra titu. proximo, c. j. ex quo datur intelligi, q̄ illud verbum de per se nō solūm potest verificari. in eo, qui volēs ad iudicium venit quàm in eo qui inuitus venit, vti de hoc videtur

bb detur

detur doctri. Abb. in c. si diligenti. in v. col. nu. 17. de fo. cōpe.
 & faciunt ea quæ dixi post Abb. in c. j. in j. notabi. de adult.
 nec etiam est verum quod Bal. dicit in d. auth. habita. videli-
 9 cet q̄ istud verbum trahere, requirat litis cōtestationē, t̄mō
 sufficit sola citatio: & ille dicitur trahi, qui solum citatur: de
 hoc est tex. quem ibi ad hoc ponderat Maria. Soci. & Abb. in
 ij. notabi. in c. ij. de libel. obl. vbi ex hoc inferunt ad statutū:
 & hoc idem tenet Abb. in c. pastoralis. in iij. notab. per illum
 tex. de cau. poss. & proprie. facit tex. in c. si. s. j. & ibi not. Do-
 minic. in j. oppo. j. de offi. deleg. Sed ista possunt ad concor-
 diam reduci per distinctionem quam facit Abb. in d. c. si di-
 ligenti. in vj. col. vers. ij. gl. principaliter & c. & ita etiam con-
 cordari potest tex. in auth. statuimus. vbi etiam not. Bal. c. de
 10 Episco. & cle. & in d. auth. habita. † Nota primō ex isto tex.
 secundū Domi. q̄ generalis allegatio sufficit, vtputa dicē-
 do cauetur lege, vt hīc patet, & idem tenet Domi. in c. super
 eo. in j. notabi. j. de hære. & in c. fundamenta. in princi. in iij.
 notabili. j. de electio. facit tex. in c. vt euidenter. j. q. j. Sed cō-
 trarium tenet Domi. in c. j. in iij. notabili. j. de cle. coniuga. &
 pro ista opinione videtur esse tex. quem ibi notant alij, in c.
 præterea. xxv. distin. hinc est q̄ etiam specialis allegatio non
 11 sufficit, † nisi sit in indiuiduo, tangat casum de quo agitur,
 quia aliās dicitur generalis allegatio, vt est glo. singu. quam
 ibi commendat Car. in vj. oppo. in cle. sæpe. de verbo. signifi.
 nam allegatio non concernens præcisē casum de quo qua-
 ritur, sed à longe vocatur allegatio ad balistam in quo alle-
 gationis genere taxatur sæpe Barba. ab Hippoly. de Marfil.
 12 in l. si quis vltimō. col. ix. ff. de quæstio. † nam taliter allegan-
 13 tes dicuntur ligare arenam sine cemento. † vt dicit Bart. Ve-
 14 roneñ. in tracta. de serui. vrba. prædio. c. xl. † & propterea al-
 legans impertinentia & generalia potest repelli, vt dicit las.
 in l. Centurio. in iij. col. de vulg. & pup. Quamobrem vt cō-
 cordantur opiniones, potest sic dici, quōd generalis allega-
 tio sufficit quando aliquis per illam allegationem redditur
 certus, nec vacillat per eam intellectus, quo minus deueniat
 ad cognitionem rei: & ita procedit iste text. cum supra alle-
 gatis, secus autem si quis per illam generalem allegationem
 non redderetur certus, vt in contrarijs: ita dicit Ioa. de Imo.
 in clemen. constitutionem. in iij. notabi. de electio. quod ma-
 ximè

ximè procedit quando ius allegatur causa doctrinæ, vt not.
 tradit Bar. in l. vbicunque. in iij. col. ff. de interrog. actio. Sed
 ista distinctio non tollit difficultatem, quia non declarat in
 quibus casibus dicatur quis certus & in quibus non, cum iu-
 ra superius allegata indistinctè loquantur. Et ideo dominus
 Abb. in c. vestra. de coha. cleri. & mulierum. in j. notabili, ali-
 15 ter distinguit, scilicet q̄ coram principe, † & coram magno
 Doctore sufficit allegare generaliter, vt l. cauet. ratio est, quia
 censetur habere iura in scrinio pectoris, c. j. de consti. supra.
 & sequitur And. Sic. in cle. j. in ij. col. de elect. sed adhuc istud
 dictum Abb. non plenè satisfacit, quia per hoc non necessa-
 rio inferitur q̄ coram alijs inferioribus debeat fieri allegatio
 specialis, licet coram principe sufficiat generalis, in principe
 non videtur hoc absolutum, quia in eo videtur eadem ratio
 16 quæ in alijs idiotis, ex eo, † quia princeps ita potest iura ma-
 17 terialiter ignorare † vt quilibet priuatus, licet potestatem in-
 terpretandi habeat, vt latius probaui in c. j. supra titu. prox.
 & ideo tu dicas q̄ aut allegatio fit à principe, & tunc verum
 est qd̄ dicit Abb. & tūc procedit text. hīc: secus si fit corā eo,
 & maximè si esset ius aliquod singulare vel extrauagans qd̄
 presumeretur ignorare, tunc allegari debet, ita est text. & ibi
 dixi in ca. j. supra de consti. eo. lib. si verò allegatio fit coram
 alijs inferioribus, & tūc aut ius est notissimum & vulgatum
 & non debet allegari. Aut non est omnino vulgatum & de-
 bet fieri specialis allegatio vbi non resultat præiudicium alle-
 gantis, c. pastoralis. de fi. instru. qui ita debet intelligi, & hoc
 procedit tam in Doctore legēte, quàm in disputante in ad-
 uocato, tamē requiritur etiam specialis, nisi sit casus per quē
 18 deciditur causa, † quia tunc ne instruat aduersarium caute-
 la est, vt ad aurem iudicis alleget, vt docet Specul. in titu. de
 aduoca. s. consequenter. ver. item caueat. Si verò loquimur
 in allegationibus quæ fiunt cōsulendo, & tunc dicit Io. And.
 in addi. ad Spec. in ti. de requi. confi. s. j. ver. tenet. q̄ aut cōsi-
 lia mittūtur extra ciuitatem, & tunc consuetudo est Bononię
 19 q̄ in consilio ponantur allegationes, † quia non potest de fa-
 20 cili haberi recursus ad consulentem, † si verò fit cōsiliū in-
 tra ciuitatem, & tunc sufficit consulentem dicere, per ea que
 vidi & audiui sic consulo, vt dicit ibi Specul. ne ex multitu-
 dine allegationum iudex deducatur ad nauseam, & ita etiā
 bb 2 sequitur

sequitur Ant. de But. in repe. d. c. vestra. in j. oppo. sed Io. An. in c. sicut. de re iudi. aliter distinguit circa cōsilia, dicit enim q̄ si petatur à iudice tali casu doctor sufficit opinionē referre sine allegatione iurium: secus verò quando cōsilia petuntur à partibus, licet vtroque casu cōtrarium teneat ibi Abb. in fin. de hoc tamen vide omnino quæ dico in c. statutum. j. eo. vbi loquor de consilio decisivo. † No. secundo q̄ infinitas, siue generalitas reprobatur, ita hīc not. Domi. & latius idem Do. supra in proce. huius lib. in §. sanè. in ij. q. vbi ponit quot modis infinitum dicatur, quæ materia videtur brocardica, vt hīc dicit idem Domi. super glo. j. & ideo remissione & partim dicisive propter temporis breuitatē procedam plura vltra scribentes addendo. † In primis videatur Io. And. quod allegat ad hoc istū tex. & ponit l. casus, quibus infinitas reprobatur in regu. in generali. in prin. j. de reg. iur. in mercuria. & Roma. ponit xij. casus in quibus etiam infinitas reprobatur, in rub. ff. de arbi. Deci. etiam in l. vnica. in prin. c. de sen. quæ p̄ eo qd̄ inter. post Bal. plura adducit quæ ibi videri possunt & istū text. ad hoc etiā alleg. Alex. qui latè scribit decisivè & parte remissivè in l. q̄ bona. §. si. per totum. ff. de dam. infec. & in l. si finita. in prin. nume. 4. eo. tit. & in l. si cum dotem. §. j. ff. solu. matri. & Barba. in consi. xxxij. incip. Clementisi. in iij. col. in j. vol. vbi de generalitate euitanda aliqua ponit & allegat inter alia tex. hīc, & in c. sedes. supra eo. † Et vltra ipsos per istum tex dicit Abb. in c. ij. co. j. nume. 5. de mut. pe. quod actor qui super vna causa tantum rescriptum impetrauit reconuentus non poterit coram eodem iudice iterum reconuenire reum super causa in rescripto, nō expressa, in qua est modo reus, quia reconuentio non intelligitur nisi quo ad illum, q̄ primò conuenitur, & ratio est quam iste text. ponit, vbi
 24 delictet vt euitetur infinita, † vel ne lites sint infinitæ, & ex libris orientur, vt dicit Soci. in l. singulis. per illum text. ff. de excep. rei iudic. & ista etiam videtur ratio vnus dicti Specu. in titu. de arbi. vers. sed quid si fuerit actum, vbi dicit quod
 25 si in compromisso fuerit actum, quod dies cōpromissi † prorogetur per arbitrum non poterit nisi semel prorogari, per tex. in l. fideicommissa. §. si quis decem. de leg. iij. pro quo etiā Soci. in consi. ccxxj. Visa, & diligenter. in prin. in ij. parte. dicit hīc esse casum cum sexcentis concordā. congestis per Ias. in l. j.

in l. j. in v. col. super glo. in ver. infinito. c. de sacrosanct. eccle. & per rationem istius regulæ dicit idem Abb. post longam
 26 disceptationem in c. proposuisti. in v. col. de proba. † q̄ sententia lata ad dictum peritorū non retractatur, etiam si peritiores postea producantur dicentes cōtrarium ne processus fiat in infinitū. arg. istius tex. quia si retractaretur postea possent produci alij magis peritiores, & esset processus in infinitum, quod non est dicendum, vt ibi per eum qui hoc dictum alijs rationibus cōprobat. Sed aduerte, q̄ licet plures sequantur illud dictū Abb. tamen cōmunis opi. est in contrarium, vt ibi
 27 tradit Deci. referens alios. † Item per istā regulam vt infinitas reprobetur: aliās dicitur, q̄ creditor nō poterit vltra tertiam vicem pignora alteri pignus debitoris sui dato, q̄ pignus pignori dari possit, vt in l. j. c. si pig. pig. da. sit. quia debet intelligi de prima vice propter infinitatem euitandam, ita concludit Specu. in tit. de pig. §. j. ver. sed cum pignus. allegat tex. hīc, & tex. in l. fideicommissa. hīc allegat in gl. & hāc opi. sequitur etiam Roma. in l. qui bona. §. si. ff. de dam. infec. Sed aduerte, quia quantum ad hoc quod dictū est pignore
 28 Ang. in d. l. j. tenet cōtrarium, quæ sequitur Alex. in d. §. si. mo. uetur † quia ius nobis acquisitum in pignore est reale. l. eos. c. qui pig. hab. & ideo ius illud ab hostibus nostris separari nō potest, sicut dominiū quod est trāsitorium de persona in personā per mille manus, & semper remanet idē dominiū. Nec obstat dicūt ipsi dictū Spec. quia nō probatur iure, & ista cōsideratio fuit prius Bal. in d. l. j. c. si pig. pi. dat. sit. tamē istius non obstatibus verior nisi videtur opi. Spe. quā in primis sequitur Abb. in c. cum contra. in ij. col. nu. 7. de pig. & videtur sequi Feli. in c. licet. el. iij. in ij. col. de testib. vbi plura cumulat circa istam regulam, quæ videas quæ pro maiori parte posuit prius Alex. in d. l. qui bona. §. si. & dictum Specu. sequitur etiam Hipp. de Marfil. in tract. de fideiuf. in ix. q. & Per. Ra. in
 29 alpha. iuris. in ver. infinitas. & licet † opinio. Spec. & Abba. fundetur principaliter per clausulam traditam in isto tex. vt infinitas euitetur, vt in dicta l. fideicommissa. §. si quis decem. de lega. iij. tamen pro ista opinione videtur text. in terminis & singularis in ratione sui in l. fina. c. de remis. pigno. vbi est casus secundum Barto. ibi contra quæ de facili quis responderet, † quod si semel liberatum est pignus, nō potest denuo
 bb 3 pignori

pignori subijci vt infinitas euitetur quem tex. valdè cōmendat And. Sicut in c. cū accessissent. nu. 98. de consti. & idem dicit esse singularem in addi. ad Bal. in l. si legata. c. de leg. & meminit etiam Ias. in l. si. in vlti. not. c. de pac. & finaliter ista opi. potest suaderi ex pluribus similibus adductis per Ale. in d. s. fi. & Fel. in d. c. licet. in quibus nō maior ratio militat infinitatis euitandæ quàm in isto casu, & tamen illa ratione ne in infinitum procedatur volūt illos casus restringere ad vnā vel duas vices, ergo pariformiter dicēdū erit in casu nostro. Præterea per istā regulam dicit no. Alex. post alios, quos refert. in l. à iudice. in ij. col. nu. 9. c. de iudic. † Quod delegatus principis nō poterit subdelegare cum potestate subdelegandi ratione infinitatis euitandæ: & ita reprobatur Abb. tenens cōtrariū in c. cū Ber. de re iud. quorum opi. videtur magis cōmunis, vt patet ex allegatis per eum, licet Fel. in d. c. cū Bertoldus. in vj. col. ver. ad aliam & c. velit vno casu saluare dictū Abb. vt ibi per eum, & pro dicto Ale. facit dictum Car. in de. 32 in q. xj. in prima oppo. de offi. vic. vbi dicit, † q̄ Vicarius perpetuus licet substituere Vicarium possit, non tamen perpetuum, ne procedatur in infinitum: & per hoc allegat tex. hīc. Hīc etiam voluit Calde. per istū tex. in consti. xvj. inci. An laicus. in titu. de iure patro. † q̄ ratione infinitatis euitandæ patronus laicus nō potest variare vltra duas vices, quia licet iura dicant q̄ pluries possit variare, illa tamen pluralitas ad duas vices restringitur iuxta regulā pluralis locutio. 7. de regu. iur. & l. vbi numerus. ff. de testi. & pro hoc benefacit dictū Domi. 34 hīc dum vult, † q̄ quando datur potestas variandi præstatur occasio fraudis, & ideo sit restrictio de qua hīc in tex. & dicit 35 Alex. in l. si ex toto. s. fin. in glo. si. post alios quos ibi alleg. † q̄ vbi alicui est concessum variare nō intelligitur nisi semel, & illud cōsil. Calde. cum multis simi. facientibus ad propositum multū cōmendat, & ornat Fel. in c. omnes leges. j. dist. vbi copiosè ampliat regulam pluralis locutio: & illud cōsil. Calde. cū pluribus alijs: hinc inde discutit Rochus de Curte in tracta. de iur. pat. in ver. honorificum. q. x. & licet cōtrarium teneat Decius in cap. quanto. in iij. col. supra de iudi. prima tamen opi. est communis, & ista regula istius tex. vt infinitas reprobetur habet quandam affinitatem cum decisione tradita in l. boues. s. hoc sermone. ff. de verbo. sig. quam latè discutit Fel. in c. ij.

in c. ij. de treu. & pac. vbi multa cumulat, quæ in ratione text. nostri fundatur, & vltra ipsos multa etiam dicta notanda per istum tex. & d. s. hoc sermone. scribit Georgius Natā scelenis Doctor, & collega Fel. in repe. cle. sæpe. in prin. col. liij. & seq. de verbo. signifi. & Ias. ponit. xvj. familia in l. duobus. s. si ei. in j. & ij. col. ff. de iure iur. & reassumit idem Ias. in l. diuortio. s. q̄ in anno. in ij. & iij. col. ff. sol. ma. Quibus adde notabile dictū Bal. in l. licet. in iij. q. c. locati. de eo q̄ promisit reficere molen 36 dinū si destrueretur: † nā debet intelligi de prima vice ratione vitandæ infinitatis, quod dictū pro singulari referetur Frā. Cremo. in not. cxlvj. inci. Decidi semel. & latè prosequit Ias. in rep. l. quominus. in xxiiij. q. ad fi. ff. de flu. Et per istū tex. dicit disputado Io. An. in reg. cōtractus. in ij. q. in ver. item licet 37 procurator in merc. † q̄ si aduocatus qui p̄ certo salario p̄mi sit alicui defendere causam debet intelligi de prima instātia, & ideo nō tenetur p̄ eo salario defendere causam appellationis, vt infinitas euitetur, adducēs alias rationes vt ibi per eū. Et idē Io. An. in regula qui sentit. eo. ti. in mercu. ver. in cōtrariū facit, decidit notabiliter aliā pulchrā. q. videlicet, Mo- 38 nachi habēt priuilegiū, † q̄ possint tēpore interdicti vnā cū familiaribus suis audire diuina. istud priuilegiū intelligetur de familiaribus præsentibus, nō de illis q̄ post priuilegiū recipiuntur, vt euitetur infinitas, & est aduertēdū q̄ infinitas in prædictis & alijs casibus nō debet p̄ partes ipsas propria auctoritate restringi, sed hoc ptinet ad iudicē vt dicit Fel. declarās istū tex. in c. proposuisti. in fi. supra de prob. & plura circa hoc ponit Io. An. in regu. sine culpa. in ij. q. col. ij. 7. in mercu. & pro regula istius tex. facit c. pia. 7. de excep. † vbi exceptio excōmunicationis nō potest opponi nisi bis, vt euitetur infinitas, pro qua regula vide Pet. de Rauē. in alpha. iuris, in verbo infinitas, & plures casus prosequitur Firmia. in repert. suo in verbo infinitas, & vltra ibi deducta videlatissimè modernos de Marsil. in tracta. de sidius. in ix. q. principali, vbi hoc latè prosequitur: & in l. vnus. s. cogniturū. in vj. col. in fi. ver. si. itē vltra prædicta. ff. de quæstio. & ad hoc est notabile dictū Albe. in ij. par. statuto. q. clxxxj. inci. Per dominum fratrem Vbertū. quem ad hoc multum commendant Moder. Mediolanenses in libro memorialium iuris. in verbo rescriptū & c. qui ponunt notabilē casum, fuerat concessum quidā 39 bb 4 nobilissi-

nobilissimæ matronæ vt semel posset intrare monasterium
 40 Chartusie. accidit q̄ postea in funere cuiusdam reginæ fuit
 concess. generalis licentia omnibus mulieribus intradi illud
 monasterium, quo tēpore vnà cum alijs præfata nobilissima
 trona ingressa est, deinde vigore suæ specialis licentiæ no-
 luit iterum ingredi fuit dubitatum nunquid possit, & fuit de-
 cisum q̄ non, per dictū Alberici per rationem istius: pro quo
 videnda sunt plura alia notabilia dicta, quæ iidem Mod. tra-
 dunt in d. tract. dictorū memora. Bal. in verbo executores, &
 in verbo hæres hæredis, & in verbo Legatū, & in verbo vxor
 derelicta, in quibus locis varias decisiones ponūt per illam.
 41 l. boues. §. hoc sermone. de ver. sig. † quibus adde Ias. in l. decē.
 in v. col. ff. de verb. ob. facit d. Bar. in l. hoc articulo. in ij. col.
 in fi. ff. de hæred. insti. & aliud dictū in proposito ponit Old.
 in cōsi. xvj. in j. col. & Ias. in l. placet. in iij. col. ff. de lib. & post.
 Alex. cōsi. xliij. in vj. col. iij. lib. & cōsi. xvj. eo. li. & Fran. Cre-
 moneñ. in notab. lxxv. incip. Habebā reditum. & Imo. in c. cō-
 stitutus. in j. col. de concess. præben. & Thomas Parpa. in rep.
 l. si quis maior. c. de transac. Decius in c. an sit. in fi. de app. cū
 alijs pluribus concor. vt scribit Io. Licier Mod. in tract. proge-
 nituræ, in iij. q. lib. ij. fo. 67. ex quibus omnibus plures nota-
 biles decisiones in vtrāque partē extendi poterūt, quas omit-
 to propter impedimenta duarū lectionum, sufficere enim vo-
 bis prædictos allegare Doctores qui plura allegāt, vt vtar ver-
 bis Fel. in c. Rodolphus. in ix. col. ver. & ista faciunt. de rescri.
 nō tamen omittendū est q̄ Lau. Calca. in cōsi. xx. limitatur
 prædicta quatuor modis, vt ibi per eum, sed vltra eum limi-
 ta regulam istius tex. quinque modis, primò vt nō procedāt
 42 in literis Episcoporū in quibus ista clausula, † quidem alij, nō
 restringitur ad tres, vel quatuor, sed comprehendit numerū
 infinitū, ita dicit hīc glo. in ver. in literis. & ratio redditur per
 Pet. de Anch. hīc in j. col. quia ad Episcopum solet haberi de
 facili & cū minori incommodo recursus potius quā ad Pa-
 pam. & quia largius interpretamur rescri. fauore ordinarij.
 & licet Do. hīc teneat contrariū, quem refert & sequitur Ma-
 ria. Soci. in tracta. cita. in vj. q. iij. q. principalis. tamen magis
 communis opi. videtur esse illa quam tenet glo. pro qua vltra
 adducta. facit bene ad propositum cle. ij. de offic. ordi. iuncto
 c. si motu proprio. §. de præb. eo. li. & pro ista parte bene con-
 cludunt

cludunt fundamenta Anto. de But. hīc, quia cū hęc Decre-
 talis sit correctoria & limitatoria iuris antiqui debet restrin-
 gi, & intelligi in terminis illius, secundū not. per omnes in
 l. ff. de leg. j. & sic non debet fieri extensio, per ea, quæ tradū-
 tur in auth. quas actio. c. de Epi. & cle. & ratio pro ista parte
 43 est euidentissima, quia † q̄ in literis Papæ fiat ista restrictio,
 est ideo, quia si impetrans infinitas personas posset corā dele-
 gato conuenire exhauriretur pro maxima parte iurisditio-
 nis ordinariorū cū iudices delegati plerunque extra cu-
 riam dentur. & ideo hac de causa restricta fuit illa clausula
 ad tres vel quatuor, reliqui autem conuenientur coram ordi-
 nario: ista ratio non militat in literis ipsorum ordinariorū,
 & ideo cessat dispositio c. non debet. de consangu. & affini.
 44 † Secundò limitatur dispositio istius text. non procedere in
 commissionibus, quæ fiunt in palatio auditoribus Rotæ, nā
 illa clausula quidam alij tunc restringi non debet ad tres vel
 quatuor, ita est decisio Rotæ Bernar. de Bisfig. in tit. de rescri.
 secunda in ordine, & hoc est fortè qd̄ voluit dicere gl. hīc in
 verbo frequenter. tamen Maria. in tracta. citationū. in vij. q.
 xxx. principalis, tenet contrarium allegans quandam decisi-
 onem Rotæ per rationem istius tex. & ibi distinguit, quem videas,
 & cōtra istam limitationem facit ratio posita supra in pro-
 45 xima limitatione. † Tertiò limita. nisi prima citatio in qua
 esset facta specificatio trium, vel quatuor personarum red-
 deretur frustratoria, & aliqua causa fortè ex expressione per-
 sonarum, quæ non possunt per illam clausulam conueniri, se-
 cundū dispositionē c. sedes. supra eo. quia isto casu possent
 alij plures conueniri: ratio est, quia ille actus, qui nullus fuit,
 nō præstitit impedimentum iuxta regulam nō præstat. §. de
 regu. iur. & pro ista limitatione faciunt, quæ latè congerunt
 Moder. in d. ix. q. in tracta. de fideiussor. versi. secundò limita.
 46 † Quartò limita. nisi subiecta materia aliud suaderet, quia
 tūc infinitas admittitur, vt videtur colligi ex dictis Ale. in d.
 l. qui bona. §. fi. de dā. infe. & per Hipp. vt supra, & ideo dicit
 Ale. in cōsi. cxlv. in ij. col. lib. ij. q̄ tūc toleratur infinitas quā-
 do verba contrahentium hoc importāt, vt patet in dictione
 47 quocūq; de quo ibi per eū. † Quintò limita. istā regulam nō
 præcedere in indiuiduis iudicijs, scilicet fam. ærc. fini. reg. &
 simili: ita gl. hīc in verbo, vel quatuor. & sequuntur Moder. in
 d. c. sedes.

d.c. sedes. & hoc approbat Maria. Soci. in tra. cta. de cita. in §. q. xxx. q. principalis. & in c. fi. in ij. arti. fallen. ij. de mur. peti. & ratio redditur per eundem in d. trac. in j. q. v. articulo. quia in talibus iudicijs non potest fieri congrua diuisio, nisi diffiniatur lis inter omnes, & idem est quando plures vellent pro suo
 48 interesse comparere, vt ibi latè per eum. † Not. tertio ex isto tex. ibi, si circa ea possit liberè variari, & c. q̄ variatio prohibetur, ne locus sit fraudi: quia ex variatione fraus præsumitur ita ad hoc istum tex. alleg. Aret. & dicit nota. in l. eum qui certarum. §. qui purè. col. pen. ff. de verbo. obl. & ideo propter
 49 hoc istæ tex. disponit q̄ citatio sit certa in primo citatorio, ne fraudulenter citatus in incerto vagetur, vt dicit Card. per istum tex. in cle. fi. in v. nota. & in fi. vt lit. pen. & prius Lappus alleg. viij. in fin. q̄ de facili fieri possit si variatio permittere
 50 tur, † & ista variatio licet regulariter prohibita sit in omnibus, in personis tamen ecclesiasticis magis est detestanda, vt tradunt Mod. in l. quoties. in iij. col. c. de rei ven. & est ad hoc peculiaris tex. in cle. vnica. de renun. cum alijs simi. vt per Fel. in c. olim. in ij. col. de re iud. & in c. ex parte decani. in vij. col. ver. excipiuntur. de resc. & vltra ipsum latissimè istam materiam variationis prosequuntur quidam Mod. Bononien. in §. his itaque. in glo. auertit. Inst. de iust. & iur. & reassumit magis copiosè & ordinatè quidam Ferdināus Loazes Doctor Hispanus in d. §. his itaque. in xv. col. cum seq. vbi in varijs casibus hoc ampliat, & limitat vt ibi per eum, quia vterque est
 51 impressus. † Not. quartò ibi, ne locus fraudi, & c. q̄ fraudibus est obuiandum concor. tex. in c. sedes. vbi Mod. supra eo. ti. & istam regulam latè prosequitur Hipp. de Marfi. in sing. suo clxxvij. incip. Malitijs & c. Tu tamen vltra ipsos declara istud procedere quando à iure reperitur facta expressa prohibitio
 52 fraudis, aliàs non censeretur prohibita, † quia non semper vbi lex non prohibet possumus fraudibus obuiare: vt in notabili casu declarat Soc. in confi. cvij. incip. In hac consultatione. in iij. col. ver. nec etiam obstat. in j. vol. Glof. iij. ex ista glo. collige argumentū q̄ quando lex iubet actum esse faciendum, puta intra decē dies, † aliàs q̄ actus nō valeat, nō debet computari ille dies, quo fit mādātū, vel impetratur. rescryptū. ad expediendū illum actum probatur hīc. Nam Papa vult q̄ per istam clausulam, quidam alij, tres vel quatuor non plures
 possint

possint cōueniri, & tamen gl. hoc declarat debere mādātum intelligi præter expressos in rescrypto: quia illi nō cōputātur in numero. ita videtur dicendū in proposito q̄ dies termini datis ad id faciendū, nō debeat in termino cōputari, de quo tamen vide gl. in c. j. de excep. eo. lib. & in c. statutū. de præben. & in cle. ij. de app. Sed aduertēdū est, quia istud dictū gl. nō videtur verū neque iure probatū, quia tex. hīc simpliciter dicit q̄ vigore clausulæ, quidam alij tres vel quatuor conueniuntur, vnde intelligitur computata persona debitoris, nisi
 54 aliud appareat sicut videmus, q̄ quando lex facit mentionē de duplo, vel quadruplo intelligitur cōputato simplo. ita dicit Bar. in l. hoc ædicto. §. j. per illū tex. ff. de pub. sequitur Ias. cū concor. in §. sic itaque. in iij. notab. Insti. de actio. & eodē modo videmus, † q̄ in generali sermone persona loquētis cōprehenditur, vt in l. Paulus. §. fi. ff. de pig. & l. q̄ si nolit. §. j. ff. de ædil. ædi. & l. q̄ si suo. & l. antepe. ff. de in die addic. cum concor. vt per glo. in c. si verò. xxij. q. v. & hoc maximè procedit vbi de odio agitur: vt Ioan. Andr. dicit in regu. qui sentit. de reg. iur. in mercuria. † Non obst. q̄ dicebatur de die termini qui non computatur in termino, quia respondetur illud esse verum quando lex vltèrius procedit declarando ne dies termini comprehendatur, vel ex verbis, & dictionibus hoc colligitur, secus verò est in dubio, quia dies termini bene in termino computatur, ita tenet Io. And. in c. quàm fit. §. j. super glof. mensem. de ele. eo. lib. quē sequitur Phil. Fran. in c. j. in fin. prin. de resti. spolia. tamen Ale. in l. Gallus. in princip. in v. col. nume. 12. ff. de libe. & posthu. & Rochus Curtius in tra. cta. iur. patr. in verbo honorificum. q. lij. & ista est communis
 57 opin. sic ergo ista glof. non est vera. Stat igitur conclusio, † q̄ ista clausula, & quidam alij, non comprehendit vltra quatuor, inter quos reus expressus in rescrypto connumeratur. Et aduerte quòd ista conclusio de plano procedit in rescryptis, prout loquitur text. hīc, secus verò esset in alijs dispositionibus, vt puta in constitutione procuratorum, quia non
 58 fiet tunc restrictio ad tres vel quatuor, † sed generaliter procurator recipit potestatem super omnibus personis, & rebus in posterum exprimendis, vt dicit Petr. de Anchara hīc. Hoc tamen intellige & declara, vt latè per Felin. qui super hoc disceptat in c. sedes. in viij. col. versi. quinta declaratio.
 supra

supra eo. itē aduertendum q̄ dispositio istius tex. procedit quando clausula ponitur cum expressione alicuius personæ: secus autem si nullus reperitur expressus, ita tenet Ioā. And. 59 h̄ic, & sequitur Feli. latē in c. sedes. in vj. col. de rescrip. ¶ Secundo limitatur q̄ tex. h̄ic, & glo. procedit quando personæ conueniendæ sunt eiudē qualitatis cuius sunt expressē per tex. in c. sedes. supra eo. & hoc dicat dictio alij, de cuius natura 60 est similia expressis copulare, ¶ non dissimilia, glo. in l. si fugi tiui. in ver. alia. c. de serui. fugi. de. iij. §. e. ti. vbi latissimē scripsi post Imol. & alios cū quibus concordat Lud. Roma. in cō sil. xlij. in fi. & Alex. in consi. lxxxvij. in ij. col. li. v. & secundum hoc si rescriptum esset impetratum contra Titium & quosdam alios sub illa clausula, non possent cōueniri fœminæ cū sint diuersæ qualitatis. arg. tex. in l. si. §. cui dulcia. ff. de vi. tri. oleoq; lega. Cuius contrarium tenet h̄ic Domi. & cōmuniter docto. & idem Domi. in c. generali. in iij. col. §. de electio. & licet supra hoc videatur aliqua difficultas, per no. per Moder. in l. si quis id quod. ff. de iu. om. iudi. in illa q. an masculinū cōcipiat fœmininū, de quo etiam per Deciū latē in l. ij. ff. de re. iur. tamen in proposito nostro istud dictum Domi. videtur verius, quia tex. in d. c. sedes. procedit quando maiores personæ conuenirentur diuersæ qualitatis: secus verò de qualitate minori: vt dicit Abb. & Imol. in d. c. sedes. dum volunt, q̄ ibi ponderatur solum diuersitas in qualitate maiori vel grauiori expressis, non in minori, & ideo volunt q̄ expresso clerico conueniri possit per dictam clausulam laicus, per allegata ibi per eos, ¶ & sequitur ibi Feli. post Barba. xvj. col. plura adducens, & respondet ad d. §. cui dulcia. vt ibi per eum, & ita in proposito videtur dicendum, q̄ licet fœmina sit diuersæ qualitatis à masculo, nihilominus, quia dicitur minor qualitas, bene poterit conueniri per illam clausulam. Et quidā alij. 62 Non ob. quod dixi de dictione alius, ¶ quia respondetur q̄ illa dictio non, semper implicat, vt patet in authenti. vt defun. fu. in principio ibi, milites, & seruos alios, & non etiam in d. c. sedes. Sed vltius circa hoc aduertendum est, ¶ quod iure non probatur, in rescriptis masculinum concipere fœminum. Nam tex. in c. significauit. de rescriptis. qui ad hoc allegatur nō probat duplici ratione: prima, quia ibi nullum verbum, & quia illa Comitissa si quo casu conueniri poterat illud fuisset,

lud fuisset, quia erat hæres, vt ibi expressē tex. dicit qui istam rationem ponit. Secundo respondetur: Nam præsupposito q̄ non fuisset hæres ex alio, illa Comitissa videbatur posse cōueniri, quia illa clausula, quidam alij, expressē illam comprehendat, quia illa clausula, erat sub ista forma, q̄ posset conueniri Comes, ¶ quidam alij clerici, & laici: vnde sub illo verbo laici, fœmina cōprehenditur, vt dicit expressē Abb. in c. j. in ij. col. nu. 4. per illum tex. de vi. & ho. cleri. quæ omnia in casu nostro cessant. Cōcludendum est igitur, q̄ illud dictum non est verū, accedit quia rescripta cū sint odiosa, ¶ & stricti iuris non debent interpretari præter casum expressum, c. Rodolphus, & c. significāte. eo. ti. quod vult in simili Cuma. 65 dxxxij. Visa copia. vbi ista ratione dicit, ¶ q̄ in contractu emphyteotico, qui est stricti iuris, masculinum non concipit fœmininū: facit quod dicit Bar. in l. j. §. sed si incertū. per illū tex. ff. de ven. in poss. mit. & in consi. liij. incip. Ange. Mathie. vbi concludit q̄ licet in dispositione odiosa legis masculinū comprehendat fœmininum. Secus in dispositione hominis, vt h̄ic, & sequitur Ias. in l. si quis idem. in ij. col. nu. 15. versic. quinto limita. de iuris. om. iudi. licet hoc dixerit ad aliud propositum. ¶ Glo. quidam alij. ibi, itē si dicatur. collige ex ista glo. q̄ per istam clausulam quidam homines talis loci, nō possunt nisi quatuor conueniri, nisi eos conueniat vt vniuersitas: quia tūc vltra quatuor possunt in iudicium euocari: pro ista glo. vltra adducta h̄ic per docto. adde latē Feli. qui eam cōprobat in c. eam te. in xij. col. vers. secunda declaratio. supra de rescrip. & inter alia dicit vnum notandum q̄ etiam si fieret cōmissio contra quascunq; personas per illam clausulam non cōprehenditur collegium auditorum Rotæ: allegat 68 Roma. consi. cccxxxvj. incip. q̄ indultum. quod nota. & ¶ q̄ vigore istius clausulæ non possit conueniri vniuersitas tenet Domi. in c. cū in illis. §. illis. circa fi. §. de præb. & quātūm ad hoc de vniuersitate istam gl. sequitur Maria. Soci. in tract. recitatio. in j. q. xxx. q. principalis. & hoc procedit quando in clausula nulla persona est expressa vt quando causa cōmittitur generaliter contra homines talis loci: secus verò si aliqua persona exprimitur, quia tunc sub illa clausula vniuersitas, comprehenditur quod procedit quando persona nominata 69 esset in dignitate, ¶ & æque potens: quia tūc vniuersitas, que pro

pro vno reputatur conueniri posset, & tunc procedit tex. in dicto c. sedes. qui vult q̄ non maiores, sed pares vel minores comprehendantur: & ita cum hac opi. transit Maria. in dicto tracta. in iij. q. xxx. principalis. Super ista tamē materia multa dicunt in contrarium Ias. & Moder. in l. si quis maior. in tertio notabili. c. de transacti. quos videas. Quantum verò ad illud quod dicit glo. per istam clausulā, contra Titium & nonnullos homines, non posset nisi quatuor conueniri: hoc non procedit quando distinctio vniuersalis addita esset clausulæ prædictæ, vt puta cōtra Titium & omnes alios, quia tūc nō haberet locum dispositio istius tex. vt vult hīc Io. And. & Domi. quos sequitur Maria. in præalleg. loco. nam tex. hīc loquitur quando clausula esset concessa per ditionem particulare non autem vniuersalem. Glo. frequenter. fuit expedita supra in secundo notab. in secunda fallentia. Glof. in literis.

70 expediti eam supra in ij. notab. in prima limitatione. † Glo. vel quatuor. ibi, dic q̄ arbitraria & c. collige vnum ex ista gl. q̄ quando lex præfinit certum tempus ad aliquid faciendum non potest assignari ratio concludens cur non plus, vel minus tempus fuerit concessum: & ita ad hoc istam glof. allegat Domi. in c. si cōpromissarius. §. & idem. vers. nec obf. j. de electio. ad idem tu habes gl. quæ cōmuniter ad hoc allegatur in l. j. §. initiū. in ver. ratus. ff. de postu. per quā dicit Ias. in §. actio num. in iij. col. nu. 17. Insti. de actio. q̄ nulla efficacior ratio reddi potest, quare actiones ibi enumeratæ dicantur magis bonæ fidei q̄ aliæ, nisi quia ita placuit legislatori: & ita etiam respondet Bar. in simili. q. in l. humanitatis. circa fi. c. de impube. quia non omnia quæ à maioribus nostris introducta sunt ratio reddi potest & c. l. non omniū. ff. de legi. cum alijs vt per Moder. in c. si quando. de rescip. & tali casu quādo princeps

71 mouetur † sola voluntate taxando numerū nō proceditur de similibus ad similia, sed prohibetur extensio, vt not. Bal. concludit in l. iij. col. ij. ver. ex quo. c. de iu. do. quæ sequitur Decius in consi. xx. In casu proposito. in j. col. in ij. parte. vbi per hoc

72 concludit regulā Cancellariæ Apostolicæ. nu. 18. disponēt q̄ resignās beneficiū suum si moriatur intra xx. dies, tale beneficiū censeatur vacare per mortē, non per resignationē, non habebit locū in beneficio iuris patronatus ad q̄d per præsentationē, & institutionē quis assumitur, ea ratione, quia d. regula

gula loquitur in collatione, quæ taxatur cum termino xx. die rū, & sic ex quo respectu termini est fundata in solo arbitrio principis, talis regula non recipiet extensionem: de quo tamē latius scribo super d. regu. & aliquid dico in reg. de triennali. 73 q. j. & tradunt Moder. in tract. extensionū. col. vj. † Secundo collige ex ista glo. dum allegat c. nō debet. de consang. & affini. q̄ sufficit allegare rationē licet fatuā, & dissimilē probatur in d. c. non debet. nō dicitur ibi, q̄ ideo prohibitio coniugij

74 fuit restricta, ad quartū gradum: † quia quatuor sunt cōplexiones corporis, † & quatuor elementa: clarū est q̄ ista ratio est multū dissimilis, nec faciens ad propositū, nā quid cōmune habet q̄ quatuor sint cōplexiones corporis ad hoc vt prohibitio matrimonij quæ olim extendebatur vsq; ad septimū gradū ibi restringatur ad quartū gradum: quā rationē tanq̄ non coherentem notauit ibi Anto. de Butr. in ij. notabili, vers. prohibitio & Abb. in proce. Grego. in viij. col. vers. primo noto. & Gem. in c. quāuis. el. ij. §. si. circa fi. j. de præbē. isto lib. verūm quia aliā magis concludentē dare non potuit Papa illi ibi admittit. ad idem est gl. in l. Eunuchis. c. qui testa. face. possunt. quæ pro ratione illius tex. allegat rationem fatuā, & ideo illa gl. solet etiā ad hoc allegari videlicet, q̄ in his, quæ sunt de iure positiuo sufficit allegare rationem licet fatuam. † Nam ibi quæritur cur Eunuchi in testamento non possunt esse testes: dicit ibi glo. quæ aliam rationem non inuenit, q̄ ratio est, quia non habent testes: & illam glo. ad hoc allegant Moder. repetentes in l. cum filio. in xxxiiij. col. vers. secundo collige. de lega. j. & proprius pro ista opi. gl. facit etiā

77 tex. in §. igitur post. in proce. Institu. † vbi Imperator librum Institutionum in quatuor diuisit libros tanq̄ quatuor elementa: vt ibi not. gl. quæ tamen elementa nihil pertinere videntur ad partitionem libri. Sed diligenter aduertendum est, q̄ ratio d. c. non debet. de qua ibi iocatur d. Anto. & ratio Imperatoris in proce. Insti. & etiam istius tex. videtur satis fundata, & rationalis. Primò quantum attinet ad d. c. non debet.

78 † non potuit Papa in materia coniugij aptiorē numerū applicare, quā quartū, de quo ibi fit mentio, is enim numerus authore Hesiodo in eo libro qui opera, & dies inscribitur: quem latinum fecit Nicolaus Valla nuptijs accommodatur, atq; nauibus constituendis, fortasse quoniam solidi natura, quater-

quaternario debetur, in eoq; rationes, omnes musicae conti-
nentur, solusq; iste numerus se habet velut mater elemento-
rum, numerumq; hunc sacratu Cilenio hoc est Mercurio de-
putatum esse dicunt, author est Capella li. vij. eo qd quadratus
Deus solus habeatur in hoc numero, vt idem meminit. Nam
in eo certa est soliditatis perfectio, & hoc quaternario, & tri-
bus primis gratatim multiplicatis denarius fit numerus, hoc
est, vnum, duo, tria, quatuor, decem componunt, & forte hac
ratione loturi mares olim quadrantem portionem soluebant,
vt meminit Iuue. Saty. iij. & ibi post eum Merula. ita etiam
videmus ab ordine naturae huic numero numen esse tribu-
tum, † quatuor enim sunt anni tempora: vt in Lj. §. hoc inter-
dictum. ff. de aqua quoti. aesti. qui loquitur de anno solaris:
80 † & eodem modo quatuor sunt tempora anni magni totius
temporis ab Adam vsque ad finem mundi, videlicet tempus de-
uiationis, reuocationis, reconciliationis, & peregrinationis,
ratione quorum ieiunia quatuor temporum in ecclesia fue-
runt introducta, vt latius ista declarat Archiepiscopus Flo-
ren. in iij. parte summæ. tit. xij. c. iij. §. ix. frontes celi quatuor
elementa, quæ rerum omnium principia sunt quatuor, quam
ob causam Iustinianus in quatuor libros institutiones diui-
sit, vt tanq; principia illa essent elementa quatuor professori-
bus legum, vt ipse idem in proœmio eiusdem libri testatur:
81 hominum etiam quatuor ætates, † quatuor vitia, & quatuor
species superbiae, vt dicit magister sententiarum lib. ij. dist. xlij.
82 virtutes quatuor, † vt testatur idem magister li. iij. dist. xxxij.
animum ex quaternario constare Pythagorici putauerunt si
quidem esse mentem, scientiam, opinionem sensum, ex qui-
bus ars omnis, & scientia, nosque rationis compotes sumus,
83 idcirco sanctissimum † apud eos iusiurandum quaternarius
erat, vt lib. de placitis philosophorum primo: author est Plu-
tarchus, & ratione numeri. 4. etiam celebratissima certami-
84 na olympica numerantur, † vt refert Merula. in commento
Iuuenal. Saty. 8. ea etiam ratione conuiuium quatuor rebus
85 constare debebat, † vt inquit Gellius c. xj. xij. lib. † & Gra. Pal.
86 de partibus ædium. lib. ij. fol. 70. quatuor etiam principales
venti ab eodem Gellio ponuntur, c. xxij. li. ij. & ab eodem lib.
iij. c. x. arteriæ sub armonia siue collatione quaternarij nume-
87 ri collocantur. † Quaternarij igitur numeri tam diuina vir-
tus est

tus est, vt Deus etiam, cuius vices gerit Papa conditor huius
tex. sub eodem numero voluit ab omnibus ferè gentibus ap-
pellari. Deus enim quatuor præfinitur literis, Papa etiã eis-
dem: vnde & inter Dei cognomina Tetragrammaton ascri-
psere Aegyptij quatuor literas per se etiam Syrae maioris,
Hebraei etiam quatuor literis scribunt Deum sub hoc nomi-
ne, Adonai, quod non nisi commodè in pronuntiatione sub
quatuor literis cadere potuit: Cræci etiam Θεός, id est theos,
quatuor scribunt literis: Arabis, & Mauris, Alla: Latinis, Deus:
Christianis, Iesu, sine s, prout ab Angelo extitit nunciatū, vt
auctores sunt Baptista Piso, & Marfil. Ficinus in cōmenta-
rijs in cratillum Platonis, quæ causa est, qd nos Hispani Dios,
88 literis quatuor, & Galli totidē Dieu, nūcupemus. † Quatuor
etiam modis per naturas cognoscitur Deus, vt dicit magister
89 sententiarum lib. j. distin. iij. in litera, b, c, d, e. † Quatuor etiã
etiam Deus operatur, vt idem dicit lib. ij. dist. xij. in litera, b.
Liberi etiã arbitrij quatuor sunt status, vt ep. lib. testatu. dif.
xxv. g. Quatuor sunt status hominis, quatuor sunt timores,
90 quatuor ordines dilectiōis, quatuor gradus charitatis. † Epi-
scoporum etiam ordines quatuor, vt itidē magister latè tra-
91 dit in iij. lib. sententiarū. Quatuor etiam virtutes animales
Solis, & Lunæ, vt latè exorditur Marfil. Ficinus in triplici vi-
92 ta, lib. iij. c. vj. Quatuor ecclesiæ Patriarchales, c. antiqua. de
priuileg. Ordines quatuor, vt in c. fin. de reli. do. & c. j. §. e. lib.
93 † Quatuor Astrologiæ partes, Geometria, Arithmetica, Mu-
94 sica, & Astrologia, vt tradit Rapha. Vullateranus, lib. † com-
95 menta. xxv. Solis etiam equi, vt fabulantur Poëtæ, † quatuor:
cuius rationem assignat idem Rapha. eo. lib. c. de Sole. Alia
plura præter ista de præeinentia istius numeri Petr. Crini-
tus c. vj. de honesta disciplina, li. xxij. & Cæforinus c. xij. li. de
die Natali, & Codrus sermo. vj. fol. 3. & Abb. Zachar. in ser-
mone cōcilij Pisani, in fi. fo. 2. cōgesserunt, quæ breuitatis cau-
sa omitto, quib⁹ etiã adde quæ in opusculo quatuor nouissi-
morū dicunt, fo. 1. & quæ dicit Arch. Flo. in iij. parte summæ.
ti. xxij. c. j. §. j. vbi ponit quatuor proprietates Solis, vt ibi latè
per eum: ex quibus oibus satis manifestè apparet, qd nō sine
causa summus Pōtifex in d. c. nō debet. & hīc restrinxir infi-
nitatē potius ad quatuor q̄ ad aliū numerū, & ita etiã potest
defendi Imperator in proœ. Instit. nō est ergo ratio fatua, vt
cc volebat

volebat Ant. de But. & sequaces. Cùm nō facilè in alijs nume-
 ris inuenies tot rerum significatus ac mysteria, sicut in qua-
 ternario de quo vltra prædicta: vide Marsil. Fici. in proce. ad
 librū Plato. de differētia nominum: & dixi in d. c. non debet.
 96 † In ea gl. ibi, dico tamē, habes quæstionē q̄ dispositio istius
 tex. non procedit in iudicijs diuisorijs: ratio esse potest, quia
 cùm in hæreditate possunt esse decē hæredes, ad quos iudi-
 cium fami. ærcif. pertinet, esset incōueniens, q̄ quatuor tan-
 tūm admitterētur, & alij excludantur, & ita cū ista quæstio-
 ne transeo, quæ cōmunis est, de qua etiā dixi supra in ij. not.
 in v. fal. faciunt ea quæ iudicio fami. ærcif. dicit Maria. So. in
 97 tract. citatio. art. v. q. j. † In vltima parte gl. habes ex gl. aliā li-
 mita. ad istū tex. videlicet q̄ nō procedat ista clausula in iij.
 agēte pro interesse suo, quia etiā si essent plures, poterūt cita-
 ri, & d. clausula non habet locū: cum ista glo. Doct. cōmuniter
 transeunt. Adde in primis pro ista opiñ. Mari. Soci. in titu. de
 dilatio. artic. vij. in ij. q. xxx. q. principalis. vbi sequitur, & ap-
 probat istā gl. in hoc, quæ est communis, & vltra ipsum adde
 bene facere, quæ dicit Bar. in l. j. §. interdū. ff. à quib. appel. nō
 98 licet. vbi dicit, q̄ princeps cōmittens † causam appellatione
 remota, vel statutū prohibēs appellationē, non intelligit pli-
 bere respectu tertij comparentis pro interesse suo, sed solum
 99 prohibet partes principales: facit etiā, † quod dicit Ang. in l.
 si quis libertatū. per illum tex. singu. ff. de pet. hæc. vbi dicit, q̄
 licet post lit. conte. dilatoriæ exceptiones opponi nō possint:
 illud est verum respectu partis, secus aut respectu tertij cōpa-
 rētis pro suo interesse: & pro ista parte multa notanda dicta
 cōgerit And. Sic. in c. super eo. de off. deleg. & ibi Fel. & aliud
 dictū not. ponit Feli. in c. cū super. in prin. de offi. dele. & la-
 tius in c. veniēs. de testi. & dixi latissimè in tract. de tertio. in
 indice meo decisiuo, vbi plura consi. Doct. ad memoriā alle-
 go, quæ breuitatis causa hīc non conuenit referre. Gloss. in
 ver. quorū. plana est, & nō habet difficultatē, vt ī superiorib⁹
 vidisti, circa vltimā tamen partē eius videatis Ias. in l. ita de-
 mū. in j. col. c. de proc. & latius Feli. in c. suborta. in iij. col. de
 sen. & re iu. & etiā notabiliter per eūdē in c. cæterū. in ix. col.
 versi. opus est. de rescri. & in c. super literis. in xxij. co. ver. fal-
 lit duodecimo. eo. ti. sequitur etiā And. Sic. in c. cōsultationi-
 bus. in j. not. de offic. dele. & Domi. in c. statutū. §. cū verò. j.
 eo. facit

eo. facit glo. in c. j. supra eo. & gl. processus. in c. seq. in quibus
 100 omnibus locis fit ista cōclusio, q̄ licet processus ad vltiora
 sufficiat loco expressè pronounciationis, † quo ad plura im-
 pedi. iurisdictionē, secus est in exceptionibus impeditiuis pro-
 cessus: quia in illis requiritur expressa pronounciatio. nec suf-
 ficat processus ad vltiora, ita etiā colligitur hīc. Nam si no-
 mina citandorum nō sunt expressa modò, vt hīc dicitur, nō
 valet processus, & si non opponatur sed requiritur expressa
 interlocutio, vt prædicti Doct. not. in quibus locis notabili-
 ter cōmentatur ista pars gl. vt retuli in voce, & teneatis mēti
 vltra Doct. Glo. fi. duo effectualiter facit, primò ponit regu-
 lam: secūdò infert ad quæstionē. secunda ibi, & non per hāc
 regulam. Regula igitur ex ista gloss. colligitur q̄ variatio &
 inconstantia reprobatur: ex hoc infert gloss. ad q. ponamus,
 q̄ habens literas ad beneficia vacatura, acceptet primò vnū
 beneficium si illud obtinere non potest, nunquid possit acce-
 101 ptare secundum: & glo. tenet q̄ non, remittendo se pro veri-
 tate ad no. in c. ne captā dæ. j. de concess. præb. † Sed tu pro
 vera declaratione istius glo. facias aliquas cōclusio. prima fit
 q̄ acceptans primum beneficium purè & validè, si culpa vel
 collusionē sua illud amittit, non potest secundum acceptare,
 per regulam positam in prin. glo. & ita in terminis tenet Ro-
 ma. in consi. cccxxix. col. iij. versi. cæterū. quem secuti sunt do-
 mini de Rota, me præsentē in quadam causa Leonem paro-
 chialis de la Red. coram Do. Nicolao Picolomineo, die xvij.
 Feb. 1533. & eodem modo dicendum est si cum aliquo cōcor-
 dauerit, vt tenet hīc Domi. quia tunc censetur gratiæ renū-
 ciasse, vt tradunt domini de Rota. deci. ccccxxxvij. in no. &
 Roma. in d. consil. Secunda fit conclusio acceptans primum
 beneficium cum protestatione, quatenus mihi debeat, put
 hodie communiter acceptationes fiunt potest variare acce-
 ptando secundum, si primum verè sibi non debetur. & idem
 secundum Doc. hīc si nō protestauerit quomodo cōstat no-
 toriæ, vel errore probabili sibi non deberi. istam conclusionē
 vltra hīc adducta sequitur in terminis Lapp. alleg. viij. in pe-
 colum. versicu. quid igitur. sequitur Angel. Aret. in §. penulti.
 Institu. de bono. posses. & ratio istius conclusionis est, quia si
 acceptatio non habuit effectum non debet præiudicare, vt
 dicit Angel. in l. nihil. §. si cū filius. ff. de inoffi. testamen. &
 cc 2 Pet. de

Pet. de Anch. in consi. ccccxiij. & hinc est, q̄ acceptatio procuratoris quæ non valet. non nocet domino, vt tradit Bar. in consi. lxxiiij. Quæritur vtrum. in ij. dubio. & Domi. in ca. eum qui. in fi. j. de præben. & Lapp. alleg. cxxvij. Anastasius. in iij. col. † Sed consydera circa istam conclusionem primò quò ad illud quod dictū est de protestatione, quia videtur q̄ acceptatio debet esse pura & certa, sed quando fit cum protestatione videtur esse incerta & conditionalis, & per consequens non videtur valida per ea quæ tradit Domi. in c. dudum. in fi. j. de præben. vbi dicit q̄ si executor dicat, confero tibi beneficium, si tibi debetur talis collatio: quia non est pura non valet, & hoc idem in acceptatione facta cum ista protestatione, si placuerit Regi, tenet idem Domi. in c. ij. in iij. col. de elect. eo. lib. & vtranque decisionem sequitur Felin. in c. cum contingat. in penul. col. de offi. dele. & ideo attentis præmissis melius esset nō protestari, cum protestatio illa tacitè subintelligatur quæ expressa noceret, iuxta not. per glos. in c. significasti. de electione. Vterius aduertendum est circa illud quod superius est dictum in ij. conclusione, q̄ acceptans nulliter quia fortè alteri est debitum beneficium, potest iterum acceptare: nam hoc videtur contra doctri. Barto. in l. ij. §. ff. de optione. lega. vbi concludit q̄ habens potestatem eligendi eligendo, licet nulliter non potest amplius eligere, quia functus est officio suo, allegat tex. in l. si vt proponis. c. quomo. & quando iud. adde text. meliorem in c. si compromissarius. supra de electio. & ideo non ab re glos. hinc voluit protestationem esse necessariam, quia per eam declaratur voluntas in futurum secundum Doct. communiter, sed tenendo opinio. quam superius tenui ad ista contraria respondeas, vt per Decium in c. in literis. in ij. & iij. col. de offi. deleg. vbi Moder. tenent opinionem istius glo. quòd acceptatio nulla non consumit gratiam, quam opi. firmat respondens ad prædictā Domi. in consi. cviiij. in pe. col. & in consi. lxxviiij. ver. sequitur istā glo. & Feli. in c. ex tenore. in iij. col. de rescri. & ad probandā nullitatem non sufficit sola assertio, sed probari debet plenè vel expectari sententia declaratoria, vt tradit idem Domi. in consi. ciij. vbi etiam dicit vnum aliud notabile, videlicet, q̄ sola acceptatio absque prouisione consumit gratiam & secundus expectans poterit acceptare, pro quo est præsumptio transferens

transferens onus probandi in primum expectantem quod invalidè acceptauit, vt latius per eum: nam contra bis acceptationem est sinistra suspicio, vt tradit Bar. in l. cum procurator. §. ff. de noui ope. nun. & licet acceptans inutiliter non prohibetur iterum acceptare, vt Felin. tradit in d. c. ex tenore. illud fallit, nisi pro illa prima acceptatione aliquid cōsecutus fuit renunciando, vt conclusum fuit in vna Hispaleñ. Cardinalatus cōtra Episcopum Solis, per ea quæ not. Roma. consi. ccccxxix. & Rota ccccxxxvij. in nouis. hoc tamen limitatur nisi in causa Seguntina de prados redondos, quæ modo pendet & habeo vota quam hinc non scribam nisi facta cōclusionem, & quod dictum est quis non posse validè nisi semel acceptare intelligitur quo ad vnum vel duo beneficia in vna collatione: nam tria acceptare non poterit, vt refert domi. Guliel. Algareñ. fuisse tentum in Rota, plura de acceptatione dixi in repertorio Rotæ.

C. DISPENDIA.

- 1 *Dispēdia: verbum quot modis exponatur.*
- 2 *Dispēdium & compēdium in quo differant.*
- 3 *Textus declartur.*
- 4 *Promittens alicui quæstionem non mouere sub certa pœna contrafaciens an dicatur in eam incidere.*
- 5 *Actorem per solam impetrationem rescrypti contra aduersarium non incidere in pœnam.*
- 6 *Iura in quantum possunt conantur arctare prorogationem litium.*
- 7 *Lites inter ciues sunt damnosa Reipublicæ.*
- 8 *Reipublicæ conuenit subiectos habere locupletes.*
- 9 *Laudabili votum illorum qui lites execrantur.*
- 10 *Vt lites finiantur à sententia interlocutoria non appellatur.*
- 11 *Statutum cogens affines ad compromittendum est fauorabile.*
- 12 *Lites in quantum sint fugienda.*
- 13 *Rem litigiosam minus valere.*
- 14 *Homines per lites in contemptibiles reddi.*
- 15 *Ordinarij litigiosi prohibentur.*
- 16 *Seruos Dei litigare non oportere.*
- 17 *Clericus negotiator debet tanquam pestis euitari.*
- 18 *Textus limitatur.*
- 19 *Aequitas præferenda est rigori.*
- 20 *Aequitas in quantum attendi debeat.*
- 21 *Rigorem seruari debere in causis Iudæorum.*

- 22 Rigor & equitas quid sint, & quomodo capiantur.
 23 Ex sola rescripti impetratione prescriptio non interruptitur.
 24 Prescriptionem per actum nullum regulariter interrupti posse.
 25 Textus in quo datur iurisdictio in accessorio & non in principali.
 26 Iudex quando non possit cognoscere etiam super incidenti.
 27 Textus limitatur.
 28 Iudex quando non possit facere condemnationem in expensis.
 29 Differentia inter actiones personales & reales.
 30 Actiones personales longiori tempore prescribuntur, & ideo maiori esse importantia.
 31 Actiones personales faciliores esse & debiliores quam reales.
 32 Quod nostrum est regulariter magis nostrum esse non posse.
 33 Actiones personales communiter parue sunt, reales vero magna.
 34 Gabelle tot solvuntur quot sunt cause stante statuto.
 35 Reum coram eodem iudice posse actorem sibi obnoxium reconuenire quomodo intelligatur.

Dispendia. Diuidit & summatur iste tex. vt per Io. And. hic, in tex. ibi, dispendia. ¶ Istud verbum multis modis exponitur, per Archid. hic, regulariter tamen pro damno & detrimento, ex dilatione causato capitur, vt in c. q̄ s̄ape. 7. de electi. & in c. ij. in gl. dispendijs. supra de consti. in anti. & glo. ij. & ibi Arch. in c. j. 7. vt lit. pen. & facit tex. in c. Abbate. circa fi. ibi lōgo dispendio. de re iud. eo. li. & no. Card. in de. dispendiosam. in princ. de iudic.

2 ¶ & dispendium, & compendium differunt, vt dicit h̄c glof. quā sequitur Domi. in c. Abbate. s̄. præfatus. in prin. 7. de re iud. & in c. j. in prin. 7. de schisma. & est text. & glof. in proce. de. & quid sit aliquem puniri in dispendio causæ vide tex. in l. si quis prouocatione. cum ibi no. c. de app. & dispendium labor & expensæ differunt inter se, vt est tex. in proce. istius li. circa fi. ¶ In tex. ibi, quæstiones & c. Non q̄ licet istud verbum, sine dictio pro contentione ante iudicium accipiatur, vt not. in l. quæ fidem. ff. de transac. & in l. Lucius. s̄. tres hæredes. ff. ad Treb. & tenet Bal. per illum tex. in c. audita. de rest. spol. sequitur Decius in c. j. in ij. nota. de appel. istud tamen est verum, quando ab homine profertur, secus verò si à lege profertur, vt h̄c: nam tunc intelligitur per litis contestationem. l. iij. c. fini. reg.

c. fini. reg. & per istam distinctionem soluit Bar. illam q̄ videlicet, ¶ an qui promittit alicui quæstionem non mouere sub certa pœna, dicatur in eam incidere quocunque modo moueat controuersiam an litem contestatam, an verò requiratur litis contestatio: & Bar. in l. amplius non peti. in iij. col. nu. me. 5. ff. rem ra. ha. resoluit istud quæsitum modo prædicto: sequitur idem Bar. in l. Lucius. & sequitur Cuma. confi. xvij. in ij. col. cum pluribus concor. vt per Alexā. in l. si quis maior. in ij. col. nu. 6. c. de transac. est bene verum q̄ Matthæus Nerutius in rep. c. j. de appella. in j. notabili: recedit ab ista opin. & ponit quandam distinctionem: verum quia mihi satis nō facit, propterea non recedo à communi opi. & de ista dictione quæstio, & de similibus verbis scribit Corne. in confi. cclxvij. incip. In hac consultatione. in v. col. iij. vol. & ibi ponit quot modis accipiatur hoc verbum, & latius exponit Franciscus Brunus in tracta. de indi. & tortura, in v. charta. Et ex hoc resultat notabilis intellectus ad istū text. videlicet, q̄ author per solam impetrationem rescripti contra aduersarium non incidit in pœnam de qua in tex. contra Domi. & alios h̄c in ij. col. sed requirit litis contestatio ratione istius dictionis quæstiones: & hoc suadetur, quia ratio in qua fundatur iste tex. cessat hoc casu. Nam aduersarius non vexatur per solam impetrationē, pro quo facit tex. in l. libertus. ff. de in ius voc. Sed per citationem bene committeretur pœna, non tamen per hoc perderet causam, nisi lis contestaretur, quia tunc argueretur maiora malitia impetrantis, & ita tenet glof. fin. & Inno. in c. ex tenore. supra eo. tit. glo. tamen in c. fi. eod. titu. in verbo, super vno, tenet contrarium, videlicet, q̄ perdat causam, sed illa gl. debet intelligi quādo ultra citationē processum est ad litis cōtestationē, & ita concordat And. Sic. prædictam contrarietatem in d. c. fi. col. xij. nu. 72. facit tex. in l. si tibi. c. de lib. cau. & in l. cui necessitas. c. de lib. cau. q̄ ego limi to procedere, nisi reus esset contumax, ita est doctrina Bart. in l. sepulchri. in j. col. ff. de sepul. vio. & in l. quamuis. ff. de dā. infec. Pau. de Ca. in l. quamuis. ff. de in ius vocan. per illū tex. Abb. in c. proposuisti. ad finem. & c. dilecti. col. pen. de for. cōpeten. quæ omnia nota. ¶ Nota primò secundum Dominicū, quòd iura in quantum possunt conantur arctare prorogationem litium. c. finem. de dolo, & contumacia. l. properandum. cc 4. in princ.

in princip. c. de iudi. & ita tenet Domi. supra in proemio sacro sanctæ. §. quem librum. in prin. & in c. præcedenti. col. j. cū fini. vt per gl. in l. æquissimum. ff. de vsufruc. & latissimè prosequitur Lucas de Penna in l. litibus. c. de agri. & cens. & no. idem Dom. in c. j. in prin. §. de app. ¶ quia lites inter ciues sunt damnosæ reipublicæ. l. si quis. §. in ciuilibus. ff. de appel. Nam propter lites multi deducti sunt ad egestatem, & propriã patriam reliquerunt: vt in auth. de defenso. ciuit. in prin. ¶ quia reipublicæ conuenit subiectos habere locupletes, qui per lites extenuantur: vt in auth. vt iud. sine quoquo suffra. §. cogitatio. & gl. vtatur in §. sed etiam. Instit. de his qui sunt vel alie. iur. & propterea reipublicæ interest lites citò expediri: vt dicit text. in prima constitutione Cod. ad fi. & ibi no. Bar. to. & Bald. & in l. fratris. c. de transactio. cum fini. vt per Alexand. in l. Seius. in iij. col. ff. ad leg. Falcid. ¶ & ideo laudabile est votum illorū qui eas execratur: vt tenet Corneus in consi. cclxxxij. Pars dicti. in pen. col. in iij. vol. cum pluribus notabilibus dictis, quæ congerit Fel. in c. nihil. in princ. de præscrip. & post ipsum latius cumulant quidam Mod. in trac. nuptia. fo. xxiiij. in iij. col. & seq. pro quo vide Alex. in l. si quis cū aliter. de verb. ob. in illa questione, an deceptus in transactioe possit intentare remedium, l. ij. c. de rescin. vendi. & Domini. in cōsi. cxxix. in ij. col. vbi ponit vtilitatem illius qui recedit à lite. not. Domini. §. c. ij. de verbo. significa. facit tex. in l. item si res. §. itaque. ff. de aliena. iu. mutan. cau. fac. cū pluribus concordan. vt latè prosequitur Mod. in l. quidam æstimaauerunt. per illum tex. ff. si certum peta. & propterea vt lites finiantur ¶ à sententia interlocutoria non appellatur: vt dicit Bal. in l. apertissimi. in quinto nota. per illum tex. c. de iud. & per hoc infert notabiliter Bal. in l. qui se patris. in fin. col. ver sicu. prima quæstio. c. vnde liberi. ¶ quòd statutum cogens affines, vel agnatos ad compromittendum est fauorabile, ideo extenditur ad eos, quòd de propria significatione verbi non sunt affines, vel agnati: quia per hoc lites euitantur, quòd dictum valdè commendat ibi Paul. de Castro, & Alexand. in penult. col. & Iason in antepenulti. & in nota. quæstione consuluit Socin. in consi. iij. Visis actis, & actitatis. ad fin. in j. libro. ¶ & intantum sunt lites fugiendæ, quòd potius debet quis perdere vnã partem rei, quàm litigare, xxiiij. q. j. §. j. &

§. j. & q. iij. c. j. & c. suscepimus. de homici. & propterea dici solet, ¶ res minus valet quando est litigiosa: vt dicit Barto. in l. si duo societatem. §. arbitratorum. col. fin. ff. pro soc. & in l. per diuersas. col. ij. versi. & semper actio. c. manda. & hoc idem dicit Fabia. de Monte in tracta. de emptio. & venditio. q. viij. ¶ principi. col. iij. Ias. in l. j. §. si hæres. col. ij. ff. ad Treb. ¶ Nam per lites homines redduntur contemptibiles, & viles c. prælatū. lxxxvij. distin. ¶ & propterea litigiosi ordinari prohibentur, lxxvj. distin. c. j. & xc. distinct. c. litigiosus. ¶ Nam seruos Dei nõ oportet litigare. c. sicut. ij. q. vij. & viij. de synd. c. vnico. & propterea dicitur in c. negotiatorem. lxxxvij. distinctio. ¶ quòd clericus negotiator debet tanquàm pestis euitari. Et ob hanc causam hîc inductum est, vt quis actiones suas personales coram vno iudice proponat, quia non ita vexatur reus laboribus, & expensis litis, neque intricatur inter varios circuitus, & contrarias sententias, quas fortè plures iudices possent proferre: vt dicit Abb. in c. tuam. in ij. col. de ordi. cogni. & Domini. in c. statutum. §. cū autem. in j. col. §. eod. & alleg. tex. hîc. ¶ Iste tamen tex. limitatur non procedere in causa hæresis, quia tunc bene potest aduersarius super eo articulo trahi ad diuersos iudices. Ita cōcludit Domini. in c. per hoc. §. verum. in prin. per illum tex. §. de hære. Reliqua circa incommoda litis videas in commen. meo super regula Cancellariæ de animali possessore. vbi alia plura scribo. ¶ Not. secundò ibi, æquitatis compendio & c. secundum Domini. quòd æquitas præferenda est rigori, c. fin. supra de transactio. cum fini. vt per Moder. post Alex. in l. placuit. c. de iudi. vbi inter alia refert dictum notabile Arch. in c. quòd à patribus. xv. dist. qui vult quòd adeò æquitas debet attendi, ¶ quòd in pertinentibus ad forum ecclesiasticum attendimus potius ius ciuile quàm habet æquitatem, quàm ius canonicum continens rigorem, ponit exemplum in clerico, qui iurauit soluere tali die, quòd debet attendi dies secundum ius ciuile, & sic secundum l. more Romano. ff. de fer. quia est æquius quàm ius canonicum, & hoc prius tradidit Fel. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. in xvij. col. versi. quinta declaratio. de constitu. vbi aliàs authoritates adducit. Ista tamen regula procedit quando æquitas est scripta, secus verò si non esset scripta, nam tunc non præfertur rigori. Ita dicit domi. Anto. in c. j. col. vij. de constitutio. quem

quem sequitur Felin. in c. cum illorum. in j. col. super glos. in verbo rigorem. de senten. excommu. quod est verum, nisi pro æquitate non scripta concurrat præsumptio. glo. penul. in c. suscitata. de resti. in inte. Secundò notabiliter limitatur, nisi rigor esset in constitutione posteriori, nam tunc prævaleret æquitati priori glos. notabilis in c. extirpandæ. §. quia verò. in ver. priuatum. de præben. cum concord. alleg. ibi per eum: pro quo facit tex. in c. j. supra de consti. eo. lib. Sed tamen idè Feli. tenet contrarium in c. ij. in prin. de re iud. & ibi respondet illi glo. & in ista materia dat plures remissiones, quas videas. ¶ Tertiò limita, nisi in causis Iudæorum in quibus rigor debet seruari, non æquitas. glos. notabilis est in c. ij. glos. penul. de Iudæ. quam ad hoc valdè commendat Soc. in cõsi. lxij. incip. In præsentì consultatione. col. penul. in j. volu. aliaz

22 limitationes possunt colligi ex dictis Alex. & Moder. in d. placuit. & quid sit rigor, & quid æquitas, & quomodo capiantur declarat Andre. Sicul. in c. super literis. in iij. col. nume. 20. de rescriptis. & c. si clericus laicum. in ij. col. nume. 11. de foro. competen. & in c. quærenti. col. penul. de offi. deleg. Nota tertiò ibi, in quantum possumus & c. quò ad exclusionem maiorũ sufficit quò quis facit illud, quò ipse potest, & ideo dicit hìc Romanus Pontifex quantum possumus, quia omnia mala prævideri non possunt, nec fraudibus omnibus potest occurrì, quia nouæ fraudes quotidie excogitantur, vt in authent. vt hi qui oblig. habe. se prohiben. res mino. §. j. colla. vj. & in authen. de nup. §. iusionis. coll. iij. nam vt hìc dicunt, thomines semel dati in malum nihil est quod non inueniant, vt etiam dicit glos. in §. lex. in authentico de non alienan. aut permutan. Nota quartò secundum Perusi. hìc. ibi, omni commo & c. quòd si vigore primi rescripti coram primis iudicibus impetrati erat interrupta præscriptio, vel erat constitutus aduersarius in mora vel in mala fide quò ex sequenti impetratione prohibita euanescit omnis effectus secutus ex illa prima impetratione: pro quo facit glos. in l. si pater. c. ne de statu defunctorum. Sed modò tu aduerte pro vtili intelligentia quò ista dicta Peruli. ita simpliciter non videntur sine dubio. Primò quia videtur præsupponere vnum assumptũ falsum, quò ex sola rescripti impetratione interrumpatur præscriptio. ¶ Nã cum rescripti impetratio sit actus extraiudicialis,

23 vt tenet

vt tenet Rota in deci. clxxv. in nouis, & diximus supra in c. j. post Moder. non constituit aduersarium in mora secundum Innocen. in c. olim. de cens. & dicit Alex. in l. naturaliter. in apostillis ad Bar. in verbo interrumpatur. in iij. col. ff. de rescrip. quò non reperitur iure cautum, quò interpellatio extraiudicialis interrumpatur præscriptione, nisi in casibus expressis, allegat Imol. in l. si seruum. §. sequitur. ff. de verbo. obligatis, & ideo debet suppleri & intelligi dictum Perusini, quando per illud rescriptum processum fuit ad litis contestationem, per quam regulariter præscriptio cum bona fide interrumpitur. l. more. c. de rei vèdicatione. tenet Abb. in c. illud. in ij. col. de præscriptio. & ita intelligendo non esset dubium.

Nota quintò ex isto text. ibi, careat & c. quò hoc verbum careat, denotat canonem latæ sententiæ non ferendæ: vt latè probat And. Sicu. qui ad hoc notat istum tex. in c. si diligenti. nu. 20. de foro compet. & sequitur Corsetus eius discipulus in singularibus suis in verbo, careo. Contrarium verò voluit Franciscus Cremonen. in notabilibus suis num. 7. vbi probat quòd hoc verbum careat, non denotet canonem latæ sententiæ sed ferendæ, per allegata ibi per eum, & hoc idè sentit Mathesilanus notabili cxij. & fortè propter istam diuersitatem iurium Domini. hìc ponderauit textum nostrum pro vtraque parte nihil determinans. Ego verò dico quòd prima opinio est cõmunis, vt patet ex adductis per Decium in cxxxvij. in princip. verum quia in se habet multa contraria, vt patet ex allegatis per Iasonem in l. rem quæ nobis. col. penult. ff. de acquiren. possessio. qui etiam super hoc videtur varius: vt patet etiam ex his quæ idem Iason disputando adduxit in l. ij. in iij. colum. nume. 12. & sequenti. c. de iure emphyteotico. ideo pro vera resolutione prædictorum contrariorũ sequor distinctione quam in ista propria materia ponit Feli. in c. ex tenore. in ix. col. versi. consydera tertio. de rescriptis. quam idem repetit in c. Rodulphus. in xvij. col. eodè titu. cui propter sui prolixitatem, refero tamè in voce, nã nihil ad eam addendũ occurrit, nã satis eam probat auctoritate multorũ. Sed maius dubium est, dum vult Perusinus, quò si per talem actum agitatũ in iudicio vigore talis impetratio nis constituatur aduersarius in mala fide, quò adhuc non interrumpatur præscriptio, attento quò ille actus annullatur hìc.

Hoc

24 † Hoc tamen est falsum, quia licet per actum nullum regulariter præscriptio non interrumpatur, d. l. si pater. cum glo. c. ne de statu defun. & per tex. in l. si fundū. c. de rei vñdi. & reg. non præstat. j. de re. iur. tenet Bar. & alij in l. nemini. c. de exhi. re. & in h. j. per illum tex. c. de iure do. impe. cū simi. vt per Præpo. in c. cū para. in vij. col. de appel. & glof. in c. placuit. §. potest. in verbo, interrupta. xvj. q. iij. & nota. per Bal. in authē. offeratur. per illum tex. col. fi. vers. venio ad illud. c. de lit. contesta. & Bar. in l. accusatus. per illum tex. ff. de adulte. cū mille alijs concor. quæ cōgerit Feli. in c. ex tenore. de rescrip. de quo dixi in c. j. supra de consti. eod. lib. tamen istud procedit, nisi per illum actum etiam nullum appareat, q̄ aduersarius sit in mala fide. Nam tunc bene per talem actū licet nullum interromperetur præscriptio. Ita not. dicit Abb. in c. illud. in iij. col. vers. & in simili. de præscrip. & ibi cōmendat Feli. in vers. tertia declaratio. alia adducens, & firmat Deci. in c. vt debitus. in gl. ij. supra de app. nā non est inconueniens isto casu q̄ actus nullus effectum producat, vulg. l. fi. vbi Barto. ff. de reb. eorū. cum alijs. vt dixi supra de consti. c. j. iij. no. eo. tit.

Nota sextò ex isto tex. ibi, maluerit & c. hīc esse tex. contra ea quæ dicit Io. An. in c. j. de mut. peti. vbi voluit, q̄ coram iudice delegato post lit. contest. sine nouis literis non habet locum reconuentio. Nam tex. iste relinquit hīc in arbitrio rei si maluerit eas impetrare quasi innuat, q̄ si velit sine illis vti beneficio reconuentionis possit, & hoc in ratione fundatur, quia dispositio facta in vno ex correlatiuis trahit ad aliud, l. fi. ff. de accept. & sic iudex sine commissione hoc poterit.

25 † Nota septimo secundum Petrum de Ancha. & Perusi. hīc esse tex. notabilem, vbi datur iurisditio in accessorio, & non in principali. concordat tex. in cle. j. de rescrip. quam ad hoc ibi not. omnes, & commendat idem Perusi. in c. ex ratione. in xx. col. de appella. & in c. vt debitus. in vij. notab. eo. titu. vbi latius prosequitur, & melius cæteris hīc Petr. de Ancha. &

26 Benedict. Capra. † Ista tamen declarantur procedere quādo iudex aliās de se esset capax iurisdictionis, secus verò si nō posset esse iudex etiam data validitate rescripti propter aliquod impedimentum vt in minori, furioso, & muliere, & in laico respectu clerici, quia tūc etiam super incidenti cognoscere non posset: vt tradit notab. Ange. in l. ij. vers. quarto fallit.

fallit. ff. si quis in ius voc. non ierit. & per hoc videtur text. in c. si iudex. j. de senten. excom. & tradit Bar. in l. quidam cōsulabant. in j. col. ff. de re iudi. † Secunda declaratio colligitur ex his, quæ dicit hīc Perufinus, videlicet, q̄ iste tex. procedit quādo iudex datus sit per commissionem, licet nullam, factis 28 verò vbi nulla commissio præcessisset, † quia tunc non posset talis iudex fortè datus à partibus facere condemnationē in expensis. argu. l. priuatorum. c. de iurisdictione omnium iudicum. & pro ista limitatione bene facit quod not. Abbas, & latius Moder. in c. super literis. de rescri. vbi volunt idem esse quando rescriptum, seu cōmissio esset falsa, nam tale rescriptum, seu commissio non dicitur emanatum à principe, sed à parte, declarando vt ibi per eos, quid autem sit in arbitrio dicas vt hīc per Bal. & Benedi. Capram. Nota octauò ex isto tex. ibi, commodo careat literarum & c. q̄ impetrās literas ad varios iudices ex sola impetratione punitur. Ita ad hoc istū tex. ponderat Andr. Sicu. in c. ex tenore. eod. titu. cum quo videtur concordare Domi. hīc super glo. fina. ponderando tex. vt hīc per eum, contrariam opinio. videlicet, q̄ sola impetratio non punitur, sed q̄ requiratur vsus, tenet Feli. & Decius super glo. j. in dicto c. ex tenore. vbi dicit Deci. q̄ ista est communis opi. quam conatur defendere motiuis. de quibus ibi per eum. Quid dicendū mihi videtur, q̄ sola rescripti impetratio hīc punitur: nam est aduertendū, q̄ licet de iure antiquo sola impetratio rescripti absq; vsu non puniretur: quo casu posset procedere communis opin. vt dicit Decius in dicto c. ex tenore. tamē de iure isto, in quo, vt hīc dicit tex. ampliat ius antiquum: hoc inducit de nouo vt impetrans ex sola impetratione literarū punitur. & ista est prima pœna, quæ ex tribus hīc impositis infligitur, secunda est q̄ si vigore huiusmodi literarum fiat processus erit nullus, tertia pœna, q̄ si reum fatigauerit condemnetur impetrans in expensis. Iste tres pœnæ sunt separatæ & distinctæ, ergo de vna ad aliam non potest inferri, vt Decius putat, nec obstat q̄ verba cū effectu capiantur, quia hīc etiam cum effectu capiunt, nā sola voluntas & effectus impetrandi non puniuntur hīc, sed requiritur factum impetrationis, & illud punitur pœna satis leui. Ita q̄ ex effectu quis punitur & aggrauatur pœna si impetrans vltius progreditur, vt hīc apparet. Ex alio tamen capite

capite videtur opi. Moder. verior, quia tex. hinc in §. reus quoque loquitur in reo, cum tamen tex. in princ. loquens in actor dicat eum simili poena puniri si non experiatur coram eisdem iudicibus, sed coram diuersis impetratis, & sic tex. in altero ex quo relatiuis non considerat solam impetrationem, sed prosecutionem iudicalem quo ad incurramdam poenam. Cum igitur correlatiuorum sit eadem ratio, & tex. in sequenti, §. per quem praecedentia dubia declarari debent, consideret vexationem iudicalem vera erit illa communis conclusio, quod ex sola impetratione actoris, vel rei non incurratur poena, teneas meti & considera bene istum tex. quia forte melius comprehendes ex lectione, quam ex expressione mea. Glo. personales diuitur in duas partes, in prima limitat tex. referendo plures rationes, in secunda ponit opin. suam. secunda ibi, sed forte.

29 † Circa primum in quantum ponunt hinc differentiae inter actiones personales, & reales, vide Alex. Ias. & alios communiter in rub. ff. si cer. pe. & repetit idem Ias. in rub. c. de inoff. testa. & in §. omniū. in princ. Insti. de actio. vbi post eum latius scripsi, & declaro in voce. In eadem glo. ibi, & facilius expediuntur. ista ratio gl. non videtur vera, nam personales videntur esse maioris importantiae, † videlicet quia longiori tempore praescribuntur, vt in l. sicut. & l. omnes. de praescri. xxx. vel xl. anno. iuncta l. j. c. de vsu transfor. tamen tu teneas gl. per ea quae tradit Alex. in rubri. si cer. pet. & Moder. dum concludunt faciliores esse & debiliores actiones personales, † quam reales: hinc est quod personales de facili a principe tolli possunt, reales autem secus, vt concludit ibi Alex. & in confi. cxc. in ij. volu. pro quo etiam facit doctri. Bar. in l. veditor. ff. de haer. & actio. vendi. declarando vt dixi late in d. §. omnium. in iiij. notabili Insti. de actioni. Non obstat. quod supra est dictum de praescriptione, quia id fortificat opi. glo. quia ex quo realis est maioris importantiae inductum est vt per x. annos inter praesentes, & xl. inter absentes praescribantur, cum in eis soleat haberi maior cura, & minor negligentia propter earum dignitatem & utilitatem quam impersonalibus: & dum dicit gl. quod saepius fit inde instrumentum vult dicere, quod actio personalis potest ex pluribus capitibus deberi, & sic redditur liquida, & facilis. arg. tex. & quae ibi no. in l. possideri. §. si ex pluribus. ff. de acq. poss. † Sed in actione reali est secus, quia non potest nisi vna

via

via deberi, quia quod semel nostrum est regulariter fieri magis nostrum non potest, c. inter dilectos. vbi no. gl. & Feli. in viij. col. de fide instru. §. sit itaq; vbi dixi Insti. de actio. † In ea. gl. ibi, & communiter paruae & c. habes, quod actiones personales communiter paruae sunt, reales vero magnae. Adde quod hoc non solum est respectu quantitatis vel rei debitae, sed etiam respectu iuris, quia habens actionem realem dicitur habere optimum ius, sed habens personalem habetur bonum. gl. in l. fideiusor. la. ij. §. j. in versi. possit. ff. de pig. Bar. in l. j. c. quando & qui. iiij. pars. li. x. & tenet Ias. in rubri. ff. si cer. pet. quod facit ad notabile quod de qua dixi in §. omniū. in iiij. notabili, Insti. de actio. hinc est quod actiones personales facilius tolluntur per principem: vt per Bar. in tracta. de tyrannide. q. iiij. & in l. creditor. col. ij. ff. de solu. reales vero ex quo concernunt dominium, quod est de iure naturali, non ita de facili tolluntur, vt dicit Alex. in d. rubri. & in confi. cxc. in ij. vol. Feli. in c. cum omnes. & in c. quae in ecclesiarum. de confi. In ea. gl. ibi, in vna petitione & c. habes ex ista gl. quod plures actiones personales dissimiles possunt in vno libello seu petitione cumulari: cum ista glossa transeunt communiter Docto. Sed tamen d. Abb. in c. ij. col. fi. de libel. obl. post Bar. in l. aedita. c. de aeden. tenet contrarium, vbi voluit quod si actiones sunt dissimiles requiruntur plures libelli, & idem tenet Bar. in l. per hanc. in ij. col. c. de tempo. appella. Tamen quicquid tenet opi. istius glo. qui est communis, pro qua est gl. iuncto tex. in c. querelam. de election. & glo. in ver. possessorium. in c. ij. de cap. mo. cum concor. quae pro ista opi. adducit Feli. in dicto c. ij. in xij. col. versi. sed in quantum est bene verum quod isto casu debet cuiuslibet actionis assignari causa in dicto libello, vt dicit hinc glossa. & tunc ratione

34 causarum totidem iudicantur libelli, † & ideo tot gabellae soluentur quot sunt causae, stante statuto quod de quolibet libello debeat solui gabella: vt concludit idem Feli. plura cumulans in c. j. in princ. de mut. peti. & hoc procedit quando diuersae sunt actiones vt supra est dictum: secus vero si similes, quia tunc vnus libellus reputatur, vt tradit ibi Feli. per allega. ibi per eum, & isto modo possunt opi. concordari, videlicet quod opi. Abb. & Bar. procedat praesumptiuè, respectu solutionis & commodi statuti. opi. vero glo. procedat attendente rei veritate: vel potest dici quod non sit vera ponderatio Feli. ad istam glo. quia

glos.

glo. hinc non loquitur de pluribus actionibus personalibus dissimilibus, & gl. allegata supra possunt euitari, quia loquitur in realibus vt manifestè apparet: & secundum hoc distinctio Abb. in d. c. ij. & Bar. bene procedit, tamen tu non recedas ab opi. glo. nostre ita intellecta vt supra, quam ita declarat & sequitur contra Barto. Alex. in d. l. ædita actio. in v. col. nu. 7. versi. & in hac materia. E. de æden. & eam etiam sequitur ibi Ias. in xj. col. nu. 35. & idem Ias. in l. si idem in prin. ff. de iuris. om. iudi. & ista est communis opi. à qua in iudicando & consulendo non est recedendum, quãuis Decius ibi in xx. col. conetur saluare Bar. & satis debiliter ideo non refero. In vltima parte glo. conclude q̄ dispositio istius text. habet locum in realibus, quod est verum secundum doctores hinc, quando militat eadem ratio, vt quia res sunt in vno loco, quia tunc militat ratio istius tex. Si verò in diuersis non procedit iste tex. & eo casu quo procedit non habet locum pœna de qua hinc, ita concludit Ioã. And. quem communiter sequuntur alij.

Tamen dicto Abba. circa istud vltimum dictum Io. And. tenet contrarium in c. fi. eo. titu. dicens q̄ istud dictum Ioan. And. non est verum, tamen quia fuit varius in hac materia extensionis tunc etiam quia est contra multa iura in quibus fit extensio in pœnalibus: vt patet in l. ij. §. quod si curatores. ff. ad Tertu. cum similibus ibi allegatis per eum, quem sequitur etiam ibi Andr. Sicul. ideo subsisto. Sed tamen pro vera resolutione quærendum de duobus. Primò nunquid sit verum q̄ iste text. procedat in realibus. Secundò supposito q̄ sic vtrum pœna de qua hinc, habeat locum. Circa primum tene cõmunem opi. quæ est q̄ procedat in realibus quando est eadem ratio quam tenet hinc glo. & vbique Doct. quam non possum examinare propter repentinas & tumultuosas vacationes, sed ne materia remaneat imperfecta circa reliquam partem illius text. vos permittetis hodierna lectione q̄ tota materia glo. & istius tex. & §. reus. qui plures requirerent lectiones colligam cursim per viam regulæ & limitationum, quas nõ examinabo, sed eas decisiuè & remissiuè quãuis earum aliquis longam requirunt imaginem. Regula igitur sic q̄ reus coram eodem iudice potest actorem sibi obnoxium reconuenire, ita dicit hinc tex. in §. reus. cum glo. suis. † Limite tur primò hoc procedere quomodo hoc faceret post conclusionem

sionem in causa, vt declarat Lapp. alleg. iij. facit tex. in c. j. de mut. peti. ponderatus, vt ibi per Mod. & in de. sæpe. de verb. sig. vbi etiam hoc tenet Moder. & licet Perusin. hinc videatur dubitare, ista tamen videtur veritas. Secundò limito nõ habere locum regula in nouis causis ortis post datam rescripti, quia tunc ex beneficio reconuentionis non posset reus actorem reconuenire sine nouis literis secundum Dama. in q. xij. & tenet Io. And. & Domi. hinc, rationibus de quibus per eos.

Tertiò limito in causis quæ non caderent sub iurisdictione deleg. sine speciali mandato Papæ, quia tunc sine nouis literis non posset, vt no. in c. quo ad translationes. de offi. leg. & tradunt Moder. in l. ij. & in l. imperium. ff. de iurisd. om. iudi.

Quartò limito in casu not. per Specu. in tit. de reconuentione. §. j. & ij. & Innoc. in c. j. de mu. pe. refero in voce. Quintò fallit coram iudice appellationis, quia coram eo non posset reus reconuenire, l. ij. §. hi qui. ff. de iud. tenet Inno. in d. c. j. & ita etiam firmat Domi. in confi. xcvi. in princ. Sextò fallit in conuentione super nullitate, quia non potest reconuenire coram eodem secundum Bal. hinc per text. in l. absente. c. de accusa.

Septimò fallit coram arbitro, quia coram eo non fit reconuentionio, vt est tex. in c. cum dilectus. de arbi. & ita ibi, in j. not. limitat istum text. Abb. & istam limitationem sequitur Rom. in singul. cxlix. & Alex. in confi. cxix. in iij. col. lib. ij. & ista de plano procedunt in arbitro compromissario, qui aliàs de se nullam haberet iurisdictionem, secus tamen est in arbitro iuris vel compromissario, qui aliàs de se iurisdictionem haberet, quia coram talibus bene fieri posset reconuentionio, de primo est dictum Specul. in titu. de recusa. §. effectus. versicu. sed nõquid coram istis. & fundatur sua opinio ratione, quia arbitri iuris in effectu sunt delegati, c. ab arbitris. j. de off. dele. pro secundo est doctrina Bart. in l. non distinguemus. §. item si quis. de arbi. pro quo facit tex. in c. licet. de offi. ordiñ. & c. cum aliquibus. j. e. Octauò limita, non habere locum regula istius text. in iudice delegato electo communi consensu partitionum, quia coram tali non fit reconuentionio, ita limitat Bar. in authen. & consequenter. in fin. verbis. c. de senten. sequitur Abb. in c. cum dilectus. de arbit. & in c. j. de mu. pet. & ibi Pet. de Anchar. sibi contrarius: contrariam opinionem tenet idem Pet. de Ancha. hinc in vltima co. & reprobatur Barto. tribus rationibus

tionibus: & eandem opiñ. latè defendit per quinque motiua An. Sicu. in d. c. j. in iij. col. quorum dicta refero in voce quid tenendum, teneo primam opi. cum Bart. quæ est cõmunis, vt patet ex numero Doct. in d. auth. & consequenter. & in d. c. j. & illam opi. Bart. sequitur Ias. in l. est receptum. in ff. de iur. om. iud. & Soci. in tract. regu. regula cccxxxij. in xij. limita. & hodie sum eam latius disputaturus cum collega meo in circulis, propterea non me amplius extendo. Nonò fallit corã delegato qui non potest nisi in certa parte cognoscere secundum Bal. hñc, & Benedi. qui alleg. Spec. in ti. de reconuẽ. s. j. versi. quid si conuenis. & s. ij. ver. sed nunquid. Decimò fallit quando quis est conuentus posses. nam non potest reconuenire, vt tenet Inno. in d. c. j. & no. in c. fi. de ordi. cog. & Ab. & Moder. in d. c. j. Vndecimò fallit in conuento criminaliter qui ciuilitè reconuenire nõ potest, vt no. in l. fi. c. de ord. cogni. Duodecimò fallit in conuento in causa summaria, quia nõ potest reconuenire in causa ordinaria, vt dicit glo. in verbo, voluerit. in cle. sæpe. de verbo. sig. tenet Bal. in l. j. c. vbi cau. stat. sed Georg. Natam in repe. d. cle. sæpe. s. non sic. tamen in glo. super verb. exordium. in ij. col. tenet contrariũ, & dicit q̃ communis opi. est q̃ habeat locum reconuentionis, & ideo pro vera resolutione istius articuli disputandi hodie in concursu collegæ videatis eundem Georg. super glo. in dicto verb. voluerit: qui ampliatur & declarat istam limita. in quibus casibus procedat, & reassumunt Mod. post Abba. in d. c. j. & Soci. in confi. lxxxviiij. co. viij. lib. j. Decimotertiò fallit secundum Benedi. hñc in offerente se liti, quia nõ potest reconuenire, arg. not. in c. inter. de pact. Sed tu confydera si ista limitatio est vera, quia potest confundi ex adductis superius in viij. limita. Decimoquartò fallit in cõuento ad depositum, vt in l. fi. c. de cõpen. rationem vide per Bar. in l. cum is. s. j. ff. de condi. indeb. hoc tamẽ declaratur, vt per Bal. in l. si quis. c. deposti. vt refero in voce, & istam limi. sequitur Abb. in d. c. j. Decimoquintò fallit in negotio inquisitionis, vt not. Inn. & alij in d. c. j. & in rubri. & sic facio finem. Addatis plures alias limitationes ad regulam istius tex. præter istas quas ponit Soci. in regu. cccxxxij. vbi xvij. modis limitat istam regu. Glo. processus. ponit vnam regulam ad quam quotidie allegantur, videlicet, q̃ vbi lex procedit vltèrius annullando cõsensus

sensus partium nihil operatur. Imò nec actus iudicis procedentis ad vltèriora, & se iudicem declarantis: quo ad primũ dictum concordant glo. in c. j. supra eo. & in c. statutum. j. eo. & istam glo. not. Feli. in c. cum accessissent. in iij. col. de cõsti. vbi notabiliter limitat & declarat, & Ro. not. cccxliij. dictum Papæ. cum sexcentis similibus: vt ibi congerunt apostillatores, & ad hoc idem istam glo. notat idem Fel. inc. olim. de exceptio. col. j. & istam glo. ad hoc etiam not. Ias. in l. vniuersa. in iij. col. c. de preci. Impera. offer. & in l. pacta quæ contra. C. de pact. & quantum ad secundum dictum idem Feli. meminit de ista gl. Et per istam cum laude Dei postquam etiam vobis ita videtur, sit impositus finis huic decreta. & elapsis istis repentinis vacationibus faciam transitũ ad capitulum, Statutum. j. eodem.

C. STATVTVM.

- 1 Appellatione statuti comprehenditur etiam ius commune.
- 2 Verbum statutum, propriè ad inferiores pertinet, & à iure cõmuni distinguitur: constitutio dicitur propriè, quam facit princeps. ibidẽ.
- 3 Per clausulam non obst. statutis, non censetur sublatum ius commune.
- 4 Io. And. in Ro. curia publicè fuit reprehensus de quadam opi. ibidem.
- 5 Papa vltèrius procedit se declarando, dum se refert ad constitutionẽ per se aditam.
- 6 Statutũ attẽta persona loquẽtis nõ potest nisi de iure cõmuni intelligi.
- 7 Appellatione statuti absolute ius commune non comprehenditur.
- 8 Renunciãns omni iuris auxilio non intelligitur renunciare beneficio statuti.
- 9 Verba debent intelligi secundum qualitatem personæ.
- 10 Correctionis sui ipsius legitima causa est quando illud quod quis constituit tendere ad noxam incipit.
- 11 Solus Papa potest limitare, tollere, & interpretari statuta concilij.
- 12 Doctori licitum erit suum consilium in melius reformare.
- 13 Qui conantur sustinere errorem suum incidunt in plura incõueniẽtia.
- 14 Corrigere seipsum superior, aut errorem suum de facili agnoscere nõ debet ne contemnatur eius authoritas.
- 15 Qui positus est vt aliorum errores corrigat verècundius videtur si in eo ipse corrigendus inueniatur.
- 16 Error maiorum facilius trahitur in exemplum. ibidem.
- 17 Intellectus c. iij. de autho. & vsu pal. ibidem.
- 18 Consilium decisuum quod dicitur.
- 19 Consilium decisuum reuocari non potest, quando per illud acquisitum est

- 17 Personatus non est dignitas. declarans, vt ibi.
 18 Aliud est dignitas, aliud personatus, & aliud officium.
 19 Causa à sede Apostolica an debeant committi habentibus primiceriatum.
 20 Canonicus non dicitur habere dignitatem.
 21 Dicitio siue, disunctionem importat.
 22 Dicitio seu, inducit argumentum & paritatem.
 23 Alternatiuè pars vna per aliam declaratur. & nu. 43.
 24 Dignitas tanquam genus comprehendit sub se multas species.
 25 Canonicatus in ecclesia cathedrali est nomē maximi honoris & pre-
 eminentiæ.
 Canonicatus quo ad quid dicitur dignitas. ibidem.
 26 Canonicus vt fieri delegatus possit requirit vt sit in etate xx. anno.
 27 Canonicus minor xx. an. ex certa scientia Papæ posset esse delegatus.
 28 Verba cum effectu debent intelligi.
 29 Quo ad effectum delegationis nō inspicitur exercitium dignitatis, sed nomē.
 30 Consuetudo stante quod dignitas non conferatur nisi canonico, cano-
 nicus sine præbenda illam habere poterit.
 31 Tex. in c. licet canon. de elect. quanuis sit pœnalis, verificatur tamen
 in habentibus parochiale habitu & nomine tantum, licet nō actu.
 32 Monachus effectus canonicus ecclesiæ cathedralis an possit esse dele-
 gatus.
 33 Monachi possunt dici canonici.
 34 Canonici dicuntur à canone, & canon idem est quod regula, dans cer-
 tam normam viuendi.
 35 Religiosus obtinens prioratum potest esse delegatus Papæ.
 36 Monachi prohibentur esse procuratores.
 37 Mulieribus procuratoris officium prohibitum est.
 38 Dispositio loquens de habentibus dignitatē nō debet extendi ad nō habentes.
 39 Extensio non prohibetur habere locum in casu in quo est minor ratio.
 40 Canonicatus largo modo comprehenditur appellatione dignitatis.
 41 Qualitas quæ est in constitutione relata censetur repetita in constitu-
 tione referente.
 42 Qualitas adiecta non debet restringere dispositionem præcedentem.
 43 Vna pars alternatiuè per aliam debet declarari, supra numero 23.
 44 Quando in vno actu duæ concurrunt rationes quarum altera nocet,
 alia verò prodest, causa illa quæ nocet debet attendi.
 45 Monachi prohibentur iudicare.
 46 Illa qualitas debet consyderari, quæ magis fouetur à iure communi.
 47 Statutum vel dispositio generalis non comprehendit personas qualifi-
 catas. Et vbi loquitur de homicidio non habebit locum in homici-
 dio qua-

- dio qualificato. nu. 48.
 49 Monachi & religiosi in dubio præsumuntur iuris ignari, & potius cō-
 templationi intendere debent quàm actioni.
 50 A contemplatiua vita recedi potest propter maiorem vtilitatem rerū
 ecclesiasticarum.
 51 Singula quæ non prosunt multa collecta iuuant.
 52 Quando Papa ex certa scientia committeret monacho causam, siue sit
 canonicus, siue non, poterit esse delegatus etiam ab inferiore.
 53 Papa ex certa scientia posset causam spiritualem laico committere.
 54 Multa per nos non possumus quæ cum adiuncto licent.
 Inquisitores possunt esse etiam non habentes dignitatem. ibidem.
 Monachi possunt esse commissarij in extraiudicialibus, etiam si digni-
 tatem non habeant. ibidem.
 55 Iudicialia & extraiudicialia parificantur.
 56 Inhabilitas vnius suppletur per habilitatem alterius.
 57 Causa à sede Apostolica debent committi in locis vbi copia peritorum
 possit haberi.
 Vbi est copia peritorum præsumuntur cause melius decidi. ibidem.
 58 Clausula in sine posita refert ad oīa præcedentia quomodo intelligit.
 59 Regula quod vna determinatio respiciens plura determinabilia, & c.
 60 Delegatio Papæ debet fieri per literas, secus in delegatione vnius cau-
 se factæ per Episcopum.
 Subdelegatio facta à delegato Papæ per testes probari non potest. ibi.
 Transumptum ab originali, in quibus casibus probat. ibidem.
 61 Quando causa committitur existente in dignitate in dubio censetur
 sibi commissæ iurisdictio in eo loco vbi habet dignitatem, non autem
 in loco vbi residet.
 62 Actus agentis debet interpretari secundum eius voluntatem, & disposi-
 tionem iuris.
 Dignitas quæ requiritur in delegato Apostolico, requiritur etiam in
 subdelegato. ibidem.
 63 Subrogatus sapit naturam subrogati.
 64 Delegatio facta simplici clerico est exorbitans tribus rationibus.
 65 Priuilegium nō transit de persona ad personam etiam ex idēitate rōnis.
 66 Simplex clericus cui Papa ex certa scientia causam delegauit, an pos-
 sit alteri clerico non habenti dignitatem causam subdelegare.
 67 Doctoratus dicitur esse dignitas.
 68 Dignitates ecclesiasticæ dicuntur quæ habent nomen à iure expressum.
 69 Doctor existens Patavi habens tamen dignitatem alibi vtrum sit ca-
 pax delegationis.
 70 Doctor licet non possit esse delegatus, quia non habet dignitatē, tamē
 dd 3 si legerit

- si legerit per xxx. ann. poterit illi causa delegari à sede Apostolica.
- 71 Arbitri iuris censentur delegati.
- 72 Delegatus etiam in dignitate minori maior reputatur quocumq; alio maiorem dignitatem habenti.
- 73 Delegatus potest etiam citare Cardinalem.
- 74 Iudex maior potest se minori subicere.
- 75 Executores sunt meri iudices.
- 76 Quod principaliter fit illud debet attendi, non autem ea quæ in consequentiam.
- 77 Clausula vocans vocantis, facit de executore iudicem.
Commenda non est propriè dignitas. ibidem.
- 78 Vicarius non dicitur habere dignitatem. quod declara ut hic.
- 79 Dispositio loquens de dignitatibus non habet locum in illis quæ sunt ad nutum reuocabiles.
- 80 Paria sunt aliquid esse perpetuum aut temporale, & posse esse perpetuum, declarando ut ibi.
Committi potest causa causa à principe de iure civili non habenti dignitatem. ibidem.
- 81 Qui est in inferiori gradu iurisdictionis respectu supremi gradus priuatus dicitur.
Intellectus l. si. ff. de offi. eius. ibidem.
- 82 Causa matrimonialis potest committi inferiori ab Episcopo existenti in dignitate.
Causa temporalis laico potest committi à Papa, licet non habeat dignitatem. ibidem.
- 83 Clerici à causis temporalibus alieni esse debent.
- 84 Inconueniens est, quod persona vilis, & sine dignitate representaret principem.
Legatus potest committere causam non habenti dignitatem, ut vicario. ibidem.
Imperator an possit causam committere Sacerdoti dignitatem non habenti. ibidem.
Primicerius, an sit in dignitate. ibidem.
- 85 Esse iudicem est habere publicum officium.
- 86 Iudex prohibentur ab omnibus honoribus & dignitatibus.
Iudex non potest esse medicus principis, neq; coquinus. ibidem.
Nouiter conuersus, an potest esse delegatus. ibidem.
Intellectus c. constituit. xvij. q. iij. ibidem.
- 87 Causæ à sede Apostolica, vtrum possunt committi existentibus in dignitate, vel personatu in alia ecclesia quàm cathedrali.
Locus insignis præsumitur habere viros peritiores. ibidem.

Plus est

- 88 Plus est esse conseruatore[m] quàm delegatum.
Regula quòd clausula in sine apposita referat ad præcedètia limitat.
- 89 Sanctio propriè dicitur cui adijcit poena, & ibi quò differat à cõstitutione.
- 90 Annulatio actus non est propriè poena.
- 91 Plures constitutiones etiam non pœnales sanctiones dicuntur.
- 92 Reformatio dicitur quando aliqua dispositio non in totum tollitur, sed pro parte corrigitur, & reformare est nouam formam dare. nu. 94.
- 93 Quod si potestas datur alicui ut reformet statuta nõ videtur data potestas ut in totum illa tollat, & ibi quot modis capiatur reformatio.
- 95 Sublatis statutis reformationes etiam tolluntur.
- 96 Appellatione dignitatis venit omnis præe[m]inentia ecclesiastica.
- 97 Verbum dignitas, habet se ut genus generalissimum ad omnia ministeria ecclesiastica.
- 98 species separata à genere restringit ipsum genus.
- 99 Nullus potest obtinere dignitatem, nisi in xxx. anno.
- 100 Dignitas potest in xxx. anno dispensatione obtineri.
- 101 Quæ dispensatione principis acquiruntur videntur impossibilia.
- 102 Iura in dubio adaptantur ad ea, quæ frequenter accidunt.
- 103 Facta non præsumuntur, nisi probentur.
- 104 Cõstitutio declarans intelligitur in terminos cõstitutionis declarare.
Tex. in l. quidam. ff. de re iudi. declaratur. ibid.
- 105 Dispensatus in vno nõ censetur dispensatus quo ad cõsecutiua separata.
- 106 Dispensatio videtur respectu accessorij tollere obstaculum per quod illud accessorium expediri non poterat.
- 107 Verbum officium, est latissimum, comprehendens omnem præe[m]inentiam ecclesiasticam.
- 108 Officia perpetua differunt à canonicatu.
- 109 Licet canonici ecclesiæ cathedralis possunt esse delegati, non tamen poterunt esse conseruatores.
- 110 Quando duo sunt æquiparata in materia dispositio postea loquens de vno habet locum in alio nisi expressè excipiat.
- 111 In materia ociosa nõ prohibetur fieri extensio ad casum qui lato sumpto vocabulo potest comprehendi.
- 112 De stylo Roma. curia committitur causa potius duobus quàm vni, & tribus quàm duobus.
Declaratur tex. in c. cum viginti. de offi. deleg. ibid.
- 112 Ex duobus iudicibus si alter est inhabilis nõ potest procedere cõ habili.
- 114 Differentia est inter verbum sufficere & requiri.
- 115 Testis per exceptionem conuictus de crimine nulla poena debet puniri.
- 116 Qualitas prerogatiuæ an debeat adesse tẽpore data vel vacationis.
- 217 Qualitas adiecta verbo debet adesse tempore verbi.

dd 4 Qualitas

- 118 *Qualitas habens respectum ad effectum debet adesse tempore effectus.*
 119 *Auditor Rotæ quocunq; tempore fiat utitur privilegijs antelationis.*
 120 *Auditor creatus tempore vacationis & non tempore data expectati-
 uæ utitur privilegio ne teneatur ad diligentias.*
 121 *Legatorum tres sunt species.*
 122 *Verba simpliciter prolata de digniori intelliguntur.*

Statutum. Ista decretalis famosa est, & clavis totius materiæ rescriptorum & delegatorum, ideo plenius eius materiam attigemus, quantum ad pertinentia textuum: & glo. diuidetur in §. prout not. communiter Doct. faciunt ut commodius singulæ queque partes quæ materiam separatam continent perscrutentur, & intelligantur. Hoc principium diuiditur, & summatur ut hinc per Domi. quem ut plurimum imitabor. Nota primò secundum Domi. & Moder. hinc per appellatione statuti comprehenditur etiam ius commune, ex quo infertur, quod rescriptum tollens statuta contraria, tollet etiam ius commune. Licet expressè non dicat de iure communi, cum statutum sit aptum etiam apprehendere ius commune. Ita dicit Domi. hinc cum quo posteriores transeunt, adde pro ista opi. Bal. in l. illa institutio. in fi. ff. de hæred. insti. cum alijs quæ Socin. adducit in consi. lxxxj. In præsentia cōsultatione. iij. col. lib. j. faciunt etiā quæ idem Soci. scribit in consi. cliij. Pulchra & subtilis. in vj. col. lib. ij. & istā opin. expressè tenet idem Domi. in c. j. §. quod si appellatur. per illum tex. in iij. no. j. de app. & Ias. in l. si creditori. in ij. col. nu. 5. de leg. j. Car. in c. j. per illum tex. de cōstit. & sequitur ibi And. Sicut. & Decius in iij. not. Et quod dictum est de statuto, videlicet quod eius appellatione ius commune comprehenditur: idem dicendum est econtra ut appellatione iuris omnis etiam statutum comprehendatur, ut notabi. tradit Bal. in l. j. in ij. col. c. de confes. & ista est cōmunis opi. ut patet ex adductis per Mod. in l. præscriptione. in iij. & v. col. c. si cōtra ius, vel uti. pub. Sed tamē diligenter cōsiderādū est, quia istud dictū Domi. quod cōmuniter approbatur non videtur verū, ex eo quia hoc verbū statutum propriè ad inferiores pertinet, & in hoc à iure cōmuni distinguitur, si constitutio propriè dicitur illa quæ facit princeps, ut de primo, est casus
in c.

in c. j. & ij. supra titu. proxi. De secundo est text. ad literam in c. constitutio. ij. dist. & tradunt Mod. in c. j. extra eo. ergo istud dictum non est verum, suadet hoc per dictum notabile domini de Rota in decisi. iij. incip. Si statutum. in tit. de rescri. in ij. col. in nouis, vbi notabiliter concludunt, quod per clausulam non obstantibus statutis, non censetur sublatum ius commune. Ergo manifestè apparet, quod appellatione statuti non comprehenditur. Et illam decisi. Rotæ sequitur Domi. sibi cōtrarius in c. ei cui. iij. col. & c. si pro clericis. in j. col. j. de præben. eo. lib. & reassumunt latè Fel. in c. nonnulli. in xxix. col. versi. nona conclusio. de rescrip. cum concor. ibi per eum adductis, quibus adde Ias. in l. omnes populi. in j. col. in lectu. ff. de iusti. & iur. facit quod dicit Alex. in cōsi. j. in iij. col. in iij. vo. prius hoc tenuit Pe. de Ancha. in consi. xx. Viso prædicto. & Albe. in j. parte statutorum, q. cxlvij. incip. Statuto. col. fi. vbi reprehendunt glo. Io. And. in d. c. ei cui. qui tenebat contrarium & dicit quod cum Io. And. fuisset in Ro. Cu. publicè fuit reprehensus de illa opi. quam postea, cum verū reprehēderetur à Cardinali sancti Eusebij, & alijs ibi astantibus, professus fuit se in scholis opinionē prædictæ gl. reuocasse. Ita ibi dicit Albe. latius hoc narrans. Patet ergo per ista, quod opinio Gemi. neque eius illatio hinc non potest procedere. † Non obst. iste tex. quia Papa vterius procedit declarando, dum se refert non solum ad constitutionē per se æditam, sed ad constitutionē Gregorij, † & ideo illud verbum statutū, attenda persona loquentis, & secundum subiectam materiam non potest nisi de iure cōmuni intelligi. arg. l. plenum. §. equitij. de vsu & habi. Per hoc tamē non infertur illud esse generaliter & absolutè verum, quod appellatione statuti, ius cōmune cōprehendatur, cum differant specie, & habeāt diuersam causam productiuā. Vel potest dici, quod iste tex. non probat, ex eo quia statutum, de quo hinc fit mentio, non erat ius cōmune, sed extrauagans quæ non reperitur. arg. c. pastoralis. de fid. inst. ut hinc dicit gl. j. & eodē modo resoluitur tex. in d. c. j. de app. ut patet ex dictione hoc, ibi posita, quæ est demonstratiua subiectæ materiæ, ut no. Bart. in l. j. §. j. ff. de no. ope. Neque etiā illud satisfacit, quod appellatione iuris cōmunis, etiam statutū comprehendatur, cum cōtra hoc sit decisio expressa Bal. in l. sed & si quis. §. quæsitum. in vlti. col. ff. si quis cau. † Vbi vult, quod qui renunciat omni iuris auxilio,

auxilio, non intelligitur renūciare beneficio statuti: ergo apparet statutum non comprehendī appellatione iuris, & est pro opinio. Bal. tex. in c. j. supra tit. proxi. Et ideo, vt omnia ista resoluantur, considerandum est, q̄ aut ista dicitio, statutum, profertur à lege, & tali casu hoc verbum in dubio in lege positū de iure cōmuni intelligetur, nisi ex relatione legis aliud appareret, aut profertur ab homine, & tunc, aut ille homo potest facere legem communem, vt Papa, & Imperator, & idem dicendum est, aut non potest facere legem communem, & tali casu, illud verbum intelligitur de iure municipali, nō communi, attenda persona proferentis. † Quia verba debent intelligi secundū qualitatem personæ, c. & si quæstiones. de simo. Bar. in l. si quis in principio. in ij. col. de leg. iij. & ita intelligitur quod dicit Bald. in c. cū venissent. de eo qui mit. in pos. cau. rei seruand. Dum dicit q̄ si Rex Angliæ facit mentionem de iure, intelligitur de iure Anglico secundū qualitatem personæ loquentis: tenet Deci. in c. licet. de probatio. Quo ad secundum principale dictum, videlicet, an appellatione iuris comprehendatur statutum, ita videtur concludendum, aut hoc verbum ius, profertur à lege, & tunc illud verbum ius, de iure communi, tanquam digniori intelligitur, & sic statutum non comprehenditur, nisi aliter verba suum nō possent sortiri effectum, aut verò appellatio iuris fit ab homine, vt solet fieri in commissionibus hominis quibus mandatur, vt iudex iustitiā faciat, secundū ius tali casu non excluditur statutū & consuetudo: per tex. in c. iij. de eo qui mit. in pos. cau. rei. tradet Alex. in l. post dotem. col. antepen. ff. sol. mat. & Pau. de Cast. in l. constitutiones. circa fin. c. de bonis quæ libe. & latè Mod. post Abba. in rubri. de consuetu. & in c. licet causam. de probatio. & aliquando dixi in rub. Institu. de actio. cum multis aggregatis per Moder. Hispanos in titu. Institu. de iustitia & iure. fol. 9. † Nota secundò ex isto textu, quòd illa est iusta & legitima causa, vt legislator se ipsum corrigat, quando illud, quod fecit tendit ad noxiam. Ita notant Petr. de Anchara. & Gemina. hīc, quia tali casu melius est quòd legislator se ipsum corrigat, quàm quòd ab alijs corrigatur, vt dicit tex. notabi. in §. ij. in authen. de nup. colla. iij. & in authen. ti. vt fratrum filij. in princip. † & propter istam rationem solus Papa potest limitare, tollere, & interpretari statuta cōsiliij, vt inquit

vt inquit Abbas in c. significasti. in vij. notabili, de electio. Et si hoc procedit in legislatore, facilius alij inferiores priuati poterunt dicta sua melius componere, † & ita doctore licitū erit suum consilium in melius reformare, vt notat Ange. in l. Labeo. in fi. ff. de serui. rustic. prædio. & ante ipsum Bald. in l. fina. §. sed cū in secundam. in fi. c. de furtis. & in c. ne innitatis. in fine de constitutio. Pro quo facit optimus tex. in l. diu. ff. de iure pa. per quem text. s̄ apud Andr. Sicul. se ipsum à varietate excusat, vt patet in repe. rubricæ. c. qui admitti. in vij. col. & in tracta. de præstan. Car. in ij. q. ij. partis, & in consil. j. fo. 7. & consil. x. in princip. & in consil. lxxij. incip. Scribit. col. ix. in j. volu. & alibi s̄ apud. & idem facit Alexan. in consil. lv. Perspectis. in xliij. col. in princip. & ista ratione diuus Augustinus libr. retractationum fecit, vt dicit Bal. in d. c. ne innitatis. & hac etiam de causa Bar. mutauit aliquando opi. quam alibi tenuit, vt patet in l. si pater. c. de insti. & substi. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. in iij. q. ff. de verbo. oblig. & dicit Felin. in c. ex literis. in iij. col. de consil. quod Anto. de Butri. correxit scripta sua, propter argumentum sibi factum in scholis à Dominico, quod facit contra illos, † qui pertinaciter conantur sustinere errorem suum, & incidunt in plura inconuenientia, vt dicit Abb. in c. qualiter & quando. el. j. per illum tex. de accusa. Ista tamen quæ de correctione dicuntur, procedunt in casibus, in quibus quis conuictus non fuisset, sed de facili posset conuinci, & sic procedunt in correctione occulta, quam prudens facere debet. Nam se ipsum emendare & dicta in melius mutare magnæ sapientiæ existimatur, vt dicit tex. in c. magnæ. xxij. q. iij. est bene verum q̄ ista non habent locum in præfidentibus & superioribus aliorum qui si subditos suos castigant aut reprehendunt, licet hoc aliquando minus iustè faciant. Non propterea † sponte debent errorem suum de facili agnoscere, ne ab eorum subditis sub hoc prætextu contēnatur eorum authoritas, vt dicit tex. expressus in c. quando. lxxxvj. dist. facit d. c. qualiter. & tenēt Archi. & Pet. de Ancha. hīc. Accedit quod de Augusto dicunt Sextus Aurelius in eius vita, & Valer. Max. de insti. antiq. Sed ista procedunt, vt dixi in superiore, vt patet in d. c. quando. qui licet dissimulare debeat errorem suum propter prædictā causam nō tamen propter hoc ei licet illum pertinaciter defendere, vt tradit

tradit d. Anto. & Imo. in c. ab excomunicato. de rescrip. & latius Moder. Hispani Insti. de iusti. & iur. §. his itaq; vbi Moder. Bononien. latius diuagantur, sed modus habendus est, iuxta tex. in c. j. de offi. custo. Nam, vt dictum est in principe & superiore, de quibus prædicta iura loquuntur facilius hoc
 14 permittitur: † quia positi sunt, vt aliorum errores corrigant, vt dicitur in d. c. qualiter. & magis verendum videretur si in eo in quo corrigunt & castigant alios ipsi correctione digni inueniantur, propterea principes cauto, esse oportet, ac in rebus agendis moderatos & prouidos, quia error eorū facile trahitur in exemplū, vt dicitur in c. magnæ. de voto. Quāobrem illis permittitur vt se exonerando ab errore, alios onerent, vt dicit tex. notabilis in c. iij. de auth. & vsu pa. & in d. c. quādo. quem tex. ad hoc ponderat Feli. in d. c. qualiter. Tamen aduertendū est, quia tex. in d. c. iij. non videtur probare illud ad quod Feli. allegat: nam merito ibi error Legato imputatus fuerat, à Papa, quia ille solus Legatus peccauerat: nō tamen, tex. dicit q̄ Papa in aliquo errauit, quia si errasset licitum nō esset in alium culpam suam reijcere: exemplo Dauidis qui cū cederetur populus ab Angelo dixit: *Ego sum qui peccavi, ego iniquè egi, isti qui oues sunt quid fecerunt, vertatur obsecro manus tuā contra me, &c.* vt habetur ij. Regum c. xxiiij. & j. Paral. c. xxj. nec tex. in d. c. si quando. in hoc aduersatur. Et quod dictū est de mutatione consilij doctoris, procedit, nisi consilium illud decisuum fuerit, vt dicit Bal. quē ibi Moder. referunt in c. mutare. infra de re. iur. sequitur Decius in l. ædita actio. in iij. col. c. de æden. & in l. j. §. si quis. ff. q̄ quisq; iur. Et prius hoc dicit Barba. in consil. vj. incip. Illud. col. ij. in iij. volu. & sequuntur Moder. in trac. nuptiali. fo. 115. in prima col.
 15 † Sed quid sit consilium decisuum ipsi non declarant, sed reperio quendā Moder. cuius dicta licet non sint impressa, nō tacebo in l. si pater. in fi. c. de insti. & substi. hoc declarare. Dicit enim q̄ consiliū decisuum dicitur illud quādo aliquis in scriptis consulit, & sub sigillo in causa in qua nullā affectionē gerit, nisi solū quia fuit requisitus vt cōsuleret. Nā istud tale consiliū mutari non potest. Secus verò quando doctor consuleret in causa, in qua est aduocatus, quia tali casu videtur q̄ possit reuocare, quia fortasse propter nimiam affectionem ad causam potuit decipi, & propterea est suspectus, pro quo

quo faciunt ea quæ dicit Bar. in l. deferre. ff. de iu. fis. & Moder. omnes in c. postremo. extra de appella. & ita prædict. Moder. transeunt, licet nō ita dilucidè declaret. Sed tamen istud dictum Moder. nō probatur aliqua authoritate iuris, ideo non est tenendū, quare ego dico q̄ cōsiliū decisuum est illud quod doctor facit requisitus, vel à iudice, vel à parte, sed interest, quia si à iudice petatur, in illo cōsilio iura alleganda nō sunt quia æquipollet sententiæ in qua iura non allegantur, secus verò si à partibus consilium decisuum petatur, quia in tali cōsilio iura alleganda sunt: vt docet Io. An. in c. sicut. de re iudi. & sequitur Abb. in consil. xxj. incip. Saluatoris nostri. in prin. in ij. volu. Et licet idē Abb. in d. c. sicut. in fi. teneat contrariū, cum quo videtur cōcordare Feli. in c. & si quæstiones. de summo. in prin. Nihilominus opi. Io. And. cōmuniter tenetur, cū quo transit Corneus consil. cxxxvij. Vitis scripturis. in prin. libro j. Ex quibus omnibus manet conclusio firma q̄ licet doctor possit consiliū suū corrigere, & in melius emendare, illud non habet locū in cōsilio decisuum. Sed istud dictū de cōsilio decisuum adhuc morderi potest, ex eo quia ratio istius tex. refragatur. Nā si consiliū decisuum tendit ad noxā & est erroneū: non video quare etiā reuocari non possit, vt hic reuocatum fuit statutū. Imò dico, q̄ si consilium tali casu non reuocaretur, esset peccatū, quia eius contrariū salua conscientia fit: vt Socinus in quadā causa fecit, cuius factū Decius refert in l. precibus. in ij. col. c. de impu. & alijs substi. Præterea contra illud dictū videtur esse casus in l. diui. ff. de iur. pat. & 16 ideo ego putarē q̄ cōsiliū decisuum reuocari non possit, quando per illud est acquisitum ius parti, ex cuius reuocatione damnum sentiret. Secus verò quando res esset integra, vel aliqua vrgens causa reuocationem suaderet. Ista probantur in simili per bonum text. in c. quamuis. j. de procur. eo. lib. & secundū istā distinctionē potest intelligi & declarari dictū Imo. in c. ad audientiā. de homi. & quæ tradūt doctor. per illum text. in c. ex literis. de excels. præla. cum concor.
 17 quæ adducit Feli. in c. sicut dignum. de homi. † Nota tertio arg. q̄ personatus non est dignitas, quod manifestè hīc probatur, ex dictione aut, quæ inter diuersa ponitur, ita hīc trāsferunt cum Domi. posteriores. Adde quòd istam eandem opi. tenet Domi. in c. j. §. hæc autem. in j. notabi. per illum tex. j. de elec. &

elec. & in c. vt circa. in prin. in iij. not. eo. tit. & in c. j. in iij. not. j. de æta. & qualita. & in c. ordinarij. in ij. not. j. de offi. ordinarij. & in c. fi. in iij. not. & in §. fi. eo. tit. & in c. ij. j. de præb. & in c. quia sepe. in princ. & in c. si is cui. in prin. eo. tit. in omnibus istis locis tenet Domi. q̄ personatus & dignitas differunt & audeo hoc affirmare, q̄ in tota lectu. Domi. non est alius locus in quo de isto tex. meminerit ad istum propositū, quàm in istis allegatis, vt curiosus poterit re ipsa experiri. & idē quod Domi. tenuit primò Imo. in c. quia nonnulli. de iudæ. Card. cle. ij. ver. quintò nota. de iudi. & in cle. j. in iij. col. versi. quæro quid est dignitas. de præb. & in cle. ij. §. j. de æta. & quali. & reasumit Abb. & alij in c. de multa. vbi latè dixi de præben. & Oldr. confi. cl. In ecclesia Valenti. in ij. col. cum concord. vt latè congerunt Moder. in tracta. de beneficio, in ij. q. primæ partis. Tamen ista non transeunt absq; dubio, ex eo quia plura iura sunt quæ personatum dignitatē appellant, & pro eodē capiunt, vt in c. ad aures. de rescrip. & in c. ex parte. eo. tit. cum simi. Sed ad ista iura datur cōmunis resolutio per Abb. & Moder. in c. cū accessissent. de confi. & in d. c. de multa. videlicet q̄ procedūt largo modo: vt probatur in d. c. cū accessissent. Sed propriè capiēdo, † aliud est dignitas, aliud personatus, & aliud officiū: ex quo infert d. Alex. in confi. lxxvij. In causa & lite. col. ij. lib. ij. q̄ iste text. requirens causas à sede apostolica deberet cōmitti, existentibus in dignitate, nō habent locū in primiceriatu. Sed diligenter attēde, q̄ ista non videntur omni ex parte vera, & in primis non vsque adeò apparet, q̄ personatus non sit dignitas. Quia si ista nomina dignitas, personatus, & officiū sunt synonyma: vt volunt omnes in d. c. cū accessissent. per illum text. & in d. c. ad aures. neq; reperiatur tex. qui contrarium determinet: ego nō video quare personatus non debeat dici propriè dignitas, neque obstat iste tex. quia illa dictio aut, vario modo exponitur, vt patet in l. cū quid. & l. sepe. & l. cum coniunctione. ff. de ver. si. & ff. de au. & ar. leg. l. si legatum. cum concord. vt per Archi. in c. ij. de resti. in integ. eod. libr. vt per Alberic. in suo dictionario, & ideo super ea fundamētum fieri non potest. argumen. eorum quæ notantur in l. ambiguo. ff. de reb. dub. vel melius dicas q̄ hīc ponatur illa dictio aut, inter genus & speciem: vt dicit notabiliter Bald. in l. vbi patet

etum. in j. col. in prima oppo. c. de transac. & Card. in cle. j. in xiiij. q. de cau. possel. & secundū hoc iste text. probabit, quod personatus est species dignitatis: & si in aliquo iure reperitur contrarium, illud attribuendum erit consuetudini particulari, quæ potest in hoc multum detrahere, vt in c. cū contingat. de foro compet. & c. j. & si. j. tit. j. † Et ex hoc infero quod Alexan. in dicto confi. lxxvij. pessimè sit loquutus, dum voluit, q̄ expositio istius text. non habet locum in primiceriatu, quia siue primiceriatus sit dignitas siue personatus, qui differt à dignitate, iste tex. vtrunque comprehendit, & tamen inficiari non potest, quod sit dignitas, vel personatus, qui pro eodē capitur, vt est casus in terminis in d. c. cū accessissent. & bonus tex. in c. perlectis. xxv. distin. §. si sunt. & §. ad primicerium. per quem tex. Areti. in confi. xxij. incipiē. In præsentī consultatione. tenet quod sit dignitas nisi Papa aliud per suas literas velit: & hoc idem dicit Andre. Sicul. in confi. xxxix. Clementissime Deus. in iij. col. libro j. & sequuntur Moder. Taurinen. in l. si. colū. penulti. ff. de offic. eius cui man. est iu. † Nota quartò secundū Domi. quod canonicus non dicitur habere dignitatem. Adde eundem Domi. qui ad hoc idem notat istum text. in c. fin. in princip. per illum tex. j. de renun. & hoc euidenter † hīc probatur propter illam dictionem siue, quæ ponitur inter dignitatem & canonicatum, de cuius natura est disunctionem & diuersitatem importare, vt tradit idem Domi. in c. licet. j. de offi. vica. qui ad hoc istum tex. ponderat & in §. cū verò. j. eod. & hoc idem tenet Bald. in c. pastoralis. de offic. delega. pro qua opin. videtur esse tex. in c. fi. j. de offi. deleg. in prin. cum simi. quæ tradunt Moder. in tracta. de beneficio, in ij. q. j. partis: & hoc idē firmat And. Sicu. in c. quæsitum. in primo notab. de re. permu. Sed aduertendum est, quia iste text. non videtur probare illud ad quod Domini. inducit: quia dictio seu, posita hīc in tex. inter dignitatem & canonicatum, non arguit, canonicatū diuersum esse à dignitate, sed esse idem cum dignitate de sui natura. † Quia illa dictio seu, inducit augmentū & paritatem, licet quo ad verba videat disunctionē inducere, ratione dispositionis, de qua agitur. tex. est de hoc singularis in l. si qs ita. ff. de au. & arg. leg. quæ ad hoc pro singulari cōmēdat Cremē. in sing. l. vj. inci. Lego Digestū. vbi dicit, q̄ si testator legat

Digesta, siue Codicem, q̄ vtrūque debetur, per d.l. si quis ita, quam etiam ad hoc ponderat Roma. in consil. cccxiiij. in ij. col. Alexan. in consil. cxciiij. in ij. col. lib. ij. Decius in consil. lxxix. Visis duobus. in ij. col. in j. parte: & ita tex. nostrum inducunt domini de Rot. in decisi. ccccxlvi. incip. Si Legatus. in titu. de præben. in ij. col. in nouis. vbi æquiparant canonicatū & dignitatem, per istum tex. & sic iste tex. potest retorqueri cōtra Domi. & sequaces. Nam si dictio, seu, ponitur inter dignitatē & canonicatum, clarum est, q̄ canonicatus est dignitas, ex eo

23 ¶ quia vna pars alternatiuè per aliam debet declarari, vt dicit Bar. per illum tex. in l. j. ff. de reb. dub. & hoc maximè hīc procedit, quia talis dictio ponitur sicut inter genus & speciē, & sic declaratiuè, vt patet in c. nulli. de reb. ecclē. non alie. &

24 in c. multi. ij. q. j. & in c. ab eo. j. de elec. ¶ Nam dignitas dicitur esse genus comprehendens sub se plures species, siue ordines dignitatum, vt tradunt Doc. in c. cū accessissent. de consil. & in c. de multa. de præb. inter quas erit canonicatus ecclē. siæ cathedralis, & hoc innuitur ratione illius distinctionis, siue pro quo est gl. iuncto tex. in l. ad protegendum. c. de in lit. dan. tuto. quæ exemplum ponit in isto dicto Alex. siue Paris, de quo tex. & exēplo meminit Bart. in l. si quis ita stipuletur. ff. de ver. ob. & hoc idem probatur per gl. pen. in c. si canonici. j. de offi. ord. vbi tex. ille de canonicis loquitur: & tamē gl. illa appellat canonicatum dignitatem. Facit quod not. Bal. in

25 l. j. c. de pet. bo. subla. lib. x. ¶ Nam canonicatus in ecclē. cathedrali est nomen maximi honoris & præeminentiae, vt dicunt Doctores in c. si. de præb. & tradit no. Domi. in c. quamuis. in princ. s. quanquam. in ij. not. j. de præben. sequuntur Mod. in tract. de benefi. in q. xiv. tertiæ partis. Sed Fel. in c. pastoralis. in ij. col. de offi. deleg. videtur cōcordare opi. licet de prædictis non faciat mentionem. Dicit enim, q̄ propriè loquendo canonicatus non est dignitas, & ita procedat dictū Domini. hīc, sed largo modo potest dignitas appellari, & ita procedat glo. in d. c. si canonici. & pro ista distinctione adde Imo. in c. relatum. el. ij. in iiij. col. de testa. vbi dicit q̄ canonicus quo ad quid dicitur esse dignitas, vt in isto tex. aliās verò canonicus dicitur beneficiatus simpliciter, & hoc idē latius repetit Imo. in c. dudum. el. j. col. j. de elect. Tamen ista resolutio Felini & Imolæ mihi nō satisfacit, quia vt superius dictum est,

sum est, negari non potest q̄ canonicatus in ecclē. cathedrali habeat effigiem dignitatis propter maximam præeminentiam, propter quam multi Reges in canonicos ecclē. cathedralium se creari procurarunt, vt de Rege Franciæ in ecclē. sancti Hilarij, refert Abb. in c. extirpandæ. s. qui verò. de præben. & tradunt Moder. in tracta. electionū. fo. 18. & q̄ talis præeminentia æquipolleat dignitate tenet Domi. in c. j. de fil. presby. & est tex. hīc qui videtur ista reparare, vt dicit domini de Rota in dicta decisi. quod ex dictione, seu, manifestè colligitur. Et ideo hac ratione videmus q̄ in multis ecclē. cathedralibus, adeò canonicatus in pretio habetur, q̄ ratione præeminentiae appellant se Cardinales, vt patet in ecclē. Rauennaten. & Compostellana, in quibus Andre. Sic. qui hoc tenet, exemplum posuit in c. cū accessissent, de consil. & hoc idem de ecclē. Mediolanen. dicit Curtius in tracta. cōsuetu. in xxix. col. & idem in ecclē. Calugurritan. vbi sunt octo canonici, qui appellātur Cardinales, & sic sunt & reputantur esse in dignitate. Et ideo ego aliter resoueram istas opin. vt dicamus quòd aut aliquis est canonicus in ecclē. cathedrali, & isto casu vera sit ista conclusio, quòd canonicatus dicatur dignitas, & habeat eandem prærogatiuam, & tali casu canonicatus dicitur esse de dignitatibus minoribus propter illam qualitatem honoris ecclē. cathedralis, & ita procedunt dicta Rotæ, & glo. in dicto capite, si canonicis. cum similibus superius allegatis. Aut verò quis est canonicus ecclē. inferioris collegiatæ, & tali casu procedat opinio Dominici hīc, cum adductis superius, & pro hoc videtur decisio Inno. in c. fraternitatem. de sepul. de quibus omnibus latissimè dico in tractatu meo expectatiuarum in princip. vbi pono sex modos creationis in canonicum & eorum differentias. Et hoc quòd hīc dicitur, canonicum posse fieri delegatum, debet intelligi, concurrentibus alijs requisitis à iure antiquo, cui per istum textum non censetur derogatum, & sic requiritur quòd talis canonicus vigesimum attingat annum, & sic licet canonicus in minori ætate esse possit, vt tradit Rot. in decisi. cccxxiiij. incip. Supposita, in nouis. Tamen quo ad effectum vt esse possit iudex delegatus, illa ætas xx. annorum requiritur per tex. in c. cū vigesimum. de officio delega. & ita in terminis notat Lappus in allegatione

cc xlvij.

xlvij. incip. Factum ita se habuit. in penul. colū. & videtur te-
 nere gloss. hīc in versic. canonicis. Item hoc procedit etiam si
 in delegatione non fiat mētio de canonicatu, sed de alio be-
 neficio, quod non sufficiebat ad delegationem. Ita notabili-
 ter in pulchro casu consuluit Abb. in consi. xciiij. In quæstio-
 27 ne quæ ad præsens. libr. ij. † Sed si canonicus esset minor xx,
 annis, delegatio non valeret, nisi ex certa scientia Papæ, vt
 tenet gloss. & alij in ver. canonicis. Et eodem modo videtur
 requiri, quod talis canonicus cum effectu sit canonicus, nam
 si esset canonicus sub spectatione præbende, non videtur q̄
 28 talis delegatus esse possit. † Quia verba cum effectu debent
 intelligi, cap. relatum. de cleri. non residen. l. j. s. hæc verba. ff.
 quod quisque iur. & quia talis canonicus sine præbenda nō
 dicitur beneficiatus, vt concludit Ab. in c. in nostra. in tertio
 notabili, extra eodem titu. sequitur Decius in ca. cum Min. j.
 col. nume. 2. & nu. 35. de consi. Quia talis dicitur canonicus
 in herbis, vt dicit Imo. in c. relatum. de præben. Sed contra-
 rium concludendum est, vt tenet Ioan. Calde. in dicto c. cum
 M. quem ibi refert Barba. in lvij. col. & tenet simpliciter Do-
 29 mini. hīc in xxiiij. & hoc potest taliter suaderi. Nam † quo ad
 effectum delegationis non inspicitur exercitium dignitatis,
 sed nomen: vt concludunt domini de Rota, in decisio. cccc-
 xlv. incipien. Si legatus. in iij. col. in titul. de præben. in nouis.
 ad idem facit quod notabiliter dicit Dominic. in c. si is cuius.
 30 & si. j. de præbend. † Quod si in aliqua ecclesia est consuetu-
 do, quod dignitas non conferatur nisi canonico, quod tali
 casu sufficere quod sit canonicus sine præbenda, quo ad hoc
 vt talis consuetudo verificari possit. Et hoc manifestè pro-
 batur ex gloss. posita hīc, in versicu. canonicus. quæ vult suf-
 ficere, quod illa qualitas detur à principio. Vnde si postea
 cesset omnino, etiam quo ad nomen, tamen valet delegatio.
 31 † & hinc est, quod dispositio cap. licet canon. j. de electione.
 licet sit pœnalis, verificetur tamen in habentibus parochia-
 lem habitum & nomine tantum: licet non actu, vt concludit
 ibi Archidiacono. Eodem modo dicit Imol. procedere quod di-
 citur in capitulo, de multa. de præbend. & reassumunt Mod.
 in tractatu beneficij. quæstione xlij. tertie partis. Nec obstat
 quod tales canonici, non dicantur beneficiati, vt dicebat
 Abb. in dicto cap. nostra. quia est distinguendum, an sint re-
 cepti

cepti in ecclesia numerata, vel non numerata. Quia primo
 casu procedit dictum Abba. secundo casu, quod dictū est, vt
 notabiliter Rota concludit in dicta decisio. ccccxlvi. in si. vbi
 32 videndum erit latè. † Et ista omnia de plano procedunt in
 canonico sæculari, sed de regulari monacho effecto canoni-
 co ecclesiæ cathedralis magna est difficultas. Nam Archidi.
 hīc, & Ioan. Andreas, tenent quod dispositio istius text. non
 procedat in tali canonico, & idem post relatas opiniones cō-
 cludit hīc Dominicus in j. quæstio. Ratio istius opinionis est
 quia talis monachus de iure antiquo prohibetur esse iudex,
 vt probatur in cap. de præsentium. & ibi gloss. xvj. quæstio. j.
 facit ratio cap. j. de syndico. & cap. ij. de postu. & ista opin. est
 communis, cum qua posteriores transeunt. Ista tamen opinio
 ampliatur vt procedat etiam in priori cathedralis ecclesiæ
 religioso conuentuali & manuali, vt idem Dominic. dicit in
 cap. is cui. in fine. j. de præben. & etiam haberet locum in de-
 cano rurali, vt dicit Rota, decisio. ccccxlvi. in nouis. Modò
 aduertendū est q̄ contra istam opi. tenet Panor. in c. causam
 quæ. de iudi. vbi tenet q̄ dispositio istius tex. habet locum in
 religioso canonico ecclesiæ cathedralis, prout sunt monachi
 ecclesiæ Cathaniens. in Sicilia. Quam opi. licet putem esse ve-
 riorem existimo tamē Abb. eam tenuisse pro suo potius cō-
 modo quàm veritatis tuendæ gratia, erat enim Siculus qui
 plus nimio cupiditatibus suis indulgēt, vt est in puer. perue-
 tusto, & erat etiā monachus & habitū monasticum sancti Be-
 nedicti in d. ecclesia Cathaniens. assumpsit, & sunt similes. ec-
 clesiæ in Anglia, & in ciuitate Perusina, vt dicit ibi Abb. &
 Pet. de Anch. hīc, qui quidē monachi faciunt vnum corpus,
 cum ipso qui habetur loco Abbatis, & omnia ibi expediunt,
 33 † per Episcopum & monachos. Tales ergo monachi possunt
 dici canonici, per tex. iuncta gl. in c. ij. lvij. dist. Neque vocabu-
 34 li etymologia contra dicit: † quia canonici dicuntur à cano-
 ne, & canon idem est q̄ regula, dans certam normam viuen-
 di. c. canon. iij. dist. competit igitur hoc nomen monachis re-
 gularibus, & tales possunt appellari canonici: stante hoc po-
 test illis committi causa à sede Apostolica, sicut alijs canoni-
 cis sæcularibus. Pro qua opin. dicit Abb. esse tex. hīc, iuncta
 35 de. ij. eo. tit. nam in d. clem. ij. dicitur, † q̄ religiosus obtinens
 prioratum potest esse delegatus Papæ, quia habet dignitatē
 ee 2 secundum

secundum dispositionem istius tex. qui simpliciter facit mentionem de habentibus dignitatem, non distinguens inter seculares, vel regulares. Vnde ex quo qualitas requisita ad delegationem reperitur in religiosis efficiuntur habiles, & capaces delegationis Apostolicæ, sicut seculares. Ex quo sequitur quod sicut per dispositionem d. cle. ij. extenditur prima dispositio istius tex. loquentis de habentibus dignitatem ad monachos, habentes etiam dignitatem, eodem modo videtur extendi secunda dispositio istius tex. loquentis de canonicis secularibus ad canonicos religiosos, vnde non est dare rationem diuersitatis, ita Abb. concludit contra communem opinionem in dicto c. causa. licet longioribus verbis hæc prosequatur, & eadem opinionem firmat Abb. & dicit se super hoc alias consuluisse, in c. cum olim. el. ij. in iij. col. ver. in glo. de priuil. Sed ad istam rationem Abba. respondet Lud. Roma. in l. ij. ff. de verb. obligat. qui refert se hoc præsentem Ab. in Ro. curia dixisse, dicit enim quod d. cle. ij. loquitur de priore conuentuali, qui prioratus dicitur dignitas, vt in c. nisi. de præb. Quæstio verò nostra loquitur de monacho vel regulari, qui reputatur canonicus in ecclesia cathedrali, per quem canonicatum nulla tribuitur dignitas secundum veras conclusiones: vnde argumentum non valet de habentibus dignitatem, ad non habentes, probatur hoc, quia videmus, quod simplices monachi prohibentur esse procuratores. c. j. de syndico. & c. monachi. xvj. q. v. & tamen illa iura non habent locum in monachis habentibus dignitatem, c. sopitæ. de censu. c. contingit. de transact. & c. cum deputati. de iudi. & eodem modo videmus, mulieribus procuratoris officium prohiberi, & tamen si sint in dignitate possunt procurare, c. cum dilecta. de consir. vtil. vel inutil. Vnde concludit contra Abb. quod licet dispositio istius tex. cesset in habentibus dignitatem per d. cle. ij. non tamen cessat in non habentibus, ne censeatur correctæ dispositio iuris antiqui, vt in d. c. de præsentium. & ideo dicit quod Roma. curia consuevit, quoniam causas committit huiusmodi religiosis expressam mentionem facere de qualitate monachatus. Sed tenendo opinionem

36 hoc, quia videmus, quod simplices monachi prohibentur esse procuratores. c. j. de syndico. & c. monachi. xvj. q. v. & tamen illa iura non habent locum in monachis habentibus dignitatem, c. sopitæ. de censu. c. contingit. de transact. & c. cum deputati. de iudi. & eodem modo videmus, mulieribus procuratoris officium prohiberi, & tamen si sint in dignitate possunt procurare, c. cum dilecta. de consir. vtil. vel inutil. Vnde concludit contra Abb. quod licet dispositio istius tex. cesset in habentibus dignitatem per d. cle. ij. non tamen cessat in non habentibus, ne censeatur correctæ dispositio iuris antiqui, vt in d. c. de præsentium. & ideo dicit quod Roma. curia consuevit, quoniam causas committit huiusmodi religiosis expressam mentionem facere de qualitate monachatus. Sed tenendo opinionem

37 putati. de iudi. & eodem modo videmus, mulieribus procuratoris officium prohiberi, & tamen si sint in dignitate possunt procurare, c. cum dilecta. de consir. vtil. vel inutil. Vnde concludit contra Abb. quod licet dispositio istius tex. cesset in habentibus dignitatem per d. cle. ij. non tamen cessat in non habentibus, ne censeatur correctæ dispositio iuris antiqui, vt in d. c. de præsentium. & ideo dicit quod Roma. curia consuevit, quoniam causas committit huiusmodi religiosis expressam mentionem facere de qualitate monachatus. Sed tenendo opinionem

38 Abba. ad istud dictum Roma. facilis patet solutio. Nam licet dispositio loquens de existentibus in dignitate non debeat extendi ad non habentes, illud est verum, quando illi qui non habent dignitatem sunt omnino priuatae personæ, & ita

& ita iura allegata per Roma. procedunt, secus verò quando illæ personæ haberent officium, & qualitatem eminentem, vt est canonicatus, per ea quæ superius dicta sunt: quia tali casu non videtur inconueniens, quòd dispositio loquens de dignitatibus, habeat locum in illis qui habent officium æquipollens dignitati, vt est canonicatus, & licet maior ratio sit in habentibus dignitatem. Nihilominus propter hoc extensio non prohibetur habere locum in casu in quo est minor ratio, prout est casus singularis, in l. j. §. qui autem. ff. de aleat. quem in isto proposito extensionis alleg. pro singulari Bal. in l. fina. in ij. col. nume. 4. c. si contra ius, vel vtilita. publi. & in in l. binas ædes. circa medium. ff. de serui. vrb. prædio. cum concordant. vt per Feli. in c. quæ in ecclesiarum. in iij. col. de constitutio. & ad hoc idem sæpius de isto textu facit festum Decius in multis locis, vt patet in l. si emancipati. in j. col. c. de collatio. & in c. cum in cunctis. §. clerici. in j. colum. de elec. vbi ad illum tex. ponit casum, & in cap. non liceat. in ij. col. de præben. & in ca. j. in iij. col. de probatio. & in cap. cum sit. nume. 19. de appellatio. & in consil. v. & in consil. liij. In casu domini. in iij. col. in secunda parte. vbi notabiliter loquitur, & in consil. lxxvj. Consultus à reuerendo. in j. col. ea. parte, & ista est communis conclusio, & quia extensio non prohibetur, etiam in odiosis de casu ad casum qui lato sumpto vocabulo posset comprehendi, vt tradit Alex. in l. Centurio. in ij. col. ff. de vulg. & pup. per tex. in l. filium habeo. ff. ad Macedo. cum alijs, vt ibi per eum. Sed canonatus venit largo modo appellatione dignitatis, vt concludit Feli. in c. pastoralis. in iij. col. de offi. deleg. Ergo & c. Cum igitur dispositio istius tex. loquens simpliciter de dignitate, extendatur ad dignitates regulares, per dictam clem. ij. ergo extendetur cum alijs

39 in habentibus dignitatem. Nihilominus propter hoc extensio non prohibetur habere locum in casu in quo est minor ratio, prout est casus singularis, in l. j. §. qui autem. ff. de aleat. quem in isto proposito extensionis alleg. pro singulari Bal. in l. fina. in ij. col. nume. 4. c. si contra ius, vel vtilita. publi. & in in l. binas ædes. circa medium. ff. de serui. vrb. prædio. cum concordant. vt per Feli. in c. quæ in ecclesiarum. in iij. col. de constitutio. & ad hoc idem sæpius de isto textu facit festum Decius in multis locis, vt patet in l. si emancipati. in j. col. c. de collatio. & in c. cum in cunctis. §. clerici. in j. colum. de elec. vbi ad illum tex. ponit casum, & in cap. non liceat. in ij. col. de præben. & in ca. j. in iij. col. de probatio. & in cap. cum sit. nume. 19. de appellatio. & in consil. v. & in consil. liij. In casu domini. in iij. col. in secunda parte. vbi notabiliter loquitur, & in consil. lxxvj. Consultus à reuerendo. in j. col. ea. parte, & ista est communis conclusio, & quia extensio non prohibetur, etiam in odiosis de casu ad casum qui lato sumpto vocabulo posset comprehendi, vt tradit Alex. in l. Centurio. in ij. col. ff. de vulg. & pup. per tex. in l. filium habeo. ff. ad Macedo. cum alijs, vt ibi per eum. Sed canonatus venit largo modo appellatione dignitatis, vt concludit Feli. in c. pastoralis. in iij. col. de offi. deleg. Ergo & c. Cum igitur dispositio istius tex. loquens simpliciter de dignitate, extendatur ad dignitates regulares, per dictam clem. ij. ergo extendetur cum alijs

40 cum alijs, vt ibi per eum. Sed canonatus venit largo modo appellatione dignitatis, vt concludit Feli. in c. pastoralis. in iij. col. de offi. deleg. Ergo & c. Cum igitur dispositio istius tex. loquens simpliciter de dignitate, extendatur ad dignitates regulares, per dictam clem. ij. ergo extendetur cum alijs

41 qualitibus suis. Quia qualitas quæ est in constitutione relata, censetur repetita in constitutione referente, l. lecta. & ibi not. Moder. in v. notabili. ff. si cert. peta. & Bald. in l. si defensor. §. qui interrogatus. per illum text. ff. de interro. actio. & in l. si prior. per illum text. ff. solu. matri. & in l. si ita scripsero. de de condi. & demonstra. Iason in l. vbi autem. §. illud. ff. de ver. obliga. in j. notabili. quem §. legit post l. stipulationum quædam. cum materia authen. si quis in aliquo. c. de æden. facit text. in l. admonendi. ff. de iureiur. & in l. à se toto. ff. de hære.

insti. cum concor. quæ scribunt Moder. in l. certum. ff. si cert.
 42 pe. † & quia qualitas adiecta in d. cle. ij. nō debet restringere
 dispositionem præcedentē, vt not. tradit Areti. in l. talis scri-
 ptura. in iij. col. ff. de leg. j. & in consi. cxlij. Vsa consultatio-
 ne. per totum: cum consil. seq. Et hoc maximè tenendum est:
 43 † quia text. in d. c. statutum. alternatiuè loquitur, & vna pars
 alternatiuè per aliam debet declarari, l. j. vbi not. Bar. de reb.
 dub. quæ tex. pro singulari cōmendat Roma. in cōsil. ccxxj.
 Præmissorum Doctorū & c. Et reassumit Decius in cōsil. lvij.
 in ij. col. in ij. parte. & in cōsi. lxvj. Dominus Raynaldus. in ij.
 co. nu. 4. e. li. & ideo illa pars alternatiua de canonicis eccle-
 siæ cathedralis, quæ ponitur hīc in tex. debet determinari se-
 cundū declarationem factam de prima parte alternatiuè,
 scilicet de dignitatibus, arg. eo. quæ dicit Abb. in c. de multa.
 in gl. in eadem. de præben. cum concor. vt scripsi in §. pœna-
 les. Institu. de actio. Sed quantum ad illam partem de digni-
 tate loquentem reperitur facta declaratio in dicta clem. ij.
 ergo respectu istius secundæ partis, in qua concludit eadem
 ratio extendi debet, & sic opinio Abb. per ista defenditur à
 dictis Roma. Vnde And. Sicu. & Feli. in dicto c. causam. alijs
 rationibus reprehendunt Abba. & conantur defendere com-
 munem opinionē, ex quorum dictis assumam tantūm vnam
 44 rationem quæ videtur prima facie magis vrgere. † Dicunt
 enim quòd regula est firma in iure, quòd quādo in vno actu
 concurrunt duæ rationes, quarum altera nocet, altera verò
 prodest: causa illa quæ nocet debet attendi, nō illa quæ pro-
 dest, vt est text. in l. si quis in graui. §. finali. cum sequenti. ff.
 ad Sillania. adde text. & ibi Bart. in l. iij. in princip. ff. de suspe-
 tutor. Sed in casu nostro in monacho canonico ecclesiæ ca-
 thedralis duæ causæ concurrunt, vna quia est monachus, &
 ista nocet, propter quam prohibetur esse iudex, dicto cap. de
 præsentium. alia est canonicatus, qui prodest ad delegatio-
 nem. Concurrentibus igitur his duobus rationibus, illa po-
 tius attendenda est, quæ nocet, & sic vt prohibeatur esse iu-
 dex. Sed ista ratio sumpta ex dicta regula, l. si quis in graui.
 §. fina. pluribus modis euitari potest: nam aduertendum est,
 quòd ratio quare regula prohibitiua, & quæ nocet, attendi-
 tur in prædictis iuribus, non est ideo quia absolutè, & distin-
 ctè regula quæ nocet attendatur, sed quia illa prohibitio est
 specialis,

specialis, & sic se habet vt species, regula verò permissiua vt
 genus, & generi per speciem derogatur, vt expressè dicit Bar-
 to. in extrauagan. ad reprimendam. in ver. non obstantibus.
 & declarant nouissimi Regien. in l. j. §. j. post Alex. ibi in fi. ff.
 de ope. no. nun. & Decius in c. at si clerici. in xv. col. ver. sexto
 aliās. extra de iudi. & ante ipsos Alexā. in l. si conuenerit. in ij.
 col. nu. iij. de sen. & re iud. cum concor. vt scribit Ias. in repe.
 l. si arroganter. in xvij. col. nu. 48. ff. de adop. & isto modo illa
 iura, quæ pro ista regula inducuntur de plano procedunt.
 Sed quando vtraque regula fuisset generalis, vt in casu no-
 45 stro illa ratio non procedit. Nam generaliter † monachi pro-
 hibentur iudicare & etiam generaliter canonici ecclesiarum
 cathedralium permittuntur esse delegati: in isto enim cōcur-
 su duarum dispositionum generalium regula permissiua at-
 tendi debet, quia etiam videtur magis qualificata, quia agi-
 tur de maiori fauore, & ideo offuscat causam præcedentem.
 Vnde tali casu prædicta regula non procedit, vt est casus in
 l. si vir. ff. pro dona. & melior tex. in l. nō intelligitur. §. si quis
 palam. & ibi not. Bart. ff. de iure fisci. & tradit Dyn. in regula
 possessor. col. pe. de regu. iur. & latius idem Bar. in d. l. si vir. &
 reassumit And. Sicu. in c. cum super. in iij. col. de offi. deleg. &
 Feli. in c. venerabilem. de exceptio. & aliter limitat Bar. in d. l.
 46 si quis in graui. §. si. vt ibi per eū. † Et quia illa qualitas debeat
 considerari, quæ magis fouetur à iure communi est tex. in c.
 super quæstionum. §. porro. de offi. deleg. tradit Aret. in l. ij. in
 prin. de verbo. obliga. dum alleg. l. nam similes. ff. de iniusto
 rup. & in terminis nostris hoc dicunt Moder. de Monteferra-
 to in repeti. l. j. in xxij. col. vers. iij. quando in vno. ff. de leg.
 primo. & ista est alia limitatio ad dictam regulam quam latè
 probat Ias. in d. repe. l. si arrogato. nu. 48. & quia in casu no-
 stro consideratur validitas rescritti Apostolici. Vnde quan-
 do ex parte regulæ permissiuæ concurrat fauor, vt actus su-
 stineatur illa præfertur regulæ prohibitiuæ, vt not. tradit Ias.
 in l. iij. in fi. c. de inoffi. testa. quod pro singulari commendat
 Gerardus de Petra sancta in sing. suo. xlij. incip. Nam quādo
 duæ causæ vbi aliam notabilem limitationem ad prædictam
 regulam scribit. faciunt quæ dicit And. Sicu. in c. nonnulli. §.
 sunt & alij. in iij. colum. de rescriptis. Et pro ista limitatione
 Ias. est casus in c. si eo tēpore. supra eo. ti. & lib. & ita prædicta
 ee 4 argumen-

argumenta resoluuntur ultra alios, aliæ rationes adductæ, per And. Sicu. & Fel. fragiles sunt, & ad eas respondet Decius in d. c. causam. vbi videndum est. Non obstat etiam quod inducitur correctio iuris antiqui de quo in d. c. de presentium, si iste text. extenderetur ad canonicos religiosos. Quia dico tibi non esse verum, quia ille text. solum prohibet simplices monachos ne possint esse iudices, vt manifestè sentiunt domini de Rota decis. cclxxxiiij. in tit. de offi. vica. in antiquis, & ideo non comprehendit canonicos qualificados, & sic habentes canonicatum per regulam, quam tradit Sal. in l. si. in princ. c. de iur. 47 dot. videlicet quod statutum vel dispositio generalis non comprehendit personas qualificatas, quem sequitur Ias. in l. j. in iij. col. ff. sol. ma. pro quo alleg. l. in testamentis. iuncta l. hac consultissima. c. qui test. fa. pos. & idem tenet Ias. in l. postquam. in iij. col. c. de pac. Mod. de Monteferrato in repe. l. si constante. in v. col. & xxvij. ff. so. ma. cum concor. vt dixi in proemio regularunt Cancellariæ. q. iij. & pro ista regula bene faciunt quæ scribit Decius in rub. de proba. col. ij. nume. 11. & 12. & in consi. l. xv. in j. col. lib. j. & in consi. j. in j. col. in iij. vol. cum pluribus concor. vt dico in §. rursus. nu. 22. Insti. de actio. vbi concluditur, quod statutum loquens de homicidio non habebit locum in homicidio qualificato. Patet ergo quod dispositio d. c. de presentium. procedet & habebit hodie locum in casu suo, videlicet in monachis simplicibus. Casus ergo noster extra illam dispositionem inducitur, pro quo facit text. in c. statutum. de elec. isto lib. vbi dicitur quod dispositio c. licet cano. quæ loquitur de parochiali, non habet locum in parochiali qualificata. Et sic opi. Abb. contra communem videtur verior: stat ergo conclusio quod dispositio istius text. habet locum in monachis canonicis ecclesie cathedralis, etiam nulla facta mentione, vt de hoc videtur esse decisio Rotæ ultra prædicta. nu. 209. incip. Nota quod vbi causa. in tit. de commissio. in antiq. & quod dictum est de monachis idem dicendum est de fratribus medicantibus: vt dicit Abb. in c. cum olim. in j. nota. per illum text. de ma. & obe. ampliando, & declarando, vt ibi per Fel. & pro ista opin. ultra superius adducta facit glo. in cle. ij. de iud. quæ ibi not. Car. in v. q. vbi dicit quod dispositio illius text. loquens simpliciter de canonicis habet locum in regularibus: quia appellatione canonici illi veniunt. facit etiam glo. Italiæ in c. j. de tempo. ordi. &

ordi. & glo. in cle. j. de rescrip. dum extendit text. de regularibus ad sæculares. Retenta tamen communi opinio. pro vera limitarem ego primo non habere locum in religioso canonico & valde literato. Quia tali casu propter duplicem prærogatiuam recederetur à dispositione iuris, arg. l. sed reprobati. §. si enim. ff. de excu. tuto. & quod ibi not. Bal. & per ea quæ tradit And. Sicu. in c. cum vigesimum. in vij. col. de offi. delega. & in tractatu de præstantia Cardinalium. in j. q. j. partis principalis. col. xv. & in proce. cle. in ix. & x. col. per totum, & in c. j. col. xxiiij. & ibi Fel. in xvij. col. de constitu. & in c. si pro debilitate. in v. col. & in c. de causis. nume. 4. de offi. delega. & alibi sæpe facit text. in c. de multa. de præbend. aliàs enim vbi non daretur illa eminentem scientia procedit communis opinio illa præcipua ratione. Quia monachi & religiosi in dubio præsumuntur iuris ignari, c. ex multa. de voto. & in c. quoniã. de sumo. tenet Decius in c. pastoralis. de iudi. Quia potius contemplationi intendere debent, quàm actioni, vt in c. licet. de regu. tenet Bal. in rubrica. c. de summa Trini. & in l. athletæ. §. de rusticis. in fi. ff. de excu. tut. Sed vbiunque sunt eruditi & habent eminentem scientiam ab illa contemplatione recedi potest propter maiorem vtilitatem rerum ecclesiasticarum, vt in c. nisi. §. pro defectu. & §. verum. de renun. Istud tamen quod dictum est non procederet quando non concurreret in religioso, nisi sola qualitas scientiæ, quia illa sola non sufficeret: ex quo iste text. requirit dignitatē vel canonicatum. Et dato quod solus canonicatus in religioso non sufficiat, tamen concurrente qualitate doctrinæ, singula quæ non profunt multa collecta iuuant: vt in c. j. de treug. & pac. & pro hoc videtur notabilis decisio in puncto Car. in cle. fi. de senten. excommu. Secundò limitatur ista conclusio non habere locum quando Papa ex certa scientia committeret monacho causam, quia tali casu, siue sit canonicus, siue non, poterit esse delegatus etiam ab inferiore: vt tradit Calde. in consi. ij. de offi. delega. argu. c. qui veræ. xvj. q. j. & hoc expressè tenet Abb. in c. per inquisitionem. in ij. nota. de electio. sequitur Areti. in consi. lvij. Diligenter consideratis. in iij. col. in fi. & hoc etiã tenent Moder. Taurinen. in l. fina. ff. de offic. eius. & Feli. in c. nonnulli. in iij. col. versi. limito. ij. de rescrip. ad quos prædicta addes. bene facit quæ dicit glo. in c. ij. de iudi. dum ibi disponitur

53 disponitur quod Papa ex certa scientia posset causam spiritua-
lem etiam laico committere. Tertio limbo non habere lo-
cum communem conclusionem, quando religiosus esset da-
tus delegatus, vna cum alio qui haberet dignitatem. Quia ta-
li casu licet de se delegatus esse non possit: ratione tamen
adiuncti habilitatur, arg. tex. in c. per tuas. de arbi. & no. Bal.
in l. si quis ex argentarijs. s. j. per illum tex. ff. de æden. cū con-
cor. vt per Ias. in l. imperium. in j. col. & in l. cum quidam. ff. de
iur. om. iud. & Fel. in c. j. de prescrip. & de hoc in terminis vide-
tur casus in c. cum dilecti. de accu. & ibi not. Abb. in j. nota.
& ita procedit tex. iuncta subscriptione in c. per inquisitionē.
& ibi expressè not. Abb. de elec. sic etiam debet declarari tex.
54 in c. cum olim. el. ij. de priuileg. ne inducatur correctio. Nam
multa per nos facere non possumus, quæ cum adiuncto licet,
vt probatur in d. c. per tuas. cum superius alleg. per quæ iura
notabilem cautelam tradit Thomas Ferratius in caute. x. in-
cipien. Si contingat. post Ias. in l. emancipati. in iij. col. c. de
colla. cum pluribus ibi per eum cumulatis, & in caute. xxij.
Quarto communis conclusio neque iste tex. procedit in ca-
sibus enumeratis in d. cle. ij. de rescrip. & alijs quos tradit Fe-
li. in c. in super. de testi. & notabilius in c. cum I. & A. in pen.
col. de re iud. Quinto limitatur non procedere, quando ta-
ler monachi fierent inquisitores, quia ratione fidei hoc tole-
raretur: & ita procedit quod not. Abb. in c. cum dilecti. in j.
nota. de accu. Sexto notabiliter limita istam conclusionē nō
procedere, quando religiosus daretur commissarius Aposto-
licus in extraiudicialibus. Quia tali casu, dato quod non habeat
dignitatem, non habet locum iste text. Ita notabiliter dicit
Abb. in c. cum in veteri. in ij. not. de elec. alijs si contrarium
diceremus, dispositio illius tex. censeretur correctæ secundum
55 eum, quod non est dicendum. Sed diligenter est aduertē-
dum, quia nō videtur ratio differentiæ inter iudicialia, & ex-
traiudicialia: vt patet in c. j. de iud. eod. lib. & in l. nec mirū.
ff. de pig. actio. & quia ratio istius tex. quæ assignatur hinc in
gl. sede Apostolica, videlicet ne pannosus & simplex clericus
representet Papam, militat isto casu, & ideo ego responderē
planius ad text. in d. c. cum in veteri. quod ille text. procedat,
quando religiosus solus nō fuit datus commissarius, sed vna
cum alijs habentibus dignitatem, vt ibi expressè dicit text. &
ideo

ideo succedit illud, quod dictum fuit supra in tertia limita-
tione, quod ea quæ per nos soli non possumus expedire, cum
56 adiuncto habili consequimur. Quia inhabilitas vnus sup-
pletur per habilitatem alterius. arg. c. sacris. de sepul. & d. l. si
quis ex argentarijs. s. j. ff. de æden. & istam puto veram esse
rationem ad illum text. & per ista habes vltra omnes istam
57 conclusionem perfectissimè discussam. Nota quinto ex isto
tex. secundum Domini. hinc quod causæ à sede Apostolica debent
committi in locis vbi copia peritorum possit haberi, ita hinc
not. omnes, & sequitur Felin. in c. de quarta. in ix. col. de præ-
scrip. & Roma. notab. cccclv. incipien. Si allegatur in causa. &
ratio videtur. quia vbi est copia peritorū præsumitur quod
causæ melius decidantur. arg. c. prudentiam. de officio. dele-
ga. facit tex. in l. si auiam. c. de ingenuis manu. ibi, si cum pe-
ritioribus tractatū habuisses facile cognosceres & c. Et istud
intelligitur quando commode fieri potest talis commissio, vt
tex. hinc dicit: secus tamen si cum in commoditate, quia tali
casu iudex sibi providere potest de assessore, vt dicitur in s.
assessorem. j. eod. qui text. ita declarari potest & extendi ad
istam incommoditatem. Quia licet iudex ratione suæ peri-
tiæ non indigeat eius opera, ratione tamen loci vbi copia
peritorum non habetur necessaria videtur vt saltim in ali-
quo adimpleatur dispositio istius textus: pro quo faciunt ea
quæ ad propositum scribit Ias. in l. certi. in ij. col. c. de iudic.
Maius tamen dubium est. Nūquid clausula decreti apposita
hinc in si. comprehendat istum casum, in euentum quod commis-
sio fieret in loco vbi non est copia peritorum, cum tamen alio
loco haberi posset commode. Omisiss pluribus communis
opinio. videtur quod talis commissio vitietur per ea quæ in
simili dicunt hinc Domini. & alij in casu minus dubitabili, &
pro ista opin. facit tex. in c. tuæ. de cler. non resid. Ego autem
puto contrarium, quia ista verba text. significant potius acci-
dentiam facti, quam iuris ministerium, & ideo istum casum
non excludunt. argumen. glos. notabilis in clemen. j. in versi.
præsidentes. j. eodem titu. & glos. in l. vnica. in versi. spon-
sam. c. de rap. virginum. & videtur sentire glos. hinc in ver. nec
audiantur. Nam sufficit quod iudex habeat qualitatem de
qua hinc: & propter quam principaliter ipsa dispositio ema-
nauit. Vnde illud, quod de copia peritorum dicitur pro-
cedit de

58 cedit de bene esse, † neq; obstat illa regula q̄ clausula in fine apposita referatur ad omnia præcedentia, quia illud procedit, quando omnia præcedentia sunt de forma substantiali, & nõ de iustitia, vel nisi sequatur absurdum, vel incõueniẽs, vel annullatio actus, ita quasi in terminis not. Abb. in c. ecclesia. el. ij. in vj. notab. per illũ tex. de electio. & notabilius Car. in consi. lxx. Ex præmissis supra scripto. vbi respõdet isto modo ad illum text. qui habet clausulam decreti in fi. vt hĩc: & istud etiam notat Bar. in l. fi. §. Titia. ff. de lib. leg. aliter illa regula limitatur, vt latè per Moder. in c. causam. de rescip. & in c. secundò requis. de appella. nec minus obuiat illa alia regula, q̄ vna determinatio respiciens plura determinabilia & c. vt liam hoc iure. de vulg. & pupil. † Quia illa regula procedit vbi est eadem ratio in omnibus, l. Caius. ff. sol. matr. tradit Alex. in l. Gallus. §. quidam. de lib. & posthu. Sed hĩc nõ est eadem ratio in contentis sub ista dispositione ex eo, quia istud quod de copia peritorum dicitur, comoditatem respicit: quia cõmodius causæ tractantur in tali loco. Per hoc tamen si alibi non ita cõmode tractentur dummodo ritè procedatur satisfactum videtur dispositioni. Non obstat text. in d. c. tuæ. quia ille tex. procedit ratione studij, quod debet fieri in locis insignibus vbi copia peritorum habetur ad docendum, sine quibus non potest vera doctrina haberi, vt notatur in proœ. Digest. Et hoc suadetur: quia vt dicit hĩc Domi. quædam hĩc fuerunt addita à compilatoribus, vt patet de verbo cõmode, positum hĩc. Vnde talia verba non inducunt dispositionem, vt tradit Alex. de cõpilatoribus Digestorũ loquens in l. viro. ff. so. ma. vt etiam patet in c. penul. §. prohibemus. j. de offi. lega. vbi Domi. & alij reprehendunt rationem
60 illius tex. † Nota sextò ibi, literarũ sedis apostolicæ & c. q̄ delegatio debet fieri per literas, & sic requirit scripturam, ita intelligit istũ tex. Domi. in c. j. §. postquàm. in fi. j. de consi. Sua detur hoc: quia tex. iste ponit clausulam decreti, ergo videtur introducere formam, vt dicit Bal. in l. j. ff. de lib. & posthu. facit tex. in c. cùm in iure. de offi. deleg. Tamẽ istud efficaciter hĩc non probatur. Dictum tamen est in se verum, q̄ delegatio Papæ debet per literas probari, & non per testes, vt in l. j. c. de man. princ. & tradunt docto. in c. quoniã contra. de proba. & hoc idẽ est in delegatione Episcopi ad vniuersitatẽ causarũ,
secus

secus autem si ad vnam causam: quia tũc probari potest per testes, vt tradunt domini de Rota in deci. cccxcvij. incip. Si Episcopus. in ij. dub. sub titu. de rescip. in nouis. Et quod dictum est in delegatione Papæ, idem dicendum est in subdelegatione quæ scripturam requirit, & per testes probari non potest, vt dicit Imo. in d. c. cùm in iure. & Archi. in c. si subdelegato. de offi. dele. lib. vj. Hoc tamen nõ procedit in subdelegatione collectoris dati à Papa, quia licet commissio scripturam requirat, & probari per testes non possit, tamen si faciat subcollectorem, talis subdelegatio per testes probari poterit, vt dicunt domini de Rota in deci. cclxvj. incip. Dixerunt. in titu. de proba. in nouis. per rationẽ ibi positam per eos quos cum alijs concor. sequitur Bartho. Belenz. in tracta. de chari. subli. q. cxj. declarando vt per eum in q. cxiiij. & prædictum notabile adeò est verum, q̄ etiam si delegatio per transumptum probaretur, non sufficeret, prout concludit Roma. in consi. cccxxxvij. incip. Cùm propositam quæstionem. Et hoc verum est nisi transumptum fuisset transcriptum ab originali solenniter, iuxta formã c. fi. de fi. instr. & quæ ibi dicunt docto. quia tali casu fides illi tribueretur, vt ibi habetur: & tradit Ange. & alij in auth. si quis in aliquo. c. de æden. Hoc tamen verum est, quando lis non pendet. Si verò lis penderet tunc seruat Rota q̄ etiam si transumptaretur cum solennitate de qua in c. fi. ei nõ adhiberetur fides, nisi iura sint extracta per compulsoriam decretam ab auditore coram quo pēdet lis, & talis practica fuit fundata forte in c. fi. vt lite pen. & in deci. ccccxj. in no. incip. Si lite pendente, dum alleg. c. vt nostrum. de appella. Sufficeret tamen isto casu, q̄ produceretur sumptum facultatis collectoris de regestris bullarum Papæ, quia illi Rota solet fidem adhibere sicut originalibus, vt dicunt domi. in deci. dcxxj. incipiẽ. Nota sumptum. quæ est duplicata errore, in deci. dclxxxj. dummodo sigilla recognoscantur, quibus sumptum clausum præsentatur, & ista de plano procedunt in causis pendentibus in curia, secus extra curiã, quia tali sumpto cum solo sigillo, non adhiberetur fides, nisi produceretur bulla plumbata. Et ratio differentię potest esse quia in curia potest de facili haberi recursus ad registrũ, vel Papã, si de viribus sumpti dubitatur: iuxta ea quæ not. Spec. in titu. de proba. §. videndũ. versũ. quod de auditoribus, quod fieri

fieri facile non posset extra curiam. Quæ omnia notabis in practica quâdo fueris Romæ. Nota ultimò generaliter per viam regulæ, ex isto text. secundùm omnes, q̄ causæ à sede apostolica debent cõmitti existentibus in dignitate, ita not. Abb. in c. suspitionis. in ij. col. de offi. deleg. & in c. quoniam Abbas. in v. col. eo. ti. & Alex. in consi. lxxvij. In causa & lite, in ij. col. vol. ij. & in rubr. ff. de offi. eius. in ij. col. Amplio istam regulam & limito vltra scribentes pluribus modis. Primò ampliatur regula supradicta q̄ procedat etiam si ille cui committitur causa nõ habeat dignitatem in illo loco vbi fit commissio sed alibi, ita tenet Card. in cle. fi. in fi. de sent. excom.

61 † Sed tamen istud dictum Card. simpliciter ita intellectum non videtur verum, ex eo quia quando causa committitur existenti in dignitate in dubio cõsetur sibi cõmissa iurisditio in eo loco, vbi habet dignitatem, non autem in loco vbi residet, nisi hoc expresse dicatur. Casus est de hoc quem ibi ponderat Ioã. And. & Abb. in c. fi. de re. permu. & hoc idem tenet Abb. in c. olim. in gl. j. de excep. ad idem est tex. iuncta superscriptione in c. fi. & ibi not. Abb. in j. notabili. de iudi. Suadetur hoc, quia habens dignitatem si resideat extra locum dignitatis priuatus reputatur: vt dicit Abb. in c. fi. in iij. col. de foro compe. per alleg. ibi per eum. Sed priuato fieri non potest delegatio. igitur & c. Et secundùm hoc declarandum esset dictum Card. procedere, quando de hoc fieret mentio. Sed videtur q̄ etiam sine mentione dictum Card. possit defendi, ex eo quia iste tex. non requirit aliud, nisi q̄ causa committatur existenti in dignitate, & q̄ reus per tale rescriptum vltra vnam dietam à sua diocesi non trahatur, vt in §. j. infra eo. vnde si in patria mea resideret pro suo beneplacito habens dignitatem alibi, ego existimo impetrationem valere, & q̄

62 iurisditio censeatur data in illo loco impetrantis. † Quia in dubio actus agētis debet interpretari secundùm eius voluntatem & dispositionem iuris. l. non omnis. ff. si cert. pet. Vnde ex quo iudex est constitutus in dignitate, & per impetratio. contra reum fit intra metas iuridicas talis impetratio nõ potest dici dolosa. Non ob. q̄ talis censeatur priuatus, quia illud est verũ respectu exercitij iurisdictionis, quam in alieno territorio exercere nõ potest, vt in l. iij. ff. de offi. præsid. alleg. per Abb. secus verò vigore cõmissionis Apostolicæ quæ honorem

rem tribuit & iurisdictione, & illustrat dignitatẽ etiã alibi existẽtem quæ committatur personam: vt in c. si gratiosæ. §. eodẽ. & c. præsentis. infra de præbend. & talis qualitas nõ separatur à subiecto, nisi per mortem ciuilẽ vel naturalẽ. Et ideo ego dictum Abb. & aliorum declararem procedere, quando fieret impetratio siue cõmissio habenti dignitatem residenti tamẽ vltra dietam à loco rei. Quia tali casu in dubio procedit quod dicit Abb. cum cesset ratio supradicta. & isto modo iste opi. concordari possunt, & ita declaratur etiã dictum Domi. in c. ne aliqui. col. fi. j. de hære. & supra in proce. in v. notabil.

Secundo principaliter regula prædicta extenditur, vt procedat etiam in subdelegato. Nam ea ratione qua delegatus requiritur, q̄ sit in dignitate, eadẽ ratione in subdelegato dicendum est, ita tenet Abb. in c. pastoralis. in iij. col. de offi. deleg. & Rota deci. cccxcij. Not. q̄ si in forma cõmuni. in antiq.

63 & ratio redditur: quia subrogatus sapit naturã subrogati. §. fuerat. Insti. de actio. cum si. Et ex hoc infertur, q̄ si Papa ex certa scientia cõmitteret causam simplici clerico non habenti qualitatem requisitã in isto tex. ex quo videretur secũ dispensare iuxta ea quæ dicit glo. hinc in ver. literarũ. q̄ talis clericus possit alteri simplici clerico illam causam subdelegare: quia subrogatus sapit naturã & c. & ita in terminis post longã disputationẽ tenet Decius in c. si pro debilitate. de offi. deleg. cõtra Feli. qui contrariũ tenebat rationibus de quibus ibi late per eos. Pro qua opi. facit quæ tradunt Docto. in l. filiuffamilias. §. diui. & in l. pater. §. quindecim. de leg. iij. q̄ res semel effecta alienabilis, semper durat alienabilis. Ita hinc est dicẽdũ, q̄ causa semel effecta delegabilis nõ existenti in dignitate duret

64 cũ qualitate sua. Tamẽ quantũ ad istũ casũ † mihi opi. Feli. videtur verior ex eo quia negari nõ potest, q̄ delegatio facta simplici clerico est exorbitans tribus rationibus. Primò quia inducit habilitatẽ incapacis, & isto respectu inducit priuilegiũ personæ. Secũdò quia per istã delegationẽ derogatur dispositioni istius tex. disponētis causas delegari debere existenti in dignitate. Tertiò quia huiusmodi delegatoria rescripta iam de se extra istũ casum sunt odiosa: quia absorbent iurisdictionẽ ordinariã gl. in c. j. supra eo. & in c. ad hæc. extra eo. titu. Istis tribus rationibus cõcurrentibus videtur dicẽdũ q̄ talis habilitas transferri nõ possit per subdelegationẽ alteri personæ incapaci.

65 incapaci. Quia priuilegium non transit de persona ad personam, etiam ex identitate rationis, c. sanè. de priuilegijs. & maximè priuilegium continens dispensationē, & in casu isto quia dispensatio de se est odiosa: vt in c. j. infra de fil. presb. & personam nō transgreditur. s. sed quod principi. Insti. de iure natura. facit l. quia personale. ff. solut. matri. maximè cū sit correctoria istius dispositionis. debet restringi, & prohibetur extensio. l. si vero. §. de viro. ff. solu. ma. Cū igitur plures sint rationes obstantes, ideo concludendum est istum simplicem clericum, ꝑ cum quo per principem est dispensatum, non posse alteri clerico simplici delegatam sibi causam subdelegare, nisi habeat qualitates requisitas in isto tex. Vt tamen omnia ista magis lucidius intueri possint reassumo istam q. per viā dubij, videlicet an si Papa ex certa scientia delegat causam non habenti qualitatem de qua hīc, possit delegatus subdelegare non habenti dictas qualitates. Super quo videtur dicendum. Primò q. sic affirmatiuè propter illam vulgarem regulam qui habet q. subrogatū sapit naturam illius in cuius locū subrogatur, in c. ecclesia. vt lit. pen. in cle. j. de offic. vica. cum vulga. Cū ergo delegatus licitè sine illis qualitatibus procedat eodem modo dicendum est in subdelegato qui est subrogatus eius loco. Secūdo pro hac parte videtur esse tex. in terminis in c. ex literis. in prin. de in integr. resti. vbi si Papa delegat causam matrimonialem non Episcopo, cū aliās de sui natura debet delegari Episcopo, vt in c. decedentibus. de excessi. præla. & tradit Specu. pulchrè in titu. de rescriptis principum. §. ratione formæ verò cuius ad instructionem. & Abb. in c. causam matrimonij. de offi. deleg. ille delegatus poterit illam subdelegare similiter non Episcopo. Tertiò potest optimè adduci illud quod voluit Bar. post quosdā Doct. in l. j. in iij. col. versi. quæro nūquid & c. ff. de officio eius. vbi dicit q. licet causa meri imperij nō possit delegari nisi a principe, vt in l. j. in prin. ff. de offic. eius. habetur imperium. ff. de iur. omnium iudi. nihilominus si princeps delegat illam postea poterit delegatus subdelegare, licet non fuerit princeps, quia cū causa semel mutauit naturam suam censetur facta delegabilis: ar. l. si. in fi. c. de imponen. lucr. descript. libr. x. & l. pater filium. §. quindecim. ff. de leg. iij. In contrarium verò adduco primo. nam quod non habens huiusmodi qualitates

possit

possit esse delegatus videtur esse quoddam priuilegium cōtra istum tex. Sed priuilegium non egreditur personam priuilegiati, vt in c. ex parte. & in c. porrò. de priuileg. & in regula priuileg. cum vulg. ergo & c. Secundo nemo dubitare debet quin ista non sit quædam dispensatio quo ad delegatū, vt non existens in dignitate, vel canonicus possit esse delegatus, ergo restringenda quo ad ipsum tantum, vt patet per tex. j. q. vij. in c. nisi rigor. & c. j. & ij. de fil. presby. lib. vj. Tertiò pro hac parte facit iste tex. in §. in nullo verbo, neque alibi, vbi tex. dicit q. subdelegatio debet fieri personis superius duntaxat designatis, & sic vtitur vera taxatio, quasi intendens q. nullo casu possit ipse delegatus subdelegare nisi habentibus prædictas qualitates. Quartò pro hac parte adduco tex. valdè vrgentē in c. super questionum. in §. porrò. & in §. si verò. de offi. delega. vbi si princeps delegat causam cum illa clausula appellatione re. & sic dat hoc priuilegium delegato, ipse non poterit eodem modo subdelegare cum ipsa clausula, & sic illud priuilegium non transit in subdelegatis. Si ergo priuilegium cohærens causæ non transit in subdelegatum si causa subdelegatur, multò magis priuilegium cohærens personæ non debet transire in eum. Vterius de sui natura causa debet delegari habentibus d. quali. non alijs. d. c. statutum. naturam igitur primordiam debemus attendere. argu. l. si. c. de his qui ven. æta. imp. Sextò duo spiritualia non debent concurrere in eodem subiecta, l. j. de dot. promif. Septimò vbicunque aliqua res nō est transmissibilis ad hæredes, si tñ de voluntate testatoris fiat transmissibilis intelligit tantum de primo. l. antiquitas. c. de vsufr. ita in casu nostro est dicendū, q. illa delegatio non possit fieri in secundū. Istis tamen sic ad vtranque partē deductis, tenendo partem negatiuam ad cōtraria facilis erit respōsio, primò dum dicitur, q. subrogatus sapit naturā, & c. nam illud est in natura primordiali, & q. subrogatus sapit naturā quam habet à lege, non autem naturam accidentalem quæ ex accidenti datur, prout est ista data ab homine q. sine illa qualitate possit esse delegatus sed sapit naturā primordiam, videlicet q. non potest esse delegatus nisi habeat prædictas qualitates. Illa enim dicitur natura primordialis, id est primæua, & hoc modo patet gl. in l. certi cōdictio. in prin. ff. si cer. pe. & pro ista respō-

ff sione est

sione est tex. ibi not. Bar. in l. item veniūt. §. cum prædiximus.
 ff. de peti. hære. & Bar. in l. j. §. hæc actio. ff. si quis testa. lib. esse
 iul. fue. Secundò non obst. text. in c. exclusis. valdè vrgens.
 Ideo enim potuit ibi causa matrimonialis alteri quàm Epi-
 scopo subdelegari, quia delegatus subdelegauit alteri colle-
 gio cui Papa iam comiserat ei prædictam causam matrimo-
 nialem: & sic ambos illos visus est Papa habitare indistin-
 ctè ad cognoscendum de causa illa. Nec obst. si diceretur q̄
 hæc responsio non procedit, quia delegatio est stricti iuris:
 vt in c. j. & ix. de offi. deleg. quo non est dicendū q̄ licet Papa
 habitauerit illos non Episcopos ad cognoscendum de tali
 causa vt delegatos, videatur etiam habitasse illos, vt alter
 alteri subdeleget nisi quatenus ei de iure cōpeteret, maximè
 quia tex. in d. c. super quæstio. vult q̄ licet duo sint dati dele-
 gati cum clausula à Papa recepta, tamen si alter subdelegat
 alteri non poterit cum illa clausula subdelegare, & sic tex. in
 d. c. ex literis. non procedit tex. eo, quia Papa voluerit, sed so-
 lūm ex potestate ipsius delegati subdelegantur. Et ideo ad
 hoc motiuum respondetur, q̄ videtur habere duo capita, pri-
 mum caput circa c. cū xx. secundū circa c. super quæstionē.
 & quo ad primum dico q̄ dato q̄ delegatio sit stricti iuris il-
 lud est verum quo ad diuersas causas, vt videlicet delegatus
 possit cognoscere de alia causa in cōmissione expressa isto
 modo, tex. in d. c. P. & G. procedit, sed circa illam causam cō-
 missam tantummodo est fauorabilis & ampliāda, patet per
 c. j. de offi. deleg. vbi est si non dicatur in cōmissione potest
 delegatus compellere impediētes suam iurisd. Ad idem me-
 lius facit tex. in c. præterea. eo. tit. vbi cōmissa causa tantum-
 modo censetur cōmissa, sine quibus causa expediri non po-
 test. In proposito ergo cūm Papa in d. c. ex literis. habitauit
 rit illos nō Episcopos, vt possint esse delegati conuenienter
 videtur illos habitasse, vt alter possit committere & alteri
 subdelegari cūm sit q̄ causa aliās nō expediret, ex quo in cō-
 missione illa nō adest illa clausula si nō omnes, de qua in c.
 prudētiam, §. ad iocimus. & in c. quāuis. eo. tit. & pro tollenda
 ista contrarietate videtur casus in terminis non instando in
 verbis, in c. quāuis. eo. tit. vbi si causa duobus cōmittit simpli-
 citer videt & c. si hoc expressa nō dicat put est casus noster.
 Quo aut ad tex. in c. super quæstionē. §. si nō respōdetur. q̄
 differt

differt multis ille casus à d. ca. ex literis. nam ideo ibi priuile-
 gium procedendi appellatione re. extinguitur, quia aliter po-
 terat solus procedere appella. re. vnde iudicium omnino ha-
 buisset effectū, & sic causa habuisset finē. Sed in casu d. c. ex
 ex literis. iudicium fuisset effectū frustratoriū in eo tātūm, &
 sic causa illa fuisset protestata, cōtra c. finem litibus. de do. &
 contu. maximè quia erat causa matrimonialis quæ requirit
 breuiorem expeditionē, iuxta vulg. cle. dispēdiōsam. & clem.
 sæpe. Circa verò doctrinam Bar. in l. j. ff. de offi. eius. respon-
 deo, q̄ illa nō obst. duplici capite. Primò quia quod ipse de-
 legatus possit causam meri imperij subdelegare illud nō est,
 ex eo quòd causa mutauerit naturā suam, sed propter regu-
 lam generalem, quæ habet quòd delegatus principis indi-
 stinctè potest subdelegare, vt d. l. à iudice. c. de iudic. Verūm
 est q̄ posset etiam dici illud esse verum in causis delegabili-
 bus & quæ possunt per istum subdelegari. Sed ista nō est hu-
 iusmodi, quia expressè prohibetur hæc subdelegare inferior
 à principe, d. l. j. ff. de offi. eius. cum simi. ideo aliter respōdeo
 q̄ illa doctrina Bart. non est vera, quia habet expressum ca-
 sum. l. contra se. in c. si probabiliter. de offi. deleg. vbi delega-
 tus principis non potest causam grauem subdelegare, prout
 est causa meri imperij, prout not. do. Anto. in ca. quod sedes.
 in prin. vlti. col. quem sequitur ibi Ioan. And. & Imo. de offi.
 ordi. & idem videtur velle Spe. in tit. de leg. §. excipientem. in
 v. col. vers. sed hinc incidit alia quæstio. & Sali. post Pet. & Cy.
 in l. j. c. qui pro sua iurisd. & per ista puto responsum ad illā
 doctrinam Bar. & sic ad omnia motiua pro hac parte indu-
 cta. Vel alio modo responde quòd in casu nostro est diuersa
 ratio quàm in casu Bar. quia in casu Bar. & iurium, quæ alle-
 gat, nimirū durat res in eadē natura quā assumpsit, quia
 est eadem. Sed in casu nostro in quo sunt plures inhabiles
 ad gerendum vnum actum, scilicet, vnus habitatur, nō se-
 quitur ex hoc habitatio aliorum, quia sunt diuersæ perso-
 næ. Tenendo tamen disputationis gratia partem affirma-
 tiuam ad motiua facta pro parte negatiua faciliter respōde-
 ri potest. Et primò ad primū motiuum dum dicebatur quòd
 istud erat priuilegium personale, videlicet, quòd non haben-
 tes istas qualitates possit cognoscere, & c. quia negatur ma-
 ior, videlicet, q̄ sit priuilegiū, imò dicitur onus, quia iudicare
 ff 2 est onus:

est onus: vt est tex. in l. munerum. §. iudicandi. ff. de muner. & hono. facit optimum tex. in c. cum æterni. de reg. iur. lib. vj. facit etiam tex. in l. sancimus. c. de iudic. cum alijs si. igitur. &c. & hac de causa delegatus cognoscit an sua sit iurisdictio, vt in c. super literis. de rescript. & in c. vt debitus. de appellatio. quia non præsumitur in se velle recipere onus. Et similiter, per ista erit responsum ad secundum argu. dum dicebatur quod erat dispensatio, quia non est dispensatio, ex quo affert onus non autem vtilitatem vel priuilegium quod est de natura ipsius dispensationis. Vterius non obstat. text. in c. statutum. §. non solum. de rescript. lib. vj. vbi dicitur quod subdelegatio debet fieri personis superius duntaxat designatur, & sic habentibus qualitatem prædictam, illud enim habet locum quando delegatio ipsa erat facta personis prædictis, tunc enim bene verum est, quod subdelegatio est fienda tantummodo illis personis, sed quando non esset delegata causa modo prædicto de quo ibi, tunc in subdelegatione non esset etiam seruandus ille tex. debet enim Papa ipse velle licere alijs quod ipsi licitum facit, iuxta regulam, quod omnis eius actio est nostra instructio, in c. significa. de elect. in c. & si Christus. de iur. iur. cum vulga. & præsertim quando in loco non essent personæ habentes dictas qualitates. Itē & quartò non obstat, tex. in c. super questio. §. si verò. de of. dele. vbi si princeps delegat causam ap. re. delegatus non subdelegat ap. re. & est ratio, quia illud est priuilegium quod à sententia non possit appellari est maximum priuilegium, quia iudex non videtur habere superiorem, tunc ideo tale priuilegium non egreditur personam. Sed in casu nostro non vertitur aliquod priuilegium, vt supra dixi in ratione primi argumenti, sed quia ista responsio videtur nimium generalis, ideo respondetur aliter, quia ideo non potuit causam subdelegari cum illa clausula, quia omnino alter de per se siue subdelegare poterat procedere ap. re. & sic causa omnino habuisset finem, & videtur non fuisse delusorium. Sed in casu nostro, si causa non posset delegari non habenti prædictam qualitatem, puta quia in loco vel extra vltra vnam diocetam non reperiretur huiusmodi clerici iudicium esset delusorium, & ita sit responsum satis ad illud c. super questionum. §. porro. Item non obstat, si diceretur quod videtur dicta industria &c. quia non censetur, nisi appareat quo casu, si esset electa non esset du-

esset dubium, quia non posset nemini subdelegare, vt in c. si eo. tit. sed cessaret omnis coniectura industriæ quando in loco non esset aliquis habens aliquam dignitatem vel canon. Item non obstat, si diceretur quod delegatus non potest vti clausula ex certa sciētia, quia importat plenitudinem potestatis, glo. in c. ad hæc. de rescript. sed delegatus non habet plenitudinem potestatis, quia illius est soluere &c. vt in c. inter alia. de senten. excom. Responde quod delegatus non facit ex eo quod vtatur illa clausula, sed facit, quia lex debet esse possibilis iij. dist. erit autem lex. Sed pone quod in loco non sunt habentes dictas qualitates. nec ibi propè, & Papa delegaret non habenti, præsumeretur tollere ius tanquam impossibile ex causa. Et per hæc rationem inferri potest, quod ipse delegatus posset subdelegare non habenti illas qualitates. de quibus hinc, quod ibi non inuenirent tales. Redeundo igitur ad propositum istius ultimi notabilis, regula igitur est quod causæ à sede Apostolica debent committi personis existentibus in dignitate. Ista conclusio singulariter limitatur vltra alios pluribus modis. Primò procedere in executoribus gratiarum. Nam dato quod ipsi sint in dignitate, possunt tamen committere vices suas simplici clerico nullam habenti dignitatem, vt notabiliter concludunt domini de Rota, decisio. cccclxix. in tit. de rescript. in no. incip. Si in forma comuni &c. vbi dicunt ita fore in Rota per omnes dominos conclusum per d. Archi. hinc, quia tales non sunt iudices, sed meri executores, & ita etiam idem tenent in decisio. cccxcij. incip. Nota quod si in forma. in tit. de executoribus. in antiquis. Declarando tamē vt per eosdē dominos in decisio. incip. Nota quod executor. in tit. de offic. delegati. in antiquis. Tertiò extende regulam secundam habere locum in Doctore simplici. ¶ Quia in tali verificatur dispositio istius tex. ex eo quia Doctoratus dicitur esse dignitas. c. quāto. de magist. cum cōcor. ibi traditis per Feli. & idē latius tradunt Moder. in tract. de Doctore. in iij. parte. q. ij. & Alex. in l. Centurio. in ij. col. ff. de vulg. & pup. Sed vnum mihi obstat, quia tex. iste loquitur de dignitatibus ecclesiasticis, & Doctore non est in dignitate ecclesiastica, & licet hoc admittatur ex eo, quia talis dignitas reperitur à iure canonico expressa. ¶ per regulam c. j. de æta. & qualita. vbi habetur, quod illæ dicuntur dignitates ecclesiasticæ, quæ nomen habent à iure expressum,

pressum, vt tradit Archi. & Domi. in c. j. in ti. j. tamen ex alia ista dignitas non sufficit, quia iste tex. loquitur de dignitatibus propriè patet, quia canonicatus largo modo est dignitas, vt dicit Fel. in c. pastoralis. in iij. col. de offi. deleg. Et tamè in dispositione ista sub illo verbo, dignitatibus, non comprehenditur, sed ponitur hìc in tex. vt qualitas differens à dignitate secundum omnes Docto. vt patet ex dictione, sen. Ergo manifestè colligitur, qd illud verbum dignitate, positum hìc in tex. accipitur pro dignitate propriè, nò largo modo. Quia tali casu canonicatum comprehenderet, nec poneretur vt diuersa in tex. cum igitur Doctoratus non sit propriè dignitas, vt concludunt Mod. in tract. de beneficio, in ij. q. primæ partis. fol. penul. quia diffinitio dignitatis data per Abb. & communiter Docto. in c. de multa. non adaptatur Doctori. ergo concludendum est non comprehendì sub dispositione istius tex. qui de proprijs dignitatibus loquitur, vt tenet hìc glos. in verb. dignitate. quæ communiter approbatur, & pro ista opinione videtur glo. quæ hoc tacitè sentit hìc in vers. sede Apostolica: aliàs sequeretur qd eadem ratione posset fieri commissio simplici clerico cum dicatur habere dignitatem ratione clericatus, vt in c. denique. iij. di. & in c. j. de vi. & ho. de. & breuiter de hoc videtur decisio Car. si subtiliter ponderetur in cle. si. de sen. exc. vbi dubitat an Doctor existens ¶ Pata uij habens tamen dignitatè alibi sit capax delegationis, attèto qd alibi dignitatem habet, & concludit qd sic, facta mentione de tali impedimento. Si igitur illud esset expeditum quod Doctor ratione Doctoratus posset esse iudex delegatus, nullum fuisset dubium, an haberet alibi vel non haberet dignitatem, cum tali casu dignitas Doctoratus sufficeret quæ Doctorem committatur, vbiq; concludo ergo quòd dispositio istius tex. non procedit in solo & simplici Doctore. Limitare tamen hoc nisi esset Doctor excellentis & eminentis doctrinæ, quia in tali regulæ iuris transgredierentur per tex. notabilem in l. sed & reprobati. §. si enim. ff. de exc. tu. quem ibi ad hoc pro singulari no. Bald. & Alex. in l. centurio. in ij. col. ff. de vul. & pup. cum multis concor. quæ cogerit And. Sic. in tra. de præstan. Car. in j. q. j. par. princ. col. xv. & in proæ. cle. in ix. & x. col. per totum. cum alijs si. vt scribo in d. l. sed reprobati. Sed ista limitatio morderi potest, ex eo quia licet Doctor sit eminentis doctrinæ,

tis doctrinæ, nò propter hoc talis eminens doctrina constituit eum in dignitate, licet eum faciat magis mereri, & meritum non tribuit dignitatem: vt dicit Gar. in cle. ij. in ij. q. de magi. sequitur Decius in c. clerici. de iud. & in l. cum quid. in iij. col. ff. si cer. per. Secundò limitarem, nisi Doctor legeret per xx. annos, quia tali casu ex illa prærogatiua tēporis acquirit dignitatem comitatus. l. j. in fi. cum gl. c. de professio. qui in vrb. Const. lib. xij. cum cōcor. vt scribit Ias. in l. j. in ij. col. ff. de offi. eius. Suadet hoc per vnū notabile dictū And. Sicu. in c. si. s. cæterū. col. xij. nu. 29. de offi. dele. vbi dicit, qd licet Doctor nò possit legere per substitutū, vt in l. inter artifices. ff. de sol. quā ad hoc alleg. Bar. in l. nemo. ff. de duo. re. Tamè vbi Doctor legisset per xx. annos hoc potest facere ad instar illustriū, vt in l. quisquis. c. de Epi. & cle. ita in casu nostro est dicēdū licet simplex Doctor nò possit esse delegatus. Tamen si legit per xx. annos poterit illi causa delegari. Quod nota, quia sunt omnia noua in materia. Tertiò limito nisi Doctor hoc habeat ex priuilegio Apostolico, vt possit esse delegatus: quia tali casu nò procederet dispositio istius tex. & ita in Doctoribus vniuersitatis Cadomen. dicunt in terminis quidam Mod. in tracta. de Docto. in ij. parte. fo. 17. Quartò simpliciter extendo istū tex. & regulam prædictam habere locū in arbitris datis super causa principali qui debent esse in dignitate, vel personatu, vel canonicatu ecclesiæ cathedralis, ita extendit Domi. in c. legitima. in iij. col. ver. in fi. gl. j. de app. contrariū tamen videtur tenere idē Domi. in c. iudex. in iij. col. vers. sed quis. j. de offi. deleg. Sed concordando opi. tu potes distingere inter arbitros iuris & cōpromissarios. ¶ Nā primi cēsuntur delegati, vt tradunt omnes in l. si. per illū tex. c. de iud. & in c. ab arbitris. j. de offi. deleg. & in istis bene requiritur qualitas istius text. quia subrogatus in locū iudicū recusatorū, vt in c. suspicionis. de offi. dele. & subrogatus sapit naturā subrogati, & ita dictū Domi. procedit in d. c. legitima. aut verò sunt arbitri compromissarij, teneo qd tales nò comprehendantur sub dispositione istius text. qui de iudice delegato loquitur, & isti non sunt tales, & qui in aliquo casu allegat similitudinem esse inter tales & iudices, debet eam probare procedere illo casu: vt tradit Abb. in c. translato. de consti. Quintò extēde prædictam regulam procedere etiam si iudices dati secundum

formam istius tex. essent minoris dignitatis, quam partes coram ipsis litigantes: quia per hoc non obumbratur neque impeditur iurisditio, cum sufficiat in talibus iudicibus adesse qualitas dignitatis, quae hic requiritur. Sufficit enim quod in illa dignitate minori iudex representet Papam, propter quam representationem maior reputatur, quocumque alio maiore dignitatem habente, ut in c. studuisti. de offi. leg. & in c. sane. de offi. deleg. Hinc est quod delegatus potest citare etiam Cardinalem: ut dicit Bal. in l. iubemus. §. si. c. de Epis. & cle. de honestate tamen fuisset bene conueniens, quod causa inter maximos praelatos non committeretur inferiori in dignitate, sed maiori, vel saltem pari, ut dicit Abb. in c. cum causa. in ij. no. tabi. per illum tex. de offic. delega. & per ista dicta alias dicebam in l. est receptum. ff. de iur. om. iudi. quod ille tex. non probat communem intellectum, ut videlicet maior iudex posset se minori subicere, quia tex. solum dicit quod maior & c. & non dicit iudex. Unde ergo illud verbum intelligebam de maiori ratione potentiae, ut in c. j. de offi. deleg. vel maiori nobilitate diuitijs vel aetate, ut quia pater vel alius, ut dixi in §. quaedam. in fi. Insti. de actio. post Ias. & declarat idem Ias. in l. ij. §. ait praetor. ff. de in ius voc. Nam tali casu dato quod iudex sit minus potens vel rusticus, potest potentes, diuites, & maiores omni respectu imperio coercere, ut hic. Sed si aliquis maior esset iurisditio, tunc non procederet ista ampliatio ad text. nostrum, neque tex. in d. l. est receptum. quod inter alia improbatur per tex. in l. nam magistratus. ff. de arbi. dum ibi dicitur quod par parem coercere nullo modo potest: ista verba, non potest, de sui natura non solum tollunt potentiam voluntatis partium: ut in l. j. in prin. & ibi no. Ias. ff. de verb. obl. sed etiam prohibet dispensationem, ut in cle. hi qui. in glo. in ver. concedatur. de aeta. & quali. & hoc nisi urgente necessitate ex licentia principis fiat, & ita intelligo. l. ille a quo. §. tempestiuum. ad Trebel.

Sexto extende supradictam regulam procedere in executoribus gratiarum datis, cum clausula, vocatis vocandis & c. Nam tales debent esse in dignitate. Ita dicunt domini de Rot. in deci. cccclxx. incip. Ex hoc. in nouis. sub tit. de rescr. Ratio est, quia 75 executores cum praedicta clausula non sunt mere executores, sed sunt veri iudices cum causae cognitione, & parte vocata, ut innuit dicta clausula: ut not. omnes in c. exhibita. de iudi. & com-

& compelluntur vigore illius clausulae assumere partes iudicis, ut inquit Card. in cle. j. q. xv. eo. tit. & istam opi. expressè etiam tenet Guliel. de mote Lau. in cle. j. eo. ti. Sed circa hoc varij sunt praedicti domini de Rota, ex eo quia in deci. cccclxxv. incip. Vtrum ca. statutum. in tit. de executoribus gratiarum, in antiquis: tenent contrarium dicentes, quod iste text. nec eius poena non habet locum in executoribus gratiarum, etiam si illi assumant partes iudicis, moti ista ratione. Quia debet attendi illud quod principaliter fit, non autem ea quae in consequentiam. Cum igitur executores principaliter deputentur ad nudum factum si ex hoc pro faciliore executione illius gratiae assumant partes iudicis, non debet officere, etiam si non sint in dignitate, vel alia qualitate hic requisita ex quo dispositio istius tex. est penalis & restringenda ad casum suum, scilicet in iudicibus deputatis ad causas. Quid dicendum: Breuiter ista mihi videtur, quod si a principio exequutores sunt dati, cum praedicta clausula vocatis vocandis, ego teneo quod requiratur in eis qualitas istius tex. Quia tales dicuntur iudices delegati, & ita sub illo titulo ponuntur in cle. j. de offi. deleg. & ita procedit deci. Rotae. cccclxx. supra alle. & ista est communis opi. quam sequitur ibi Card. & in cle. j. q. xv. eo. ti. & idem in c. si. Quia nobiles viri. vbi dicit quod ista clausula est tantae potentiae, quod facit de mero executore iudicem, & reassumit latè Fel. in c. exhibita. in j. col. de iudi. & in c. de caetero. in iij. col. de re iud. & in c. fi. in vj. col. ver. fallit primo. de presump. & in c. pastoralis. §. quia vero. col. ij. de offi. dele. & alibi saepe congerunt Moder. in nouo tracta. clarum. fo. 21. Si vero tales executores dati sunt sine clausula vocatis & c. & postea accidit quod quo ad executionem gratiae, quae fortè aliter expediri non potest incidenter cognoscunt de qualitatibus pertinentibus ad gratiam: tali casu actus factus per ipsos non annullabitur per istum tex. ex eo quia non sunt in dignitate. Quia sufficit quod tales dati sint principaliter ad nudum factum exequendum, licet ex post accidat illud quod cognoscant, ar. l. si quis nec causam. ff. si cer. pe. & ita procedit deci. Rotae contraria, & deci. cccxcij. in anti. Pro qua facit optimè quae dicit Vitalis de Cabanis in suo eleganti tra. clausularum, in clausula xxxij. inci. Si confiterit. Vbi notabiliter declarat quae potentate habeant isti nudi executores. super quibus ulterius cogitabis. Quia angustia temporis, & impedimentum

mentū duarū lectionū nō patitur in singulis immorari. Septimò extēde vt habeat locū in subexecutore deputato ad cōfirmationē electiōis, vt tradit Egid. de Bellame. in decis. cxxvj. incipi. In executore. & quid in alijs executoribus dixi superius. Octauò extēde etiam si causa quæ cōmittitur esset inter laicos, quia adhuc procedit iste tex. vt latè probat Ale. in confi. lxxvij. In causa & lite. in ij. col. lib. ij. Nonò ampliatur iste tex. vt habeat locū in cōmendatario alicuius dignitatis: ita in terminis dicit And. Sicu. in cōfi. ij. incip. Sapiēter. in ij. vol. & Decius in c. quoniā Abb. col. iij. de offi. dele. Et licet cōmenda nō dicatur vera dignitas, quo ad quædam, vt dixi latè in cōmento regulæ Cancel. de viginti. & latius super regula de triēnali tamen quo ad plura est vera dignitas. vt idē Decius probat in c. edoceri. in fi. de resc. & alibi iæpe. & ideo causa illi à sede Apostolica cōmitti poterit. Nā cōmendatarius dicitur habere titulū. vt dicit Collecta. in c. fi. de fil. presby. & hoc maximè procedit in cōmendatarijs perpetuis. vt tradit Præp. Alex. in c. cū autē. xliij. dist. & in c. si quis. lvij. dist. & Nicol. Milis in verbo cōmēda. & tales faciūt fructus suos sicut titulares vt prædicti dicūt, & probat latè Pauinus in trac. ne sed. vac. fo. 21. Tamē quo ad effectū istius tex. cōtrariū tenet Hierony. Paulus in practica Cācellariæ. fo. 122. vbi dicit q̄ de stylo, neque de iure solēt nec debēt cōmitti causæ cōmendatarijs, & hoc idem tenet D. Guliel. Cassador in Collectaneis decis. super regu. de infr. resig. quod est verū nisi Papa ex certa sciētia hoc faceret, & hoc casu posset saluari opin. Decij & Barbatæ. & tali casu solus Papa in hoc dispēsar, adeò q̄ vice cācellarius facere contra formā istius tex. nō posset, vt dicit Egi. deci. lxxxj. nec etiā Legatus de latere, vt ibidē dicitur. Tamen in vicecancellario dicit hīc Domi. in iij. col. q̄ de stylo posset, licet secus de iure, super quo cogita. Limitatur modò iste tex. & prædicta regula aliquibus modis vltra illos, qui ex supradictis ampliationibus colligi potuerūt. Primò nō habet locū in habētibus dignitatē iure, siue noīe alieno, vt sunt
78 vicarij, q̄ ppriè nō dicūtur habere dignitatē, sec⁹ aut in habētibus dignitatē iure pprio, ita tenet Car. in cle. ij. in xij. q. de resc. & ista opin. videt sentire Do. in c. cū de beneficio. in ij. col. i. de præb. & qd̄ dictū est de vicario Episcopi. idē est in vicario Archiepiscopi, q̄ esset officialis legati, q̄ nō posset auctoritate

thoritate ordinaria pcedere. Nā tales nō possunt esse delegati nisi habeāt qualitates hīc requisitas, ita tenet Egid. Bellame. deci. lx. sequit Feli. in c. cū ex officij. in x. col. de prescri. Sed aduertendū est quia in cōtrariū videtur tex. in d. cle. ij. nisi saluādo dicas, & hoc est verū, q̄ ille tex. de nouo hoc induxit in officiali generali, sed secundū tēpora istius tex. pcedat dictū suū, & regulariter istud tenet, q̄ dispositio loquēs de dignitatibus nō habet locū in illis quæ sunt reuocabiles ad nutū & tēporales: vt dicit Abb. in c. de multa. in v. col. & in c. cū nō ignores. de præb. & in c. G. perpetuus. in prin. de fi. inst. & in c. edoceri. in v. col. de resc. & in c. postulasti. per illū tex. eo. ti. Verū quia cōtra ista vrget tex. in l. sufficit. ff. de cōdi. in 80 de. & in l. iuris peritos. ff. de excu. tut. Vbi colligit regula q̄ tria sunt, aliquid esse perpetuū vel tēporale, & esse posse perpetuū: quæ iura ad hoc cū pluribus cōcor. inducit Ias. in l. principalibus. in j. col. ff. si cer. pe. Abb. in c. cū olim. de re. permu. & in c. quātò. in v. col. de iure iur. Ideo dicas resolutionē sic, videlicet q̄ in odiosis procedat prima regula. Secūda verò in fauorabilibus, arg. doct. Bar. in litē si in potestate. ff. de his q̄ sunt sui, vel alie. iur. Limitatur secūdo regula supradicta nō procedere de iure ciuili, de quo pot cōmitti causa nō habēt dignitatē, vt est tex. in l. si. ff. de offi. eius, cui mā. est iurisd. quē cū alijs cōcor. Alex. ad hoc alleg. in rubri. eiusdem tituli. Sed diligēter aduertēdū est, q̄ ille tex. in quo principaliter fundatur ista limitatio, nō videtur probare id ad quod cōmuniter adducit, quia dū tex. dicit de priuato, nō intelligitur de priuato ratione dignitatis, sed de illo q̄ non habet merū, vel mistū imperiū. ¶ Quia ille qui in inferiori gradu iurisdictionis est respectu supremæ priuatus dicit, vt est casus notabilis in l. præcipimus. §. si. c. de appel. sic ergo stāt ista simul, q̄ aliquis sit in dignitate inferiori cui legitimè causa meri & misti imperij cōmitti pot, & tamē dicat priuatus. & ita videmus q̄ ista ratione causa ciuilis quæ est de supremo imperio, priuata dicitur vt est tex. in l. de fide. c. ad legē Cor. de fal. Vides ergo q̄ text. in d. l. si. nihil pbat, alia iura quæ ad hoc adducūtur p Alex. nō faciūt aliquid ad propositū. Stat igitur cōclusio firma, q̄ dispositio istius tex. procedit, tā de iure canonico, q̄ ciuili. Nō obstat iste tex. ibi, Sedis apostolicæ. Quia illa verba frequentia denotant nō iuris ministeriū, & ideo nō excluduntur alij habentes

habentes potestatem committendi, arg. gl. notabilis in cle. j. in
 versi. pæsidentes. de rescriptis, quam ibi cum multis alijs pro
 singulari ponderat Andreas Sicut. post Imol. & est alia de in-
 re civili, non vulgaris in l. ij. in versi. pæcedenti. ff. de vul. &
 pup. quam ibi celebrat Ias. cum alijs cõcor. & per hoc est bo-
 nus text. in l. scire. §. j. versi. sed & si maximè. ff. de excusa. tuto.
 quem pro singulari cõmendat And. Sicut. in commento. l. cum
 acutissimi. in xxij. col. c. de fideicom. & pro ista opi. bene fa-
 cit, quod dicit Abb. in c. j. in glos. iij. de consan. & affi. Vbi ex
 generalitate istius tex. volentis posse committi causas existẽ.
 82 tibus in dignitate, infert q̄ hodie causẽ matrimoniales pos-
 sunt cõmitti inferiori Episcopo existenti tamen in dignitate
 secũdum dispositionem istius tex. ex quo generaliter loqui-
 tur, & nõ distinguit causas. ita est dicendum in proposito, q̄
 licet iste tex. de commissiõne apostolica loquatur, nõ per hoc
 excludũtur in foro civili principes habentes potestatem de-
 legandi, cum militet eadem ratio istius tex. & secũdum hoc
 declaratur dictum Card. in cle. j. §. eisdem. in prin. de foro cõ-
 pe. dũ põderabat istũ tex. in versi. literis Apostolicis. quod est
 notandũ. Tamen non est recedendum ab opi. Alex. quæ cõ-
 muniter tenetur. Nam ex quo duo sunt distinctæ iurisditio-
 nes tẽporalis, & ecclesiastica, vt in c. nouit. de iud. & c. si duo-
 bus. de appel. cum si. de quibus in c. per venerabilẽ. qui fil. sint
 legit. & in vtroq; foro reperitur hoc dispositũ, quælibet dis-
 positio debet seruari in foro suo, vt no. in c. j. de arbi. lib. vj. &
 in c. dilecti. de iud. Nõ obstat quod dicit Abb. in d. c. j. quia de
 stylo causẽ matrimoniales nõ cõmittũtur alijs, quàm Episco-
 pis, & ita hodie seruat, vt tradũt Moder. in c. causam matri-
 monij. de offi. dele. & in c. sanẽ. eo. titu. Nisi illi sint suspecti vel
 locus sit remotus vltra vnã dietam, & ita seruat hodie sacra
 Poenitẽtiaria apostolica cuius immerito sum reges. Limito
 tertio istum tex. nõ procedere, quando Papa cõmitteret cau-
 sam tẽporalem laico, quia tali casu potest fieri cõmissio, non
 existẽti in dignitate. Ita dicit Ant. de But. Imo. & Moder. Pe-
 ru. in c. tua nobis. in vltimo notabili per illũ tex. de app. & re-
 spondent ad istũ tex. q̄ procedat in causis spiritualibus, non
 83 autẽ in temporalibus, tã quibus clerici alieni esse debent. Et
 secũdũ istã opi. cõsuluit And. Sicut. in cõsi. xxxix. incip. Cle-
 mẽtissime. lib. j. vbi post plures rationes, istã dicit cõmunem
 opi.

opi. esse. Tamẽ cõtrariã opi. tenet Ias. in rub. de offi. eius. post
 Imo. hĩc, qui cõcludũt dispositionẽ istius tex. generaliter lo-
 quẽtis de causis procedere etiã quãdo clerico cõmitteretur à
 Papa causa temporalis, propter rationem quã ponit Innocẽ.
 84 videlicet, quia tẽset incõueniens q̄ persona vilis & sine di-
 gnitate representaret principẽ supremum, & istam opi. dicit
 veriore Alex. in cõsi. lxxvij. incip. In causa & lite. in ij. & iij.
 col. in ij. vol. Vbi latissimè consuluit in eadẽ causa in qua su-
 perius consuluerat And. Sicut. & respondet omnibus motiuis
 relatis per And. Sicut. adducens plures doc. maiores authori-
 tates tenentes istam opi. Sed possent ista dicta cõcordare q̄
 de honestate & equitate procedat dictũ Alex. & aliorũ. Sed
 de stricto iuris rigore procedat cõtrariã opi. iuxta tex. in d.
 ctua nobis. Limita istam conclusionem non procedere in le-
 gato Papæ committente causam vt vicario Papæ. Quia tali
 casu potest committere nõ habentibus qualitates, hĩc requi-
 sitas. Ita tenet per plura And. Sicut. in cõsi. xxxix. Clementis-
 sime. in iij. col. in j. volu. & ista omnia de plano procedunt re-
 spectu Papæ cõmittentis. Sed maior est difficultas quod ecõ-
 tra, an Imperator vel alius princeps possit committere cau-
 sam Sacerdoti existenti in dignitate, in qua q̄ quia nõ perti-
 net immediate ad istum tex. Concludo breuiter sub distin-
 ctione q̄ aut est causa civilis & cõmitti potest, secus si crimi-
 nalis, ita distinguit Calde. in cõsi. vj. in tit. de offi. deleg. Vbi
 respondet ad argumenta, quæ fieri possunt in cõtrarium, &
 hoc tenet Iason in rub. de offi. eius. col. fi. contra And. Sicut. in
 rub. de offi. deleg. col. antepe. qui tenebat cõtrarium, licet de
 Calde. non meminerint: & reassumit latissimè Decius in c. ij.
 in ix. col. versicu. quid econtra. de iudi. vbi aliquando dixi &
 certè articulus esset disputabilis, vt apparet ex his quæ nouis-
 simi tradiderunt ibidẽ. Limito quarto istum tex. nõ procede-
 re in primicerio, qui licet habeat officium in ecclesia non ta-
 men potest esse delegatus, vt concludit Alex. in d. cõsi. lxxvij.
 in ij. volumi. & hoc procedit etiã si partes consentirent, vt
 idem Alex. ibidem, & Feli. in c. cum dilecta. col. ix. de rescript.
 tenuerunt. sequuntur Moder. Taurinen. in l. mandatum. col.
 penul. de offic. eius. Sed in hoc de primicerio videtur dubita-
 bilis ista limitatio, vt superius dixi, & etiã ex ea, quia primice-
 rius reputatur dignitas, vt And. Sicut. dicit in d. cõsi. xxxix.
 & Aret.

& Areti. in consi. xxij. in j. col. & ideo Decius in c. cum accessissent. in j. notab. de constitu. reducit opin. ad concord. cuius opi. videtur posse morderi ex his quæ superius dicta sunt in extensione. ij. Vnde potest dici, quod si esset in loco consuetudo, quod primicerius esset in dignitate constitutus, & tunc procedet opi. Andreæ Sici. Secus si nulla esset consuetudo, quia consuetudo potest facere quod officium sit dignitas, vt tradit Abb. in c. de multa. de præben. & ante ipsum Bart. in l. j. c. de mulie. & in quo loco. li. x. col. ij. & Gemi. cõsi. xxx. inci. Dubiũ.

Sed quæro de vna quæstione, vtrum dispositio istius text. procedat in cõmissione facta Iudæo, dicas breuiter, quod si cõmissio est facta ex certa scientia res de plano procedit, si verò ad impetrationẽ partis: & tunc puto non valere cõmissionem per tex. no. in c. cum sit. cum duobus sequẽtib. de Iudæ.

85 vbi Iudæis prohibetur publicum officium. † Sed esse iudicem est habere publicum officium, vt in l. j. & ibi gl. ff. de iurisd. om. ind. ergo Iudæi iudices esse nõ poterunt, aliàs actus esset nullus. † Præterea Iudæi prohibentur ab omnibus honoribus & dignitatibus ciuitatis, l. fi. c. de Iudæ. Adeo quod neque poterit esse medicus principis, cum talis habeat dignitatẽ, vt dicit Bar. in l. j. c. de com. & aqua. li. xij. neque aliquem artem exercere in seruitio principis, quia eo ipso diceretur habere dignitatem iuxta tex. in l. nemo præfectus. c. de digni. lib. xij. quæ pro singulari cõmendat Roma. in singu. dcccxxx. inci. Tu habes ad hoc. Ex quo infertur quod neque etiã Iudæus coquus principis esse potest cum talis coquus dicatur habere dignitatẽ, vt idem Roma. refert in singu. lxxvj. incip. Vtrũ esse coquam, cum alijs concor. vt scribunt Moder. Aquen. in rubrica. ff. de Iust. & iure in iij. col. Ex quibus omnibus illud resultat quod eadem ratione neque esse poterit delegatus principis. Nam esse iudicem delegatũ est honor: vt in c. vt debitus. & ibi no. Moder. de appella. & hoc adeo verum est, quod neque consensu partium hoc fieri poterit propter clausulam decreti annullatiuam hinc in fine positam. & ista omnia de plano procedunt in Iudæo. Sed quid in nouiter conuerso ex gente Iudæorũ, an talis poterit esse delegatus Papæ, tex. in c. constituit. xvij. q. iij. videtur innuere quod nondũ prohibet Iudæis vel his qui ex Iudæis sunt officia publica exercere. Ita est ibi tex. quæ ad hoc pro singulari allegat Ias. in rubr. ff. de iust. & iur. in princ. nume. 6.

nume. 6. & ante ipsum Roma. in singula. dclxxij. nunc veniamus. Sed in contrarium facit tex. in c. eam te. de rescript. per quem tex. dicit ibi Abb. quod cõuersi ad fidem ex gente Iudæorum possunt habere dignitates ecclesiasticas, ex eo quia magis laudandi sunt quod conuersi sint, quàm vituperandi quod Iudæi fuerint. Non obst. tex. in d. c. constituit. quia illa verba quæ ex Iudæis sunt non intelliguntur de conuersis cum effectu, sed de filiis Iudæorum, vt sit sensus quod non solum Iudæi, sed qui nascuntur ex illis priuantur ab administratione officiorum publicorum vel intelligitur de illis qui dicunt se velle fieri Christianos. de quibus in c. Iudæi. & in c. ne quid absit. de consec. distinct. iij. & ita in terminis ad illum tex. respondet Io. de Ana. in c. cum sit. col. fi. de Iudæ. post Io. de Fãtu. in d. c. constituit. Sed istæ solutiones mihi non satisfaciunt, ex eo quia esset idẽ per idem implicare. Nam ex quo tex. prohibet Iudæos, intelligi debet siue sint patres, siue filij, siue illi, qui conuerti volunt: quia omnes isti sub illo verbo Iudæi, cõprehenduntur, & sic illa verba quæ sequuntur, quæ ex Iudæis sunt essent superflua. Nec etiam conuenit solut. glo. & Archi. quod illa verba intelligantur de conuersis ad fidẽ. Quia cum magis ex hoc illi sint laudandi, non videtur honestum quod vnde præmium merentur, pœnam consequantur, vt patet in d. c. eam te. Nam, vt inquit Ambrosius, fidelior fuit Petrus postquam conuersus fuit à peccato, quàm antea: vt in c. fidelior. l. distin. Et ideo ego dupliciter responderem ad tex. in d. c. constituit. Primò quod loquitur in illis, qui cum Iudæi fuissent sacrum Baptisma susceperunt, qui postea Christianum nomen mentiti ritus Iudaicos interitus obseruarunt, hi sunt quos nos in Hispania Marranos appellamus, de quibus intelligitur ille textus. Isti enim deteriores sunt Iudæis, qui vtranque legem deludentes sub specie religionis, pestiferum virus emittunt. Vel secundo responde ad dictum c. cõstituit. quod ille tex. non loquitur in conuersis, sed in Iudæis, qui in obseruatione legis Iudaicæ perseuerant, & isti sunt in duplici genere. Quidam enim origine sunt Iudæi, quidam verò ritu, & obseruatione legis, qui dicebantur profelyti, qui de Gentilibus transibant ad Iudaismum, vt dicit Nicol. de Lyra in proce. epistolæ primæ Petri, de quibus loquitur tex. Matthei. xxij. c. dum dicit: *Vae vobis Pharisei, qui circuitis*

mare, & aridam, vt faciatis vnum profelytum: vbi gl. exponit eo modo vt dixi. Tex. igitur in d. c. constituit. volens vtrunque genus Iudæorū includere, dicit, Iudæi aut hi, qui ex Iudæis sunt, scilicet ritu per obseruantiam veteris legis: & hoc etiam videtur sentire gl. in d. c. constituit. cum dicit ex Iudæis sunt, vel fortè de profelytis, cum qua opinione videtur ibi trāsire Vgufius. Ex quibus omnibus resultat ista cōclusio, quod cōuersus ad fidem Christi, qui verè Christianus est potest esse delegatus Papæ, secundum formam istius tex. cum dignitatem habere possit. Sed iuxta istud notabile quæro vltra do
 87 cto. de notabili quæstione, dicitur hîc, quod causæ à sede Apostolica possunt cōmitti existentibus in dignitate, vel personatu & c. q̄ si aliquis habet dignitatem, vel personatū, sed non in ecclesia cathedrali, nūquid poterit illi committi causa: ratio finalis istius text. suadet q̄ sic: quia iste honestè potest representare Papam. Ex aduerso obstat iste textus dum post enumerationem dignitatum, personatum, & canonicorum, ponit in fine illam clausulam, ecclesiæ cathedralis, & sic videtur q̄ talis clausula in fine apposita respiciat & qualificet præcedentia, l. talis scriptura. de leg. j. & c. inquisitioni. de appella. Sic ergo causæ poterūt committi existentibus in dignitate, vel personatu, vel canonicis ecclesiarum cathedralium, nō alijs. Quia illa determinatio ecclesiæ cathedralis pariformiter respicit omnia determinabilia, l. iam hoc iure. de vulg. & pupil. & quia illa verba cathedralium ecclesiarum, cōcernunt dignitatem loci, quæ in casu isto consideratur, quia in locis insignibus præsumuntur esse homines peritiores, vt causæ melius videātur, vt tradit Ias. in l. iuris ignorantia. in ij. & si. col. c. qui admit. Nam quantò insignior est locus magis præsumitur pro eo: vt in c. legimus. xc. dist. & sequitur Præpositi. in c. nouit. in prin. xij. dist. Breuiter concludo contrarium, videlicet, q̄ committi potest causa à sede apostolica habentibus dignitatem vel personatum in locis honorabilibus, licet non in ecclesia cathedrali. Pro qua opi. moueor ratione,
 88 & autoritate, quia videmus q̄ plus est posse esse conseruator quàm delegatus: vt dicit glos. hîc in verbo, canonicis. in prin. quam sequuntur omnes: & tamen videmus q̄ qui est in dignitate etiam in ecclesia collegiata potest esse conseruator: ergo eodem modo & delegatus. Secundò pro ista opi. videtur

detur esse glo. in terminis, in cl. ij. in verbo, delegatus. quam ibi optimè declarat Imo. eo. tit. de rescript. Non obstat q̄ clausula in fine apposita & c. quia illa regula procedit nisi ex hoc actus annullaretur, vt dicit Bar. & gl. in l. cū vulgari. ff. de do. prælega. & maximè quælibet pars istarum clausularū habet suas qualitates determinatas, & qualitas quæ in fine apponitur, poneretur causa declarationis: quia tali casu regula non procedit, vt no. Bar. in l. si. §. Titia. ff. de lib. leg. Sed in isto tex. illa verba ecclesiarum cathedraliū, fuerant posita ad declarandum illum articulum de canonicis, vt dicit gl. hîc, in ver. quædam. & in ver. canonicis, circa si. ibi, & not. q̄ dicit canonicis & c. & eodē modo resoluitur illa alia regula, q̄ vna determinatio & c. Quia illud procedit, nisi sit diuersa ratio, vt in l. Caius. ff. sol. matri. Glo. ij. in verbo, sed Apostolica. quæ interlinearis est: quæ exponit tex. in istis verbis, id est legatis, vel delegatis ab eis, & sentit glos. q̄ dispositio istius tex. procedit in delegato legati, videlicet, vt si ille det iudicem, q̄ teneatur seruare dispositionem istius tex. & ita cum ista gloss. Docto. transeunt. Tamen considerandum est, q̄ iste tex. in quo fundatur glos. de legato non loquitur, sed solū de iudice dato à Papa, vel eius legato, qui eius autoritatē gerit. Vnde qua ratione iste text. non procedit in ordinario, vt tenet gloss. & omnes. j. in verbo, sedis Apostolicæ. eadem ratione non habebit locū in delegato legati, qui minor est ordinario. Quia ratio istius tex. nō militat isto casu, quæ cum sit pœnalis, non debet extendi, maximè ad casum diuersum.
 89 Glo. sanctione. cōcludit, q̄ sanctio propriè dicitur cui additur pœna, vt not. iij. distinc. in summa, cum ista glo. transeunt posteri. Adde similem glo. in cl. sæpe. in verbo, constitutionem. quā ibi Card. & repe. sequuntur, de ver. sig. & de hoc est casus ad literā in §. sanctæ. Insti. de re. diui. cum concor. vt adducit Deci. & Mod. in rub. de consti. in ij. lectu. in si. & hoc de plano procedit, & est verum in se. Tamen respectu istius tex. glo. malè loquitur, ex eo, quia pœna, quæ hîc ponitur est
 90 circa annulationē actus, & annullatio actus nō est propriè pœna, quando actus annullatur propter formā siue solennitatem non obseruatā, vt dicit Bal. in l. non dubium. in ij. col. ver. item nota. c. de legi. & sequit Abb. in c. ij. de cōsti. & ante ipsum Pet. de Anc. in cōmento c. j. fo. xi. eo. ti. Ale. in l. turpia.
 gg deleg.

de leg. j. & in isto tex. annullatio propter illam causam inducitur: & ideo licet iste tex. appellet istam constitutionem, sanctionē, non tamen propriè dicenda est sanctio, sed largo modo: & ita† alia constitutiones etiam non pœnales, sanctiones dicuntur, vt tradit glos. que allegat iura in d. s. sancta. & reassumit Troylus de Maluitijs, Doctor Bononiens. in tract. de cano. san. fol. 2. in ij. col. propriè tamen loquendo, sanctio illa est, quæ veram pœnam & naturalem continet, videlicet corporalem vel pecuniariam, vt exemplificat Innocē. in c. si verò. de sen. excom. † Glo. reformandum. concludit vnum, q̄ reformatio dicitur quando aliqua dispositio, non in totum tollitur, sed pro parte corrigitur, ex quo inferunt Domini. & 93 Mod. hîc, † q̄ si datur potestas alicui, vt reformet statuta, nō videtur data potestas, vt in totum illa tollat, & corrigat, sed pro parte reformet, alleg. tex. in cle. ne Romani. s. j. de electi. cum ista opi. transeunt omnes hîc. Adde q̄ istam opi. approbat Ant. de But. in c. irrefragabili. in iij. notab. de offi. ordi. & Roma. in consi. cccxxv. incip. Quo ad primum. in iij. col. ver. ex quibus verbis. & Bal. in consi. xxiiij. Est dicendam. lib. ij. ad idem bene facit dictum Bar. dum loquitur de reformatione libelli in fi. ff. de appel. facit l. iurisgentiū. s. adeò. ff. de pact. & tex. in l. j. s. hoc etiam. c. de ve. iu. enuclean. Sed tamen aduertendum est, q̄ ista opi. glo. & Domi. dubitalis videtur, & confunditur per tex. in l. vectigalia. ff. de publica. vbi reformatio dicitur quando dispositio in totum tollitur, & ita videtur capere Bal. in l. absentem. nu. 4. c. de accusa. facit tex. in l. maioribus. c. commu. vtriusque iud. non obst. text. hîc allega. per Domi. in d. cle. ne Romani. Quia ille tex. non loquitur de reformatione, sed de modificatione, vel correctione: & alia iura superius alleg. euitari possunt: nam tex. in d. s. adeò. potius 94 retorquetur: † quia reformare est nouā formam dare, vt in l. pacta conuenta. ff. de contrahē. emp. Istis tamē non obstā. non est recedendum à communi opiñ. istius glo. quā vltra prædicta sequitur Roma. in consi. cccxij. Quo ad primum. in fi. & Feli. in c. in nostra. in xiiij. col. in xvj. correl. de rescrip. Decius in c. j. in ij. lectu. in iij. not. de constitu. & latius idem Decius in consi. clxxiiij. in ij. col. & hoc ex natura & etymologia vocabuli deprehenditur: quia reformare præsupponit aliquid esse pristinae formæ, vt tradit Ias. in l. petens. in j. col. c. de pact.

c. de pact. & in l. lecta. ff. si cert. pet. vbi latius dixi: & licet reformatio primam præsupponat, nihilominus actus reformatus, non à prima, sed à secunda forma nomē accipit propter rationem gl. anterioris, quæ alleg. tex. in l. j. s. sed neque. c. de vet. iur. enu. & melior est tex. in s. cæterum. vers. nos verò. quem ibi Areti. ponderat. Insti. de legi. agna. suc. & licet istis videatur aduersari tex. in c. literis. de rescript. prout eum ibi ponderat Abb. in iij. not. & Moder. latius, tamen quando prima forma reducitur in secundam ratione imperfectionis primæ, dicta in c. literis. non procedunt, vt patet hîc in reformatione antiquæ Extrauag. quæ per æditionem istius text. reformatory resoluta fuit. Nec mirum cum in reformatione maior industria requiritur, iuxta ea quæ tradit Bal. in consi. cxxiiij. Reuerendissimus. in vltimo dubio. vbi per hoc concludit, q̄ si aliquis est deputatus reformatory alicuius loci, ipse per se ipsum ad locum accedere debet, & non alijs committere: quia per hoc censetur industria electa, vt referunt nouissimi Taurinen. in l. j. nume. 464. de offi. eius. Vt tamen prædicta omnia cōcordentur potest sic dici. Reformatio potest capi dupliciter. Primò pro quadam renouatione actus inuvalidi: & isto modo procedit dictum Bald. in d. consi. cxxiiij. cum fi. Secundò modo potest capi pro quadam additione, & supplementatione ad actum validum, & tunc procedit ista gl. & dictum Abb. in d. c. literis. Nam isto casu actus reformatus, magis q̄ reformans attēditur. Hinc videmus q̄ sublatis statutis reformationes etiam tolluntur, vt no. Bal. in l. j. in princ. per illum tex. c. de la. lib. tol. quod non esset si reformatio principaliter consideraretur. arg. l. oratio. de spon. & vltra prædicta istam gl. sequitur etiam Pau. de Cast. in consi. cccij. Prædicta reformatio. in ij. vol. & clarus in cōsi. ccc. Visis his. in ij. col. nu. 3. j. lib. & Mod. Hispani, videlicet, quidā Ferdi. Loazes, in repetit. Insti. de iusti. & iur. in prin. col. xj. Gloss. dignitate. ponit duo, primum est intellectus ad text. secundò contrarium soluit. Circa primum conclusio est glo. † q̄ licet appellatione dignitatis veniat omnis præeminentia ecclesiastica, vt not. in c. denique. iij. dist. Tamē in tex. isto qui loquitur de dignitate, istud verbum dignitas, capitur strictè pro dignitatibus ecclesiasticis: & secundum hoc clericus simplex, licet videatur esse in dignitate. d. c. denique. & Doct. vt in c. quantò. de magistr.

non tamen poterunt esse delegati, vt dictum fuit superius.

97 † Sed obstat modò vnum, & aduertas, quia certum est quòd hoc verbum dignitas, habet se, vt genus generalissimum ad omnia ministeria ecclesiastica, ita dicit Domi. in c. j. in j. col. de consue. quem cum concor. Moder. sequuntur in tra. benefici. q. ij. j. parte. si hoc ita est, ergo appellatione generis quilibet eius species propriè comprehenditur, l. si quid earum. §. interemptum. de leg. iij. & tex. melior non solitus in còmuni allegari, in litem legato. §. item interest. ff. de lega. iij. tradunt Docto. in rub. de vulga. & pupil. Cùm igitur iste tex. simpliciter de dignitate loquatur, igitur comprehendet omnes qui sunt in aliqua præeinentia. Et ideo pro resolutione considerandum est, q̄ regula prædicta procedit nisi princeps ulterius procedat declarando & restringendo genus prout patet hîc, dum distinguit ab isto verbo dignitatis, personatum, & canonicatum: per quod datur intelligi, q̄ illud verbû dignitatis, positû hîc, strictè capiatur: † quia species separata à genere restringit ipsum genus. l. cùm delationis. §. cui fundum. ff. de sup. instru. tenet Ias. in l. præscriptione. in iij. co. ver. sed ego. c. si contra ius vel vtil. pub. cum simi. vt dixi in repet. c. j. in ij. notabi. supra ti. proximo. & secùdum hoc bene dicit hîc glos. & communis opi. q̄ istud verbum dignitas, hîc positum, capitur strictè, & ita tenendum est. In ea. glo. ibi, nota mirabile & c. glo. hîc opponit contra tex. isto modo. Clarum est q̄ in ætate viginti annorum quis potest esse delegatus, c. cùm vigesimum. de offi. delega. † & tamen nullus potest obtinere dignitatem, nisi in xxv. anno, vt in c. cùm in cunctis, de elec. Ergo videtur q̄ aut ista dispositio non procedat, aut text. in d. c. cùm vigesimum. videatur correctus, timore huius còtrarij. glo. respondet dupliciter. Primò q̄ ista ratione fuit additum hîc, in tex. vel canonicis ecclesiæ cathedralis. Nā ex quo canonici possunt esse in ætate minori xxv. anno. c. ex eo. j. de elect. & not. in c. si eo tempore. supra eo. Ideo text. in d. c. cùm vigesimum. poterit hodie habere locum, quando commissio fit canonicis, sed in commissione quæ fit existentibus in dignitate non procedat. Vel secundo dicit glos. potest habere locum d. c. cùm vigesimum. quando quis obtinet dispensatiuè dignitatem in minore ætate. Ita concludit hîc glos. cum qua posteriores transeunt. Adde Feli. in c. at si clerici. in x. co. de iudi.

de iudi. & istam gl. sequitur expressè Car. Alex. in c. nos consuetudinem. in iij. col. xij. dist. Sed diligenter aduertendû est quia nulla istarum solutionû tollit difficultatem, d. cap. cùm vigesimum. † Nam licet verum sit in se, q̄ dignitas possit in xx. anno dispensatiuè obtineri, de quo tamen in fi. gl. dicitur. illud tamen communiter nō contingit, sed raro. † Quia ea quæ dispensatione principis acquiruntur, & reputantur impossibilia, vt dicit Domi. in c. gratia. in gl. penul. supra eo. & est tex. in c. apud Iulianum. §. si. de leg. j. cum concor. vt per Deci. in c. j. in j. col. de fi. instru. & in c. at si clerici. §. de adul. in v. col. de iudi. tradit Ang. Are. in §. foeminae. per illum tex. In situ. de adop. & Geor. Natam, in repe. de. sæpe. in xij. col. de verbo. signi. † Iura verò in dubio adaptantur ad ea quæ frequenter accidunt, vt dicit gl. in c. quia sæpe. j. de elec. per tex. illum vulg. in l. de his. & l. nam ad ea. ff. de legi. & quia dispensationes consistunt in facto. c. licet Episcopus. j. de præbend. facta verò non præsumuntur, nisi probentur, l. quæcûque. §. fin. ff. de publicia. nec etiam placet q̄ dispositio tex. in dicto c. cùm vigesimum. ad canonicos tantum restringatur, & q̄ sit ex alia parte inducta correctio respectu dignitatum. Et ideo ego puto aliter dicendum, videlicet q̄ text. in d. cùm vigesimum. non solum non corrigitur in aliquo, sed etiam nihil faciat ad dispositionem istius text. Et in primis præsuppono vnum quod fatetur omnes in d. c. cùm vigesimum. videlicet q̄ dispositio illius tex. venit ad declarandum text. in l. quidam consulebant. ff. de re iudica. vt ibi dicit Imo. in sumario. & Alex. etiam in dicta l. quidam. † quo casu constitutio declarans intelligitur secundum terminos constitutionis declaratae. l. si prior. vbi Bal. & Ang. ff. solu. matri. & in l. si ita scripsero. ff. de condi. & demon. tradit Soci. in confi. ccl. In causa Bononien. in v. col. lib. ij. Sed dispositio dictæ l. quidam. procedebat tantum in iudice dato in temporalibus. Ergo eodem modo dispositio d. c. cùm vigesimum. concludo ergo & dico, quòd tex. in dicto c. cùm vigesimum. procedit, quando causæ temporales committuntur, quia tunc sufficit quòd delegatus sit in ætate xx. annorum, imò dico q̄ non requiritur, q̄ sit canonicus, sed commissio potest fieri priuato, per tex. in c. sua nobis. de appellatio. tenendo intellectum Anton. de But. Imo. & Moder. & pro hoc est tex. in l. fin. ff. de offi. eius. Præsupponè-

gg 3 do modò

do modò communem intellectum, quãuis superius in alio articulo aliter tenuerim, & sic tex. in d. c. cum vigesimum. ita intellectus sine determinatione procedit, sed tex. noster loquitur in causis ecclesiasticis, in quibus maior industria requiritur, vt in c. ij. de transla. Episco. & ideo delegati in huiusmodi causis, non solùm debent esse in idonea ætate, sed etiam qualitate hinc requisita, & sic concordando tempora concordantur scripturæ, vt in c. in scripturis. viij. q. j. Vnum tamen omittendũ non est, ad quod glo. hinc, in fi. est notanda, dũ videtur sentire vnum necessarium in materia dispensationis, videlicet q̄ licet regula sit tradita per glo. & Doct. in c. ij. de æta. & quali. & Bar. in l. in quæstionibus. ff. ad leg. Iul. maiest.

105 † q̄ dispensatus in vno non cõsetur dispensatus quo ad cõsecutiua separata, tamen illud procedit, q̄n aliàs in consecutiuo reperitur inhabilis. Sed si in cõsecutiuo nõ reperitur inhabilis, facta dispensatione in antecedenti, tunc vigore talis dispensationis, nõ solùm potest exercere principale, sed etiã accessorium & separabile, in quo nõ erat inhabilis. ita est gl. hinc, quam multum cõmendat, & extendit Præpo. in c. vos. in

106 iij. col. xij. di. † & ratio est quia dispensatio videtur respectu accessorij tollere obstaculũ, per quod illud accessoriũ expediari non poterat. & ita ista glo. ante Præpo. ad hoc ponderauit Domi. in d. c. nos consuetudinem. xij. dist. & reassumit latius Feli. allegans ad hoc istam glo. in c. postulasti. in xv. col. de rescip. & in c. at si clerici. §. de adul. in penul. col. de iud. & ante ipsos istam glos. ad hoc idem notat Abb. de quo prædicti nõ faciunt mentionem in c. cum nuncius. in princ. de testib. Sed tu audias quòd istud dictum non est sine dubio, quia si aliquis in consecutiuo habilis reperitur, q̄ possit deinde illa cõsecutiua expedire, non procedit ratione dispensationis, sed quia aliàs habilis fuerat, & tali casu non bene dicunt Docto. q̄ dispensatio tollat obstaculum, quia si illud erat sequitur q̄ non erat habilis, cum fuerit impeditus. c. fraternitati. & cap. penul. de frigi. & ma. & propterea dispensatio requiritur, cuius contrarium fatentur Docto. Ideo cogita. Gloss. canonicis. diuiditur, vt hinc per Ioan. Andr. in nouel. Ego autem tot faciam partes, quot erunt dicta notanda in ea, in primo igitur gloss. habes colligere vnã conclusionem, q̄ dispositio istius tex. non habet locum in officijs perpetuis existentibus in eccle-

in ecclesia cathedrali ex eo, quia illa differunt à canonicibus, vt probatur in c. j. tit. j. cum ista glo. transeunt posteriores. Sed aduertendum est, q̄ tex. in d. c. j. non probat q̄ de iure sit differentia inter perpetua officia & canonicatus, ex eo quia illa verba ad consuetudinem quarundam ecclesiarũ referuntur, secundum quam ista nomina variantur, vt dicit ibi Domi. & Abb. in c. de multa. per hoc tamen nõ probatur absolutè, q̄ de iure canonicatus non sit officium perpetuũ,

107 cum istud verbum † officium sit latissimum comprehendens omnem præminentiam ecclesiasticam, vt tradit Imol. in clem. j. in iij. col. de regu. Abb. in c. cum dilectus. col. penul. de consuetu. cum concor. vt per Andream Sicul. & Docto. in rubrica de offi. & pot. iu. deleg. & latius per Io. Franciscum Paulum Rotæ Auditorem in tracta. de offi. & pote. ca. sede vac. in verbo officio. fol. 4. & Corneus confi. lxxvj. Præsens in litera G. in iij. parte Abb. Decius, & alij in c. post cessionem. de probatio. & secundum hoc canonicatus comprehenditur sub illo verbo, & canonici poterunt dici esse in officio perpetuo.

Sed tamen istis non obstantibus tenenda est conclusio

108 glos. † quòd illis committi non possit causa ex eo, quia officia perpetua differunt à canonicatu, vt est casus in capite, quia sæpe. j. de præbend. eodem libr. & sunt officia perpetua, vt Sacrista, custos, vt dicit Petr. de Anchara. in d. c. j. de consuetu. & prædicti Docto. & ita ponitur rubrica de officio custodis, & tex. in c. fina. eiusdem tituli, & eodem modo Rector ecclesiæ dicitur in officio, c. licet. j. de electio. & eodem modo, Præpositus dicitur in officio, vt in c. dudum. el primo. de electio. & sic etiam plebania, vt in c. quòd Dei. de sta. mon. Non obstat prædicta omnia, quia illa procedunt capiendo illud verbum largo modo, sed in quæstione ista loquitur capiẽdo verbum strictè. † In eadem gl. ibi, item scias, habes q̄ licet canonici ecclesiæ cathedralis possint esse delegati, non tamẽ poterunt esse conseruatores. Ratio istius conclusionis est secundum glo. ex eo, quia in c. fin. j. de offi. delega. non fit mentio de canonicis & c. Docto. omnes simpliciter transeunt cum

110 ista glos. † Sed mihi ista opi. non satisfacit, ex eo quia quando duo sunt æquiparata in materia æquipollenti dispositio postea loquẽs de vno habet locum in alio, nisi expressè excipiatur, l. si quis seruo. c. de fur. tradit Bar. in d. si cõstante. in v.

col. & ibi Ias. ff. sol. ma. & Abb. in c. de multa. in glos. in verbo, in eadem ecclesia. de præben. Sed in tex. nostro canonicatus æquiparatur dignitati in materia delegationis. Ergo eo modo, quo potest esse delegatus poterit esse cōseruator, cum cōseruatores iudicibus de Legatis æquiparentur, & ita sub illo titulo ponuntur: vt patet in c. j. & in d. c. fi. j. de offi. deleg. Accedat ad hoc quia canonicatus largo modo venit appellatione dignitatis, & habet magnam prærogatiuam in ecclesia Cathedrali: vt supra dictum est in textualibus per dictū Inn. in c. fraternitatem. de sepul. Ergo dispositio illius c. fi. loquēs de dignitate & personatu comprehendet canonicos, ex quo illa dispositio est fauorabilis, & sic latissimè extēdēda. c. odia. **111** j. de reg. iur. l. venia. & ibi gl. c. de in ius voc. † & quia in materia etiam odiosa, non prohibetur fieri extensio ad casum, qui lato sumpto vocabulo potest comprehendi. l. filiū habeo. ff. ad Mace. cum alijs alleg. per Ias. in l. fi. ff. de in ius voca. nec obstat q̄ in c. fi. j. de offi. deleg. non fiat mentio de canonico. Quia responderetur satis esse factam mentionem intēsiuē sub illo verbo dignitatis, quo casu opi. gl. hīc non procedit. In ea. glo. ibi, Sed vt supra dixi & c. habes ex glos. q̄ dispositio istius tex. procedit in canonico legitimæ ætatis, aliās illi committi non potest causa, nisi ex certa scientia principis, cum ista gl. transeunt omnes. hīc adde Fel. in c. at si clerici. s. de adul. col. pen. de iud. Sed considerandum est, q̄ glo. ista bene loquitur, casu quo solū canonico existenti in minori ætate causa committeretur. Quia tali casu infirmitas iudicij prohiberet illum **112** esse iudicē. l. quidā. de re iud. † Sed tamē cum de stylo Rom. curiæ soleat potius duobus, quàm vni, & tribus, quàm duobus causa committi: vt dicit tex. in c. prudentiam. in princ. de offi. deleg. videtur dicendum, q̄ ista gl. non procederet, quando alter iudex fuisset legitimæ ætatis, & in qualitate hīc requisita, quia dato q̄ vnus non sit legitimæ ætatis, tamen ex habilitate alterius posset procedere, arg. tex. notabilis secūdu q̄ ibi no. Bal. in l. si quis ex argētarijs. s. j. ff. de eodē. & que per illū tex. cumulat Frā. Cur. in tract. de test. in j. q. Maximè quia iste tex. de ætate non distinguit, & licet tex. in c. cum vigesimū. de offi. dele. requirat ætatem xx. annorum in iudice, illud procedit in causis tēporalibus, vt supradictū fuit in alio articulo, vel ille tex. procedat de antiquo iure cui per istum text. censetur

censetur derogatum, vel procedit, quando vni tantū, vel duobus committitur causa: quia tali casu si ambo fuissent in minori ætate procederet ille tex. & opi. gl. hīc. Sed quādo vnus ex iudicibus fuisset legitimæ ætatis, & alter non, iste casus est mixtus, & ideo nō comprehenditur sub dispositioni, d. c. cum vigesimū. per ea quæ tradit Bar. & Doct. in l. ij. ff. de verbo. **113** ob. non oblt. tex. in c. cum super. de offi. deleg. † Dum ibi dicitur q̄ ex duobus iudicibus, si alter est inhabilis nō potest procedere cum habili. Quia respondetur illud procedere, quādo inhabilitas est respectu iurisdictionis. Sed in casu nostro defectus non est in iurisdictione, sed in ætate, & de illa non reperitur cautum, cum tex. hīc simpliciter requirat canonicatū in iudice, vel dignitatem. Vnde si secūdu dispositionem iuris, canonicus potest esse in minori ætate, poterit esse iudex, & tex. in d. c. cum vigesimū. procedet in casibus prædictis, vel habebit locum solum in dignitatibus, & personatibus. In ea. ibi, nec ista decretalis dicit quod hoc sufficiat, & c. **114** ta q̄ ista glo. secūdu omnes hīc, q̄ differentia est inter verbum sufficere & requiri. Quia verbum sufficit de natura sui nihil aliud requirit, quam qualitatem expressam. Sed verbum requiritur significat, q̄ omni ex parte habilitas concurrat etiam in casibus nō expressis, quod facit ad statuta secūdu ipsos. Adde q̄ istā glo. in hoc approbat, & sequitur Abb. in c. j. in vj. notabi. de postu. præla. & in c. cum dilectus. in x. col. nume. 33. de ordi. cog. & alibi sæpe & plura congerit Ant. Corset. in notabilibus suis in verbo sufficit. nume. 332. qui ad hoc istam glo. reputat notabilem. & per hoc dicit Abb. in c. j. **115** in vlti. notabi. de excep. q̄ testis per exceptionem conuictus de crimine nulla pœna debet puniri propter verbū sufficit, positum ibi in tex. de cuius natura est, vt nihil aliud requiratur, vt supra est dictum, & idem tenet Abb. in c. fi. in ij. col. de suc. ab intest. & in c. cum locum. in ij. notabi. & in c. tuæ. versi. ad idem. & in c. cum apud. in ij. not. de spon. & in c. fi. in ij. notabi. de spon. duo. Fel. in c. verum. in pen. col. de for. compe. & in c. cum nuncius. in prin. de testib. cum alijs adductis per Soci. in cōsi. xcix. col. v. lib. iij. Circa illud quod gl. hīc in fine dicit q̄ sufficit q̄ sit canonicus tempore datæ, hīc oritur notabile dubiū, quod propositum fuit sæpe in Rota, an † qualitas prærogatiuans requiratur adesse tempore datæ, an tempore vacationis,

vacationis, an verò vtroque tēpore, vt ecce, duo impetrant gratiam expectatiuam, quorum vnus erat scriptor Apostolicus, alius verò simplex clericus, qui postea tempore vacationis beneficij fuit effectus auditor Rotæ, an isto casu debeat præferri scriptor auditori in concursu gratiarum. Gemi. ponit quæstionem in terminis in consi. cxij. & tenet q̄ auditor debeat præferri, & videtur sentire Bal. in c. constitutus. in ij. col. de rescrip. & glo. regulæ Cancellariæ in regula prærogatiuarum. col. pe. & videtur tenere Rot. in antiq. deci. dcccij. Urbanus. & sentit. Abb. in c. dilectus. ij. in ij. col. de præben. & idem Abb. & Barba. in c. eam te. & ibi Fel. in pen. col. vers. fallit quintò. circa finē. de rescrip. Cald. in consi. xxj. ti. de præb. & plures alij quos breuitatis causa nō refero. Contrariū tamen tenuit Rota me præsentē de anno M.D. xxxij. de mense Junio coram R. P. D. Jacobo Simoneta in quadam causa do. Nicolai de Pycolominibus auditoris, & tunc fuit dictum q̄ semper Rota tenuit qualitatem requiri vtroque tempore. & ideo fuit dictum do. Nicolao q̄ concordaret, & Rota mouetur per verba regulæ quæ dat prærogatiuam, in expectatiuis concessis auditoribus, & sic præsupponit tempore concessio-
 117 nis, & sic datæ debere esse tales. Quia ꝑ̄ qualitas adiecta verbo debet adesse tempore verbi vulg. l. ex facto. de vulg. & pupil. l. in delictis. s. si extraneus. ff. de ædil. edict. Pro qua opin. adducebatur consil. Bal. ccccxcj. incip. Pet. de Sessa li. j. & c. Ita esse de stylo curiæ attestatur Ioachinus de Narnia antiquus aduocatus, & postea auditor in quodam suo consilio. Ad primum in tertio dubio quæ allegat ad hoc glo. in c. statutum. eo. ti. lib. vj. vbi ad effectum prærogatiuæ, & qualitatis requisitæ, de qua ibi requiritur q̄ quis sit in dignitate, vel canonicus tēpore datæ. facit l. Mela. ff. de alim. & cib. leg. & pro ista opi. facit alia regula Cancellariæ, quæ vult q̄ quando aliqui sunt pares in data præferat prærogatiuatus, minus prerogaturato, & pro ista opi. faciūt quæ in simili tradit Villadiego in tra. de leg. q. iij. & Aloysius Tuscanus in quodā suo consi. posito in ij. vol. fo. 142. Sed in contrarium pro prima opi. plura adducta fuerunt, maximè ponderata regula quæ dicit in asscutione & c. & sic cōsiderat vacationem beneficij, & per cōsequēs effectū quo ad prærogatiuā. & ideo quādo habetur
 118 respectus ad finem tūc debet ꝑ̄ qualitas cōsiderari tempore effectus.

effectus. Bar. in d. l. ex facto. in j. col. Præterea quia expectatiua est gratia cōditionalis. l. cum ita. de opti. lega. & in conditionibus sufficit qualitas tēpore cōpletæ cōditionis existere. l. eū qui post. ff. de cōdi. & de. l. nō oportet. de leg. ij. Nā quælibet res secūdū effectū cōsiderari debet, c. cum dilectus. de ordi. cog. Et quia privilegiū auditorū fuit cōcessum collegio. & ideo ꝑ̄ quādocunq; quis efficiat auditor habet illud privilegiū. & pro ista parte facit tex. in l. si cognatis. ff. de re. du. & in l. interuenit. ff. de leg. præst. & in c. ei cui. de præb. li. vj. vbi qualitas requisita ad aliquē effectū cōsideratur tēpore effectus. Nō ob. cōtraria, quia loquūtur quādo effectus cōsideratur tēpore datæ: vt in c. duobus de rescri. li. vj. quia tali casu tēpus datæ debet attendi: Secus isto casu, vt Abb. distinguit in c. dilectus. elij. de præb. vide plura ad propositū quæ cōgerūt Mod. de Ripa in c. inter cætera. in iij. & iij. col. de rescri. Præterea facit: quia iussū est q̄ qui habet damnū cōsequatur cōmodū, sed sic est q̄ eo ipso q̄ q̄s est auditor, eius beneficia sunt reseruata, ergo eodē modo honestū est, q̄ in asscutione eorū si vacat qn est auditor possit vti prærogatiua dignitatis. Primū probatur per Feli. in c. in nostra. cōcor. xxj. de rescri. & Gemi. cōsi. lxxix. in fi. Itaq; cōsideratis omnib⁹. res fuit valdè dubia, & vota dñorum paria: & p̄pterea mādatū fuit cōcordari. Cōtingit aut eodē anno & mēse in causa mea Canonicatus Elē.
 120 alia quæstio corā D. Nico. Picolo. auditore. Nūquid ego, ꝑ̄ q̄ tēpore datæ expectatiuæ meæ nō eram auditor, sed tēpore vacationis sum auditor, possim vti privilegijs diligentiarū concessis auditoribus: Et fuit dictū q̄ sic: quia diligentia veniūt post vacationē, & sic respiciāt illud tēpus in quo ego sū auditor. Et quia hīc nō agitur de cōcursu prærogatiuarū in præiudiciū alterius, & ideo res nō habuit dubiū, & ita cōclusum fuit & obtinui. Hęc volui hīc scribere potius memoriæ causa, q̄ doctrinæ. Gl. legatorū. habes cōclusionē ex gl. q̄ dispositio istius tex. habet locū in omnibus legatis, ꝑ̄ quorū tres sunt species de latere, nati, & missi, vt habetur in c. pe. de of. leg. & ratio istius cōclusionis assignatur hīc per glo. quia tex. iste generaliter loquitur, & ideo generaliter debet intelligi, & ita cū ista gl. posteriores trāseunt, & eā expressè sequit Gundisalvus de Villadiego quondā auditor Rotæ in tra. de lega.
 122 q. iij. Sed aduertendum est, quia videtur q̄ ꝑ̄ verba simpliciter prola-

rer prolata debent intelligi de digniori & maiori, & in potiori significatu. l. j. §. qui in imperpetuū. ff. si ager vecti. Sicut appellatione excommunicationis de maiori intelligimus, & eodem modo appellatione iudicis de ordinario intelligimus, vt tradunt cōmuniter Doc. in rubri. ff. de iur. om. iud. Sic est hīc dicendū q̄ legatorū appellatio de maiori, & sic de legato de latere debet intelligi: nisi dicas q̄ hoc multoties fallit propter subiectā materiā. Hīc finē faciā pro isto anno postquam vobis ita videtur, doleo tamē notabilē materiā huius decretalis me amplius prosequi nō posse impediētibus ferijs: & indecens erit anno futuro ab isto loco lectiones incipere, præsertim cū intelligā me iam destinātū à Senatu in locū D. Io. Francisci Burlei infirmi ad lecturā iuris ciuili ordinariā de sero, donec ille conualescat. Ac etiā istis vacationibus me oportet assumere iterum, vt fui vobis pollicitus titulum de actionibus, iam semel vobis interpretatum. Valete.

De iudicijs.

CAPVT I.

- 1 **Regula vulgaris quod lex debet esse de casu dubio. quomodo intelligitur.**
- 2 **Differentia inter dubiam, & ambiguam rem.**
Verba ista quid iuris, qualiter intelligantur. ibidem.
Auditores Rotæ & camera olim in causis consulebant. ibidem.
- 3 **Verbum videtur, quid importet.**
Testes deponentes per verbum videtur, an rectè deponant. ibidem.
Sententia an valeat per verbum videtur. ibidem.
- 4 **Dictio fortè, importat dubitationem.**
- 5 **Per verbum fortè, respondent sepe periti.**
- 6 **Verbum iubere præceptum, continet magis arctatiuum, & specificum quàm verbum mando: & quomodo hoc intelligatur. ibidem.**
Intellectus glo. in l. sepe. ff. de offi. presi. discuitur. ibidem.
- 7 **Citatus à delegato per verbū iubere, an possit procuratorē cōstituent.**
- 8 **Mandatum à superiore factum habet vim præcepti.**
- 9 **Hæc verba præceptum, & mandatum, aliquando confunduntur.**
- 10 **Verbum hortamur, importat necessitatem.**
- 11 **Verbum rogo, habet vim præcepti.**
- 12 **Fit differentia in rescripto Papæ an sit verbum præcipimus, an aliud.**
- 13 **Per verba hortatiua principis non datur iurisdictio, nisi addantur verba coercionem significantia.**
- 14 **Verbum præcipio, vel iubeo, habet vim sententiæ.**

R. C. H.

- 15 **Res quando personaliter comparere debet, in eisdem casibus, etiam actor personaliter adesse cogetur.**
- 16 **Actor se inscribere debet ad pœnam talionis.**
- 17 **Dictio alterutram, de sui natura est distributiua duorum.**
- 18 **Quæ in fauorem alicuius concessa sunt, non debent in damnum eiusdē retorqueri.**
- 19 **Dignitas acquisita per priuilegium tantum valet, quantum si acquisita sit de iure communi.**
- 20 **Spurius legitimatus non debet vocari spurius.**
- 21 **Habens beneficia per dispensationem ita debet tueri, sicut si de iure communi possideret.**
- 22 **Paria sunt quod aliquid concedatur de iure communi, vel speciali.**
- 23 **Beneficium iuris nemini auferri debet.**
- 24 **Actori non debet licere, quod non liceat reo.**
- 25 **Verbi alterutram, natura est alterum de duobus includere.**
- 26 **Verbū alterutrā, est ambiguū, & aliquādo requirit cōcursum duorū.**
- 27 **Verbum exigerit, compulsionem importat.**
- 28 **Verbum exigere, etiam de volente intelligitur.**
- 29 **Index delegatus nō pot regulariter citare personaliter in causa ciuili.**
- 30 **Facultas alicui concessa à iure in dubio non est auferenda.**
- 31 **Citatus personaliter potest per procuratorem comparere, quando non apparet causa, quare personaliter comparere debeat.**
- 32 **Dictio se, denotat personalitatem.**
- 33 **Citatus à Papa etiā sine expressiōe causæ debet personaliter cōparere.**
- 34 **Nulla est differentia an aliquis citatus vt p se cōpareat, an psonaliter.**
- 35 **Dictio per, quid indicet.**
- 36 **Declaratur & limitatur rex.**
- 37 **Procurator, & dominus, reputatur vna & eadem persona.**
- 38 **Facultas comparendi vel per se, vel per procuratorem posita est in libertate domini.**
- 39 **Iura loquentia de iudicibus delegatis habent locum in arbitris.**
- 40 **Arbitria redacta sunt ad instar iudiciorum.**
- 41 **Ad respondendum positionibus personaliter citatur.**
- 42 **Citatus personaliter spernens præceptum an capi potest personaliter etiam in domo.**
- 43 **Index delegatus in causa criminali potest personaliter citare.**
- 44 **Actor in criminalibus debet se inscribere ad pœnam talionis.**
- 45 **Textus declaratur.**
- 46 **Iura non sunt limitanda per subauditiones.**
- 47 **In curia Romana causæ criminales, per auditorem camera deciduntur & per gubernatorem vrbi.**

Auditore

- 47 Auditores Rota solū de beneficalibus causis, & civilibus se impediunt.
- 48 *Authoritas Bar. in terris imperij non est postponenda authoritati minorum de Rota.*
- 49 Rota aliquando rotat.
- 50 *Dicta dominorum de Rota non possunt facere legem.*
- 51 *Decisiones Rota pro quibus sepius iudicatum est, habent vim legis, & styli, qui obseruari debet.*
- 52 *Tex. declaratur.*
- 53 *Ambiguum dicitur quando iura sunt varia, & opiniones diuersa.*
- 54 *Lex quando habet plures intellectus dicitur ambigua, & non potest allegari ad decisionem causarum.*
- 55 *Iudex potest iudicare extra communem extante conflictu opinionum.*
- 56 *In conflictu opinionum bonum est habere iudicem fauorabilem.*
- 57 *Casus in conflictu opinionum dicuntur esse pro amico.*
- 58 *Si vnus iudex in casu dubio tulit sententiam contra me, iudex appellationis in ambiguis poterit pro me dicere.*
- 59 *Bonus iudex nihil ex arbitrio facit.*
Iudex debet arbitrari secundum mentem legis & arbitrij sui intellectus & rationis.
- 60 *Maximi iudices, de quo intelligatur.*
Delegatus principis equiparatur ordinario.
- 61 *Equiparatorum debet esse eandem ratio.*
- 62 *Iura loquentia de delegatis non habent locum in ordinarijs.*
- 63 *Que sunt speciali nota digna, nisi specificè nominent, censeantur omissa.*
- 64 *Iudex delegatus fungitur vice principis.*
- 65 *Citatio personalis in causis civilibus non conceditur.*
- 66 *Bis idem non est repetendum.*
- 67 *Verba in dubio de digniori, & magis proprio intelligi debent.*
- 68 *Ordinarius dignior delegato.*
- 69 *Argumentum de stipulationibus extraiudicialibus an valeat ad iudiciales. & infra nume. 72.*
- 70 *Subditi citati personaliter i dubio causa nō expressa tenent cōpareri.*
- 71 *Subditi Episcopo suo promittunt obedientiam.*
- 72 *Argumentum de iudicialibus ad extraiudicialia.*
- 73 *Collegiū, capitulū ecclesie, et vniuersitas, an possint psonaliter citari.*
- 74 *Causa criminalis licet civiliter intentetur, ardua reputatur.*
- 75 *In causa criminali acta agitata cum procuratore rei tenet, licet ipse procurator quandocunque opponi, à iudice, & repelli possit.*
- 76 *Procurator in causa criminali interuenire non potest.*
- 77 *Accusator illegitimus nisi repellitur per iudicem, neque per accusatum, processus erit validus.*

Testim.

- 78 *Testimonium criminosi si pars non opposuit, valet, licet iudex eum posset repellere.*
- 79 *Solennitas extrinseca non presumitur.*
- 80 *Frustra inducit annullationem ipso iure.*
- 81 *Verba prohibitiua legis inducunt formam.*
- 82 *Personalis presentia in causis criminalibus ideo requiritur, quia per presentiam multa iudex deprehendit ex titubatione loquela & signis faciei, ex quibus iudicium sufficiens ad torturam potest insurgere.*
- 83 *Dictio frustra, vbi simpliciter profertur, in dubio semper debet proprie intelligi.*
- 84 *Natura aduerbij non, positi cum verbo potest, in totum aufert potentiam, & actum ipso iure annullat.*
- 85 *Presentia alicuius vbicunq; requiritur ad pleniorē cognitionē causa, nec interuenit, negotium redditur frustratorium.*
- 86 *Testis dictum repentinum est nullum, quia non presumitur sufficienter informatus.*
- 87 *Procurator causa civili regulariter interuenire potest.*
- 88 *Regula, qua multa prohibentur fieri, qua post facta tenent, non procedit in formalibus, & prohibitorijs.*

Luris esse ambiguum, &c.
 Sumatur & diuiditur iste tex. vt hic per docto. Ibi iuris esse ambiguum non videtur: pondera hic esse casum contra illam regulam vulgarem quæ traditur in l. q. Labeo ff. de carbo. edic. & alibi: vide licet, q. lex debet esse de casu dubio. Nā hic ponitur casus, qui in effectu dubius nō est & tamē de illo fit decisio: ad idē est tex. in l. j. c. de filiofami. & quē admo. & c. libro x. ibi, dubij iuris non est. facit etiā tex. in l. j. §. si stipulat. ibi, manifestissimū est in xx. & decē in esse. ff. de ver. ob. & tex. in l. pacta quæ contra. c. de pact. ibi, indubitati iuris est & c. cū multis simili. Sed quia super ista quæstione, videlicet, An lex debeat esse de casu dubitabili, latius scribo post Abba. vt audiuitis in repe. mea, c. de multa de præben. non repeto vltorius. Et ad istum tex. tenendo rationē opi. pro tunc dicas q. non facit contra illam regulā, quia aliud est q. res non sit dubia, aliud q. non sit ambigua, prout notabiliter declarant Moder. Hispani in rubrica. ff. de reb. dub. secundum gloss. in l. de statu. ff. de testamen. iuncta. l. in ambiguo. ff. de reb. dub. & dicam

& dicam. In glo. j. Nam rectè considerando text. iste casum dubiū decidit, licet casus ille non sit ambiguus, prout in effectu non est: & propterea nō sine ministerio tex. iste dicit, ambiguum non est: & non dixit, dubium non est. Et ex istis eisdē verbis notandum est, quōd verba ista, iuris esse ambiguum non videtur & c. præsупponunt interrogationem fuisse factam per verbum quid iuris: quia ex forma responsionis colligitur modus interrogationis: vt in l. j. c. si quis ita. cum si. ff. de verb. ob. Et q̄ in isto tex. præcesserit interrogatio prædicta per illa verba, quid iuris, ostēditur ex eo quia summus potestex, hīc respondet generaliter secundū interrogationem quæ etiam generalis fuit: quod not. Ang. in l. eius. ff. si cer. pe. vbi voluit q̄ pro ista verba quid iuris, petitur consultatio generalis, adeo q̄ consultus per dicta verba non solum potest respondere de eo quod respicit iustitiā, sed de eo quod respicit iuris ordinem. Hinc dicit Bal. in c. j. de contro. inuestitu. in v. si. feu. q̄ consultus per illa verba, quid iuris, non videtur plenum consiliū reddere nisi de legibus omnibus consiliū reddat: & dicit Imo. in l. quadringenta. ff. ad legem fal. quōd illa verba, quid iuris, important omnem. q. implicite ex facto descendētem: idem dicit Imo. in l. si fundum. §. Stichum. ff. de lega. j. & reassumit latē. Ias. & Mod. in d. l. eius. in no. & ideo Papa hīc interrogatus quid iuris, respondet generaliter tradendo regulam cum exceptionibus suis, & sic quadrat responsio Papæ interrogationi. Hoc tamen quod per Papam factū est non potest fieri per quemlibet alium iudicem non habentem potestatem legis condendæ. Nam licet iudex de partiū consensu possit super articulo per eas transmissio consulere: secus tamen quando ab altera parte tantum articulis consultādu transmitteretur: quia tali casu non staretur eius consilio: vt Bal. dicit in c. cæterum. in fi. de rescrip. alleg. tex. in l. iusiurandum & ad pecunias. §. si de qualitate. ff. de iureiur. Hoc tamē dictum non est tanta commendatione dignum vt quidam existimarunt. Quia nemini dubium est q̄ non solum tali iudici. sed neque cuilibet alteri consulē. credi debet quia dictū Doctorum non est necessarium, sed probabile: vt no. in l. j. c. de legi. & tradit Fel. in c. ij. de rescrip. Sed dictum Bal. esset alicuius momenti, si vellet iudicem requisitum ab altera parte non posse consiliū dare, prout videtur rationabile. Tamen

Abb. Panor.

Abb. Pan. tunc Auditor cameræ in causis consulebat, vt patet in eius consilijs, & idem de Auditoribus Rotæ apparet in subscriptione cōsiliij Old. cclxvj. In tex. ibi, nō videtur. istud verbum hīc veritatem importat: vt dicit And. Sic. qui ad hoc istum tex. ponderat in cle. gratiæ. in ij. col. ver. nota ibi videtur & c. de rescrip. inferens per hoc ad testes deponentes per verbum videtur, q̄ rectè deponāt de quo ibi per eum: & hoc idem tenet Bar. in l. quid tamen. §. si arbiter. ff. de arbi. Bal. & Ang. in l. j. ff. de iust. & iur. Sed Imo. in d. cle. gratiæ. & Alexā. consi. xv. lib. j. tenet contrarium dicente q̄ verbum videtur, non significat simpliciter fictionem vel veritatem, sed pariter ad vtrūque adaptatur: & capiēdo tali modo dictum testis per verbum videtur, non concluderet quid dicendū. Tu breuiter dicas q̄ licet verbū videtur, regulariter fictionē significat. l. j. §. de iecisse. ff. de vi & vi arma. cum si. vt per Bart. in l. si is qui. pro emptore. in iij. col. nu. 5. ff. de vsusc. & dixi in §. in personam. nu. 8. In sti. de actio. tamen quando profertur à legislatore in his quæ sunt iuris, vt in casu nostro, significat veritatem: ita dicit Bald. in c. bonæ memoriæ. col. pen. de app. & licet ibi loquatur de verbo intelligitur, tamen idē est in verbo videtur, vt tradit Ias. in l. clausula possidere. §. qui ad nūdinas. in xj. col. ff. de acqui. pos. & est tex. in d. l. quid tamē. & ideo dicit Domi. hīc q̄ per verbū videtur, respōdent periti. pro quo alleg. tex. in c. præterea. el. ij. de app. & per verbū videtur, potest proferri sententia. l. diui. §. j. ff. de lib. cau. cū concor. vt per Ias. in l. j. in fi. ff. de re iud. & in l. j. in fi. prin. ff. de iusti. & iur. & fina. dicas q̄ generaliter hoc est verum q̄ verba quæ de se fictionē signi. si proferantur in materia iuris important veritatē. hoc dicit Bar. in l. si is qui. in iij. prin. q. in fi. ver. & si tu opponis. ff. de vsusc. & plures alij quos Dec. adducit in cōsi. cclxxv. incip. Si causa. nu. 7. Cōprobatur hoc vltra ipsos per vnū simile: nam videmus q̄ dictio forte, importat dubitationem. l. j. §. j. iuncta glo. ff. de rei ven. tenet Barb. in c. super literis. in xxxj. col. de rescript. cum concor. vt dixi in §. equester. In sti. de actio. & tradit Andre. Sicul. in c. significasti. in iij. col. de fo. competen. tamen quando profertur à legislatore in materia iuris importat dispositionem, & assertionem: ita Ange. in l. in substitutio. ff. de vulg. & pup. quem ibi sequitur Alexan. & Ias. & dixi latius post eundē Ias. in d. §. equester.

hh nu. 4.

5 nu. 4. hinc illud vulgare nascitur, † per verbum fortè respondent sæpe periti. glos. in l. si duo. ff. de arbi. & eodem modo dicitur de verbo, credimus. vt dicit Præpo. per illum tex. in c. fi. xlvij. dist. & Anto. de But. in c. ij. per illum tex. de postulan. ad propositum ergo idem dicendum est de isto verbo, videtur. Hinc etiã videmus q̄ in materia iuris paria sunt aliquid esse tale, aliãs haberi pro tali: vt dicit Bar. in l. si maritus. la. ij. §. legis. ff. de adul. cum concor. vt tradit Deci. in d. cõsil. in iij. col. est bene verum, q̄ cõtra istud dictum Bal. & aliorũ pleraque iura inueniuntur, in quibus Iuristator loquitur in materia iuris, & tamen verbum, videtur, fictionem importat, vt in l. sciẽdum. ff. de verb. obli. cum simi. & ideo dicendum est q̄ in hoc subiecta materia debeat attendi, vt dicit in tit. Bald. in rubr. extra de prescrip. in ij. col. In tex. ibi, iubere non posse. † istud verbum, præceptum, continet magis arctatiuum & specificum, quã verbum, mando, vt dicit Bal. in l. quoniam indignum. c. de testa. Car. in clemen. præsent. in princ. de censib. Imo. in cle. sæpe. de verb. signi. & glos. in c. dubium. xvij. q. ij. pro quibus facit gl. notabilis in l. sæpe. ff. de offi. presi. qui vult q̄ licet delegatus à principe possit alteri subdelegare. l. more. ff. de iurisd. om. iudi. l. à iudice. c. de iudi. c. super quæstionũ. de offi. deleg. iuncto c. seq. illud tamen est verum quando cõmissio fit per verbum, mandamus, secus si per verbum, iubemus, quia tali casu subdelegare non potest: ita dicit ibi gloss. quam dicit ibi singularem Bal. & in l. j. in iij. col. c. quomo. & quando iud. & in l. legis virtus. ff. de legib. & plures alij quos refert Ias. in l. ij. in ij. col. c. commu. de lega. & in l. iudice. in v. col. in fin. c. de iudi. & vltra ipsum illam glo. latè approbat, & dicit mirabile, & q̄ totus mundus eam sequitur Feli. in c. eam te. in vij. col. versi. secunda differentia. de rescrip. & ibi ponit plures differẽtias inter ista verba, præcipio, mando, & iubeo, & Andr. Sicu. in c. constitutus. in ij. & vij. col. & in c. mandatũ. in ij. col. de rescrip. & notabiliter per Cardi. in cle. si. in iij. col. & ibi Imo. in j. de procur. quod tenet hĩc Ioã. And. Adde tu glo. concor. in l. nec mandante. ff. de tut. & cura. dat. ab his. & illã gl. approbant Alex. & Io. Bap. de sancto Seue. & Riminal. in l. more. ff. de iur. om. iud. vbi Alex. dicit, col. si. quod à toto mundo approbat: & hanc differẽtiam circa istud verbũ, iube re, sequitur idem Alex. licet prædictam glo. nõ alleget in l. j. in iij. col.

ij. col. nu. 18. ff. de iurisd. om. iud. & ibi pro hoc allegat tex. in s. & hoc verò iubemus. in authen. vt nulli iudi. quem ad hoc prius allegauit glo. in d. l. sæpe. & in d. l. nec mandante. quem etiam allegat Geor. Natam in repe. cle. sæpe. in ix. col. de ver. signi. vbi ad hoc alia adducit: & Andr. Sicu. in c. j. iij. colũ. de offi. dele. & respondet ibi ad illum text. qui videtur facere in oppositum, ex quibus infertur nouus intellectus ad istũ text. 7 † q̄ quando delegatus citat aliquẽ per verbum, iubere, quòd poterit procuratorem constituere, sed personaliter comparere teneatur, & illud mandatum exequi debet, quia sicut delegatus per tale verbum non poterit subdelegare, ita neque citatus poterit procuratorem constituere, cum ista procedant à pari, vt in c. ij. & c. xv. q. v. de proc. eo. lib. & tex. in l. & quia. ff. de iur. om. iudi. Sed prædictis non obstant. contraria opi. potest defendi: & ideo pono istam conclusionem, q̄ quãtũ attinet ad istum tex. nulla est differentia, intra verbum, iube re, & verbum, mandare, contra Ioã. And. & omnes, & ex qua infertur q̄ sicut delegatus principis per verbum, mandamus, potest alteri subdelegare vices suas, ita & eodẽ modo si fuerit datus per ista verba, iubemus, vel præcipimus. Et in primis istam opinio. sibi contrarius tenet Andr. Sicu. Barba. in c. quoniam Abbas. in xv. co. nu. 54. de offi. dele. vbi dicit quòd Goffred. in libellis iuris ciuilibus, in rubri. de actione mandati: reprobatur illam differentiam quam facit gl. in d. l. sæpe. dicẽs q̄ non reperietur iure cautum quòd intra illa verba sit differentia: nam † mandatũ à superiore factum habet vim præcepti. l. j. §. j. ff. quod iussu. & in l. j. c. si rector prouin. c. cum inter R. de elect. multò igitur magis faciant præcepta principis cum præces hoc faciant. Secundò mouetur idem Barba. per text. in c. eam te. de rescrip. vbi Papa indifferenti vtitur istis verbis, mandatũ, & præceptum, pro quo tu adde meliorem tex. in cap. j. de officio delega. vbi Papa, quod in prin. appellauit † præceptum postea dixit mandatũ: nam ista duo interdum confunduntur, vt dicit Georgius Natam in dicta cle. sæpe. vbi Imo. hanc opinionem sequitur per gloss. in dicta l. j. §. j. quod iussu. & eandem opi. per prædicta motiua tenet Fel. sibi contrarius quòd tacito Andr. Sicu. in c. si pro debilitate. in princip. de offi. deleg. vbi addit pro ista opinio. glo. in cle. 10 j. in verbo, hortamur. de testib. quæ dicit, † quòd illud verbũ hh 2 hortamur,

hortamur, importat necessitatem, ergo præceptum: & pro hoc ultra ipsos facit tex. in c. j. in verbo, hortamur. extra de testa. vbi probatur quod per verbum, hortamur, datur iurisditio à principe: nam idem importat quod mandatum, vt tenet Archi. in c. quod quis. in fin. ij. q. vj. & tenet Io. de Deo, in suis quæstionibus. q. vj. & hoc in terminis firmat gloss. in c. sicut inquit: per illum text. ij. q. vij. quæ alle. ad hoc d. l. sæpe. & hoc idem tenet Car. Alexā. in c. præsentium. in j. col. vij. q. j. vbi pro ista parte plura iura allegat, adde ad idem bene facere tex. in c. solutz. §. verum. de maio. & obe. & facit bene tex. in l. iubemus. c. ad leg. Iul. repe. & de hoc est optimus tex. in c. quia iudicante. de præscriptio. & gloss. in c. rogo. xj. q. iij. quæ dicit, quod verbum rogo, habet vim præcepti, & dicit Car. in cle. ij. §. si. de sepult. quod verbum hortamur, prolatum à principe inducit præceptum, ex quibus patet, quod glo. in d. l. sæpe. non est vera, quæ omnia nota tanquam incognita & non tradita in locis vulgaribus. Quid tenendum: mihi videtur quod opi. cõmunis sit verior, pro qua ego glo. adduco not. in c. cum aliquibus. in verbo, concedimus. §. de rescrip. eo. lib. quam ibi cõmuniter Doc. sequuntur, vbi fit differentia in rescripto Papæ, an sit verbum præcipimus, an aliud verbum. Nam si sit verbum præcipimus, si iudex, cui fit commissio per huiusmodi verbum, aliàs potuit procedere vt ordinarius, vigore istius verbi non poterit. sed cognoscet vt delegatus: ita dicit ibi glo. quam pro singulari commendat Feli. in c. nam concupiscentiam. in iij. col. de consti. vbi dicit quod licet Papa committens aliquid ordinario videatur potius iurisdictionem suam incitasse, quam nouam delegatam dare, d. c. cum aliquibus. c. licet. de offi. ordin. tamen vbi Papa illud committeret per verbum, præcipio, efficeretur de ordinario delegatus: quia videtur fieri commissio aliter quam insit, quod no. ad idem glo. in clem. pastoralis. in verbo, de more. de re iudi. adde etiā glo. si. in c. hi qui. de præben. eo. lib. & gl. penul. §. c. licet. de offi. or. & plura alia pro ista parte adducit Feli. in c. præterea. in iij. col. de sponsa. vbi concludit post Doct. plures, quos ibi adducit, quod per verba hortatiua principis non datur iurisditio nisi addantur verba coërtionem importantia, vt ibi latè per eum. Confirmatur ista opi. per notabile dictum Hostien. in c. capitulum sanctæ Crucis. de rescript. quod refert & sequitur Bal. in Margarita sua in

sua in verbo, Papa. vers. v. vbi notabiliter dicit quod est magna differentia inter verbum, mando, & præcipio, siue iubeo, quod idem est, quia si Papa in bullis suis vtatur verbo, mando, non rumpit ius commune, secus si vtatur verbo, præcipimus. allegat quod not. in d. l. sæpe. & hoc ratione suadetur ultra ipsos: quia verbum præcipio, vel iubeo, habet vim sententiæ, vt not. in c. Raynutius. de testa. & ibi hoc tenet Io. And. l. in sum ma. ff. de re iudi. vbi est text. de isto verbo, iusserit. & optimus tex. in c. in his. de verbo. signi. & tamen hoc non reperitur in verbo, mando: & pro ista parte facit tex. in c. culpatur. xxij. q. j. Non obstant. adducta in contrarium, quia illa omnia procedunt vbi preces vel exhortationes principis, siue mandata emanarunt super materia quæ de se importabat præceptum. Nam tunc illa verba licet de natura sui non sint præceptiua, tamen respectu subiectæ materiæ inducunt præceptum: vt est tex. & gloss. in c. rogo. xj. q. iij. not. Abb. in c. nam concupiscentiam. de constitu. & ibi plures regulas notabiles tradit Feli. ex quibus possint omnia supradicta ad concordiam reduci: & aliam concordiam ponit Cardiñ. in cle. procuratorē. in iij. opposi. de procura. & quo ad terminos nostros de verbo, iubemus. est gl. notabilis in c. humanum genus. in verbo, vult. j. distinc. quæ dicit hoc verbum, iubetur, exponatur ibi, id est consulitur, secundum scientiam meam, quam gloss. ad hoc ibi notat Cardina. & alij. Ad idem est gloss. quam etiam Præposi. ibi notat in c. si tantam. vj. q. ij. cum pluribus cõcor. quæ adducit Barb. ad quæ supradicta addas in c. cum contin. gat. col. j. nu. §. de rescrip. & Ias. in l. j. in prin. iij. co. in iij. no. ff. de iusti. & iur. & secundum ista iustificatur ea quæ nouissimè scribit Dec. in rub. c. de man. vbi latius dinagatur in assignāda differentia inter præceptum & mandatum. In tex. ibi, alterutrum & c. nõ hinc esse tex. quod in casibus in quibus rebus. personaliter cõparere debet, in eisdem & c. actor personaliter adesse cogetur, vt tenet hinc Domi. in iij. q. post Io. Andr. & idem tenet Mari. Soc. pōderādo istum tex. in ista dictione, alterutrum. in tracta. citatio. arti. x. q. xv. in ij. decla. & hoc non solum habet locum cum in causa criminali, de qua non videtur ita dubium ex eo, quia actor se inscribere debet ad poenā talionis. c. super literis. de accus. l. si cui. ff. eo. ti. sed etiā procedit in causa ciuili. in qua delegatus habet specialem commissionem citandi personaliter:

naliter: ita in terminis istius tex. cōcludit Bernar. de Bisigne
to auditor Rotæ, & Car. profundæ scientiæ in deci. antiq. in
tit. de dolo & contu. decisio. ij. mouetur intra alia, quia æqui-
tas ti. q̄ quisque iu. hoc innuit. Item quia est interesse rei ad-
uersarij vt actor personaliter cōpareat, quia super defensio-
nibus forsan melius sciet quàm procurator veritatem, & ni-
hil aliud. Tu pro ista opi. dicas esse casum hîc in dictione tal-
17 ter utrum, quæ de sui natura est distributiva duorum: ita di-
cit Fulgo. in consi. ccxxix. incip. Cùm nobiles. in j. col. cum fi.
vt per Ias. post Bar. in l. cùm quidam. in ij. no. c. de impube. &
alijs substit. & ad hoc adducitur per illa regula, q̄ non debet
licere actori quod non liceat reo, & e contra. j. de re. iur. c. nō
debet. hinc est q̄ licet ea quæ sunt de iure naturali per prin-
cipem tolli non possunt. s. sed naturalia. Insti. de iu. nat. tamē
propter æqualitatem seruandam inter actorē & reum pote-
rit princeps tollere, ita dicit Paul. de Ca. in l. si quis iniquum.
c. si is pro quo. ff. quod quisque iu. Tamen istis non obstant.
18 teneo contrarium: nam clarū est in iure, q̄ ea quæ in fauo-
rem alicuius concessa sunt, non debēt in damnū eiusdem re-
torqueri. l. si. c. de fruct. & lit. expen. l. quōd fauore. c. de legi.
tradit Alex. in l. petens. in ij. & iij. col. c. de pact. cum fi. vt per
Feli. in c. dilecto. el. ij. in iij. co. ver. octaua cōclusio. de rescrip.
sed in casu isto actori qui impetrauit rescriptum delegato-
rium cōcessum fuerat, vt etiā possit in causa sua civili reum
citari facere personaliter, ergo nō debet illa gratia in odium
sui redū dare, vt ipse etiam cogatur personaliter comparere,
sed ad istud argumentū respōderi potest q̄ procedat quādo
actor immediatē & principaliter damnū sentiret: secus verò
si in consequētiam fauoris damnū resultet, quia illud nō attē-
ditur, vt est casus. in l. cùm ex oratione. s. fi. ff. de ex. tu. quē ad
hoc alleg. Bal. in d. l. quod fauore. in vij. oppo. & Soci. in cōsil.
cclxxv. incip. In causa fratru. in pe. col. lib. ij. vbi aliter ad istā
regul. respondit. Vel secundo vltra ipsum responde q̄ dicta
regula procedit respectu eiusdem dispositionis vel personæ:
secus respectu diuersarū, quia tunc potest quis diuersis respe-
ctibus pœnam pati & præmium. l. j. ff. de his quib. vt indign.
glo. in c. dixit Sarra. xxxij. q. iij. not. Bal. per illum tex. in l. ij. s.
deinde de his. ff. de ori. iur. Deci. in c. intelleximus. in iij. co. de
iudic. Sed ad hoc replicari pōt q̄ tex. in d. l. cū ex oratione. &
regula

regula per eū tradita procedit in his quæ cōceduntur de iure
communi, secus verò de iure speciali, vt in casu nostro, quia
tunc procedit tex. in d. l. q̄ fauore. & tex. in c. quod ob. gratia.
j. de reg. iur. ita dicit Roch. de Curte in repe. c. fi. siue tracta-
tu cōsue. in cxxj. col. alleg. per hoc Abb. in c. nouit. de iud. & in
c. ecclesia. de cōsti. vt ibi per eū: & vltra ipsum pro ista sua re-
solutione bene facit quod dicit Domi. in c. si Papa. in princi.
col. si. de priuileg. eo. li. vbi dicit q̄ in his quæ cōceduntur de
iure communi, verba possunt aliquid nō operari, secus in his
quæ iure speciali conceduntur ne impetrans frustretur: quod
dictum sequitur Dec. in cōsi. xxvij. inci. Dura admodum & c.
col. si. in fi. in ij. parte. Sed ista resolutio non satisfacit per ea
quæ dicit Bald. in d. l. cū ex oratione. vbi vult per illum tex.
19 q̄ Quod tantum valet dignitas acquisita per priuilegiū, quan-
tum si acquisita sit de iure cōmuni. facit etiam quod not. idē
20 Bal. in l. imperialis. per illū tex. c. de nup. vbi dicit q̄ spurius
legitimus nō debet vocari spurius, quia perinde haberi de-
bet, ac si legitime natus fuisset, quia quod fit per priuilegium
& iure speciali idem operatur quōd factum de iure commu-
21 ni, vt tradit idem Bal. in l. libertos. c. de colla. vbi dicit q̄ ha-
bēs beneficia per dispensationē ita debet tueri sicut de iure
cōmuni possideret. quod approbat & sequit Decius in consi.
liij. In casu Domi. in ij. col. in parte ij. & ad hoc idē videlicet
22 q̄ paria sunt, q̄ aliquid cōcedatur iure cōi vel speciali. alle-
d. l. cū ex oratione. Io. Crot. de Mōteferra. egregius Doc. in l.
sciendū. in prin. de ver. ob. quā nouiter in lucem tradidi impri-
mēdā: ergo ex istis apparet q̄ differētia quā Rochus facit nō
videt vera: & in terminis illa differētia cōfundit, p̄ exēpla tra-
dita p̄ Bal. in d. l. q̄ fauore. in prin. & p̄ Dy. in d. c. q̄ ob gratiā.
quæ in priuilegijs pariter & iure cōi loquunt. Et vltra ista p̄
ampliatiōe istius materiæ & intellectus, d. l. cū ex oratione.
videatis nouissimē Iac. de Nigr. in rep. l. j. in iij. col. ff. de leg. j.
Secundo principaliter cōtra prædictā decisionē Bern. facit, q̄
23 certū est q̄ bñficiū iuris nemini auferri debet regula, indul-
tū. j. de re. iur. sed in causa civili à iure indultū est p̄ dispositio-
nē istius tex. q̄ qs possit p̄curatorē cōstituere, igitur actor nō
coget personaliter cōparere, cū nō fuerit per rescriptū phi-
bitus sicut reus. Ad istud etiā potest dici, q̄ in casu isto auferit
24 actori talis facultas respectu adiuncti siue correlatiui: q̄ quia
hh 4 cū non

cum non debeat aliquid licere actori, quod non liceat reo, regula, non licet. j. de reg. iur. l. petendæ. c. de tempo. appel. & l. fi. c. de lit. expen. merito si vult ut illo favore ut possit compellere reum personaliter comparere in causa civili, debet in alio grauari, ut ipse etiam personaliter comparere teneatur.

25 Tertiò principaliter facit hinc tex. in verbo, alterutrum. de cuius natura est alterum de duobus includere cum sit disiunctiua. Are. in l. duobus. §. vbi. in prin. ff. de duo. re. Bar. in l. hoc articulo. in fi. de hære. insti. tex. in l. de contract. c. de rescind. ven. cum si. sed ad veritatem disiunctiue sufficit, quod altera pars sit vera. l. si ita stipulatus. de verb. ob. c. inter cæteras. de resc. ergo in casu nostro ex quo reus compelli potest satis verificantur illa verba, ut actor compelli non possit. Ad hoc respõ

26 deri potest quod illa dictio est ambigua, & aliquando requirit concursum duorum: ut in §. quia non vos. in authen. ut nulli iudi. & §. deinde. in authen. de manda. prin. ut in illo dicto sacre Scripturæ Iaco. v. cap. *constemini alterutrum peccata vestra.* Et ideo ut omnia ista contraria, & alia plura, quæ in hac materia fieri possent cessent pro veritate istius articuli necessarij, est distinguendum quod aut actor impetrauit ut aduersarius suus personaliter citaret in casibus in iure permissis aut in casibus non permissis. Primo casu non cogitur actor personaliter comparere per æquitatē l. quod favore. & c. quod ob gratiā. supra alle. Secundo casu, subdistingue, quod aut actor obtinuit rescriptum ad supplicationem suam, ut reus in causa civili, quā mouere intēdebat contra eum, posset personaliter à iudice compelli comparere, & tunc procedit opin. Bernar. de Bisig. in dicta decisione secunda, propter iustitiam illius tit. quod quisque iuris. ratio est ultra ipsum, quia quādo princeps tali casu concedit rescriptum ad alterius postulationem contra dispositionem iuris: de qua in tex. nostro, tunc ius præsumit quod propter importunitatem obtentum fuerit. l. j. c. de peti. bo. sub. lib. x. c. si quando. de rescr. c. ex parte. ij. de offi. delega. cum si. & ideo nimirum si magis strictè interpretatur ut reducat quātum sit possibile ad æquitatē. arg. l. si. §. in computatione. & quod ibi no. c. de iur. deli. aut verò princeps concessit rescriptum delegatorij motu proprio, tunc tali casu credo quod actor non compellatur comparere, quo ad hoc ut latior fiat interpretatio in fauorem eius, arg. c. si pluribus. de præb. eod. lib. nam sic militat ratio

tat ratio regulæ dictæ l. quod favore. & regulæ, quod ob gratiam. cum simi. licet hoc raro concedatur, & isto modo contra ria prædicta declarari possunt, licet adhuc non transeāt sine

27 dubio. In tex. ibi, i. exegerit. hoc verbum compulsionem importat, ut Domini. hinc dicit in vj. q. & hoc idem tenet Bald. nota. in tracta. dot. col. lxxij. quia exigere est ab initio extorquere. l. fideicommiss. §. si rem. de lega. iij. Alex. in l. non solum. col. j. ff. solut. matri. Ias. in l. eius. in iij. not. ff. si cer. pet. & in l. fenium. col. viij. c. qui testa. fa. pos. Bart. in l. hoc iure. ff. de solu. Ias. in l. j. col. pen. c. de carb. edic. cum concor. ut per Geor. Natam in cle. sæpe. in prin. in glo. in verbo, exigat. col. lxx. de verbo. sig. vbi ad hoc idem alleg. tex. hinc. & plures alios. Sed animaduertendum est quod istud non videtur sine dubio: quoniã

28 i. verbum exigere, etiam de volente intelligitur. l. eum qui in popularibus. in ver. exactum. ff. de iureiurā. quem ibi ad hoc ponderat Fulgo. & Alex. ad idem tex. in l. quoties. §. si. ff. de noxa. & ita posset hinc capi quoniam potest citatus personaliter non comparere & esse contumax. nam illud in volūtate consistit. l. iij. c. de hære. insti. tamen à communi opin. non est recedendum, quia licet verbum exigere, ad volētē pariter sicut ad inuitum adaptetur, illud est improprie: ut dicit glo. in d. §. si rem. & tenet Ias. in repe. l. admonendi. in xxvij. col. ff. de iureiur. in dubio tamen proprie capi debet. l. non aliter. de leg. iij. l. hoc legatum. eo. ti. & l. j. §. si is qui nauē. ff. de exerc. & ideo in tex. nostro hinc proprie capitur: quoniam in causa criminali in qua loquitur tex. compellere potest iudex partem coram se personaliter comparere, de quo latè videas circa materiam istius verbi exigere Socin. qui distinguit quatuor casus in l. non solum. & ibi communiter Mod. ff. iol. ma. Nota primò &

29 principaliter ex isto tex. secundum omnes scrib. i. quod iudex delegatus non potest regulariter citare personaliter in causa civili, ita ad hoc istum text. alleg. Domi. in c. quāuis. §. si autē. in prin. per illū tex. de offi. ord. & in c. j. col. ix. in fi. de appel. & hoc procedit etiã in Papa nisi specialiter derogaret isti text. interdicit Abb. in c. cum causam. in ij. not. de iur. cal. sequitur

30 Fel. in c. licet ex quadā. in ij. col. de testi. i. quia facultas alicui concessa in iure, in dubio non est auferenda, regula indultū. j. de reg. iur. eo. li. tamē hoc quod dictū est de Papa intelligēdū est simpliciter quādo citat aliquē, ut se suo cōspectui representet

vel ad

vel ad præsentiam suam veniat prout loquitur tex. in d. c. cum
causam. secus autem si Papa citaret aliquem ut personaliter com-
pareret: quia ista verba propria personam, important non pro-
cur. ut dicit Domi. in c. cupientes. §. hac generali. in vlti. nota.
supra de ele. faciunt ea, quæ tradunt late Mod. in c. fi. de off.
deleg. per glo. in cle. j. de vit. & ho. cle. & ratio est quia tunc Pa-
pa videretur ex certa scientia huic dispositioni derogare. arg.
tex. in c. j. & ibi dixi supra de costi. eo. lib. & ita tenet Abb. in
c. cum causam. & Bal. & communiter Doct. ibidem cum quibus
transit Soc. in trac. citationis arti. xx. q. xv. in j. fallen. Sed con-
tra hoc facit quod no. Bald. in l. j. §. vltus. ff. de procu. vbi vult
31 ¶ quod citatus personaliter potest per procuratorem comparere,
quando non apparet causa quare personaliter comparere debeat
alias secus, & hoc dicitur Bal. videtur sequi Fel. in c. j. in iij. col.
de re iud. facit quod dicit idem Bal. in authen. & qui in prin.
c. de bo. auth. iud. possi. tamen possunt ista dicta concordari
dupliciter. Primum ut dicitur Bal. procedit in iudicibus inferiori-
bus, dictum vero Abb. in d. c. cum causam. in summo Pontifice.
Vel secundum quod procedat in causa civili quando Papa man-
davit aliquem personaliter comparere ad instantiam partis, secus
si motu proprio, & ita procedat dictum Abb. & ita possunt co-
cordari ea, quæ dicit Abb. patet glo. in c. fi. de dila. & in c. quo-
niam. nu. 37. de proba. sed prima solu. mihi magis placet. Præ-
terea ex alio mihi videtur quod illud dictum Abb. in d. c. cum cau-
sam. non sit verum quia præsupponit unum quod videtur fal-
sum. Nam vult quod si Papa citat aliquem ut se suo conspectui
representet, quod tali casu remedium istius tex. mittendi procura-
torem non sit sublatum, & personaliter non cogitur compare-
re, nam licet illud dictum Abb. communiter teneatur, tamen con-
trarium in terminis nostris tenet Domi. in c. j. in j. col. per illum
tex. de electio. supra eo. li. vbi tex. facit differentiam an quis sit
citatus ut per se compareat, an per procuratorem, & sic est ibi
casus, quod idem est dicere, ut aliquis se presentet, vel per se co-
pareat, vel quod personaliter compareat ad idem tex. in terminis in
c. nihil est. §. fi. de elec. & in l. j. ff. de aqua plu. ar. & tex. in c. iij.
& ibi glo. in verbo, per se. de præb. eo. li. & bonus tex. in l. ij. §. j.
quæ ibi no. Ias. in iij. notabi. ff. sol. mat. & est tex. in c. cum ibi per
se, vel procuratorem. de do. & cotu. & l. præsentis. §. cum autem. c. de
32 his, qui ad ecc. cofu. ¶ Nam ista dictio se, denotat personalitatem,
ut tradit

ut tradit Bal. in c. si quis decefferit. si de feu. fue. contro. in. do.
& ag. alleg. tex. in l. si ita fuerit. ver. idem quæri potest. ff. de ma-
testa. & sequitur Alex. in l. iij. §. si procur. in ij. col. ver. & hæc fa-
ciunt. ff. quod quisque iur. ad idem est tex. quæ ibi ad hoc ponde-
rat Domi. & Prepositus in c. in criminalibus. v. q. iij. & est tex.
multum notabilis & ibi glo. in ver. per se. in l. ij. c. de his, qui ve-
xata. impe. Non obstat. tex. in d. c. cum causam. quæ ibi pōderat
Abb. quia ille tex. nihil facit ex eo quia illa verba ibi dirige-
bantur vniuersitati Fauētina, quo casu non possunt intelligi
de personali comparatione, sed per procuratorem, ut in c. impe-
ratorum. eo. ti. de iur. cal. & dicatur. j. in glo. secus vero esset, si illa
verba directa fuissent singulari personæ, quia; tali casu perso-
naliter cogi debet per supradictam opi. tamen Abb. posset vno
casu defendi, videlicet quando citatio fuisset emanata ab infe-
riore à Papa, puta, à delegato, nulla expressa causa, tunc enim
& si personaliter citaret, citatus posset procuratorem constituere
ut dixi supra, & tenet Domi. hic in vj. q. secus tamen si à Papa,
33 ¶ quia tunc citatus etiã sine expressione causæ debet cogi per-
sonaliter, neque procuratorem poterit constituere. Ratio diffe-
rentiæ potest esse quia in Papa semper præsumitur causa in
his, quæ sunt de iure positiuo, ut dicit Abb. & oēs Mod. in c.
quæ in ecclesiarum. de costi. & ita potest intelligi quod dicit
Domi. in c. cupientes. §. hac generali. in vlt. not. per illum tex. su-
pra de ele. tamen quauis ista sint in se vera, non possunt adapta-
ri aliquo pacto ad defendendum Abb. qui clarè loquitur de Pa-
pa, ut supradictum est, & ideo concludendum est contra ipsum, &
34 sequaces, videlicet ¶ qui nulla sit differentia, an aliquis citatus
sit ut per se compareat, an personaliter compareat, pro qua opi.
bene facit tex. in l. iubemus. la. ij. & quod ibi latè dixi. c. de erog.
mil. an. li. x. ad idem tex. in c. j. §. post hoc. ibi per se vel procura-
tores. j. de app. eo. li. Tamen aduerte, quia nunc mihi vltius cogi-
tati videtur, quod opi. Abb. sit verior, quia differentia videtur inter ista
verba, ut per se compareat, & ut se suo conspectui representet, quia
prima denotat perfectam presentiam, quæ perfectior esse non potest,
quæ cum persona eadem personaliter comparet, & hoc indicat illa dictio,
35 ¶ prout. l. urbana. §. pernoctare. ff. de verbo. sig. sed posteriora
verba non videntur tam exactam comparitionem & diligentiam exige-
re, & ideo per procuratorem possunt adimpleri nisi lex vltius præ-
dat addendo aliqua verba quæ comparitionem denotent personale,
& ita

& ita procedit tex. in d. c. nihil. pro qua opinione videtur esse casus in c. exposuit. de dilatio. & in c. penul. quem ibi ad hoc not. Abb. & And. Sicu. de postul. praelato. ad idem facit tex. in l. ij. ff. de peti. hær. Nisi dicas quod in illis iuribus fuit expressum quod per se, vel procuratorem se representaret, quasi tex. illi innuant, quod si expressum non fuisset, illa verba per se deberent intelligi. & interpretari ut superius est dictum. Stat igitur ex supradictis conclusio firma quod iudex delegatus in causa civili non potest aliquem personaliter citare. Quominus liceat citato procuratore constituere, nisi hoc habeat in mandatis quam conclusionem ultra superius dicta probat etiam per istum tex. Cardi. in cle. fi. col. iij. in iij. q. vt lit. pen. Ampliatur ista conclusio & limitatur ultra docto. aliquibus modis.

36 ¶ Primum quod procedat esse si locus, vbi quis citatur non tutus procuratori, sed domino, quia adhuc dominus non potest cogi personaliter comparere, & contra tex. est ad hoc notabilis secundum quod ponderat ibi Abb. & Imol. in c. ex parte. elj. de appella. quos sequitur Feli. in c. accedens. elj. in iij. col. ver. Sed reuera. vt lite non conte. mouetur Feli. per dispositionem istius tex. quia ex quo regulariter quis cogi non potest, vt personaliter compareat si locus non est tutus procuratori, non debet principalis persona priuari beneficio sibi concessio per istum tex. arg. regulæ, indultu. j. de reg. iur. & licet Feli. non dicat fuit ista ratio Cardi. sancti Ambro. in d. c. ex parte. suadet hoc,

37 ¶ quia procurator & dominus reputatur vna & eadem persona gl. notabilis in l. si procurator. la. ij. in glo. fi. ff. de doli mali. except. tenet Ias. in l. j. s. si procurator. in ij. col. ff. si quis ius dic. non obtem. sed quando locus non est tutus procuratori, procurator comparere non potest, eodem modo neque ipse principalis. Sed tamen istud dictum mihi non satisfacet, quia contra eos videtur esse tex. hic quem non considerarunt predicti Docto. Nam tex. hic in fi. modificat regulam præcedentem videlicet, quod licet quis non cogatur personaliter comparere in iudicio fallit, nisi ex aliqua legitima causa hoc fieri debeat vt hic exemplificat Domini. in quinta. q. & est text. clarior in l. fi. c. de procuratori. tenet Feli. in c. ij. in penul. col. de testi. sed in casu isto certe legitima causa videtur, vt quis personaliter possit cogi, quando procurator eius admitti non potest igitur, &c. Non obstat. tex. in dicto c. ex parte. quia ille text. non probat

probat quod dominus tali casu possit cogi, vel non in casu proposito, imò illa verba tu, vel tui, &c. intelliguntur de bene esse id est quatenus dominus principalis voluerit, quia licet locus non sit tutus vel sibi vel procuratori potest appellare, cum erat ibi paratio timoris propter quem non erat libera facultas domino comparendi, cuius causa procurator non tute poterat comparere, secus autem si culpa procuratoris locus fieret non tutus, tunc enim bene procederet dictum doc. de quo in d. c. ex parte. nihil dicitur, & pro ista opin. faciunt ea quæ dicit Bal. in tit. de pace constan. in versi. sententiæ. facit etiã, quod dicit idem Bal. in l. j. col. fi. c. de sentent. & in om. in di. quod quando procurator potest repelli à iudicio dominus comparere tenetur, si est legalior quia est iusta causa, & ista opin. videtur tenere idem Feli. in c. cum olim. in prin. de testi. dum ponderat illum tex. ad hoc quod licet locus non sit tutus domino, tamē compellitur constituere procuratorem cum tamē contrarium dixerit ipse, in d. c. accedens. & ratio est in proprio, quia eadem ratione, qua quis non cogitur comparere personaliter, non debet posse cogi procuratorem constituere, cum hæc facultas comparendi vel per se vel per procuratorem sit posita in libertate domini, vt est text. in l. j. ff. de procur. & in d. l. fi. c. de procu. faciunt ea quæ adducit in simili Decius in c. intelleximus. in v. col. in fi. de iud. & tenet hic glo. in versi. iudicē. ergo sicut quando locus non est tutus procuratori dominus non tenetur comparere, vt supra dictum est, eodem modo, quoniam locus non est tutus domino non debet cogi procuratorem constituere. Cuius contrarium dicit Feli. per illum text. in d. c. cum olim. vt igitur tex. in d. c. cum olim. & ea quæ ibi dicit Feli. saluentur, est necessarium dicere quod illa est legitima causa compellendi dominum, vt procuratorem constituat, quoniam ipse comparere non potest, & e converso, quoniam procurator non admittitur, dominus compellatur & sic limitabitur regula istius tex. in prin. & ampliabitur finis istius decretalis quæ omnia tenete menti. Secundò ampliatur prædicta conclusio vt procedat etiam in auditoribus. Rotæ qui licet habeant ordinariam iurisdictionem in cognoscendo, vt dicit gl. id est communiter approbata in cle. auditor. de rescriptis. tamē in causa civili personaliter citare non potest, nisi hoc habeat in mandatis. ita decidit Rota in deci. cclxxxix. inci. Not. quod regulariter. in ti. de citationibus in antiquis. Rationem istius ampliationis subiiciã statim quando tractabo

stabo quid in causa criminali in ij. notab. Tertiò ampliatur ista regula habere locum in ordinario, vt tenet hñc gl. in ver. iudicē. post Archi. & sequitur Maria. Soci. in tract. citationis. in ij. arti. q. xv. in prin. de quotamen latius dicā in gl. Quartò ampliatur procedere non solùm respectu rei, sed etiā actoris, vt tenet hñc Archi. Io. And. & Domini. & dixi superius in versi. alterutrā. Limitatur ista regula pluribus modis vltra Docto. hñc: primò q̄ non procedat in arbitro, qui potest etiā in causa ciuili partes personaliter citare per tex. in l. non distinguemus. §. si domini: qui est. §. si. ff. de arbit. & ita limitat Feli. in c. penul. de offi. deleg. Sed aduerte, quia ista limitatio non videtur vera, nā tex. in d. §. si domini. intelligitur quādo interuenerit legitima causa citādi ipsum dominū. fortē quia & melius informatus: & ita ibi illum tex. intelligit glo. secundum primā lectū. quam approbat Bal. pro qua gl. alleg. tex. in in l. si. c. de procu. quā hoc probat in iudice, & secundū hoc nulla esset differentia inter iudicē delegatum & arbitrum, quia iudex delegatus ex causa, & in ciuilibus pōt citare personaliter, vt supradictū est per tex. hñc. & d. l. si. & hoc satis suadetur, † quia iura loquentia de iudicibus delegatis habent locum in arbitris, c. vno delegatorum. vbi Abb. de offi. deleg.

40 † quia arbitria redacta sunt ad instar iudiciorū. l. j. ff. de arbit. nisi in casibus à iure expressis: sic ergo concludas q̄ illa differentia, quam facit Feli. non est vera tenēdo primum intellectū gl. in §. si domini. neq; potest sustineri ex secundo intellectu gl. secundū quē ille tex. in d. §. si domini. nihil probat & hanc puto esse verā veritatem. Secundò fallit nisi à principio cōpareat in iudicio & offeratur libellus concludens in causa ciuili, quia tali casu cogitur postea personaliter respondere, ita dicunt domini de Rota in deci. cclxxij. in titulo de libel. oblatione, inci. Licet cōtra. & per hoc benefacit, quod dicit Abb. in c. in pertractandis. in fi. de iura. calum. vbi vult q̄ licet dominus nō possit cogi personaliter cōparere, secus tamen est ad respondendū positionibus & hoc est, quod vult dicere Feli. in c. pastoralis. col. j. de iudic. Sed aduerte q̄ ista limitatio confunditur cum regula istius tex. in ij. casu, dū hñc disponitur, q̄ ex legitima causa potest dominus cōpelli, quā potest esse multiplex, vt quia dominus sit magis informatus, vt dicit Rota in dicta deci. vel quia sit iustior vt dicit Abb. & sic in

sic in effectu non videtur limitari iste text. Tertiò igitur limita, q̄ prædicta regula non procedit quando iudex habet in mandat. specialiter, quia tunc potest bene citare vt dicit Car. in clemē. fi. col. iij. vt lit. pend. & dixi superius, & tali casu etiā actor cōparere tenetur propter æquitatem regulæ. non debet. §. de re. iu. & rubricę q̄ quisq; iuris, vt supradictū fuit.

41 Quartò fallit, nisi citatio facta esset ad respondendū positionibus, † quia tali casu potest quis personaliter citari, vt tenet Domi. hñc, & idem est pro veritate dicenda vt cōcludit Spec. in titulo de citatione. §. contra citationē. item non valet citatio, quod est verū, etiam si procurator haberet mandatū speciale. arg. glo. si. hñc & tradunt Docto. in c. pastoralis. per illum tex. de iudic. Nisi procurator haberet in mandatis modum specificū respondendi ad positionem in causa ciuili, vt tradit Bart. in l. qui bona. §. si aliena. ff. de dam. infec. de quo dicit vt in d. c. pastoralis. & dicam aliquid inferius. Quintò fallit nisi iudex mandauerit citari vt compareat sub certa pœna

42 Fiscali Cameræ applicanda nam isto casu si † citatus spreuerit præceptum, poterit iudex capi facere personaliter etiam in domo, neque obstabit dispositio tex. l. plerique. ff. de in ius voc. & tex. hñc ita dicit Bar. qui hñc cautelam tradit in l. cum eo. ff. ad l. Iulian. pec. & hanc cautelam Bart. sequuntur plures, quos refert Ias. in l. pleriq; in iij. col. ff. de in ius vocan. & vltra ipsum hanc eandem sequitur Barth. Veronen. in tract. suo caute. l. j. & Ias. in l. si. col. fi. c. de procu. & in d. l. pleriq; dicit cautela Bar. sibi nō placet q̄ cōtra eā tenet Imol. & Abb. in c. ad petitionē. de accusa. per istā rationē quia ex quo quis nō cogitur in ciuilibus cōparere, sed pōt procuratorē mittere vt hñc nō debet posse extrahi domo, & sic personaliter cōpelli cōtra istū tex. & ita ibi residet Ias. Or aduerte, q̄ multū decipitur Ias. in primis Abb. in d. c. ad petitionē nihil dicūt cōtra Bar. neq; Imo. ibi scripsit, & ratio sua haberet locū qñ aliquis citaretur simpliciter, quo casu procedit, qđ hñc dicitur, & in d. l. si. sed vbi iudex citaret aliquē psonaliter puta ad se informādū de intētionē sua, isto casu nō pōt per procuratorē cōparere per ea quę supra dicta sunt, per c. pastora. quia tūc tenetur personaliter cōparere, dico q̄ iudex iniuste citauerit, & fictē dūmodo notoriū non sit, nā si non comparet, & in contumacia & per consequēs in maleficio. l. omne delictū, & vbi Bar.

Bar. ff. de re mili. not. Ias. in l. sancimus. per illum tex. in v. notabili. c. de iudic. & propter talem contumaciam potest militari fisco. l. j. & ibi nota. ff. si quis ius dic. non obtemp. & ideo propter poenam seu multam, quæ est criminalis, vt est glo. in l. iij. §. j. ff. de sepul. violato. potest citari realiter & sic extrahi de domo, & tunc ex alio debito ciuili & ibi recommendari, vt dicit Bar. in l. ij. §. fi. ff. de custo. reo. & hoc puto verius. Secūdo principaliter nota ex isto text. † quod in causa criminali iudex delegatus potest personaliter citare: ita not. Domi. hñc & idem Domini. ad hoc ponderat tex. per locum à speciali in c. sequenti in vltimo notabili, & ista regula eodem modo procedit respectu actoris, vt ipse etiam personaliter comparere 43 teneatur ratio est, † quia actor in criminalibus debet se inscribere ad poenam talionis. c. super his. de accusa. & hoc pro expedito deciditur in deci. Rotæ de dolo, & cōtumacia decisi. ij. in antiq. Bernar. de Bisig. vt dixi supra in iij. notab. secunda ratio potest assignari ne iurisdictio iudicis reddatur frustratoria, quia si principalis non compareret sententia in personam procuratoris ferri non potest, neque in personam principalis, quia absens vt ista probantur in l. j. c. de iniur. & in l. j. c. de sen. & interlo. om. iudi. Limitatur tamen ista conclusio, siue notabile non procedere in Auditoribus Rotæ in 45 Curia Roma. quia etiam in causa criminali personaliter non possunt aliquem citare nisi habeant specialem commissionem neque etiam alius iudex delegatus in curia residens, ita istum tex. limitant Domini de Rota in deci. cccxxxix. inci. Nota quod regulariter in antiquis, ratio redditur secundum ipsos, quia ex quo Papa ibi præsens est & potest ad eum de facili haberi recursus, non permittitur talis citatio iudicibus ibi residentibus mouetur ad hoc dicendum per dictum Archi. in simili in c. statuimus. in versi. mandatum. supra de offi. deleg. eo. li. vbi dicit Archi. quod dispositio illius text. non habet locum in delegato ordinarij, cum ad eum de facili potest habere recursus. c. volentes. & quod ibi congerit Barba. in iij. col. nu. ii. de offic. lega. Tamen istud dictum Domi. de Rota mihi non satisfacit, quia in primis non probatur aliquo iure. l. illam. c. de colla. † & iura non sunt limitanda per subauditiones glo. in c. cupientes. §. quod si per viginti. supra de elect. Alex. in auth. ex causa. c. de libe. præte. Nec obstat quod haberi possit recursus

sus ad Papam, quia dico attenta multitudine negotiorum quibus Papa assidue implicatur & opprimitur, iuxta ea que habentur in c. ex parte. elj. de rescri. & in c. ad hæc. & in c. si quoniam. eo. ti. & in l. j. c. de pet. bo. sub. lib. x. satis potest dici, quod non potest haberi de facili recursus, & propter istam occupationem, & difficilem additur, dicimus quod ea que à principe impetrantur censeantur impossibilia. l. apud Iulianum. de leg. j. quod quidem vsu quotidiano experimur, & propterea Papa suos officiales, & iudices facit, ista verò ratio non militat in ordinario, quia non ita implicatur variis negotijs: nec ita difficile conuenitur, sed longè faciles ad eum aditus patet: probatur hoc per tex. in cle. fi. de offi. or. iuncto c. si motu proprio. j. de præb. eod. lib. & c. si supra de offi. lega. vbi impetrans beneficium à Papa etiam si vacauerit in curia debet facere mentionem de alio obtento, & de qualitate impetrantis, aliàs est gratia subreptitia. d. c. si motu proprio. secus in ordinario. d. cle. fi. ratio ibi assignat, quia ordinarius magis de facili potest scire beneficia suæ diocesis quam Papa, propter varia negotia totius orbis. patet igitur, quod illa ratio Rotæ non militat isto casu, cum text. hñc generaliter loquatur, neque distinguat, ergo neque nos distinguere debemus. l. de precio. de publ. & ratio Archi. in d. c. statuimus. & glo. ibi, potius facit in contrarium & pro ista parte. Ex alio tamen videtur quod dictum Rotæ posset pro 47 cedere ex eo, † quia in curia Roma. specialiter causæ criminales per auditorem Camera, & per Gubernatorem vrbs deciduntur: Auditores verò Rotæ solum de beneficialibus causis, & ciuilibus se impediunt, cum igitur distinctæ sint iurisdictiones, & Auditori Camera in illis casibus specialiter iurisdictione demadata sit, quoniam per speciem derogatur, vt c. j. extra de rescript. regula, quoniam. j. de reg. iur. Sed quicquid à decisio. illa Rotæ in curia, non recederetur: quia sunt adeò in maxima authoritate illæ deci. vt quandoque dicant contra iura: vt dicit Mari. Soci. in c. j. col. antepe. de lit. contest. & dicit Io. de Imo. quem refert Barb. in d. c. j. in xj. co. quod maior est authoritas earum quam communis opi. & Corne. in consil. 48 cccxxxij. incip. Licet. col. ij. in j. volu. dicit quod auth. Bar. in terris Imperij non est anteposenda authoritati dominorum de Rota. & propterea dicit Feli. in c. cum Bertoldus. col. fin. de re iudi. quod in vna causa alleg. contra quandam deci. Rotæ dictum

Imo. Anto. de But. & Abb. & q̄ non fuit exauditus, licet pro
 tunc aliter Rota non concluderit, tamen prædictæ rationes
 49 videntur multum vr̄gere, & credendum est q̄ Rota aliquã
 do rotat, vt colligitur ex dictis Alex. in l. si cum dotē. §. eo autē
 tempore. in ij. col. ff. sol. mat. & ex his quæ dicit Mari. Soci. au
 diuisse à Bellam. in c. j. col. antepen. de lit. contesta. & hoc ex
 expressius dicit glosator regularum Cancellariæ in procem.
 regularum: & hoc ratione fundatur, quoniam eorum opi. est
 probabilis, sed non neccessaria: vt dicit Domi. in c. duobus. in
 v. col. versi. item si primus. de rescrip. & in c. neque. xj. distinc.
 50 quem sequitur Feli. & cōmuniter Mod. in c. ij. co. penul. de re
 scrip. † & eorum dicta non possunt facere legem, & ideo re
 probari possunt, vt dicta cuiuscunque Docto. vt dicit Domi.
 in d. c. duobus. & Ias. Deci. & Moder. in l. j. ff. si cer. pet. est bene
 51 verum, q̄ in curia Roma. † deci. Rotæ, pro quibus sæpius iu
 dicatum est, habent vim iuris, & styli, c. quã graui. de cri
 mi. fal. qui quidē stylus obseruari debet vt lex, d. c. quã gra
 ui. & hoc dicit decisio. dccx. in antiq. incip. Nota q̄ stylus. &
 tradunt latè Moder. per illum tex. in c. ij. de rescri. not. in c. ex
 literis. de consue. facit c. cum dilectus. de fid. instru. & hoc per
 plura firmat Io. Franciscus de Pau. in præludijs extrauag. in
 vlti. colū. & vltra ipsum de hoc videtur esse decisio Rotæ, in
 nouis: in tit. de rescrip. decisio. iij. incip. Si statutum & c. secun
 dūm numerū, vbi probat q̄ quo ad hoc (vt in Ro. obtineat)
 sufficit pbare q̄ aliās in illa causa per dominos ita fuit iudi
 catum, & ista de plano procedunt quo ad curiam Roma. sed
 extra curiam procederet opi. Doct. q̄ eorum opi. non faciant
 52 ius, quæ omnia tene menti. † Limitatur secundo supradicta
 cōclus. non procedere in illustribus personis, quæ nō possunt
 compelli etiam in criminalibus personaliter cōparere, si pos
 sunt mittere procuratorem, tex. est singula. in l. si. c. de iniur.
 quem ad hoc multum commendat Riminal. in rub. ff. de off.
 eius. in ij. col. Barba. in tracta. de præstan. Car. in j. q. j. partis.
 col. xvij. versi. sequitur. & quod dictum est iudicem delegatū
 posse in criminalibus partem personaliter citare, idem est in
 causa ciuili legitima, tamen præcedente causa, vt puta quan
 do responderi debet positionibus, & dominus principalis est
 iustior, vt dictum fuit supra. & tenet Abb. in c. dilectus. nu. 4.
 col. ij. de procur. & idem tenet Feli. in c. pastoralis. in j. colū. de
 iudi. post

iudi. post Abb. ibi, & in c. in pertractandis. in fi. de iura. cal. &
 idē tenet Arc. in c. quia. col. fi. v. q. iij. Fel. in c. ij. in pe. co. de te
 stibus. facit notabile dictum Bar. in l. si. §. fi. ff. de appella. & ge
 neraliter concludendum est, q̄ vbi subest legitima causa, do
 minus citari potest personaliter, vt hīc dicunt Moder. & idē
 est, quando procurator esset rixosus, & dominus non esset ri
 xosus, vt dicit Abb. in c. si. col. ij. in fi. de iuramen. calum. pro
 quo bene faciunt ea quæ dicit Angel. & Ludo. Romān. in l. si.
 ff. si cer. pet. & Ias. in l. ij. in vj. col. ff. solu. mat. alios casus po
 nit hīc Perusi. quos videas: & Alex. & Ias. in l. si. c. de procura.
 in quibus quis personaliter cogi potest, vide ibi per eos, ad
 quos ista addis, & vltra superius dicta, adde in hac materia
 plura cumulata in quibusdam informationibus nouiter im
 pressis per Aduocatos Regis & Regina Anglorum disputa
 tis in Cōsistorio, & in Rota super illa causa matrimonij quæ
 non curo referre, ne dictū per me aliās in feruore iuuentutis
 in aliquo transmutare, & quādo id agere vellem in tātis oc
 cupationibus publicis deesset omnino ocium ad hoc facien
 dum. Glo. ambiguum. non diuiditur propter sui breuitatem:
 53 ex ista glo. collige vnum, q̄ illud dicitur † ambiguum, vbi iu
 ra sunt varia, & opiniones diuersæ. c. inter alia. de sent. excō.
 cum simi. vt hīc per Domi. & latius reassumunt Mod. in rub.
 ff. de rebus dub. & in l. veteribus. ff. de pact. & in c. fin. de con
 54 stit. & hinc dicimus, † q̄ quando lex habet plures intellectus
 dicitur ambigua, & non potest allegari ad decisionem, causa
 rum doctrina Barto. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub. quod ta
 men declara notabiliter, & limita prout dico in c. j. in glos. fi.
 supra de consti. eo. lib. & in c. de multa. de præben. in repetit.
 mea, quam audiuiſtis anno præterito. Et ideo stante confi
 55 ctu opinionum † iudex potest etiam iudicare contra commu
 nem, nec tenetur in syndicatu, & in tali casu bonū est habe
 56 re † iudicem fauorabilem, vt tradit notabiliter Decius post
 Bal. & Abb. in c. j. in fi. de constitu. & hoc dicit glo. in regula,
 in iudicijs. j. de reg. iu. quia tunc iudex potest fauere cui vult:
 glo. in c. venerabilem. in ver. fauere. de electioni. Ias. in l. cum
 57 perlatis. ad fin. ff. de re iud. nam † tales casus dicuntur esse pro
 amico, vt dicit Ias. in l. j. col. nume. 35 ff. sol. matrimo. & in l. in
 suis. in ij. col. ff. de libe. & posthu. & in l. qui aliena. nu. 35. ff. de
 acqui. hæ. Tamē aduerte q̄ licet bonum sit habere iudicē fa
 uorabi-

uorabilem, vt dicit Iaf. per hoc tamen nō videtur, q̄ sententia diffinitiuā eius libero arbitrio submittat, sed q̄ in tali casu ambiguo consuli debeat princeps. arg. l. diui. ff. de poenis. § 8 quoniam si vnus iudex tulit sententiam in casu dubio, cōtra me, poterit iudex appellationis in ambiguis per me dicere, vt dicit Bar. in l. iij. §. hīc autem iudicium. in fi. ff. de dam. infesto. & sic non esset casus decisis cū super eo nō possint esse certi iudices, neque Aduocati an fouerent bonam vel malā causam, quod damnant Mod. Bononien. repe. in rubric. c. de prob. col. lxxij. & Moder. Hispani in c. cū causa. colum. ij. de emp. & ven. idem Iaf. in l. ita stipulatus. la magna. in j. nota. ff. de ver. oblig. Nam licet lex in casu dubio stet arbitrio iudicis, l. j. in fi. ff. de iu. deli. c. de causis. de offi. deleg. cum si tamen debet illæ regulare arbitriū suum, prout quilibet bonus vir secundū negotij qualitatem tēporis, & personarum, neque amore, vel odio flecti, quoniam bonus iudex nihil ex arbitrio facit, vt dicit tex. in c. iudicet. iij. q. vij. Nam vt dicit Bal. in l. si fugitiui. quē ibi refert Bartho. Vero. in vj. co. c. de ser. fugi. debet iudex arbitrari secundū mentē legis, & arbitrij sui intellectus & rationis, aliās potest appellari, vt dicit Deci. in c. ex literis. in iij. not. de proba. & Paulus Picus in repe. l. in iij. col. lvj. & seq. ff. ad leg. fal. ex his igitur patet, q̄ quando casus est ambiguus, & sic sunt hinc, & inde variæ opi. q̄ iudex nō potest sequi, quod sibi placet, sed quod rationi noscitur cōuenire contra Iaf. & sequaces. Glo. iud. delegatum. diuiditur in tres partes, secundū Io. Andr. in prima conuenit & soluit, in secūda opponit & etiā soluit, in tertia tex. determinat. secūda ibi, argumentum contra. tertia ibi, in causa verò & c.

Ex prima parte istius glos. colligitur conclusio qui. dispositio istius tex. qui de delegato loquit̄ habet locū in ordinario, qui etiā personaliter citare nō potest, cū ista conclu. trāseunt omnes Doc. hīc, & principale eorū fundamentū est per l. si. c. de procu. quæ lex indistinctē loquit̄, & prohibet ne quis cōpellatur in causis ciuilibus comparere personaliter nisi maximi iudices ex vrgētioribus causis hoc exegerint, & sic illaver

60 ba, ¶ maximi iudices de ordinario intelligūtur, pro quo bene facit tex. in l. j. ff. de offi. eius. & l. maximarū. c. de excu. mu. lib. x. Et vltra Doc. pro ista opi. facit, quia delegatus principis æquiparatur ordinario, vt not. in l. a iudice. c. de iudi. Sed in delegato

in delegato hoc inductum est per tex. hīc. ergo eodem modo in ordinario habebit locum, ¶ quia æquiparatorū debet esse eadem ratio. l. illud. ad leg. Aqu. Mihi tamen videtur cōtrarium concludendum, videlicet, q̄ dispositio istius tex. nō habeat locū in ordinario quod pluribus rationibus probo. Primò quia habemus vnā regu. ¶ q̄ iura loquentia de delegatis non habet locum in ordinarijs. tex. est in §. si verò etiam quidam iurent. in auth. de exhib. reis. vbi probatur, q̄ iudex ordinarius potest personaliter, & regulariter citare, secus autem in iudice delegato, & hoc tenet per illum tex. Alex. in ru. de of. eius. in ij. col. & ibi plures differētias ponit inter iudicē delegatum, & ordinarium, & finaliter concludit ordinarium in hoc esse maiorem delegato, & idem tenet Barb. in ti. de of. dele. & in hoc de citatione idem tenet Bar. in l. plerique. ff. de in ius voc. & in l. cōsentaneum. c. quo. & quā. iud. & in auth. quod semel. eo. ti. facit etiā quod dicit Imo. in c. si. de rescrip. vbi dicit q̄ dispositio illius tex. non habet locū in ordinario, cuius iurisditio amplior est, & fauorabilis, pro quo facit gl. in c. j. supra de rescri. eo. lib. & glo. in c. j. de excep. quæ volunt, q̄ illæ dispositiones nō procedāt in ordinario, cuius iurisditio est de iure cōmuni & fauorabilis, iurisditio verò delegata est ex iure speciali, & odiosa. Præterea pro ista parte faciūt quæ dicam. ¶ in j. limit. istius conclusionis, vbi pono rationē efficacem pro ista parte. Postremò facit, quia est diuersa ratio inter delegatū & ordinariū, quia si delegatus non potest citare personaliter, ideo est quia nō fuit sibi data iurisditio, nisi i causa ciuili, et extra illā causam nō habet iurisditio, cū causa criminalis sit diuersa à ciuili, vt hīc probat, ista ratio non militat in ordinario qui generaliter iurisditioē habet: & ideo bene poterit citare: meritò igitur tex. hīc de delegato dicit, quia in eo dubitabatur ante dispositionem istius tex. de ordinario aut non erat dubitatio, vnde tanquā casus omissus, & nō expressus relinquit̄ dispositioni iuris cōis. argu. tex. in c. inquisitores. §. de hære. in. c. q̄ periculosum. §. de sen. excō. & l. cōmodissimè. de lib. & posth. ¶ quia ea quæ sunt speciali nota digna, nisi specificè nominent, censentur omissa, dictis c. inquisitores. & c. quia periculosum, qui tex. de Episcopo loquuntur. ad idem gl. in c. j. de præb. eo. lib. l. apud Labronem. §. prætor ait. ff. de iniur. plura pro hac parte induci

it 3 possunt

possunt quæ breuitatis causa omitto. Istitis tamen non obstita
 communis opi. defendi potest per tex. in d. l. fi. qui tex. gene-
 liter loquitur, & verba innuunt, vt de ordinario ille tex. loqua-
 tur, quoniam aliàs dispositio istius tex. esset frustratoria, con-
 tra ea quæ supra in proemio præmittuntur. Tamen ad hoc
 potest responderi, quia tex. in d. l. fi. de delegato loquitur, quo
 patet. Nam tex. hîc in prin. dicit quod non est dubium quod delega-
 personaliter citare non possit, & tamen illud non reperitur
 iure cautum, nisi in d. l. fin. quia aliàs tex. non dixisset, quod non
 erat ambiguū de iure si esset prius facta dispositio. Imò esset
 64 dubium ex eo, quia iudex delegatus fungitur vice princi-
 pis, l. j. de offi. eius. & c. sanè. & c. super quæstionum. de offi. de-
 lega. & sicut princeps potest citare personaliter in quacūque
 causa. c. dilecti. de do. & contu. vt tenet hîc gl. & omnes. eodē
 modo videbatur dicendum in delegato, & tamen hoc non ob-
 stit. tex. hîc dicit, quod hic casus non habet dubiū, quod profecto
 intelligi non potest non habere dubium nisi ex eo, quia iam
 ante erat dispositū in d. l. fi. neque obstant illa verba tex. ma-
 ximi iudices, & c. quia illa intelliguntur de delegatis principis
 qui maiores reputantur ordinarijs, vt in c. sanè. de offi. dele.
 & in c. studuisti. de offi. lega. & hoc omnes Doc. concludunt in
 rubrica. ff. de offi. eius. Nec obstat quod hic tex. esset superfluus,
 quia responderetur non esse verum duplici ratione, prima quia
 hîc exspecificantur causæ in quibus delegatus personaliter
 citare potest, quæ aliàs expressæ non erant, & hoc respectu sa-
 tis dicitur inducere de nouo, & non esset superflua dispositio
 quando illud quod generaliter prius sancitum fuit speciali-
 ter disponatur: vt dicitur in c. aduersus. de vsu. & hoc dicit
 Ang. in authen. vt omnes obe. iud. in prin. & est glo. in c. licet
 canonico. supra de elec. eo. li. & tenet Philippus Francus post
 Domi. in c. j. per illum tex. supra de summa Tri. cum pluribus
 concordant. quæ posui in c. de multa. de præben. in j. nota. vbi
 videtur de hoc casus. Secundo quia licet de iure civili esset
 facta decisio, illa tamen non erat de iure canonico, de quo vi-
 debatur dubium saltē respectu clericorū qui non ligantur dis-
 positione d. l. fi. vt in c. ecclesia. extra de consti. & pro ista solu-
 tione videtur esse casus in l. j. c. de bo. posses. cōtra tabu. quē
 ibi in prin. not. Ias. contra multos qui dicunt, hîc casus est de
 indubitabili, ex quo alibi reperitur, quia dicit ipse, quod non est
 inconue-

inconueniens quod aliqua lex, ponatur in li. Codicis de eo, quod
 in libris Digestorū fuerat cautū, quia licet de illo iure non esset
 dubium, ille casus potest esse dubius de iure Codi. in quo non
 reperitur expressus: ita hîc videtur dicendum, quod licet teneamus
 quod tex. in d. l. fi. c. de procur. de delegato loquitur, tamen quia
 ille casus de iure canonico non erat expressus, ideo de isto
 iure non videtur superfluus si ille idē casus repetatur, vt tenet
 etiam Bal. post Odo. in proce. Digesto. in ij. col. Et ideo ali-
 ter dici potest quod licet in pluribus casibus ordinarius, & dele-
 gatus differant, tamen in casu, de quo hîc agitur, non videtur
 ratio diuersitatis cur potius ordinarius possit personaliter ci-
 tare quàm delegatus: quia ratio, l. fi. pariter in vtroque proce-
 dit. & pro ista parte facit gl. in c. fi. in verbo, per literas. extra
 de rescrip. quam ibi cōmuniter Doct. sequuntur, reiecta opi.
 Imò ibi quæ ab ipsis communiter damnati: vbi dicit illa glo.
 quod dispositio illius text. procedit etiam in ordinario propter
 paritatem rationis: & idem tenent Doct. in c. dispendia. post
 gl. ibi in ver. vel quæstionis. supra de rescrip. neque etiā obst.
 quod dicebat Alex. in rub. de offi. eius. quod delegatus non possit
 realiter citare, quia responderetur illud procedere in reali cita-
 tione, de qua ipse loquitur & Bar. & cōmuniter Doct. in l. ij. ff.
 de iur. om. iu. secus autem est in verbali citatione de qua nos
 loquimur, quia in ea non est differentia inter ordinariū, & de-
 legatum, vt dicit Bar. in l. plerique. nu. 6. ff. de in ius voc. Nec
 etiā facit quod iurisdictio ordinarij sit, favorabilis, quia est verū
 65 in his, quæ sibi cōpetunt de iure cōi: sed citatio personalis
 in causis ciuilibus non cōceditur. Imò denegatur per tex. in d.
 l. fi. igitur debet esse eadē ratio in eo quod in delegato, qui quo
 ad causam sibi delegatā dicitur maior ordinario, secundum
 cōmunem opi. quæ probatur in c. studuisti. de offi. leg. & in c.
 pastoralis. §. pen. de offi. deleg. & pro ista opi. est apertus text.
 in d. l. fi. de proc. quæ aliàs esset superflua si de ordinario non
 loqueretur: propter quā legē ideo in isto tex. de ordinario non
 66 fuit dictū, ne bis idē repetat cōtra d. l. quibus. ff. de verb. ob.
 & c. in memoriā. xix. dist. iunctis his quæ Deci. tradit in c. fin.
 in prin. de consti. quod vltius suadet, quia text. in d. l. fin.
 simpliciter loquitur quo casu in dubio de iudice ordinario in-
 telligi debet. argu. tex. in c. pen. de sent. excom. & quia verba
 in dubio debent intelligi iure ordinario, id est de iure com-
 muni

muni non de speciali. l. Seio. §. medico. vbi Bar. ff. de ann. lega.
 67 ¶ quia verba in dubio de digniori, & magis proprio intelligi
 debent, l. j. §. quia in perpetuum. ff. si ager vecti. l. quæritur. ff.
 68 de stat. hom. ¶ sed ordinarius est dignior per regulam, quæ tra-
 ditur in l. si Augusti. de leg. ij. igitur dispositio d. l. fin. de ordi-
 nario loquitur: suadet hoc per dictum notabile Bal. in c. si. de
 senten. & re iud. in prin. vbi vult quod quando aliquis potest pro-
 cedere vt delegatus, & ordinarius, & proferat sententiam &
 nescitur ex qua iurisdictione, debet in dubio intelligi, quod
 protulerit vt ordinarius: quod dictum sequitur, & commen-
 dat Barba. in c. volentes. in x. col. de offi. leg. arg. l. Clodius. ff.
 de acqui. hære. Concludo ergo, quod iste tex. habet etiam locum
 in ordinario, dato quod in eo detur qualisqualis differentia. ar-
 gu. tex. l. j. §. quod autem. ff. de aleato. & per ista patet responsio ad
 adducta in contrarium, quamuis loquantur in vario casu.
 Et quod dictum est ordinarium non posse aliquem citare per-
 sonaliter nisi in casibus hinc expressis, procedit in citatione iudiciali, secus autem extra iudicium, vt in casibus hinc enume-
 ratis per Io. And. post Hostien. Archi. & alios. Tamen Domi.
 hinc tenet contrarium, quia non videtur differentia in iudicia-
 libus & extraiudicialibus quoniam omnes casus hinc enume-
 rati per Io. And. & Host. continent in se causam iustam cita-
 tionis personalis, & eodem modo illa citatio ex causa permit-
 titur in iudicio, & sic non est differentia nisi respectu casuum:
 quoniam plures casus reperiuntur in extraiudicialibus, in qui-
 bus est necessaria presentia personalis quam in iudicialibus:
 ita dicit Domi. hinc, cum ergo posteriores transeunt. Adde per
 ista opi. glo. in verbo, in iudicio. §. eo. quæ alleg. tex. in c. ij. su-
 pra de in inte. rest. vbi gl. hoc tenet. præterea quia argumentum
 de iudicialibus ad extraiudicialia valet, secundum Ias. in au-
 then. sacramenta pube. in xx. col. nu. 77. c. si aduer. ven. alleg.
 l. nec est mirum. ff. de pig. actio. & hinc idem tenet Ias. in l. si ho-
 mo mortuus. in j. col. ff. de verb. obli. facit l. infulam. ff. de ver-
 69 bo. obli. ¶ vbi valet argumentum de stipulationibus extraiu-
 dicialibus ad iudiciales: & tenet Are. in l. eum qui. in prin. col.
 pen. ff. de acqui. hære. alleg. l. omnem. ff. de iud. Sed istis non ob-
 stantibus contrarium puto verius: primò, per glo. In situ. de
 actio. in verbo, in iudicio. iuncto tex. quæ dicit, quod text. ibi
 vtitur isto verbo in iudicio, ad differentiam extraiudicialium,
 in quibus

in quibus aliter proceditur, quam glo. ibi cõter Doct. appro-
 bāt, ergo eodem modo est hinc dicendum quod istud verbum in iudi-
 cio, in tex. hinc positum, ponatur ad differentiam extraiudi-
 cialium, in quibus fieri citatio potest personalis. Non obstat
 consideratio Domi. quia illa procederet quando in illis casu-
 bus extraiudicialibus requireretur causæ expressio, prout in
 delegato hinc dicit Domi. in vij. q. & latius Philip. Francus su-
 per ista glo. Sed in ordinario iudice non est verum, quia po-
 test in casibus hinc expressis per Io. And. & Domini. extra iudi-
 cium subditos suos personaliter citare, causa non expressa,
 70 ¶ & subditi in dubio tenentur comparere. tex. est in c. quid cul-
 patur. xxij. q. j. in fi. ad idem tex. in l. si quis ex aliena. ff. de iud.
 quem ad hoc alleg. Decius in l. certam. in j. col. de iud. non
 enim ad citatos pertinet videre, an iuste vel iniquè eos iu-
 beat comparere, vt ibi dicitur, aliàs grauitè peccarent, vt in
 71 c. ij. de maio. & obe. & ratio rationis est, ¶ quia subditi Episco-
 po suo promittunt obedientiam, c. nullus. de iure iur. & c. lege-
 batur. & c. omnes. de ma. & obe. non sic in iudice delegato: &
 ideo Episcopus citare potest personaliter nulla expressa cau-
 sa, quia presumitur iuste hoc fecisse. Delegatus verò quia ista
 in eo non concurrunt non potest etiam extraiudicium hoc
 facere, & ita intelligatur gl. in verbo, in iudicio. §. eo. per istam
 rationem, quæ videtur colorata, & concludens posset tenta-
 ri quod dispositio istius tex. non procedat in ordinario de quo
 72 tamen superius dictum est. ¶ Non obstat etiam quod valet argu-
 mentum de iudicialibus ad extraiudicialia, quia hoc est fal-
 sum per tex. quem ibi no. Bar. & omnes in l. inter stipulatem.
 §. j. ff. de verbo. oblig. maximè vbi non est eadem ratio per su-
 prædicta: & tenet Ias. in l. infulam. in iij. not. ff. de verb. obl. &
 sic per ista puto quod opi. Ioan. And. & Hostien. sit verior. In fi.
 glo. ibi, in causis verò ecclesiæ & c. habes questionem ex ista
 73 glo. ¶ quod collegium, siue capitulum ecclesiæ, neque vniuersitas
 potest personaliter citari, per ea quæ habentur per omnes Do-
 ctos. in c. dilectus. el. ij. de simo. Adde quod hanc opin. expressè te-
 net Bal. in l. nam ita diuus. in ij. col. versi. vniuersitas potest.
 de iudi. quod procedit, non solum in causis civilibus, sed etiã
 criminalibus, vt tenet hinc Domi. & prius Bal. in l. Polla. col. fi.
 c. de his quib. vt indig. declarando vt ibi nota. per eum, cum
 multis sumi. vt per Alex. in a post. ad Bart. in Laut facta. §. fi. in
 addit.

addit. magna. ff. de pœn. & ibi quæritur de pluribus quæstio-
nibus. circa hoc idem latius sequitur Maria. Socin. in tracta.
citatio. in iij. articu. in iij. col. & in hoc non insisto. Glo. cri-
minalis diuiditur in tres partes: in prima declarat tex. in secū-
da ibi, sed quærebat, & c. quærit de vna quæstione. in tertia
ibi, sed contra opponendo, ponit plures opi. Ex prima parte
habes quæstionem, quòd dispositio istius tex. non habet lo-
cum in causa criminali ciuilitè intétata, quia in ea quis per
procuratorem comparere potest, d. c. tuæ. de procu. cum alijs
allega. in glo. cum ista conclusione transeunt omnes. Sed ad-
uerte q̄ tex. in d. c. tuæ. non videtur simpliciter concedere, vt
in causa criminali ciuilitè intentata procurator passim ad-
mittatur sicut in ciuili, sed ita denum si necessitas id postu-
lauerit, & sic ex causa. & hoc idem in causa ciuili habet locū.
Nam ex causa citatio personalis fieri potest, vt hîc dicit text.
per hoc tamen indistinctè faciendā non est regula, quamuis
in causa criminali indistinctè & generaliter p̄cedit, siue fue-
rit criminalis criminaliter intétata, siue ciuilitè, & tenet, mi-
nor ratio sit in ciuili, tamen illa minor ratio non inducit di-
uersam dispositionem. argu. tex. nota. l. j. §. quòd autem. ff. de
aleato. & tradit Decius in c. non liceat. in ij. col. de præben. &
in c. j. in iij. col. de proba. & in consil. liiij. In casu Domini. in
ij. col. in ij. parte, & consil. lxxvj. in j. col. ea parte. facit text. in
l. fi. de fun. instru. & isto modo declarari tex. potest in c. super
74 his. de accusa. pro qua opi. vltèrius facit, † quia causa crimi-
nalis licet ciuilitè intentetur, tamen ex quo concernit infā-
miam personæ, & damnum bonorum ardua reputatur, per
ea quæ Bar. dicit in l. j. col. fi. & in l. in seruorum. ff. de pœnis.
& quando causa est ardua, licet ciuilis sit tamen quo ad mo-
dum procedendi à pari procedit cum criminali, vt not. Mo-
der. repe. tradunt in rub. de iud. fol. 13. in j. col. & hoc idē prius
Alex. dixit in l. diuortio. in ij. col. & in l. cum mulier. nume. 5.
ff. solu. matrimo. facit l. post litem. ff. de excusa. tuto. cum ag-
gregatis per Hippoly. de Marfi. in l. j. §. seruus municipa. in ij.
col. ff. de quæstio. & alibi sæpe. Ex quibus omnibus concludi-
tur q̄ ista glo. non bene dicat. Quod vltèrius suadet, quia
attenta opin. glo. sequeretur quòd ex quo de iure canonico
regulariter pœna sanguinis non habet locum, vt Docto. tra-
dunt in c. cum non ab homine. de iudi. & not. in c. quamuis.
de pœn.

de pœnis. li. vj. nulla esset causa, in qua personaliter compell-
leretur comparere, cum omnes essent causæ criminales ciui-
liter intentatæ, quod tamen est falsum, vt hîc est tex. genera-
liter de causa criminali loquens, super quo cogitabis. In eadē
glo. ibi, sed quærebat, & c. quia prima pars huius glo. non ha-
bet dubium, collige ex ista secunda parte vnam conclusionē
q̄ in causa criminali potest interuenire procurator, si nō op-
ponatur exceptio poterit tamen quancunq̄ue opponi, &
75 à iudice procurator repelli, † tamen acta prius facta cum eo
valebunt, per argumen. tex. in c. exceptionem. extra de excep-
iuncto c. Pia. infra eo. titu. cum ista glo. transeunt hîc com-
muniter Docto. Adde q̄ istam glo. sequitur Roma. in confi-
ccxy. incip. Duo sunt, quæ principaliter & c. vbi eam confir-
mat septē fundamentis, quæ ibi videas. Et sequitur Oldr. in
confi. cxxx. inci. Omnia prolixitate. in iij. col. & hoc tenet Bel-
la. deci. dccxvij. incip. Si clericus. & finaliter ista cōclusio glo.
76 reducitur ad illā regulā vulgatā, videlicet q̄ multa prohibē-
tur fieri, quæ post facta tenent. Nā licet procurator in causa
criminali interuenire nō possit. l. pen. §. ad crimē. ff. de public.
iudic. Tamē si interueniat, & nō opponatur, valet quod fa-
ctū est. l. quamuis. c. de adulte. & ad istā regulam inducit istā
gl. las. in l. patre furioso. in iij. col. ff. de his qui sunt sui, vel alie.
iur. cū pluribus simili. quæ ibi cōgerit: & vltra ipsum pro ista
parte facit in simili notabile dictū Mathes. notab. xxxvij. in-
cip. Not. q̄ in causis. vbi dicit, q̄ licet in causis etiam summa-
rijs sit necessaria publicatio attestacionum hoc intelligitur si
pars petat, per alleg. ibi per eū, maximè per gl. iudicijs. in c. fi.
7. de hæc. & ad istā regulā vide quæ dico. j. in c. fi. §. ij. eo. tit.
& hanc gl. sequitur etiā Archi. in c. reos. in fi. v. q. ij. & Domi.
in c. qui generaliter. in prin. supra de procu. eo. li. & Abb. Pa-
nor. in c. veniens. in j. col. de cog. spirit. & idem Abb. in c. nul-
li. in fi. col. nu. 4. de accusa. quem ibi Feli. sequitur in penulti.
col. & allegat Bart. in l. filius fa. §. veterani. ff. de procura. facit
pro ista parte dictum Anto. de But. in c. j. de accusa. vbi tenet
77 q̄ si accusator illegitimus non repellitur neque per iudicē,
neque per accusatum processus erit validus, & ibi ego post
Abb. latē dixi, & hoc ibi sequitur Hieronymus Zanetinus
Bononien. in vltimo notabi. addit ea, quæ nota. in cap. Pia.
infra de except. & quæ nota. Bartol. in l. hos accusare. ff. de
accusa.

accusa. & quod dicit Petrus de Anc. in c. testimonium. de testi-
 78 qui vult q̄ testimonium criminosi si pars non opposuit, va-
 let, licet iudex eum posset repellere, facit quod dicit idē An-
 to. in c. cum dilectus. de cōsue. Et pro ista opi. ego addo duo
 singularia dicta. Primum est, quia clarū est, q̄ allegando tur-
 pitudinem suam, non auditur. l. aliās. cum si. ff. de iureiur. ta-
 men illa regula non procedit, quando non fuit oppositū, ita
 singulariter dicit Bal. in l. si. in fi. c. de nō nu. pecu. quid appro-
 bat Alex. in l. Seius. & Augerius. col. si. ff. ad legē Fal. & pro sin-
 gulari refert Ias. in l. admonendi. col. x. ff. de iureiur. Secun-
 79 dum quia nos habemus q̄ solennitas extrinseca non præ-
 sumitur. l. quæcunq; §. si. ff. de publi. tamen si non fuit oppo-
 situm bene præsumitur, vt cōcludit Math. notab. xij. No. q̄ il-
 la vulgaris & per istā regulam duas notabiles decisiones po-
 nit Corn. in consi. liij. Videtur prima facie. in j. col. ij. lib. vbi
 ponit de sententia lata de nocte, aliam decisionem ponit in
 consi. xlvi. In causa vertente. col. si. vbi ponit de citatione. cū
 concor. vt scribam. j. in c. si. isto titu. & hanc opi. tenet & dicit
 comunē Bal. in lita demum. in ij. col. ver. sed quid dicemus.
 c. de procura. & cum ea videtur transire Aret. & Ias. in l. licet.
 col. si. versi. in ij. aut. eo. titu. vltra alios plures, quos hīc Phi-
 lip. refert, & finaliter pro ista parte faciunt ea quæ congerit
 Ias. in l. admonendi. in iij. col. in lect. ff. de iureiur. vbi plures
 decisiones ponit, quando actus qui non potest fieri, si fiat, &
 non apponatur valeat, de quo latē ibi per eum: & reasumit
 Decius in l. in ambiguo. §. non est nouum. ff. de regu. iur. & So-
 cin. in l. centurio. in xxij. col. ff. de vul. & pu. Ias. in l. si tibi. §. ro-
 gasti. ff. si cer. pet. & Barba. in c. consuluit. in xvj. col. in glo. te-
 nebras. de offi. deleg. Abb. in c. ab excōmunicato. de rescript.
 Alex. in l. si vnus. §. pactus. in ij. col. ff. de pact. Sed tamen ad-
 uertendum est, quia ista conclusio glos. est multum dubia, &
 intricata, cū in ea reperiatur varietas opinionum, vt dicit
 Io. de Ana. in c. veniens. in fine extra de accusa. vbi videtur
 ibi transire cum Abb. qui in penu. col. sibi contrarius tenet q̄
 ista glo. non est vera, sed q̄ iudicium siue processus factus cū
 tali procuratore sit nullus ipso iure mouetur per doctrinam
 Bar. in l. penul. §. ad crimē. in fi. ff. de publi. iudi. per illū tex. vbi
 80 tex. dicit q̄ in causa criminali frustra interuenit procurator
 & pondera t̄ verbū frustra, quod inducit annullationem ipso
 iure de

iure de proprietate sui non obft. text. quē quidā pro contra-
 ria parte inducebāt, videlicet in c. frustra. de vsuris. quia ibi
 ponitur illud verbū largo modo, & improprie: vt dicit Abb.
 in d. c. veniens. & per hoc potest resolui illud, quod dicit hīc
 Philipp. Francus post Domini. hanc etiam opi. tenet Feli. sibi
 contrarius. c. sciscitatus. in iij. col. ver. probāt ista generaliter.
 extra de rescrip. vbi dicit q̄ ista gl. est falsa, & q̄ eam reprehe-
 dit Sali. in l. quæuis. c. de adulte. & Alex. hanc opi. dicit verio-
 rem in lita demum. in j. col. c. de procu. & cum hac opi. vide-
 tur transire Aret. dum ponderat dictionem frustra, in l. cum
 ea. c. de transa. & alij plures quorum me turba fatigat. Quid
 tenendum mihi videtur q̄ opi. contra istam glo. sit verior, &
 magis cōmunis: primò per fundamentū Bar. & Abb. secūdo
 per duo, vel tria media vltra supradictos Doct. In primis igi-
 tur illud fundamentū Bar. in d. l. penul. §. ad cameræ. videtur
 multum efficax, quia ex quo tex. ibi dicit, q̄ in criminali fru-
 stra interuenit procurator illa verba de proprietate sermo-
 nis sunt prohibitiua, tex. est de hoc quē ibi not. Ias. in ij. nota-
 bili, in l. verbis ciuilibus. ff. de vulg. & pup. cum concor. vt per
 81 Feli. in c. Rodolphus. in xxj. col. de rescrip. t̄ verba prohibi-
 tiua legis inducūt formā l. non dubiū. & ibi not. Bal. in iij. no-
 tabili, et Ias. in viij. c. de legi. neq; obstat, q̄ ista dictio frustra,
 potest aliquādo improprie capi, quia respondetur esse verū,
 tamen in proposito nostro secus est duplici ratione. Primò at-
 82 tenta materia causæ criminalis t̄ in qua ideo personalis præ-
 sentia requiritur quia per præsentiam multa iudex depre-
 hendit ex titubatione leuelæ & signis faciei: vt tradit Feli.
 in c. pastoralis. in ij. col. de iudi. Bar. in l. qui bona. §. si alieno.
 col. si. ff. de dam. infect. ex quibus iudicium insurgere potest
 sufficiens ad torturā, vt in l. de minore. §. tormēta. ff. de quæ-
 stio. ex quibus iudex plenē & melius instruitur ob quam cau-
 sam potest iudex mandare ex officio citari reum per procu-
 ratorē comparētē vt personaliter respondeat interrogatio-
 nibus iudicij nec per hoc dicitur partē grauare, vt dicit Egi-
 dius Bella. deci. ccxxvij. item q̄ iudex quæ omnia in procu-
 ratore cessant, ergo etiam cessat intentio legis. Nam causa
 eius finalis fuit vt personaliter quis compareret, factum igi-
 tur in contrarium non valet. Secūdo ex natura dictionis
 83 frustra, quæ licet interdum largo modo nō possit capi t̄ tamē
 vbi

vbi simpliciter profertur, debemus semper in dubio proprie intelligere, neq; debemus a natura propria dictionis discere etiam in poenalibus: casus est in c.j. & ibi not. Ioã. And. & Domi. in penul. col. de accusa. j. eo. li. facit bene tex. in c. penu. de sen. exc. in antiq. facit. l. non aliter. ff. de leg. iij. & vltra ista, quæ dicta sunt pro ista opi. videtur esse casus in terminis rectè ponderando in c. veniēs. extra de accusa. vbi dicit tex. q̄ in causa criminali non possumus procuratores mittere pon

84 dero illam negatiuam, † non præpositam dictioni potest, de cuius natura est in totum auferre potentiam, & actum in contrarium factum ipso iure annullare, casus est de hoc in l. j. in prin. ff. de verb. obli. quem ad hoc ibi not. Ias. & nouissimi reperit. in primo notabili, & ante ipsos tenet Bal. in l. fi. col. fi. c. de fideicom. & not. Ias. in l. pacta. quæ contra. c. de pact. Alex. in l. si quis mihi bona. §. iussu. nu. 10. ff. de acqui. hære. Bar. in l. si ita. de aur. & ar. leg. & tex. & ibi Abb. in c. j. de cau. pos. & proprie. cum si. vt Moder. scribunt in c. j. post glo. ibi. j. de reg. iur. eod. lib. sequitur Alex. in consi. lxxvij. ij. lib. Et pro ista opi. fa-

85 cit vna regula, † quia vbiq; requiritur præsentia alicuius personæ ad effectum plenioris discussionis & cognitionis causæ, illa non interueniente negotium redditur frustratorium. c. pastoralis. & quod ibi not. extra de iudi. ad idem. l. j. in prin. ff. de verb. obli. facit illud quod dicit Bal. in l. j. ix. q. c. de rei vè. de statuto quod in alienationibus mulierum requirit præsentia duorum consanguineorum de quo in l. transactio nē per omnes Docto. c. de transac. ad idem facit. l. post mortem. §. si. ff. de adoptio. sed in causa criminali requiritur præsentia personæ, & plenior habetur cognitio causæ, ex gestu loquelæ, & alijs vt superius dictum est per dictum Bar. in d. l. qui bona. §. si alieno. col. fi. de dam. infec. ergo istis prætermis sis iudex non dicitur sufficienter informatus secundum naturam causæ, ergo sententia, & acta erunt nulla. l. prolatam. vbi Bar. not. c. de sen. & interlo. om. iudi. cum alijs cumulatjs

86 per Feli. in c. quoniam contra. de proba. & hinc est q̄ † dictū testis repentinum est nullum, quia non præsumitur sufficienter informatus vt est text. nota. in c. qui ambulat. v. q. v. cum pluribus alijs decisionibus quæ in hoc proposito scribit Bar. in c. si pro debilitate. in v. col. nu. 43. de offi. deleg. faciunt ea quæ Soci. tradit in consi. xxxij. in penul. col. in fi. in j. libro.

Non

Non obstant modò adducta pro contraria parte pro opi. glo. j. tex. in l. ita demum. c. de procu. & l. filius fa. §. veterani. ff. de procu. quia dico q̄ in illis legibus de natura causæ non requirebatur præsentia personalis: † quia regulariter in causa ciuili procurator interuenire potest. l. si. c. de p. cu. & hinc erat igitur in illis iuribus prohibitio personæ ex speciali causa, quo casu si non fuit oppositū impedimentum personæ, processus valet, quia natura causæ, de qua ibi nō repugnat. Imò exceptione non proposita videtur ibi reuerti ad ius cōmune arg. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. cuius regressus fauorem continet vt dicit glo. singularis in c. iij. in ver. numerandum. de præbend. j. eod. lib. quam commendat Alexan. in l. si constante. in prin. in ij. col. versic. limitare debet. ff. soluto matrimo. breuiter ergo concludas q̄ in illis legibus erat defectus personæ non causæ. Et ideo si omittatur exceptio, valet, & tenet processus, hinc verò natura causæ criminalis non patiebatur vt procurator comparere posset, quia prohibitus, vnde dato quòd postea repellatur tamen processus prius factus non debet valere, quia est defectus in fundamento per ea quæ tradit Bald. & Ias. in l. licet. c. de procura. bene facit

88 text. & quæ ibi nota. in c. j. supra de rescrip. isto libro. † Neque obstat illa regula quòd plura prohibentur fieri quæ post facta tenent, quia dico quòd illa regula nō procedit in formalibus & prohibitorijs. c. cum dilecta. & quæ ibi latè ponit Feli. extra de rescript. l. iij. §. in bello. vbi est casus notabilis. ff. de re. mi. & l. non dubium. cum ibi traditis per Ias. c. de legibus. sed in casu isto est tradita forma, vt supra, conclusum est igitur actus in contrarium factus non debet valere, & per ista possent plura huc pertinentia realiter resolui & ista opi. videtur mihi legalior, firmior, & verior. Et per ista cum laude Dei sit expedita ista decretalis die xvij. Nouembris. M. D. XXII. Ludouicus Gomeſius Hispanus.

C. MULIERES.

1. *Vagatio in mulieribus est prohibita, & earum permissio in congregatione virorum.*
2. *Femina non potest in officium masculi deputari: periculosa est enim earum communiō etiam inter affines.*

Femina

- 3 *Fœmina illa optima censebatur cuius nomen atque corpus domesticis parietibus continebatur.*
- 4 *Vxor repudiata olim quia extra domum capite aperto versaretur. Vagatio voluntaria à veteribus prohibita fuit mulieribus. ibidem.*
- 5 *Authoritas sedis Apostolicæ, & legati an differant.*
- 6 *Factum à Legato sedis Apostolicæ censeatur factum à sede Apostolica.*
- 7 *Omnia nostra facimus, quibus auctoritatem impartimur.*
- 8 *Omnia potest Legatus de latere quæ potest ipse Papa, nisi specialiter reseruata.*
- 9 *Dictio alia regulariter paritatem significat.*
- 10 *Mulieres non possunt trahi ad iudicium inuitæ personaliter.*
- 11 *Mulier pro debito civili capi non potest. Meretrices capi possunt, & incarcerari.*
- 12 *Apponens scalas ad fenestras alicuius mulieris punitur capite: secus tamen si mulier fuerit meretrix.*
- 13 *Mulier officium tutela gerens ratione debiti tutela potest capi, & incarcerari.*
- 14 *Nec meretrix munda, nec cornix alba sit vnda.*
- 15 *De meretrice maritata ita iudicandum, ac de honesta muliere vtrū sit.*
- 16 *Ex delicto non debet quis lucrari. Si soluta meretrix propter simplicem fornicationem perdit privilegium à fortiori illud debet perdere meretrix maritata, quæ committit adulterium, & sexum vituperavit.*
- 17 *Priuegium legis meretur amittere, qui commisit in lege.*
- 18 *Dictio nulla ex sua natura vniuersali nihil excludit.*
- 19 *Filij nati ex vxore adultera censeatur geniti ab ipso marito, & nō ab amasio propter velamen, & fauorem sacramenti matrimonij, quod omnia vetera crimina dicitur delere.*
- 20 *Iniuria quæ sit marito ab vxore adultera, grauior reputatur, quàm mors.*
- 21 *Mulier maritata quamuis meretrix sit, non debet posse carcerari propter honorem mariti.*
- 22 *Statutum dicens quod meretrix impune offendi possit, non habet locū in maritata meretrice.*
- 23 *Ea quæ consistunt in reuerentia honestatis, renunciari non possunt.*
- 24 *Patronus turpitudinis est, qui celat crimen vxoris.*
- 25 *Meretrix licet possit carcerari, dum tamen est carcerata prohibetur quis ad eam accedere. Coitus, & accessus ad meretricem est impunitus. Cognoscens meretricem carceratam, æque punitur, ac si honestam mulierem cognouisset.*

Banniti

- 26 *Banniti licet possint in: punè offendi per statutum, carceratus tamen bannitus occidens punitur morte.*
- 27 *Carcerati sunt sub protectione Curie.*
- 28 *Iniuria non debet fieri loco publico.*
- 29 *In alijs personis excepta muliere iudicium redditur in inuitum.*
- 30 *Examinatio testium de iure civili non committitur, nisi haberi iurisdictione, tamè de iure canonico committi potest notario, vel privata psona.*
- 31 *Notarij ex natura sui officij sunt iudices ordinarij.*
- 32 *Notario examinatio testiū committi potest tã de iure civili quàm canonico in civilibus, secus verò in criminalibus etiã de cōsensu partiū.*
- 33 *Alexander pater veritatis.*
- 34 *Partes citari debent vt intersint receptioni testiū à notario faciendæ.*
- 35 *Mulieres quando examinandæ sunt an debeat citari pars.*
- 36 *Moniales nō possunt in actu prohibitio renunciare fauori earum.*
- 37 *Moniales de iure antiquo poterant comparere in iudicio per se vel per procuratorem.*
- 38 *Casus in quo quis per se cōparere nō potest, & tñ p procuratorem potest.*
- 39 *Verbum oportet, necessitatem importat.*
- 40 *Receptio testium fieri potest in ecclesia.*
- 41 *Receptio depositionis monialium potest fieri in quocunq; loco inter septa monasterij.*
- 42 *Die feriata testis iurare non debet.*
- 43 *Depositio testium sine iuramento esse non potest.*
- 44 *Argumentum de tempore ad locum validum est.*
- 45 *Doctor egregia persona dicitur.*
- 46 *Auditores Rotæ egregiæ personæ dicuntur.*
- 47 *Nobilibus magis deferuntur honores quàm Plebeis.*
- 48 *Honor præsupponit reuerentiam.*
- 49 *Iuris reuerentiæ præscribi non potest.*
- 50 *Prescriptio oritur ex taciturnitate, & patientia illius cōtra quæ præscribitur.*
- 51 *Personæ ecclesiasticæ egregiæ dicuntur & milites cœlestis militiæ, quibus eadē priuegia cōceduntur quæ militibus terrenis cōcedi solent.*
- 52 *Verba in dubio an debeant capi in specie.*
- 53 *Verba simpliciter prolata quando inducerent pœnam & odium intelligendo ea in specie, debent tali casu intelligi in genere.*
- 54 *Qui petit eandem pecuniam sibi restitui aptè dicitur petere quia intelligitur de eadem in genere & non in specie.*
- 55 *Rescripta sunt ad obseruantiam iuris communis.*
- 56 *Mentio vbi sit de literis Apostolicis, est intelligendum de generalibus, non de specialibus.*
- 57 *Verba quæ de sui natura apta sunt adaptari ad genus, & speciem, in dubio*

kk

dubio, interpretari debent in specie.

- 58 Inferiores à principe nō possunt cōmittere causam contra iuris formā.
 59 Inferiores à Papa in diocesis suis, & Regnis tantam habent iurisdictionem quantam princeps in vniuerso.
 60 Rex Sicilia est illustris respectu Sicilia, & Comes Prouincia respectu Prouincia.
 61 Inferior a principe potest committere causam appellatione remota.
 62 Inferiores de iure civili possunt facere statuta contra legem, secus de iure canonico.

Mulieres. Summatur & diuidit, † vt hic per glo. & alios. In tex. ibi, mulieres quas vagari nō cōuenit &c. Nota secundum Domi. hic, q̄ vagatio est prohibita in mulieribus, & similiter permixtio earū in cōgregatione virorū, ita Domi. hic, cum quo concordant Moder. repe. videlicet quidem Guliel. Benedi. in c. Raynutius. fol. 14. in iij. co. de testa. vbi plura ad hanc materiam pertinētia congerit. Et propter istam rationem dicit Specu. in titu. qui si. sint legi. §. j. versi. quid si viro absente. q̄ vir potest cogere vxorem vt se domi contineat, pro quo facit tex. in authē. vt lic. mat. & au. §. quia verò plurimas. vt inter causas repudian di vxorem ponitur ista quando vxor nolente viro extra domum manserit. Turpe enim reputabatur apud veteres mulieres per publica extra domum diuagari, vt patet in l. maritus. c. de procur. Ex cuius mente tex. noster sumptus videtur, vnde nō ab re Euripides nephas iudicauit virgines in turba cōspici, quia vt inquit tex. in l. optimam. c. de cōtra. & cō. sti. naturalis pudor nō permittit sese omnib⁹ manifestare. a deò q̄ dicat Ang. in l. si qua. c. ad Orfici. q̄ mulier vagās per alienas domos, præsūmit meretrix. Nā ob eā vagationis causam Leuina quæ casta erat, meretrix effecta fuit, vt Vale. Flac. li. j. Epigramaton, latè ostendit. Et tales mulieres vagātes merito à Poētis meretrices peregrinæ appellātur, vt Donatus in Andria Terentij duobus locis adnotat, cui adstipulat illud Oratij, lib. j. carminū, Odæ tertix Ilion, *Ilion fatalis incestusq; index: & mulier peregrina vertit in puluerem.* Ex quibus satis apparet q̄ phibita olim fuerit mulierū vagatio, & ratio est quia vagatio nō poterat esse sine cōmixtione virorum, quæ vt dicit Abb.

cit Abb. in c. monasteria. in j. nota. per illum tex. de vit. & ho. cler. periculosa est, & ex eo oritur sinistra suspicio ex qua plura mala oriuntur, quæ ponit Luc. de Penna, in l. j. colū. j. c. de muli. in quo mu. lib. x. & tex. & Doct. in c. hospitium. xxxij. dist. & plenius Albe. in dictionario suo, in ver. mulier hominem &c. Et Domin. in c. indēnitibus. §. supradicta. de elect. qui ponit vnam notabi. facetiam super hoc text. & glo. in ca. quorundam. xxxiiij. dist. & Bal. in l. neque natales. c. de prob. quæ omnia incōuenientia ex eo etiam procedunt quia non obseruatur cōsiliū Bal. in c. quoniam frequēti. §. si verò. ad fi. vt li. non contest. & quædam alia quæ ponuntur in tracta. Syluæ nuptial. fol. 5. in iij. col. & propterea dicitur hic, q̄ mulier cœtibus virorū non se immiscere debet. Nam propter istā rationem dicit Abb. in c. fi. in j. col. nu. 3. de cleri. ægro. † q̄ fœmina non potest in officium masculi deputari, quia periculosa est earum cōmunio etiam inter affines, vt dicit idem Ab. per istū tex. in c. veniens. el. ij. in j. col. de eo qui cog. con. vxor. suæ. & ibi Præpo. in ij. notab. plura exempla ponit in quibus prohibetur communitio mulierum, & inter alia allegatio. tex. hic. Nam ex nimia cōmuniōne affertur oportunitas deteriora faciendi, vt ibi dicit Ioan. Andr. & ex hoc verificatur dictum Barto. in l. ij. in princip. ff. de fur. & ea que dicit Dom. per istum tex. in cap. indēnitibus. §. vt autem. supra de elec. vbi aliqua ponit de leuitate mulierum, & ideo dicit Cardin. in cle. fi. §. illas. de stat. mona. q̄ propterea Papa reprobauit statū Canoniarū regulariū quoniam earum status periculosus erat. & allegat tex. hic, & hac de causa constituti fuerunt quatuor viri religiosi ad visitanda monasteria, vt dicit idem Car. in d. cle. fi. §. species. in iij. no. per illū tex. Et quod dictū est mulieres inuitas ad iudicium trahi nō posse propter prædictam rationem videtur etiam habere locum in volentibus quia pudor & verecundia sexus quæ per text. in l. ij. c. de his qui ven. æta. impe. cōfyderantur, & ratio superius assignata à fortiori militat, quando mulier est volens quo tempore plura admittit mulier, vt patet ex dictis Præpositi Cardin. in cap. discretionem. in vij. notabili, de eo qui cog. con. vxor. suæ. Nam oportunitas libera tēporis & loci, accedente volūtate mulieris maiorem præstat occasionem delinquendi, vt superius dictum est, & ideo talis commoditas prohiberi debet, vt

dicit Iaf. in l. iij. in iij. not. ff. de iureiurā. quod vltimus suade-
 tur, quia ratio istius tex. fundatur in honestate, ergo illi renū-
 ciari non potest per mulierem volentē, vt dicit Bal. in l. j. col.
 penul. c. qui bo. ced. poss. quia hoc esset contra bonos mores,
 & licet contrariam opi. videatur tenere And. Sicu. in c. lator.
 in j. col. nu. 4. de pig. arg. sumpto à cōtrario sensu ex isto tex.
 & eum ponderādo, vt ibi per eum: tamen propter rationem
 positam hīc in princ. tex. quæ generalis est. l. licet. §. regulā. ff.
 de iur. & fac. igno. à fortiori militat in volentibus, & propter
 ea non videtur recedendum ab his quæ dicta sunt. Stat igit
 ex præmissis cōclusio q̄ mulieres etiam volentes ad iudiciū
 trahi nō debent, quā cōclusionē vltra præmissa videt con-
 firmari posse per tex. in l. j. c. de offi. diuer. iudi. ibi, quæ intra
 domum considerato sexu semet contineat. fuerat enim an-
 3 tiquitus obseruatū iuxta Thucydidis sententiā, † vt illa opti-
 ma fœmina censeretur cuius nomen atque corpus domesti-
 cis parietibus contineretur, ex quo illud emanauit quod sœ-
 pe inter diuina canitur, & de quo habetur Psal. cxxvij. *Vxor
 tua in lateribus domus tue.* vbi Grego. Nazenzenus ex hoc col-
 legit mulieres domi clausas manere debere, adeo q̄ ad do-
 mos, vel mēsas externas accedere honestū nō putet, & idem
 latius multis carminibus reassumit in documentis virginum
 quæ omnia ad volentē referenda sunt, in qua etiam senten-
 tia est Ethnicus ille Euripides in Iphigenia, & Diuus Ambro-
 sius, quē refert Mathæ. de Afflictis, in constitu. Siciliae, incip.
 Mulieres. in prin. Nec aliā ob causam Phidias illustris pictor,
 Eliensibus Venerem testudine condecoratā pinxisse, nisi vt
 planē ostenderet mulierum esse munus & ædes, & silentium
 custodire authore Plutarcho in præceptis cōnubialibus, put
 etiam Scobeus & Pausanias lib. vj. meminerunt: & eam ob
 4 causam C. Sulpitius Gallus vxorē dimisit quoniam eam ca-
 pite aperto foris versatā cognouerat: & † Q. Antistius idcir-
 co repudiasse vxorē dicit, q̄ illā in publico cū quadā Tiber-
 tina loquentē inuenerat. Pub. quoque Sépronius coniugē re-
 pudiauit, quia se ignoratē ludos spectasset, vt Vale. lib. vj. de
 præmissis meminit pro quibus accedit quæ Aemilius Prob.
 in proce. sui operis, & Claudia, de Proserpina loquēs. Varro,
 & Macrobi. li. j. Saturnaliū tradiderūt, inde Cato Cēsor. eo. li.
 quē de re rustica cōposuit c. cxlij. de vxore loquens vicinis
 ait

ait: alijsque mulieribus quā minimum vtatur, néve adeat
 domum, néve ad se recipiat ad cœnam ne quo eat, néve am-
 bulatrix fiet. Ex quibus oībus satis liquet vagationē mulierū
 etiam voluntariā nullo pacto esse promissam. in qua specie
 multa congerit Barth. Cassa. in catolo. gloriæ mūdi, parte ij.
 Io. Neuizanus, & Tiraquillus in trac. sylvæ & legū cōnubia-
 lium. Prædictis tamē videt aduersari finis istius text. ponētis
 decretū irritans. Et ideo vt tex. noster lucē veritatis nouā re-
 cipiat, & ea quæ superius dicta sunt sine nube maneant. Est
 aduertendū q̄ decretū annullatiuum positū hīc in fin. solūm
 respicit moniales cōparentes volūtariē, & alias mulieres con-
 tra voluntatē cōpulsas ad iudiciū venire. Non autē compre-
 dit casum q̄ mulieres quæ sanctimoniales nō sunt volunta-
 riē cōparerēt. nam licet tales eo modo ambitum valeret. arg.
 Ita demū. c. de procu. & l. patre. ff. de his qui sunt sui. Et hoc
 in ratione fundatur, quia certū est q̄ iste casus volūtarius in
 tex. isto nō est expressus quo casu pœna & nullitas istius text.
 restringi debet ad casus expressos. c. etsi clerici. §. de adulte-
 rerijs. de iudi. & l. cōmodissimē. de libe. & posthu. Nec ostē. si
 subtilis pōderaret verba istius tex. in verb. inuitas. qd̄ verbū
 innuit à cōtrario sensu & volētes possent trahi, quia respōde-
 tur illud esse verū nemine opponētē, vbi tamē pars oppone-
 ret vel melius iudex repelleret pcederet dispositio istius text.
 ppter rōnes iam dictas, & tūc arg. à cōtrario sensu nō obsta-
 ret q̄ ex eo resultaret inhonestas & verecūdia. l. ij. c. de cō-
 di. ap. l. cōuētulā. c. de epi. & cle. Et isto casu supplēdus esset
 tex. dū dicit, inuitas. supplē, maximē, vt etiā supplēt in c. j. su-
 pra eo. per Arch. & alios cōiter: & in c. præterea. el. j. de app.
 vbi Abb. post gl. hoc no. Limitatur tñ ista pcedere, nisi aliās
 iudiciū redderet frustratoriū nisi mulieres vel cōpellerentur,
 aut voluntariē inducerentur in iudicio cōparere, quia tali ca-
 su dicta superius locū non haberēt, per ea quæ tradit Ang. in
 l. cōsentaneum. c. quomo. & q̄ iud. & dicitur inferius in iij.
 nota. Nā tali casu seruata cōditiōne personæ fieri potest com-
 pulsio, iuxta tex. in l. j. §. quid ergo. ff. de ven. inspic. Hoc autē
 limitat nisi aliter iudiciū fieri nō posset nisi cōpellerentur mu-
 lieres vel ad iudiciū volētes adducerent, quia tali casu serua-
 ta cōditiōne personæ fieri potest compulsio. l. j. §. quid ergo.
 ff. de vē. inspi. vt tradit Ange. in l. cōsentaneū. c. quo. & q̄ iu.

& dicantur in iij. notab. possent tamē prædicta omnia cōcor-
 dari, si cum tēperamēto fiat. No. secūdō ex isto tex. secūdum
 5 Domi. ¶ q̄ aliud est autoritas sedis Apostolicæ, aliud Lega-
 ti, & sic videtur q̄ factū legati nō sit factū sedis Apost. adde
 pro ista opi. similit̄ tex. in c. statutū. in prin. supra de rescrip. &
 bonus tex. in c. pe. de fil. presby. per quem text. dicit Archi. in
 c. si. j. eo. quōd nō dicitur emanatū à sede Aposto. quod sit à
 Legato: ad idem facit glos. iuncto tex. in cle. quia cōtingit. in
 6 versi. Apostolicæ sedis. de relig. do. & glo. j. in c. quo ad trās-
 lationem. de offi. lega. Tamen istud dictum Domi. & Docto.
 ita simpliciter nō satisfacit, quia regula est in contrarium ¶ q̄
 factum à Legato sedis Apostolicæ cēsetur factū à sede Apo-
 stolica. Feli. in c. capitulū. in vij. col. de rescri. & tenet expressē
 Dec. in c. pastoralis. in prin. de rescrip. & prius Andr. Sic. in c.
 mandatū. in ij. co. per illum tex. eo. ti. & dicit pro hoc esse tex.
 solennē & meliorē. de incest. in c. Abbatem. de elect. li. vj. & in
 7 c. literis. in iij. not. eo. tit. ¶ quia omnia nostra facimus, quibus
 auctoritatem impertimur. l. j. versi. omnia enim. c. de vet. in.
 enucle. c. vt nostrum. de appella. cum si. & dicit Io. de Ana. in
 8 confi. xciiij. inci. Visis & ponderatis. in ij. col. q̄ regula cōmu-
 nis est, ¶ q̄ omnia potest Legatus de latere quæ potest ipse Pa-
 pa nisi reperiant specialiter reseruata. c. nisi. & c. quo ad trās-
 lationem. de of. lega. cum pluribus cōcor. vt ibi per eum. Imò
 appel. sedis Aposto. venit Legatus de latere. glo. in c. si Abba-
 tem. & ibi Io. And. & Mod. supra de elect. eo. li. & facit text. in
 c. j. in prin. de verbo. sig. lib. vj. hoc idem per plura firmat An.
 Sicu. in c. cæterum. in pe. col. de donatio. faciunt quæ habent
 in c. auctoritate. §. iubemus. de priuile. lib. vj. & idem conclu-
 dit And. Sicu. in confi. xij. incip. Difficile est. in ij. col. lib. iij. &
 hoc in tex. isto facilius videtur procedere cū non videatur
 9 posse assignari ratio differentie inter Legatū & Papā, quod
 etiam suadetur, ex dictione ¶ alia, hīc posita quæ regulariter
 paritatē significat. c. sedes. de rescrip. Sed pro cōcor. opi. po-
 test dici, qui regula supra dicta est vera & p̄cedit in reserua-
 uatis in quib⁹ Legatus potestātē nō habet. Secus verò in his
 quæ à Rege sibi tribuunt rōne suæ iurisdictionis vel sp̄aliter
 à Papa demādant, quia tali casu factū à Legato cōset̄ à sede
 Apost. factū. per tex. in c. hi qui. de præb. lib. vj. cū si. vt Mod.
 scribunt in d. c. si Abbatē. vel cōcor. istas opi. aliter, vt p̄ And.
 Sicu. post

Sic. post Lap. quem ibi refert in tra. de præst. Car. in ij. parte.
 q. j. in fi. vbi vidēdū est quia latius loquitur: & per ista possunt
 ad cōcordiā reduci multa sine ordine quæ. d. Pet. And. Gam-
 10 ma. tradit in tra. suo legati. in ij. char. Nota tertiō ¶ q̄ mulieres
 nō possunt ad iudiciū trahi inuitæ personaliter, ex quacun-
 que causa: quod tamen secus est in alijs personis, vt dicit hīc
 Domi. per tex. in c. j. supra eo. vbi ex causa potest quis cōpelli
 personaliter cōparere, ex quo infertur secūdum eum q̄ in
 alijs personis iudiciū reddit in inuitū. Ex istis dictis Domi. col-
 liguntur duo: primū est q̄ mulieres inuitæ ad iudicium trahi
 nō debent, ita est hīc tex. quē ad hoc idem not. Abb. in c. quo
 niā. in iij. not. de testi. vbi dicit q̄ de iure antiquo secus erat,
 per tex. ibi & hāc regulā ponit etiā Domi. in c. indemnitati-
 bus. §. porrò. in j. nota. supra de ele. & in c. j. §. porrò. j. de stat.
 mo. & hoc nō solū intelligit citatione verbali, sed etiā reali,
 vt latē tradit Ias. in l. j. nu. 93. c. de iur. emph. Hoc limitatur p̄
 11 Phil. Francū hīc, nisi mulieres fuerint inhonestæ vitæ: quod
 ipse p̄bat vna ratione. ¶ Nā clarū est q̄ mulier pro debito ci-
 uili capi nō pōt auth. sed nouo iure. c. de cust. reo. & tamē il-
 lud nō p̄cedit in meretricib⁹, quia capi possunt & incarcerari:
 gles singularis quā ibi cōmēdat Bal. in l. cōsentaneū. c. quo.
 & quādo iu. adde p̄ hoc bene facere quod no. Bal. in l. fi. ff. de
 12 rer. di. vbi dicit ¶ licet apponēs scalas ad fenestras alicuius
 mulieris puniri debeat pœna capitis, secus tñ est si illa mulier
 meretrix fuerit, pro qua facit l. verū. ff. de fur. Sic etiam vide-
 mus q̄ pœna l. j. c. de ra. virgi. nō procedit in rapiēte meretri-
 cē, vt ibidē dicit gl. in verbo, honestarum. & gl. in l. j. c. de his
 qui ad ecc. cōfug. cū quibus cōcordat Barth. Cep. in cōsi. lvij.
 & Hippo. in l. si quis nec. col. xxvij. ff. de quæstio. & ante ipsos
 hoc tenuit Bonifa. in tra. malefi. ti. de rapto. & Barb. in confi.
 lxij. col. iij. li. iij. Et qdā Mod. Ioā. Pyrrus in repe. l. cōtractus.
 fo. 5. col. ij. ff. de re. iur. cū si. quibus accedat qd̄ in p̄posito tra-
 dit Io. Bap. de S. Seue. in rep. l. oēs populi. col. antep. versi. vij.
 stat. ff. de iust. & iu. quo loco dixit Iudæū cū meretrice matri-
 moniū contrahentē nō puniri pœna mortis sicuti puniretur
 si cū honesta muliere cōtraxisset, cui adstipulat̄ Ale. cōf. xcix.
 li. vj. Et ad ista bene faciunt ea quæ tradunt quidam Mod. in
 rep. l. diuus. ff. de sica. nume. 89. quibus est nomen Io. de Ville-
 mari, & Caccialup. in repe. l. si qua illustis. col. vij. c. ad Orfi-
 kk 4 cia. dicen-

cia. dicentes q̄ illi qui meretrices includunt nō tenētur p̄na priuati carceris. Hinc dicimus q̄ cognoscens meretricem per vim nō punitur, vt tradit Gadi. in tra. malef. ti. de aliquibus q. varijs, col. j. & idem Dec. in l. inuitus. ad fi. ff. de re. iur. & ista procederent etiā si meretrix esset alterius cōcubina, quia per hoc nō dicitur honesta, vt dicit Mathefil. nota. cj. incip. Nota q̄ concubina. & sequitur Io. Bapt. Caccialup. in d. repe. si qua illustis. col. xij. & seq. Itē procedunt pr̄dicta in muliere quæ semel vni cōsensit quia pr̄sumitur q̄ eodē modo alteri, vt probat Hipp. notab. lxxiiij. & in l. maritus. col. fi. ff. de quæstio.

23 Secundò limitatur nisi mulier officium tutelæ gerat, quia ratione debiti tutelæ capi & incarcerari potest, ita tenet hic Domi. post Io. And. & sequitur Francus per doctri. Bar. in authen. matri & auix. c. quan. mul. offi. tu. fun. poss. & hoc idē tenet Bar. in l. si quis sub conditione. in v. col. circa fi. ff. de testa. latē Io. de Platea post Ang. in l. nemo carcerē. de exact. tribu. lib. x. & Bal. in tra. de carcere. in ij. q. & Mathefil. notab. cix. incip. Nota casum & plures alij quos breuitatis causa omitto. Sed circa ista diligenter est aduertendum, in primis ad illud de meretrice. Nā pr̄supposito isto dicto pro vero de quota men inferius dicitur, illud tamen procedit in meretrice soluta, vt videtur probari in §. fi. in authē. de rest. & ea quæ parit.

24 † Nā nec meretrix munda nec cornix alba fit vnda, vt dicit Hoff. in c. si autem. de coha. cleri. vel mulie. Secus tamen si est meretrix & maritata fuerit, quia tali casu carcerari non potest,

25 † & idem iudicandum est de ipsa sicut de alia honesta muliere, & dispositio istius tex. in ea locū habebit, ita not. dicit Io. And. in addi. ad Specu. in titu. de iniur. & dam. da. in rub. per tex. notabilem in l. si vxor. §. j. ff. de adul. quent. ad hoc singu. dicit Ludo. Ro. in l. si verò. §. de viro. in ij. fallen. in prin. ff. iol. ma. Alex. & Ias. in l. plerique. in fi. ff. de in ius voc. Barb. in c. la tor. de pigno. & hoc idē tenet And. Sic. in c. pastoralis. col. vj. ver. sed ego quæro. de iudi. vbi notabiliter loquitur, pro ista opi. facit l. quæ adulterium. in fi. c. de adul. vbi lex prohibens accusationē illiciti coitus cum meretrice cōmissi nō extēditur ad meretricē coniugatā quæ accusari potest per maritū. Cum quibus concordat Ang. in tracta. malef. in ver. che hai adulterato. fo. antepenul. Et Io. Baptista Caccialup. in tra. de debito. fugi. q. v. col. fi. & habetur in quadam practica Mansuerij

suerij tit. de pœ. fo. 99. cū alijs cōcor. vt scribit quidā Io. Mōtolonius in prōptuario iuris, in verbo Luxuria. Tamē aduer

26 te, quia idē dicēdū videtur de meretrice maritata † ex eo, quia ex delicto nō debet quis lucrari. Imò, quātò grauius quis delinquerit, tātò acrius debet puniri, l. quæcūque. c. de ser. fug. l. iij. c. de Epis. audi. Si igitur meretrix soluta propter simplicē fornicationē, perdit priuilegiū, d. authē. sed nouo iure. & aliorū iuriū, de quib⁹ superius diximus à fortiori debet illud perdere meretrix maritata quæ adulteriū cōmisit, & sexū vituperavit, vt dicit in l. quæ adulterium. de adul. † Nā priuilegiū legis meretrix admittere qui cōmisit in legē, l. auxiliū. ff. de mino. quæ de adultera loquit. Neque isto casu obstat tex. in d. auth. sed nouo iure. quia ille tex. nō loquit simpliciter de muliere, sed de matrefamilias honestè viuēte, vt patet in l. j. c. de offi. di. iud. iuncta. l. pronuntiatio. §. j. de ver. sig. & istam opi. tenet Decius in c. pastoralis. circa fi. de iud. & ibi respondet ad d. l. si vxor. & fundamenta sua prius posuit licet ipse nō dicat Io. Bapt. de sancto Seuerino in tra. de debi. fugi. in vij. q. v. q. principalis. Et ante ipsos hoc tenuit Ang. in d. tra. male. & Gand. locis superius allegatis quos secutus est Soci. in reg. cclix. inci. Matrefamilias. in iij. fal. & Ale. confi. xcix. col. fi. lib. vj. Sed breuiter his nō obstat mihi magis placet opi. q̄ de stricta iuris ratione nō solū meretrix maritata, sed neque etiā soluta carcerari possit, pro qua sententia videtur casus in authen. licet nouo iure. c. de offi. diuer. iud. ibi. nulla mulier & c. pondera

28 dictionē † nulla, quæ ex sua natura vniuersali nihil excludit, l. impossibiliū. ff. de reg. iur. quā ad hoc ponderat Dy. in regula, nemo potest. de reg. iur. lib. vj. & opi. Io. An. & sequaciū tantò magis videtur esse vera, quātò in ea cōcurrit maior ratio: pro qua vltra tex. in d. l. si vxor. §. j. ad quē nō bene respondetur. Ego eū probo vna ratione in simili, quia clarū est q̄ ppter cōseruādū pudorē mariti & legē matrimonij lex pmisit q̄ filij nati ex vxore adultera cēferent geniti ab ipso marito, & nō ab amasio ppter velamē & fauorē sacramenti matrimonij, q̄ oīa vetera crimina dicūt delere, vt in c. quēadmodū. de iureiu. & in c. inter. de spōsa. casus est de hoc singularis in l. miles. §. defuncto. ff. de adul. quē ad hoc infiniti ppe modū Doct. celebrāt Bal. in l. si à matre. c. de suis, & leg. Abb. & Mod. in c. per tuas. de pb. Barb. cōfi. lxxvij. inci. Omnipotētē. lib. iij. confi.

confi. xxvij. Scripsit. col. ij. lib. j. & cōfi. lvij. lib. ij. & in alijs plu-
 ribus. Bal. in confi. xxxix. in fi. punctus. lib. v. Ale. cōfi. lxxxvij.
 In casu col. pen. lib. ij. & cōfi. clvij. Videtur primum. lib. v. &
 confi. lxxxvij. lib. vij. vbi latius: & Pau. de Cast. confi. cclij. in
 fi. Quæstio ista. in ij. vo. Capra. confi. ij. col. iij. Hipp. in l. j. s. j.
 col. vj. ff. de quæstio. & Decius confi. cclxxxvij. Cremona. nota.
 cxxvj. & plures alij quos non refero, ex quibus colligitur hoc
 sub varijs tamen articulis in quibus prædicti Doct. asserunt,
 20 q̄ tamē matrimonij superius dictū effectū operatur ne fiat
 iniuria marito, quæ in tali casu grauior quàm mors reputa-
 tur. l. si quidē. ff. q̄ met. cau. l. codicillis. s. matre. & ibi Bar. de
 21 leg. ij. igitur in isto casu idē erit dicendū, vt̄ mulier quamuis
 meretrix sit, si tamen est maritata non debet posse carcerari
 propter honorē mariti, qui non peccauit, & per text. in d. l. si
 vxor. s. j. per quē vltra prædicta istam opi. tenuit Decius sibi
 cōtrarius in l. ij. in xj. col. ff. de reg. iur. Soc. in tra. fallen. regu-
 la. c. xxix. in ij. limit. & latē And. Sic. in e. in præsentia. col. lxxv.
 nume. 85. & seq. de proba. vbi plura ponit, quid operetur fig-
 ra matrimonij, præterea pro ista opi. facit dictū Bal. in l. j. in
 fi. col. c. de rap. virg. vbi dicit q̄ licet illa lex non procedat in
 meretrice, secus tamen est in meretrice maritata: ad id facit
 dictum Bal. in compendiosa sua in rub. de quæstio. ver. xiiij.
 22 ¶ quod statutum dicens q̄ meretrix possit impune offendi,
 nō habet locū in meretrice maritata, & per istam rationem
 ego confuto dictum Bar. in l. si quis sub cōditione. in iij. col.
 versi. præterea nō videtur. ff. de testa. tute. quem alibi sequū-
 tur Doct. vt̄ probatur in tra. de carce. in iij. q. & Io. Bap. in di-
 cto loco, vt̄ dixi supra volētis, q̄ quando mulier officio tutelę
 fungitur, potest incarcerationi sicut masculus. Nam vt̄ supra di-
 ctū est in prin. isti^o tex. ex quo istud inductū est p̄pter pudorē
 & honestatē sexus, nō pōt hoc fieri etiā si mulier renūciaue-
 23 rit, ¶ q̄ ea que cōsistūt in reuerētia honestatis renunciari nō
 possunt. l. alia. s. elegāter. vbi Ale. & alij. ff. so. ma. & dico latius
 ¶ in vlt. not. & per hoc etiā cōfundit dictū Ias. in l. neq; impu-
 beris. in prin. ff. de in ius vo. dū vult Puellas iure Codicis pos-
 se carcerari, q̄ tex. in d. auth. sed nouo. qui loquit̄ de matrefa-
 mi. à fortiori habebit locū in puellis filijs fami. attētis rationi-
 bus superius dictis. Limitatur tamē ista cōclusio, q̄ nō procedat
 quādo maritata meretricaretur cōsentiente viro qui pa-
 teretur

teretur tantā miserā, iuxta c. j. xxxij. q. j. ¶ quia patronus tur-
 pitudinis est qui celat crimē vxoris. c. si vir. de adulteri. l. ij. c.
 eo. ti. ita limitat dictā conclusionē Hippo. de Marfi. in singu.
 cclxxix. inci. Dixi tibi. allegat inter alia text. in arg. & quæ ibi
 no. in l. in arenā. c. de inof. test. pro cuius opi. faciūt quæ latē
 scribit Io. Neuzia. in sylua nupt. fo. 85. & isto modo posset p̄-
 cedere opi. Io. Bap. de S. Seueri. in d. tra. & Decij: aliās verò se-
 cus esset dicendū, & ista potest esse prima limitatio ad supra
 dictā regulā. Tamē circa istā limitationē aduerte diligenter,
 q̄ eo casu quo vir cōsentit adulterio vxoris, vir puniri debet
 nō vxor, p̄ tex. in c. si tu abstines. xxvij. q. ij. per quē dicit Pet.
 de Rauē. in alpha. iuris, in vlt. not. extrauag. q̄ in Alemania
 huiusmodi hoies lenones vxorū suarū ducūtur sup̄ asinū nu-
 di per ciuitatē, ac verberibus cedūtur præcone alta voce cla-
 mātē, sic sit lenonibus: & secūdum leges Hispaniæ lenones vxo-
 rū morte mulctātur, vt̄ patet in li. vij. partitarū, tit. xxij. l. ij. &
 traditur in l. mercale. c. de cōd. ob tur. cau. & ob eā causam Se-
 leuchus Rex nō caruit reprehensione, qui ob seruādā vitā fi-
 lio amore flagrāti cōiugē filio abutendā tradidit, refert Vale-
 rius li. v. c. vij. & sequitur Io. Lup. in rep. c. per vestras. xcv. col.
 iij. de don. inter vi. & vxor. & plura in p̄posito cōgerit quidā
 Io. Neuzianus in sylua nupt. fo. 95. In istis tamen & similibus
 multū valet cōsuetudo patriæ & occasio, quibus circūscriptis
 posset teneri limitatio. Alijs duob^o modis limitat̄ prædicta re-
 gula, de quib^o p̄ Io. Caccialup. in prædicto tra. de debi. fug. & re-
 assumūt nouissimi repe. in l. cōsentaneū. fo. 29. c. quō & quā.
 iud. videas ibi p̄ eos. Ad vnū tamē singulare aduerte, q̄ licet
 25 ¶ meretrix possit carcerari vt̄ dictū est supra, tamē q̄n̄ est car-
 cerata p̄hibet̄ q̄s ad eā accedere. Nā quāuis regula sit posita
 p̄ tex. & Bar. in l. verū. ff. de fur. q̄ coitus & accessus ad meretri-
 cē sit impunitus, tamē in tali casu cognoscens meretricē puni-
 tur ac si honestā mulierē cognouisset, ita singulariter dicit
 Paris de Puteo in tra. syndicatus. fo. 14. in ver. adulteriū. in j.
 26 col. q̄ ipse probat vno simili. ¶ Nā clarū est, q̄ licet bāniti pos-
 sint impune offendi p̄ statutū, t̄n̄ si sunt carcerati hoc nō li-
 cet, aliās occidēs punitur pœna mortis, ita dicit Bar. in l. in la-
 27 queū. ff. de ac. re. do. & alibi ¶ q̄ tales sunt sub p̄tectiōe curię.
 28 l. si. c. de custo. reo. ¶ & nō debet fieri iniuria loco pub. per d.
 l. j. de offi. eius. & hoc dictum Paridis in d. tra. per plura dicta
 comprobatur.

cōprobat, & sequitur Hippoly. de Marfil. in singulari suo cl. incip. Accessus. Est tamen aduertendū q̄ licet Paris de Put. & Hippo. censeāt puniendū coitū meretricis carceratæ, hoc tamē non putarē verū de pœna simili cognoscentis honestā mulierē prout ipsi putēt. Sed opinor eos extraordinariæ puniendos esse, per ea quæ in proposito Mathefi. dicit notabili cij. incip. Not. quē sequitur latē Ioā. Franciscus purpureus vir apprimē eruditus in l. rogasti. §. si. ff. si cer. pe. cum quibus cōcurrit Io. Villemari in d. rep. l. diuus nu. 142. Secunda principi palis conclusio colligitur ex dictis Domi. in isto notabili † q̄ in alijs personis excepta muliere iudiciū redditur in inuitū: de hoc dic vt latē dixi post Barba. & Moder. in l. inter stipulā tem. §. j. ff. de verb. obli. per Bart. in l. iij. §. idem scribit. ff. de pecul. latē Barba. in c. præterea. in pen. col. de offi. dele. post Bar. in l. quoties. ff. de noxa. per Feli. in c. cūm olim. in princ. de testi. cum si. Not. iij. secūdūm Perusinū hīc, q̄ licet de iure ciuili † examinatio testiū nō possit cōmitti nisi habēti iurisdictionē, vt not. Bar. in l. iudices. c. de si. instru. tamē de iure canonico potest cōmitti notario vel priuatæ personæ, vt hīc: ita Philip. Francus hīc. Et ista conclusio de plano procedit nisi notarius cui fieret cōmissio esset valde impudicus vel de facili allicerēt ex forma mulieris. Nā tali casu cōmissio examinis mulieris illi fieri nō debet, iuxta ea quæ Maria. Soci. tradit in tract. citatio. in iij. arti. in ij. col. vbi refert facetiā Lotharij & Azonis qui cū essent ambo iudices dati ab inferiori à principe dubitarūt nūquid possent citare aliquē per nūciū aut per epistolā sicut poterant arbitri, an verò tenentur ipsi idē citare & partes præsentialiter monere, & Azo dicebat q̄ poterāt per aliū citare sicut arbitri. Lotharius verò excellēs doctor dicebat contrariū, sed q̄ ipsi debebāt ire ad domū citandi, vbi autem Azo intellexit q̄ citanda erat pulchra puella sequutus fuit opi. Lotharij quæ hodie nō esset vera secūdūm Maria. per dispositionē istius tex. procedit igitur prædicta cōclusio extra istū casum, quia tūc differentia est inter ius canonicum & ciuile. Sed aduertendū est circa hoc quia illud quod hīc est statutū de iure canonico idē prius videtur de iure ciuili fuisse cōstitutū, & sic nō videtur esse aliqua differentia inter ius canonicū & ciuile, vt tenet Sali. in auth. sed iudex. c. de epi. audi. Bal. & Sali. in l. hac cōsultissima. §. si. c. de testa.

testa. cū cōcor. vt per Feli. in c. cūm causam. in pe. col. de testi. declarando notabiliter secūdūm distin. Abb. in c. quoniā cōtra falsam. in xv. col. nu. 30. de pba. & vltra ipsos ego istā opi. 31 probat q̄a notarij ex natura sui officij sunt iudices ordinarij ita dicit Pau. de Cast. in l. j. col. pe. per glo. ibi. ff. de iudicijs. sequit Ias. in rub. ff. de ope. no. nū. in prin. nu. 3. si igitur iudices sunt talis examinatio. per ipsos fieri poterit. Tamē omisis 32 cauillationibus ista videtur veritas † q̄ tā de iure ciuili q̄ canonico hodie cōmitti potest examinatio notario in causis tamen ciuilibus. Secus tamen in criminalibus etiā de consensu partium: & ita debet intelligi dicta Bal. in ti. de pace constā. §. hoc quod ad nos, in v. col. quē isto modo intelligendo redduntur frustratoria fundamenta, quæ Ias. contra illum adducit in l. j. in si. prin. ff. de ferijs. sed in hoc est differentia quia de iure ciuili non potest fieri nisi cum causa, & ita loquūtur prædicti Docto. de iure autē canonico talis cōmissio potest fieri pro libito volūtatis sine aliqua causa, per tex. in de. vnica, de 33 offi. deleg. & tex. hīc, & ita finaliter concludit † Alex. pater veritatis in l. hac cōsultissima. §. si. in ij. col. c. de testa. & secūdū hoc dictū Pau. de Ca. in d. l. j. declaratur. Nā talis cōmissio nō ideo fieri potest notario, quia ex natura sui officij habeat iurisdictionē, quia hoc latē reprobatur Benedi. de Barfis in tract. instr. guarētigie, in j. q. sed ideo hoc fit quia tantū nudū ministeriū ex causa cōmittitur accedente consuetudine, vt dicit Sali. in d. auth. cūm iudex. & per hoc mihi etiam videtur dubium dictū Abb. in d. c. cūm causam. in si. dum vult, q̄ hīc fit speciale, q̄ cōmissio fiat notario quasi innuat q̄ in contrariū fit ius cōmune, quod tamē est falsum per supradicta. In causa verò criminali nulla est differentia inter ius canonicū & ciuile, nam cōmissio non potest fieri, vt hīc concludit gl. vbi videndū erit, & latē scribit Feli. post Abb. c. cūm causam. in penul. col. extra de testi. vbi per conclusiones hoc reassumit neq; super hoc valeret consuetudo vt est singularis gl. in c. testes. iij. q. ix. Hoc tamē singulariter limitatur per istū text. in versi. aut si talis & c. nisi qualitas personæ tā testis recipiēdi q̄ iudicis salua honestate & decētia nō possit huiusmodi actū receptionis testiū per se personaliter adimplere. Nam tūc isto casu, potius esset attendenda personarū qualitas, vt hoc non faciāt q̄ causa, quæ etiā personalem præsentia requirit, & sic committi

& licet illo die deponere possit, vt ibi dicitur illa tamē depositio pro nihilo reputatur nisi iuramentū sequatur, ad quod dicta depositio refertur tanquam ad necessariū requisitum

43 † sine quo depositio esse non potest, vt in liurifurandi. c. de testi. & c. hortamur. in iij. q. ix. & tradit Alberi. Maleta. in trac. testiū. fo. 13. col. ij. Si igitur hoc fieri in die feriato & sic tempo

44 re prohibito prohibetur, idē erit dicendū respectu loci quia argumentū de tempore ad locū validum est, vt l. vinum. ff. si cer. pet. vbi Ias. in similibus terminis ibi arguit de tēpore feriato ad ecclesiā, & sic ad locum: & in l. pleriq; col. iij. ff. de in ius voc. & ideo dictum Bar. & Domi. ex istis redditur dubitabile, nisi saluentur, q̄ dicta eorū procedāt in depositione tantum & contraria opi. in iuramento. Quantum ad secūdam regulā quod moniales non possint renunciare dispositioni istius tex. in fauorem earum introductę hoc tenet, & ad hoc not. istū tex. Domi. in c. indemnitatibus. §. vt autem. supra de elect. & Roma. notab. clxix. incip. Tu audiuisti. l. ad personas egregias & c. vbi per istū tex. dicit quod idem est in privilegio l. ad egregias. ff. de iureiurādo. Nam illi dispositioni egregia persona non poterit renunciare, sicut hīc moniales non possunt quæ sunt egregiæ: & per hoc comprobatur dictū Cy. in l. nec honorē. c. de Episco. & clē. qui voluit q̄ privilegio. d. l. ad egregias. non potest renūciari, quia cōtinet honestatem: & hoc dictū sequitur Feli. in c. si qui testiū. in j. col. extra de testi. tenet Alex. post Alberi. in d. l. ad egregias. hoc idē privile-

45 giū cōpetit doctori † qui egregia persona dicitur, vt tenet gl. in d. l. ad egregias. & de aduocato tenet Bar. in l. j. de offic. diuerso. iudi. quanuis Alex. in hoc de doctore contrariū teneat in d. l. ad egregias. dicens illā legē habere locū nisi in quatuor personis ibi enumeratis, sed dicas primā opinionē veriorē ex quo sub illis verbis egregias, doctor cōprehenditur qui egregia persona dicitur, vt tenet Bar. in d. l. j. facit doctri. Abb. in c. significauit. de offi. ordi. & firmat Barthol. Bologni. in repe. auth. habita. in xij. col. c. ne fil. pro pat. & Fel. in d. c. si qui te-

46 stium. in j. col. vbi idem dicit † de auditoribus Rotæ qui egregiæ personæ dicuntur per allegata ibi per eum: & ideo dispositioni illius legis prædictæ personæ renunciare nō poterūt. In cōtrariū tamē q̄ illi privilegio possit renūciari per egregiā personā est gl. magna in fi. in l. inuiti de testi. tenet Ludo. Roma.

Roma. sibi cōtrarius in d. l. ad egregias. pro qua opi. dicit esse casum hīc, in prin. dum tex. vult q̄ mulieres inuitę ad iudiciū trahi non debēt, sed volentes: idē tenet Ang. in l. alia. §. elegāter. ff. sol. ma. & Areti. in d. l. ad egregias. & hanc opi. videtur tenere Feli. sibi cōtrarius in c. si diligēter. in vj. col. de fo. cōpe. vbi respōdet ad tex. istū in fi. quia ideo moniales prohibētur trahi ad iudicium non ea ratione, quia prohibitio in reuerentia fundatur, sed propter periculū euagationis, vt sentit hīc tex. in prin. quæ euagatio induceret dissolutionē religionis, sed extra illum casum videmus q̄ regulariter mulieres trahi possunt volētes: vt tex. hīc in prin. innuit. Quid igitur dicendum: mihi videtur q̄ prima opi. sit verior, quia negari non potest q̄ tex. in d. l. ad egregias. & text. hīc fundentur in reuerentia personarū: probat p̄ tex. in §. interim. in authē. de

47 defen. ciui. vbi probatur † q̄ nobilibus longē facilius deferūtur honores q̄ plebeis: vt latius exorditur Ias. per illū tex. in §. item Seruiana. nu. 26. Insti. de actio. & cōiter per Legislatores nostros statuitur, vt egregiæ personæ cæteris præferātur, c. de multa. de præb. l. nobiliores. c. de cōmer. & merca. & idē circa ecclesiasticas personas, vt in c. solitæ. & in c. j. & c. statumus. de maio. & ob. sed clarū est q̄ ista in reuerētia fundant.

48 † Nam honor præsupponit reuerentiā, vt tradit Spec. in tit. de test. §. iij. ver. illud quoque. vt in illo dicto sacre scripture, *Honora patrem & matrem, & c.* iuncta l. honori. & l. parēs. cum dua. seq. ff. de oper. lib. no. Bal. in l. liberti. in iij. col. c. de oper. lib. & melius in c. licet. de prob. Sed clarū est q̄ iuri reuerētiali debito ratione personæ renūciari nō potest. l. fi. vbi est casus not. c. de bo. li. tenet Roma. per illū tex. in not. xlvij. inci. Episcopus. Ias. & Alex. in l. pe. in v. co. c. de pact. ergo egregiæ personæ nō poterint renūciare dispositioni d. l. ad egregias. quę vt dixi in reuerētia fundat, p̄ qua opi. optimē facit quæ dicit Ang. in l. sed si hac. §. procu. in fi. ff. de in ius voc. dū vult licet Episcopus eximat ecclesiā, nihilominus ecclesia tenet Episcopo reuerētiā exhibere, quia illud ius nō cēsēt remissum, vt nota. in c. pastoralis. de do. hinc est † q̄ iuri reuerētiæ præscribi nō pōt. c. cū nō liceat. de præscri. & ibi alia ponit Feli. quę reassumūt Mod. Taurin. in trac. præscri. fol. 49. nu. 26. in j. parte v. partis princ. & per hoc ego puto q̄ malē dicat Ias. in d. l. ad egregias. in j. col. dū vult q̄ tacitē possit renūciari. Nam

ll clarum

50 clarū est q̄ p̄scriptio fundat̄ & oritur ex taciturnitate & patiētia illius, cōtra quē p̄scribit̄. l. j. ff. de vsu cap. l. sicut. & l. vt perfectius. c. de p̄scri. xxx. vel xl. an. & tñ p̄scriptio nō procedit. p̄terea quia text. hīc in fi. apponit regulā annullatiuā, ergo tacitus consensus nihil facit, vt in c. statutū. §. in nullo. supra de rescri. & tex. etiā in d. l. ad egregias. quē per illum declarat̄ etiā prohibitiuē loquit̄, vt supra dictū est, ponderando verbū oporteret, quā necessitatē inducit secūdūm cōmunes reg. per gl. in c. j. de rescri. & ideo sufficit Legislatorem aliquid prohibuisse quo ad hoc vt actus in contrarium factus sit nullus, vt in l. non dubiū. & ibi no. Ias. c. de legi. Non ob̄st. q̄ tex. noster hīc in princ. videtur probare q̄ possit huic dispositioni renunciari, quia respondetur dupliciter. Primò q̄ nō loquitur de egregijs personis, sed de alijs inferioribus, Nam de illis specialiter loqueretur. l. item apud Labeonem. §. hoc edictum. ff. de iniur. glo. in c. ij. de p̄ben. eo. lib. vel secundò potest teneri q̄ in isto tex. in princ. non sumatur arg. à cōtrario sensu propter rationē quā in princ. tex. considerat̄: quā ratio generalis est, & fundata in honestate: & ideo argu. non procedit, vt no. omnes Moder. in l. j. ff. de offi. eius. per l. conuētulam. c. de Epif. & cle. & dixi superius. Neque etiam ob̄st. q̄ tex. hīc in fi. in monialibus loquit̄, ne per euagationē dissoluatur religio & c. quia dico q̄ illa non est sola ratio tex. quia illa ratio cōsiderat̄ habito respectu ad p̄sonas quā ecclesiasticæ sunt, & illo respectu religionis obseruatiæ obligantur, licet particulariter, & de per se cōsiderentur, vt in c. si diligētī. de fo. cōpe. & ideo tex. statuēdo de religiosis, & ecclesiasticis p̄sonis satis de egregijs personis expressē loquit̄, q̄ quia personæ ecclesiasticæ egregiæ dicuntur, vt dicit Spe. in tit. de test. §. sequit̄. ver. quid de presbytero. Nā dicuntur milites cōlestis militiæ, quib⁹ eadē priuilegia conceduntur, quē militibus terrenis cōcedi solēt, vbi concurrat eadē ratio, vt no. p̄ oēs in l. miles. ff. de re iudi. cōcludo ergo q̄ dispositio istius text. expressē de egregijs p̄sonis loquit̄, quā iuri introducto in fauore earū ratione reuerentiæ renunciari nō possunt, & ita tex. in d. l. ad egregias. declarat̄. Non ob̄st. tex. in l. quāuis. ff. de in ius vo. quia ad illud respōdet Alex. in d. l. alia. §. eleganter. in j. & Dec. in l. venia. c. de in ius vo. quāuis circa illa iura aliter dixerim in commēta. meis, super tit. insti. de acti. in §. p̄cnales. in gl. in

in gl. in ver. in ius. qui vellet tamē sustinere vtrāque partem possiet facere vnā distinct. quā colligi potest ex dictis Feli. in d. c. si diligētī. in vj. col. ad quē oīa supradicta addere poteris pro eius decla. Glo. literarū. ista glo. breuis est ex qua duo notare debetis. Primò vnū quod videtur cōtra vnū commune, 52 q̄ verba in dubio debēt capi in specie nō in genere, quam regul. tradit Bar. per illum tex. in l. hoc legatū. ff. de leg. iij. vbi ex hoc infert, q̄ si in libello simpliciter appareat de actione, & non exprimat̄ ḡnalis neque specialis, intelligit̄ intētata sp̄alis nō generalis, & hoc idē tenet Alex. in l. certi. in princ. in j. col. ff. si cer. pet. & idem Bar. in l. j. in fi. prin. ff. de æden. tamē hīc gl. videtur velle contrariū. Nam intelligit̄ tex. istū loquentem simpliciter de literis sedis Apostolicæ, vel Legatorū de literis generalibus & hoc magis fortificatur, quia ista interpretatio gl. est inducta in odium mulierū. nam per istā interpretationem innuit, q̄ per speciales literas sedis Apostolicæ vel Legatorū inuitæ compelli possunt, & sic ista expositio gl. inducit duo specialia. Primū est contra illā regu. d. l. hoc legatum. secundum est contra regul. quā no. tradit Alex. in l. Gallus. §. si eius. in j. col. ff. de lib. & posth. vbi vult q̄ quando verba simpliciter prolata inducerent p̄cna & odium intelligēdo ea in specie debent tali casu intelligi in genere, & ecōtra per eandem rationem. arg. l. p̄ses. ff. de p̄c. & per alia iura quā ibi adducit, vnde ista ratione idem videretur hīc dicendum, quia dato q̄ ista expositio glo. generaliter procederet, tamen ab illa esset redeundū ratione p̄dicta, & facienda interpretatio in specie, & tamen vides hīc contrariū, & hoc etiā dictū gl. in ratione videt̄ fundari. Nā ex quo in text. isto illa verba generaliter sunt prolata, generaliter intelligi debēt. l. j. §. generaliter. de leg. post. l. de precio. de pub. tñ hoc nō releuat, quia attenda ista reg. tex. hīc deberet intelligi de literis tam ḡnālibus q̄ specialibus, qd̄ tñ negat glo. Et ideo breuiter videtur circa hoc distinguendū q̄ qñ quærimus an verbum simpliciter prolātū debeat capi in genere, an in specie, distingue q̄ aut illud verbum de sui natura & iuris dispositione ita potest ad speciē sicut ad genus referri, & tunc generaliter debet intelligi, ita intelligat̄ text. in l. de precio. cum si. de pub. aut verò illud verbū de natura sui ordinaria est potius adaptabile ad genus, sed ex sp̄ali p̄uisione vel cōtrahē-

tium vel legis potest etiã ad speciẽ extẽdi, & tũc in dubio via
 ordinaria & regularis attẽdit, ita intelligit̃ tex. in l. Seio. §. me
 dico. ff. de an. leg. & ea quæ dicũt Doc. oẽs in l. ij. in princ. ff. si
 § 4 cer. pe. vbi volũt̃ q̃ qui petit eandẽ pecuniã sibi restitui aptẽ
 dicit̃ petere, quia intelligit̃ de eadẽ in genere & nõ in speciẽ:
 quia genus illa petitio est magis cõsona propter naturã mu-
 tui, & ita hĩc potest intelligi gl. quia Papa in dubio non cẽset̃
 cõcedere, nisi ea quæ secũdũm cõmunẽ stylũ pcedũt. c. ij. de
 resc. & c. ad hęc. eo. ti. & de cõi stylo est vt rescripta nõ sint
 cũ præiudicio alterius, nisi spãliter Papa illa cõcedat, vt in c.
 § 5 ex parte. elij. de of. dele. & in c. j. supra eo. ti. & l. falso. c. de di-
 uer. resc. ¶ quia rescripta sũt ad obseruatiã iuris cõis, vt tra-
 dunt oẽs in rub. extra de resc. vnde ex quo illa rescripti spe-
 § 6 cialitas de iure cõi & regulari nõ pcedit̃ p̃pterea vbi fit mẽ-
 tio de literis Apost. est intelligẽdũ de gñalib⁹ nõ de spãlib⁹,
 alia etiã rõne, nisi de spãlib⁹ intelligeret̃ repugnare potestati
 cõcedẽtis in materia p̃hibitoria cõtra ea quæ tradũtur in c.
 p̃posuit. extra de cõces. præb. & ita hĩc cõtiggeret. Nã si idẽ de
 spãlib⁹ intelligẽdũ esset, videret̃ inferri Papã nõ habere po-
 testatẽ cõcedẽdi vt foeminae inuitæ ad iudiciũ traheretur cõ-
 § 7 tra ea quæ dicũtur supra e. c. j. ¶ aliqñ verba de sui natura sũt
 apta nata pariter ad genus & speciẽ adaptari de sui natura,
 vel iuris dispositiõẽ. & tũc in dubio interpretatio debet fieri
 in speciẽ, q̃ illud significatũ videt̃ magis p̃priũ, ita pcedat
 dictũ Bar. in d. l. hoc legatũ. & Ab. in c. Rodolphus. de resc. p̃-
 cũ si. limitãdo vt per Ale. in d. l. Gallus. §. si eius. de libe. & post.
 & ita habes nouã distinctiõẽ in hac materia quã nõ. q̃a per
 eã plura cõtraria ad cõcordiã reducũtur. Secũdõ ex ista gl.
 colligatis secũdũm Domi. & Francũ hĩc q̃ per spãles literas
 Papæ mulieres inuitæ trahi possunt ad iudiciũ, secus aut̃ per
 literas spãles legatorũ, qd̃ probat̃ ex hoc secũdũm ipsos: quia
 gl. de Papa fecit̃ mẽtionẽ in prin. ideo de illo. debet̃ intelligi ex
 § 8 ceptio per tex. quẽ alle. præterea ¶ quia inferiores à principe nõ
 possunt cõmittere cãm cõtra iuris formã. per glo. in c. fi. j. de
 hær. e. li. & licet gl. illa ad hoc sing. reputet̃ per Imo. in l. nemo
 põt. de leg. j. sunt̃ tñ aliæ plures hoc idẽ pbãtes: vt in c. indẽni-
 tatib⁹. de ele. li. vj. & in cle. sæpe. de ver. sig. in verb. mādamus.
 vt tradũt Mod. oẽs post Alex. in l. nemo põt. in prin. ff. de leg.
 j. & Vital. de Cãba. in tra. clausu. clausula xxvij. & Soci. cõsil.
 xcvi. Viso

xcvi. Viso processu. in j. co. in j. lib. Sed aduertendũ est q̃ ista
 § 9 opi. dubitabilis videt̃ ex eo, quia clarũ est ¶ inferiores à Pa-
 pa in dioecibus suis & regnis tantã habet̃ iurisdictionẽ quã
 tã princeps in vniuerso, vt est gl. in l. neq; pignus. ff. de re. iur.
 & in l. j. §. q̃ magi. ff. qd̃ quis. iu. tenet Bal. Insti. de iu. na. §. aut̃.
 ver. quintõ quæro. alleg. tex. in c. ij. de ma. & obe. & in c. ij. de
 § 10 cõsti. lib. vj. & ideo dicit Bal. in rub. de offi. procõsul. ¶ Rex
 Siciliae est illustris respectu Siciliae, & comes Prouinciæ respe-
 ctu Prouinciæ, & sic de alijs: vnde sicut princeps potest per li-
 teras speciales hoc facere, ita etiã legatus de latere & alij ha-
 bẽtes iurisdictionẽ ordinariã, & isto modo argumẽtãdi vtitur
 Bar. in d. l. oẽs populi. in iij. q. j. principalis. ff. de iusti. & iur. &
 pro ista parte videtur gl. notab. in l. fi. c. de sen. & in om. iudi.
 § 11 ¶ vbi colligitur q̃ inferior à principe potest cõmittere cau-
 sam appellatione remota, ergo videt̃ pari ratione, q̃ eodem
 modo possent legati, & alij ordinarij per literas suas speciales
 mulieres inuitas ad iudiciũ trahere. Tamẽ istis nõ obst. non
 est recedendũ ab opi. gl. quæ optima ratione fundat̃, & quia
 dispositio istius tex. est prohibitiua, ergo actus in cõtrariũ fa-
 ctus per ipsum inferiore efficit̃ ipso iure nullus, vt in c. si soli. de
 concess. præb. li. vj. not. Abb. in c. dilectus. el. ij. de præben. cum
 cõcor. quæ scribit Fel. in c. ex parte. in iij. col. de consti. & ista
 de plano procedũt in personis ecclesiasticis de quib⁹ tex. iste
 loquitur. Secus aut̃ videretur dicendũ in ordinarijs sæculari-
 bus per rationẽ quã tradit Abb. & alij in c. fi. de cõsue. & Feli.
 § 12 in c. super his. de ma. & obe. ¶ Nam inferiores de iure ciuili
 possunt facere statuta contra legẽ, secus de iure canonico, vt
 in cle. ne Romani. de electi. ratio reddit̃ quia Imperator ha-
 buit à populo potestatẽ. §. sed qd̃ principi. Insti. de iur. natur.
 Sed Papa habuit à Deo, c. de transla. Epif. prædicta ergo oĩa
 quæ in cõtrarium adducta sunt, procedũt in ordinarijs sæcu-
 laribus, secus in ecclesiasticis: & ita in terminis nota. Pau. de
 Cast. hoc dicit in consti. xxxiiij. inci. Super primõ. in ij. vo. dũ
 sequit̃ de duce Mediolani, cuius dicta approbat, & defendit
 latẽ Feli. in c. quæ in ecclesiarũ. in xij. col. ver. sed hęc declara-
 tionẽ. de cõsti. & Ias. in d. l. nemo potest. in ij. lect. nec obst. di-
 ctũ Bar. in d. l. oẽs populi. quia ibi loquit̃ qñ ordinarij ecclesia-
 stici statuta facerẽt secũdũm legẽ vel præter, nõ contra legẽ,
 & prohibitionẽ superioris, & ita declarat illã doct. Alex. in l.
 § 3 nemo

nemo potest. in j. col. de lega. j. & in l. ij. in iii. col. ff. de re iudi. Nec obstat glo. in d. l. fi. c. de sen. quia ad illam glo. reperio q̄ respondet Andr. Sicul. in c. quo ad translationem. in antepenul. col. de offi. leg. dicens q̄ illa glo. procedit in sententia ab interlocutoria in qua inferiores à principe siue ecclesiastici, siue temporales, possunt committere causam appellatione remota, secus autem in sententia diffinitiva, & ita dicit procedere glo. in d. c. fi. de hære. lib. vj. cum allegat. superius: & dicit istam fuisse suam nouam limitationem. Sed dic q̄ ista limitationem ponit Vitalis de Camba. in tra. ecclesiarum. in clausula, appel. remota. nu. 28. & sequitur Celsus Vgo in tra. clausu. fo. 16. quæ si vera esset satis notabiliter illæ gl. concordatur: tamen ego illam limitationem non teneo ex eo, quia illa gl. in d. l. fi. communiter reprobatur, vt per Bart. in l. fi. ff. à quib. ap. nō licet, & per Bal. in d. l. fi. & per alios plures quos tradit Feli. qui istam opi. tenet in c. j. in ij. col. ver. sed iste intellectus. de rescrip. & latius reassumit Georg. Natam in repeti. cle. sa. pe. in lvj. col. de verb. sig. qui per nouem motiua defendit regulam dictæ gl. c. fi. de hære. & ibi quinque modis ampliat: & illam gl. sequitur totus mundus, vt patet ex adductis per Feli. in c. olim. col. ij. de accusa.

C. S I A N N V M.

- 1 Verbi peregrini natura est requirere tempus in totū completum.
- 2 Aetas xiiij. annorū completa reputatur integra, et discreta, sicut etas xxv. annorum.
- 3 Filius etate xiiij. annorum potest inuito patre ingredi religionem, & eximi à patria potestate.
- 4 Fictio in his, quæ sunt iuris non habet locum.
- 5 Fictio est, quando id arguitur esse, quod non est.
- 6 Habens xiiij. annos, an possit eligi in Regem.
- 7 Venia etatis ante xxx. annum non conceditur.
- 8 Hospitalarius debet compleuisse etatem xxv. anno.
- 9 Idem ius seruatur in causis dependentibus à principalibus, quod seruatur in ipsis principalibus.
- 10 Vsure interesse, & fructus, an dicantur accessoria.
- 11 Reuocatis statutis omnes confirmationes dependentes sunt reuocata.
- 12 Declaratio tex. c. nec verò. circa prin. de postul. prala.
- 13 In decimis maior xiiij. an esse potest in iudicio etiā sine cōsensu patris.
- 14 Super causa spiritali an possit compromitti in laicū & de causa decimarum dependen. i.

Ius deci-

- 15 Ius decimandi est mere spirituale.
- 16 Quando agitur de facto decimarum iudex secularis quoq; super hoc facto potest iudicare.
- 17 In patronatus dicitur dependens à causa spiritali.
- 18 Pater in spiritalibus filij non potest se intromittere, neq; ei filius quicquam acquirit, neq; in iure patronatus.
- 19 Connexorum idem debet esse iudicium.
- 20 Causa dotis quæ matrimonio connexa videtur an debet ventilari coram iudice ecclesiastico sicut causa matrimonij.
- 21 Communio actionis de dote quæ est inter patrem, & filiam vetat filie exercitium actionis.
- 22 Causa dotis est mixti fori.
- 23 Priuilegia concessa sunt doti propter matrimonium.
- 24 Dotis causa aliqua ratione potest dici potius mixti fori, quam mere secularis.
- 25 Vbi vnum propter aliud vtrobiq; tantum. ibid.
- 26 In casibus, in quibus quis potest esse in iudicio per se, in eisdem potest procuratorem constituere.
- 27 Excommunicatus qui esse potest in iudicio se defendendo, procuratorem vtrum possit constituere.
- 28 Seruus & frater minor procuratores constituere possunt in casibus, in quibus in iudicio esse possunt.
- 29 In causis popularibus procuratorem constituere aliquis non potest.
- 30 Textus declaratur.
- 31 Erubescimus cum sine lege loquimur.
- 32 Per subauditiones iura limitari non debent. ibid.
- 33 Vbi quis in iudicio potest comparere sine mandato cum cautione de rato potest constituere procuratorem ex quo prestita cautione efficitur dominus litis.
- 34 Quando admittitur aliquis pro alio in casibus, in quibus lis non contestatur, in illis non poterit procuratorem constituere.
- 35 Substituere alium loco sui, nisi post lit. contesta. nemo potest.
- 36 Coniuncta persona in causis spiritalibus, & beneficialibus an admittatur pro coiuncta etiam cū de rato cautione nisi habet mandatū.
- 37 Pater pro filia tanquam coiunctus admittitur in causa matrimoniali, & constituit procuratorem.
- 38 Vtilitas filie vbi cōsideratur à lege non fit differentia inter procuratorem & alios coiunctos.
- 39 In causa matrimonij coiunctus pro coiuncto nō admittitur sine mandato.
- 40 Ille, qui admittitur nomine alieno non potest alium procuratorem facere etiam si pater fuerit.

¶ 4 Vbi ius

- 39 Vbius non disponit expresse, non debet fieri differentia inter masculum, & feminam.
- 40 In dispositione legali, & materia indifferenti si lex tantum de masculo loqueretur comprehendit etiam feminam.
- 41 Maiores xiiij. anno. beneficia habere possunt.
- 42 Maior xiiij. anno. iure civili à tutela liberatur, quoniam talis aetas ad regimen sui ipsius idonea reputatur.
- 43 Canones permaximè necessarias existimant pupillorum tutelas.
- 44 Vbi aliquid non reperitur dispositum de iure canonico, si id cautè reperiat de iure civili, illud seruari debet in foro canonico.
- 45 Argumentum de iudicialibus ad extraiudicialia valet.

Sannum. Iste tex. diuiditur, & summaratur vt hinc per Docto. Nota primò ex isto tex. qd licet regulariter minor xxv. ann. nō possit p se esse in iudicio sine autoritate curatoris, vt in l. clarū. ff. de autho. præst. & Insti. de cura. in prin. tñ hoc fallit in casu de quo hinc in qbus maior xiiij. ann. pōt in causis bñficialib' esse in iudicio, vt hinc tenet Domi. & alij oēs: & ita ad hoc istum tex. not. Abb. in c. fi. col. ij. nu. 8. de cōfes. & ille annus xiiij. de quo hinc fit mētio debet esse cōpletus, vt hinc probat tex. in verbo, peregisti, de cuius natura est reqrere tēpus in totū cōpletū. l. ij. ff. de adul. l. q. pcuratorē. ff. de pcur. & bonus tex. in l. qnquaginta. vbi Nic. de Neap. in lect. Bar. infert ad pulchrā q. ff. de excu. tu. p. q. iura Barth. Verò. in caut. xvij. inci. Verbū agere. notabilē cautelā tradit ad interrūpēdū cōcordiā: vt ibi latē.

1 & talis aetas xiiij. ann. cōpleta reputat̄ integra & discreta, sicut aetas xxv. ann. vt hinc dicit tex. & hoc regulare est in spiritalibus, vt no. Ias. in auth. sacramē. pube. in viij. col. c. si aduer. v̄d. qui ad hoc alleg. text. istū: & ideo in tali aetate dolus nō præsumitur interuenisse, vt not. Abb. in c. cum cōtingat. in xvj. col. de iureiur. tñ hinc est qd filius in tali aetate potest inuito patre intrare religionē, & eximi à patria ptate. tex. est & gl. in c. j. xx. q. ij. & no. per Doct. in c. cōstitutus. de resti. in inte. & idē est in voto sacri ordinis, idē in electione sepulturæ, & vt testamētū condere possit: de qbus oibus vide Abb. in c. ex parte. in iij. col. nu. 11. de resti. spoli. qd in oibus prædictis talis aetas xiiij. anno. p plena & integra reputatur: & ppterea in causa

causa matrimoniali agere poterit & defendere, vt dicit Domi. in c. licet. col. ij. ver. quid si Seius. j. de sen. ex. quia legitimā personā habet stadi in iudicio: vt tradit idē Domi. in c. qui generaliter. §. fi. supra de pcur. qd reputatur maior xxv. anno. vt hic dicit tex. Aduerte tamē qd quāuis habēs xiiij. annos cōpletos maior xxv. reputet̄, illud nō est per viā fictionis t̄ quæ in his quæ sunt iuris nō habet locū, in quibus princeps habet liberā potestātē. Nā licet dispositio iuris per hoc alteretur, nō tamē receditur à veritate facti, in quo propriè fictio cadit, vt tradit magistraliter Bar. in l. si is q. p emptore. in xij. col. ver. ita quæritur circa prædicta. ff. de vsucap. & ita ad hoc istum tex. inducit Car. in de. quia circa. in pen. col. q. xvij. de electio. Tamē istud mihi videtur, dubitabile, quia quamuis princeps in materia iuris liberā potestātē habeat, per hoc tamē nō infertur quin fictionē inducere possit. Nā nemini est dubium, t̄ qd quando illud quod verū nō est arguitur esse illud dicitur fictio, vt hinc colligitur in illis verbis, ac si, quæ fictionē importat. l. si alterius. ff. de hæ. inst. l. j. ff. de rece. Nec ob. doctri. Bar. in d. l. si is qui p emptore. quia Bar. loquitur in fictione priuatiua quæ nō habet locū in his quæ sunt iuris, per illā rationē quā ponit Card. videlicet quia princeps habet liberā potestātē, nā si princeps statuit, qd dolus cōmittat̄ in cōtractu habeatur pro nullo: ista nō est fictio, ex quo remouet formam iuris tali casu à cōtractu quod potest. Secus verò esset in fictione inductiua, nā illa bene potest fieri per principē, & secundum hoc bene verificatur quod dicit Domi. limitando istū tex. in c. grandi. in pen. col. supra de sup. neg. præla. vbi vult t̄ qd habens xiiij. annos nō potest eligi in Regē nisi attingat xxv. annos p tex. l. ad rēpublicā. ff. de mu. & ho. & si eligat debet sibi dari curator attēto negotio maximi pōderis, ad quod homines in huiusmodi aetate xiiij. ann. reputatur incapaces, & infirmi cōsiliij. Licet in hoc cōtrariū disputādo cōcludit Iac. de S. Georg. in inue. feu. fo. 2. col. iij. vbi latius hoc attingit. Sed tenēdo dictū Domi. qd plures sequuntur dicēdū est nō solum illud dictū pcedere in electione Regis, sed etiā habet locū quā maior xiiij. ann. eligeret̄ ad alia ministeria vel negotia priuata. nā in p̄dictis talis aetas nō reputat̄ plena: hinc est t̄ qd venia aetatis ante xx. annū nō cōceditur. l. ij. c. de his qui ve. æta. impe. & cū istis bene cōsonat̄ quæ dicit Card. in de. fi. §. vt autē. in v. q.

- 8 in v. q. de relig. do. vbi vult q̄ hospitalarius debet cōpleuisse ætatē xxv. anno. ex quo cura talis cōsistit in temporalitate & datur ad similitudinē tutorū. Nō obstat tex. h̄ic, quia ipse respōdet ibi post Pe. de Anch. q̄ iste tex. procedit in spiritualibus. Secus aut̄ in tēporalibus, vnde per hoc infert q̄ si illud hospitale cōfereretur alicui in beneficiū, tunc secus esset & bene procederet dispositio istius tex. quod not. Nota ibi, necnō
- 9 & dependentibus, q̄ idem ius seruatur in causis dependentibus à principalibus q̄ seruatur in ipsis principalibus: ita not. Pet. de Anc. Domi. & Fran. h̄ic. Et istam regulā facit Bar. in l. solent. in fi. ff. de ali. leg. Bal. in l. j. in j. col. c. de re. cre. Aret. in c. cæterum. in iij. col. de iud. & not. in cle. dispendiosam. de iud. faciūt pro ista opi. ea quæ adducit Deci. in regu. in omnibus causis id obseruatur. ff. de reg. iur. ad idem gl. magistra. in
- 10 §. actionum. Insti. de acti. quæ vult, q̄ vsuræ interesse & fructus dicantur accessoria, & dependentes. Quibus accedat quæ in notabili. q. dicit Ias. in l. j. §. qui mandatū. col. pen. ff. de offi. eius. & Bal. in l. j. c. quādo ff. vel pri. ver. quid ergo si veniat.
- 11 & ideo dicit Bal. in l. j. in prin. c. de iati. liber. tol. q̄ reuocatis statutis omnes confirmationes dependentes sunt reuocate, & cum prædictis concordat Fel. qui ad hoc idem quod superius not. istum tex. in c. pastoralis. in j. col. versi. cōsidera duo. de rescrip. vbi ex hoc infert q̄ si causa principalis eximatur à manibus ordinarij eodem modo eximitur causa quæ dependet arg. istius tex. Et ista regula procedit quando in dependentibus cōcurrit eadem ratio. Secus verò si diuersa ratio assignari potest, & maximè vbi de pœna agitur & odio, vt not. dicit Bal. in l. si ex causa. §. nunc videndum. per illum tex. ff. de mino. & ita declarantur ea quæ Bald. dicit in authen. & quæ in viij. col. ver. quæro qualiter. c. de bon. autho. iud. possi. Vel ista regula potest habere locum in dependentibus necessarijs, vt declarat Inn. in c. cum super. & ibi Bal. de confes. & alibi
- 12 sæpe, vt congerit Ias. in l. ij. in j. col. ff. de iur. om. iud. q̄ & secundum prædictā distinctionē debet declarari tex. & quæ ibi no. Abb. in c. nec verò. circa prin. de postu. præla. de quo mentionem facit Ias. in rub. de ope. no. nun. in j. col. quamuis etiā dici possit, q̄ tex. ille de adhærentibus loquatur, vt Mod. quidā ibi dicūt quod nihil est. Et istæ causæ dependentes exēplificatur h̄ic per Mod. post Pet. de Anch. Archi. & alios. in decimis & fructibus

- & fructibus earum in iure patronatus, & in acquisitis ex causa beneficiorū: & idem tenet Abb. in c. exhibita. col. j. nu. 6. de iudic. dum se remittit ad ea quæ not. h̄ic. Et vt res ipsa sigillatim melius percipiatur prosequor singula capita huius exēpli. q̄ Et primò q̄ in decimis possit maior xiiij. anno. esse in iudicio etiam sine consensu patris, tenet expressè Rota decisi. xlvj. inci. Capitulū si annū. in tit. de decim. in nouis. & decisi. ccccxcviiij. incip. Nota q̄ capitulū & c. de decimis. in antiquis.
- 13 Et ex hoc infertur q̄ causa decimarum dicatur etiam spiritualiter vnde sicut super causa spirituali non potest cōpromitti in laicū, c. contingit. de arbit. eod. modo neque de causa decimarū dependenti: quod tenet Rota in loco superius allegato: & ita arguit Cardi. in confi. xcij. inci. Nobiles viri in antepenul. col. verlic. in super nec cōpromissum. & hoc idem in notabili. q. Bal. tenet in l. j. in vij. col. ver. si pone. c. de confes.
- 14 Tamen circa hoc aduertendum est quia licet causa decimarū quæ in perceptione fructuū consistit æquiparetur causæ spirituali: hoc procedit quo ad hoc tantū, vt corā iudice ecclesiastico tractari possit, sicut ipsa causa principalis, vnde licet ius decimandi quod mere spirituale est, vt not. in c. quāuis. de decimis. & ita procedit iste text. & quæ docto. dicunt per hoc tamen nō infertur q̄ quo ad omnia causa decimarū spirituali dicatur cum consistat in temporalibus eius perceptio, arg. glo. in versicu. receperunt. in cap. cum M. de constit. & hoc in terminis firmat Petr. de Anch. in confi. xxxiiij. incip. In causa. in ij. col. vbi vult quod licet in causis spiritualibus transigi non possit: secus tamen est in causa decimarū quæ isto casu spiritualis non dicitur: & hoc idem Io. de Ana. c. post miserabilem. in fi. de vsur. Et ideo in hoc articulo ita videtur distinguendum, q̄ aut agitur de iure decimarum & procedant ea quæ dicunt supra dicti doctor. & Rota in dictis
- 15 decisionibus, aut verò agitur de facto decimarū, vt puta de perceptione vel possessione, vel de rebus ipsis eligendis, & isto casu procedat cōtraria opi. imò iudex secularis super hoc facto iudicare possit, vt est notab. deci. Fede. de Senis in confi. cxlv. inci. Domi. Andreæ. vbi notabiliter loquitur, & distinguit modo prædicto qd' no. & pro ista distin. facit notabilis doctri. Bar. in l. cotem. §. qui maximos. in iij. q. ix. ff. de public. dum concor. tex. in l. nec emptio. ff. de contrahen. empt. cū l. si iactum

17 iactum. ff. de actio. emp. Secundum exemplum est in iure patronatus quod etiam de pedes dicitur a causa spirituali, & ideo de ipso idem iudicari debet per supra dictam regulam, ut tenent hic omnes. Et ultra ipso hoc idem tenet Roc. de Curte in suo tractatu iuris patronatus, in ver. competens. q. xiiij. vbi per hoc in-

18 fert quod sicut pater in spiritualibus filij non poterit se intromittere, neque ei filius quicquam acquirit, ita neque in iure patronatus, & ideo pater presentare non poterit, quia in spiritualibus vel dependentibus ab his patria potestas non consideratur ut hic dicitur. Tamen circa hoc etiam est considerandum, quod hoc in iure patronatus non videtur inductum ratione dependentiae causae spiritualis quae sola non est sufficiens ad producendum talem effectum, cum de per se causa dependens considerari possit, & separari a causa principali, ut nota. in c. tuam. de ordi. cogni. & hoc dicit gl. in cle. dispendiosam. in versi. matrimonij. de iudic. prout de praeben. dicitur per gl. & docto. in d. c. cum M. de costi. quaelibet dependeat accusa. spirituali, videlicet a titulo canonicae tamen in laico cadere potest prout de decimis superius est dictum. Sed hoc in iure patronatus ratione conexitatis contingit, ut not. Abb. per illum text. in c. quanto. de iudic. facit. l. quae religiosi. ff. de relig. & fump. fu. & propterea

19 idem de eo est iudicandum, quod de spiritualibus quia conexorum idem debet esse iudicium, ut in notabili casu tradunt domi. de Rota in deci. clxxviii. inci. Emancipatio. in titu. de emancipi. in nouis. vbi circa hoc declarant istum text. Decius & Mod.

20 in c. translato. de costi. & ex hoc etiam infertur quod causa dotis quae conexa videtur matrimonio coram iudice ecclesiastico ventilari debeat, sicut causa matrimonij: quod tenet hic glo. & de hoc dubitat Decius in c. quanto. in iij. nota. extra eo. sed de hoc non est dubitandum quando causa dotis accessorie venit ad causam matrimonij per istum text. Sed maior est difficultas quando principaliter causa dotis intentatur extra causam matrimonij: & super hoc dicit Pet. de Anch. hic se putare

21 re quod iste text. non habeat locum propter comunione actionis de dote quae est inter patrem & filiam, quae vetat filiae exercitium actionis, ut in l. ij. ff. sol. mat. quam legem non credit correctam per dispositionem istius text. Et hoc ratione suadetur quia ista comunio fuit inducta propter interesse patris, quod est in conservanda, dote filiae ne postea ea cogatur dotare, iuxta auth.

quavis. c.

quavis. c. de rei vxor. actio. Non poterit ergo filia agere in iudicio sine patre nisi in casibus nota. in auth. quod locum. c. de colla. ita concludit Pet. de Anch. hic, & plures alij quos refert Feli. qui hanc opin. tenet in c. ecclesia sanctae Mariae. in xx. col. de constitu. & hanc opin. defendit Soci. in l. j. in iij. col. ff. fo. matri. post Areti. quos ibi Mod. Senen. & Taurine. sequuntur, & hanc eandem opi. quod haec causa sit mere secularis tenet Barba. in c. ex tenore. in princ. per illum tex. de foro compe. & Campeius in tracta. de dote. in j. parte, q. xcix. Licet sub dubio forte. & Maria. Soci. in c. licet ex suscepto. col. vij. versi. xij. de foro compe. Praepositus in c. per vestras. in vj. notab. & ibi Moder. Hispani repetit. fo. 72. col. iij. & Praepo. in c. de prudentia. in j. notab. de dona. inter virum & vxor. & tenet Augustinus canonicus in libro scrutiniij, siue concertationis inter canonicos regulares & monachos. fo. 107. in fi. versic. & ultra praedicta. Ista tamen conclusio declaratur ut procedat quando causa dotis principaliter & de per se ageretur, non habito respectu ad matrimonium, ut puta quando solu. matri. mulier dotem suam repetit: quia tali casu tenent praedicti Docto. esse causam mere temporalem & coram iudice saeculari tractandam, & ita dicit esse comunem opin. Feli. in d. c. ecclesia sanctae Mariae. Secus vero si causa matrimonij incidenter tractatur prius intentata causa matrimonij super quo principalis quaestio erat, quia tunc procedit glo. hic: & ita dicit esse intelligendam Ias. qui hanc distinctio. latius firmat in auth. quod locum. in iij. notab. in v. col. c. de colla. Sed istis non obstantibus mihi videtur quicquid dixerint praedicti Docto. quod comunis opi. est in contrarium, ut vide licet quod causa dotis sit mixti fori, & sic quod possit coram iudice ecclesiastico tractari siue principaliter, siue incidenter siue de dote magna, siue de parua agatur, & siue pro diuite, siue pro paupere. In primis istam opi. firmat Feli. dicens hanc esse comunem opi. in c. licet ex suscepto. in j. col. de foro compe. vbi plures docto. allegat quae videas per te: & idem dicit Deci. in auth. quod locum. in ij. col. c. de colla. in ij. notab. & ante ipsum latius firmat Bald. novel. in tracta. doctium, in ix. parte, in xvj. speciali, & hoc idem concludit Bapti. de sancto Blasio in tract. de priuil. do. in lxj. priuileg. & ab hac opi. in iudicando & consulendo dicit non esse recedendum Alex. in l. ij. s. quod si in patris. in ij. col. ff. sol. matri. cum quibus concor. Rom. costi. cccxxx.

Circa

Circa primum. in iij. col. versic. quartò probatur. secundùm primam impressionem, licet ibi pro & contra multa dicat, ex quibus resolui possunt ea quæ supra dicta sunt. Et ego pro ista opi. vltra prædicta moueor tali ratione. Nã quotiescunque alicui concedunt aliqua priuilegia ratione alicuius effectus consummati dato quod ille effectus postea cesset, nihilominus priuilegia durat ratione illius primæ causæ, à qua semper est verum dicere emanasse priuilegium. ita est tex. in l. si. ff. vn. de libe. & ibi Bart. & l. in ipsius. vbi Bald. c. fa. ærc. not. Domi. in c. licet. in ij. col. versic. puto. supra de electio. per glo. in versic. canonicis. in c. statutum. de rescriptis. eo. lib. facit. l. si. ff. de se. 23. na. sed in casu nostro † priuilegia concessa sunt doti propter matrimonium. l. j. ff. solu. matri. Adeò quod sine illo dos dici nõ potest. l. iij. ff. de iu. do. ergo dato quod de per se cõsideretur, & eius causa solu. matri. agitetur semper dicetur habere reliquias illius spiritualitatis propter quam effectum habuit. argu. tex. in 24. lex factò. ff. de vul. & pu. & l. j. de offi. procon. † & sic debet dici hac ratione esse mixti fori potius quàm mere sæcularis, quia vbi vnũ propter aliud vtroque tatum vnum, l. alteri. ff. de adi. leg. l. qui libertatis. §. seruus. vbi Bart. ff. de euctio. cū simi. traditis per scriben. in l. cū seruus. ff. de con. & demon. & notat Abb. post gl. in c. latores. de cle. excommunicata. Vel vt concordentur opi. potest distingui inter dotē profectitiam & aduentitiã, vt primo casu procedat prima opi. quod sit tractãda corã iudice sæculari propter cõmunionem quam in tali dote habet pater propter exercitium actionis, cuius forus attendi debet: argumẽ. eorũ quæ in notabili casu tradunt Domini de Rota deci. clxxvij. inci. Emancipatio. in nouis. secundo casu procedit opi. communis: & pro ista differentia bene facit glo. in l. ij. §. j. in ver. profectitia. & ibi Alex. declarat. ff. solu. matri. Not. tertio ibi parte, vel procuratorẽ & c. † quod in casibus, in quibus quis in iudicio potest esse per se in eisdem potest procuratorẽ constituere, cõcorda. tex. in c. ex parte. & ibi not. Abb. in j. col. nu. 7. de restitu. spolia. & dicit ibi Pet. de Ancha. quod ad hoc iste tex. est melior de iure cū cõcor. vt scribit Feli. in c. intelleximus. in tertia col. qui ad hoc istum text. allegat supra de iudic. Et hoc de plano procedit quando persona habilis est, & liberẽ de iure cõmuni agere potest. Secus verò si ex indulgẽtia concedatur vt agere possit, vt in excommunicato.

26. nicato. † Nam licet esse possit in iudicio se defendẽdo, c. cū inter. de excep. per hoc tamen procuratorem non poterit cõstituire, vt notabiliter declarat Feli. in c. post cessionem. in vj. col. versic. & aduerte. de probatio. Sed breuiter veritas est in contrarium vt tenet Innocen. & Abb. & omnes in dicto c. intelleximus. & idem Inno. in c. edoceri. de rescrip. & hoc idem 27. procedit in seruo & fratre minore qui procuratores constituere possunt in casibus, in quibus in iudicio esse possunt, vt dicit Barto. in l. seruos. ff. de alimen. & ciba. legat. facit tex. in l. seruum quoque. in princip. ff. de procurato. quem notabilem dicit Roma. in l. si ex legati causa. de verbo. obligat. & hoc idem procedit in minore. l. filiusfami. in princip. vbi Bal. ff. de procura. Et ista omnia procedunt in casibus, in quibus quis voluntariẽ in iudicio esse potest. Secus si de necessitate requiritur, vt personaliter agat † prout in causis popularibus, l. licet in popularibus. ff. de procuratori. quia tali casu procuratorem constituere non poterit, vt ibi dicitur: & in l. penul. §. adde crimen. ff. de pub. iudic. declarando tamen vt per Paul. de Cast. in l. seruum. §. publice. ff. de procur. vt latius dictum est superius. Tertio prædicta regula limitatur pro 29. cedere † eo casu quo quis procuratorio nomine agere potest: secus si nomine alieno prout est in coniuncta persona, quæ licet pro coniuncta agere possit, tamen non potest constituere procuratorem, eo quia non agit nomine proprio, ita limitat Rota, decisio. dclxxvij. inci. Nota quod coniuncta. aliàs est decisio. xxxiiij. in tit. de procura. in antiq. & licet pro ista limitatione nihil alleget. Tamen pro illa deci. est tex. in l. iij. §. sed & si fortẽ. ff. iudi. sol. Et illam decisionem sequitur Feli. in c. cū in ea. in iij. col. ver. declara dupliciter, de sen. & re iudi. & Deci. in c. intelleximus. in v. col. de iudic. & ante ipsos Corn. in cõsi. ccix. in ix. col. lib. iij. & ita limitant istũ tex. Tamẽ ista limitatio non videtur vera: primò quia nõ fundatur aliquo iure 30. † & erubescimus, cū sine lege loquimur. l. illã. c. de colla. Nã per subauditiones iura limitari nõ debent gl. in c. cupientes. §. quod si per xx. supra de electio. & in casu isto nõ videtur ratio aliqua quod cõiuncta persona in casibus sibi permisis à iure procuratorem constituere nõ possit sicut seruus & excõmunicatus, vt supra dictum est. & ad hoc benefacit: † quia vbi quis iudicio potest cõparere sine mādato cū cautione de rato potest

test cōstituere procuratorē ex quo pręstita cautione efficitur
 dñs lit. Bar. in l. Titius. per illū tex. ff. de procur. Sed coniuncta
 persona admittitur cū cautione, & sine mādato Alex. in l. exi
 gēdi. c. de procu. sed & hoc. & l. nō solūm. vbi Pau. de Cast. ff.
 de procu. ergo poterit procuratorē cōstituere. Nō ob̄st. tex. in
 d. l. quia ille tex. loquitur quo ad cōmissionē stipulationis iu-
 dicatū solui, & casum nostrū nō attingit vt patet ex text. Et
 ideo pro vera intelligētia istius limitationis distingue tres ca-
 32 sus, primus est quādo admittitur aliquis pro alio in casibus,
 in quibus lis nō cōtestatur, & tūc in illis casibus procuratorē
 constituere nō potest: casus est singularis in l. minorū. secun-
 dūm Bal. ibi. c. de pręd. min. iuncta l. neque tutores. in fi. c. de
 procu. quē ad hoc Rom. multū cōmendat in cōsi. ccxlj. Specta-
 bilis. in v. col. ver. vltimo aduertendū. secundūm primā im-
 pressione: & illū intellectū ad dictam l. minorū. pro singulari
 cōmendat Ias. licet de Roma. nō meminerit in l. cū quis. in
 prin. c. de procu. & in l. ij. in fi. ff. de offi. eius cui māda. est iur.
 declarando tamen secundūm quod dicit Bar. in l. nulla. c. de
 procur. Secundus casus est in causis profanis; siue temporali-
 33 bus & ista est regula communis, q̄ nullus potest substituere
 alium loco sui nisi post litem contestatam, ita concludit Bar.
 in l. exigendi. in ij. lectu. circa fi. ver. item quero nūquid con-
 iuncta. c. de procu. & ibi hoc tenet Cyn. in viij. q. & hoc tenet
 Car. in cle. j. in vj. q. de procur. Tertius casus est in spirituali-
 bus, vt hīc: & circa hoc est maius dubium loquendo in con-
 iuncta persona: nam domini de Rota in decisio. cxlij. incipi.
 34 In causa beneficiāli. in tit. de procu. in nouis. tenent, q̄ con-
 iuncta persona in spiritualibus & beneficiālibus nō admit-
 titur pro coniuncta etiam cum cautione de ratō, nisi habeat
 mandatum vt quilibet extraneus: & ideo procuratorē consti-
 tuere nō poterit: mouentur per tex. hīc in fi. vbi in istis spiri-
 tualibus proximitas & coniunctio nihil operatur. & hoc idē
 tenet Spe. in tit. de cōiunc. persona. vers. quid si est causa spi-
 ritualis. quod est verum nisi ad defendendū absentem citatū
 per edictum ne priuetur beneficio: vt dicit Rota in decisio.
 ccccxx. inci. Si committatur. §. fi. in nouis. sed dicas q̄ tūc nō
 admittitur vt procurator: sed vt defensor & administrator,
 quo casu bene potest coniunctus admitti etiam in beneficia-
 libus, vt concludit Bal. in addi. ad Specu. in titu. de procur. §.
 ratione

ratione quoque. vers. quid si canon. in vlti. colum. vers. si
 pater. Et per istam rationem fuit aliās coram me in vna Ca-
 iacen. simplicis beneficij de anno pręsenti 1533. mēse Ianua-
 rio in Rota conclusum q̄ pater posset pręstare cōsensum fi-
 lio. xij. ann. constituen. procuratorem patrum suum ad de-
 fendum in causa beneficiāli. Nam licet iste text. requirat isto
 casu consensu Episcopi vel vicarij. Tamen secundūm Archi.
 hīc, ille consensus posset etiam per curatorem minoris prę-
 stari, eadem ratione voluit Rota q̄ pater pręstare posset, cū
 per hoc pater non dicitur administrare, ex quo ille cōsensu
 pręstatur cōstitutioni procuratoris, ne minor decipiatur, sed
 ista ratio magis tangit patrem cuius magis interest quā cu-
 ratoris, cū soleant parentes capere consilium & esse solici-
 tos pro filijs, vt dicitur in l. nec in ea. ff. de adul. & l. isti quidē.
 ff. quod met. cau. igitur ea ratione qua curator pręstare con-
 sensum, potest eodē modo & pater maximē, quia in causa il-
 la fuerat cōstitutus ab ipso minore procurator patruus eius:
 & sic videbatur omnis fraus abesse, & ita ex votis dominorū
 ego iudicauī, licet postea noui auditores innitēdo rigori con-
 trarium tenuerūt. Tamen circa istum tertium casum est ad-
 uertendum, quia non videtur verū q̄ in istis causis spirita-
 libus cōiunctus non possit admitti pro coniuncto sicut in alijs
 casibus admittitur. Nam contra hoc videtur esse casus in c.
 35 accedens. de procu. in fi. vbi patet pro filia tanq̄ coniunctus
 admittit in causa matrimoniali & constituit procuratorem,
 & sic ibi est casus pro regula istius text. q̄ vbi quis pro se in
 iudicio esse potest, poterit etiam procuratorem constituere.
 Deci. ad istum tex. respōdet in d. c. intelleximus. in v. co. & an-
 te ipsum fuit respōsio Ias. in d. l. cū quis. quod ibi sit specia-
 le in patre agente pro filia vt possit procuratorē constituere:
 secus tamen est in alijs coniunctis. Sed ista solutio nō satis-
 facit, quia illud qd̄ pater pro filia admittat non est inductū
 in fauorē patris, sed filiæ, & attenda illa ratione, quilibet con-
 iunctus deberet admitti pro filia, vbi de vtilitate eius agit, &
 quia tex. in d. c. accedens. nō se fundat in aliqua specialitate:
 nos ergo eam inducere non debemus: iuxta glo. in l. filium. c.
 36 fa. ærc. Præterea pro hoc facit q̄ vbi vtilitas filiæ cōsy-
 deratur à lege nō sit differentia inter patrem & alios cōiun-
 ctos, vt tenet Ro. in l. pactum. c. de colla. quem ibi Cor. sequit̄
 m m & Ias.

& Iaf. col. penul. versi extra glo. vt latè dico in §. omnium. no. 27. Insti. de actio. & per hoc facit tex. hîc. Et ideo aliter ad illum tex. potest responderi, videlicet q̄ illa decisio Rotæ, quo ad primū casum non est vera, quia in materia spiritali coniunctus pro coniuncto de illo iure bene admittitur sine mandato cum cautione, vt est glo. nota. in c. cum pridem. in glo. j. extra de pact. quam pro sing. commēdat Roma. nota. dcxiiij. incip. Tu audisti. & hanc opi. expressè firmat Rota, vbi dicit ita fuisse decisum in deci. cclxxv. incip. Fuit dubitatū. in tit. de proc. in no. mouet pluribus rationib⁹, quas refert & sequit̄

37 Feli. in c. corā. in ij. co. de of. deleg. Est bene verū, q̄ in causa matrimonij est speciale, vt cōiunctus pro coniuncto non admittatur, sine mandato, vt est gl. in c. qui ad agendū. in gl. pe. supra de procur. & glo. in c. fi. eo. ti. & lib. nisi fuerit pater pro filia, & ita procedit tex. in d. c. accedens. secundū gl. in d. c. qui ad agendū. & in d. c. fi. in verb. contrahendum. & tali cali casu pater, qui admittitur pro filia non potest dare procuratorem loco sui, nisi speciali licentia Papæ vel partis: vt probatur in c. accedens. neque est verū, quod dicebat Iaf. & Dec. q̄ ibi erat in hoc speciale in patre, quia dico q̄ in hoc nulla

38 est specialitas, imò sumus in regula supradicta, q̄ videlicet, q̄ ille qui admittitur nomine alieno non possit alium procuratorem facere, & specialitas quæ in d. c. accedens. inducitur non est circa constitutionem procuratoris, sed q̄ pater admittatur ad agendum sine mandato speciali in causa matrimonij, vt ibi innuit glo. circa fi. cum regula sit in contrarium vt supra dixi, aliās duo specialia inducerentur in dicto c. accedens. contra tex. in l. j. c. de dot. promif. quod tamen secundū communem regulam est absurdū, ergo sequitur quod Decius & Iaf. non bene dicunt, concludas ergo cum limitatione prædicta, q̄ ille qui admittitur nomine alieno non potest procuratorem constituere, etiam si pater fuerit, ex quo infertur, q̄ tex. in d. c. accedens. tantū inducit vnum speciale, videlicet, vt pater pro filia possit agere in causa matrimoniali sine speciali mandato. respectu verò constitutionis procuratoris per ipsum nullum est speciale in patre, & sic limitatio ad illū tex. manet firma. Glo. j. concludit vnum q̄ dispositio istius tex. loquens de maiori xiiij. anno. procedit in foemina maiore xij. anno. & cum ista gl. omnes transeunt: adde
Archi. in

Archi. in c. certis. co. fi. xv. q. iij. vbi dicit post Bonagui. ita feruari in Ro. curia, & ratio istius q. videtur: q̄ quia vbi ius non disponit expressè, non debet fieri differentia inter masculum & foeminam. l. maximum vitium. c. de lib. præ. & istam rationem adducit Pet. de Ancha. in consi. cxx. Pro clariori. & hoc de plano procedit in dispositione legali & materia indifferē

40 ti, in q̄ etiam si lex tantū de masculo loqueretur comprehenderet foeminam, vt l. j. §. j. de cōsti. pe. & l. iij. in prin. ff. de neg. gest. tradit Ang. in consi. cclxxxix. Viso testamēto. dū alleg. Io. And. in c. fi. supra de elec. eo. lib. cum concor. vt Mod. scribunt in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iud. & Dec. in l. ij. in xvij. col. nu. 108. ff. de reg. iur. Sed aduertendum est q̄ supradicta non videntur cōuenire isti tex. qui simpliciter & indeterminate loquit̄, & requirit ætatem completā xiiij. anno. vn de ex quo generalitas tex. pariter ad foeminā, sicut ad masculum adaptatur, non videtur q̄ in foemina minor ætas requiratur xiiij. anno. quam ætatem tex. non taxatiuè videtur & specialiter in masculo requirere, sed generaliter in quocūque agente, & aliter verba tex. non conuenirēt, dum disponit illam ætatem xiiij. ann. æquipollere ætati xxv. quæ ratio nō militat in ætate xij. anno. quæ longè remotior videtur & discretionem caret. Nā licet in ea ætate mulier apta viro reperiat̄, vt loquunt̄ iura alleg. in glo. non tamen propter hoc idonea dicitur ad agendum & defendendū causas spirituales, de quibus hîc, nisi ad illam ætatem xiiij. anno. venerit, & propterea dicendum est istum tex. velle illam ætatē xiiij. anno. in quolibet agente vel defendēte causas spirituales requiri. Imò potest attētari vnum, q̄ dispositio istius tex. in principio non habeat locum in foemina, non solum respectu ætatis quam requirit text. sed ratione disparitatis sexus, quia foemina ad agendum & defendendū in iudicio pro se idonea non videtur propter rationem, quam ponit tex. in c. ij. supra eodem, & quæ ibi diximus, quæ ratio cessat in masculo tamen posset dici q̄ foemina in casibus, de quibus hîc bene admittatur ad agendum & defendendum in ætate xij. anno. dum tamen per procuratorem agat, vt in secunda parte istius tex. & ita procedit text. in cap. ex parte. de resti. spol. & text. in c. accedens. de procurato. & facit tex. in l. neque. c. eo. nec cōtrarium iure probatur, sed si ætatem xiiij. annorū,
mm 2 comple-

compleverit, procedat, quod hinc dicitur. Si tamen in causa beneficii loquimur primum dictum mihi magis placet cum materie non sit conueniens foeminis. Gl. ac si maior. breuis est, & vno verborum constructu clauditur, ex qua vna conclu- sio colligitur, videlicet quod maior xiiij. anno. potest causas spi- rituales per se tractare sine curatore, ac si esset in aetate com- pleta. xxv. anno. Domi. hinc opponit contra hoc impertinen- te, & se inuoluit circa assignanda rationem, quare minor xxv. anno. beneficium regere possit de quo per eum. Tu dicas quod omnes istae rationes, & argu. Domi. tendunt contra minore xiiij. ann. sed in maiore de quo tex. hinc, & gl. loquuntur non procedunt quia maiores xiiij. anno. beneficia habere possunt: vt not. in c. super inordinata, de praeben. quia talis aetas discreta reputatur, & cessant rationes Domi. videlicet quod se ipsum regere non possit, quod patet. Nam ius civile in tali aetate puberem a tutela liberat, vt insti. de curato. in princ. non alia ratione nisi quia haec aetas ad regimen sui ipsius re- putatur habilis. Glo. debetis. ponit quatuor antiquorum opi. quae hodie per istam decretalem resoluuntur, & ideo non erit insistendum, circa vnum tamen dictum glo. hinc est aduertendum in quantum dicit quod de iure canonico materia tutelarum non est necessaria, & ideo compilatores huius voluminis de illis non tractarunt, & cum isto dicto glo. communiter alij Do- cto. transeunt, & eam ad hoc ponderat & sequitur Praepo. in c. quo iure. in iij. col. viij. dist. Sed considerandum est diligenter, quia istud dictum gl. non videtur verum ex eo quod cano- nes permaxime necessarias pupillorum tutelas existimarunt: & ita facit in generali concilio constitutum, vt patet in c. fin. lxxxvj. dist. & alibi saepe, vt ibi no. & hoc experientia ipsa pa- tet cum pupilli commodius ex hoc rerum suarum & personae conseruationem consequantur. Neque obst. quod compilatores Decretalium, tit. de tutel. non posuerunt, quia propterea fa- ctum fuisse arbitramur, quia in libris Digest. & Codic. latius de illis fuit tractatum ad quos tit. per compilatores nostros nihil occurrerat addendum, & ideo fuit omissum, per hoc tamen non excludimur quo minus de iure canonico illis legibus ciui- libus, & tutelis vtamur, quia vbi aliquid non reperitur dis- positum de iure canonico, si tamen illud reperiatur de iure ciuili constitutum standum est iuri ciuili etiam in foro canon. vt est do-

est doctrina in terminis nostris, Bal. in cōsi. ccxliij. In quaestio- ne ista. lib. j. sequitur Dec. in c. ecclesia. col. xij. de constit. & est regu. comuniter tradita in c. j. de ope. no. nun. & tenet Domi. per glo. in c. pia. §. si quis. in iij. col. j. de excep. & quia canones tutelam non improbat, sed videntur sine controuersia appro- bare, vt in c. ex parte. de ap. & in c. ex tenore. qui fil. sint legi. & in c. puella. xx. q. ij. & in d. c. fi. & in pluribus alijs locis non pa- rum multis, & ista videtur esse ratio fundametalis, quare ius canonicum de tutel. non tractauit. Est bene verum quod quantum ad effectum causarum spiritualium, de quibus in tex. dicitur ma- ior xiiij. an. sine curatore experitur, vt concludit Archi. post aliqualem disputationem in c. certis. col. fi. xv. q. iij. & ista proce- dunt in iudicialibus: in extraiudicialibus vero est maius du- bium. Domi. tamen hinc dicit idem esse cuius opi. suaderi po- test, ex regula quae ponitur in l. nec mirum. ff. de pigno. actio. quod valet arg. de iudicialibus ad extraiudicialia, & probatur in l. omnem. ff. de iudi. per quem tex. ita arguit Aretin. in l. eum qui. in prin. in penul. col. ff. de acqui. haere. & dixi supra in c. j. & Insti. de actio. in prin. Tamen omnia ista declarantur pro- cedere quando in vtroque casu est eadem ratio, alias autem arg. non procederet, vt nota. dicit Bart. in l. iij. §. idem scribit. in fi. ff. de pecul. & ita dictum Domi. declarari potest.

S. SI VERO.

- 1 *Dictio, si vero, est aduersatiua precedentium.*
- 2 *Dictio, infra, denotat actum immediate sequentem terminum, cui ad- iungitur, & actum multo tempore distantem.*
- 3 *Dictio, ante, potest significare actum immediate sequentem & distantem.*
- 4 *Dictio, post, actum mediatum & immediatum significat.*
- 5 *Dictum testis ambiguum, & quod potest diuersimode capi reijcitur.*
- 6 *Probatio debet de necessitate concludere.*
- 7 *Dictio, infra, de sua propria natura actum significat ex interuallo di- stantem a principio omissis medijs.*
- 8 *Natura dictionis, & cetera, est superiora & inferiora comprehendere.*
- 9 *Minor xiiij. annis licet possit habere titulum beneficii, non tamen po- test agere vel defendere per se in iudicio.*
- 10 *Papa dispensando cum minore quo ad beneficium non intelligit per hoc secum dispensare quo ad liberam administrationem eius.*
- 11 *Minor xiiij. an. comparis in iudicio si confitetur non valet eius confessio.*
- 12 *Denunciatio ad illum finem tendit, vt quis consequatur suum.*
- 13 *Denunciatio est triplex, Evangelica, Canonica, & Iudicialis.*

- 24 Denunciatio iudicialis est duplex publica, & priuata.
- 25 Clericus tabellio. officium exercere nō potest, tamen si exerceat valet.
- 26 Multa prohibentur fieri, quæ post facta tenent.
Testis inimic⁹ eē nō pōt, tñ si fuerit admissus, & nō fuit oppositū valet.
- 27 Iudex debet proferre sententiā sedendo, tamen si est bene informat⁹, & proferat stando, valebit.
- 28 Filia ingrata dos dari non debet, tamen si datur non potest reuocari.
- 29 Verba nō poteris, inducunt formam, & annullant actum ipso iure.
- 20 Forma vbi non obseruatur, actus est ipso iure nullus.
- 21 Nō poteris, futuri tēporis est maioris phibitiōis, quā nō pōt, presentis.
- 22 Lex statim quod negatiuē aliquid prohibet, nō cōsetur annullare actū in contrarium factum, nisi procedat vltterius annullando.
- 23 Iudiciū acceptū a minore xiiij. an. tēdit in iudiciū suū, aut in cōmodū.
- 24 Ecclesia, vel minor licet nō possint viderē rē immobilē nisi seruata solēnitatē à iure, tñ veditio vbi esset facta in vtilitatē eorū bñ valet.
- 25 Stante statuto quod contractus mulierum non valeant sine consensu propinquorū, intelligitur de cōtractibus damnosis nō aut vtilibus.
- 26 Minor habens beneficium in ecclesia ratione consuetudinis ibi vigēti an possit administrare, & habere vocem in capitulo.
- 27 Minor dispensatus ad beneficium censetur dispensatus ad residentiam, & alia consecutina.
- 28 Princeps concedens minori magistratum in dubio videtur tribuere ei administrationem.
- 29 Iudex competens ad dandum curatorem in litem qui dicatur.
- 30 Non illico quod aliquis de principali cognoscere potest, datur facultas super accessorijis.
Sine accessorijis iurisdictio esset inanis.
- 31 Curator minori an possit dari per officialem Episcopi.
Officialis principalis Episcopi vnum, & idem consistoriū facit cū eo.
- 32 Dispositio loquens de officiali habet locum nō solum in principali, sed etiam in foraneo.
- 33 Verbum excommunicatio, tam de maiori, quā minori intelligitur.
- 34 Verba generaliter prolata generaliter intelligantur.
- 35 Lex nisi distinguat, nec nos distinguere debemus.
- 36 Facultas dandi curatorem ad litem non causatur ex eodem consistorio, sed ex iurisditione.
- 37 Officialis foraneus censetur datus ad vniuersitatem causarum, & sic equiparatur ordinario.
- 38 Verbum officialis est nomen generale ad omnes habentes officium cum iurisditione.
- 39 Lex generaliter loquens potest restringi à lege, secus ab homine.

si verò

- 2 Si verò. In text. ibi, si verò. ista dictio aduersatiua est præcedentium vt dicit Bar. in l. si verò. ff. qui facti cog. cum concor. vt Deci. scribit in c. at si clerici. §. de adulterijs. in prin. de iud. & in consi. cccij. In casu occurrēti. in ij. col. in ij. parte. Tamen aduertendum est q̄ istud generaliter non est verū sed procedit tantū, quando dictio, si verò, ponitur de per se separata à dispositiōe, & ita procedit iste tex. Secus verò vbi talis dictio ponitur in eadē oratione cōiuncta, quia tali casu inducit potius coniunctionē, & repetit præcedentia cum eisdē qualitibus, ita est doctrina Bar. in l. Lucius. §. qui habebat. ff. ad Treb. & hoc est quod dicit Bald. in l. omnes populi. in viij. col. ver. tertio modo. ff. de iust. & iu. & in notabili casu tradit Corn. in cōsi. cclxviij. In præsentī cōsultatione. in iij. col. in ij. vol. Ad vnum tamen aduerte q̄ quāuis dictio, si verò, in isto tex. aduersatiuē ponatur, nihilominus hoc intelligendū est, ratione qualitatis nō materiæ iuris quæ eadem in isto §. repetitur retento eodē casu: pro quo facit optimē gl. & Bar. in l. mariti. in fi. ff. de adul. & not. Sal. in l. vinum. ff. si cer. pet. In tex. ibi, infra. est notandū secūdū Gem. hīc quē alij sequuntur q̄ ista dictio denotat actū immediate sequentē terminū cui adiungitur & actū multo tēpore distantē, quod dicit esse notandū pro cōcordandis testibus. Nā si vnus diceret actū factū infra domū, & alter diceret in camera domus, isti testes essent cōcordes, & probarēt de loco ratione istius dictionis infra. adde pro ista opi. quæ dicit idem Domi. in c. j. §. licet. per illū tex. supra de proc. isto lib. vbi in simili dicit idē esse in ista dictione ante, quæ potest significare actū immediatē sequentē & distātē, & ibi pariformiter infert ad dicta testū prout hīc: qd̄ dictū sequitur Alex. cū cōcor. ibi per eū adductis in l. diuortio. in iij. col. & in l. insulā. §. fructus. col. j. ff. sol. matr. & hoc idē dicitur de ista dictione post, quæ actū mediatū & immediatū significat, vt idē Domi. dicit in c. j. supra de cōsi. eo. li. vbi per hoc etiā infert ad dicta testū vt valeant, & ita cū ista opi. trāseūt posteriores vbiq; Sed diligēter aduertēdū est, quia ista opi. mihi nō satisfacit ex eo q̄ quia qñ vnū verbū est ambiguū & potest diuersimodē capi, dictū testis per tale verbū non valet, sed debet reijci, ita concludit Bar. in l. inter stipulantem. §. j. circa fi. ver. & ista lex. ff. de ver. oblig. quem sequitur Alex. in l. diuortio. in iij. col. nume. 14. ff.

mm 4 solu.

fol. matrino. & tenet Abb. licet de Bart. mentionem non faciat in c. in presentia. in pen. nota. de proba. cum concord. vt dixi in c. j. supra de constitu. eo. lib. sed in casu nostro hæc dictio infra, est dubia, quia potest singulare actum mediatum & immediatum, vt hic dicit Gemi. & omnes ergo dictū testis per talem dictionē nō valet, † quia probatio debet de necessitate concludere, l. non hoc. cum concor. traditis ibi per Mod.

7 c. vnde legit. Et ideo ego aliter super hoc dicerem † q̄ dictio infra, de sua propria natura significat actū ex intervallo distantem à principio ommissis medijs, vt dicit Bar. in l. Gallus. §. idem credendum. in ff. de libe. & posth. hic: vbi per hoc dicit q̄ ista dictio infra, in hoc differt à dictione † & cætera, de cuius natura est superiora & inferiora cōprehendere, & ideo infert q̄ in lib. Decr. ea ratione ponitur dictio & infra, quia multa intermedia fuerunt resecata quæ nō faciebāt ad rem, & hoc dictū Bar. quod ibi multū commendat Fulg. & Alex. sequitur Io. de Ana. in c. super eo. in prin. de vsur. & Abb. licet de Bar. mentionē non faciat in c. dudum. el. ij. in ij. not. de electio. Sed tamen licet prædicti Doct. nō dicāt circa hoc quod de Decretalibus dicunt prædicti Doc. aliter dicit Io. Andr. in c. à nobis. de iur. pat. quem refert & sequitur Decius in c. ij. in ij. lectū. in primis verbis, de consti. & in c. j. in princ. de postu. præla. vbi etiam aliā rationem ponit de principio antiq. Decr. de quo vide ibi. Redeūdo tamē ad propositū dico q̄ ista dictio infra, importat actū mediatū propriè, & hoc est quod vult dicere Abb. in c. j. de cle. con. & in c. ex parte. de resti. spo. & sic non potest significare partē superiorē, vt putat Doni. in exemplo testiū, de quo per eum. Nam cōtra ipsum videtur esse notabilis decisio Bar. in trac. de insula. c. xvj. incip. Quod si ex vno latere. vbi cōcludit, q̄ ista dictio infra, significat extremam partem, siue inferiorem rei. & ideo si dico delictum esse factum infra domum nō verificabitur in camera, prout Gemi. quia nō dicitur infra, sed supra: & ita illud dictū Bart. sequitur Soci. in consti. xxvij. Visis capitulis. in penul. col. lib. ij. quod consilium errore repetitum est in eo. lib. consti. clxxxj. & de hoc vltra iura alia allegata per Bar. videtur esse casus in l. adeo. §. insula. ver. q̄ si ex vno latere. ff. de acqui. rer. do. facit tex. in c. j. & c. ex tuarū. de autho. & vsu pal. Et de ista dictione infra, vltra prædicta est tenendū mēti vnū dictū Bar. in l. j. §. cum

§. cum vrbē. in ff. de offi. præfec. vrb. de quo mentionem faciunt nouissi. in l. ff. de constit. prin. vbi dicit Bar. q̄ licet regulariter dictio infra, excludat, tamen si ponitur in cōcessio nibus & beneficijs includet omnia, quod not. pro quo benefacit, quod no. Bal. in c. j. §. si quis de manso. in tit. de controuer. inuesti. & in c. fi. in tit. de duo. fra. de no. feud. inuest. Nota

9 primò ex isto tex. † q̄ minor xiiij. annis non potest agere vel defendere per se in iudicio: & tamē possunt habere titulū beneficij, vt tex. hic innuit, & ita tenet Gemi. & Mod. hic, qui in hoc dicūt istū tex. menti tenendū: subdunt tamē vnū plus ex mente Lap. alleg. cxij. quæ in li. meo est cxxij. inci. Quidā exposuit & c. quod adeo prædicta sunt vera q̄ iudiciū factū cū tali minore esset ipso iure nullū, & ista ratione dicunt etiam

10 hic Mod. † q̄ Papa dispensando cum minore, quo ad beneficiū nō intelligitur per hoc. secum dispensare quo ad liberā eius administrationē, vt colligitur hic dum dicitur q̄ indiget curatore. Ista sunt dicta Mod. hic per Gemina. Ex quorū dicti tres conclusiones colliguntur, super quibus insistendū erit: prima est, q̄ minor xiiij. ann. nō potest per se esse in iudicio licet beneficium habere possit. Pro ista conclusione quo ad dictam primū vltra alios est notabilis doctri. Abb. in c. fin. in ij. col. extra de cōfess. vbi plus subdit † q̄ si cōparet minor xiiij. ann. & confitetur nō valebit eius confessio: & istam etiā conclusionem sequitur Domi. in c. ex eo. in princ. col. pen. de electio. lib. vj. & ista conclusio generaliter procedit nō solum in causis spiritualibus, sed etiam temporalibus, vt in l. clarum. c. de auctori. præstan. Sed tamen aduertendū est, q̄ ista conclusio videtur dubitabilis, ex eo quia minor xiiij. ann. ad denunciandum admittitur, vt est singulare dictum Inno. in c. fina. qui mat. accu. pos. quem ibi Doct. communiter sequuntur: ergo pari ratione videtur dicendum, q̄ ad agendum admitti debet

12 beat. cum denunciatio ad illum finem tendat, vt quis consequatur intētum suum, vt dicit Bal. in authē. ad hæc. in ij. col. versi. in cōtrarium. c. de vsur. & ita intelligit tex. in c. si peccauerit. ij. q. j. & ideo per talem denunciationem interesse consequi possunt, vt ibi dicit Bal. in versic. sed dubitatur. & ibi per duas col. latius diuagatur circa istā denunciationem Euāgelicā, & ista denunciatio, tam in iudicio q̄ extra fieri potest, vt concludit Inn. in c. sollicitudinē. in ij. col. de app. sequitur Bal. in marga.

in marg. vers. denunciatio. & est tex. in c. nouit. de iud. & talis denunciatio probari debet sicut actio, vt dicit Corn. cōsi. cxxxvij. Placet mihi. in fi. ij. vol. sicut ergo minor ad denūciā dum admittitur pariter debet ad agendū admitti: & ideo vt resolutio clara habeatur in hac materia est aduertendum q̄
 23 ¶ denunciatio est triplex, quædam est Euangelica, alia canonica, alia iudicialis: vt tradit Spec. in tit. de denun. s. ij. Euangelica fit ad emendationem quæ competit cuilibet Christiano de præcepto, vt est tex. in c. cum ex iniuncto. s. fi. de hære. canonica fit ad pœnitentiā peragendā quam iudex ad effectum perducit etiam denunciatores nō prosequente, vt communiter Doct. tradunt in c. nouit. de iudi. post Bar. in extrauagan. ad reprimen. in verb. denunciationem. ¶ iudicialis est duplex publica, & priuata vt latè declarat Sal. in l. ea quidem. c. de accu. & Are. in trac. malef. in ver. nec non ad denunciationem. cum cōcor. vt latè dicunt Mod. post Abb. in d. c. nouit. & stante ista diuisione dictum Inn. in d. c. si. cum superius allegatis, proceditur in denunciatione Euangelica, quia illa bene fieri potest etiam à minore: per hoc tamen non sequitur, quòd eadem ratione minor ad agendū in iudicio admittitur, quia denūciatio Euangelica de qua loquitur Inno. in d. c. fin. non fit in iudicio sed extra. Neque ob. q̄ etiā in iudicio fieri possit per dictū Inn. in d. c. solitudinē. cū alle. superius, quia illud dictū intelligitur de denunciatione iudiciali vel canonica, quæ multū differūt ab Euangelica per suprascripta, & tradit plures differētias Abb. in d. c. nouit. & ideo de vna nō inferūt ad aliā, vt ibi cōcludunt cōmuniter omnes, & in tali denūciatione iudiciali probatio requiritur, quia agitur in ea, vt correctus nō solū emendetur, sed vt læsus cōseruetur indēnis, vt ibi probat Abb. Et ideo ego tenerem, & puto esse verū q̄ minor xiiij. ann. nō posset talē denūciationē iudicialem facere. Nam de Euangelica de qua Inn. loquitur in d. c. fin. adhuc est dubium & Doct. ibi reputant illud dictum Inno. mirabile & singulare, & ita declarari debent dicta Bal. in d. auth. ad hæc. quibus sic resolutis cōclusio suprascripta remaneat firma. Secunda fit cōclusio q̄ iudiciū factū cū minore xiiij. ann. sit nullū ipso iure per dictū Lap. faciūt ea quæ tradit Bal. in l. clarū. c. de auth. præstā. & quæ no. Abb. in c. si. in ij. col. de cōfess. vbi cōcludit q̄ neq; etiā valet cōfessio, & finaliter cū ista cōclusionē

siōne docto. omnes transeunt. Sed tu aduerte, quia contrariū suaderi potest per ea quæ in simili tradit Abb. & alij in c. sicut. ne. de. vel. monac. vbi dicitur ¶ q̄ clericus tabellionatus officium exercere nō potest: & tamē si exerceat valet, quod facit vt ibi dicūt omnes: idē dicēdū est de minore, qui licet prohibeatur per se agere in iudicio, tamen si egerit valet, & de hoc etiā in simili videmus de religioso, & de milite in l. inter dū. c. de procura. qui licet prohibeantur esse in iudicio tamē si actū faciunt valet actus, vt declarat Roma. in cōsi. ccccix. Quo ad primū. in secūdo dubio, & Fed. de Se. in cōsi. ccxliij. & Deci. in c. ij. in viij. col. extra eo. & finaliter hoc reducitur
 26 ad illam regulā ¶ q̄ multa prohibētur fieri, quæ post facta tenēt, vt in notab. casu tradit Cy. in auth. si testes. q. si. c. de test. vbi dicit q̄ licet testis inimicus esse non possit, tamē si fuerit admissus & nō fuit oppositū valet, vt tradūt Mod. in l. j. c. de testa. ad idē facit gl. in c. j. in verbo, criminalis. supra eo, & ibi dictū fuit cū concor. vt per Ias. in l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iu. vbi pro ista regu. xx. decisio. congerit: & vltra ipsum pro ista regula, quæ facit ad oppositū istius cōclusionis adde aliquas decisio. In primis decisio Cyn. in l. iudices. c. de iudi. vbi dicit, q̄ licet iudex debeat proferre sententiā sedendo, tamē si est bene informatus, & proferat stando valebit, quia multa prohibentur fieri, & c. Et hoc dictū sequit Georg. Natam in repeti. de. sepe. s. & quia. in xxix. col. de ver. signi. Secūdo pro ista regula facit quod tradit Gerardus in singularibus suis notab. j. in ij. col. vbi dicit post Bal. quē ibi refert ¶ q̄ licet filia ingrata dos dari nō debeat tamen si datur reuocari nō potest: & ibi ad alia infert, quem vide. ad idē pro ista regula faciūt ea quæ tradit Ias. in l. j. in prin. in ij. col. ff. de ope. no. nū. Et breuiter pro ista regula vltra cōmunia & vulgaria remissiuē istas decisio. capias. In primis vide Ias. in l. furiosum. col. j. c. q. testa. fa. pos. & in l. nō solū. s. morte. in iij. not. ff. de ope. no. & in xix. col. & in l. ij. in prin. col. xj. ff. solu. ma. & in apostil. ad Porcū in s. suspectus. Institu. de supe. tuto. & in l. j. nu. 45. de acqui. pos. & nu. 48. & in l. non dubiū. nu. 8. c. de legi. Cro. in rep. l. si constante. in lvj. col. ff. sol. matri. Riminal. in l. j. in vj. col. c. de pact. Decius in rubri. de appella. in v. col. & Mod. Bonoñ. in l. iij. in iij. col. ff. de offi. eius. cū si. quæ propter breuitatē extendere omitto, ex quibus ista pars satis suaderetur
 ¶ licet

¶ licet minor agere non possit, tamē si agat & non opponatur iudiciū valebit: & ita in terminis istam opi. tenet Oldr. in consi. cxxx. Omissa prolixitate facti. in iij. col. Nō ob. dictum Lap. in dicta alleg. cxxij. quia illud dictū habet locum quando proceditur cōtra absentem contumacē, quia tali casu cōtra minorem iudiciū non valet, sed in casu nostro est longe diuersa ratio, quia quæstio hīc est quando minor esset præsens & cōpareret in iudicio, in quo prohibetur per se agere, & in istis terminis Lap. non loquitur. Tamen istis non obstat prima opi. quæ videtur cōmunis defendi potest, & in primis pro ista opin. pondero nouiter tex. hīc in versic. non poteris.

19 ¶ Nam clarum est quod ista verba inducunt formā, & annullāt actum, ipso iure: ita dicit Bar. in l. Gallus. in prin. in j. col. ff. de lib. & post. & melius in l. si. in ij. col. ff. de ferijs. & in l. j. c. de dilatio. & pro hoc est tex. in l. j. in prin. & ibi not. Ias. & Moder.

20 ff. de verb. oblig. & in c. j. de regu. iur. infra eodē lib. ¶ sed vbi forma non obseruatur, actus est ipso iure nullus. c. si cui non Sacerdotali. infra de præb. & l. cum hi. ff. de trāfact. Cum igitur minor hīc prohibetur esse in iudicio, & sic datur forma prohibitiua, actus in contrarium factus est nullus, vt est tex. notabilis in c. si capitulo. infra de concess. præben. & istud à fortiori procedit in casu isto, vbi tex. vtitur verbo futuri temporis, videlicet non poteris, ¶ quod est maioris prohibitionis quāni dictio non potest, vt est doctri. Bar. in l. cum lex. in pe. col. ff. de fideiusso. cum concor. vt per And. Sicu. in c. sciscitatus. in iij. col. de rescrip. & latius Felin. in c. quantō. in j. col. de præsump. Sed tenendo præcedentem opin. ad istud nouum motiuum potest sic responderi, quod non est verum quod verbum nō potest, annullat actum per simplicem prohibitionem nisi lex vltius procedat annullando, & ita debent prædicta verba intelligi: hoc probatur per tex. in l. hoc iure. §. non potest. ff. de dona. vbi tex. loquitur per verbum non potest, & tamen actus non annullatur: ad idem tex. & ibi glo. in c. quantō. de consuetu. & in l. non potest. ff. de adoptio. & ita tenet Roma. in l. stipulatio ista. §. alteri. per illum tex. ff. de verb. obli. & per tex. in l. obligari. in prin. ff. de auth. tuto. iuncta l. j. ff. de noua.

22 cum si. & hoc ratione fundatur vltra ipsum ¶ quia non statim quod lex negatiuē aliquid prohibet censetur annullare actum in contrarium factum nisi procedat vltius annullando, vt est decisio

deci. Pau. de Cast. post Bal. in l. humanū. in fi. c. de legib. & tenet Bar. in l. omnes populi. in vij. col. vers. circa secundum. ibi quid dicemus. ff. de iust. & iur. declarando singulariter, vt per Deciū qui hoc latius attingit in consi. ccxxix. aliās xxix. inci. Stāte cōstitutione. in ij. col. in ij. parte. quod tene mēti, quia nūquā audiuiisti. Cum igitur in isto tex. nō ponatur clausula annullatiua actus in cōtrariū facti, meritō iudiciū cū minore tenet, & hoc notabile verbum deseruiet tibi ad multa. Secūdo principaliter pro ista opi. cōmuni Moder. vltra omnes est decisio. in terminis Bar. in l. filiusfami. §. veterani. in fi. ff. de procura. quæ sequitur D. Abb. in c. non iniustē. in j. col. de procur.

Sed ad istud fundamentū potest responderi ex dictis eiusdē Bar. in l. licet. in ij. col. c. de procura. quod opi. sua procedit in seruo, sed in filio non est vera. Vel secūdo responde, quod cōtra opi. Bar. est tex. in d. §. veterani. Nam potest esse in iudicio nisi opponatur, & ita procedit iste tex. pro quo est doctri. Io. And. in d. c. non iniustē. vides ergo quod vtraque pars potest sustineri quid dicendū. Audias modō: nā cogitabam, quod nouiter istæ opi. possunt concordari, ex qua cōcordia tex. iste noster

23 noua ratione declarabitur: dicas ergo sic ¶ quod aut iudicium acceptum à minore xiiii. anno. tēdit in præiudicium suum, aut in cōmodum. Primo casu siue loquamur in ciuilibus siue in criminalibus, siue pupillus sit præsens, siue absens iudicium erit ipso iure nullum, & ita procedit cōmunis opi. pro qua facit tex. in l. minor. ff. de procuratori. Secūdo casu puto quod iudicium valeat: & istā distinctionem probo ex pluribus. Primō ex doctri. Bar. in l. cum hi. §. eam trāfactionem. per illum tex.

24 ff. de transac. ¶ vbi dicit quod licet ecclesia vel minor nō possint vendere rem immobilē nisi seruata solennitate iuris, tamen vbi veditio esset facta in vtilitatē ipsorum bene valet, & hoc tenet etiam Bal. in l. contra iuris. in fi. prin. ff. de pact. ad idem facit dictū notabile Bal. in l. neque. per illum tex. c. de cōtrahē.

25 & cōmit. stip. vbi dicit ¶ quod licet stet statutū quod cōtractus mulierum nō valeant, sine consensu propinquorū, illud intelligitur de cōtractibus damnosis nō vtilibus, & istas duas decisiones cum concor. approbat, & sequitur Decius in notabili casu in consi. v. aliās cccxxxj. Pro resolutione. in ij. col. in iij. parte nouiter impressa, & hoc idem vltra Deci. pluribus decisio. profertur Andr. Sicu. in consi. v. in pe. col. in iij. vol. & reassumit Ias.

Ia. tacito authore in l. non eo minus. in j. col. c. de procu. quæ non refero, quia vt vidistis moris mei est vobis tantum referre docto. qui plura dicunt, non eorū dicta sigillatim transcribere, quæ omnia si conferantur ad propositum nostrū non erit dubiū idem dicendū esse in actibus iudicialibus factis à minore, cum secundū cōmunē regulā valeat argumentū de extraiudicialibus ad iudicialia. l. nec mirū. ff. de pig. actio. & l. omnē. ff. de iudic. Tertia conclusio est ex dictis Mod. q̄ Pa pa dispensando cū minore xiiij. anno. quo ad beneficiū non videtur secum dispensare, quo ad eius administrationem, vt 26 hīc patet. Adde vltra doct. q̄ ista opi. procedit etiā si minor in ecclesia haberet beneficiū ratione consuetudinis ibi vigētis, quia tali casu nō poterit administrare, & ideo nō habebit vocē in capitulo, ita dicit Domi. & declarat istū tex. in c. si eo tēpore. col. fi. supra de rescrip. eo. lib. & hoc idē Domi. sentit in c. ex eo. in fi. prin. de elec. eod. lib. licet in præsentatione aliter sentiat, de quo ibi per eum, & hoc in terminis firmat Feli. in c. edoceri. in ij. col. de rescrip. alleg. Pet. de Anch. in c. j. de æta. & quali. eo. li. & Io. And. in d. c. ex ratione. & in c. de multa. de præben. per quæ patet q̄ ista est cōmunis opi. Sed aduertendū est q̄ ista conclusio mihi nō videtur vera per regulā glo. quam Abb. ibi & omnes sequuntur in c. quia in tātum. de præ- 27 bē. vbi ponitur regulā q̄ minor dispensatus ad beneficiū in cōsequentiā censetur dispensatus ad residentiā & alia cōsecutina, quā regulā ponit etiam gl. in c. si quis in clero. vij. q. prima, & sequitur Feli. in c. mandato. in j. col. de simo. & latius in c. postulasti de rescrip. Abb. in c. at si clerici. §. de adulterijs. de iudic. & pro ista parte videtur esse casus in l. quidā consu- 28 lebant. ff. de re iudi. q̄ vbi princeps concedens minori magistratū in dubio videtur tribuere ei administrationē. Nō ob. iste tex. quia hīc nō negatur administratio beneficij minori circa beneficiū, quæ extraiudicialis est, & talis administratio minori bene cōpetit, vt in c. qui generaliter. §. fi. supra de pro curato. eo. li. non sic in iudiciali, quæ extrinsecus venit in qua maior industria requiritur, vt in d. c. qui generaliter. vnde infertur ex hoc prout inferunt Moder. ad dispensationē factā per Papam nō rectē infertur per prædictā regulā. Nō obstat tex. in c. ex ratione. quæ alleg. Moder. quia ille tex. procedit in dispensato ab inferiore in quo est longe diuersa ratio, vt habetur

betur in c. pe. de fil. presby. & in l. ij. c. si ser. aut libe. li. x. vel vt euitentur omnia posset fieri differentia inter dispensationē factā motu proprio, & ex certa sciētia, & obtētā ad instantiā partis per ea quæ dicuntur in c. si pluribus. infra de præbē. eo. lib. & in l. si quis iniquū. ff. q̄ quisq; iuris. & in l. idē Vlpia. ff. de excu. tuto. Nota vltterius secundū Gemi. hīc q̄ ille dicitur 29 iudex competens ad dandū curatorē in lite, qui potest cognoscere de illa causa, & ideo laicus dare curatorē nō poterit. Sed tu aduerte q̄ ista illatio non videtur expedita, quia aut laicus de causa cognoscere nō potest, & tūc nō est dubiū q̄ curatorē ad eam causam dare nō possit cū sit cōsequēs & prohibetur antecedēs, super quo laicus priuatus reperit nō iudex. aut verò de causa cognoscere potest, quod in spirituali contingere potest permissione Papæ, per not. per Abb. & gl. in c. ij. extra eod. titu. & tali casu dubitandū etiam nō est per tex. in §. seq. aut verò is cognoscit alio iure, & tunc ratio Ge- 30 mi. hīc non videtur cōcludens q̄ quia non illico q̄ aliquis de principali cognoscere potest datur facultas sup accessorijs, vt probat tex. in c. j. §. j. infra de foro cōpe. & ibi not. gl. in verbo, suscipere, in fi. & hoc nisi accessoria sint necessaria, sine quibus iurisdictio esset inanis: ita procedit tex. in §. sequenti. & in c. prudentiam. §. sexta. in fi. de offi. dele. Nota vltimò ex 31 isto tex. q̄ non solum curator minori per Episcopū dari potest, sed per eius officialem: & hoc intelligitur secundū Gemi. hīc & alios de officiali principali Episcopi qui vnum & idē cōsistorium facit cum eo, vt in c. Romana. infra de appella. eodē libro cum simi. Secus verò de foraneo. facit pro ista opi. quia verba in potiori significatione accipi debēt. l. quæritur. ff. de ita. homi. c. penul. de senten. excommunicata. Sed diligenter considerandum est, quia istud dictum Gemi. non videtur aliquo pacto verum ex eo, quia tex. hīc generaliter loquitur de officiali: ergo de vtroque intelligitur, licet maior ratio sit in vno casu q̄ in alio: vt in simili est tex. notab. in l. j. §. q̄ autem. ff. de aleato. ad idem l. in fraudē. §. fi. in fi. ff. de testa. mili. & hoc idē in materia odiosa procedit in qua interpretatio sit quatenus verba generalia secundū eorū proprietatem includunt, vt not. Areti. in l. cum lege. per illū tex. ff. de testa. & hoc prius dixit Calde. in confi. j. de cōsang. & affi. & reassumit Deci. in cōsi. liiij. aliās cclvij. In casu dñi. in ij. col. nume. 6.

nu. 6. in ij. parte. & pro hoc videtur esse gl. in c. statutū. in prin-
 32 ci. in versi. obtinentibus. supra de rescrip. quæ vult q̄ dispo-
 sitio loquens de officiali habeat locum nō solum in principa-
 li, sed etiam in foraneo, & quia isto casu eadem ratio videtur
 in vtroque. Nam sicut officialis principalis potest in ciuitate
 causa coram se, vertente curatorē minori dare, eodem modo
 officialis foraneus poterit in rure, quia illud videtur necessa-
 rium ad expediendā causam, quo siue iudiciū reddetur nul-
 lū secūdum cōmunem opi. per supra dicta: pro quo facit tex.
 in §. seq. Non obstat modò q̄ verba in potiori significatu & c.
 quia illa regula procedit quando aliter verba capiēdo nihil
 operaretur ita procedit tex. in d. c. pe. de sen. exc. quē in termi-
 nis ita declarat Feli. in c. si diligētī. in fine, de foro cōpe. aliās
 verò verba generaliter capiūtur, vt est casus in c. Pia. j. de ex-
 33 cep. vbi verbū excōmunicatio, tā de maiori q̄ minori intelli-
 gitur: q̄ illa generalitas inducit effectū, & in c. pe. minore excō-
 municatio nō inducebat effectū, ideo de maiori tantū intel-
 ligitur. & ita etiā hoc tenet Decius in l. semper in obscuris. in
 fi. ff. de reg. iur. & isto modo etiā resoluitur tex. in l. j. ff. si ager
 vectig. per Bar. in l. si mater. §. eandem. ff. de excep. rei iudi. quē
 sequitur Ias. in l. incerti. §. si nummi. in j. col. nu. 6. ff. de condi.
 34 indeb. & hoc regulariter videtur habere locū q̄ verba gene-
 raliter intelligātur, l. de precio. ff. de publicia. & l. si seruitus. ff.
 de ser. vrba. prædio. c. solitæ. de maio. & obe. & ista regula in
 materia iurisdictionis de qua loquitur iste tex. locū habet, vt
 concludit Alex. in rub. ff. de iu. om. iud. vbi rubrica de iurisdic-
 tione simpliciter loquitur: & tamē secūdum cōmunē opi. intel-
 ligitur tā de iurisdictione ordinaria q̄ delegata, & hoc idem
 in iudice dicit glo. iuncto tex. in §. j. in l. i. de actio. in verbo, iu-
 dices: dato q̄ vnus maior sit altero per ea quæ Docto. cōmu-
 niter tradunt in rub. ff. de offic. eius & prædicta regula intel-
 ligitur etiam respectu præiudicij, quia verba generalia gene-
 raliter intelliguntur, vt est casus in l. si. in fi. & ibi not. Ang. c.
 de dot. promiss. sequitur Ias. in l. qui Romæ. §. duo fratres. in
 35 xxvij. col. nu. 110. ff. de verb. obli. hinc est q̄ dici solet q̄ si lex
 non distinguit, nec distinguere debemus, d. l. de precio. & not.
 Bar. in l. ij. ff. de offi. præsi. facit c. Romanorū. ix. dist. & c. quia
 circa. de hoc priuileg. cū pluribus concor. decisionibus quæ
 scribit Ias. in l. quanuis. ff. de in ius voc. per illū tex. & in l. non
 dubiū.

dubiū. in viij. col. nu. 38. ver. itē ad istā. c. de legib. & Geor. Na-
 tam in rep. cle. sæpe. in lxxij. col. de ver. sig. Nec obstat q̄ officia-
 lis maior. Episcopi facit idē cōsistoriū, vt dicit Gemin. per di-
 36 ctū c. Romana. quia hoc nō facit ad propositū, q̄ quia facultas
 dādi curatorē ad litē nō causatur ex eodē cōsistorio, sed ex
 iurisdictione, vt patet in §. seq. de subdelegato delegati. quam
 quidē iurisdictionē cōstat habere officialē foraneū, vt no. gl.
 in l. si. c. de in. & in c. statutū. §. insup. in ver. moderatas. supra
 37 de rescrip. & ideo vigore suæ iurisdictionis poterit talis officia-
 lis in loco suæ iurisdictionis hoc expedire, cū cēseat datus ad
 vniuersitatē causari: & sic æquiparatur ordinario, vt tenet
 Bar. in l. si vni. aliās Pōponius. ff. de re iud. & hoc expressè fir-
 mat Abb. in c. si quis cōtra. in xx. col. de for. cōpe. & glo. in c.
 cū causam. in ver. delegatus. in fi. de app. & ibi Abb. sequitur
 & cōiter Doct. cū cōcor. vt per And. Sic. in c. causam. de offic.
 38 deleg. Vltimò pro ista opi. facit, quia istud verbū officialis,
 est nomē gnale ad oēs habētes officiū cū iurisdictione, ita di-
 cit And. Sic. post Gui. & Imo. in cle. ij. in gl. officialis. in princ.
 de rescrip. & sic videtur q̄ tex. noster simpliciter de officiali lo-
 quens debet intelligi de vtroque: & hoc nisi aliter expressum
 39 repiāt in alia parte iuris, q̄ tali casu flex generaliter loquens
 bene pōt restringi à lege, secus ab hoīe: vt argu. in simili Bar.
 in l. serui noīe. ff. de vsulca. & in l. iubemus. §. sanē. nu. 7. c. de
 sac. san. ecc. quem ad hoc nouisi. Regi. alleg. in rub. ff. de ope.
 no. nun. nu. 20. & ita ego intelligo illas lv. fallen. quas ad illā
 regulam ponit Soc. in suo tra. regularum, nu. 229.

De testamentis.

CAP. SI PATER.

- 1 Paterfam. testamentum an condere possit.
- 2 Seruus est creatura humana dictum insulsum Abb.
- 3 Filiusfam. quare potest de consensu patris donare, & non testari.
Actus viuientium non possunt in suspensio esse sicut actus morientium,
& quomodo hoc procedat. ibid.
- 4 Actus legitimi non recipiunt conditionem quomodo procedat.
- 5 Donatio cā mortis an poti⁹ cōtractui quā vltie volūtatī æquiparet.
- 6 Rrgumētū à simili debet habere maiores cōcordātiās quā differētias.
- 7 Substitutio qualiter dicatur secunda institutio.
- 8 Intellectus ad l. mulier. §. si. ff. de cōdi. & demō. vsq; ad finē per ij. col.
- 9 Conditio de præterito ita debet verificari sicut de presenti, & in mul-
tis conueniunt conditio de præterito & de futuro. ibid.

10 Lex prima ff. de dona. quomodo declaretur.

11 Argumento data instantia corrumpit

Fantasmata noua generantur ex nouis opinionibus. ibidem.

12 Creditores conditionales proprie dicuntur creditores.

13 Nouus intellectus ad §. si. d. l. mulier.

14 Nominatus primò præsumitur magis dilectus.

15 Author fiat assumptus per Senatum ad lecturam ordinariam iuris canonici in primo loco.

Si pater. Super ista notabili Decretali, quæ studium proculdubio arduum, & insolidum requirit breuiter procedam calcando vestigia Geminiani vt plurimum, & ea quæ propter breuitatem tēporis, quæ duabus lectionibus distribuuntur à trutinati calamo effugiēt.

Suppleat pius lector, cui tantum prodesse volui, summatur igitur, & diuiditur iste tex. vt hinc per Gemin. † Nota primò ibi pater secundum Moder. hinc post Domini. in j. oppo. q̄ paterfa. potest testamentum condere, secus verò si fit filiusfa. nam testari non potest, donare tamē causa mortis poterit. l. tam is. §. j. ff. de dona. & in c. is qui. j. j. titu. proximi. Ita hinc concludunt Doc. Sed tu aduerte ad duo circa istud notabile, quia omnino videtur fatuum illud colligere ab isto tex. Nam cum tex. iste de patre loquitur, debet intelligi de illo qui est sui iuris, qui paterfa. appellatur. Quoniam si in patris potestate fuisset, text. patrem non dixisset, sed filiumfa. qui istis noibus distinguitur, vt in l. nam & ciuium. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. & in l. pronūciatio. §. familia. ff. de ver. sig. Cōstat igitur friuolum esse, dubitare an paterfa. possit testamentum condere, non secus: ac dicere, † q̄ seruus est creatura humana, vt notauit Ab. in c. solita. de ma. & obe. Secundo loco est videndum, an illud indistincte sit verum, q̄ filiusfa. possit causa mor. donare, & circa hoc non est dubium, qm̄ cōcurrit cōsensus patris, vt in d. l. tam is. & l. filius. e. tit. vt concludunt hinc oēs, & Alex. in cōsi. liij. In causa & lite. in ij. col. li. vij. Sed maior est difficultas in præscrutanda ratione, quare est † q̄ filiusfa. possit de cōsensu patris donare & tñ nō potest testamētum facere Phili. Fran. supra in rubr. istius tj. in xx. col. dicit q̄ actus morientium nō possunt esse in suspeso, neque ab alterius arbitrio pēdere, sicut actus viuentium, vt in l. si. ff.

in l. si. ff. cōmu. præd. & in l. illa institutio. ff. de hære. insti. Sed donatio cau. mor. accedit magis ad naturam cōtractus q̄ vltimæ voluntatis, vt dicit glo. in l. ij. in prin. ff. de dot. præleg. & cōtractus possunt depēdere ab alterius arbitrio, vt d. l. si. Ideo introductum est, q̄ filius consentiente patre possit donare. Ita dicit ibi prædictus Doctor, & fuit prius ratio Bal. in l. senium. in prin. c. qui test. fa. pos. Sed ista ratio nō satis facit, quia illa regula, q̄ actus morientium nō possint esse in suspeso, nō est simpliciter vera, quia eodē modo possunt suspēdi, sicut actus viuentium quando subest causa. Ita expressè dicit Bal. in l. si. in iij. co. ver. itē oppono. c. de sen. pas. Et plura similia ad hoc congerunt Moder. Hispani repetentes in l. si pater. nu. 208. c. de insti. & substi. licet ibi de Bal. mentionē nō faciant: & illa regula d. l. si. procedit respectu validitatis dispositionis testatoris, secus verò respectu executoris, seu effectus, quia tunc potest esse in suspeso vltima voluntas. hæres quando cūque. ff. de acqui. hære. & ita dictam regulam etiam in terminis limitat doctissimus Moder. Lanzalot. Galiaula. in repe. l. Centurio. in xxxvj. col. nu. 105. ff. de vulga. vbi pro ista limitatione plura iura alleg. quæ videri possunt. Et ex istis colligitur optima & noua declaratio ad aliam regulam iuris quæ habet, q̄ actus legitimi non recipiunt diem, † neque conditionem: & secundum hoc donatio causa mortis, ex quo æquiparatur legato particulari, & non requirit illas solēnitates exactas, quæ in testamento scribuntur. Propterea facile concessum fuit filiofa. vt permittente patre posset donare, non illa ratione, quia æquiparetur cōtractui, quia illud verum non est, quia imò potius donatio causa mortis æquiparatur vltimæ voluntati, † vt l. si. c. de dona. cau. mor. l. illud. ff. eo. ti. & l. ij. ff. de publi. tenet Roma. in l. si donatione. in iij. col. c. de colla. cum multis concor. quæ congerunt Moder. Hispani in repet. c. per vestras. fol. 56. in ij. col. de dona. inter vir. & vxor. Nam videmus q̄ essentialia donationis causa mortis sunt eiusdem naturæ quàm actus vltimæ voluntatis, potest enim talis donatio poenitentia reuocari. l. non omnis. in prin. ff. si cert. pet. Secus tamen in cōtractibus, vt in l. sicut. c. de actio. & oblig. Secundò quia sicut in legatis mortuo testatore dominium transfertur ipso iure. l. à Titio. ff. de furtis. ita & in donatione causa mortis, l. j. in fine. cum sequenti. ff. de publiciana. Item in

ea habet locum ius accrescendi sicut in vltimis voluntatibus, l. vnica. §. si. c. de cad. tollen. secus in contractibus. l. si mihi & Titio. ff. de verb. obliga. & plura alia similia adducit Ias. in l. sciendum. in iij. col. de leg. j. Cùm igitur donatio causa mortis ex parte vltimæ voluntatis habeat plures similitudines & coniunctiones q̄ cum cōtractibus, dicendum est debere fieri æquiparationem potius ab vltima voluntate, q̄ à contractu. arg. gl. nota. in l. Iulianus. §. item qui furē. in verb. quanto minoris. in medio. ff. de act. emp. & qđ per illum no. Pet. de Anc. in rub. de reg. in lib. vj. in j. col. & ibi dixi. Nam quādo aliquid assimilatur alteri, debet cū eo habere maiores concordātiās, quā discordātiās. l. j. & ibi expressè not. Bal. & Ias. c. de iure emphy. † aliās non valet argu. à simili, vt not. gl. in c. sic enim. in versi. nunquid. xxviii. q. j. † Nota secundò ex tex. qđ substitutio est secunda institutio, hoc probatur clarè hīc, dum tex. dicit qđ pauperes instituit, & tamen talis institutio fuit substitutio, vt apertè hīc dicitur, & ita Doc. omnes transeunt, cum quibus concordat Alex. in l. si à primo. per illum tex. ff. de lib. & posthu. in prin. Et istud quod dictū est secundū proprietatem vocabuli procedit. Nam cū illa sit diffinitio, verba in diffinitione propriè capi debent, vt concludunt cōmuniter Doct. in rub. ff. de vul. & pup. Pro qua opi. adducitur tex. sing. in l. mulier. §. si. ff. de condi. instit. vbi si ita dixero instituo te hæredem, si tu me hæredem instituas, dicitur ibi qđ si tu me substitutum feceris, qđ satisfactum est conditioni certæ, non alio respectu, nisi quia, qui substitutus est, dicitur propriè institutus, cū verba in conditionibus propriè, & in forma specifica debent impleri. l. qui hæredi. cum si. de condi. & demō. & ita illum tex. ad hoc ibi commēdat Bar. Bal. & Pau. de Ca. & Ias. in l. Centurio. in antepe. col. ff. de vulga. & pup. vbi per illum tex. reprehendit Anto. de Butr. in consi. lxxvj. qui dicit qđ substitutus, nō est propriè institutus, & idem Ias. in d. l. si à primo. in iij. col. de lib. & post. & in l. potest. in ij. col. ff. de vul. pup. & in l. iij. §. purè. in prin. ff. de li. & post. † Sed aduerte diligēter qđ ad tex. in d. §. si. respōdet idem Ias. sibi cōtrarius in l. Gallus. §. & quid si tantū. xv. co. ff. de li. & post. qđ ibi sumus in conditione voluntaria, quæ potest adimpleri per æquipollēs, & ideo ibi appellatione instituti, venit substitutus, non autē ex proprietate, qđ patet secundū ipsum ex diuersitate graduum,

duum: quia institutus dicit in primo gradu hæres, substitutus verò in secundo, præterea quia substitutio est conditionalis institutio. l. in ratione. §. quod vulgo. ff. ad le. Fal. & vbi est cōditio ibi nō est proprietas. l. j. ff. de dona. Vnde relictis omnibus soluti. Ias. dicit qđ ipse putat tex. in d. §. si. aliter euadi posse videlicet, vt dicamus ibi nō esse propriè conditionē, ex quo respicit præteritum non futurū. l. cū ad præsens. ff. si cer. pe. ta. & ideo ille tex. non facit ad propositum inducendo vt ibi latius per eum, cuius verba Carol. Ruinus ibi transcribit, nisi Ias. ab ipso prius habuisset, vterque tamē ipsorum habuit à Soci. qui istam solu. ponit, nec illum referunt in rub. ff. de vulga. & pup. in ij. lectu. siue additione, quā fecit ad primā lecturam. Sed tamen ista solutio non mihi satisfacit, duplici ratione, prima, quia illa verba conditionis posita in d. §. si. non sunt illa quæ formaliter à testatore dicta fuerunt, sed referuntur ibi narratiuè à Iuriconsulto, & ideo fundari non potest decisio an verba sunt de præterito. Vel futuro, vel dicas secundò, qđ licet conditio de præterito propriè non sit conditio, procedit quo ad suspendendum actum, sed quātūm ad eius essentiam non videtur diuersitas, quia eodē modo debet verificari conditio de præsentī, † vel præterito respectu præteriti, sicut conditio de futuro respectu futuri. d. l. cū ad præsens. & tradit expressè Dec. in l. actus legitimi. in ij. col. nu. 14. ff. de re. iur. Nam cōditio de præterito vel præsentī, ita est incerta, quo ad nos, sicut cōditio de futuro, vt est tex. in l. si ita stipulatus fuero. la. iij. & ibi not. Ias. ff. de ver. obli. Et hinc est, qđ sicut conditio de futuro habetur loco causæ in stipulatione, ita etiā cōditio de præterito vel de præsentī, vt dicit Bar. & ibi Alex. in l. à Titio. ff. de ver. obli. & sicut etiā electio non valet facta sub cōditione de futuro, sic etiam non valet facta sub cōditione de præsentī vel præterito, vt tenet gl. in c. ij. de elect. libr. vj. Patet igitur qđ respectu effectus par est potentia vtriusque conditionis. Et sic solu. prædictorum Docto. resoluitur. Nec obst. etiam qđ substitutus dicatur conditionaliter institutus, quia illud non est verum, quando tractatur de acquisitione facienda substituto qui purè admittitur resoluta conditione, quæ in persona instituti posita fuerat, & cū tractetur de subrogatiōe secūdi, oportet qđ primus deficiat: propterea tamē secūdi, qui in locum primi substituitur conditionaliter

tionaliter institutus nō dicitur, quia tūc dicitur institutus, cum
 nulla est cōditio, antea tamē de viribus eius non tractat. Sed
 esto q̄ fateamur substitutū esse cōditionaliter institutum pro
 p̄terea nō tollitur, quin institutus propriē dicatur, quia cōdi-
 tionales creditores propriē creditores dicuntur. l. si cui. & l. cre-
 ditores. ff. de ver. obl. Nec obst. d. l. j. ff. de dona. † quia licet ad
 illā respōdeat Ias. in d. l. Gallus. §. & quid si tantū. quia tamē
 illa sol. nō releuat, tu soluas isto modo, q̄ text. in d. l. j. procedit
 quando cōditio appōita in donatione respicit utilitatē do-
 nātis, secus verō si utilitatē donantis nō respicit, quia tali ca-
 su propriē donatio dicitur, cum donatio possit fieri & purē, &
 sub cōditione. l. donatio. c. de donat. & ita expressē declarat
 Pau. de Cast. in l. si tibi pecunia. & ibi sequit Dec. in ij. nota.
 ff. si cer. pet. & idē Pau. hoc tenet in d. l. j. & secūdum hoc tex.
 ille optimē resoluitur. † Quandoquidē ad tollendū argu. suffi-
 ceret dare instantiam de creditore cōditionali, vt supra dixi.
 iuxta l. creditori. & quæ ibi no. Ias. post alios. ff. de ope. no. nū.
 & tex. in c. sicut vrgeri. j. q. j. Dec. in c. nam concupiscentiam.
 de cōsti. Est bene verū, q̄ quantum ad hoc de creditore, con-
 trarium ego tenui in §. item si quis in fraudē. nu. 33. Instit. de
 actio. Tamen modō placet contraria opi. quia ex nouis opi.
 & vltimis noua generātur fantasmata, vt dicit Bal. in l. de tu-
 tela. c. de in inte. rest. ex quibus priora reuocātur, quia præsu-
 mūtur maturiora, vt dicit Roma. in consi. cccxxvij. Istæ sunt
 rationes. col. ij. & And. Sic. in consi. xliij. Sēpiterna. co. ix. in ij.
 vol. & pro ista opi. † q̄ creditor cōditionalis sit propriē credi-
 tor: pro cōi ego pondero, q̄ tex. in d. l. creditores. & d. l. si cui.
 sunt positi sub tit. de ver. sig. in quo tit. tractatur de proprie-
 tate verborum, vt dicit Ias. in l. Gallus. §. si is qui. in ij. co. ff. de
 lib. & posthu. & hoc suadetur vltra ipsum, quia illud verbum
 significatione, positum in d. ti. nihil aliud importat, quàm de
 proprietate verborū, vt est text. optimus in l. si ita scripsisset.
 ff. de lega. ij. ad idem tex. in l. iij. ff. de condi. insti. Patet igitur
 q̄ interpretatio d. l. creditores. & l. si cui. secundum propieta-
 tem procedet. Remanent ergo dissolutæ solutiones Docto. &
 tex. in d. l. mulier. §. si. adhuc viget. Et ideo reperio, q̄ Dec. in
 rub. c. de insti. & substi. conatur aliter soluere text. in d. §. si.
 videlicet, q̄ ideo ibi cōditio institutionis verificat in substiti-
 tione, quia volūtas testatoris fuerat alternatiua, videlicet, q̄
 ipsum

ipsum instituisse, vel aliquid sibi legasset. Vnde ille substitue-
 do, videtur potius adhærere legato, q̄ institutioni ex volun-
 tate testatoris, & ita in effectu Decius trāsit, vt ibi latius per
 eum. Sed etiam ista solutio, quæ videtur in effectu fuisse Ca-
 roli Ruini in rep. §. & quid si tantū. in xvj. col. ff. de lib. & post.
 nō tollit difficultatē, quia si cōditio debet adimpleri in for-
 ma specifica. Clarū est, q̄ ille substituendo, neque instituit hē-
 redē, neq; legauit, quia substitutio dicitur secūda institutio,
 nō legatū. Vnde negari nō potest, q̄ iste casus veluti omissus
 esset relinquendus dispositioni iuris cōmunis, & tamē tex. ibi
 dicit illū satisfacere cōditioni certē, nō alio respectu, nisi q̄
 largo modo substitutio dicitur institutio: & sic ibi cōditio nō
 impletur in forma specifica. tex. igitur in d. §. si. adhuc nō est
 resolutus. Reperio, q̄ quidā Moder. Hispani rep. in l. si pater.
 fo. 19. nu. 217. c. de insti. & substi. conatur aliter illū text. eua-
 dere. Dicunt enim, q̄ in d. §. si. nō requiritur verificatio, condi-
 tionis in forma specifica respectu effectus acquisitionis, quia
 testator considerauit meritū respectu actus institutionis, ni-
 mirū si cōditio impleretur in suo genere. Quia verbū institu-
 tio, capiēdo vt genus prædicatur propriē de substitutione,
 quia species propriē sub genere comprehenditur. l. item lega-
 to. §. item interest. de leg. iij. & quia testator ibi erat iam mor-
 tuus nō poterat per institutionē aliquid acquirere. l. vnica. §.
 si autem. c. de cad. tol. cum simi. ideo sufficiebat quodcūque
 meritū, etiam inæquale, vt ibi declarat Pau. de Cast. & secun-
 dū hoc ille tex. de plano procederet. Pro ista solutione tu ad-
 de præsupponēdo, q̄ testator ibi mortuus fuerit, q̄ ideo ibi il-
 la cōditio institutionis fuit verificata in substitutione, vt te-
 stamētū sustineret, q̄ quidē nō valeret, si hæres institutus de-
 sineret esse hæres, ob nō adimpletā cōditionē ob quā fuit in-
 stitutus. Vnde, vt testamētum valeat, & ne testator moriatur
 intestatus, eligi illa via tutior pro testamēto, vt in l. si pars.
 ff. de inof. test. Pro quo etiā verba impropriantur. l. pater Se-
 uerinā. ff. de cōd. & demō. & in ipsis fit lata interpretatio. l. in
 testamentis. ff. de reg. iur. Sed tu etiā cōsidera q̄ ista solutio
 nihil valet, & est diuinatiua, q̄ ibi testator cōsiderat meritū
 institutionis, & q̄ pri^o mortuus fuerit, ista oīa sunt facti, quæ
 ibi nō probantur. Et propterea cogitavi ego ad illum text.
 aliū nouum sensum, qui talis est, videlicet, q̄ nō loquitur de
 an 4 substi-

substitutione, cū in tex. nullū sit verbum, sed mere de institu-
 tione, & erit iste sensus literę, & ratio dubitandi dicitur ibi in
 tex. q̄ si ego te heredē instituero, si tu me heredē instituisse,
 quod nō refert quo gradu ego à te hæres institutus sim. Do-
 ctōres omnes intelligūt ista verba de substituto: ego autē di-
 co q̄ iste tex. nō intelligitur, nisi de instituto. Præsupponēdo
 vñt, q̄ quis in testamēto potest plures gradus heredum face-
 re, etiā nō substituendo, l. si quis hæredes. & l. quo loco. nō ca-
 uillando literā. Nouus intellectus ad §. si. ff. de hære. insti. cum
 13 simi. tunc sic sensus d. §. si. n. est talis, † q̄ si tu me heredē insti-
 tuisti, sub tali conditione, si ego te heredē fecero, videor cō-
 ditioni satisfacere, si te in secundo loco heredem in testamē-
 to meo nominauero, cū primo loco alios instituerim. & ra-
 tio dubitādi poterat esse, quia illa verba, si me heredē insti-
 tuisses, videbātur debere intelligi de primo nominato: argu-
 14 mēto. l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. † Nā primo nomina-
 tus in testamēto, præsumitur magis dilectus à testatore. l. qui
 soluendo. & ibi no. gl. ff. de hæ. insti. & ex ista priorī nomina-
 tione, effectus maximus sequitur, vt in l. quoties. ff. de vsufruc.
 & l. si quis hæres. ff. qui & à qui. & l. generaliter. §. si quis ergo.
 ff. de fidei. liber. Sed tamen ista ratione non obstante text. ibi
 determinat contrariū, dicens sufficere à quoquo loco te hæ-
 redem instituere, vel aliquid tibi legare dūmodo aliquo gra-
 du hoc faciam, id est dūmodo te instituā in certa parte alio
 heredē instituo, nam tali casu dicitur legatarius institutus,
 nō tamē hæres, l. quoties. c. de hæ. insti. & in §. aliud quoque.
 in auth. vt cū de app. cog. & hoc est quod dicit ille tex. in d.
 §. si. & ita tenēdo inferūtur ex hoc plures effectus. Primus est,
 q̄ ex quo ille tex. loquitur tantū de heredē, substitutus nō
 erit propriē hæres. Secundō conseruatur illa regula, q̄ condi-
 tio debet propriē & in forma specifica adimpleri, vul. l. de cō-
 di. & demon. Nā isto modo tex. in §. si. cōcordabit cū regula,
 d. l. qui heredē. Tertius effectus resultat, ex hoc q̄ si relictū sit
 alicui legatū, sub titulo institutionis, dicit institutus. Sed nō
 dicitur hæres, vt probatur in d. §. si. secūdum istū intellectum,
 dū ibi ponitur differētia, an sit hæres institutus vel aliquid
 legatū aliquo tamen gradu, quod facit ad declarationē d. l.
 quoties. cū multis alijs, vt dicemus infra in gl. Hic superuene-
 15 rūt literæ Senatus Veneti ad potestates Patavinos, † per quas
 Senatus

Senatus destinavit me (licet immeritum) ad lecturam ordi-
 nariam iuris canonici, de fero in primo loco. Et ideo cogi-
 mur pūctum facere super ista Decretali, & faciā principium
 meum in dicto loco die Lunæ proxima, in qua assumam titu-
 lum de accusatio. qui secundum morem huius gymnasij, hoc
 anno interpretandus venit.

BIBLIOPOLA.

Non abre erit, Lector candidissime, pro cōplemēto pagi
 narum deficientium loco Orationem quandā eiusdem
 Reuerē. P. D. Ludouici, quæ ad manus nostras nescio quo pa-
 cto peruenit inserere, quā idem dominus auditor die prima
 Octobris 1532. cum audientia sacri Palatij initiū acceperūt
 publicē habuit. Est enim elegans, docta, & sententiarū plena,
 quæ duo faciliē in oratore optimo desyderari solent.

- 1 *Pericles Atheniensis orator egregius antequam ad populum ver-
ba faceret, quid sit Deos præcari solitus.*
- 2 *Honestas in quatuor locos diuisa.*
- 3 *Lex deorum hominumq; Regina.*
- 4 *Legum vis atq; natura.*
- 5 *Leges plurimæ quibus adsint, eos viuendi ritu deprauatos esse.*
- 6 *Reipublicæ cura apud Persas, Athenienses, Romanosq; quibus commi-
ti solita sit.*
- 7 *Numerus duodenarius quæ in se comprehendat.*
- 8 *Auditores Rotæ duodecim.*
- 9 *Mentis integritatem omnibus fortunæ bonis anteponendam.*
- 10 *Auditores Rotæ, quales esse debeant.*
- 11 *Hadriani Imperatoris exemplum non negligendum.*
- 12 *Conditionis humanæ deploratio.*
- 13 *Virtutis sola gloria nos contentos esse debere.*
- 14 *Aduocati quid agere debeant.*
- 15 *Aduocatorum perfidia olim quam fuerit venalis.*
- 16 *Ranutijs aduocatorū primus ob defensam causam mercedē accepit.*
- 17 *Aduocatos plures sanctos fuisse.*
- 18 *Procuratorum officium.*
- 19 *Scribarum & Tabellionum fides & veritas quanta esse debeat.*
- 20 *Lex Clodia vnde emerferit.*

EXORDIUM.

PERICLEM illum Atheniensem, Patres amplifs. vosq;
 ceteri cuiusque ordinis spectatils. viri, in quo tāta vis di-
 cendi

cedi fuit, tãta ad mouendos effectus facultas, vt veteres Comici etiam cum illi maledicerent, in eius ore leporè habitasse confiterentur. Quoties ad populum verba faceret, Deos immortales precari solitũ accipimus, ne verbum vllum sibi in mentem veniret, quod à rebus ipsis videri posset alienum. Quod si illum, cui admirabilis contingit, & diuina propemodum dicendi copia, ea cura sollicitabat, cum ad dicendũ accederet, quantò me magis sollicitum esse oportet, qui hoc dicendi genere parũ exercitatus, non ad populum, nec de re quadam populari, vt ille, sed apud summos viros de rebus maximis, idque ex celeberrimo isto, & sacro loco, quem etiã eloquentissimi formidare cõsuenerunt, dicturus processi. Iure igitur poteram audax, aut certè parum prudens haberi, si tantũmunus sponte mea suscepissem. Sed quoniam is mihi hoc munus iniũxit, cuius voluntati resistere nec potui, nec debui. Dabitis necessitati veniã, si quid fortè auribus vestris castigatissimis parũ dignũ attulero. Dicendũ enim mihi est de legibus, deq; ipsis magistratib⁹, de rebus qdẽ summis, in quarũ dignitate cõmemorãdi, si summa dixerò, minora tamen sunt his, quæ dicenda relinquũtur. Sed iam rem ipsam aggrediamur.

ORATIO.

2 **E**X ¶ quatuor autẽ locis, in quos honestas ipsa diuisa est, ille maximè naturã attingit hominũ, qui in legũ cognitione versant, quo factũ est, vt summo semp in honore habitata sit iuris legũq; cognitio. Propterea q̄ qui in eadẽ facultate versantur, p̄fidere intelligũtur cõmuni omniũ saluti, & cõmodis: q̄ si radicatus vim æqui, ac naturã discutiamus, nullo sanè arctiori vinculo deprehẽdemus, feroces populos suos se terminis cõtineri, ciuitatũ consilia stabili, principũ desidentiu animos cõciliari, quàm legibus. Et si verũ fateri libeat, q̄ stamus, q̄ sedemus, q̄ tuti viuimus, q̄ dominia rerũ adseruamus, id iuri totũ, legibusque debemus, vt enim corpora sine mente, sic ciuitas sine legibus suis partibus & mẽbris vti non potest: vt merito à veteribus dictũ sit, longe maiore discrimine ciuitatẽ legibus q̄ menibus ipsis fraudari, & legũ idcirco nos seruos esse, vt liberi esse possimus. Quã legũ dignitatẽ ad
3 miratus senex ille sapiẽtissimus Pindarus, ¶ legẽ dixit deorũ esse hoĩm: Reginã, per quã, veluti per aureũ quendã funẽ (vt ait Plato) ratio nostra dirigit. Nec aliã ob causam putauerim,

nerim, veteres legũ inuentionẽ Cereris frugũ inuẽtrici consecrasse q̄ vt innueret, nõ minus hũano generi leges, q̄ fruges esse necessarias. Quippe cũ fruges terrenis tantum & caducis corporibus subueniãt, leges autẽ animis, quorũ origo diuina
4 est, opitulẽtur. ¶ Legũ enim ea vis est, atq; natura, vt virtutes vel reddat illustriores, quas inueniat, vel nõ inuentas in animos mortaliũ inducat. Lex enim studiosũ sui grauẽ facit, purũ, sincerũ, incorruptũ, ac quadã æquitatis, & veritatis maiestate verẽdũ. Hęc enim facit, vt verus, iustus, ac honest⁹ labor honorib⁹, p̄mijs, atq; splẽdore coret, vitia hoĩm, atq; fraudes, dãnis, vinculis, ignominijs, verberib⁹, exilijs, morte multẽtur. Hac docemur nõ disputationibus multis, sed auctoritate, nutuq; ipsius domites habere libidines. Respicite quẽso, vt alia omittã, diuina illa legũ duodecim tabularũ oracula, & cõsyderate quas morũ & æqtatis sentẽtias referãt, q̄ exprefas habeant maiestatis effigies. Nec enim immerito Crassus apud Ciceronẽ vnũ dũtaxat ex illis legibus libellũ, auctoritatis p̄dere, ac vbertatis vtilitate. Philosophorũ omniũ bibliothecis p̄posuit. Quas qdẽ leges, si nos cũ illa diuina, & cõpẽdiosa breuitate incorruptas, hæctenus seruaremus, quãto foret (Deus immortalis) nostra respublica felicior. Sed ex illis
xij. & qdẽ p̄modicis fontib⁹ tã vasta nouarũ legũ, & cõmẽtariorũ succreuit immẽsitas, vt meritò Tertulianus iam squalẽtẽ legũ syluã, eãq; securibus amputãdã appellarit. Nõ longè
5 abhorrẽs à Socratis sentẽtia, q̄ (vt author est Plato) putabat eos, ¶ quibus plurimæ leges adessent, viuẽdi ritu deprauatos esse, nõ secus atq; illos, quibus plures adsunt medici, eos nãq; multis morbis implicari, necesse est. Cuius rei argumẽtũ nobis res Romana p̄stabit, quẽ initio modicis legibus steterat, post verò legũ gliscẽte copia defecit. Quarũ quidẽ legũ & cõmẽtariorũ immẽsa cõgeries nõ aliũde (si verum quærimus) profecta est, q̄ ex prauorũ hominũ ingeniosa malitia, ac caluniosis interpretationib⁹, quas cohibere, & ad rectã iuris normã reuocare, munus est eorũ, q̄ reipublicẽ p̄sunt, quos magistratus appellamus, de quibus, nõ erit abs re, iam pauca
6 quãdã cõmemorare. Varia igit apud antiquos, & ob magistratuũ impotẽtiã periculosa fuit reipublicæ cõditio. ¶ Nã primi omniũ Persarũ populi expedire eorũ imperio arbitrabãtur, si reipublicẽ curã septẽ magistratibus, veluti principibus cõmitterent.

mitteret. Athenienses vero decem primò, deinde viginti octo senioribus, quibus par erat cum regibus potentia, reipublicæ summam tradiderunt. Romani centum constituerunt, qui populo ius dicerent. Verum cum omnes illi reipublicæ pari imperio regerent, nec illis esset princeps vnus, qui posset, cum oporteret, eorum potentiam moderari, mutuis tandem contentionibus, ac factionum odijs, illæ reipublicæ veluti fluctibus exagitata, omnes ad ultimam conciderunt. Melius igitur ac sapientius Plato censuit, qui reipublicam omnem in duodecim distribuit magistratus, qui vni tantum principi adessent. Summi Dei, ut opinor ordinem sequutus, qui coelum ipsum immensum duodecim distinctit ordinibus, totidemque mensibus annum, quibus duodecim coniunxit Zodiaci signa, quæ veluti quidam naturæ magistratus vniuersis faciem regerent, ac moderarent. Neque verò solus res cælestes hoc numero distinctit summus ille artifex Deus, sed etiam populum Israël sibi electum in duodecim partitus est tribus, quarum singulis magistratum suum, ac moderatorem præfecit. Sed cum ob illius gentis proteritiam, vetus illa reipublica iam diuisa, ac penitus eo lapsa fuisset, miseratus hominum casus Deus, Christum filium ad nos demisit, qui veteris reipublicæ lapsum ut noua constitutione renouaret, et duodecim sibi delegit Apostolos, quorum prudentia, & exemplo orbem terrarum institueret, eosque futuros mundi iudices designauit. Cuius quidem reipublicæ imaginem summi Pontifices Christi vicarij imitantes sapienter, ut cetera, & diuino quodam nutu vos duodecim patres gentium iudices constituerunt, ut è duodecim istis sedibus reipublicam Christianam bene ac sapienter moderemini, imaginem ferentes illarum xij. stellarum, quas Ioannes in Apocalypsi dixit positas in corona iustitiæ. Et sicut illi Saluatoris nostri Apostoli lineis & candidis utebantur tunicis, sic & vos stolis albis amicti estis, quarum formam duodecim Aegyptiorum Sacerdotes in signum puræ ac immaculatæ mentis primi omnium tradidere. Quam quidem mentis integritatem, ab immortalis Deo acceptam, omnibus fortunæ bonis, & vitæ propriæ anteponeere debemus. Hanc maiores nostri præsidem iustitiæ, ac custodem huius ordinis esse voluerunt. Quæ si optimorum consiliorum, atque factorum testis in omni vita nobis erit, sine villo metu, & summa cum honestate viuemus. Quam aliam ob causam putatis Fabricium Bicinum, qui Tuberonem veterum memoria inter deos fuisse relatos, nisi quia ob incorruptum

rupti animi robur, altera Samnitibus ingentem vim auri, altera verò ab Atheis vasa preciosa magni ponderis, exquisita arte fabricata reiecerunt. Maluerunt enim impolutis animis diuitibus imperare, quam diuites esse. Nec satis est, patres, synceros nos esse, & incorruptos, cum hoc ipsum natura duce, ac domesticis institutis nobis insitum esse debeat, nisi, quod est omnium difficile, cum natura ipsa colligamur. Nam & bene, & male de nobis audire, æquo animo ferre oportet, neque facile laudibus, vel populi conuijs à recto dimoueri, hoc enim est, aduersus naturam quæ in oppositum ducit, pugnare, in quo quidem deficere sine summo reipublicæ detrimento non possumus. Decet etiam, ut nos aduentibus faciles, & benignos præbeamus. Nam nihil hominum animos eque deuincit, ac humanitas, & in omnes affabilitas: quæ facit, ut homines nos obseruent, colant, ac reuerentur. Sic Pompeius miris à Cicerone laudibus effertur, sic Traianus, quia facile aduentem eum, admittebat, boni principis nomen adeptus est. Contra Hadrianus Imperator, ut difficilis, & plus nimio morosus, iure reprehendi meruit, ad quem cum anus quædam paupercula accederet, sæpe rogans, ut eius causam audiret, & is illi responderet, se ociosum non esse, tunc anus ne quidem ergo Hadriane Imperatorem esse velis, cuius quidem liberam aniculae vocem admiratus Imperator, non solum illi aures præbuit, verum etiam alios facile audiuit. Quod Hadriani exemplum huc pertinet, patres, ut si auditoris nomen, quod induimus re ipsa implere cupimus, faciles ad audiendum aures præbeamus, neque verò solum aures nos aduentibus, sed & mentem, ac animi attentionem præbere debemus. Ne forte nobis contingat, quod Philippo Macedonum Regi euenisse legimus, qui cum Machetæ cuiusdam causam negligentius, ac dormitans audisset, ac propterea sententiam iniquam in ipsum tulisset, Macheta clamore magno se ab ea sententia appellare dixit, quo appellationis verbo regibus inuiso, Philippum ad iram excitauit, qui ad eum conuersus, ad quem, inquit, Macheta appellas? ad te, respondit, Rex, cum attentius & vigilant causam meam audieris, tunc Philippus veluti rubore suffusus, diligentius rem intelligens, causa cognita sententiam mutauit. O laboriosam conditionem nostram, ac acerbam reipublicæ curam, in qua diligentia plena simultatum est, negligentia vituperationum, ubi seueritas periculosa, liberalitas ingrata, sermo insidiosus

assentatio

assentatio pernitiōsa, frons omnium familiaris, multorū animus iratus, ingētes animi, corporisq; labores, gratia perexiguā. Iure igitur Diocletianus Imperator dixit, nihil esse difficilius, ac periculosius, q̄ magistratū gerere, vt merito in proverbium exierit, lupū auribus tenet, qui gerit magistratum. Nam vt author est Xenophon, homo animalium omniū ingratiſſimus nihil magis odit, q̄ sui ipsius rectorem, atque custodem vt non ab re Pausanias Isocratē sapientissimum iudicauerit, quia ad rem publicam nūquā accessit, memor forsitan illius Crisippi sententię, qui cum interrogaretur, cur ad rempublicam nō accederet, quoniam si male, inquit, eam gererem, dijs displicerem, si bene, hominibus. † Sed in tot tātisq̄ reipublicę gerendę laboribus vna nos res præcipue consolari debet, patres, quę veteres illos Romanos ad magnos subeundos labores adhortari solebat, qui pro ingentiū laborum suorū præmio sola virtutis gloria contenti erant. Hęc sola Marcellos, Fabios, Africanos ad res magnas, & periculosas obeundas induxit. Nos verò si munere nobis commisso iustè ac sanctè functi fuerimus, non solū ea qua vsi sunt illi Heroēs, inter homines fruemur gloria, sed postquā ex hac vita migrabimus, certus erit nobis in cœlo diffinitus locus, in quo laborum nostrorū mercedem capientes, cum

13 4 sanctis Dei sempiterno æuo fruamur. † Vos etiam causarū patroni clarissimi ad hoc vnum adhortabor, ne dignitatem vestram, quę per se amplissima est, auaritię labe polluat, ne vos iterum è sua republica eiciat Plato, tanquā, vt ipse dicebat, pecuniarum accipitres. Cuius quidem auaritię modū veteres causarū patroni ita excessisse leguntur, vt mererentur lege Cinthia coërceri, ne de cætero ob causam dicendam

15 præmium, munusve acciperent. † Nihil enim ea tempestate, vt author est Tacitus, tam venale fuit, quā aduocatorum perfidia. Adeò vt Samius insignis eques Romanus quadringentis nummorū millibus Suillo datis cognita præuaricatione ferro in domo eius incubuerit, quod causa fuit, vt patres insurrexerint, & legem Cinthiam flagitarent, non sine magno Suilli, & eorum, quibus hęc iniuria parabatur, strepitu. Nam discors Suillio Sillius consul acriter incubuit, veterum oratorum exempla referens, qui famam in posteros præmia eloquentię cogitauissent. Pulcherrimam alioquin, & bonarum

rum artium principē fordidis ministerijs fœdari, ne fidem quidem integram manere, vbi magnitudo quæstum spectetur. Meminissent T. Galbæ, C. Asinij, & Messalæ, ac recentiorum Aruntij, & Efernini ad summa prouectorum incorrupta vita, & facundia. Hęc & alia dicente consule, Suillius, & Casianus aduocatorum primi insurrexerunt, superbiam potentiorum in hoc accusantes, qui neminem cuperent aduocatorum inopia res suas tueri. Cui enim tam vecors fuit, vt illi eloquentia gratuito contingeret, omitti curas familiares, vt quis se alienis negotijs intendat, facilè Asinium & Messalam inter Antonium & Augustum bellorū præmij refertos, aut ditium familiarium hæredes Eferninos & Aruntios magnum animum induisse. Prompta sibi exempla quantis mercedibus P. Clodius, aut C. Curio contionari soliti sint se modicos senatores, qui à republica nulla nisi pacis emolumenta peterent. Sublatis enim studiorum pretijs etiam studia peritura vt minus decora, & defraudati laborum præmio homines ignauos, ac penitus desides reddi. Hęc ita haud frustra dicta princeps ratus, capiendis pecunijs posuit modum, vsque ad dena sestertia, quę egressi, repetundarum tenerentur. Sic itaque hoc tempore Suillius, sicut olim Appius Claudius obtinuit legem Cinthiam temperari. Nam Appio permittente Antipho † Ranutius primus omnium aduocatorum, ob defensam causam mercedem accepit. Sic Suillius Tiberio mandante pretium linguę prosequutus est. Cuius exemplum Græci omnes, ac Latini postea sequuti sunt, longè magis fructuosam linguam, quā mercaturam experientes. Et ob eam causam ad tantum decus, & honorum culmen dignitas vestra processit, vt Imperatores ad gloriam nominis & laudem referrent, ab ordine vestro genus trahere. Sed quid cætera commemoro, cum Christum ipsum seruatorem nostrum aduocati officium non paucis, teste Augustino, impartitum esse constet, vt in Magdalenæ, in mulieris de adulterio, in accusatione discipulorum suorū varijs criminationibus factum ab ipso

17 in Euangelio legimus, vt Ambrosium omittam, † qui vndecim annis in curia & foro causa egit, & Germanum, ac Lipardum diui Leonardi magni fratrem, qui & ipsi, cum aduocati fuissent, in numerū sanctorū relati sunt, vt obiter obrectatorum

